

Ce document est mis à disposition selon les termes suivants :

Attribution - Pas d'Utilisation Commerciale - Pas de Modification 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0)

Vous êtes autorisé à :

• Partager — copier, distribuer et communiquer le matériel par tous moyens et sous tous formats.

Selon les conditions suivantes :

- Attribution Vous devez créditer l'Œuvre, intégrer un lien vers la licence et indiquer si des modifications ont été effectuées à l'Œuvre. Vous devez indiquer ces informations par tous les moyens raisonnables, sans toutefois suggérer que l'Offrant vous soutient ou soutient la façon dont vous avez utilisé son Œuvre.
- Pas d'Utilisation Commerciale Vous n'êtes pas autorisé à faire un usage commercial de cette Œuvre, tout ou partie du matériel la composant.
- Pas de modifications Dans le cas où vous effectuez un remix, que vous transformez, ou créez à partir du matériel composant l'Œuvre originale, vous n'êtes pas autorisé à distribuer ou mettre à disposition l'Œuvre modifiée.
- Pas de restrictions complémentaires Vous n'êtes pas autorisé à appliquer des conditions légales ou des mesures techniques qui restreindraient légalement autrui à utiliser l'Œuvre dans les conditions décrites par la licence.

This document is made available under the following terms:

Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0)

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format.

Under the following terms:

- Attribution You must give <u>appropriate credit</u>, provide a link to the license, and <u>indicate if changes</u> were <u>made</u>. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- **NonCommercial** You may not use the material for <u>commercial purposes</u>.
- **NoDerivatives** If you <u>remix, transform, or build upon</u> the material, you may not distribute the modified material.

```
{ N+Prop } 3
Άβας (ἄβαντες)
11520 PARA 2 542
11467 PARA 2 536
11513 PARA 2 541
Άβυδος { N+Top } 1
14219 PARA 2 836
ἀγαθός {Α} 55
8933 PARA 2 272
8937 PARA 2 273
5877 PARA 1 576
13242 PARA 2 732
16235 PARA 3 151
1095 PARA 1 108
8258 PARA 2 204
17135 PARA 3 237
13034 PARA 2 709
16530 PARA 3 179
2794 PARA 1 275
1320 PARA 1 131
15825 PARA 3 110
13532 PARA 2 763
17532 PARA 3 274
2321 PARA 1 227
11084 PARA 2 483
2503 PARA 1 244
4178 PARA 1 412
16526 PARA 3 179
711 PARA 1 69
7060 PARA 2 82
10258 PARA 2 404
1188 PARA 1 116
```

10581 PARA 2 434

17774 PARA 3 298

17553 PARA 3 276

10340 PARA 2 412

παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἄβάντων ὁ ἡγεμών· τούτῳ δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτῳ δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς

τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος

αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν έν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ τούτων πάλιν ἡνήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀναθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἅλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἰὸς τοῦ βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ούδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηνοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀναθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς βασιλεύων Άγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οί προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Άγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὄμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις νένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὖτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν ἄναν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Έλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς νὰρ θεαὶ σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον Άγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ Άτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν ύπερέχοντι τῆ δυνάμει υίῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, Άλλὰ καὶ ὄμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ ό ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἅλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οί προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς

6414 PARA 2 18

8468 PARA 2 224

καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ. ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων. ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔρνα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; πολλοὺς ἐπὶ ταῖς γαυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῶ υίῶ τοῦ Ἁτοέως Ἁναμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθοω

τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διήνειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διενέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῶ πεδίω κατελθεῖν. καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς ελλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς νεώτερος κατά τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων νὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀρνισθῆ ἀνδρὶ τῶ ἐλάττονι· ἐάνπερ νὰρ τὴν ὀρνὴν αὐτοῦ Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου θανατηφόρος μοĵοα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the άλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ νὰρ οὕτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖπον τῷ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὄστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω πείσθητε μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ νὰρ ἐνὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτε μου τὸν λόνον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτη κρείπω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ύπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υίὲ τοῦ Ἁτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ έκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λένω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόνοις· εὐθέως νὰρ Τελαμώνιος Αἴας όπότε ὁ Ἀχιλλεὺς ὡρνίζετο· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψονον Πηλέως υἰὸν Ἁχιλλέα, Ἁλλ΄ ὁ εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας

έπειδή τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ϫγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῶ τὸ ίππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ϫγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ϫγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν ͺἉναμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε ύπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν ͺΆγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ϫγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ϫτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικώς βοῶν τὸν ͺΆγαμέμνονα τῶ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις;

ίερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ϫγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξω Ϫγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ τὸν τῶ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ ͺϪναμέμνονι ͺἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην νενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο νὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τῷ πολυθρέμμονι Θυέστῃ, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ϫγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους νὰρ ἐκακολόνει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ϫναμέμνονι ὀξέως ἔλενεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μενάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠρνίζοντο καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τῷ ، Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἄτρέως Ϫγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως Ϫναμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ শτρέως Ϋγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι ηκολούθει αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονος παρανενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον σὺν έστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υίοῦ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ϫγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως; Ϫλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπεο ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Έλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ϫλλὰ σὺ αὐτὸν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν ، Ἀγαμέμνων ἔτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως νηὶ τοῦ ἐν τῇ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἅγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήρνουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ϫναμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῶ Ϫχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἅγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ϫγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν φιλονεικήσαντες ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε έπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀναθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ϫγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ ΰδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἅγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἅτρέως, κατάπαυσον τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μενάλως κρατῶν Ϫναμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς έν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἅγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ϫγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ϫγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ϫχιλλεὺς εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ϫτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ϫγαμέμνων ὁ Ϫτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων

9893 PARA 2 369

15075 PARA 3 40 ἄγαν { I+Adv } 3

2590 PARA 1 252 4267 PARA 1 420

11074 PARA 2 483

άγαπάω { V } 2 18766 PARA 3 388 19045 PARA 3 415

Άγαπήνωρ { N+Ant } 1 12116 PARA 2 609

'Àγασθένης { N+Ant } 1 12248 PARA 2 624

άγγεῖον { N+Com } 1 10950 PARA 2 471 άγγελία { N+Com } 2

13768 PARA 2 787 16825 PARA 3 206

ἄγγελος { N+Com } 6 3388 PARA 1 334 6882 PARA 2 63 7185 PARA 2 94 Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Αγαμέμνων «Ὅντως δἡ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικὰς, γέρον, τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ οἱ ὅχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Αγαμέμνων οὖδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οἰκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα οἰ ὅχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε νὸ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Αγαμέμνων τοῦς γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων τὸν χαλεπὸν ὅλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Αγαμέμνων τοῖς όλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμὰται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Αγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν τῆς φιλονεικίας, ἤντινα πρῶτον τῷ Άχιλλεῖ ἡπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Αγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Αγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἁθηνᾶ· Αγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἁθηνᾶ· Αγαμέμνων «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δὲ σε ἐγὼ παρακαλῶ ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Αγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δὲ σε ἐγὼ παρακαλῶ ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Αγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δὲ σε ἐγὼ παρακαλῶ ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Αγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δὲ σε ἐγὼ παρακαλῶ ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Αγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δὲ σε ἐγὼ παρακαλῶ ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Αγαμέμνων· «ᾶ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς γεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθὲρι κατοικῶν,

μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ

δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῇ Πύλῳ τῇ ἄγαν θείᾳ, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν Ὅλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῇ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος

τῆ Ἑλένῃ κατοικούσῃ εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτῃ δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ

τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ϫγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστῳ πλοίῳ ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν,

τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὄμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ϫγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἴτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν

εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνες ἐν τῷ πεδίῳ

παρεγίνετο ή τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελίᾳ χαλεπῇ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς

«Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ´ ὁ Ἅγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν

τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἰρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἁντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ 15941 PARA 3 121 13756 PARA 2 786 πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· 6500 PARA 2 26 τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄννελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μενάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι ἀνέλη { N+Com } 1 11046 PARA 2 480 περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ άγέραστος {Α} 1 10710 PARA 2 447 δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δἡ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες Άγκαῖος { N+Ant } 1 τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ϫγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ϫγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω 12112 PARA 2 609 ανκυρα { N+Com } 1 4433 PARA 1 436 τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Άγλαΐα { N+Ant } 1 12691 PARA 2 672 πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤνανε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους. Νιρεὺς ὁ τῆς Ϫνλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως. Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον ἀγνοέω ⟨ ∨ ⟩ 2 5495 PARA 1 537 μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἡγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἕκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἡγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αί 13948 PARA 2 807 άγορεύω { V } 1 6345 PARA 2 10 τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἄγριος {Α} 2 14901 PARA 3 24 έπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα ή συνετή ψυχή ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ 14377 PARA 2 852 άγριόφωνος { Α } 1 14526 PARA 2 867 Τμώλω ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Aγχίσης { N+Ant } 2 14065 PARA 2 820 πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἅγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἅγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ὠφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ 14060 PARA 2 819 τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ϫγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὃν τῷ Ϫγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ϫφροδίτη ἐν ταῖς ἄγω { **V** } 36 3421 PARA 1 338 τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ 18930 PARA 3 404 ό Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα 15763 PARA 3 105 τή τε γή καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ 18886 PARA 3 401 δή πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς 8536 PARA 2 231 4475 PARA 1 440 θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ

Ἐκεῖνος καθὼς ἔλενε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄνε. ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἂν τὴν νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ . Έκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ νηραιός· «Ἄνε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον. ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἒνεκα ἐνταῦθα παρενενόμεθα. Άλλ΄ ἄνε καθὼς ἄν ἐνὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύνωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἕλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηνὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄνειν τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη νυναῖκες καὶ οὐκέτι τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν. ἄνουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄνοντες οἱ κήρυκες νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς πλοῦτον ὁ Κρόνου υἰὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤνανε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους. Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁνλαίας υἰὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως. Νιρεύς δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript] Οἴτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ή Άστυόχεια τὸν Ήρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρậκας ἡγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν τούτω όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ήγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἴτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Πυλαιμένους υίοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἡγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ἢ ταχεῖς καὶ μενάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦνε τὰ νένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασνῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν

τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υίοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἡπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν

```
18132 PARA 3 333
                                     δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ
16476 PARA 3 174
                                         őτε ἐνταῦθα τῶ σῶ υἱῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ
άδιάκριτος { Α } 1
13844 PARA 2 796
                                          ή τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἰρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος
ἀδιαλείπτως { I+Adv } 1
531 PARA 1 52
                                          τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αί πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ
Άδμητος { N+Ant } 3
                                         ήλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ϫδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς,
13537 PARA 2 763
                                     τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ϫδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ϫδμήτω
13064 PARA 2 713
13075 PARA 2 714
                                            υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῶ Ϫδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ϫλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν
Άδράστεια (τοπ)
                  { N+Top } 1
14137 PARA 2 828
                                           ὦτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ϫδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ
Άδραστος { N+Ant } 2
                                       ώκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως,
14158 PARA 2 830
                                    καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ύπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν
11781 PARA 2 572
άδύνατος { Α } 1
                                    λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς
8234 PARA 2 201
ἀεί { I+Adv } 16
17756 PARA 3 296
                                      ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καί
8083 PARA 2 186
                                               παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὅντινα
6701 PARA 2 46
                                        ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν
15282 PARA 3 60
                                        έπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται
1084 PARA 1 107
                                         «꽃 μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες
15794 PARA 3 108
                                     τις τἢ ὑπερηφανία καὶ τἢ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων
5316 PARA 1 520
                                     ότε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ
17507 PARA 3 272
                                   αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῇ μεγάλῃ ξιφοθήκῃ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα
18961 PARA 3 408
                                      όδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἁλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος
7112 PARA 288
                                              τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς
10223 PARA 2 400
                                      αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὑχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου·
5061 PARA 1 494
                                               τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις
2947 PARA 1 290
                                   πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν
13839 PARA 2 796
                                       έκείνω όμοιωθεῖσα προσεῖπεν ή τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης·
5533 PARA 1 541
                                      «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὦ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν·
5723 PARA 1 561
                                       προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση.
```

1978 PARA 1 194

διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ψδὴν δὲ ἀδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ἀδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ

ὄσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο.

Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ϫζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις Ἅρης

δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν

γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι Έλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῇ κεφαλῇ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν ήμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ότε ἔλεγες τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοἰ υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν Άθηνα αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι ὦ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ έπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ύπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υίὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς ὅντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ

διαχωρίζοντες τοὺς Ἑλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνὰ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνὰ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, πόλιν, τὸν ὅχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνὰ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγῳ τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνὰ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως

νικᾶς, γέρον, τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ ἄθηνᾶ καὶ ὧ ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἴστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Αθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως όμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι Οὔτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Αθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Αθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Αθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Αθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἁλλ΄ ἄγε ἡμεῖς δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Αθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Αθηνᾶν· λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγῳ τῆς Αθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἁθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς

11561 PARA 2 546 Åθηναῖος α ον { A } 1

ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ϫθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίῳ πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ϫθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ

11608 PARA 2 551 ἀθροίζω { **V** } 1 ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς·

17081 PARA 3 231

ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ,

άθρόος { A } 1 12672 PARA 2 670

10930 PARA 2 469

14451 PARA 2 860

ὄστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υίὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς

άθρόως { I+Adv } 2 7105 PARA 2 87

δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ὰεὶ καὶ διαπαντὸς νέᾳ τῇ πτήσει καὶ ἄνθη ἐν τῇ ἐαρινῇ τροπῇ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν

Αἰακός { **N**+Ant } 1

θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῇ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχῃ, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει

Aἴας { N+Ant } 8

εἷδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δἡ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνἡρ μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν γένηται· ἐὰν δὲ μἡ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἄν παλαιότερος ἦν· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἡκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript] Οἴτινες τὸ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁῖλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάπτων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ὑργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ

11652 PARA 2 557 11387 PARA 2 527

17049 PARA 3 229

1455 PARA 1 145

10275 PARA 2 406

1393 PARA 1 138

13583 PARA 2 768

{ N+Ant } 1

Αἰγαίων (Βριάρεως)

4086 PARA 1 404 οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῇ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ

```
\alpha \parallel \gamma \in \{A\} 1
17229 PARA 3 247
Aἰγιαλός { N+Top } 2
11803 PARA 2 575
14403 PARA 2 855
αἰνιαλός { N+Com } 9
3315 PARA 1 327
3205 PARA 1 316
3545 PARA 1 350
351 PARA 1 34
7158 PARA 2 92
4425 PARA 1 435
8317 PARA 2 210
10173 PARA 2 395
13633 PARA 2 773
αἰγιαλός { N+Top } 1
4446 PARA 1 437
αἰγιδοῦχος {Α} 7
12012 PARA 2 598
9680 PARA 2 348
2268 PARA 1 222
13765 PARA 2 787
7790 PARA 2 157
19160 PARA 3 426
11163 PARA 2 491
Aἰγίλιψ {N+Top}  1
12326 PARA 2 633
A''_{1}V_{1}V_{2}(T_{0}T_{1})  { N+T_{0}D } 1
11691 PARA 2 562
Aïylov { N+Top } 1
11799 PARA 2 574
\alpha i \gamma i \zeta \{ N+Com \} 1
```

10705 PARA 2 447

ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ

Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος

λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεἰς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῇ προσφιλεστάτῃ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγῳ· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὕχετο ὁ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἡχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένῳ καὶ ὑψηλῷ τόπῳ· τῷ βασιλεῖ τῶν ὅχλων τῷ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ

κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐξέβη

μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ψδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὺπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὅλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς

καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἴτινες δὴ τὴν ἤπειρον

καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς

καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν

τοὺς Ἑλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ

αἰγονόμια { N+Com } 1 10972 PARA 2 474	διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἅλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν
αἰγονόμος { A } 1 10979 PARA 2 474	δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῇ βοσκῇ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ
αἰδέομαι { <mark>V</mark> } 1 11274 PARA 2 514	οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὄστις Ἅρης παρεκοιμήθη
"Άιδης { N+Ant } 2 27 PARA 1 3 18022 PARA 3 322	Έλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ ૐδῃ προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ ૐΙδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ
αἰδώς { <mark>N+Com</mark> } 2 16924 PARA 3 217 8841 PARA 2 262	δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, είστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς
αἰθήρ { N+Com } 2 10348 PARA 2 412 10814 PARA 2 458	«Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ
Aἷθιξ { N+Prop } 1 13359 PARA 2 744	τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῷ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ
Aἰθίοψ { A } 1 4300 PARA 1 423	παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ
Αἴθρα (προσ) { N+Ant } 1 16163 PARA 3 144	καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο
αἷμα { N+Com } 1 3067 PARA 1 303	δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἷμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες
αἱματώδης { <mark>A</mark> } 1 8885 PARA 2 267	ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ
Aἰνείας { N+Ant } 1 14062 PARA 2 820	Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὃν τῷ Ἁγχίσῃ συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς
Aἰνιάν { A } 1 13400 PARA 2 749	Ό δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτῳ δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην
αἴξ { N+Com } 7 14902 PARA 3 24 9951 PARA 2 375	μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ´ ἐμοὶ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους

2054 PARA 1 202 προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἴνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον 3202 PARA 1 316 ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν 10977 PARA 2 474 Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰνονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰνῶν οἱ αἰνονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μινῶσιν, οὕτως καὶ καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον∙ τιμωρηθείησαν οἱ Ἕλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων 418 PARA 1 41 εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ 682 PARA 1 66 Aἰπύ { N+Top } 1 11964 PARA 2 592 Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ ελος καὶ τὸ Αἴπυτος { N+Ant } 1 12060 PARA 2 604 τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐννὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν Aίσηπος (τοπ) { N+Top } 1 14114 PARA 2 825 ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός. Πάνδαρος, Αἰσυήτης { N+Ant } 1 13819 PARA 2 793 έκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω **Αἰσύμη { N+Top }** 1 12683 PARA 2 671 κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἰὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἰὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, αἰσχρός {Α} 1 8383 PARA 2 216 ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἑλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αἰσχύνω { V } 1 3356 PARA 1 331 τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ αἰτία { N+Com } 1 16371 PARA 3 164 καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν α itioc $\{A\}$ 5 3393 PARA 1 335 ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε∙ οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ 16377 PARA 3 164 σου ἰδίους∙ οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν 1540 PARA 1 153 τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ´ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε 16058 PARA 3 132 Έλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως 16386 PARA 3 165 ύπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης Αἰτωλός (Αἰτωλία) { A } 2 12428 PARA 2 643 Μελέαγρος ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ 12371 PARA 2 638 πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Άκάμας { N+Ant } 2 τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ϫκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. 14301 PARA 2 844 14093 PARA 2 823 μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοἱ, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ϫκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς

```
ἀκατάπαυστος { A } 3
10751 PARA 2 452
6105 PARA 1 599
15325 PARA 3 63
```

ἀκαταπόνητος { A } 4 7793 PARA 2 157 15290 PARA 3 60 3317 PARA 1 327 3207 PARA 1 316

14922 PARA 3 26 ἀκμαῖος { A } 2 15207 PARA 3 53

ἀκμάζω { **V** } 1

11451 PARA 2 534 ἀκονάω { V } 1 10024 PARA 2 382

11649 PARA 2 556

11556 PARA 2 545

12198 PARA 2 619 11521 PARA 2 542

ἀΚΟ**ντέω { <mark>V</mark> } 1** 18316 PARA 3 349 τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἐνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῇ καρδίᾳ ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν Ἡφαιστον τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς

τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγιῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ

καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς

καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου

ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἡκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἰοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἡκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ Ἁχιλλέα Πηλέως υἰόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὁλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἡκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ῷκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὰν Κάσον καὶ τὰν καλὸς τὰς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἡκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὺ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἐκ τῆς Κάφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆρας τούτως δὲ οἱ Ενιῆνες ἡκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακόν καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὺ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆς καὶ δοῦλαι δύο ἡκολούθουν καὶ οὖποι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις δὶστων περίποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτως δὲ όμοῦ πεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἡκολούθουν ταχεῖς, δπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομώντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτως δὲ ἄμο οἱ Ἅβαντες ἡκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εῦβοιαν

ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ

ἀνεκάμφθη ἐν τῇ ἰσχυρᾳ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ

```
ἀκοντίζω { ∨ } 2
15525 PARA 3 82
15504 PARA 3 80
άκόντιον { N+Com } 1
13640 PARA 2 774
ἀκούω { V } 16
8224 PARA 2 200
5592 PARA 1 547
11113 PARA 2 486
15468 PARA 3 76
15678 PARA 3 97
6793 PARA 2 56
17833 PARA 3 304
19444 PARA 3 456
15566 PARA 3 86
7221 PARA 2 98
9022 PARA 2 282
4841 PARA 1 474
4017 PARA 1 396
8159 PARA 2 194
7647 PARA 2 143
6400 PARA 2 16
ἄκρατος {Α} 1
9604 PARA 2 341
ακριτος { A } 2
8684 PARA 2 246
19010 PARA 3 412
ακρος α ον {A} 4
15665 PARA 3 95
5116 PARA 1 499
9306 PARA 2 312
13816 PARA 2 793
άκρωτήριον { N+Com } 4
13279 PARA 2 735
```

Άγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Έλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μένα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Παύεσθε, ὧ λαοὶ παρὰ τῶ αἰγιαλῶ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος τῷ λόγω ἡπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται έστὲ καὶ πάντα νινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν, καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡνεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηνοὶ Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόνον ἀκούσας. καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is έν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν⋅ «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἔλληνες⋅ ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν έν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ ήσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἕκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, τὸν λόγον τοῦ ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ύμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῶ Ἀπόλλωνι∙ οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς ἢ καὶ ἐν ἔργῳ. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ͺἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐν γὰρ τῶ προβουλεύματι οὐκ ἡκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ͺἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν αί συνθήκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου, οἴνου νενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως νὰρ τοῖς λόνοις δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος αί Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· uiὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, ύπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρῳ κλάδῳ, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ

καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ

14549 PARA 2 869

καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἄμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ Ἄθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι

ἀκτίς { N+Com } 1

767 PARA 1 75

12227 PARA 2 621 11269 PARA 2 513

4363 PARA 1 430

3524 PARA 1 348

18503 PARA 3 366

18342 PARA 3 352

18918 PARA 3 403

18968 PARA 3 408

14933 PARA 3 27

19409 PARA 3 452 17634 PARA 3 284

18423 PARA 3 360

14966 PARA 3 30

17291 PARA 3 253

16097 PARA 3 136 18094 PARA 3 329

14825 PARA 3 16

18271 PARA 3 346

18777 PARA 3 390

15046 PARA 3 37

17607 PARA 3 281

15268 PARA 3 58

17688 PARA 3 289

τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ

Ἄκτωρ { N+Ant } 2

ήγήσαντο υίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἁμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἅρεος υἰοῖ, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἅστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἰοῦ Ἅζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῶ

ἄκων ουσα ον { A } 3 3311 PARA 1 327

προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῇ βίᾳ ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῇ δὲ εἰς τοὑπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἐταίρων

Äλείσιον { N+Top } 1

ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ϫλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστῳ ἀνδρὶ

Άλέξανδρος { N+Ant } 29

ωρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ϫλέξανδρον∙ ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων έμοὶ τῶ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ϫλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς μοι τιμωρήσασθαι ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Αλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου ποσίν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ϫλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Αλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ϫλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ, οὐδαμῶς γὰρ τῇ φιλίᾳ αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ϫλέξανδρον φονεύσῃ ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα έξ έναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Αλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως έπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν τῶ πεδίω κατελθεῖν, ἴνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ϫλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς άλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ϫλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὤν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὡργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ϫλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ δὲ όμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἁλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ϫλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἅλέξανδρος· «Ὠ ἵΕκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ

ό Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ϫλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ

19393 PARA 3 450

© UCL - GREgORI Project - 2019

```
15714 PARA 3 100
19147 PARA 3 425
15725 PARA 3 101
15580 PARA 3 87
18054 PARA 3 325
19109 PARA 3 421
18138 PARA 3 333
18460 PARA 3 362
18577 PARA 3 372
ἀλήθεια { N+Com } 1
5698 PARA 1 558
\dot{\alpha}ληθώς {I+Adv} 7
6344 PARA 2 10
5262 PARA 1 514
16813 PARA 3 204
9896 PARA 2 370
8132 PARA 2 192
9191 PARA 2 300
8747 PARA 2 252
Άλιζῶνες { N+Prop } 1
14411 PARA 2 856
```

Ἄλκηστις { N+Ant } 1 13082 PARA 2 715

ἀλλά { I+Part } 103 9503 PARA 2 331

3054 PARA 1 302 5353 PARA 1 524

7065 PARA 2 83 6961 PARA 272

19294 PARA 3 441 7600 PARA 2 139

633 PARA 1 62 10612 PARA 2 437

18960 PARA 3 408

8637 PARA 2 241

πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Αλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Αλεξάνδρου ὁποίου ὁ δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου νενομένης καταρχής εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ϫλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς ὦ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἅλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ϫλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς ό περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος "Εκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ "Αλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἁλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ϫλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῶ Ϫλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ μίὸς τοῦ

λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῶ τῷ Ϫλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ

καὶ τῶν νονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.»

τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς νονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἁληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως έξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθώς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἡ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων.

καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου

τῶ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν

Έκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ ἔως ἄν μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ έμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας δή είπων ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ϫλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἑνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἁλλ΄ ἄγε καθώς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν έπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Έλληνας∙ ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ ύπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν∙ ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἰὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.»

14444 PARA 2 860 άλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, άλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν 19214 PARA 3 432 7998 PARA 2 179 16943 PARA 3 219 5084 PARA 1 496 1361 PARA 1 135 7525 PARA 2 130 9942 PARA 2 375 2076 PARA 1 204 2379 PARA 1 233 8788 PARA 2 257 3870 PARA 1 383 14591 PARA 2 874 5240 PARA 1 512 3394 PARA 1 335 13195 PARA 2 727 13606 PARA 2 771 13137 PARA 2 721 16155 PARA 3 143 5584 PARA 1 547 2338 PARA 1 229 8368 PARA 2 215 3000 PARA 1 297 16873 PARA 3 212 16913 PARA 3 216 5039 PARA 1 493 17397 PARA 3 264 16965 PARA 3 221 16849 PARA 3 209 14435 PARA 2 859 16651 PARA 3 190 19394 PARA 3 451 13869 PARA 2 799 15124 PARA 3 45 12818 PARA 2 686 6268 PARA 2 3

τή τε σή δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθήναι Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς νῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συνχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις έμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν ένδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἁλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰνὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤνουν τὴν τροφήν, λύπας καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀναμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως: Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἁλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἑλληνες· σù δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ ό ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῶ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψονον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ένβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ϫλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἁπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἡκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῷ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἕλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως τοῦ σκοποῦ τῶν λόνων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγενόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀγορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ϫλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς ελληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς άμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Άμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἔλληνες.» Ἐκ όμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον∙ ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν Άχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ϫλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ

Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐνέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως.

ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα. ὧ νέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν, Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ έπὶ τὸ Ἄρνος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῶ Διὶ ἔοικεν τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ϫλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῷ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψονον Ἀχιλλέα Πηλέως υϳόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίνος δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς Ἰφίκλου τοῦ Άγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ϫλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· "Ηρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις. διὰ νῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες. ἀλλὰ δημήνοροι καὶ σύμβουλοι ἀναθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Έὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς νὰρ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ϫλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ οὐ μέμφομαι τοὺς Έλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῷ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ. ὧ άλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι ἐν τῇ ψυχῇ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ άλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τῶ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ άλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῶ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ ό μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ

τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἁλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ νὰρ ἐνὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν 2653 PARA 1 259 19225 PARA 3 433 1584 PARA 1 158 5200 PARA 1 508 3977 PARA 1 393 4055 PARA 1 401 6561 PARA 2 33 5942 PARA 1 582 5332 PARA 1 522 4273 PARA 1 421 1281 PARA 1 127 6941 PARA 2 70 2801 PARA 1 276 14081 PARA 2 822 1408 PARA 1 140 16492 PARA 3 176 1650 PARA 1 165 3818 PARA 1 378 244 PARA 1 24 948 PARA 1 94 $αλλαχῶς {I+Adv}$ 1 1228 PARA 1 120 ἀλλήλων { PRO+Rec } 8 9090 PARA 2 290 14745 PARA 3 9

τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας · ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν έμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί. ὧ μενάλως ἀναιδέστατε. ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἄτιμον ἐποίησεν∙ ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον. ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ∙ ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἁλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν διασείσαι ήμας δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λένω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόνοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμεγὴς ὁ θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ϫλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία αὐτή πρὸ τὸν "Ολυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ϫλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς "Ελλησι, τοῦ τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἕλληνες τριπλασίως καὶ τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς σύ, ὧ Άγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἁκάμας μάχης ἐπιστήμονες λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ´ ὂν ἄν παραγένωμαι. Ϫλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, Έλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν έντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, έντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῶ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ

έπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν

οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν έπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον έστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὠργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἁλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους ελληνας Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἕλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῶ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ἀργίζοντο· Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος, παρδαλέως τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἅκτωρ πρὸς τὴν πόλιν

συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ

ἄλλοθεν { I+Adv } 1

άλλοδαπός { A } 2

7725 PARA 2 151

18266 PARA 3 345

16276 PARA 3 155

18256 PARA 3 344

14814 PARA 3 15 15877 PARA 3 115

2738 PARA 1 270

15165 PARA 3 49

6992 PARA 2 75 σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόνων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη

τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ἡλίῳ· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ήμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος μεγάλω αἰγιαλῶ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν⋅ ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι δλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ ήρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον έστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ λαὸν συναθροίσας διέβη φυγάς τὸν πόντον· ἡπείλησαν γὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον∙ οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου∙ ἐν ύμιν ὁ Άχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός. βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον Έλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἂν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς έκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἕλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ όμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῶ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός∙ οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῶ δὲ υίῶ τοῦ όποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οί αὐτῆς μάχεσθαι∙ ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἂν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ηρωαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλῳ, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ τῆς ὤρας ἐπιλάβηται. Άλλ΄ ὦ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῷ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· έπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ "Ολυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ πλήξας καὶ τῷ λόγῳ ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ´ ὧ βασιλεῦ

13916 PARA 2 804 τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν ἄλλοτε { I+Adv } 1 6018 PARA 1 590 χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ λ λόπη (τοπ) { N+Top } 1 12784 PARA 2 682 τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Άλον καὶ οἵτινες τὴν Αλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας Άλος { N+Top } 1 12780 PARA 2 682 Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄρνος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ϫλον, καὶ οἵτινες τὴν Αλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ ἄλσος { N+Com } 1 11206 PARA 2 506 the manuscript] καὶ τὴν Ὀγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Άλύβη { N+Top } 1 14421 PARA 2 857 Όδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ϫλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος Άλφειός (τοπ) { N+Top } 1 11956 PARA 2 592 Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἁλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν ἄμα {I+AdvPr} 4 2580 PARA 1 251 μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῇ Πύλῳ τῇ ἄγαν θείᾳ, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ 13364 PARA 2 745 ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, 11518 PARA 2 542 Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἡκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, 13524 PARA 2 762 ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὦ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου. Άμαζών {Α} 1 16641 PARA 3 189 σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ϫμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ άμαρτάνω { 🗸 } 1 14944 PARA 3 28 τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν άμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Άμαρυγκείδης { N+Pat } 1 12232 PARA 2 622 ό μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ὠμαρυγκείδης, ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ ἀμελής { A } 2 8638 PARA 2 241 άλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ 治τρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα 8645 PARA 2 242 άμετάθετος { Α } 1 9637 PARA 2 344 ύπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους άμετακίνητος { Α } 1 16946 PARA 3 219 οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον ἄμετρος { Α } 1

8344 PARA 2 212 εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῶ λένειν ἐθορύβει, ὅστις λόνους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἀμοιβή { N+Com } 2 1311 PARA 1 130 πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς 850 PARA 1 84 ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ ἄμπελος { N+Com } 1 16589 PARA 3 184 τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, ἀμπελώδης { Α } 1 κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, 11686 PARA 2 561 Άμυδών { N+Top } 1 14341 PARA 2 849 ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ϫμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ Άμύκλαι { N+Top } 1 ώκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἅμύκλας εἶχον καὶ τὸ ελος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν 11883 PARA 2 584 ἀμφί { I+Prep } 1 11808 PARA 2 575 εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ Άμφιγένεια { N+Top } 1 11970 PARA 2 593 καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ϫμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ἕλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι Άμφίμαχος { N+Ant } 3 12211 PARA 2 620 ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ϫμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, 14554 PARA 2 870 τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἅμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἅμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ 14562 PARA 2 871 τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἁμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν Ἄμφιος { N+Ant } 1 14160 PARA 2 830 Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ άμφότερος { A } 17 16525 PARA 3 179 ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ 13565 PARA 2 767 ύπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερίᾳ ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ 12949 PARA 2 700 ήγεῖτο ζῶν∙ τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ή μεμελανωμένη γῆ∙ τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος∙ 2656 PARA 1 259 ύπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι 3677 PARA 1 363 τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς 7476 PARA 2 124 οί Έλληνες καὶ οί Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς 16211 PARA 3 148 Ίκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἐκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς 18012 PARA 3 321 ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ 1990 PARA 1 196 έκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήθρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὄπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς 15564 PARA 3 85 καὶ ἄφωνοι καὶ ἥσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἕκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ´ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες

```
2129 PARA 1 209
19048 PARA 3 416
16866 PARA 3 211
16840 PARA 3 208
16857 PARA 3 210
13003 PARA 2 706
15881 PARA 3 115
άμφοτέρωθεν
                  { I+Adv } 1
10051 PARA 2 384
α̈ν { I+Part } 19
2378 PARA 1 232
15349 PARA 3 66
18589 PARA 3 373
7502 PARA 2 128
11131 PARA 2 488
7603 PARA 2 139
2981 PARA 1 294
17581 PARA 3 279
17109 PARA 3 235
15203 PARA 3 53
1406 PARA 1 139
```

13715 PARA 2 782

5388 PARA 1 527

9517 PARA 2 332

15355 PARA 3 66

16955 PARA 3 220

7766 PARA 2 155

7043 PARA 281 8370 PARA 2 215

5819 PARA 1 570

13904 PARA 2 803

17210 PARA 3 245

8728 PARA 2 250

ἀνά { I+Prep } 7 1571 PARA 1 156

μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Τρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ άμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους. ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόνους καὶ τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ Άλλ΄ όπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε

αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῶ

ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ έκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον∙ τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα έστίν, οὖτινος ἒνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ άλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὃν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ώσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῶ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως μεγαλότιμα δώρα, όπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς άμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ´ όπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς ελλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Έλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ

τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ

ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ ήμαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον

δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ ελληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν 13685 PARA 2 779 19380 PARA 3 449 κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἄτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀναβαίνω { **V** } 7 3166 PARA 1 312 έπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως 6229 PARA 1 611 καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα. 17902 PARA 3 311 "Εφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν∙ σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ 17366 PARA 3 261 τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν 5095 PARA 1 497 άλλ΄ αΰτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κολυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου 17923 PARA 3 312 όπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου 17385 PARA 3 262 κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἤλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἀναβάλλω { V } 1 άρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ 10599 PARA 2 436 ἀναβιβάζω { V } 1 1445 PARA 1 144 θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ἀναβλαστάνω ⟨ ∨ ⟩ 2 2399 PARA 1 235 παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει 2410 PARA 1 236 έπειδὴ πρώτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ ἀναβολή { N+Com } 1 10003 PARA 2 380 καὶ όμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον άνάγκη { N+Com } 1 14204 PARA 2 834 ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν ἀνάνω { **V** } 2 3152 PARA 1 311 τῷ θεῷ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ 15163 PARA 3 48 παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην ἀναθυμίασις { N+Com } 2 εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰνῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον 679 PARA 1 66 3211 PARA 1 317 καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῶ καπνῶ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ἀναίδεια { N+Com } 1 1499 PARA 1 149 προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ $ἀναιδής {A} 3$ 1588 PARA 1 158 ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ 1599 PARA 1 159 σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ 16538 PARA 3 180 άγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ

άναιρέω { V } 3 17689 PARA 3 289 οί τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα 14445 PARA 2 860 οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυνε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη, ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἀχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν 14465 PARA 2 861 έν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ άνακάμπτω { V } 1 18304 PARA 3 348 δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υίὸς ἀνάκειμαι { V } 1 13617 PARA 2 772 ό μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἀτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ ἀναλαμβάνω { V } 4 10326 PARA 2 410 ώς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν 4574 PARA 1 449 έμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ 4760 PARA 1 466 ένυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς 6064 PARA 1 594 ἀνάλονος {Α} 1 13552 PARA 2 765 ώς ὄρνιθας, όμοιότριχας ἰσοετεῖς, όμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀναμένω { **∨** } 1 9505 PARA 2 331 καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἔως ἄν τὴν πόλιν ἀναμιμνήσκω { **V** } 2 καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς 4125 PARA 1 407 11167 PARA 2 492 μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ ἀναμίσνω { **∨** } 1 17473 PARA 3 270 συνήγον, ἐν δὲ τῶ κρατήρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ ἄνανδρος { Α } 4 2363 PARA 1 231 in the manuscript] ό τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υίὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως 8117 PARA 2 190 κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· πεισθώσιν οί Έλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ´ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται 9849 PARA 2 365 2972 PARA 1 293 λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα άναπείθω { V } 1 8965 PARA 2 276 κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ἀναπλόω { **∨** } 1 4902 PARA 1 480 ήμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα ἀνάστημα { N+Com } 1 18190 PARA 3 337 τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῇ παλάμῃ ἁρμόδιον

14045 PARA 2 817

9858 PARA 2 366

2373 PARA 1 232

άνέγκλιτος { Α } 1

οί υίοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κοὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κοὶ τὰν ἀκαὶ διὰ σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῶ ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ αρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἅλιε, ὅστις πάντα σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς ἴΙδης ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, Όδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς Ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῶ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἅμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν άριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής∙ ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη∙ τοῦτον Ίρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ Ϫνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ἄκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν Έκτωρ ὁ υίὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ

© UCL - GREgORI Project - 2019

ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ

```
13858 PARA 2 797
ανεμος { N+Com } 6
4890 PARA 1 479
7683 PARA 2 147
4910 PARA 1 481
9134 PARA 2 293
12089 PARA 2 606
10191 PARA 2 397
άνεμώδης { Α } 1
17851 PARA 3 305
Άνεμώρεια { N+Top } 1
11331 PARA 2 521
άνέρχομαι { V } 5
11278 PARA 2 514
6722 PARA 2 48
3631 PARA 1 359
5087 PARA 1 496
17932 PARA 3 313
άνερωτάω { V } 6
16508 PARA 3 177
5261 PARA 1 513
17009 PARA 3 225
16668 PARA 3 191
3366 PARA 1 332
5654 PARA 1 553
ἄνευ {I+AdvPr} 6
13188 PARA 2 726
4214 PARA 1 415
4211 PARA 1 415
1004 PARA 1 99
12977 PARA 2 703
1001 PARA 1 99
άνέχω { V } 1
2185 PARA 1 214
```

ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα σ[ὑν τῇ] νηὶ αὐτοῦ τῇ πολυκαθέδρῳ, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ῷκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν ὑψηλῷ τόπῳ· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κὰκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς Κλληνες· ἐνὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἱλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὑπίσω. ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν

καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε

τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ϫνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν

τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἰοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη αὐτῇ λάθρᾳ· τούτων τριάκοντα Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὅλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἱλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ

κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτῷς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἤ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, μεγαλόφθαλμοι Ἑλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἄγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίντον βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν· οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἤσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες.

παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὁιλῆος ἐκ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον τῷ προσφιλεστάτῳ τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτῳ τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν

παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς

```
ἀνηλεής { A } 1
```

καταλάβω.» Ἐφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς

ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὄστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ έστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῶ σκήπτρω πλήξας καὶ τῶ λόγω προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ σιδηροθωράκων Έλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον Έλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ ταχὺς Ἀχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, όπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρών, δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον Έλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἴστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ ὅτε αἱ Ἅμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν∙ ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι λόγοις πεισθή ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ Άγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστῳ πλοίῳ ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε

Έλλήνων. Ὁ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη νυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι 8580 PARA 2 235 6248 PARA 2 1 Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία 12068 PARA 2 604 τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐννὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην 4084 PARA 1 403 εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ 10980 PARA 2 474 καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ άλλ΄ είσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι 7534 PARA 2 131 έκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ 16951 PARA 3 219 16435 PARA 3 170 τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ νὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόνοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ 12196 PARA 2 618 18808 PARA 3 393 τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ 811 PARA 1 80 πείθονται οἱ Έλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη 15297 PARA 3 61 έστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέργεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, 15315 PARA 3 62 κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· 15205 PARA 3 53 πολεμήσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς 16128 PARA 3 140 ήδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις 19186 PARA 3 429 έκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ 10584 PARA 2 434 ίππικὸς Νέστωρ· «Ὠ μίὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁνάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλενώμεθα, μὴ δὲ ἔτι 19442 PARA 3 455 μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ 17439 PARA 3 267 ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ 5190 PARA 1 506 τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἁλλὰ σὺ αὐτὸν 10653 PARA 2 441 πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήουξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον 67 PARA 17 διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία 12137 PARA 2 612 εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἁτρείδης, ἐπειδὴ 15513 PARA 3 81 ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἄγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· 4496 PARA 1 442 καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῶ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν 1736 PARA 1 172 καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων· «Φεῦνε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐνὼ 15798 PARA 3 108 τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ 14236 PARA 2 837 τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ύρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς 1470 PARA 1 146 ό Ίδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς 13867 PARA 2 798 καὶ ἀνένκλιτος διενήνερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ νὰρ τοῖς φύλλοις 2710 PARA 1 266 in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι 9599 PARA 2 340 διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· 3383 PARA 1 334 ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ´ ὁ Ἁγαμέμνων, 5563 PARA 1 544 ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόνους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ 16729 PARA 3 196 δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ 13578 PARA 2 768 ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀργίζετο∙ οὖτος γὰρ κατὰ

2577 PARA 1 250

31 PARA 14

καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν έλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ εὐειδῆ ἀνήνανες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς νῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῶ σῶ πατρὶ μενάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῶ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» έστίν.» Έφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηνὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υίὲ εἶναι τοῦτο τοῖς Ἑλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα Άγλαίας υίὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἀχιλλέα Πηλέως υίόν· τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο ομοῦ ἦκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Έλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν έπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» ό νεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως υίός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υίοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ ύπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ

οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ϫνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστῳ δὲ πλοίῳ νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν

νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἱτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτῳ τόπῳ τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ

Έλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὔτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὔτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον ἀποδιδόναι ἤντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ ἐνυπάρχοι.» Οὔτως εἶπε· τοὑτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ αὐτῶν πατρικῇ γῇ. Οἱ χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὺχ΄ οὔτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς καταχθόνιοι δαίμονες οἴτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὄστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόσῃ, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἁφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἵδης θεὰ ἀνθρώπων συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἁντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἁρχέλοχος κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολύν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἰὸς Ζεύς. δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῇ

σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὰ ταῦτα τὰ τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὔτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένῳ παράσχῃ καὶ ἐνδείξηται.» δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχῃ, τούτων ἀφηγείσθω

τών παντοδαπών ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἁπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, έπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας τὸν δὲ υίὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἱστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς Έλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ Όλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοἱ ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ

εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο.

γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῇ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς [μ]ἐρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον

παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῇ ψυχῇ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἴτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ

ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη,

ἄνωθεν {I+AdvPr} 2

```
18189 PARA 3 337
13454 PARA 2 754
άξία { N+Com } 1
1379 PARA 1 136
ἄξιος { A } 8
15341 PARA 3 65
19032 PARA 3 414
3387 PARA 1 334
8380 PARA 2 215
9806 PARA 2 361
10728 PARA 2 449
16451 PARA 3 172
3430 PARA 1 339
Άξιός (τοπ) { N+Top } 2
14349 PARA 2 850
14347 PARA 2 849
άοιδή { N+Com } 3
4819 PARA 1 472
12021 PARA 2 599
11991 PARA 2 595
ἀορασία { N+Com } 1
18686 PARA 3 381
ἀπαγγέλλω
              { V } 1
6727 PARA 2 49
άπάνω { ∨ } 3
3511 PARA 1 347
1400 PARA 1 139
1863 PARA 1 184
Άπαισός { N+Top } 1
14143 PARA 2 828
άπαλός { Α } 4
5949 PARA 1 582
6656 PARA 2 42
```

τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη Πηνειῶ τῶ λαμπρῶ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν Έλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἂν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν ή ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἡγάπησα, καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ´ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς όπερ ἄν τῷ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἕλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ πάντες καλώς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ἀδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ἀδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν αί Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὑδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ ραδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ μὲν δή θεῖα ήμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν κολυμπον ἀνήλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, έδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε κρείττων ήμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ

δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα

```
16151 PARA 3 142
18571 PARA 3 371
ἀπαντάω
            { V } 1
686 PARA 1 67
ἀπαντλέω { ∨ } 2
17747 PARA 3 295
6099 PARA 1 598
ἀπαρνέομαι { V } 2
5269 PARA 1 515
18946 PARA 3 406
ἀπαρχή { N+Com } 1
4805 PARA 1 471
ἄπας { A } 26
10528 PARA 2 429
11804 PARA 2 575
6547 PARA 2 31
6927 PARA 2 68
6380 PARA 2 14
5459 PARA 1 533
8330 PARA 2 211
15663 PARA 3 95
4155 PARA 1 410
4310 PARA 1 424
3806 PARA 1 376
9209 PARA 2 301
5068 PARA 1 495
8160 PARA 2 194
1223 PARA 1 120
7606 PARA 2 139
13594 PARA 2 769
909 PARA 1 90
19006 PARA 3 412
11185 PARA 2 493
14096 PARA 2 823
5280 PARA 1 516
```

καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἀπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῷ τῷ Ἄλεξάνδρῳ, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων,

ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὑς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν

καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς

αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψῃς τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὅλυμπον,

οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ

τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν⋅ μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· "Όλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· "Ολυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις αἰγιαλῶ κτυπεῖ, ἡχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχίᾳ, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῇ δωδεκάτῃ πάλιν πορευθῇ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα Άτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον όμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἰὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὄστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse missing in the manuscript] [one Άντήνορος υίοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ έπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας

```
19423 PARA 3 454
                                           οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ
4810 PARA 1 471
                                     τής στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν
7638 PARA 2 143
                                           Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι, τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηνορία
6094 PARA 1 597
                                           μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ Ἡφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ
ἀπατεών { N+Com } 1
15067 PARA 3 39
                                     ώνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξίν μαινόμενε, ἀπατεών ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθρίναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο
ἀπατητικός {Α} 1
                                      μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ
5383 PARA 1 526
ἀπειλέω (ἀπειλή) { V } 5
1835 PARA 1 181
                                    σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην
8216 PARA 2 199
                                            αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῶ σκήπτοω πλήξας καὶ τῶ λόνω ἡτιείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόνον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ
12627 PARA 2 665
                                           πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἡπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς·
                                      ό Άγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἡπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες
3238 PARA 1 319
3928 PARA 1 388
                                      τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἡπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οί
ἀπειλητικός { Α } 1
3836 PARA 1 379
                                     ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ
ἄπειμι (εἶμι)
             { V } 12
4261 PARA 1 420
                                      δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κοὶ Τον ἄναν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως
1695 PARA 1 169
                                           ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς
4324 PARA 1 426
                                   τή δωδεκάτη πάλιν πορευθή εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι
13694 PARA 2 780
                                     κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ὡσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ
2331 PARA 1 228
                                     τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ
19215 PARA 3 432
                                      τἢ τε σἢ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας·
327 PARA 1 32
                                    ύφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ
7999 PARA 2 179
                                      ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις
7846 PARA 2 163
                                   Έλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Έλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ
18775 PARA 3 390
                                         ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ
                                     καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν
6317 PARA 28
16034 PARA 3 130
                                   χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων
                 { N+Com } 1
ἀπειρία (πεῖρα)
                                     γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῇ δειλίᾳ καὶ τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων
9883 PARA 2 368
ἄπειρος (πεῖρα)
                 { A } 2
8231 PARA 2 201
                                       κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείπονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ
```

εὶς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ

16949 PARA 3 219

```
ἄπειρος (πέρας)
                   { A } 5
3768 PARA 1 372
138 PARA 1 13
18593 PARA 3 373
14691 PARA 3 4
10785 PARA 2 455
ἀπείρως (πεῖρα)
                   { I+Adv } 1
19243 PARA 3 436
ἀπεκδύω { V } 1
8825 PARA 2 261
ἀπελαύνω { V } 1
1547 PARA 1 154
ἀπέλευσις { N+Com } 1
5049 PARA 1 493
ἀπέρχομαι { V } 10
8588 PARA 2 236
6331 PARA 2 9
18817 PARA 3 394
9737 PARA 2 354
3256 PARA 1 322
1229 PARA 1 120
1684 PARA 1 168
7754 PARA 2 154
16587 PARA 3 184
18709 PARA 3 383
άπηνής {Α} 1
3440 PARA 1 340
ἄπιστος { A } 1
15781 PARA 3 106
ἀπό {I+Prep} 46
13002 PARA 2 706
1840 PARA 1 182
12682 PARA 2 671
14242 PARA 2 838
```

Έλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν έαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν έαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Άφροδίτη, τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὅμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῇ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ἀκεανοῦ ῥευμάτων καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν

Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνῃς.» Ταύτην δὲ ὁ

μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ

έμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῇ Φθίᾳ τῇ μεγαλοβώλῳ καὶ εὐγείῳ τῇ τοὺς

τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν

γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθῃ ὁλέθρῳ πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθών εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἰοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτῃ δὲ τὴν Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς προσεῖπεν, οἴτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἰοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπήλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἀπήλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες

θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν

ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν

τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἰὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἰὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ ἡγεῖτο ὁ Ἅσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἅσιος ὁ Ύρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος

ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψονος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.

καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ἀδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἔλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. έπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μενάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦνε τὰ νένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ήχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντοαὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; ἢΗ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν ό υίὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέναν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ έν τῶ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως πολλών πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς έξενοδόχησεν ό φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους τής θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτής τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνήλθεν ἀπὸ τής λευκής θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῶ δῦναι Διὸς ννώμη τεθραμμένων βασιλέων μενάλη ἐστίν, ἡ νὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, ωιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἀξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν ύπόσχεσιν έκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄρνους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως δὲ οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ νλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ νέλως διηνέρθη έντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν Κοὶ τὸν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ τον κοὶ τον κοι τὸν κοι τὸν κοὶ τ καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο Ίκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν⋅ καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς οί τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν περιφραστικώς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ ελληνες ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ

ή θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῇ ψυχῇ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἅργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῇ καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν

καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι

οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν

τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ὰξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκείᾳ καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῷ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ

προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν

ἀνδρῶν Ἄγαμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας

ΰβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα∙ τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι

άλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἤντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ καὶ τὰ κτήματα όμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ὑπάρχει καὶ ἀπόδοτε ἤντινα πρέπει, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἴνα γένηται ὡς νόμος.» δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα όμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν ἀπόδοτε ἤντινα πρέπει, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύῃ δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὑπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἁλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἰόν τὸν τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἤντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἤτις καὶ ἐν τοῖς

2963 PARA 1 292

16760 PARA 3 199

έκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» τής θεᾶς φωνησάσης συνήκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις

Έλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Έλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ´ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται. ἀποθάνοι οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο. ἕνα μὲν λευκὸν. ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους Ήρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ όπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρεί τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἁτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ

ό τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς

ό υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῶ Ἀπόλλωνι τὰς ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα

αὐτῶν, ὅπου ἐνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος μεγαλόψυχοι Έλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ έν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως

μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῷ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε

γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων τὴν παίδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῶ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν

άγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν⋅ σὺν ήτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν⋅ μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν

όνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ

βασιλεῖ νὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόνοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις. ὧ προσφιλέστατε ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε νὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ ঐτρέως βέλτιστε. καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ή δὲ πολυπραγμόνει. Τοῦτον δὸ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ή δὲ πολυπραγμόνει. προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόνοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ νύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν έαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν η των άνδρων τη δειλία και τη άπειρία του πολέμου.» Τουτον δὲ ἀποκρινόμενος προσείπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθώς ἐν τῆ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν

τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα

γυνή ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ Άφροδίτη, ἥτις αὐτῶ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ

ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἀναμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ νλαμκόφθαλμος οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ύπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως αὐτῆς λόνον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων βραδύ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σù δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν Έλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων οργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως

ὂν ή καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἅπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων∙ εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων∙ διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι

2192 PARA 1 215 9888 PARA 2 369 5714 PARA 1 560 ἀποκρύπτω { **V** } 1 19419 PARA 3 453 ἀποκτείνω ⟨ ∨ ⟩ 2 12964 PARA 2 701 18618 PARA 3 375 ἀπόλλυμι { **V** } 12 2093 PARA 1 205 6279 PARA 2 4

16443 PARA 3 171

4187 PARA 1 413

1232 PARA 1 121

5633 PARA 1 551

5558 PARA 1 544

1732 PARA 1 172

2897 PARA 1 285

19259 PARA 3 437

1312 PARA 1 130

851 PARA 1 84

Äπόλλων { N+Ant } 33 377 PARA 1 37 4590 PARA 1 451

9915 PARA 2 371

7840 PARA 2 162

104 PARA 1 10

νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ϫπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύνειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ

έπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Έλλησιν ὁ Ϫπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ ό τοῦ Λυκάονος χαριέντης υίός. Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ϫπόλλων, ἐδωρήσατο, Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶνον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς Ϫπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ϫπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν έπὶ τῶν ὤμων ὀρνιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ϫπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων. ἔπειτα δὲ βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ϫπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλενεν ὁ μάντις ὁ ἄψονος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ϫπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τὰ δῶρα· τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ϫπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας της ἰσομοίρου τροφης, οὐδὲ της κιθάρας της περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ϫπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τη φωνη αὐτῶν τη καλη ἀνταποκρινόμεναι θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ϫπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐνὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ϫπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ϫπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ δὲ όρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ ἄπόλλων οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ϫπόλλων, ταύτην μὲν ἐνὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐνὼ δὲ ἀπάξω ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ϫπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υίὸν τὸν μακροβόλον Ϫπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἅλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Απόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω. Ἀπόλλωνι ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῶ Ϫπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ϫπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ϫπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὖχετο ὁ πρεσβύτης τῶ Ϫπόλλωνι τῶ θεῶ. ὃν ἡ καλλίκομος ἐνέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου. ὧ λαμπρότοξε ἐπιστάμενος ἔλενε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος. Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐνὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Απόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων δώρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ϫπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρῳ, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ δώρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἐλπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ϫπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου

βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω,

ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς "Ελλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ

4290 PARA 1 422

15599 PARA 3 89

16902 PARA 3 215

ἀποτυγχάνω ⟨ ∨ ⟩ 1

όποῖος ὁ νοῦς τοῦ υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ έκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αῗμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐνὼ τοῖς λόνοις ἀπόπειραν, ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύνειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς Άτρέως τῶ Άγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ Άπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν, Ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ. κατελείωθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδώντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡνεμόνος ἦσαν. πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην καθάπερ ἔλαιον∙ ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἰός, οἵτινες περὶ τὸν υίῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν∙ ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς έπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἔλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῷ ἡδέως βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ Άλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα∙ ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ´ ὁπόταν δὴ ὁ

```
ἀποφέρω
            { V } 1
989 PARA 1 97
ἄπρακτος { A } 1
9963 PARA 2 376
ἀπράκτως { I+Adv } 2
7797 PARA 2 158
7949 PARA 2 174
ἀπρεπής { A } 4
8355 PARA 2 213
8857 PARA 2 264
4034 PARA 1 398
4639 PARA 1 456
ἀπροσπέλαστος { Α } 1
5794 PARA 1 567
ἄπτω { V } 1
10206 PARA 2 399
απωθεν {I+AdvPr} 12
11912 PARA 2 587
8553 PARA 2 233
359 PARA 1 35
7841 PARA 2 162
5740 PARA 1 562
9118 PARA 2 292
10126 PARA 2 391
7991 PARA 2 178
487 PARA 1 48
6886 PARA 2 64
6504 PARA 2 27
5539 PARA 1 541
Άραιθυρέα { N+Top } 1
11775 PARA 2 571
άραιός \{A\} 1
8417 PARA 2 219
```

οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην όχὴν δεξάμενος, ἦγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἔνεκα παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν έν τῶ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπὴ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἅλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς έν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπροζοζπελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ άναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἅλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὃν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήσῃ, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήσῃ, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται χρόνον ὤς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὅντινα αί τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὅντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς⋅ ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, ό δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς έμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ϫραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν συμπεπτωκότες ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ

```
ἀραρίσκω { V } 2
4907 PARA 1 480
4396 PARA 1 433
Ἄρνισσα { N+Top } 1
13299 PARA 2 738
άργός (ἀεργός)
                   { A } 1
12838 PARA 2 688
Ἄργος (ὁ) { N+Ant } 1
7285 PARA 2 103
^{\prime\prime}Αργος (τό) \{ N+Top \} 6 \}
15448 PARA 3 75
17334 PARA 3 258
```

7394 PARA 2 115

12775 PARA 2 681

11662 PARA 2 559

ἄργυρος { N+Com } 1 14423 PARA 2 857 ἀρέσκω { **V** } 4 16464 PARA 3 173 1080 PARA 1 106 252 PARA 1 24 3828 PARA 1 378

οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρενένοντο ἐντός. τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον

υίός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ἄκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἰλώνην καὶ τὴν λευκόγειον

ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης

θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῶ Πέλοπι τῶ τοὺς ἵππους πλήσσοντι.

κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν∙ ὁ δὲ Έκτωρ καὶ εὕγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα∙ ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῶ Διὶ ἔοικεν νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, δώδεκα πλοΐα· [one verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν ἄσίνην, τὰς βαθείαν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ

πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἐφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρὰ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην δὲ καὶ τῶ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν Ό δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν

ό Ἐπίστροφος ἡνεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄

πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῶ σῶ υἱῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ύποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ শτρέως τῷ শγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἅτρέως Ἅγαμέμνονι ἐν τῇ ψυχῇ οὐκ ͺἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν·

μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ἡλίῳ· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήσῃ ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω ἀποθάνοι· οί δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν

```
15898 PARA 3 117
17715 PARA 3 292
17516 PARA 3 273
677 PARA 1 66
^{\prime\prime}Apnc { N+Ant } 5
11030 PARA 2 479
11282 PARA 2 515
12279 PARA 2 627
11259 PARA 2 512
11284 PARA 2 515
"Άριμα { N+Prop } 1
13724 PARA 2 783
Άρίσβη { N+Top } 2
14224 PARA 2 836
14243 PARA 2 838
άριστερός { Α } 5
11378 PARA 2 526
5134 PARA 1 501
16179 PARA 3 145
16223 PARA 3 149
17390 PARA 3 263
ἀριστεύς { N+Com } 1
15111 PARA 3 44
ἄριστον { N+Com } 2
10039 PARA 2 383
10012 PARA 2 381
                  { N+Top } 1
Άρκαδία (τοπ)
12050 PARA 2 603
Άρκάς (Άρκαδία)
                    { A } 1
12126 PARA 2 611
ἄρμα (τό) { N+Com } 7
17922 PARA 3 312
```

10121 PARA 2 390

Τhe Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Byzantine Paraphrase

ἀρήν

ἦν. Ὁ δὲ Ἕκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἅρη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, ξιφοθήκῃ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁ Ἁπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῆν τὸν

καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρᾳ· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν τῆς θαλάσσης τῆς Ἡλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ῖσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἁσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἅρεος υἰοί, οῦς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἰοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη

Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ´ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζῃ ἐν τοῖς Ϫρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων

περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἁρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ

παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῶ κραταιῶ Ἅρει- ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα- τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων

τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῇ ἀριστερᾳ, τῇ δὲ δεξιᾳ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν καὶ συνετοί, ἐκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἁλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς

δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἅλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι

αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ

ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ

τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστῳ πλοίῳ ἄνδρες ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν

λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὅντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ

τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω άφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηνὸν φιλοπόλεμον τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἀμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς

ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ Ἁλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους έλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας άρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν

ίερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὧκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα·

φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς άρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου όποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται,

τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία

έάν μοι δέκα γλώσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς

παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾳ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἄρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς

παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι σε κελεύει ό Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας άλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη έλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε οί λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ σοι ή μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἄρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἂν εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Έλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ον ἄν παραγένωμαι. Άλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ

Άρχέλοχος { N+Ant } 1 14090 PARA 2 823

ἀρχηγός { Α } 22

10992 PARA 2 476

13678 PARA 2 778 1449 PARA 1 144

3156 PARA 1 311

ἄνδρα. ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτετανμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην Έλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως. δὴ τοῖς Έλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τρύτου τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀνανεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι: Κάθισον πορευθεῖσα ἐννὺς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὂΟλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἑλλησι, τοῦ δὲ πολέμου πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην νενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν νὰρ θλίωις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λένω νῦν τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν・ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων ὦ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ έμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ὄστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ τετελεσμένον νενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως θύσαι καὶ εὕξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν,» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἔλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν

οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῶ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοἱ, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἁκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ

διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῇ βοσκῇ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν

ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο∙ πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἰός, ὅντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ άρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὦδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ

ἀσθενής { A } 3 8574 PARA 2 235 8902 PARA 2 269 12715 PARA 2 675

14120 PARA 2 826

Äσία { N+Top } 1 10840 PARA 2 461

'Aσίνη (τοπ) { N+Top } 1 11673 PARA 2 560 ''Άσιος (ὁ) { N+Ant } 2

14232 PARA 2 837 14237 PARA 2 838

11254 PARA 2 512
Ασκανία { N+Top } 1
14485 PARA 2 863

Άσκάλαφος { N+Ant } 1

Äσκάνιος { N+Ant } 1

καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ καὶ τὴν Πιτύειαν ῷκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ὠδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἰοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ τούτων οἴτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ῷκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἰοὶ Λήθου τοῦ Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὁλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἐπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ πλοίῳ ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. τὴν ἤπειρον ῷκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. τὴν ἤπειρον ῷκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μἰλτῳ τὰς ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδών ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς ὁ Ἰκιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ ὀμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὺ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ, ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Όιλῆος ἐκ παλλακῆς ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἱλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript]

καθώς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἕνα καὶ ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχῃ, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἐκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἑλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἁβάντων ὁ ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων

πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν

χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ϫσίας συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται

ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη

εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι,

ῷκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἅκτορος τοῦ

δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ ἀσκανίας προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχῃ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ

```
14479 PARA 2 862
                                      κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ϫσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ϫσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν
Άσκληπιός { N+Ant } 1
13240 PARA 2 731
                                    Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ϫσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα
άσκός { N+Com } 1
17230 PARA 3 247
                                      δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς νῆς καρπὸν, ἐν αἰνείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια.
ἀσπιδοφορικός { Α } 1
11635 PARA 2 554
                                        ἐπίνειος ἐνένετο ἀνὴο εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος νὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ
ἀσπίς { N+Com } 9
18158 PARA 3 335
                                    άργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν⋅ ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν
10028 PARA 2 382
                                               καλώς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλώς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλώς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς
18290 PARA 3 347
                                        ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ
18300 PARA 3 348
                                        διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ
18389 PARA 3 356
                                      δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ
18308 PARA 3 349
                                         διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος.
18394 PARA 3 357
                                   υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ
10097 PARA 2 389
                                         δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει,
16080 PARA 3 135
                                       δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν
Άσπληδών { N+Top } 1
11243 PARA 2 511
                                    πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ
ἄσταχυς { N+Com } 1
7694 PARA 2 148
                                        χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς
Άστέριος { N+Ant } 1
13275 PARA 2 735
                                      εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ϫστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης
ἀστραπή { N+Com } 2
5927 PARA 1 580
                                   τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων
6211 PARA 1 609
                                          ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ
άστράπτω { V } 1
9722 PARA 2 353
                                    τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον
Άστυόχεια (προσ) { N+Ant } 1
12565 PARA 2 658
                                       μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ
'Àστυόχη { N+Ant } 1
11264 PARA 2 513
                                      ήγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῶ οἴκω τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον
```

```
ἀσυνετέω { V } 1
8799 PARA 2 258
                                      άλλ΄ έξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις
ἀσυνέτως { I+Adv } 1
19245 PARA 3 436
                                      έξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις
ἀσφαλής {Α} 1
16944 PARA 3 219
                                        τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ
ἄτεκνος { Α } 1
                                   τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδώντα τῆς γηὸς πάντων πρώτον
12961 PARA 2 701
άτελείωτος { Α } 3
7594 PARA 2 138
                                    ήμων οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἕνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες
7447 PARA 2 121
                                      μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ
5385 PARA 1 527
                                       οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις
ἄτιμος { A } 6
8618 PARA 2 240
                                   οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἀχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἀχιλλεῖ ὀργὴ
5192 PARA 1 507
                                    έγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἀλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε
3598 PARA 1 356
                                       ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων·
1213 PARA 1 119
                                     δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ
1717 PARA 1 171
                                      καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ
5281 PARA 1 516
                                      έπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων
ἀτίμως { I+Adv } 2
                                               διήγειρε κακὴν ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ
111 PARA 1 11
953 PARA 1 94
                                    εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα·
Άτρείδης { N+Pat } 2
13526 PARA 2 762
                                      ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ϫτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ϫδμήτου, ἄστινας ὁ
12146 PARA 2 614
                                        Άγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ϫτρείδης, ἐπειδἡ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δἡ τὸ
Άτρεύς { N+Ant } 54
7307 PARA 2 105
                                        τῶ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῶ Ϫτρέι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων⋅ ὁ δὲ Ϫτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῶ πολυθρέμμονι Θυέστη,
7314 PARA 2 106
                                   μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῶ Ἅτρὲι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ϫτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῶ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῶ
3822 PARA 1 378
                                       τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ
6302 PARA 2 6
                                       τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρῳ πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους
8767 PARA 2 254
                                    κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῶ τοῦ ، Ἁτρέως ، Ἁγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ
8140 PARA 2 192
                                   κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν
                                          νῆας τῶν Ἑλλήνων⋅ καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω⋅
6338 PARA 29
```

8074 PARA 2 185

αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον·

οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀναμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως: Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Ατρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες.

ΰδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ έπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, ννώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως Ϫναμέμνων ὁ μενάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υίὸς τοῦ Ατρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν⋅ «Ὠ μἱὲ τοῦ Ϫτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ⋅ «Ὠ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ϫγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι μέρη διακλασθέν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ϫτρέως ἐκ τοῦ ἐτέρου [μ]έρους ὠρνίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῶ λένειν ό γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἔλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ϫτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ϫτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς∙ οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ϫγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ϫτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὕοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ϫχιλλεῖ τὴν ὀργὴν καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ ، Ἁτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ϫτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῶ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ϫτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ βασιλεύς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ϫλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν έν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υίὸς τοῦ Ϫτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ϫναμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ϫχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ϫτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἐκράλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, ό Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υίὸς τοῦ Ϫτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ϫγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αί άνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἀγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ Ϫτρέως παιδί∙ οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῶ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ϫτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς "Ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ατρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν Ό δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ϫτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἐκρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ εύρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, σὺ δὲ καθώς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος

αὐτάδελφος {Α} 1

αὐτάρκης { A } 1 10146 PARA 2 393

αὐτόθι { I+Adv } 8

17139 PARA 3 238

3123 PARA 1 308

υἰῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ατρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἰῷ τοῦ Ατρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ατρέως τὶνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ δὴ ὁμοιωθεἰς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ατρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἰππικοῦ; Οὺ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ατρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὺ πρέπον ἐστὶ δι΄ νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἰὸν τοῦ Ατρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὺ πρέπον ἐστὶ δι΄ Ατρέως τοῦ πολεμικὸν ορόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἴππους δαμάζοντος· οὺ πρέπον ἐστὶ δι΄ Ατρέως τοῦ πολεμικὸν ορόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἴππους δαμάζοντος· οὺ πρέπον ἐστὶ δι΄ Ατρέως τοῦ πολεμικὸν ορόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς πολεμκέν τοῦ πολεμικὸν ορόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἴππους δαμάζοντος· οὺ πρέπον ἐστὶ δι΄ Ατρέως τοῦ πολεμικὸν ορόνημα ἔχοντος τοῦ τοῦς δὲ ατιξοις τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἰῷς τοῦτος δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκληνή, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ προειρημένων ἐκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων ὁ Ἡτρέως τοῦτος δὲ ὁροῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ αὐτοῦ τοὺς μὲν ελληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἰὸν τοῦ Ττρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἑλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἁθηνᾶ ιδρων διαχωρίζοντες τοὺς Ἑλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἁθηνᾶ

τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων,

καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἑλος, τὸ

τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ ងτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος ងλέξανδρος.

καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς

μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὕξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὕξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ ἑδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὕξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὕξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἴλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἡύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἡύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτῃ αὐτοῦ μητρὶ ἡύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι

Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς

οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα

19181 PARA 3 428

10293 PARA 2 408

αὐτός { PRO+Dem } 421

9420 PARA 2 322

3951 PARA 1 390 16157 PARA 3 143

19474 PARA 3 458

1009 PARA 1 99 11286 PARA 2 515

820 PARA 1 81 1182 PARA 1 116

1425 PARA 1 142

1432 PARA 1 142 18718 PARA 3 384

3133 PARA 1 309

2022 PARA 1 198

ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροίᾳ ἔως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροίᾳ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἅγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροίᾳ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι·

εκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ

θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν αὐτῶν τῶν διπτύχων ὦμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα έξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὠμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἴλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ έξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὦμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν άλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ λόγον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κοὶ πρίσνον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῇ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένῃ τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ ύμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ἕλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι Έλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν ύγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἀκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῶ κραταιῶ Ἄρει· ὅστις Ἄρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ ὅτε ὀργισθῇ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ καταχωνεύσῃ καὶ πραΰνῃ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὄμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἐλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἀρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῶ ὑψηλῶ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν

λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἤτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῶ οἴκω μου κατέχειν· καὶ νὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήθρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ έν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἁφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἁλεξάνδρου τὸν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἡγάπα· ταύτη δὲ όμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ λέξαι πρὸς ήμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ήμῶν πατοὶ τῶ Διὶ χάριν φέρειν. ὅπως μὴ πάλιν κακολονήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη⋅ ἐάνπερ νὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ έχοντας Έλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Έλληνες τῶν έν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως τῷ οἴκῳ μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον ή θεὰ ήδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις έν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· όποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου ή Έλένη ἐκάθισεν, ή κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν⋅ «Παρεγένου ἐκ τοῦ περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν⋅ ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἤντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἤτις καὶ θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. έτιμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι. ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ νεννήσασα: εἴθε τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ τριζόντας· ή δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ έγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ όθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἁπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ´ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι

τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς νὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν

οὖτοι δὲ οί Ἑλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ όμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν όπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον, αὐτὸ, εἶνεν, ἀπείρω λόνων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος, εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀρνίλον αὐτὸν εἶναι, έγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδἡ κατὰ πολύ τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀρνυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῶ Ἀλεξάνδρω, γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεννίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν ωάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηγὰς αὐτῶν καὶ τὰς γῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὧργίζετο τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὰς ἀνκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόνεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῶ μακροβόλω ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν⋅ οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· έπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἁγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, ηγάγομεν ἐνταθθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταθτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῷ τοθ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα όμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως δέκα δὲ έκάστω ἀνδοὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα. πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡνήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ Έλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μενάλως έν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἀχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ άκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε. ὧ βασιλεῦ, ή γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος οὖτοι νε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἄργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος έκ τοῦ Διός. ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν∙ οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου

σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτών τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως

γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραοτάτοις λόγοις κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς έπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Έλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως κατεσκευασμένον. περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς νένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐνὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τοώων, οἵτινες αί δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἦλιδα τὴν οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηνορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ Άλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω υίῶ τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόνον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ νέρων εἰς έκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγῳ· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους ελληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ Διὸς ἡ θυνάτηρ, ἐγέγνησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη νῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐγ Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς έκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ τῶ λαμπρῶ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσνεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου νὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυνὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἕλληνας· ἔπνινε δὲ αὐτὸν ὁ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἁλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούση γῇ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον∙ μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες

καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ γειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόνον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις: Καὶ τί

Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρω πλήξας καὶ τῷ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ. ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῶ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῶ τῶ ἐκ τοῦ ὀλεθοίου ὕδρου· ἐκεῖσε γλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηνορίας ταῖς ἀποεπέσι βασιλέων μενάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς,» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον έπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἕλληνας· ἔπνινε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἀπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῶ διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὄστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ ήρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀνόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας "Ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως νὰρ λάβοι τὴν προέπειμωε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἀναμέμνονι. Ἡ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῶ δόρατι, τῶ σιδηρῶ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἁφροδίτη ῥαδίως λίαν Όδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων τὴν παῖδα τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω έν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος νὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Άλλὰ σὰ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος. καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση αἶνα πεινῶν· νὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώνει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῇ ἐμῇ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν Άναμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν νὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηο καθεζομένη δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τούτω δὲ όμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἑλληνας ἤυφρανεν, διότι ό κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὄστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ έπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ

έξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ

τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ οὐ νὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεναλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέανρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λένοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἰοὶ ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υίός, Πάνδαρος, ὦτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ έπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμέγον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὁπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς έγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων τὸν Ἀχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν νὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ ὀρνὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ Άλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ Άγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ Διατούτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ ωυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ νυναικός. ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρενένετο ἄνων σὺν τῆ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι οργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν εὐφήμως ἐβόησαν Έλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δΙῶραΙ· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τῶ Ἀναμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ εκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῶ χαλκῶ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ ήθαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην. αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου∙ οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· ένδείξηται.» Ἐφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υίὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην όμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν

άπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν

κορυφή τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἠννόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῶ βουλὰς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν⋅ ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν Όδυσσεύς, εἱστήκει, ὑπ´ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ´ ἀσφαλὲς καὶ ό βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῶ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν ην ό τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ τῶ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ τῶ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ 'Ολύμπου⋅ καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν νονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρῳ ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, ή γυνή ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἕως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὅντινα Λάαν εἶχον οἴτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ό Μενέλαος έχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος ἐλονίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο εὐθέως δὲ ἐκ έπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναθὰ εἰρνάσατο εἰς τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ πορθών Όδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἕλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῶ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ ένταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ

καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Έως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν έαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων ἄτιμον ἐπρίησεν· ἀφελόμενος νὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἀλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον. ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων αί δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς⋅ τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα τὸ έκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσῖν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ έαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόννισατο τὸ δάκουον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὀρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παΐδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Οὕτως εἶπεν ὁ κῆουξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάγυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· Έλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην, Ἐκεῖσε δὲ ἐνὼ οὐ παρανενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ Αφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, δπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῷ καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παί τράχηλον, ὄστις λῶρος αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ Έλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἰδίοις μήνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ναμετῆς θλίβεται σΓύν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι Ήφαιστος ό περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω Ἡρα· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ ύποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ Διός· αί δὲ, ὀρνισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν,

ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῶ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα

αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄριματος αὐτοῦ κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Έκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν ελληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀγρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένῳ. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι αί διάνοιαι αὐτοῦ αί ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οί δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θερῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ, αὐτοῦ, ὑπακούουσιν,» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν Άλλ΄ έξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ "Εφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾳ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένενκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῶ πατοὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν έπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι όμοῦ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον, Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ έμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μενάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόνον ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόνων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἱὸς ὁ καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὧμὰ κρέα τῷ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἐλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων οί τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνες ἐν τῷ πεδίῳ ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ ελληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν τοῖς λόνοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύνειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς έν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ

12629 PARA 2 665 οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυνὰς τὸν πόντον· ἀπείλησαν νὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ Ἡρακλέος. περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν 4309 PARA 1 424 16710 PARA 3 195 5500 PARA 1 537 6232 PARA 1 611 17914 PARA 3 312 17376 PARA 3 262 15483 PARA 3 79 14585 PARA 2 873 10139 PARA 2 392 18200 PARA 3 338 15996 PARA 3 126 17364 PARA 3 260 8423 PARA 2 219 8914 PARA 2 270 8064 PARA 2 184 19363 PARA 3 447 12720 PARA 2 675 8603 PARA 2 238 10144 PARA 2 393 19359 PARA 3 447 3295 PARA 1 325 6289 PARA 2 5 13365 PARA 2 745 8776 PARA 2 255 6428 PARA 2 19 14083 PARA 2 822 15191 PARA 3 51 2013 PARA 1 198 14193 PARA 2 833 3477 PARA 1 344 17500 PARA 3 272 736 PARA 1 72 800 PARA 179 2951 PARA 1 291 8080 PARA 2 186

ότε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα Ἡρα.

ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῶ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως έκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ ήρα ἡγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῶ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ άνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον τοῦ πολεμεῖν ἐκώλμε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῶ δὲ τῶ Ἑκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες τοῖς βέλεσιν είς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὅλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λένει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ ην κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτὼ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος καὶ προηνεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ∙ ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ νυνὴ αὐτῶ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις. Άχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῶ ἡκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ "Έφη, καὶ προηνεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ∙ ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ νυνὴ αὐτῶ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υίῷ τοῦ Ἁτρέως ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων. ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἑλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λένεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υίῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῶ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ Ατρέως Άγαμέμνων κρατήσας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῇ μεγάλῃ ξιφοθήκῃ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἱδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· έὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων

ό κινών τὴν περικεφάλαιαν μένας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν

ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῶ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ προευτρεπισάτω, καλώς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄριατος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν έὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν νῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ´ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῷ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῶ τῶ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπονένειον αὐτοῦ συνσφίννων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. ό Άγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῶ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ή τέσσαρας φαλούς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Έλληνας ώς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «՞Ω πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ ελληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὤρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς έπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κὰκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα έπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ Ἐπειδὴ δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω Άδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἐλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις∙ τοῦ δὲ Διὸς ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῶ δὲ τῶ Ἔκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἅλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς ἵΕλληνας, ἐκ τῶν ἵππων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες,

ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς.

πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ έξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορττίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὠρνίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν ἀὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ύπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λένε. ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μενάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ οί δὲ Ἑλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐΙΦΙώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον⋅ ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μενάλως ό πόλεμος ἡδύτερος ἐνένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν γαυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν νῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἄπαντες μάρτυρες, ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ ἀὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση νῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον ό κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ πᾶσα ή δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἕως πρὸ τοῦ φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ό δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς παίδες νέοι ἢ χῆραι γυναίκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ οί ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Έλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχίᾳ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ωήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῶ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὧργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ άλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἁλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτρανώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αί Ἀμαζόνες κατὰ

```
ἀφαιρέω { V } 9
4365 PARA 1 430
17740 PARA 3 294
1387 PARA 1 137
1880 PARA 1 185
3288 PARA 1 324
5194 PARA 1 507
3607 PARA 1 356
3050 PARA 1 301
2796 PARA 1 275
ἀφανίζω { V } 1
9592 PARA 2 340
άφανιστικός {Α} 1
10781 PARA 2 455
ἄφεσις { N+Com } 1
4828 PARA 1 473
άφηγέομαι { V } 1
13934 PARA 2 806
ἄφθαρτος {Α} 4
17757 PARA 3 296
8084 PARA 2 186
6702 PARA 246
5415 PARA 1 530
αφθονος {A} 1
10438 PARA 2 420
ἀφίημι { V } 4
6580 PARA 2 34
16251 PARA 3 152
13641 PARA 2 774
14778 PARA 3 12
ἄφοβος { A } 1
15323 PARA 3 63
άφοράω { V } 1
```

περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ ωυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν νὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο όπως ἷσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν νῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλένει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ έκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Έκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὅντινα ήλους ἔχουσαν∙ ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον∙ σὺν τούτῳ δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ τοῦ Κρόνου∙ αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς∙ τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τόπον ἐπὶ τῷ δένδρῳ καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις∙ οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς

15820 PARA 3 110 έν οἷς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἀφορμάω { **∨** } 1

τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἰρις· «Ὠ γέρον,

Άφροδίτη { N+Ant } 10

13826 PARA 2 794

λίαν δὲ αὐτὴν ἠνάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν ό Αἰνείας, ὃν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ϫφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Αφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Άλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ τὰς Τρωικὰς νυναῖκας ἔλαθεν· προηνεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ϫφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρενένοντο, αἱ μὲν έν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, προθυμούμενος τῶ δόρατι, τῶ σιδηρῶ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἁφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἄφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργω καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Αφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ έστιν· μηδαμώς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς ، Ἀφροδίτης· οὐδαμώς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεναλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ

εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μενάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόνους νιφετοὺς παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῇ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄

ἄφωνος { A } 2 9427 PARA 2 323 15555 PARA 3 84

εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἕκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε

Åχαιός α ον $\{A\}$ 1 12808 PARA 2 684

έχουσαν Έλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ Έλληνες καὶ Ϫχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ϫχιλλεύς. Ϫλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ

Άχιλλεύς { N+Ant } 42 13605 PARA 2 770 3332 PARA 1 329 2099 PARA 1 206 12711 PARA 2 674 6277 PARA 23 5701 PARA 1 558

8613 PARA 2 239 565 PARA 1 55

3237 PARA 1 319

ἦν άπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ϫχιλλέα. Ϫλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ϫχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἀγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ϫχιλλέα Πηλέως υἱόν∙ ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ ΰπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ϫχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ϫχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῶ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν ούδαμῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῶ Ϫχιλλεῖ ἡπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν,

έποίησε· λαβών γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ϫχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υίὲ κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ϫχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ϫχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Έλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῶ Ϫχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους νὰρ ἐκακολόνει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀναθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ϫχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλονιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με, Ἡ καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ νὰρ ἐνὼ καὶ ὁ Ἅχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόνοις. ἐνὼ δὲ Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν όξύποδος Άχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ϫχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καί έξ άμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ϫχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν δὴ ταῦτα πάντα. ὧ νέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ϫχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ϫχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὕτη δὲ ἄκουσα όμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ϫχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς έγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὄστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ϫχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόνον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ϫχιλλεύς ὄντως νὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔρνον ὑποτανήσομαι καθηγήσεται· Άργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ϫχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἤντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ϫχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς βούλεται ἀπαντήσας ήμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ϫχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ϫχιλλεύς «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον. θεά. λόνον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀρνιζόμενον τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ϫχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ϫχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ θεοῦ, τἢ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ϫχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ϫχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα-Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ϫχιλλεύς Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε. δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Αχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως βέλτιστε, φιλοχοηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἅχιλλεὺς ὠργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ϫχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ϫχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ϫχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ϫχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ ύπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ϫχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς

ἄψογος { A } 5 12710 PARA 2 674 13602 PARA 2 770

ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἰόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἡκολούθει. κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἰὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ

```
14623 PARA 2 876
936 PARA 1 92
4299 PARA 1 423
βάθος {N+Com}  3
1055 PARA 1 103
3620 PARA 1 358
4390 PARA 1 432
βαθύς {A} 12
11360 PARA 2 524
11746 PARA 2 568
11290 PARA 2 516
10768 PARA 2 454
270 PARA 1 26
901 PARA 189
5443 PARA 1 532
11675 PARA 2 560
15918 PARA 3 119
11855 PARA 2 581
14112 PARA 2 825
7161 PARA 2 92
\beta\alpha'\nu\omega \{V\} 2
9711 PARA 2 351
11240 PARA 2 510
βάλλω { V } 6
10368 PARA 2 414
3902 PARA 1 385
763 PARA 1 75
18282 PARA 3 347
530 PARA 1 52
15503 PARA 3 80
βαρέω { V } 1
2296 PARA 1 225
```

βαρέως { I+Adv } 1

3684 PARA 1 364

φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος. καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες

λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὀμοιοῦντο· τὸν δὲ κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνῃ

εῖχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις όμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἡκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Ἄρει· ὅστις Ἄρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρᾳ· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεὐεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἱσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὀμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί όμοῦ ἄπαντες καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν Ἁσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείαν ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὺ ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατῷκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ῷκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθυτάτον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης τε τῶν σκηνῶν καὶ τῶν καὶ τῶν τοῦ αἰνιαλοῦ ἐμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηνορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη

υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἑλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἦλθον, ἐν ἑκάστῳ δὲ πλοίῳ νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἴτινες τὸν Ἄσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ

ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἄπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἰοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ τοῖς Ἑλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αὶ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ Ἑλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων·

Άτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς

τῶ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα

```
βαρύς { A } 1
13636 PARA 2 774
```

ὄχλων τῷ Ἀτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ

2359 PARA 1 231

έχάρη ὁ Άχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἀχιλλεύς ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς. έγω οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῶ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υίὸς ὁ ἄπόλλων· οὖτος γὰρ τῶ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. οί υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῶ τοῦ Ἄτρέως Ἁγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἑλληνες· σὺ δὲ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῶ Ἅτρέι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ϫτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῶ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῶ αἰγιαλῶ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἡπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἔλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον εἷπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἔλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοἰ πλοῖα μέλαινα συνήλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον⋅ τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν έδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῶ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Άλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ ό μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής∙ ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, έκπορθήσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβής ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ άμφ΄ Έλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὅντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ [one verse is missing in the manuscript] ό τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων

δὲ νυναικί. ἥντινα ὁ υἰὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς νάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυνατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην, 15961 PARA 3 123 7014 PARA 2 77 έν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὄστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν 2832 PARA 1 279 έπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς 808 PARA 180 κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ ελληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα 19440 PARA 3 455 θανατηφόρω μοῖρα, ἥνουν τῶ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων· «Ἁκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι 17437 PARA 3 267 ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οί 5188 PARA 1 506 ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. 10651 PARA 2 441 τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήουξι παρεκελεύσατο καλεῖν τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ 65 PARA 17 12135 PARA 2 612 Άρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ 15511 PARA 3 81 καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Ἕλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ 4494 PARA 1 442 κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῶ Ἀπόλλωνι τὴν 1734 PARA 1 172 έμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐ νὰρ ἀναθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing 8267 PARA 2 205 17478 PARA 3 270 οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων 1778 PARA 1 176 Έχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ 17550 PARA 3 276 μενάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ. τῆς Ἰδης Βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἡλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ 8183 PARA 2 196 υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος 7227 PARA 2 98 παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον 3441 PARA 1 340 καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς 4159 PARA 1 410 καὶ συνκλεῖσαι φονευομένους. ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ Βασιλέως κακῶν, ννώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτοέως Ἀναμέμνων ὁ μενάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν 12696 PARA 2 672 τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ 13183 PARA 2 725 δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ 12251 PARA 2 624 ήγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὄμοιος, ὁ υἰὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες 9935 PARA 2 373 διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῇ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ 11731 PARA 2 566 τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη νενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ 12893 PARA 2 693 πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες 14713 PARA 3 6 ρευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν 6781 PARA 2 54 ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν 12760 PARA 2 679 ό Άντιφος ήνοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ βασιλεύω { V } 22 1823 PARA 1 180 12667 PARA 2 669

2863 PARA 1 281

7337 PARA 2 108

2930 PARA 1 288

σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δὲ καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἰὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ ងτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῇ Πελοπονήσῳ πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Ἑλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν

```
12426 PARA 2 643
4607 PARA 1 452
394 PARA 1 38
2364 PARA 1 231
8255 PARA 2 203
7248 PARA 2 100
16521 PARA 3 178
11013 PARA 2 477
9892 PARA 2 369
15909 PARA 3 118
10334 PARA 2 411
18001 PARA 3 320
4171 PARA 1 411
11736 PARA 2 567
11784 PARA 2 572
2596 PARA 1 252
2374 PARA 1 232
βασιλικῶς { I+Adv } 1
8284 PARA 2 207
βάσιμος { Α } 1
15003 PARA 3 34
βαστάζω { V } 2
7328 PARA 2 107
```

2434 PARA 1 238

Βατίεια { N+Top } 1

14004 PARA 2 813 βελοθήκη { N+Com } 1 464 PARA 1 45

βέλος { N+Com } 8 15497 PARA 3 80 433 PARA 1 42 469 PARA 1 46 3876 PARA 1 383

548 PARA 1 53

δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ ύπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, (περι)έπει(ς) καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις. ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστένασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ ό τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. έν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ ελληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς έπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μενάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀναμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἄγαμέμνων· «"Οντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ. ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων. ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔρνα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε. κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἱδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα έβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ βασιλεύσεις ὄντως νὰρ. ὧ μίὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν, Ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέναν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν

[one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἑλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν

θεασάμενος όπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε

Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτῳ δὲ φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ

δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε

τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος·

Έκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Έλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον⋅ μετὰ ταῦτα δὲ μέγα τιμωρηθείησαν οἱ ελληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]·

```
493 PARA 1 48
3864 PARA 1 382
522 PARA 1 51
βηματίζω { V } 1
14885 PARA 3 22
Bησα {N+Top} 1
11425 PARA 2 532
βία (βίαιος) {N+Com} 1
4362 PARA 1 430
βλάβη { N+Com } 6
16329 PARA 3 160
7361 PARA 2 111
7384 PARA 2 114
15176 PARA 3 50
4174 PARA 1 412
4215 PARA 1 415
βλαπτικός { Α } 1
8954 PARA 2 275
βλάπτω { V } 6
8149 PARA 2 193
17788 PARA 3 299
15793 PARA 3 107
2377 PARA 1 232
1567 PARA 1 156
4626 PARA 1 454
βλέπω { V } 12
17559 PARA 3 277
1219 PARA 1 120
896 PARA 188
18243 PARA 3 342
18238 PARA 3 342
17104 PARA 3 234
3549 PARA 1 350
18051 PARA 3 325
```

όμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἅλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἅλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αί πυρκαιαὶ τῶν

Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλῳ σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ

οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ

τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων

καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ καὶ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ

δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου

Άτρέως Άγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν μή τις τῇ ὑπερηφανίᾳ καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψῃ· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἷς δὲ ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ 治τρέως, νῦν εὶ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Άλλ΄ ἐξερῶ σοι δἡ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ τῇ μεγαλοβώλῳ καὶ εὐγείῳ τῇ τοὺς ἄνδρας τρεφούσῃ τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδἡ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ

τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἡλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἴτινες μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας· καὶ δὴ τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Ἑλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἡύξατο τὰς χεῖρας τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἑκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἁλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα

```
16928 PARA 3 217
2023 PARA 1 198
584 PARA 1 56
```

8903 PARA 2 269

Βοάγριος { N+Top } 1

11443 PARA 2 533

βοάω { V } 8 9542 PARA 2 334 8466 PARA 2 224 4925 PARA 1 482

233 PARA 1 22 3808 PARA 1 376

10167 PARA 2 394 9531 PARA 2 333

15509 PARA 3 81

βοή { N+Com } 9

497 PARA 1 49

7747 PARA 2 153

14670 PARA 3 3

14659 PARA 3 2

14698 PARA 3 5

5035 PARA 1 492

7215 PARA 2 97

7243 PARA 2 100

10858 PARA 2 463

 $βοήθεια { N+Com }$ 1

19293 PARA 3 440

βοηθέω { <mark>V</mark> } 11

5331 PARA 1 521 1239 PARA 1 121

6021 PARA 1 590 9828 PARA 2 363

785 PARA 1 77

2479 PARA 1 242

24/01/10/124

6004 PARA 1 589

σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῷ ἡδέως ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῇ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν μόνῳ αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν

καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν

περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ ψυχῇ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ ងτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρῃζεις; τὸ ἰστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὑφήμως ἐβόησαν Ἑλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ ងτρέως καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἡκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἑβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Ἑλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων,

ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοἠ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς τὰ δὲ νεώρια ἐξἐσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοἠ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ βοῆ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δἡ ἡ βοἠ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἴτινες ἐπειδἡ οὖν τὸν ἤτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὑν βοῆ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δἡ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖταὶ ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ἀκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ ὧδε καὶ κὰκεῖσε πέτονται ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἡχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη

έκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως

άθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῇ μάχῃ τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἄλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήσῃ ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δἡ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῇ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξῃς καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήσῃ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὐτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήσῃ καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε

284 PARA 1 28 έγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν 15221 PARA 3 54 γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες άλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόνω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐννὺς πορευθέντες, ὁπότε δή 5780 PARA 1 566 14586 PARA 2 873 τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως $βonθός {A} 1$ 13912 PARA 2 803 πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· Boiβη { N+Top } 1 13052 PARA 2 712 συνήλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου Βοιβηΐς { Α } 1 πλοῖα συνῆλθον. Οἴτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων 13049 PARA 2 711 Βοιωτός ή όν { Α } 2 11373 PARA 2 526 καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς 11236 PARA 2 510 μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ βοσκή { N+Com } 1 10986 PARA 2 475 αίγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ βοτάνη { N+Com } 2 προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη 12929 PARA 2 697 13655 PARA 2 776 καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα βότρυς { N+Com } 1 7121 PARA 289 κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέᾳ τῇ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν βούλευμα { N+Com } 6 έφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Άλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ 16848 PARA 3 208 16878 PARA 3 212 έντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, 5624 PARA 1 550 δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα 5728 PARA 1 561 συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ύπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ 16792 PARA 3 202 9597 PARA 2 340 ήμιν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς βουλευτικός { Α } 7 5206 PARA 1 508 γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἀλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν 6864 PARA 2 61 δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ 6480 PARA 2 24 ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα 9445 PARA 2 324 Έλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε 1766 PARA 1 175 πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων

μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ ἴδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υίὲ τοῦ

βουλή { N+Com } 13 5532 PARA 1 540

5501 PARA 1 537 52 PARA 1 5

6296 PARA 2 5 8245 PARA 2 202

2643 PARA 1 258 10292 PARA 2 407

9025 PARA 2 282 12356 PARA 2 636

6791 PARA 2 55

9640 PARA 2 344

7904 PARA 2 169

2769 PARA 1 273

βούλομαι { V } 16 8695 PARA 2 247

1341 PARA 1 133

685 PARA 1 67

καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὔτως δἡ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς φανήναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἐστῶτες ἐξεπληπόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἴτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι αὐτοῦ πρό τῆς ῶρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὰ αὐτὸς καλὰ βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται αὐτοῦ πρό τῆς ῶρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὰ αὐτὸς καλὰ βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται αὐτοῦ πρό τῆς ῶρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὰ αὐτὸς καλὰ βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται αὐτοῦ πρό τῆς ῶρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὰ αὐτὸς καλὰ βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται αὐτοῦ πρό ἀρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὰ αὐτὸς καλὰ βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται αὐτοῦ τῆς ὡρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὰ αὐτὸς καλὰ βουλεύονται ἔπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται αὐτοῦ δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οῦτως βουλεύονται ἔπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται σὲς μισήσω, καὶ ἀρλος τεὶ ἡμον οδείτος ἐπισήσουν οὐτος ἐπολογικος ἐλολος τοῦς τε Τρωσὶ καὶ ολόγος τὰ ἀρτανικοί διὰ κακοῦ ἐρουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, πῶν Τρωσν ἀναβολή τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ τη ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄπινα δή ὁ Ζεὺς ἔρουλεύσομαι ἀπερ ἤθελες. Ἁριίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατά την ἐμὴν διάνοιαν μή σε οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἡγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὰν αὐτὸς δια

«Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὦ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἡγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σύν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλἡ· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ τῶν Ἑλλήνων· αὔτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλἡ· ἀπό οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ τῶν Ἑλλήνων· αὔτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλἡ· ἀπό τοῦ Ατρέως Άγαμἐμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρῳ πεμπόμενον ὄνειρον καὶ ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολὲμῳ καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλὴ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἴνα πάντες οἱ Ἑλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλὴ· τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Δὶὶ ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Αγαμέμνονὶ ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἐτρέφοντο· τοὐτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Δὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· ἐτρέφοντο· τοὐτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Δὶὶ κατὰ τὴν βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατὲ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν υἰὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθώς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἀρχε τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰ ἰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε παπιωςτίρτ] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἐστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης νῦν δντων βροτῶν ἐπισκύμον ἡδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητὲ μοι. ἐπείδὴ τὸ τοῖς

τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθῃς οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν

```
9760 PARA 2 357
                                    τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι. ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς
2926 PARA 1 288
                                       θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω·
15363 PARA 3 67
                                         οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τοῶας καὶ πάντας τοὺς "Ελληνας καθεσθῆναι
17686 PARA 3 289
                                     έμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ Βουληθώσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐνὼ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς
5921 PARA 1 580
                                       αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται
                                         τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὄρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι
7465 PARA 2 123
1181 PARA 1 116
                                   κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Άλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον
15689 PARA 3 98
                                       ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν νὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λένω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἔλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ
10129 PARA 2 391
                                    τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ
                                    οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ
7546 PARA 2 132
15358 PARA 3 66
                                   δώρα, όπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ
17168 PARA 3 241
                                      μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα
6625 PARA 2 39
                                     ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς
βουπράσιον { N+Top } 1
12158 PARA 2 615
```

οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ελίδα τὴν μεγάλην ἄκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ὑρμίνη καὶ ἤ Μύρσινος ἡ

ή τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ έπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος∙ οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν πάντες καλώς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οί Ἅλληνες ἀντὶ τῶν

μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδύ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθώς οὖτος κατέφαγε

τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδύ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος

καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνες ἐν τῷ πεδίῳ ἵσταντο

καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων

βοῦς { N+Com } 8

18615 PARA 3 375

10238 PARA 2 402 10318 PARA 2 410

1546 PARA 1 154

11043 PARA 2 480

11056 PARA 2 481

10727 PARA 2 449

415 PARA 1 41

βραδέως { I+Adv } 2

10598 PARA 2 435

9449 PARA 2 325

βραδύς { A } 1

9447 PARA 2 325

βρέχω { **V** } 1

10951 PARA 2 471

Βριάρεως { N+Ant } 1 4081 PARA 1 403

Βρισεύς { N+Ant } 3

```
3404 PARA 1 336
                                       άλλ΄ ὁ Ἀγαμέμνων, ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς
3968 PARA 1 392
                                        έκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι,
12853 PARA 2 689
                                        ό ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὀρνιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν
Βρισηΐς { N+Ant } 4
3271 PARA 1 323
                                         τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην,
1865 PARA 1 184
                                     τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου.
3501 PARA 1 346
                                     τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς
9980 PARA 2 377
                                          καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ
βροντάω { V } 1
3582 PARA 1 354
                                       ὄντα. τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν ὄντως νάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μενάλως κρατῶν
βροτός { A } 4
                                      πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἤν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα
9057 PARA 2 285
                                               οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.»
16988 PARA 3 223
                                         τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο-
8708 PARA 2 248
2761 PARA 1 272
                                       τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν∙ ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἡδύνατο μάχεσθαι∙ καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ
Βρυσεαί { N+Top } 1
11871 PARA 2 583
                                         καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ
βρῶσις {N+Com}  1
10560 PARA 2 432
                                      τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς
βωμός { N+Com } 5
4474 PARA 1 440
                                     ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς
10321 PARA 2 410
                                    έαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως
4563 PARA 1 448
                                     θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ
                                          ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ
9290 PARA 2 310
                                    καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει
9248 PARA 2 305
√άλα { N+Com } 1
10948 PARA 2 471
                                    ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνες ἐν τῶ
γαμετή { N+Com } 1
9122 PARA 2 292
                                       ύποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἰ
γάμος { N+Com } 2
15958 PARA 3 123
                                         παιδὸς Έλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Έλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ
12571 PARA 2 659
                                     έγέννησεν ή Άστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν
νάρ { I+Part } 115
```

ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ νὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόνοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε νὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ τὸν "Ολυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ τὸν "Όλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως αὐτοῦ ξίφος, παρεγέγετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐραγοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Τρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ παραγενόμενος, πόρρωθεν έξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ έκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φαγῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες τὸν Ἀχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἀχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυνὰς τὸν πόντον ἐπείλησαν νὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ Ἡρακλέος. περιφραστικῶς οὖτος δὲ εἰς αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ ελληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι τὸν υἱόν. ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐνένετο· τοῦτον νὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων ἄτιμον ἐπρίησεν· ἀφελόμενος νὰρ τὴν ύποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης· οί μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῇ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου έπειδή κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν έκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· κατέθηκεν ἐπὶ τῆς νῆς ψυχορανοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν νὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος άλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις Άλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ὄστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι όμοῦ τοῖς Ἀτρέως τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ Άχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ´ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Έχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς

έν τῆ ἀνέλη μενάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος οὖτος νὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥνουν τῶ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἔλλησι κατὰ τὰς ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεναλοψύνου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς. καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ οργίζου τοῖς Έλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις Άλλ΄ οὖτοι νε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηνήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς άλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ένίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε κριῶ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα Έλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ άστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς ύπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀρνίζετο· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψονον Πηλέως υἱὸν Άγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ήμᾶς εἴ τε ψευδὴς ή ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς τῷ μισητῷ πολέμῳ κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τοῦ Ἀτρέως ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν χὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ θεά. λόνον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀρνιζόμενον ἐμέ· οὕτως νὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται. λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον. τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν 份λυμπον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οί εύρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες έστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἂν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αί Τρωικαὶ δὲ ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ

τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι ρίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς νὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα νεννηθήναι ἢ νεννηθεὶς ἄναμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ νὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβοιν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ άλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα όργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὧς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὺν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υίὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ

ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων⋅ οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ ό Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας "Ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόνους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι νενήσονται καίπερ νυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόνον πρέπον σοι ἐστὶ παρ έπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ έκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οί πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ ή λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες οί πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἷ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη λόγον ἡπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἑλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ μαχεσθήναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῶ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν⋅ ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἁλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ⋅ ἐπὶ μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτῃ κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλῃ ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἂν τῆ ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα⋅ πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως ήμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἀχιλλ[εὐς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ

```
8155 PARA 2 194
15795 PARA 3 108
576 PARA 1 56
787 PARA 1 78
13460 PARA 2 755
6915 PARA 2 67
2366 PARA 1 232
ναυριάω { V } 1
4108 PARA 1 405
γε { I+Part } 6
13032 PARA 2 709
12981 PARA 2 703
13192 PARA 2 726
3406 PARA 1 337
12820 PARA 2 686
2137 PARA 1 210
γελάω { V } 4
6074 PARA 1 596
15104 PARA 3 43
8916 PARA 2 270
6067 PARA 1 595
νέλως { N+Com } 2
6107 PARA 1 599
8379 PARA 2 215
γενεά { N+Com } 4
9824 PARA 2 363
2571 PARA 1 250
9827 PARA 2 363
9819 PARA 2 362
γενναῖος { Α } 4
11741 PARA 2 567
12524 PARA 2 653
15676 PARA 3 96
10303 PARA 2 408
```

```
ποιεῖται, ῖσως δὲ βλάψει τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἡκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὁργισθεἰς πράξη τῇ ὑπερηφανία καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αὶ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δἡ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ ελληνες ἐπεὶ ὅμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἑμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ συμμίσγεται, ἀλλὰ ἀνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὄρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρίς οἱ τὸν Ὁλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Άλλ΄ ἐξερῶ σοι δἡ ἐστίν, ὅστις δἡ παρὰ τῷ υἰῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῇ δόξῃ ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οῖ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἴπινες δὲ τὰς καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἴπινες δὲ τὰς καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλά αὐτοὺς διετάξεν ἡ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς βασιλεώς. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Οιλῆρος ἐκ παλλακῆς υἰός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ
```

καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἀλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἀλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις Ἡρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῇ ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῇ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν

ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῇ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῷ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δἡ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῇ χειρὶ τὸ ποτήριον

κρατήρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ή Ηφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἀλλ΄ ὅπερ ἀν τῷ Θερσίτῃ ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἑλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις

τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τοὑτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεὰὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, ὁ λόγος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ

τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῇ μάχῃ γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἡπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν

```
γεννάω { ∨ } 22
14424 PARA 2 857
15074 PARA 3 40
16765 PARA 3 199
19075 PARA 3 418
15072 PARA 3 40
4205 PARA 1 414
4245 PARA 1 418
3568 PARA 1 352
11580 PARA 2 548
371 PARA 1 36
2853 PARA 1 280
9326 PARA 2 313
12563 PARA 2 658
14506 PARA 2 865
13337 PARA 2 742
14067 PARA 2 820
13076 PARA 2 714
17145 PARA 3 238
13205 PARA 2 728
13329 PARA 2 741
12282 PARA 2 628
9478 PARA 2 327
γένος { N+Com } 5
14262 PARA 2 840
7942 PARA 2 173
3412 PARA 1 337
14375 PARA 2 852
5002 PARA 1 489
γεραιός { A } 1
17011 PARA 3 225
γέρανος { N+Com } 2
```

ήγεῖτο ήγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ήγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος∙ ἀλλ΄ οὐ διὰ νυναιξίν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ νεννηθῆναι ἢ νεννηθεὶς ἄναμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ νὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξίν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὕτω πολὺ καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐνένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐνέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόνον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει Έρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἀπολλον, ὃς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υίὲ όκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὃν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς ὄ τε Μέσθλης καὶ Ἄντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, ό Ισχυρὸς παῖς τοῦ Ἀγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἀγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἄλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῶ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ἄκουν καὶ Ἰθώμην Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐνέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὅντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐνέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ τῆς "Ηλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὃς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῷ στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνω τὴν

ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἰππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἴτινες τὴν Λάρισσαν τὴν στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὔτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἀλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἴτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν

λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν

ἥχῳ καὶ κραυγῇ ἐπορεύοντο ὤσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἁσίας συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ

14672 PARA 3 3

10831 PARA 2 460

```
10573 PARA 2 433
9559 PARA 2 336
νέρων { N+Com } 16
13838 PARA 2 796
2908 PARA 1 286
9901 PARA 2 370
17259 PARA 3 249
16220 PARA 3 149
3628 PARA 1 358
13820 PARA 2 793
5684 PARA 1 556
5510 PARA 1 538
6769 PARA 2 53
6450 PARA 2 21
4696 PARA 1 462
16552 PARA 3 181
3842 PARA 1 380
17350 PARA 3 259
15810 PARA 3 109
γεύω { V } 2
10511 PARA 2 427
4737 PARA 1 464
γεώλοφος {Α} 1
13985 PARA 2 811
γεωργέω { 🗸 } 1
13429 PARA 2 751
γῆ { N+Com } 36
10891 PARA 2 465
13744 PARA 2 784
17196 PARA 3 243
11586 PARA 2 548
```

17568 PARA 3 278

15884 PARA 3 115

12945 PARA 2 699 7196 PARA 2 95 τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι

Έλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων βασιλεύων Άγαμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἀπολλον, τοιοῦτοι μοι πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι άμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν τή τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα μή σε παραπείση ή λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω έβουλεύσατο ή λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἰὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρώτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τῶ υἱῶ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῶ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· έπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν έάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, ίσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ άνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως

μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις,

δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἐστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίῳ ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ

οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ

εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γἡ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτῳ ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ αὐτῶν πατρικῇ γῇ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίῳ πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ Ἦλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῇ Φυλακῇ κατελείφθη καὶ ὁ οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες

13702 PARA 2 781 δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἂν 16716 PARA 3 195 τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ 15604 PARA 3 89 τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ 15753 PARA 3 104 δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, 15874 PARA 3 114 έκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ 17206 PARA 3 244 γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῇ γῇ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ 2520 PARA 1 245 16927 PARA 3 217 άνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, είστήκει, ὑπ´ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ 14356 PARA 2 850 ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν 10777 PARA 2 454 βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, 2613 PARA 1 254 καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες 10415 PARA 2 418 έταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος 13720 PARA 2 782 τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ είς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ ελληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ 7809 PARA 2 158 7619 PARA 2 140 σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ 13697 PARA 2 780 οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς 15453 PARA 3 75 πορευέσθωσαν είς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν 17339 PARA 3 258 δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ 17414 PARA 3 265 Τρώας καὶ τοὺς Ἑλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· 7961 PARA 2 174 εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ 7997 PARA 2 178 έν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς 895 PARA 188 τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ 13922 PARA 2 804 σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, 4960 PARA 1 485 τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα 2740 PARA 1 270 έκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· 17226 PARA 3 246 πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος 15168 PARA 3 49 ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῇ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, 17726 PARA 3 293 άπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος γηραιός { A } 1 16670 PARA 3 191 "Ελληνες.» Έκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἄγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων γῆρας { N+Com } 2

> οί τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ, ἐν τῆ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος,

> παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ

16226 PARA 3 150

301 PARA 1 29

καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ ἸΑτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι νενενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐρναζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῶ Τμώλω ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ έπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν ήμιν τοῖς Ἑλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι νενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα νένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν Άιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καθώς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως νάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὠργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ καὶ ἐνεργήσωμεν∙ οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν∙ οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· έκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω ήρα· «Όντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὅντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ή "Ηρα∙ ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω∙ ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης∙ ό τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «"Όντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αί χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες όποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Έλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ

9682 PARA 2 349

4161 PARA 1 411

9865 PARA 2 367

3680 PARA 1 363

ένα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς χένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς∙ τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν

καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ νενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ έκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς έπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς άνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ νίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ εὐθέως καὶ παρ´ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ό υίὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος τότε δὴ ἄν τοῖς Έλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐνένετο. εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόνον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰνιδούχου Διὸς τέκνον έξεναντίας όμοιωθηναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη έγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἤ τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ Ἁλεξάνδρω ἐνένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀρνυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἱσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπειμωεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐνένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὄστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐνένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄναν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ όμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ εκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι

ύμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες ό τοὺς πόδας ταχὺς Άχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ ὄστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῶ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς·

3062 PARA 1 302 3372 PARA 1 333

Γλαῦκος { N+Ant } 1 14624 PARA 2 876

νλαυκόφθαλμος {A} 5 10703 PARA 2 446 8999 PARA 2 279 7884 PARA 2 166 2105 PARA 1 206 7935 PARA 2 172

Γλαφύραι { N+Top } 1 13055 PARA 2 712

νλυκύς {Α} 4 19346 PARA 3 446 6101 PARA 1 598 6578 PARA 2 34 2561 PARA 1 249

γλώσσα { N+Com } 2 11143 PARA 2 489 2559 PARA 1 249 γνώμη { N+Com } 4 1776 PARA 1 176

8181 PARA 2 196 7225 PARA 2 98 9871 PARA 2 367 γνωρίζω { V } 2

17111 PARA 3 235

2032 PARA 1 199 **γονεύς { N+Com } 2** 13005 PARA 2 706 16134 PARA 3 140

γόνιμος { A } 1 14352 PARA 2 850

έμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ

ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.

Άτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως έλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἄθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one ό Άγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἀχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Άθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ,

δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν

έμίνην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα όξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν

ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν

βουλευτικώτατος Ζεύς. Έχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς έαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.»

πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἂν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν

Ίφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ

ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ

```
Γονόεσσα { N+Top } 1
11792 PARA 2 573
vóvu { N+Com } 4
5130 PARA 1 500
4129 PARA 1 407
5691 PARA 1 557
5253 PARA 1 512
Γόρτυνα { N+Top } 1
12454 PARA 2 646
Γουνεύς { N+Ant } 1
13388 PARA 2 748
γραῖα { N+Com } 1
18752 PARA 3 387
γραΐς { N+Com } 1
18737 PARA 3 386
Γυγαία { N+Top } 1
14508 PARA 2 865
γυμνάζω { V } 1
13638 PARA 2 774
γυνή { N+Com } 36
16806 PARA 3 204
19264 PARA 3 438
18977 PARA 3 409
15416 PARA 3 72
15645 PARA 3 93
15161 PARA 3 48
8544 PARA 2 232
15210 PARA 3 53
19090 PARA 3 420
12798 PARA 2 683
15456 PARA 3 75
17342 PARA 3 258
9089 PARA 2 289
17808 PARA 3 301
```

τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ύπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης έπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Καινείδαο τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤνανεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ καὶ Ἀντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβών καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως όμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ δώρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον Μενέλαον; μάθοις ἂν όποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη

τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῇ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ

εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ

ό οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς

εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ

οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ

Γυρτώνη { N+Top } 1

δάκρυον { N+Com } 8

8878 PARA 2 266 16149 PARA 3 142 16057 PARA 3 132 16385 PARA 3 165

4191 PARA 1 413

8906 PARA 2 269

4212 PARA 1 415

430 PARA 1 42

αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς νυναικὸς μαχεσθῶσιν τῶ δὲ νικήσαντι ἡ νυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου

έκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αί Τρωικαὶ δὲ νυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι ἄνειν τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη νυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν όμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἤντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τοὺς ἐμοὺς λόνους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ νάρ σοι νενήσονται καίπερ νυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόνον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς οργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἤντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας περὶ τοιαύτης, γυναικὸς, πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο∙ ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτῳ ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ λόνοις· «Έπὶ κακῶ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ νυναιξίν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ νεννηθῆναι ἢ νεννηθεὶς ἄναμος "Εφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ∙ ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ έπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς

πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα,

καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὦ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἂν ἐπὶ

κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις ωμους τῷ σκήπτρω ἔπληξεν∙ οὖτος δὲ συνεκάμφθη∙ ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Έλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ´ ὀλίγον χρόνον καὶ τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς

4840 PARA 1 474 ύμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῶ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς 19009 PARA 3 412 αί Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος 18422 PARA 3 360 έξ έναντίας δὲ παρὰ τὴν λανόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ϫλέξανδρος εἰς εν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυνεν. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ 18053 PARA 3 325 ό περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἁλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς ποδών αὐτών κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]nῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον 7724 PARA 2 151 15748 PARA 3 103 διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ 6990 PARA 2 75 φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις 10216 PARA 2 400 αὐτῶν. ἦωαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἅλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ ό Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, 11517 PARA 2 542 19047 PARA 3 416 οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ 16954 PARA 3 220 άμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ όπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ 5818 PARA 1 570 έπικάμωασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ ήμαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην 3210 PARA 1 317 καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῶ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ 3925 PARA 1 387 τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ 12900 PARA 2 694 τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς 2184 PARA 1 214 τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς 4083 PARA 1 403 εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰναίωνα, οὖτος νὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις 5094 PARA 1 497 άλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κολυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ 4909 PARA 1 481 δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα 1034 PARA 1 101 πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως 699 PARA 1 68 Οὖτος δὴ Ἀχιλλεὺς, οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις 7004 PARA 2 76 αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς 7084 PARA 2 85 τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν 15014 PARA 3 35 τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ 13960 PARA 2 809 εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώννυντο αἱ πύλαι. ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος 3630 PARA 1 359 τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῶ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀγῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίγλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη 8384 PARA 2 216 εἶναι τοῦτο τοῖς Έλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν ἴΙλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα 15662 PARA 3 95 λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος 9208 PARA 2 301 καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ 1862 PARA 1 184 μὲν ἐνὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐνὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐνὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, 1694 PARA 1 169 ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς 8230 PARA 2 201 κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ 3182 PARA 1 314 ὄχλους ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως 1231 PARA 1 121 5632 PARA 1 551 βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον 5557 PARA 1 544 προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς

12963 PARA 2 701 νυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδώντα τῆς νηὸς πάντων πρώτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ 444 PARA 1 44 εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ 9887 PARA 2 369 ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων· «Ὀντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ 478 PARA 1 47 βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀρνιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος∙ ὁ δὲ Ϫπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα 11029 PARA 2 479 καὶ τὴν κεφαλὴν ὄμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς. τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι, Καθάπερ βοῦς ἐν 15741 PARA 3 103 ἀποθάνοι· οί δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς 13677 PARA 2 778 δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον 3155 PARA 1 311 τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀνανανών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηνὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον 14314 PARA 2 846 Έλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου 11176 PARA 2 493 ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the 7313 PARA 2 106 μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἅτρεὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ϫτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ 4399 PARA 1 433 έχοντος παρενένοντο έντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις 14853 PARA 3 19 καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι 10468 PARA 2 424 μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὠμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς 4751 PARA 1 466 καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς 10523 PARA 2 429 τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς 4680 PARA 1 461 μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κγίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κγίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὧμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ νέρων 14722 PARA 3 7 τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Έλληνες 19093 PARA 3 420 ίματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν 18764 PARA 3 388 ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ 18652 PARA 3 378 ἔχοντας Έλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν 2424 PARA 1 237 γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, 8590 PARA 2 236 ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς 4347 PARA 1 428 δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ 6586 PARA 2 35 ό νλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· 3423 PARA 1 338 ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν 7096 PARA 286 τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος 517 PARA 1 51 πρώτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· 17815 PARA 3 302 αί δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου 18554 PARA 3 370 ίππείων τριχών τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνινε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος 11588 PARA 2 549 τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἁθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς 18691 PARA 3 382 άρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην 3361 PARA 1 332 μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις 15606 PARA 3 90 καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσῳ μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν 8844 PARA 2 263 τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀποεπέσι 8195 PARA 2 197 βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα

18562 PARA 3 371 έπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνινε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος 6647 PARA 2 41 2940 PARA 1 290 5224 PARA 1 510 11919 PARA 2 588 8994 PARA 2 279 7930 PARA 2 172 12022 PARA 2 599 14584 PARA 2 873 6288 PARA 2 5 6427 PARA 2 19 15190 PARA 3 51 14192 PARA 2 833 10420 PARA 2 419 10294 PARA 2 408 16084 PARA 3 135 3683 PARA 1 364 3875 PARA 1 383 8148 PARA 2 193 496 PARA 1 49 7746 PARA 2 153 7120 PARA 2 89 8694 PARA 2 247 10237 PARA 2 402 10317 PARA 2 410 6106 PARA 1 599 17349 PARA 3 259 13701 PARA 2 781 13387 PARA 2 748 17807 PARA 3 301 19000 PARA 3 411 15950 PARA 3 122 8877 PARA 2 266 5665 PARA 1 555 1485 PARA 1 148 552 PARA 1 54 δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ

κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καί έπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρυαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πόλεις πορθών Όδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου αἰνιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀρνισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὅλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υίῷ τοῦ Ἀτρέως Άτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν: Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον: παΐδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ νὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆνον τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν νῆν λάβωσιν,» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ό δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ έν τῶ νῶ σου. ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο ννώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι βέλος κακόν· οί δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει νὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν κρατήρος ἀπαντλῶν τὸ νλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ νέλως διηνέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ὡσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ Καινείδαο· τούτοις δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ νυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μινήτωσαν,» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ έφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αί Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ όμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υίὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αἰματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ άλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ Άπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν

```
αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν νονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπονενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία·
5136 PARA 1 501
13576 PARA 2 768
                                           έπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀργίζετο· οὖτος γὰρ
13666 PARA 2 777
                                           τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηνὸν
17165 PARA 3 241
                                     ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη
                                    Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἅλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ
17013 PARA 3 226
                                      τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα
11558 PARA 2 546
13092 PARA 2 716
                                      τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν
12723 PARA 2 676
                                       άλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάσπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ
                                      θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκῃ. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἅβυδον εἶνον καὶ τὴν
14206 PARA 2 835
                                      τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα
19136 PARA 3 424
13508 PARA 2 761
                                            Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς
4813 PARA 1 472
                                      ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ
19060 PARA 3 417
                                      καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὰ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς
6261 PARA 2 2
                                         κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως
10377 PARA 2 415
                                        τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει
13914 PARA 2 804
                                       ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος
13950 PARA 2 808
                                      ἔφη, ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόνον ἠννόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώννυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ
3712 PARA 1 367
                                              εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν
                                        ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὡργίζετο ἐπὶ
4977 PARA 1 487
14636 PARA 3 1
                                                                                             Ἐπειδὴ δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ
15757 PARA 3 104
                                       ένα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε νῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀνάνετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους
48 PARA 15
                                         κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ´ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς
13572 PARA 2 767
                                        Απόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ
11108 PARA 2 486
                                      ύπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν
11406 PARA 2 530
                                      καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῶ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν
214 PARA 1 20
                                   παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ
9866 PARA 2 367
                                            ύπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ
1664 PARA 1 166
                                      τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν
10124 PARA 2 391
                                         δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς
18983 PARA 3 410
                                      αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην
1826 PARA 1 180
                                       ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς
293 PARA 1 29
                                          σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ
3905 PARA 1 386
                                   τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υίὸν τοῦ
4538 PARA 1 446
                                             Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ
7054 PARA 2 82
                                              καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς
                                              ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἱστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ
16925 PARA 3 217
```

τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν οί Έλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος. περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρενένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις έὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παρανενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόνω ὠφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυνδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾳ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μένα αὐτοῦ ξίφος, παρενένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως⋅ οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς ό υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὺ μόνος, ἄμα αὐτῶ έλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θαυμαστή δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἁπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἰ έμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηνοὶ ἦσαν, δέκα δὲ έκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἡκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἕκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν⋅ ἐπὶ τὰ άλλήλων, ή δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων νῆ ὀλίνη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον έν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἕλληνας καθάπερ αἰνονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰνῶν οἱ αἰνονόμιο ἄνδρες ῥαδίως αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι δὲ ὦδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ 〈μάχοντο〉 Οἱ δὲ ελληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόννισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῇ Τροίᾳ τῇ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἕλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς Τρώας καὶ πάντας τοὺς Ἅλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν έμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἔλληνες, τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ ελληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ

208 PARA 1 20 2988 PARA 1 295 17673 PARA 3 288 1202 PARA 1 118 6493 PARA 2 26 15721 PARA 3 101 16535 PARA 3 180 12201 PARA 2 619 7205 PARA 2 96 15994 PARA 3 126 12121 PARA 2 610 13122 PARA 2 719 7704 PARA 2 149 14747 PARA 3 10 14487 PARA 2 863 1553 PARA 1 155 5210 PARA 1 509 16696 PARA 3 194 18786 PARA 3 391 10903 PARA 2 467 19125 PARA 3 423 11833 PARA 2 578 9146 PARA 2 295 10743 PARA 2 451 15764 PARA 3 105 7140 PARA 2 90 10491 PARA 2 426 1309 PARA 1 130 15627 PARA 3 92 15398 PARA 3 71 2895 PARA 1 285 2190 PARA 1 215 5712 PARA 1 560 16832 PARA 3 207 18671 PARA 3 380 7340 PARA 2 109 νήσοις καὶ ἐν τἢ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Ἑλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες,

τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παρανενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υίὸν ύποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ μετανενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παΐδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθώσι τοῦ γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ ύποτετανμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ νὰρ Διὸς ἄννελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μενάλως τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ έστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν ἦσαν, δέκα δὲ έκάστω ἀνδοὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα. πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡνήσαντο υίοὶ δὲ δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου ίστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν Άγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Άγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ άρχηνὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν έπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἐκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ άστάχυας. οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβῳ ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς έν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὄμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἀντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, σὺ αὐτὸν τίμησον. ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος. ὅπερ οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ ἤγουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι⋅ τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ ό Άλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα δούλαι μετὰ ταύτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔρνα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστενον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἅλληνας ἤυφρανεν, διότι συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις τῆ τε νῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀνάνετε δὲ ἐνταθθα καὶ τὸν Πρίαμον. ὅπως τοὺς ὄρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός. ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ νενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ Έλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς περίφραγμα τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἁρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν

10441 PARA 2 421 θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὑπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ 10502 PARA 2 427 καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ 6165 PARA 1 605 τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτρανώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον 4653 PARA 1 458 εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ 4728 PARA 1 464 έαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἴλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ 10534 PARA 2 430 4763 PARA 1 467 όπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ 10554 PARA 2 432 δέ τινος ή ψυχή ἐνδεὴς ἐνένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόνων ἤρξατο 4784 PARA 1 469 δέ τινος ή ψυχή ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ όμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν 18218 PARA 3 340 3612 PARA 1 357 μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ 438 PARA 1 43 έμων δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων 4646 PARA 1 457 άποεπῆ ὄλεθοον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κοιθὰς 10010 PARA 2 381 ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ νενήσεται οὐδὲ ὀλίνον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ 2243 PARA 1 220 λαβή τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη 17387 PARA 3 263 σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο 3858 PARA 1 382 εὐξαμένου ἐπήκουσεν, ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ 6411 PARA 2 18 ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, 18302 PARA 3 348 οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὤρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ 1831 PARA 1 181 έν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν 7887 PARA 2 167 δὲ παρήκουσεν ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε 8087 PARA 2 187 έδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὅντινα μὲν βασιλέα καὶ 7289 PARA 2 104 τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ 9396 PARA 2 320 αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἐστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν 2492 PARA 1 243 Έκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν 17353 PARA 3 259 ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ 10596 PARA 2 435 μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς 8509 PARA 2 229 ώς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ 8814 PARA 2 260 οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ 18535 PARA 3 368 έμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν 17431 PARA 3 267 τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ 10757 PARA 2 453 έν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν 10329 PARA 2 411 βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς 15831 PARA 3 111 όπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις νένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ ελληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ 5070 PARA 1 495 δὴ οί θεοὶ οί ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη 6205 PARA 1 609 χωλὸς ὁ ήθφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ

5449 PARA 1 533 θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον 2258 PARA 1 221 τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς 1976 PARA 1 194 ωυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μένα αὐτοῦ ξίφος, παρενένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμωε νὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἅρο, ἀμφοτέροις 19098 PARA 3 421 δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αί 18702 PARA 3 383 δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἁφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ 10889 PARA 2 465 εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ 7194 PARA 2 95 οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες 7649 PARA 2 144 έν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν ἐκινήθη δὲ ἡ δημηνορία καθάπερ τὰ μενάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάνους, ἄτινα ὁ 7190 PARA 2 95 ή τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ή δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ή γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ 19068 PARA 3 418 σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ 17037 PARA 3 228 Έλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ 16438 PARA 3 171 οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόνοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος 4867 PARA 1 477 εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ 5492 PARA 1 536 Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ ήρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις 6068 PARA 1 595 εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήΡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· 5424 PARA 1 531 άφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν 10793 PARA 2 456 έπιφλένει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ 5802 PARA 1 568 χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν 9470 PARA 2 327 τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν∙ οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν 18621 PARA 3 376 λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῷ χειρί. Καὶ 11581 PARA 2 548 ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυνάτηρ, ἐνέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη νῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· 11120 PARA 2 487 καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι 12940 PARA 2 699 ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ 541 PARA 1 53 ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς 7573 PARA 2 136 καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι νυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν 7202 PARA 2 96 ύπέστενε δὲ ἡ νῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι. θόρυβος δὲ ἦν∙ ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς. ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ 12217 PARA 2 621 νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης 347 PARA 1 34 έφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγῳ· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν 466 PARA 1 46 φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων 17119 PARA 3 236 οὕστινας ἂν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ 7172 PARA 2 93 έπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος. 5456 PARA 1 533 ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα∙ οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς∙ οὐκ 4306 PARA 1 424 έπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ 14007 PARA 2 814 τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες 17978 PARA 3 318 πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἡύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· 5075 PARA 1 495 οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ

5247 PARA 1 512 συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἤσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ νονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν 13975 PARA 2 810 αί πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίω 18123 PARA 3 332 τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ 17060 PARA 3 230 ό Αἴας ἐστὶν ὁ μένας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφρανμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ οί ἵπποι οί θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μενάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦνε τὰ νένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασνῶν, τούτων οἵτινες τὴν 14258 PARA 2 840 13647 PARA 2 775 λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ 15936 PARA 3 121 οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξῳ Ἀγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἑλένῃ ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῇ ἀνδραδέλφῳ, τοῦ 9083 PARA 2 289 έκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παίδες νέοι ἢ χῆραι νυναίκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν 10819 PARA 2 459 λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν νεράνων ἢ τῶν 16867 PARA 3 211 ό μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν 9632 PARA 2 344 πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ 12947 PARA 2 700 ήνεῖτο ζῶν∙ τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ή μεμελανωμένη νῆ∙ τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη νυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος∙ 3834 PARA 1 379 έν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόνον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ νέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου ύπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι 8900 PARA 2 269 15858 PARA 3 113 καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο 4441 PARA 1 437 δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω 2526 PARA 1 246 κατέβαλεν ἐπὶ τῆ νῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠρνίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ 17903 PARA 3 311 "Εφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν∙ σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ 16962 PARA 3 220 ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους 17232 PARA 3 247 καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν 7756 PARA 2 154 τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάνματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Έλλησιν ὑπὲρ τὴν 2648 PARA 1 258 οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ 18038 PARA 3 324 καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ 2029 PARA 1 199 οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ 10700 PARA 2 446 υίὸν τοῦ Ἀτρέως ὤρμων διαχωρίζοντες τοὺς Έλληνας, μετ´ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ νλαμκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰνίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀνέραστον καὶ ἀθάνατον. 9317 PARA 2 313 ύπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐνέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς 4459 PARA 1 439 ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν 6233 PARA 1 611 αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα. 1426 PARA 1 142 φέρε ναῦν μέλαιναν έλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ 15690 PARA 3 98 καὶ ἔμοῦ· λίαν νὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἔμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λένω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἔλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ πολλὰ κακὰ 5312 PARA 1 520 έπενέγκοις τῆ ήρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ 7229 PARA 2 99 καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς 17915 PARA 3 312 ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν 17377 PARA 3 262 άνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον 11007 PARA 2 477 ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἁγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος 17442 PARA 3 268 διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους

10861 PARA 2 463 τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ 4162 PARA 1 411 ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν 17075 PARA 3 231 έτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηνοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις νὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος 8359 PARA 2 214 έν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἀπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν κατὰ τοὺς ὕπγους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μένεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος 6809 PARA 2 57 καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων 2844 PARA 1 280 4435 PARA 1 436 ταῖς κώπαις προσείλκυσαν: ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία: ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ 4903 PARA 1 480 έρναζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν 9534 PARA 2 333 Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ 1433 PARA 1 142 εὶς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἀρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν 2165 PARA 1 212 αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα 5032 PARA 1 492 τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον, Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς 4450 PARA 1 438 έξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς 15311 PARA 3 62 τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς Όρμένιον εἷχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος 13272 PARA 2 735 άρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ 18524 PARA 3 367 18193 PARA 3 338 φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν, Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ 6693 PARA 2 46 καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς 12873 PARA 2 692 τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς 18719 PARA 3 384 ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου 18135 PARA 3 333 στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ Ἁλεξάνδρω ἐνένετο περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀρνυροὺς ἥλους ἔχον, 8430 PARA 2 220 ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξῳ Ἁγαμέμνονι ὀξέως 5749 PARA 1 563 άλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε 11913 PARA 2 587 ήγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, 7382 PARA 2 114 "Ιλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι. ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄρνος 1067 PARA 1 105 ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι 10207 PARA 2 399 ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ 13796 PARA 2 791 νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ 773 PARA 1 76 τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ 19077 PARA 3 419 εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ λαμποῶ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς νυναῖκας 4406 PARA 1 434 τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῇ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι 18240 PARA 3 342 Έλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας 18711 PARA 3 383 Αὔτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ 6420 PARA 2 18 ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ 9365 PARA 2 317 ό δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς 11852 PARA 2 581 διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς

ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην. ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ 7971 PARA 2 176 17208 PARA 3 245 τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτών πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν 7677 PARA 2 147 έφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παρανενόμενος σφοδοῶς 14766 PARA 3 11 καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ 12437 PARA 2 645 πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν 10724 PARA 2 449 4917 PARA 1 481 καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ 3134 PARA 1 309 τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χουσηίδα τὴν 13629 PARA 2 773 οργισθεὶς Άγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ 12718 PARA 2 675 τὸν ἄψογον Ἀχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἡκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον 1273 PARA 1 126 άλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ 1794 PARA 1 178 σοι ή φιλονεικία προσφιλής έστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο. θεὸς νάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου 5612 PARA 1 549 τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὕτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὅντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα 261 PARA 1 25 οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόνον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως 13771 PARA 2 788 ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ 15422 PARA 3 73 καλώς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ ελληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ 15735 PARA 3 102 όποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην 17314 PARA 3 256 τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον 15652 PARA 3 94 καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας 11382 PARA 2 527 τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, 1347 PARA 1 133 οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην 13689 PARA 2 779 περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἔλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ 2122 PARA 1 208 τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά 15507 PARA 3 81 καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν 6665 PARA 2 43 ένεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μένα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ 9266 PARA 2 308 ύπὸ τῆ καλῆ πλατάνω. ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδίωρΙ· ἐκεῖσε δὲ μένα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὅντινα αὐτὸς ὁ 7246 PARA 2 100 καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἅφαιστος 5285 PARA 1 517 σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «κΟντως δὴ χαλεπὰ ἔργα 15985 PARA 3 125 βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ 5419 PARA 1 530 έπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέναν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι 16757 PARA 3 199 προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς 4184 PARA 1 413 ὄτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί 1729 PARA 1 172 πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι 356 PARA 1 35 δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ 484 PARA 1 48 όρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ 16173 PARA 3 145 ή Αἴθρα ή τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ή εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ

15879 PARA 3 115 έξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ νῆ κατέθεντο ἐννὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων νῆ ὀλίνη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο 9553 PARA 2 336 λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως 7896 PARA 2 169 Όλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῶ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς 3279 PARA 1 324 λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις 1382 PARA 1 137 κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ 9338 PARA 2 315 δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων 5889 PARA 1 577 γενήσεται ήδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν 18513 PARA 3 367 ένεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ νενονυίας∙ ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς 1769 PARA 1 176 έμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ 14427 PARA 2 858 μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος∙ ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε 8883 PARA 2 267 δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος 4930 PARA 1 483 περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μενάλως ἐβόα πορευομένης τῆς γηός· ἡ δὲ γαῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ 4709 PARA 1 463 κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας 7738 PARA 2 153 έπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ 3956 PARA 1 391 Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι 2657 PARA 1 259 περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ 17305 PARA 3 255 τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς νυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι ἡ νυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς 16109 PARA 3 138 Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ 17289 PARA 3 253 έν τῶ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς 16095 PARA 3 136 δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ 18269 PARA 3 346 τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὧρνίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἁλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν 12230 PARA 2 622 ἦσαν ό μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἅκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἁμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς 17825 PARA 3 303 οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς 3847 PARA 1 380 προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς 3369 PARA 1 333 οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλενον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔννω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε. ὧ κήρυκες. τῶν 3533 PARA 1 348 αὔτη δὲ ἄκουσα όμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ νυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς 2025 PARA 1 199 έκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οί 1764 PARA 1 175 μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων 3840 PARA 1 380 ισχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν 15808 PARA 3 109 άνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ νέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως 15560 PARA 3 85 τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας 15048 PARA 3 38 υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένε Πάρι, 7275 PARA 2 103 παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἅργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ 6956 PARA 271 διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· 4848 PARA 1 475 Άπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα 5829 PARA 1 571 έστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ

έπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν 13965 PARA 2 809 3890 PARA 1 384 πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος 15906 PARA 3 118 ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας 2541 PARA 1 247 ό δὲ υίὸς τοῦ Ἄτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὡργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ αὐτοῦ νυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρενένετο ἄνων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι 4368 PARA 1 430 κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῶ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υίοῦ τοῦ Ἄτρέως Ἁγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ 8067 PARA 2 185 6394 PARA 2 16 Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν 19254 PARA 3 437 μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ νύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι ό θεὸς δέδωκε τῶ Πέλοπι τῶ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρεί τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἁτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ 7302 PARA 2 105 όπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς 339 PARA 1 33 17367 PARA 3 261 ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ 12414 PARA 2 642 οί παίδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέανρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω 15927 PARA 3 120 ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη 12512 PARA 2 653 φονεύοντι· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνήλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε 17535 PARA 3 275 τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, 13109 PARA 2 718 ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ 18293 PARA 3 348 τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ 4577 PARA 1 450 αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε πατρὶ μισηθείς· τούτω όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ 12304 PARA 2 631 8036 PARA 2 182 έλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο 586 PARA 1 57 ύπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐνένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς 8447 PARA 2 222 τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· 10676 PARA 2 444 τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ 1291 PARA 1 127 Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν 13398 PARA 2 749 Ό δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤνανεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῶ πολέμω, οἵτινες περὶ 17449 PARA 3 268 Άναμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆνον, ἐν δὲ τῶ 17522 PARA 3 273 έκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ 13025 PARA 2 708 καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ 2037 PARA 1 200 μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ 105 PARA 1 10 νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήνειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁναμέμνων· οὖτος 14805 PARA 3 15 πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οί Τρῶες καὶ οί Ἑλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι 12652 PARA 2 668 δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων 17742 PARA 3 295 ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεἰ ώρνίζετο∙ οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις 13598 PARA 2 770 1677 PARA 1 167 δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν 18738 PARA 3 386 χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ

κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἡγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν 18768 PARA 3 389 11824 PARA 2 577 νηῶν ήγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν 10628 PARA 2 439 τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως 11645 PARA 2 556 ό Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος νὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν, ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤνανεν δώδεκα πλοῖα· μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηνὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας, τῶν δὲ Αἰτωλῶν 12359 PARA 2 637 4231 PARA 1 417 τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα 11551 PARA 2 545 τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν 11446 PARA 2 534 τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοανρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς 12430 PARA 2 644 έπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρενένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος 13493 PARA 2 759 Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμὼνες τῶν Ἑλλήνων καί 13037 PARA 2 710 ένδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην 13291 PARA 2 737 τούτων ἀρχηνὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄρνισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην 13381 PARA 2 747 τοῦ ὑπερθύμου, ὄ ἐστι μεναλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον, Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤνανεν εἴκοσι καὶ δύο 8411 PARA 2 218 οί δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. 1999 PARA 1 197 άμφοτέροις όμοίως τῆ έαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ 1047 PARA 1 103 τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ 19019 PARA 3 413 ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀρνισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία. 12015 PARA 2 599 κἂν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ώδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι 1402 PARA 1 139 τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὃν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ 4888 PARA 1 479 άνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ 14992 PARA 3 33 ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις 4383 PARA 1 432 παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα 2473 PARA 1 241 παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ ἕκτορος τοῦ τοὺς 5999 PARA 1 588 δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ 5231 PARA 1 511 υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον 2754 PARA 1 271 καὶ ἐμαχόμην ἐνὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπινείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν 1096 PARA 1 108 σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἅλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ 10185 PARA 2 396 Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· 12802 PARA 2 684 Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ 18660 PARA 3 379 ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῶ δόρατι, τῶ σιδηρῶ· τοῦτον δὲ 12619 PARA 2 664 τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἠπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ 8461 PARA 2 224 ωργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ 9328 PARA 2 314 μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο 6086 PARA 1 597 δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ Ἡφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν 18082 PARA 3 328 οί ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς 7909 PARA 2 170 τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν

6738 PARA 2 50 καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηνορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς 4988 PARA 1 488 διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ἀργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ 16422 PARA 3 169 καὶ μένας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐνὼ οὔτω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ νὰρ ἀνδοὶ 9835 PARA 2 364 όπως ή γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι νενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ ρὕτως τρῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔρικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ 5759 PARA 1 564 1059 PARA 1 104 μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο⋅ τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς 19163 PARA 3 427 ένταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου 3867 PARA 1 382 ύπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ ἔσειον, όποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ∙ οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν 17974 PARA 3 318 μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς 3173 PARA 1 313 19283 PARA 3 440 ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν 8961 PARA 2 276 τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηνοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολονεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς 16794 PARA 3 203 έπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον 7321 PARA 2 107 Άτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῶ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ 17004 PARA 3 225 τὸ εἶδος ἶδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ 11734 PARA 2 567 ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες 17361 PARA 3 260 τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· 18412 PARA 3 359 δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν 1330 PARA 1 132 καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς 18025 PARA 3 323 δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ 6402 PARA 2 17 εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρενένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀναμέμνονα τὸν υίὸν 7879 PARA 2 166 τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ 10648 PARA 2 441 ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι 3488 PARA 1 345 αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρῳ ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα 14360 PARA 2 851 τὸ νονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν νῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλανόνων ἡνεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν. ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ 9241 PARA 2 305 συνηθροίζοντο κακὰ τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηνὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας. 16183 PARA 3 146 μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν 9348 PARA 2 316 αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ 13895 PARA 2 802 κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Έκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην 11128 PARA 2 488 οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα 11374 PARA 2 526 οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, 11232 PARA 2 509 Άνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ 17586 PARA 3 279 ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὄστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια 4806 PARA 1 471 τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν⋅ οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν 16075 PARA 3 134 ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ 4287 PARA 1 422 ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Έλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας

ή Άφροδίτη ραδίως λίαν καὶ πάνυ ως δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀρρασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ 18684 PARA 3 381 6280 PARA 2 4 κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ 11847 PARA 2 580 ότι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡνεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν. 10435 PARA 2 420 ό υίὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς 5629 PARA 1 550 μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ηρα· 13855 PARA 2 797 ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὤσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας 17329 PARA 3 257 9989 PARA 2 379 τοῖς ἐναντίοις λόνοις, ἐνὼ δὲ προκατηρξάμην ὀρνιζόμενος ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὅντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο 5547 PARA 1 542 9665 PARA 2 347 καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ 16335 PARA 3 161 τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ 13015 PARA 2 707 τοῦ μεναλοψύχου Ποωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν οὖτος δὲ προνενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ 11931 PARA 2 589 ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἴτινες 17188 PARA 3 243 φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ 9985 PARA 2 378 ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ 19437 PARA 3 455 τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἁκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ 15670 PARA 3 96 εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐνένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην νενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν νὰρ 6765 PARA 2 53 αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω 14939 PARA 3 28 δμοιον Άλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις 14615 PARA 2 876 κόσμον ό Άχιλλεὺς ἐπορίσατο ό πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ 1748 PARA 1 173 «Φεῦνε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐνὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι νάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι. 19038 PARA 3 415 ὦ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ 843 PARA 183 ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας 2515 PARA 1 245 Έλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἤλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ 16934 PARA 3 218 ύπ΄ αίδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ 16503 PARA 3 177 οὐκ ἐνένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπρανμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως 2451 PARA 1 239 καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ 1836 PARA 1 181 έγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ 2328 PARA 1 228 σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ 8011 PARA 2 180 ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν 13789 PARA 2 790 πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, 16025 PARA 3 129 ένεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα 7865 PARA 2 165 σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως 8020 PARA 2 181 τοῖς δὲ σοῖς πραοτάτοις λόγοις κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν 3949 PARA 1 390 οἱ μελανόφθαλμοι Έλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν 1007 PARA 1 99 τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν

καταλαμβάνει.» Έφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις 19357 PARA 3 447 17623 PARA 3 283 8874 PARA 2 266 7187 PARA 2 94 6760 PARA 2 52 33 PARA 1 4 15008 PARA 3 34 1807 PARA 1 179 10925 PARA 2 469 16136 PARA 3 141 4692 PARA 1 462 4431 PARA 1 436 11750 PARA 2 569 12614 PARA 2 664 8984 PARA 2 278 19087 PARA 3 420 13043 PARA 2 711 5345 PARA 1 523 14796 PARA 3 14 13747 PARA 2 785 4546 PARA 1 447 7456 PARA 2 122 12238 PARA 2 623 1908 PARA 1 188 18166 PARA 3 336 19327 PARA 3 445 3555 PARA 1 351 2593 PARA 1 252 13297 PARA 2 738 18156 PARA 3 335 3084 PARA 1 305 14731 PARA 3 8 15976 PARA 3 125 11461 PARA 2 536 14098 PARA 2 824 19465 PARA 3 458

τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἁλέξανδρον φονεύση ὁ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αἰματώδης ἐπὶ διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις έν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς νάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παρανενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι πολλοί, όπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὤμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἰ πλησίον τοῦ αἰνιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἑξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν Διομήδης· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου∙ ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον∙ τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ύπάρχοντα· τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ ήμρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἅλληνες ἐπειδὰν ύπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις ό δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παΐδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῶ θεῶ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ παίδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως όμοιωθήναι.» Οὕτως εἶπε· τῶ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ Λακεδαίμονος άρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας καὶ οἴτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῇ Πύλω τῇ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, υίός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν⋅ ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες ελληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχίᾳ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν προθυμούμενοι τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκῳ· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν ὄ τε Άρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον ή μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῇ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς

13213 PARA 2 729 ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν 16841 PARA 3 208 έξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις 8049 PARA 2 183 συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῶ 7631 PARA 2 142 τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς 18828 PARA 3 395 5873 PARA 1 575 οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ 12180 PARA 2 617 ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ 6036 PARA 1 592 ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Έκτωρ ἐν 15550 PARA 3 84 4969 PARA 1 486 έπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς 2003 PARA 1 197 τή έαυτής ψυχή φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τής ξανθής τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» 6051 PARA 1 593 5734 PARA 1 562 μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ 4773 PARA 1 468 κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ 10544 PARA 2 431 κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς 6135 PARA 1 602 10113 PARA 2 390 περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐνὼ ἄποθεν τῆς μάχης 10086 PARA 2 388 παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος 1447 PARA 1 144 8918 PARA 2 271 οί δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ´ αὐτῷ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς 17760 PARA 3 297 έξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε. καὶ οἱ λοιποὶ 17985 PARA 3 319 οί δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε 9757 PARA 2 357 καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ 13979 PARA 2 811 λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι 5470 PARA 1 534 έκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. 10032 PARA 2 383 άκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ 18805 PARA 3 392 κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ 10779 PARA 2 455 ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ 491 PARA 1 48 νυκτὶ όμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους 7588 PARA 2 137 μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔρνον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἔνεκα ἐνταῦθα παρενενόμεθα. 4898 PARA 1 480 προέπεμψεν ό πόρρωθεν ήμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ 8862 PARA 2 265 ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· 2142 PARA 1 210 ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον 11037 PARA 2 479 τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων 18186 PARA 3 337 έξ ίππείων τριχών τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῆ 17476 PARA 3 270 τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως

17653 PARA 3 286 ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μετανενεστέροις ἀνθρώποις 5867 PARA 1 575 ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ 4700 PARA 1 462 ωμά κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ νέρων αὐτὰ κατέκαιε. ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν 10656 PARA 2 442 δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας 5514 PARA 1 539 Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἰὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ 6669 PARA 2 44 6679 PARA 2 45 τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε 18141 PARA 3 334 άδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ Άλεξάνδρω ἐνένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀρνυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα άναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἀναμέμνονα ὁ νέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε μἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν 16548 PARA 3 181 17632 PARA 3 284 ήμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις⋅ ἐὰν δὲ τὸν Ἁλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ 3330 PARA 1 329 δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς 2097 PARA 1 206 ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἀναμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἀχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ νλαμκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρενενόμην ἐνὼ θέλουσα 17257 PARA 3 249 χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ 8395 PARA 2 217 δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· 4621 PARA 1 454 τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ 4250 PARA 1 419 έγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν 19502 PARA 3 461 ἵνα νένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόνον καὶ οἱ λοιποὶ Έλληνες. πρωινή δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν ἔΟλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη 5104 PARA 1 498 16664 PARA 3 191 τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὄσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι ελληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ 10283 PARA 2 407 δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι ἦλθεν 13260 PARA 2 734 τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο, οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον 1938 PARA 1 191 τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἑλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὀρμὴν αὐτοῦ. 17945 PARA 3 315 ό δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ 16991 PARA 3 224 δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν 9288 PARA 2 310 ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν. διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ 10387 PARA 2 416 κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Εκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, 12224 PARA 2 621 καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν 8045 PARA 2 183 ό δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς 6642 PARA 2 41 τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών∙ ἀναστὰς δὲ 7692 PARA 2 148 σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη⋅ οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ 10272 PARA 2 406 τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ 10254 PARA 2 404 λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν 503 PARA 1 50 τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς 16001 PARA 3 126 πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων 17099 PARA 3 234 έν τῶ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἂν καλῶς 17955 PARA 3 315 δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, όποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος

άγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Έλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν 8944 PARA 2 274 3345 PARA 1 330 παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν 12419 PARA 2 643 δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα 12762 PARA 2 680 οί τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἅργος 13252 PARA 2 733 ιατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων∙ τούτοις 🛛 δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον 8418 PARA 2 219 ύπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε∙ λίαν δὲ καὶ τῷ 6552 PARA 2 32 βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ ήθρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο 6932 PARA 2 69 Βουλεύονται· ἐπέκαμψε νὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς 6385 PARA 2 15 βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν 13754 PARA 2 786 ή γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία 3192 PARA 1 315 καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς 8425 PARA 2 220 κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ 6041 PARA 1 592 τής θείας καὶ θαυμαστής, δι΄ ὄλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα 15484 PARA 3 79 πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ εκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ελληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν 8665 PARA 2 244 τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῷ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος 17463 PARA 3 269 λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον∙ μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς 2566 PARA 1 250 καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας 13443 PARA 2 753 ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν 18453 PARA 3 362 ήλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ 19232 PARA 3 434 έξεναντίας ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ 3733 PARA 1 369 ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς 2016 PARA 1 198 τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ 3320 PARA 1 328 έπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον 7493 PARA 2 127 ύπάρχουσιν, ήμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ ελληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ 3916 PARA 1 387 πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀρνὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόνον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ 17487 PARA 3 271 δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ 19376 PARA 3 449 δή ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς 18473 PARA 3 364 τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς 2530 PARA 1 247 τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἄτρέως ἐκ τοῦ ἐτέρου [μ]έρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῶ 18434 PARA 3 361 εἰς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας 3120 PARA 1 308 σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ εὶς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ 2275 PARA 1 223 166 PARA 1 16 σὺν χρυσῷ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἁτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἁτρέως καὶ οἱ 3791 PARA 1 375 σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἁτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες 1901 PARA 1 188 έξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υίῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις 8320 PARA 2 210 τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλω αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν

6433 PARA 2 20 έν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὅντινα πάνυ ἐκ 6831 PARA 2 59 μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ 13469 PARA 2 756 νὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυνὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαννήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον 7713 PARA 2 150 οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις 2958 PARA 1 292 τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνείδη καὶ ὕβρεις λένειν:» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόνον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως νὰρ δὴ δειλὸς καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν 18952 PARA 3 407 1415 PARA 1 141 παραγένωμαι. Άλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας 11294 PARA 2 517 αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρενένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡνοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεναλοψύχου καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο 4565 PARA 1 449 πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα 18726 PARA 3 385 3645 PARA 1 361 όμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί 6657 PARA 2 42 αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἁπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μένα ἱμάτιον· ὑπὸ 8784 PARA 2 256 όνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε 9488 PARA 2 329 οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως 3145 PARA 1 310 έπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῷ θεῷ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη 3745 PARA 1 370 δὲ τῶ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν 14604 PARA 2 875 ύπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἀχιλλέως ἐν αὐτῶ τῶ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ ងΤρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν∙ ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῶ 2865 PARA 1 282 ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ ελληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ 13682 PARA 2 779 8402 PARA 2 217 τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν τὸν λόνον ἠννόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώννυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ 13957 PARA 2 808 10199 PARA 2 398 ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον 14958 PARA 3 30 δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, 14872 PARA 3 21 έξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως 16264 PARA 3 154 τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡνεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῶ πύρνω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύρνον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόνους 16718 PARA 3 196 τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν δείκνυμι { V } 1 19407 PARA 3 452 τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἁλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν δεικνύω { V } 1 6730 PARA 2 49 ύψηλὸν "Όλυμπον ἀνήλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι δειλία $\{N+Com\}$ 2 15022 PARA 3 35 τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων 9880 PARA 2 368 καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως δειλός { A } 5 2305 PARA 1 225 μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα

```
15238 PARA 3 56
                                   καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω
15245 PARA 3 56
                                    μιγείης. Άλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἱ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.»
                                        τὸν ἴδιον λόνον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔρνον ὑποτανήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης- ἄλλοις δὴ
2970 PARA 1 293
15136 PARA 3 46
                                   άλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας. ἄνων
δεινός { Α } 4
14867 PARA 3 20
                                    πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ
2036 PARA 1 200
                                          μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί
19266 PARA 3 438
                                     τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν
5641 PARA 1 552
                                    δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε
δεινῶς { I+Adv } 3
5666 PARA 1 555
                                          άλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ
                                     τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους
8676 PARA 2 245
1486 PARA 1 148
                                           Άπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν
δε\hat{I}πνον { N+Com } 1
10213 PARA 2 399
                                            κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν
δέκα { NUM+Car } 4
11142 PARA 2 489
                                         ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν,
12193 PARA 2 618
                                   Άλείσιον έμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἐκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι·
11145 PARA 2 489
                                         λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αί τὸν
9918 PARA 2 372
                                            εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις
δεκάς { N+Com } 2
                                       Τρώας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν,
7488 PARA 2 126
7503 PARA 2 128
                                      έκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς
δέκατος { NUM+Ord } 2
553 PARA 1 54
                                    δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν
9487 PARA 2 329
                                     ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ
δένδρον { N+Com } 1
16246 PARA 3 152
                                       τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν
δεξιός { Α } 1
                                       έκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῇ ἀριστερᾳ, τῇ δὲ δεξιᾳ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία-
5137 PARA 1 501
δεξίωσις { N+Com } 1
9609 PARA 2 341
                                           τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς
δέρμα { N+Com } 1
```

```
14827 PARA 3 17
                                      Τρώσι πρόμαχος ἦν ό τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν
δεσμεύω { V } 1
4117 PARA 1 406
                                       γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἴ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων
δεσμέω { V } 1
4066 PARA 1 401
                                         άλλὰ σὺ ἐλθοῦσα. ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόνχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οί
δεσμός { N+Com } 1
4063 PARA 1 401
                                        καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα. ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόνχειρον καλέσασα εἰς τὸν
δεσπότης { N+Com } 1
13672 PARA 2 777
                                         σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε
δεῦρο { I+Adv } 3
                                    αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῶ
18774 PARA 3 390
                                           χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων
16033 PARA 3 130
16346 PARA 3 162
                                         τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐννὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου
δεύτερος { NUM+Ord } 8
8964 PARA 2 276
                                      καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηνοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολονεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς
                                    ώς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ
5259 PARA 1 513
                                   κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος·
18122 PARA 3 332
16663 PARA 3 191
                                    οί Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὄσοι οί μεγαλόφθαλμοι ελληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ
                                    εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐνὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῶ
19222 PARA 3 433
                                       ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ,
279 PARA 1 27
2280 PARA 1 223
                                     αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ
18312 PARA 3 349
                                          ή δὲ ἐπιδορατίς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾳ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ
δέχομαι { V } 9
9954 PARA 2 375
                                               ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ
2057 PARA 1 202
                                       ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ
1134 PARA 1 112
                                      διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῶ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς
3817 PARA 1 377
                                            έβόησαν έντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν
242 PARA 1 23
                                        έβόησαν Έλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς
                                           Ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῇ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ
6084 PARA 1 596
10433 PARA 2 420
                                       τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς
8077 PARA 2 186
                                         έξεναντίας τοῦ υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος παραγενόμενος έδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας
4539 PARA 1 446
                                          Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ
```

δέω (δεήσω) 17660 PARA 3 286

ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ

4343 PARA 1 428

18680 PARA 3 381

σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ ὡ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι ἐν τῇ χειρί σου· ἀλλὰ δἡ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθώς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῇ φιλίᾳ μίγνυσαι, ἤντινα

ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ ύφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἂν τοῖς Ἔλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν έπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ὡργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος∙ ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν∙ ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι. υίόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες έπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἔλληνες τῶν τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῶ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ τότε δή μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, έν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ ή θεὰ ή λευκοβραχίων "Ηρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι: Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἱὸς ὁ νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῶ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα βούλεται ἀπαντήσας ήμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης· ἄλλοις ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῶ σκήπτρω πλήξας τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἔλληνας Τρώας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Έλληνας καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἕστησαν ἐν τῶ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις Έκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εὶ τοὐπίσω καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς

Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Άλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς εἶπεν· ὁ δὲ Ἔκτωρ μενάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόνον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in έπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ λίαν οί Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ όπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἕκαστος δὲ κροσσὸς Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπινείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς έν τῆ Λήμνω, ὀλινότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐνέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ έν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ όδοῦ· όμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀνὰ τὸν έφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν έξ έναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰνιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ην, τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνηλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλενεν ὁ μάντις ὁ ἄψονος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς γῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὅλυμπον ἀνῆλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαννέλουσα καὶ ἑαυτὴν ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἁλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ τὰς Βουσειὰς ὤκουν καὶ Αὐνειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶνον καὶ τὸ Έλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶνον ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι ελληνες εἰς οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη⋅ οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ έπιβλέπει όπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ

προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, 9651 PARA 2 346 16808 PARA 3 204 Άντήνωρ ό συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος 16875 PARA 3 212 δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόνους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ 10566 PARA 2 433 τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως. 6242 PARA 2 1 Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ 2608 PARA 1 254 4321 PARA 1 426 τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ 9728 PARA 2 354 ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιών. Διατούτο δὴ μηδαμώς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμών 16375 PARA 3 164 προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον 5323 PARA 1 521 αὔτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε 16368 PARA 3 164 σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν 1612 PARA 1 161 τών Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς. λένεις. ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα. δεδώκασί 5263 PARA 1 514 οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω 12209 PARA 2 620 ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, 14552 PARA 2 870 τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς 6617 PARA 2 38 18637 PARA 3 377 ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾳ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας 10607 PARA 2 436 ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν 16915 PARA 3 216 σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δἡ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῇ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε 16768 PARA 3 200 δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δἡ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς 16513 PARA 3 178 σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ μενάλως βασιλεύων Ἁναμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ 5057 PARA 1 494 έστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν 3803 PARA 1 376 δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα 227 PARA 1 22 σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἅλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ 6455 PARA 2 22 Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν νερόντων ὁ Ἀναμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαμμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν 18207 PARA 3 339 ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ 8791 PARA 2 257 οἱ ἡμίθεοι ελληνες σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως 17927 PARA 3 313 αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος 17166 PARA 3 241 ένταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι 8722 PARA 2 250 όμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις 5989 PARA 1 587 ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δἡ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς 3221 PARA 1 318 3076 PARA 1 304 δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς 5484 PARA 1 536 τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ ήθρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι 6783 PARA 2 55 τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἕλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν 17014 PARA 3 226

938 PARA 1 93 εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν 664 PARA 1 65 ὄστις ήμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς 1026 PARA 1 101 Χρύσαν τὴν πόλιν, τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἱὸς τοῦ 治τοέως ὁ 8280 PARA 2 207 βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες ύμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόνων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς 6998 PARA 2 76 18876 PARA 3 400 αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας 15261 PARA 3 58 λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ ἵΕκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον 8438 PARA 2 221 ύπηρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους νὰρ ἐκακολόνει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁναμέμνονι ὀξέως ἔλενεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μενάλως καὶ θνητών ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δή πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν-3444 PARA 1 340 εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν 13862 PARA 2 798 4098 PARA 1 405 οὖτος γὰρ δὴ τῇ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῇ δόξῃ ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι 17399 PARA 3 264 τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρενένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς ελληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν 4338 PARA 1 427 τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν 8929 PARA 2 272 δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν 7415 PARA 2 117 τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. 4609 PARA 1 453 Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν 2457 PARA 1 240 λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μένας ὄρκος νενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς 407 PARA 1 40 ὦ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα 1257 PARA 1 124 πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων 16581 PARA 3 184 καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ νλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ 6582 PARA 2 35 7076 PARA 2 84 άγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ 12933 PARA 2 698 παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ 14330 PARA 2 848 ό υίὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ 4200 PARA 1 414 ή Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ νεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ 4240 PARA 1 418 δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐνένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐνέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόνον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ 5155 PARA 1 503 προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα 2875 PARA 1 282 Σὺ δέ, ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα 1713 PARA 1 170 εὶς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι 9042 PARA 2 284 καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ μἱὲ τοῦ Ἄτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν 5524 PARA 1 540 δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ 1634 PARA 1 163 δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον 15212 PARA 3 54 μάθοις ἂν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ 769 PARA 176 τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή, σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις 2078 PARA 1 204 θάνατον θεάση τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως; Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν 1249 PARA 1 123 «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ

2171 PARA 1 213 ούτως νάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον νενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ 16569 PARA 3 183 Άτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ 5534 PARA 1 541 δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς: αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· 5791 PARA 1 567 θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ 3695 PARA 1 365 προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ 5355 PARA 1 524 ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ 1505 PARA 1 150 Φεῦ μοι ὦ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς 3064 PARA 1 303 άλλ΄ ἄνε δὴ ἀπόπειραν ποίησον. ἵνα καὶ οὖτοι ννώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις 2340 PARA 1 229 τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one 7562 PARA 2 135 οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αί δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ 9098 PARA 2 291 άλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὤς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ 11559 PARA 2 546 τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα 18870 PARA 3 399 καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων 2904 PARA 1 286 άποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ νέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς 2984 PARA 1 295 έὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι 18600 PARA 3 374 δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ 9925 PARA 2 373 τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο 4089 PARA 1 404 14135 PARA 2 828 Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ 12338 PARA 2 635 οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ 12311 PARA 2 632 Ό δὲ Ὀδυσσεὺς ἠνάνετο τοὺς μεναλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν 13093 PARA 2 716 τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, 12724 PARA 2 676 ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ 14207 PARA 2 835 μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἅβυδον εἶχον καὶ τὴν 1147 PARA 1 113 έπειδή κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ 7009 PARA 2 77 δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ 10046 PARA 2 384 ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ 12156 PARA 2 615 ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ελίδα τὴν μεγάλην ἄκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ὑρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ 14381 PARA 2 853 ὄθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν 19195 PARA 3 430 άνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ 4635 PARA 1 456 ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ 2151 PARA 1 211 παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ 18915 PARA 3 403 έκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἁλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 19137 PARA 3 424 τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα 16615 PARA 3 187 Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος 6122 PARA 1 601 ώς ἐθεάσαντο τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ

 $δηλος {A}$ 1 5046 PARA 1 493

δημηγορέω { V } 7 8733 PARA 2 250

9570 PARA 2 337 2602 PARA 1 253

746 PARA 1 73 7021 PARA 2 78

9034 PARA 2 283

13773 PARA 2 788

δημηγορία { N+Com } 12

7701 PARA 2 149

7651 PARA 2 144

πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς καταπαυθήναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξήλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς έὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ εἷθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἑλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην Οὖτοι δὴ ἡνεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λένε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ ό υίὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὅντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν Κρώμναν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡνεῖτο ἡνεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης. ὅπου τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ´ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας προεθυμοῦντο δὲ Αρίμοις. ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα⋅ ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Όντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω ήρα· «Όντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ

καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες

διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ θεία, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῶ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ

έστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος

7192 PARA 2 95 ή τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν 9899 PARA 2 370 ό μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων· «ὄντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Άθηνᾶ καὶ ὧ 7169 PARA 2 93 τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηνορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηνείρετο διενείρουσα αὐτοὺς τοῦ 3086 PARA 1 305 οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υίὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς 8295 PARA 2 207 διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἑλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ 5013 PARA 1 490 Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ 556 PARA 1 54 τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἀχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις 6747 PARA 2 51 ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηνορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς 8855 PARA 2 264 8959 PARA 2 275 ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ δημηνόρος { Α } 3 16232 PARA 3 150 8691 PARA 2 246 2554 PARA 1 248 Δημήτηρ { N+Ant } 1 12914 PARA 2 696 δῆμος { N+Com } 1 16218 PARA 3 149 δημόσιος { Α } 1 2357 PARA 1 23 δημοτικός { Α } 1 8202 PARA 2 198 δήποτε { I+Adv } 1 2089 PARA 1 205 διά { I+Prep } 30 9603 PARA 2 341 7473 PARA 2 124 6034 PARA 1 592 4814 PARA 1 472 10057 PARA 2 385 6475 PARA 2 24 6858 PARA 2 61 6256 PARA 2 2 642 PARA 1 63

πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῶ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ό τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῶ σκήπτρω πλήξας καὶ τελειωθήναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ αί συνθήκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αί θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αί δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις Έάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὄρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, άπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν∙ οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ άμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῶ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν⋅ οὐδαμῶς γὰρ Άτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος∙ οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν τοὺς Έλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι © UCL - GREgORI Project - 2019

οί τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήνοροι καὶ σύμβουλοι ἀναθοί, τοῖς 16225 PARA 3 150 9287 PARA 2 310 καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ 4937 PARA 1 483 έβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρενένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν 3169 PARA 1 312 ό Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σù δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς 19061 PARA 3 417 17260 PARA 3 249 τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν 6995 PARA 2 75 ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς 18391 PARA 3 357 ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος 15298 PARA 3 61 ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ 17509 PARA 3 272 μάχαιραν, ἥτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ 1779 PARA 1 177 δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν 18963 PARA 3 408 μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὅλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἁλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ 9590 PARA 2 340 ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου 765 PARA 1 75 εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ 731 PARA 1 72 προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς 14437 PARA 2 859 τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ 14798 PARA 3 14 κονιορτὸς ἀελλώδης διηνέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπειδὰν 10812 PARA 2 458 ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ 18404 PARA 3 358 ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα 13750 PARA 2 785 μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ 10378 PARA 2 415 τοῦ Ποιάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει διαβαίνω { V } 1 12623 PARA 2 665 δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἡπείλησαν γὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ διαβεβαιόομαι { V } 2 15526 PARA 3 83 «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος 12000 PARA 2 597 ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἂν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ διαδέω (–δήσω) { V } 1 5422 PARA 1 530 τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις διάδηλος { Α } 1 9376 PARA 2 318 κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου διαιτάω { V } 1 2722 PARA 1 268 ύπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς διακλάω { V } 1 18466 PARA 3 363 ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν

```
διακόπτω { V } 6
10400 PARA 2 417
                                       χιτώνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν
10395 PARA 2 416
                                     τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἐκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῶ χαλκῶ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον
11544 PARA 2 544
                                         δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα
18619 PARA 3 375
                                    ήτις αὐτῶ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρῷ αὐτῶ
18298 PARA 3 348
                                        ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου
18418 PARA 3 359
                                                εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν.
διακοσμέω { V } 1
14639 PARA 3 1
                                                                           Έπειδὴ δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη
διακρίνω { V } 1
                                     αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὅντινα
5543 PARA 1 542
διακυκλοτερής { Α } 1
18291 PARA 3 347
                                          καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς
διάλεκτος { N+Com } 1
13915 PARA 2 804
                                    ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος
διαλεπίζω { V } 1
2416 PARA 1 236
                                   ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν
διαλύω {V} 2
7571 PARA 2 135
                                     Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι νυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις
13951 PARA 2 808
                                   ἔφη, ὁ δὲ εκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός,
διαμερίζω { V } 1
17530 PARA 3 274
                                      ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας·
διαμετρέω { V } 1
17952 PARA 3 315
                                    ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, όποῖος
διανοέομαι (–έω) { V } 1
1957 PARA 1 193
                                       καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα
διάνοια { N+Com } 17
1051 PARA 1 103
                                    κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ
8636 PARA 2 241
                                   τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἐσχάτως
8354 PARA 2 213
                                    μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὄστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἡπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς
15130 PARA 3 45
                                       καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς
568 PARA 1 55
                                    συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτῳ γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ
3376 PARA 1 333
                                           ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι,
```

Έλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἅγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς 3465 PARA 1 342 6203 PARA 1 608 ό έκατέρωθεν χωλὸς ό "Ηφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου 6947 PARA 2 70 καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος 1091 PARA 1 107 μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὕτε σοὶ 3008 PARA 1 297 λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος 6566 PARA 2 33 9206 PARA 2 301 ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι 1333 PARA 1 132 θεοῖς, τὸ εἶδος ὄμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλονιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἦ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Έως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ 1962 PARA 1 193 ἄπερ ἤθελες. Άρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ 5673 PARA 1 555 6274 PARA 23 κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη διανύω { V } 2 4940 PARA 1 483 τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν 14801 PARA 3 14 διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἑλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων διαπαντός { I+Adv } 2 7114 PARA 288 τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ 10225 PARA 2 400 καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα διαπείρω { V } 2 10493 PARA 2 426 μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία 2524 PARA 1 246 τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ νῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [υΙέρους διαπεράω { V } 2 12141 PARA 2 613 ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἁτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων 18399 PARA 3 357 ἵσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ διαπορθέω { V } 1 3713 PARA 1 367 εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς διασείω { V } 1 5932 PARA 1 581 βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ διασκορπίζω { V } 1 4978 PARA 1 487 ύποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὡργίζετο ἐπὶ ταῖς διασπείρω { V } 1 βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων⋅ τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, 13923 PARA 2 804 διάστροφος { A } 1 εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος 8392 PARA 2 217

διατελέω { <mark>V</mark> } 1 12840 PARA 2 688

14637 PARA 3 1

9727 PARA 2 354 8721 PARA 2 250 8762 PARA 2 254 9154 PARA 2 296

διατοῦτο { I+Adv } 4

διατρίβω { V } 1
10940 PARA 2 470
διαφθείρω { V } 4
10965 PARA 2 473
9653 PARA 2 346
2578 PARA 1 251
7565 PARA 2 135

διαχαλάω { V } 1
4415 PARA 1 434

διαχωρίζω { V } 12 5545 PARA 1 542 10695 PARA 2 446 τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[ῃ]· ὁ δὲ Ἑρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς

μὴ πάλιν κακολογήσῃ αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξῃ· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτῃ δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ

ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχῃ, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἕκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἡγνόησεν, missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἅλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἰός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥἡνη συγγινομένη Ὁῖλεῖ τῷ ἐπειδὰν ἐν τῇ βοσκῇ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κὰκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ

οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ

ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἁτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζῃ ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἑλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως

πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν

τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνες ἐν τῷ πεδίῳ ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἕλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει ἄρχε τοῖς Ἕλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῇ Πύλῳ τῇ ἄγαν πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα

νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον

ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὅντινα ἐνθυμηθῆς.» ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἅτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἅθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα

τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ό θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς ελληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ό λόγος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν βοσκή μιγώσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ οί δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν όρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ

αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ ងτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ ងτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι διατακτικώ τώ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῶ Πέλοπι τῶ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῶ Ἁτρέι τῶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δἡ ὅπερ καὶ τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ό ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν∙ οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ όποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς έπειδή ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῶ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῶ βασιλεῖ ή πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] αύτῶ τῶ Διὶ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν∙ αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ

διενείρω { V } 17 5871 PARA 1 575 7178 PARA 2 94 10739 PARA 2 451 10641 PARA 2 440 17267 PARA 3 250 13859 PARA 2 797 13977 PARA 2 810 10742 PARA 2 451 102 PARA 1 10

10982 PARA 2 475

10080 PARA 2 387

7489 PARA 2 126

15738 PARA 3 102

15695 PARA 3 98

9812 PARA 2 362 10996 PARA 2 476

5432 PARA 1 531

14017 PARA 2 815

δίδωμι { **V** } 15 1625 PARA 1 162

3507 PARA 1 347

7305 PARA 2 105 7293 PARA 2 104

8779 PARA 2 255

3027 PARA 1 299

3420 PARA 1 338

18015 PARA 3 322

3575 PARA 1 353

2807 PARA 1 276

8270 PARA 2 205

7278 PARA 2 103

12133 PARA 2 612

977 PARA 1 96

144 PARA 1 13

58 PARA 1 6

τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀναθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο ην σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἐνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων ώσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ´ οὐδέποτε τοιοῦτον πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίῳ ἔξωθεν τῆς διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἐνὸς ἐκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ

```
7667 PARA 2 146
                                       τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ
17262 PARA 3 249
                                    τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων
7177 PARA 2 93
                                     συστροφάς εἰς τὴν δημηνορίαν: ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηνείρετο διενείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄννελος: οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο.
6108 PARA 1 599
                                      άπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα∙ ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήμαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα
17433 PARA 3 267
                                   Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος
14793 PARA 3 13
                                         βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ
                                        Έλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη∙ τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν
15585 PARA 3 87
8890 PARA 2 267
                                    έξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αἰματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηνέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς
διενεργίζω { V } 1
4811 PARA 1 471
                                            έπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν
διέξειμι (ε\hat{i}μι) { V } 1
18866 PARA 3 398
                                    λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν
διέρχομαι { V } 8
16755 PARA 3 198
                                   μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ
13745 PARA 2 785
                                    τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ
18397 PARA 3 357
                                    τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ
7556 PARA 2 134
                                          τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία
                                    the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν
8286 PARA 2 207
10734 PARA 2 450
                                       δὲ κροσσὸς έκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ένὸς έκάστου τὴν
                                         αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων·
10887 PARA 2 465
14803 PARA 3 14
                                          πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἑλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν,
διϊστάω { V } 1
11370 PARA 2 525
                                        βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ
δικαιοσύνη { N+Com } 1
2444 PARA 1 238
                                               οί τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὅρκος γενήση· ὄντως
δίκη { N+Com } 2
2437 PARA 1 238
                                     αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες
7119 PARA 2 89
                                     ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν
διό { I+Part } 3
4239 PARA 1 418
                                     άρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ
9924 PARA 2 373
                                    "Απολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων∙ διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις
16496 PARA 3 176
                                    τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ
διοικέω { V } 2
1661 PARA 1 166
                                        άλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ
```

```
8288 PARA 2 207
                                       Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν
Διομήδης { N+Ant } 3
10281 PARA 2 406
                                       βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἕκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῶ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ
11705 PARA 2 563
                                    τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἰός· σὺν τούτοις καὶ ὁ
                                            Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς
11742 PARA 2 567
\Delta \hat{i} ov { N+Top } 1
                                    πολυστάφυλον Ίστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων
11486 PARA 2 538
διότι { I+Coni } 5
18913 PARA 3 403
                                    φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἁλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν
1123 PARA 1 111
                                    τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ
                                    λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην
11843 PARA 2 580
15116 PARA 3 44
                                       κομώντες Έλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ
                                   λοιμικήν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ 治τρέως 治γαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης
108 PARA 1 11
διπλόος { Α } 1
15989 PARA 3 126
                                   Έλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους,
διπλόω { V } 2
10467 PARA 2 424
                                        καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῶ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα
4679 PARA 1 460
                                          καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς
δίπτυχος { Α } 2
                                        κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ
4687 PARA 1 461
                                         τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ἀμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα,
10476 PARA 2 424
δίφρος { N+Com } 1
17384 PARA 3 262
                                       όπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Άλλ
διχώς \{I+Adv\} 1
1918 PARA 1 189
                                    έγένετο, ἐν δὲ τῇ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ
διώκω { V } 2
                                     Απόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς
13573 PARA 2 767
                                     γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς
14916 PARA 3 26
\Deltaιώρης \{N+Ant\} 1
12236 PARA 2 622
                                         Άκτορος παΐδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς. Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ
δοκέω { V } 3
2336 PARA 1 228
                                      τή ψυχή· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν
```

8381 PARA 2 216

ἄν τῷ Θερσίτῃ ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἕλλησι γέλωτος ἄξιον έδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ

10107 PARA 2 389

3073 PARA 1 303 19211 PARA 3 431

18667 PARA 3 380

11407 PARA 2 530

19251 PARA 3 436

18297 PARA 3 348

10022 PARA 2 382

κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῷ Θερσίτῃ ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἑλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀνανεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι: Κάθισον πορευθεῖσα ἐννὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι

τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ

τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ό τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθἢ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς

Ζεύς, βραδύ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ῷτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἑὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν

κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν

ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθώσιν· τῶ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση νυνή.» Οὕτως εἰποῦσα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὃν τῷ καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὠργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν άσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς τής ἀσπίδος τής τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἑλληνας· οἴτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὁποῦντα καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ έπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς

Δύμας { N+Ant } 1

δύναμαι { V } 14

17122 PARA 3 236 9622 PARA 2 343 13993 PARA 2 812

16613 PARA 3 186

εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Άστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἤντινα πρὸς γάμον ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ πλοΐα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν "Εφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα∙ καὶ διὰ μὲν τῆς εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τή ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υίὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ οί πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ

δάκρυον καὶ ἁπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἡκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως έπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου

ον έγέννησεν ό τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ος εἰς τὸ Δουλίχιὸν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς

Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὅντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα

έθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον

καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ

γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον καὶ γεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ

δύναμις { N+Com } 15

10082 PARA 2 387 15131 PARA 3 45 δυνατός { Α } 3 11466 PARA 2 536

13133 PARA 2 720 8249 PARA 2 203

14733 PARA 3 8

δύο { NUM+Car } 18 10274 PARA 2 406

14085 PARA 2 822 17219 PARA 3 246

πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τὸν δὲ τοῦ Ἐκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ άλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ μίὲ τοῦ ঐτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἁλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες έπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ ἕκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀωθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς νὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἡδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἡδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἀλλὰ καὶ

μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῶ Διὶ ἔοικεν τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη έστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ ό μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος∙ δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐνέννησεν ἀλλ΄ τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἡδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ Έλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἐνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος έπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις

οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἴτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν έκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ έν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς

μὲν πρώτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ϫντήνορος υἱοί, ὅ τε Ϫρχέλοχος καὶ ὁ Ϫκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ

```
14845 PARA 3 18
3797 PARA 1 375
172 PARA 1 16
17118 PARA 3 236
15743 PARA 3 103
16160 PARA 3 143
15893 PARA 3 116
2569 PARA 1 250
13395 PARA 2 748
9657 PARA 2 346
13237 PARA 2 731
17883 PARA 3 309
12755 PARA 2 679
14288 PARA 2 843
14166 PARA 2 831
δυσδάμαστος { Α } 1
14379 PARA 2 852
δυσκλεής { A } 1
7391 PARA 2 115
δυσμή { N+Com } 2
10355 PARA 2 413
7681 PARA 2 147
δύω { V } 4
6130 PARA 1 601
6043 PARA 1 592
4851 PARA 1 475
6172 PARA 1 605
δώδεκα { NUM+Car } 2
12363 PARA 2 637
11657 PARA 2 557
δωδέκατος { NUM+Ord } 2
5052 PARA 1 493
4313 PARA 1 425
```

Δωδώνη { N+Top } 1

ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ ἄτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ ἄτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ ἄτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Έλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἕκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ νλώσσης μέλιτος νλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν νενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας. οἵτινες ἅμα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτῳ δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, ίσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἕνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ ό Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ όποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἐφη. εἶπεν. καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ ἄντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. άρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ άρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἅδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν

φοχη εκ των Ενετών, σοεν των ημισνών το γενος των αγρίων και συσσαμαστών, στηνές ση το ποτώρον είχον και το Στροάμον περιενεμοντό και περί τα κατά το

ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ´ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ´ οὕτως

μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει

οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἱσομοίρου τροφῆς, θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου

ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτῳ τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἡκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript] Οἴτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν

δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἐπὶ εὑωχίᾳ, οἱ δὲ θεοὶ σὑν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ

```
13412 PARA 2 750
δωρέομαι (–έω)
                    { V } 2
11585 PARA 2 548
14133 PARA 2 827
\Deltaώριον \{N+Top\} 1
11980 PARA 2 594
δωρον {N+Com}  14
243 PARA 1 23
3816 PARA 1 377
145 PARA 1 13
215 PARA 1 20
15334 PARA 3 64
8532 PARA 2 230
15347 PARA 3 65
1131 PARA 1 111
2178 PARA 1 213
15218 PARA 3 54
3771 PARA 1 372
966 PARA 1 95
3952 PARA 1 390
1005 PARA 1 99
ἐάν {I+Conj} 51
9190 PARA 2 300
913 PARA 1 90
8602 PARA 2 238
2939 PARA 1 290
17672 PARA 3 288
8508 PARA 2 229
2843 PARA 1 280
1793 PARA 1 178
1381 PARA 1 137
9834 PARA 2 364
5758 PARA 1 564
9988 PARA 2 379
17631 PARA 3 284
```

ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίῳ πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν

καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην, τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ

καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ ελος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὧδῆς, ἀπὸ

"Έλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δύρα δέχεσθαι εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δώρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἰῷ τοῦ Ἁτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δώρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἰῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῇ ψυχῇ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα τὴν παίδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἰὸν τὸν μακροβόλου Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἁφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλὶου ὑπὲρ τοῦ υἰοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὀντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἶτε γυναῖκα νέαν, ἴνα ταὐτην τῇ Αφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ πῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὀντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἶτε γυναῖκα νέαν, ἴνα ταὐτην τῇ Αφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὀντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἶτε γυναῖκα νέαν, ἴνα ταὐτην τῇ δῶρα, ὀντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἶτε γυναῖκα νέαν, ἴνα ταὐτην τῇ δῶρα, ὀντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἶτε γυναῖκα νέαν, ἴνα ταὐτην τῷ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδή κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οῖκῳ μου κατέχειν· καὶ γὰρ γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχῃ σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τὸ σύρα ἐνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὐν χρυσῷ Τὸς τὸς τὸς τὸς τὰν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγου τὸς οὐτος τὸς το τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Απόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οῦτος Τὲλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγου τὸς τὰ οὐν αὐτῆ κὰ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην

ῶ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐἀν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐἀν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδῳ καυχᾶται καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῷ Τροίᾳ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἐαυτοῦ καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐἀν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνείδη τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐἀν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἑλληνες ὡς πρώτῳ ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· βασιλεὺς καὶ ῷπινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αὶ μά[χαι]· ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ἐἴ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου κατὰ τὴν ἐαυτῶν ψυχὴν, ὅπως ἴσον τῆ ἐμῆ ἀξίᾳ γένηται· ἐἀν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου κατὰ τὴν ἐσιντος κομιῶσες σοι γεντίσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐἀν δὲ οἴτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γεντίσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐἀν δὲ οἴτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γεντίσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐἀν δὲ οἴτως πράξης καὶ σοιοι εστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὸ δὲ τὸν κλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἑὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ

ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστένασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰνῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Άλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐἀν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς "Ελληνας ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κοι παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις Άθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ήρα ήμας πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Έλληνας· «꽃 προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλονισάμεθα καὶ Έρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ ένυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὅλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε Καὶ δὴ ἂν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐνώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ταῦτα λέγεις ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ οἱ όλινωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ νὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ίδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἀναμέμνονα ὁ νέρων ἐθαύμασεν καὶ τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη ό δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ άποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐἀν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ό ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι τῷ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον «"Οντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον

```
2633 PARA 1 257
12004 PARA 2 597
ἐάνπεο {I+Coni} 3
13931 PARA 2 805
5919 PARA 1 580
814 PARA 1 81
ἔαρ (ἐαρινός)
                { N+Com } 2
7129 PARA 289
10945 PARA 2 471
ἐαρινός {Α} 1
10921 PARA 2 468
έαυτοῦ { PRO+Ref3s } 28
7264 PARA 2 102
6729 PARA 2 49
15982 PARA 3 125
312 PARA 1 30
11594 PARA 2 549
1993 PARA 1 196
8353 PARA 2 213
3375 PARA 1 333
1961 PARA 1 193
6273 PARA 2 3
3764 PARA 1 372
134 PARA 1 13
8615 PARA 2 239
11923 PARA 2 588
840 PARA 1 83
152 PARA 1 14
6593 PARA 2 36
4353 PARA 1 429
10309 PARA 2 409
1910 PARA 1 188
9861 PARA 2 366
7238 PARA 2 99
8335 PARA 2 211
```

τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῇ ψυχῇ, ἐἀν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῇ βουλῇ τῶν Ἑλλήνων Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν

ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχῃ, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐδαμῶς κακολογήσῃ αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξῃ· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῇ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ καταχωνεύσῃ καὶ πραΰνῃ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ

χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας

ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῇ ἐαρινῇ τροπῇ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν

ό "Ηφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν "Ηφαιστος παρέσχεν αὐτῶ τῶ Διὶ τῶ υίῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ έπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς καταλάβοι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ, ἐν τῇ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῇ ἑαυτῆς ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἡπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς έαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἅως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν έαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ έπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν έαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα προσβοηθώμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὄστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς έαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν έαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν έαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἤντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῇ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῇ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην έστι καὶ ὄστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἐαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν∙ ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῶ λέγειν ἐθορύβει,

```
9162 PARA 2 297
                                             διατούτο οὐ μέμφομαι τοὺς Έλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς έαυτῶν ναυσὶν ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα
7843 PARA 2 162
                                      χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς έαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς
4718 PARA 1 463
                                        οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς έαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ
8457 PARA 2 223
                                    τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὡργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν
                                             μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν έαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ
1373 PARA 1 136
έάω { V } 1
14183 PARA 2 832
                                    ὄστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αί
ἐγγύς {I+AdvPr} 12
6828 PARA 2 58
                                     κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ὡμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ
18255 PARA 3 344
                                             Τρώας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἔλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένῳ τόπῳ τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις
                                    διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος,
14813 PARA 3 15
15876 PARA 3 115
                                        καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο⋅ καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν
18941 PARA 3 406
                                         ένταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα έγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς
                                         αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων
7929 PARA 2 172
13788 PARA 2 790
                                        πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους ἶΙρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υίῷ τῷ τοῦ Πριάμου
16024 PARA 3 129
                                        ἐπάθλους ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη,
16351 PARA 3 162
                                     «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν
12064 PARA 2 604
                                    τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν
5788 PARA 1 567
                                   σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.»
3389 PARA 1 335
                                          «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἄγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς
έγκαθερίζω { V } 1
10461 PARA 2 423
                                    αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῶ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄
έγκέφαλος {Α} 1
17791 PARA 3 300
                                       έξ ήμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν
ἔγκρυμμα { N+Com } 1
2317 PARA 1 227
                                      οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλῳ καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῇ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι
ἐγχρονίζω { 🗸 } 1
275 PARA 1 27
                                    «Μή σε. ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐνχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παρανενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον
ἐνώ { PRO+Per1s } 194
2993 PARA 1 296
                                   ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ έγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις
10125 PARA 2 391
                                      δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ έγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις,
1385 PARA 1 137
                                          ψυχήν, ὅπως ἶσον τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, έγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν
3286 PARA 1 324
                                          ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἅχιλλεὺς ταύτην, έγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν
1870 PARA 1 185
                                              έγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν έγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον
```

ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐνὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν

ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, έμαχέσθημεν ἔνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόνοις. ἐνὼ δὲ προκατηρξάμην ὀρνιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν έγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα έστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρενενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄνε καθὼς ἂν ἐνὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύνωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν όπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse missing in ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας πάλιν προσεῖπεν ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ Άλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ γεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συναγεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόνον ὄστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ έγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ μακράς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην έγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἂν τῆ κεφαλῆ μου έγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ού βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ έγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ «Ἀκούσατέ μου. ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἕλληνες· ἐνὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω. ἐπεὶ οὐ καρτερήσω τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς άρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐνὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀρνιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλῳ, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ έν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως έγὼ οὕπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» ήδονή καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα γικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐνὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῶ Διὶ «Φεῦνε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐνὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι νάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν έγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἁτρέως παισίν έστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ έγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αί ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν έγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ έγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε,

πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς νένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐνὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόνον ἐνὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἔλληνας τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐνέννησας ὀλινοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν σοι· χαλεπὸς νὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ έμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν έστι τὸν ὑμέτερον. θεά. λόνον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀρνιζόμενον ἐμέ· οὕτως νὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται. λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς δή χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἅρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς έν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ έμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, έμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ´ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἔλληνες, διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα ένὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι νάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι. ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν πίπτουσι, σù δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ ήθρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ´ οὖ τὸν πολὺν σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόγω πείσθητι, παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους όπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ έμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υίῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν έμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω

ύποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ άνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ έμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου νὰρ ἐνὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε. ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν έμοὶ τῷ Μενελάῳ· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἁλέξανδρον ἕνεκα τῆς έὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι έμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον ὦ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς: αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ άρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ έμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, μισηθής· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος έπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ ύπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ έπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὦ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου νενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπανήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποί τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον έμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως έπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ό κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς έάν σοι ή ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐνὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι νάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν ὧτινι οί λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ έστὶ καὶ βασιλεὺς ἀναθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· σπουδαίως δὲ ὁ εκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος ότε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἦνουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ νὰρ ἐνὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· μὴ δὲ παραλονιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήΡρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ Ἔκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι

Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης μου.» Ταύτην δὲ ὀρνισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε. ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀρνισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον αὐτή πρὸ τὸν Ὀλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Έλλησι. ύπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως έν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Έλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς νὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ Έλλήνων∙ εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων∙ διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ ελληνες άρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ´ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ´ οὕτως τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν έγω θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ένεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐνέλασε δὲ ύπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόνω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λένουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀνάμεμνον, καίπερ μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ συναθροίζων Ζεύς· «"Οντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ "Ηρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐνέννησας ὀλινοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ύπάρχω, έπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ νηραιός· «Ἅνε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον. ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤνουν σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξω καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῇ μάχῃ τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε ύπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα

κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόνον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν κοπιάσω πολεμών. Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμώς δή ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Άφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ὰξία εἰσὶ τὰ δώρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς. λένεις. ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα. δεδώκασί μοι δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόνω ἢ ἐν ἔρνω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υίόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἕλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς έξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Έλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αί Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες έμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι. ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ νεννήσασα: εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσίν ύποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὦ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπηλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῇ κεφαλῇ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ

```
3603 PARA 1 356
2672 PARA 1 261
5174 PARA 1 505
17865 PARA 3 307
5582 PARA 1 546
374 PARA 1 37
4587 PARA 1 451
17834 PARA 3 304
19445 PARA 3 456
ἔγωγε { PRO+Per1s } 1
16733 PARA 3 197
ἐθέλω { V } 20
5663 PARA 1 554
```

4253 PARA 1 419 9046 PARA 2 284 1138 PARA 1 112

2109 PARA 1 207

5618 PARA 1 549 3761 PARA 1 372

1190 PARA 1 117

131 PARA 1 13

1534 PARA 1 153 ἔθνος { N+Com } 8

9833 PARA 2 363

7148 PARA 2 91

```
ό μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβών γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία ἐγὼ καὶ κρείπτοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ἢ ἐν ἔργῳ, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υίόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὀρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἰὸν τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούσῃ· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ Ἁπόλλωνι τῷ θεῷ, ὄν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἅπολλον, ὅς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πόνυ Χρύσης ἡύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἅπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἑχοντες Ἑλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου
```

κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλῳ ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς

οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἁρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ διότι ἐνὼ τῆς κόρης τῆς Χουσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῶ οἴκω μου κατέχειν· καὶ νὰρ δὴ τῆς ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν τὸ πρώτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος∙ ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν∙ ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ προσεῖπεν ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ή δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κοίς οἴκοις. καὶ εἶπεν· «Ὠ μίὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, Θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων∙ ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν⋅ οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς

ὧ Άγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἑ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου

```
10872 PARA 2 464
9816 PARA 2 362
14652 PARA 3 1
9831 PARA 2 363
10928 PARA 2 469
14985 PARA 3 32
εἰ { I+Conj } 11
2372 PARA 1 232
15240 PARA 3 56
3278 PARA 1 324
9756 PARA 2 357
16907 PARA 3 215
1362 PARA 1 135
7778 PARA 2 156
8642 PARA 2 242
9684 PARA 2 349
18049 PARA 3 325
1186 PARA 1 116
εἶδος { N+Com } 7
15973 PARA 3 124
13654 PARA 2 776
15122 PARA 3 45
16996 PARA 3 224
6818 PARA 2 58
15062 PARA 3 39
1324 PARA 1 131
\varepsilon i\theta \varepsilon \{ 1+Conj \} 5
16458 PARA 3 173
19179 PARA 3 428
4206 PARA 1 415
15069 PARA 3 40
9906 PARA 2 371
εἴκοσι { NUM+Car } 3
11239 PARA 2 510
13393 PARA 2 748
```

```
ήχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἴτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα
```

έπειδή ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἑβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἀλλ΄ ἑξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμιστε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χτιῶνα χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων εἰ καὶ τῆ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύῃ δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἐαυτῶν ψυχήν, τοῖς Ἑλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἁθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἑκτωρ εἰ τοὑπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἁλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὑπίσω. εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶνν εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα

Έλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκῳ· αὕτη δὲ μέγαν ἰστὸν πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἴπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέῳ τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ὡμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὄμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθῆς οὐδὲ

καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω δὴ ἀληθῶς ἐν τῇ δημηγορίᾳ νικᾳς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἄθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν

πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστῳ δὲ πλοίῳ νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῶ

3137 PARA 1 309 εἰλέω { V } 1 εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν

10938 PARA 2 470

τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ

8491 PARA 2 227 8487 PARA 2 226

is missing in the manuscript1 ό τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως νὰρ, ὧ υίὲ τοῦ Ἄτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «份ντως ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Έλλησι νέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρενένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν έθεάσατο τὸν ὄγειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν έμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι κεφαλάς κομώντες Έλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι. διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι ύπολαμβάνω τῶ Διὶ ἔοικεν τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα τῶ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς έφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἕλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον ταχεῖα ποσὶ Ἰρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται άνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ήσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείπτονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν⋅ ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ ότε τῶ κονιορτῶ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἕλληνες ὡς

ό πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ έπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὄρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἰός, οἵτινες περὶ τὸν

πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ καὶ πλούσιε. ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτετανμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυνίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ δὲ καὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ νὰρ ἐνὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο όμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ας ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διενήνερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ νεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν ὄστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος έπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω έστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος έστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο οί Έλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται τούτου νὰρ ἡ ἰσχὺς μενάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον νὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μετανενεστέρως νενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη⋅ οὖτοι δὲ ἐν άμα αὐτῷ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ έρχομένην, ήσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον⋅ «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους εκληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον έξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῷ προπεμψον· καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· οὐδέποτε ἐν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ νὰρ ἀναθὸν ἡ εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὁντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν

φιλία μίννυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις: οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηνὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄνειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παρανενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κὰκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον «Ἄγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον. ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος φρικώδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόγω ὦ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐνέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀρνὴν ἐνὼ θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἁρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, άθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη. εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ή γὰρ ὀργή τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν πρώτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ύμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἕλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέναν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μένας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἔλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς ή ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη. Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῶ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἔλληνας οὐ λίαν τῷ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὄστις δὴ παρὰ τῶ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἵ φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἔλενεν ὁ μάντις ὁ ἄψονος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀναμέμνων οὐδ՝ έκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες έν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις όρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὐν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ

όρνη κατέλαβεν εν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως νὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως. νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολονῶν τὸν Αἴας όπότε ὁ Άχιλλεὺς ἀργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἰὸν Άχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηνὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι νε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ νὰρ ἦν Άλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ύπέστενε δὲ ἡ νῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι. θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς. ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὕτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν∙ ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐνέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῶ δεκάτω δὲ περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἑλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡνεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἄγαμέμνων ὁ Ἀτρέως υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ έννὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων νῆ ὀλίνη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἅγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηνὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὄ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόνεια. τούτων ἀρχηνὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν · ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ͺἦν, Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ άνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη⋅ τοῦτον δὲ τὸν Ἀναμέμνονα ὁ νέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν⋅ «Ὠ καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν πάντες καλώς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἴτινες τὴν Πύλον ἦν ό Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα άσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων έπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν ό σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἑλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ

8515 PARA 2 229 έπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 13029 PARA 2 709 ό ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ό πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα 12192 PARA 2 618 τὸ Ἀλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηνοὶ ἦσαν. δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι 12979 PARA 2 703 νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ δὲ ἐκάστω ἀνδοὶ πλοῖα ἀκολούθουν ταχεῖα. πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡνήσαντο μίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ 12204 PARA 2 619 νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο 12218 PARA 2 621 12405 PARA 2 641 τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ 13533 PARA 2 763 οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μενάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας. ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς 8560 PARA 2 234 1353 PARA 1 134 αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ´ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οί 17255 PARA 3 248 ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, 3570 PARA 1 352 τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐνέννησας ὀλινοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με 17577 PARA 3 278 καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ 17731 PARA 3 294 μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος 5062 PARA 1 494 τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν 2948 PARA 1 290 ύπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν 8503 PARA 2 228 έν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι. ἄστινας σοὶ οἱ Ἕλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον 5540 PARA 1 541 συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως 2760 PARA 1 272 έγω κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο 10226 PARA 2 400 ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν 5990 PARA 1 587 ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ 17758 PARA 3 296 τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ 2795 PARA 1 275 πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν 1718 PARA 1 171 ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα 1321 PARA 1 131 ό βασιλεὺς Ἀναμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀναθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλονιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ 14833 PARA 3 17 Άλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ͺὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ 6887 PARA 2 64 ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς 6505 PARA 2 27 ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς 5003 PARA 1 489 έπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς 15137 PARA 3 46 ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας. ἄνων 16629 PARA 3 188 τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν

εἰρήνη { N+Com } 1

προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας

είς { I+Prep } 142 11276 PARA 2 514

13853 PARA 2 797

15717 PARA 3 100

έν τῶ οἴκω τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῶ κραταιῶ Ἄρει· ὅστις Ἄρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων έμης φιλονεικίας καὶ ἕνεκα της τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχης εἰς ἀρπαγήν⋅ ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου όποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα

© UCL - GREgORI Project - 2019

2934 PARA 1 289 μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, 1424 PARA 1 142 δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἐλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν 1431 PARA 1 142 θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν 3132 PARA 1 309 Άτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν. εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ 14942 PARA 3 28 τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλονίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ 15957 PARA 3 123 παιδὸς Έλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υίὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Έλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ 16926 PARA 3 217 άνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, είστήκει, ὑπ´ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ 1806 PARA 1 179 έὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο. θεὸς νάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παρανενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἕλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν 7487 PARA 2 126 8294 PARA 2 207 διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, 5012 PARA 1 490 τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ 555 PARA 1 54 τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηνορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἀχιλλ[εύς]· τούτω νὰρ τῶ Ἀχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις 10354 PARA 2 413 νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν 18509 PARA 3 366 τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ 18424 PARA 3 360 δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἁλέξανδρος εἰς εν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως σπασάμενος 2332 PARA 1 228 τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ 1516 PARA 1 151 πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παρανενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν: Οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ χάριν τῶν 2316 PARA 1 227 δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον όμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ 5440 PARA 1 532 βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ 7821 PARA 2 160 Έλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ 9102 PARA 2 291 εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὧς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ νάρ τις ἕνα μῆνα μένων 13865 PARA 2 798 δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς 9991 PARA 2 379 έναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ 10512 PARA 2 428 δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ 4738 PARA 1 465 δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ 790 PARA 1 78 καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις βοηθῆσαι· ὄντως νὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀρνὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μενάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἰ 2976 PARA 1 294 Άχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ 2470 PARA 1 241 Άχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ 14344 PARA 2 849 τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, Ὠξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν 2309 PARA 1 226 όμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παρανενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις 7684 PARA 2 147 τῶν νεφελῶν⋅ καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, 8935 PARA 2 273 «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως 1175 PARA 1 115 οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὑπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· 15417 PARA 3 72 ἶσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν νυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀνέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι 7751 PARA 2 154 η τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ 15646 PARA 3 93 τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν·

8581 PARA 2 236 ៓Ω ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη νυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες. εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ 1705 PARA 1 170 Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω 202 PARA 1 19 κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παρανενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα 2265 PARA 1 222 τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου 13994 PARA 2 812 έν τῷ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς 8333 PARA 2 211 ύπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν 9407 PARA 2 321 ἐξεπληττόμεθα όποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ 1171 PARA 1 115 έστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔρνα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ 9225 PARA 2 303 προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι 7167 PARA 2 93 ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ 6745 PARA 2 51 μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, 15450 PARA 3 75 οί δὲ Έλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄρνος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα νῆν τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Έκτωρ μενάλως ἐχάρη 17336 PARA 3 258 καὶ εὕγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων 1420 PARA 1 141 καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν 7733 PARA 2 152 παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν 5437 PARA 1 532 καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ 3128 PARA 1 308 τοῖς ἰδίοις ἑταίροις∙ ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν 8029 PARA 2 181 λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ 7868 PARA 2 165 3185 PARA 1 314 ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν 3702 PARA 1 366 καὶ τί δή σοι ταῦτα νινωσκούσης πάντα λέξω: ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠνάνομεν 728 PARA 1 71 καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς 8386 PARA 2 216 τοῦτο τοῖς Ἅλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ 11171 PARA 2 492 τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one 14185 PARA 2 833 ήπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι 17169 PARA 3 241 έν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ 9673 PARA 2 348 έντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ 10771 PARA 2 454 έγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει 7955 PARA 2 174 παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς 7613 PARA 2 140 ἂν ἐνὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν∙ φύνωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν νῆν∙ οὐδαμῶς νὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν 7803 PARA 2 158 ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς 12644 PARA 2 667 οί τῶν υίῶν υίοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, 1873 PARA 1 185 τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, 6332 PARA 2 9 ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε 3257 PARA 1 322 αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν 1696 PARA 1 169 ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς

εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἅλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρενένετο ἄνων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῷ πατρὶ μισηθείς· τούτῳ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόνων ἀνδοὶ καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα uiὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ τῆ Τροία τῆ μεναλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄρνος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα νῆν τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν άλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· ό δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως έκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ νυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Έλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ όργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ έπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ νενήσεται οὐδὲ ὀλίνον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν άλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν Άγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὄμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς ούκ είσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ νέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ νὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε Έλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; φανεροποιών. Διατούτο δὴ μηδαμώς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ νυναικὶ κατακοιμηθῆναι. αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ή ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν νῦν δὲ καθάπερ παΐδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον

7773 PARA 2 155 τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἅρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ 8740 PARA 2 251 τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα 2261 PARA 1 221 ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόνω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰνιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υίὸς 4316 PARA 1 425 θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῇ δωδεκάτῃ πάλιν πορευθῇ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός. καὶ δὴ 3988 PARA 1 394 δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐραγὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόνω ὠφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ 13432 PARA 2 752 έπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῶ 18477 PARA 3 364 διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν 8921 PARA 2 271 καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναθὰ 4421 PARA 1 435 σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, 5020 PARA 1 491 εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει 14575 PARA 2 872 καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὄστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν 11927 PARA 2 589 δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμών εἰς τὸν πόλεμον πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ 4408 PARA 1 434 συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν 4072 PARA 1 402 δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὑρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, 19130 PARA 3 423 ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως 14587 PARA 2 873 παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ 4294 PARA 1 423 τοῖς "Ελλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ νὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόνους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν 14979 PARA 3 32 κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ 2241 PARA 1 220 ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγω τῆς 1184 PARA 1 116 φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὄμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι 17852 PARA 3 306 ένω μέν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου 3843 PARA 1 380 δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος 3514 PARA 1 347 ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ 15025 PARA 3 36 ότε κατὰ τὰς παρειὰς ὢχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν 10448 PARA 2 422 ηὖξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὖξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο. εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς 5336 PARA 1 522 καὶ δή μοι λένει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως 4660 PARA 1 459 Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς 19166 PARA 3 427 έκάθισεν, ή κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε 615 PARA 1 60 «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ 18461 PARA 3 363 περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς 19297 PARA 3 441 νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, 18226 PARA 3 341 Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· εἷς { NUM+Car } 19 8266 PARA 2 205 οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse

οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἐνὶ ἐκάστῳ οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ

1446 PARA 1 144

6181 PARA 1 606

```
14645 PARA 3 1
8261 PARA 2 204
18425 PARA 3 360
7496 PARA 2 127
7861 PARA 2 164
8016 PARA 2 180
9655 PARA 2 346
15744 PARA 3 103
9115 PARA 2 292
9185 PARA 2 299
18070 PARA 3 326
6185 PARA 1 607
13124 PARA 2 719
10744 PARA 2 451
17143 PARA 3 238
9992 PARA 2 379
εἰσακούω { V } 1
6878 PARA 2 63
εἰσβιβάζω { V } 1
3141 PARA 1 310
εἰσέρχομαι { 🗸 } 4
10362 PARA 2 413
15293 PARA 3 61
9413 PARA 2 321
4857 PARA 1 475
εἴσω {I+AdvPr} 1
18023 PARA 3 322
εἴσωθεν { I+AdvPr } 2
14311 PARA 2 845
2493 PARA 1 243
εἴτε { I+Conj } 3
8543 PARA 2 232
663 PARA 1 65
671 PARA 1 65
```

δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἣτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ οί Έλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ παρὰ τὴν λανόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ε̈ν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυνεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν ήμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος Έλλήνων· τοῖς σοῖς πραοτάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ οί δὲ λοιποί ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο. ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε νῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὤς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἱδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ένὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς κατακοιμηθήναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη. ὅπου ένὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἅφαιστος ην ό της τοξικης ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, της τοξικης ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἐνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῇ καρδίᾳ ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος⋅ ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ ύποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ

εὶς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν

πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον

ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον·

καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ τοὺ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν

αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῇ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων

```
ἐκ { I+Prep } 141
2002 PARA 1 197
6641 PARA 2 41
2015 PARA 1 198
7492 PARA 2 127
8963 PARA 2 276
5258 PARA 1 513
18121 PARA 3 332
16662 PARA 3 191
19221 PARA 3 433
278 PARA 1 27
2279 PARA 1 223
18311 PARA 3 349
3897 PARA 1 385
865 PARA 1 85
9421 PARA 2 322
1108 PARA 1 109
15248 PARA 3 56
13201 PARA 2 727
1153 PARA 1 114
7530 PARA 2 131
10713 PARA 2 448
17763 PARA 3 297
17988 PARA 3 319
10894 PARA 2 466
14419 PARA 2 857
14339 PARA 2 849
2838 PARA 1 279
19316 PARA 3 443
12573 PARA 2 659
4463 PARA 1 439
8525 PARA 2 230
13389 PARA 2 748
17149 PARA 3 239
981 PARA 1 97
14626 PARA 2 877
```

τῆ ἐαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὄπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς "Ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηνέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ξανθής τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη ύπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ ελληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς νένοιντο τοῦ καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς ώς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐγεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· οί Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἑλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, αἰνιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόνοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ άσπίδα, ή δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾳ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ελληνες; ἐν εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λένεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας οί Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ έζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὅντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μενάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου Άθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἐκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ νὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου Άλιζώνων Όδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Άλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἀξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν έκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ό ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἤντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, τούτοις δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς ήμιν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ άρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.

οργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν. κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων. οἴτινες τὴν ην· τούτω δὲ όμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον ό δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἢ περὶ αὐτῶ τῶ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τἢ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν τὸ μένα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα Ἑλένη. Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς. κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίω ἐν πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς έννὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ. οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν∙ οὖτοι δὲ αὐτοὶ δὲ οὖτος ἀργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὠργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε ο υίὸς τοῦ Ἀνασθενέως Αὐνίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον ό μένας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφρανμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ τὴν νὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεἰ μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ όπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ έγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς λοιποῖς ήμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῷ

έναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς Άντήνορος εἰς νάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν έκ τοῦ Πριάμου τῶν θυνατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ έν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνερνείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον όβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνερνείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα∙ ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ καὶ τῶν νονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ. τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπονενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καί οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ έλονίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντοαὐτοῦ τῶ υίῶ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῶ Νέστορι. ὅντινα πάνυ ἐκ τῶν νερόντων ὁ Ἀναμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· ό Ποσειδών καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ∙ ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς ό Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε νὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι ὧ Άθηνᾶ καὶ ὧ Ϫπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ήγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς νῆς· ἀλλ΄ καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ δμοιον Άλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω. Τῶν δὲ Παφλανόνων ἡνεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ νένος τῶν ἀνρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἕλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ Άλλ΄ όπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἅλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων έάνπερ νὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν έκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ ό δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ

8353 PARA 3 353	και υπο ταις εμαις χεροι φονευσον, οπως τις φορηθεί και εκ των μελλοντών εσεσθαι ανθρώπων τον ζενσσοχον αυτου κακά πράςαι, σότις φιλιάν επι
8906 PARA 3 402	Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον
757 PARA 1 272	έμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν∙ ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι∙ καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ
266 PARA 1 125	δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἅπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ
772 PARA 1 176	έξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων βασιλέων∙ διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής
5861 PARA 3 113	μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ γῇ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων,
9398 PARA 3 451	τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον Ἀλέξανδρον∙ ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῷ
520 PARA 2 230	ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὅντινα ἐγὼ δήσας
1533 PARA 2 543	κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῇ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν
737 PARA 1 270	τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ
5164 PARA 3 49	παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες έξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ
310 PARA 1 130	πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ
49 PARA 1 84	ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον έξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ
4484 PARA 2 863	δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν έξ Ἀσκανίας⋅ προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχῃ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ
879 PARA 2 266	τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν∙ οὖτος δὲ συνεκάμφθη∙ ἀκμαῖον δὲ δάκρυον έξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αἱματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ
5628 PARA 3 92	καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ έξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα
7966 PARA 3 317	τοὺς ψήφους ἐν τῇ περικεφαλέᾳ τῇ χαλκῇ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ∙ οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας
8221 PARA 3 340	πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν έξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει
8522 PARA 3 367	γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, έξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.»
368 PARA 1 525	ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσῃς∙ τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῇ κεφαλῇ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον∙ οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον
8410 PARA 3 359	τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος
6802 PARA 3 203	βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα
9144 PARA 3 425	ἐπορεύετο· ταύτῃ δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη έξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη
5719 PARA 3 101	καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι·
5399 PARA 3 71	περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ έξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα
7781 PARA 3 299	«"Ω Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ
8178 PARA 3 337	τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν
8545 PARA 3 369	δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς
9425 PARA 3 454	γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἅπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνῃ θανατηφόρῳ μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτῳ· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ
650 PARA 1 361	ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῇ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας
1136 PARA 2 488	ύπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ έξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ
6398 PARA 3 166	πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν έξ ὀνόματος εἴπῃς ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ
2522 PARA 2 653	Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας έξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων,
741 PARA 2 355	πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ έξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς

Έκάβη $\{N+Prop\}$ 1

16611 PARA 3 186

τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου

```
ἕκαθεν { I+Adv } 1
1475 PARA 1 147
ἕκαστος { PRO+Ind } 17
7497 PARA 2 127
7862 PARA 2 164
8017 PARA 2 180
5626 PARA 1 550
7240 PARA 2 99
13926 PARA 2 805
10723 PARA 2 449
13653 PARA 2 775
6182 PARA 1 606
14646 PARA 3 1
10745 PARA 2 451
12195 PARA 2 618
11231 PARA 2 509
18071 PARA 3 326
6186 PARA 1 607
12123 PARA 2 610
13125 PARA 2 719
ἑκάτερος { PRO+Ind } 1
18222 PARA 3 340
έκατέρωθεν { I+Adv } 5
8027 PARA 2 181
7873 PARA 2 165
461 PARA 1 45
```

6195 PARA 1 607 έκατόγχειρος { **A** } 1 4070 PARA 1 402 έκατόν { NUM+Car } 5 10726 PARA 2 449 11237 PARA 2 510

10716 PARA 2 448

11813 PARA 2 576

ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς

δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· Έλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων ἀνέστη τὸ τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ͺἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἐνὶ ἐκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ ελληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ένὸς ἐκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ έμπεριέχει, ἢ όρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν έκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν έκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς κατακοιμηθήναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἐνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἅφαιστος παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἁρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ ην ό της τοξικης ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἐκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, της τοξικης ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ μάχεσθαι.

Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει

ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς γαῦς αὐτῶν τὰς έκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς έκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ όργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν έκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἐκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ έκατέρωθεν χωλὸς ὁ ήθαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις∙ ὁ δὲ Ζεὺς ὁ

έκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ

ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς έκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν έκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἕκαστος δὲ κροσσὸς άπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων ὁ ងτρέως υἱός⋅ τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ

```
12483 PARA 2 649
                                     Ρύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν έκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν∙ τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν
ἐκβαίνω { V } 2
4440 PARA 1 437
                                       έξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῶ
4458 PARA 1 439
                                         έξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῶ μακροβόλω Ἀπόλλωνι ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν
ἐκβάλλω { V } 4
4449 PARA 1 438
                                         σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς
                                     δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν
4430 PARA 1 436
                                        Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ
10563 PARA 2 432
4794 PARA 1 469
                                     Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ
ἔκγονος {Α} 1
12638 PARA 2 666
                                      τὸν πόντον· ἀπείλησαν νὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ Ἡρακλέος. περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρενένετο πλανώμενος
ἐκδέρω { V } 2
10457 PARA 2 422
                                               είς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῶ λίπει διπλώσαντες δὲ
4669 PARA 1 459
                                              εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ
ἐκδέχομαι { V } 4
9187 PARA 2 299
                                      πορευθήναι· καρτερήσατε ὦ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ
7585 PARA 2 137
                                        γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἒνεκα
9153 PARA 2 296
                                             έν ήμιν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἔλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ
13821 PARA 2 794
                                       ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν
ἐκδίδωμι { V } 2
                                     ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα
13437 PARA 2 752
                                    ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης
3732 PARA 1 369
ἐκδύω { V } 1
15868 PARA 3 114
                                      τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν
ἐκεῖ { I+Adv } 1
11597 PARA 2 550
                                     γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίῳ πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν
ἐκεῖνος { PRO+Dem } 16
13343 PARA 2 743
                                     ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόῳ ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ
11071 PARA 2 482
                                          έστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἅλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον.
6608 PARA 2 37
                                             έλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι
16636 PARA 3 189
                                      σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἅμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ
9703 PARA 2 351
                                        γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἑλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ
                                     Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκείνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις
2741 PARA 1 270
```

Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ισχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἡδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσῳ μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῇ Ἀθηνᾳ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὅλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἁλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήσῃ ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανία καὶ τῇ ἄπιθι· ὁ Ἁλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνῳ τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἑκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὑπρεπίσαι· αὶ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ᾶπασαι ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἑκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι

όπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα.

φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὺ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν θυσίας, ὑπὸ τῇ καλῇ πλατάνῳ, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἑκεῖσε δὲ ἐγὼ οὺ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν θυσίας, ὑπὸ τῇ καλῇ πλατάνῳ, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἑκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα ὁκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν δἡ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ οἱ ελληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ ελληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἴ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ ελληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν κάματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κάκεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ελληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν κάμεῖσε τότο ἐπεννται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ ὁ κάκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς ππέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων τὴς δὲ καὶ ὁ καλεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν κοὶ βασιλεύων τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κὰκεῖσε φίλος τἱς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ

εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοἡ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ

οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ

ἐν τῇ Πύλῳ γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ ἄγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός

εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς

ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ´ αὐτῶν τῶν

```
ἐκλείπω { V } 1
10188 PARA 2 396
ἔκλυτος { Α } 1
8572 PARA 2 235
ἔκπαλαι { I+Adv } 1
18740 PARA 3 386
ἐκπίπτω {V} 2
18471 PARA 3 363
8881 PARA 2 266
ἐκπληκτικός {Α} 1
1471 PARA 1 146
ἐκπληκτικῶς { I+Adv } 2
9759 PARA 2 357
8452 PARA 2 223
ἔκπληξις { N+Com } 1
18239 PARA 3 342
ἐκπληρόω { V } 7
9063 PARA 2 286
9502 PARA 2 330
837 PARA 1 82
5352 PARA 1 523
10423 PARA 2 419
17818 PARA 3 302
1101 PARA 1 108
ἐκπλήσσω { 🗸 } 3
2024 PARA 1 199
18858 PARA 3 398
9398 PARA 2 320
ἐκπορθέω { V } 9
7549 PARA 2 133
195 PARA 1 19
1307 PARA 1 129
```

7376 PARA 2 113

έν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων έπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν είς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὦ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς τῆς Ἑλένης τοὺς στενανμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς Άγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὡργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἤν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς σε νοήση ἡ ήρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν όρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· έξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν∙ ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ ύμιν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ έάν ποτε ό Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικήν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων·

ὄστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ

```
9076 PARA 2 288
12866 PARA 2 691
9875 PARA 2 367
1644 PARA 1 164
1269 PARA 1 125
ἐκρέω { V } 2
3074 PARA 1 303
17794 PARA 3 300
έκσκάπτω { V } 1
7740 PARA 2 153
έκτείνω { V } 2
6025 PARA 1 591
3563 PARA 1 351
ἐκτήκω { V } 1
16499 PARA 3 176
ἕκτος { NUM+Ord } 1
10282 PARA 2 407
Έκτωρ { N+Ant } 14
15270 PARA 3 59
13893 PARA 2 802
15486 PARA 3 79
2484 PARA 1 242
10389 PARA 2 416
18048 PARA 3 324
15562 PARA 3 85
15540 PARA 3 83
15050 PARA 3 38
15462 PARA 3 76
14033 PARA 2 816
13942 PARA 2 807
15889 PARA 3 116
17935 PARA 3 314
έκφεύγω { 🗸 } 6
10230 PARA 2 401
```

ένταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἅργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἷμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ

καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα

ὄντως δή ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ

καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτῷς καὶ πολυπραγμονῶν

μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι

Τοῦτον δἡ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ "Εκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσήκον ὼνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ "Εκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Επ΄ αὐτῷ δὲ τῷ "Εκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες "Ελληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν δυνήση καὶ περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ "Εκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν δὲ δὶ ὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ "Εκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος "Εκτωρ εἰ τοὑπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Αλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ "Εκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ῷ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν ποικίλος "Εκτωρ ἡ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὔτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ό "Εκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Επὶ κακῷ ὼνομασμένε Πάρι, κατὰ τὴν Έλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὔτως εἶπεν· ὁ δὲ "Εκτωρ ψεγάλως ἐχαρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθείς τὰς Τρωικὰς σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας "Εκτωρ ὁ υἰὸς τοῦ Πριάμου σύν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο ἄρχῃ, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὔτως ἔφη, ὁ δὲ "Εκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κἡρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὁπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ "Εκτωρ ὁτοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Όδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ ἔμελλον μαχεσθῆναι

τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν

```
10154 PARA 2 393
                                     ίκανὸν αὐτῶ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν
622 PARA 1 60
                                           ύπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἕλληνας⋅ ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ
14440 PARA 2 859
                                      ήνεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος∙ ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυνε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ
18432 PARA 3 360
                                     ό δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους
                                   τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις,
14695 PARA 3 4
ἐκχέω { V } 1
```

Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἑξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων

ρεύματα ἔχοντα συμμίσνεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὄρκου νὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυνὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαννήτων δὲ ὑπῆρχε

ἄνδρα, μὴ δὲ συνχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους έπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἤλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Άλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς

λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν όργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν έλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς

έλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῶ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν οί Έλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῶ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ μέρη ώπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς

τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας

ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως έναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ

ἔλαφος { N+Com } 2

14899 PARA 3 24 2303 PARA 1 225

17750 PARA 3 296

13458 PARA 2 754

7874 PARA 2 165

13541 PARA 2 764

17392 PARA 3 263

έλαύνω { **V** } 4 8028 PARA 2 181

ἔλαιον { N+Com } 1

έλαχύς { Α } 4

11398 PARA 2 529

16683 PARA 3 193

813 PARA 180

11388 PARA 2 528

έλεέω { **V** } 2

6889 PARA 2 64 6507 PARA 2 27

Έλένη { N+Ant } 24

19129 PARA 3 423

19155 PARA 3 426

19070 PARA 3 418 17039 PARA 3 228

19103 PARA 3 421

16766 PARA 3 199

16440 PARA 3 171

16546 PARA 3 181

οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἀγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ 15940 PARA 3 121 18757 PARA 3 387 16268 PARA 3 154 16338 PARA 3 161 15978 PARA 3 125 17615 PARA 3 282 7980 PARA 2 177 7830 PARA 2 161 18706 PARA 3 383 17644 PARA 3 285 19468 PARA 3 458 15618 PARA 3 91 18099 PARA 3 329 15391 PARA 3 70 11938 PARA 2 590 9750 PARA 2 356 ἕλεος (ὁ) { N+Com } 1 13659 PARA 2 776 Ἐλεφήνωρ { N+Ant } 1 11503 PARA 2 540 Έλικάων { **N+Ant** } 2 15949 PARA 3 122 15962 PARA 3 123 $Ελίκη (τοπ) { N+Top } 1$ 11809 PARA 2 575 ἕλκος { N+Com } 1 13160 PARA 2 723 ἕλκυσμα { N+Com } 1 38 PARA 14 ἕλκω { **∨** } 8 18556 PARA 3 370 4961 PARA 1 485 10453 PARA 2 422 ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς 4665 PARA 1 459 ηύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς

έρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα τῶν Τοώων ἡνεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῶ πύρνω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύρνον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόνους ταχεῖς ἔλενον· μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἐλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς δὲ καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἤντινα Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς έμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ύμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ παρεγένετο, όμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν γυναικί, ἥντινα ὁ υἰὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἐλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα

```
10532 PARA 2 429
18591 PARA 3 373
1927 PARA 1 190
1419 PARA 1 141
Έλλάς { N+Top } 1
12800 PARA 2 683
Έλλην { Α } 179
17018 PARA 3 226
632 PARA 1 61
17406 PARA 3 264
18646 PARA 3 377
18560 PARA 3 370
11841 PARA 2 579
9158 PARA 2 296
10970 PARA 2 474
15374 PARA 3 68
18252 PARA 3 343
6752 PARA 2 51
10669 PARA 2 443
15697 PARA 3 99
4141 PARA 1 409
10697 PARA 2 446
11413 PARA 2 530
17107 PARA 3 234
6904 PARA 2 65
6356 PARA 2 11
6520 PARA 2 28
15593 PARA 3 88
16288 PARA 3 156
164 PARA 1 15
3789 PARA 1 374
1934 PARA 1 191
19508 PARA 3 461
426 PARA 1 42
13693 PARA 2 780
```

9511 PARA 2 331

ὥπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἴλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἰὸν μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας άρμοδίους

καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα

Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἔλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ έκφύνωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἕλληνας · ἀλλ΄ ἄνε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ νὰρ τί αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρενένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ελληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν νῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ελληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοιέκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἔλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ περιερχόμενος ένταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς [Ελληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν έν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ ἵΕλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ελληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἔλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· έμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς [Ελληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἕνεκα ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ελληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καί θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἔλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Άρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους "Ελληνας, οὕστινας ἂν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἅλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν ή φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς "Ελληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Ελληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς Απόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς "Ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἁτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Απόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υίοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἔλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἀτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ Ελληνες. καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἕλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ δὲ ὦδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ

άλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἔλληνες, αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ ἔως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.»

17841 PARA 3 304 λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἔλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὑπίσω, ἐπεὶ οὐ 8293 PARA 2 207 βασιλικώς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ 3943 PARA 1 389 ύπάρχει· ταύτην μὲν νὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἔλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄνουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ 7491 PARA 2 126 πολίται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἔλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύνες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὄσοι οἱ μεναλόφθαλμοι "Ελληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ νηραιός· «Ἄνε δὴ εἰπέ μοι καὶ 16661 PARA 3 190 13828 PARA 2 794 γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ 9433 PARA 2 323 ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἔλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, 10960 PARA 2 472 τὰ ἀννεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὴν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ελληνες ἐν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ nc οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἔλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ νὰο ἀναθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς 8253 PARA 2 203 Απόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ελληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ 234 PARA 1 22 588 PARA 1 57 τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ ΅Ελληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ 14810 PARA 3 15 διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ "Ελληνες" ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐννὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς 14735 PARA 3 8 φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ελληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. 12806 PARA 2 684 γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε 14650 PARA 3 1 όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ 15517 PARA 3 82 δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Ἕλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον 15835 PARA 3 111 έναμφοτέροις νένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἔλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ 7467 PARA 2 123 τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ελληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῷ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον 8910 PARA 2 270 803 PARA 1 79 όστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν 9842 PARA 2 364 καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν∙ ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἔλληνες. μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡνεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ 10165 PARA 2 394 έκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος 9529 PARA 2 333 πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων 8449 PARA 2 222 δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξῳ Ἀγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ 1255 PARA 1 123 πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεναλόψυχοι Ἔλληνες: Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν 3484 PARA 1 344 τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑνιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρω ἐπείσθη, ἐξήνανε δὲ ἐκ 13177 PARA 2 725 έκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ ἵΕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ 9048 PARA 2 284 καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἔλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ 15443 PARA 3 74 οί μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἕλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς 8782 PARA 2 256 ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων. ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες Οὐ δὲ χλευάζων ταῦτα λένεις ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον νενήσεται 10678 PARA 2 444 κομῶντας Έλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν 1369 PARA 1 135 κόρην ἀποδοῦναι; Άλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἕλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ 15495 PARA 3 79 αὐτῷ δὲ τῷ εκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ελληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ 9713 PARA 2 352 έν έκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες. ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ 5218 PARA 1 509 Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ «Άκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἔλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἁλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς 15576 PARA 3 86

Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν έν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο υίοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν. ὁπότε οἱ ¨Ελληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὕοπλοι Ἔλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν λόνοις τοῖς Έλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου μενάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος λαβών καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν νῆν οἱ Ἑλληνες φύνωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἔλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ έπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον⋅ μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι άνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδοάσιν ὀλινωτέροις, τὸ δὲ τέλος μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ ἀπανανεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ νυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ έβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἄχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἣ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν «"Οντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλονισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἱδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἁλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἤντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; έστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν νὰρ τῶ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόνον εἶπε· μή πως τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν σε οί βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος

παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔγουσαν. Ὁ δὲ τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν τὸν λόνον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρενένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀναμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν τὴν νῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηνέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν λόγον εἶπε∙ μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων∙ ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων Άπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἰοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ άκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα. οἵτινες δὲ ἡνεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηνοὶ ὑπῆρχον⋅ τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐνὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, τῶν ἀνδοῶν Ἀναμέμνων· «Παύεσθε. ὧ Ἑλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται νὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόνον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς γῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς ἴΙδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ό ἄλλος Έλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ ό μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς ονείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα ύπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὄστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων νὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀρνισθῆ Νιρεύς. ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρενένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψονον Ἁχιλλέα Πηλέως υίόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίνος δὲ λαὸς κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε όμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὄμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περί ἔρνα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες νὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε Άπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ έπέθηκεν ή θεὰ ή λευκοβραχίων "Ηρα· ἐφρόντιζε νὰρ ὑπὲρ τῶν 'Ελλήνων. ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Έλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη⋅ ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν⋅ ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ

έω΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα. δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ καυχάται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηνεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἰὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς κατέλιπεν. Άλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ποῶτον μὲν ἐνὼ τοῖς λόνοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύνειν βουλεύσουαι καὶ μηχανήσουαι μίση χαλεπά, τῶν Τοώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὰ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση,» Οὕτως εἶπεν⋅ ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν τὸν Ἀχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρενένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς νῆς εἴλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς έαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραοτάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει ό θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄνε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο έφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐρναζόμενος οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ´ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Άλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων, χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ νενήσεται, πρὸ τοῦ παρανενέσθαι άδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα άρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῷ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἔλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις έποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄναν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἔλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ὦ θεά. τοῦ υίοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ὅτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰρνάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἕλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο πρώτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, ύπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἕλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόνοις τοῖς Ἔλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἕλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς ἵΕλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν ή νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἔλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἰ καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἔλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ αρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀρνίζου τοῖς [Ελλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ νὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόνους Έλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Γελλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα ποέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μετανενεστέροις ἀνθρώποις Έλένην καὶ τὰ κτήματα όμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ΓΕλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς

```
τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ελλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς
8950 PARA 2 274
3861 PARA 1 382
                                      ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἔλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ
3456 PARA 1 342
                                      έμοῦ νένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἔλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διαγοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ
2889 PARA 1 284
                                   τῶ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὄστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἔλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ
                                     καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἔλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἅρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν
7768 PARA 2 155
1106 PARA 1 109
                                        δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἔλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων
Έλληνικός {Α} 2
2612 PARA 1 254
                                      έδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ
                                     τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν
16405 PARA 3 167
Ελληνίς {A} 2
                                    οί δὲ Έλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν∙ ὁ δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον
15452 PARA 3 75
                                          οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς
17338 PARA 3 258
Έλλήσποντος { N+Top } 1
                                    δή τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν
14307 PARA 2 845
Έλος { N+Top } 2
11977 PARA 2 594
                                     Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς
11887 PARA 2 584
                                     τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἴτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἔλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν,
έλπίζω { V } 2
5570 PARA 1 545
                                           μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἦρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου
15839 PARA 3 112
                                          Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους
ἐμαυτοῦ { PRO+Ref1s } 1
2751 PARA 1 271
                                    έκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο
ἐμβαίνω { V } 2
13128 PARA 2 720
                                      τῶν ἐπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἐκάστῳ πλοίῳ πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσῳ ἔκειτο
12127 PARA 2 611
                                    τῶν ἐξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων
ἐμβάλλω { V } 4
                                        καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὄστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ Ἑλληνες·
792 PARA 1 78
9968 PARA 2 376
                                   λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς
                                      γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς
16124 PARA 3 139
7364 PARA 2 111
                                     πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾳ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον
ἐμός {PRO+Pos1s} 29
5727 PARA 1 561
                                    νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς
                                   πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ
1660 PARA 1 166
```

13117 PARA 2 718

έμπείρως { I+Adv } 2 4750 PARA 1 466 10526 PARA 2 429

ἐμπεριέχω { **V** } 1 12185 PARA 2 617

πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου έπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε νὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεναλοβώλω καὶ αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς Έλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς άπερ ἤθελες. Άρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς Τρώας, τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος Έλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι ό καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐνὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐνὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βοισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐνὼ αὐτὸς σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. καὶ ἄλλοι μείζονες τῇ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὕτω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἂν τῆ κεφαλῆ άπεκρίνατο ή Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι. ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ νεννήσασα: εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἅλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ έμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀναθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐνέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς ό πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἅρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἷμα τὸ μέλαν περὶ τῷ έμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπω έκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς

δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ πλοίῳ πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς

ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας

ή τελευταΐα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ έκάστω ἀνδρὶ πλοῖα

```
ἐμπήγνυμι { V } 1
                                         είστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ
16932 PARA 3 217
ἐμπίμπρημι { V } 1
10375 PARA 2 415
                                      έμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ
ἐμπίπτω { ∨ } 1
7969 PARA 2 175
                                       καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην,
ἐμπλέκω { V } 1
15998 PARA 3 126
                                         ίμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ
ἐμποικίλλω { V } 1
15997 PARA 3 126
                                              διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων
ἔμπροσθεν { I+AdvPr } 10
3640 PARA 1 360
                                         δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος
                                     τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν νονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ
5125 PARA 1 500
2584 PARA 1 251
                                         ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς
16941 PARA 3 218
                                    όφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ
13981 PARA 2 811
                                    καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι
3438 PARA 1 340
                                    μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι
7159 PARA 2 92
                                     πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς
14879 PARA 3 22
                                   χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν
3433 PARA 1 339
                                       μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν
3427 PARA 1 339
                                      έξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ
έν { I+Prep } 235
11590 PARA 2 549
                                     θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς
17228 PARA 3 247
                                        ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ
9610 PARA 2 341
                                     ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν
18011 PARA 3 321
                                    βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν
15563 PARA 3 85
                                   ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἥσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ εκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες
2362 PARA 1 231
                                         in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υίὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως
5279 PARA 1 516
                                   ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας
819 PARA 181
                                           ότε όργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ έν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως
3153 PARA 1 311
                                     τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα
11917 PARA 2 588
                                            τῶν ἐξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον·
7170 PARA 2 93
                                             έπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς
                                    καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν
3725 PARA 1 368
```

ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἀκολούθουν ταχεῖα. πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὰ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡνήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν έγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις έν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἀχιλλεῦ, κελεύεις με, τῶ Διὶ ό Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους κατεσκεύαζεν. διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λένει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῷ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ τής Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται. ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῶ προβουλεύματι οὐκ ἡκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόνον εἶπε· μή πως ὀρνισθεὶς όμοιωθήναι.» Οὕτως εἶπε· τῶ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν Λακεδαίμονος άρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ έὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ οί λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆνον. ἐν δὲ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισνον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ έστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν έν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἕλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι έγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην έν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν⋅ τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄρνος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθοιώτερος ἐν ἐμοὶ τῶ Μενελάω ἐνένετο ὄντως δὴ ἐλονισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς άρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ άρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ ήθρα⋅ ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω⋅ ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ έάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῶ Ζεῦ. ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόνω ἢ ἐν ἔρνω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν αί χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἕνεκα ἐνταῦθα ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἅλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἕλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς

οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς όμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υίόν, ὅστις εἴπης ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως προσφιλή, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς έν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ αί τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ ύπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ όπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἕλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῷ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ αί χεῖρες αί ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τῆ ἀνέλη μενάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἅχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἰὲ τοῦ Ἅτρέως, νῦν εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῶ λένειν ἐθορύβει, ὅστις λόνους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἀπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον. αὐτὸν ἢ προσέλενον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔννω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε. ὧ κήρυκες. τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη ένεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, έν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς Αἰνείας, ὂν τῷ Ἀγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο

έγω ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, όπόταν σε ὁ έστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτῳ ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε έν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση. τοῖς Έλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς υίοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἅργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν ήγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ⋅ τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ ό τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος⋅ οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ αίγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὕτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῇ δημηγορίᾳ νικᾳς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Άθηνᾶ καὶ ὧ ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, όπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἴτινες τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα έν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα⋅ ταύτη δὲ δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα

παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς ό Άσκάνιος ό θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις τής τοξικής ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ό Θυέστης τῷ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Έλλησι ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς μαχεσθήναι πρώτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ ή τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο έν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων Άγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῶ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι έν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῇ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθῃ ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδἡ γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν έν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας έν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον έμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υίῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς άλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς ελλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Έλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος

φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ αί δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, όμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ νυνὴ αὐτῶ ἡκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀνὰ τὸν τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ έτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Έλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως· τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα∙ ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήμαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. τιμὴν δὲ τοῖς Έλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος⋅ ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ οίκεῖα σου παρανενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις έν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐνὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῇ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ έν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν έν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῇ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῇ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν έκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκγὰ βουλεύματα. Άλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε σὺ αὐτὸν τίμησον, ὦ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν πρόμαχος ἦν ό τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα έν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς άπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀρνιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστενασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη οί Έλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐνένοντο. ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ μίὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἀχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἡύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ

έξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα. ἥνουν τῶ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου. ὧ Τρῶες καὶ οἰ Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόνων ἤρξατο λένειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υίὲ τοῦ καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν νεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ. τουτέστιν ἐν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν πολλάκις νὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος έν τῶ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρενένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς ύπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν ό Άλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ έκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν. ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ περισσώς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσώς δὲ καὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐνὼ καὶ καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῶ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὡργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρενένετο: ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῶ σου. ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο ννώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας ό Άσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοἱ, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας διενήνερτο. Ἐστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ νεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην βρέχει, τοσούτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνες ἐν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἕλληνας καθάπερ αἰνονόμια τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὅρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἔλληνες Όλοοσσόνα, τούτων πάλιν ήγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὅντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὅντινα δὴ τῷ Πειριθόω τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως έὰν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴτης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος έν τῷ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ ήχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κὰκεῖσε

τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ ὅντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὅντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἄτρέως ὁ μεγάλως Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένῳ καὶ ὑψηλῷ ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ Ἕκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέᾳ ὑφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργῳ. Πολλάκις γάρ σου ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ ἐκ τοῦ ἐτέρου [μ]έρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὁξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες

θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας

ίσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἔν μέρος
Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα
ταύτῃ δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ
ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἔνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ
τὸ αἷμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν
ἴδιον οἵκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δὲ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία,

ύποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς

τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύῃ δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἱσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἱσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἱσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἤντινα ὁ Ἀπόλλων ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀγαμέμνων παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ

ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὄστις φιλίαν ἐπὶ ξένῳ παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἐφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν

```
ἕνδεκα { NUM+Car } 1
                                      έκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ήγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλής υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν
13068 PARA 2 713
ἔνδον {I+AdvPr} 1
18884 PARA 3 400
ἔνδοξος {Α} 33
17772 PARA 3 298
17551 PARA 3 276
10338 PARA 2 412
18002 PARA 3 320
18341 PARA 3 352
18917 PARA 3 403
1422 PARA 1 141
7735 PARA 2 152
4551 PARA 1 447
18093 PARA 3 329
18772 PARA 3 389
19023 PARA 3 413
2965 PARA 1 292
12846 PARA 2 688
71 PARA 1 7
13339 PARA 2 742
1461 PARA 1 145
8671 PARA 2 244
16821 PARA 3 205
17942 PARA 3 314
6190 PARA 1 607
12557 PARA 2 657
12492 PARA 2 650
12442 PARA 2 645
5836 PARA 1 571
19126 PARA 3 423
16445 PARA 3 171
17044 PARA 3 228
11712 PARA 2 564
15933 PARA 3 120
8441 PARA 2 221
```

έξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν ούτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοἱ, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους ἥυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ήλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις. καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ δὲ εὑχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον Έλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔρνα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰρνάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἁλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παΐδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ϫλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἁφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε ΰβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον τάξεις καθηγήσεται. Άργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς έγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ άνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόγω· «Ὠ τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ πρός τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἡφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἀστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἤντινα τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ ήμαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν ήγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υίός⋅ σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξῳ Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἑλένῃ ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῇ λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξῳ Ἅγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτῳ δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς

```
6813 PARA 2 57
19404 PARA 3 451
ένδύω { V } 8
1500 PARA 1 149
14832 PARA 3 17
6659 PARA 2 42
11834 PARA 2 578
18216 PARA 3 339
18088 PARA 3 328
18129 PARA 3 332
15253 PARA 3 57
ἐνέδρα { N+Com } 2
2333 PARA 1 228
1517 PARA 1 151
ἔνειμι (εἰμί) { V } 1
11155 PARA 2 490
ἕνεκα { I+AdvPr } 13
16016 PARA 3 128
7597 PARA 2 138
968 PARA 1 96
2182 PARA 1 214
12898 PARA 2 694
17696 PARA 3 290
15706 PARA 3 100
3018 PARA 1 298
9976 PARA 2 377
3400 PARA 1 336
18504 PARA 3 366
15711 PARA 3 100
15255 PARA 3 57
ένενήκοντα { NUM+Car } 1
12040 PARA 2 602
ἐνέργεια { N+Com } 2
10537 PARA 2 430
```

ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα Ἁλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἁλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ, οὐδαμῶς

προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ό τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῃ ἐκ τῶν θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὤν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἐκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἁλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἁλεξάνδρῳ ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς

τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῇ ψυχῇ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῇ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν

στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ

Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὖστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἔνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Άλλ΄ ἄγε καθώς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ Σεληπίου παιδός τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα τὸς ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα τοῦ Άλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου τοὺς Ἔλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Άλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε τοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἑγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἑγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἑγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δὲ μοῖ εν ταῖς ὲμαῖς χερσίν ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Αλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος·

τούτων πάλιν ήγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτῳ ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς

καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ

```
4766 PARA 1 467
                                       καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ
ένεργέω { V } 4
10066 PARA 2 385
                                      ὅπως δί΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῶ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ
6120 PARA 1 600
                                   μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήμαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο,
10315 PARA 2 409
                                          ήπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ
3224 PARA 1 318
                                             συστρεφομένη περὶ τῶ καπνῶ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα
Ένετοί { N+Prop } 1
14370 PARA 2 852
                                   Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον
ἔνθα { I+Adv } 1
                                             όπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας∙ οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως
13725 PARA 2 783
ἐνθάλασσος {Α} 1
11889 PARA 2 584
                                            καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἑλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ
ένθυμέομαι (–έω) { V } 1
5555 PARA 1 543
                                     οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ ἵΗρα,
ἐνιαυτός { N+Com } 1
                                     τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι
7560 PARA 2 134
Ένίσπη { N+Top } 1
12091 PARA 2 606
                                    καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ
ἐνίστημι { V } 1
715 PARA 1 70
                                          παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς
έννέα { NUM+Car } 4
7204 PARA 2 96
                                    ύπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν⋅ ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου
540 PARA 1 53
                                          άδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς
                                       βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ
7554 PARA 2 134
                                     Ήρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἴτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν
12528 PARA 2 654
ἐνταῦθα { I+Adv } 24
1716 PARA 1 171
                                          ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον
8254 PARA 2 203
                                     ἦς οὔτε ἐν τῇ βουλῇ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς
7136 PARA 2 90
                                   ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αί μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αί δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν
6056 PARA 1 594
                                   ήλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ
19152 PARA 3 426
                                      Αφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς
18934 PARA 3 405
                                      έμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν
5787 PARA 1 567
                                    μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ
```

ἐντός {I+AdvPr} 1

4393 PARA 1 432

ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἑλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, Οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ χάριν τῶν Τρώων παρενενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι. ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε νὰρ τὰς ἐμὰς τε γή καὶ τῷ ἡλίω· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἒνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἁλλ΄ ἄγε καθὼς ἂν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς «Ὠ νύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόνον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ νὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρενένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀννελίας φέρων σὺν τῶ έφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐννὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα

καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἕως

περὶ τὴν πόλιν. Ὁ Ἑκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι,

Άντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἐκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δὲ οὕτως ἐγὼ οὕπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτῳ ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἴτινες δὲ εἶχον ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν

όμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς

περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὄρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται

Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῇ μελαίνῃ νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν

```
ἐντόσθιος {Α} 3
10492 PARA 2 426
                                      ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ
10510 PARA 2 427
                                     πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν,
4736 PARA 1 464
                                      σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς
έντρέπω { V } 2
235 PARA 1 23
                                          Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἕλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως τῶ
3809 PARA 1 377
                                          τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως
έντροπή { N+Com } 1
16448 PARA 3 172
                                   Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόνοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι
Ἐνυάλιος (ὁ) { N+Ant } 1
12502 PARA 2 651
                                   Ίδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀνδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ
ἐνυπάρχω { V } 4
8812 PARA 2 259
                                         ώς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν
17184 PARA 3 242
                                     ύπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ
11147 PARA 2 489
                                      έξ όνόματος είπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ένυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν 份λυμπον
6054 PARA 1 593
                                     τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε·
έξανορεύω { V } 2
3668 PARA 1 363
                                   «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῶ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ
2077 PARA 1 204
                                    καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως; Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως
έξάγω { V } 3
3417 PARA 1 337
                                   Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ
3495 PARA 1 346
                                    Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι
14203 PARA 2 834
                                          ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ
Έξάδιος { N+Ant } 1
2698 PARA 1 264
                                           καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ
έξαίρετος { Α } 1
12860 PARA 2 690
                                     τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης,
έξαιρέτως { I+Adv } 2
1763 PARA 1 175
                                     χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη
170 PARA 1 16
                                        καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἁτρέως  ἐξαιρέτως  τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἁτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Έλληνες,
έξαμοιβή { N+Com } 3
2896 PARA 1 285
                                    περίφραγμα τοῖς Έλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ
2191 PARA 1 215
                                       τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι
```

```
έξήκοντα { NUM+Car } 2
11910 PARA 2 587
12118 PARA 2 610
ἐξιλεόω { V } 4
4822 PARA 1 472
3914 PARA 1 386
1023 PARA 1 100
1479 PARA 1 147
ἐξίσου { I+Adv } 2
1636 PARA 1 163
1891 PARA 1 187
ἐξισόω { V } 1
16984 PARA 3 223
έξορμάω { V } 2
18528 PARA 3 368
18056 PARA 3 325
έξουσία { N+Com } 1
12425 PARA 2 643
έξοχή { N+Com } 1
5120 PARA 1 499
ἔξοχος { A } 7
710 PARA 1 69
7059 PARA 282
8100 PARA 2 188
11082 PARA 2 483
13512 PARA 2 761
17025 PARA 3 227
11048 PARA 2 480
έξόχως { I+Adv } 2
15824 PARA 3 110
19043 PARA 3 415
έξύφωνος {Α} 1
```

10658 PARA 2 442

τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς εἷχον, τούτων ήνεῖτο ὁ τοῦ Ἀνκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἀναπήνωρ, τῶν ͺέξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· άπτασι διενέργισαν∙ οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἁδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ όπως ἡμῖν τὸν ἔκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείπων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε∙ τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη νιφετοὺς όμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῶ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός∙ οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ έτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. χωρίς των ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς τής πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υίοὺς τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ έκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἕλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους:» Τοῦτον δὲ ἡ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῇ ἀγέλῃ μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής όμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν

δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας

```
ἔξωθεν {I+AdvPr} 1
13989 PARA 2 812
έξωθέω { V } 1
13356 PARA 2 744
ἔοικα { V } 3
5764 PARA 1 564
8112 PARA 2 190
7407 PARA 2 116
ἔπαθλος { N+Com } 2
16015 PARA 3 128
15999 PARA 3 126
ἐπαινέω { V } 2
9545 PARA 2 335
19501 PARA 3 461
ἐπακολουθέω
17312 PARA 3 255
16470 PARA 3 174
7095 PARA 286
                { V } 1
ἐπακουμβίζω
7341 PARA 2 109
ἐπακούω { V } 9
17562 PARA 3 277
373 PARA 1 37
4586 PARA 1 451
6495 PARA 2 26
4614 PARA 1 453
3851 PARA 1 381
3613 PARA 1 357
439 PARA 1 43
4647 PARA 1 457
ἐπάλληλος
             { A } 2
3871 PARA 1 383
```

16054 PARA 3 132

"Εστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίῳ ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγω πείσθητι, μήπως τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ώς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς άφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα∙ ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ίππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν⋅ ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ χλανίδα πορφυράν, πολλούς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λένει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ άνθρώποις ἵνα γένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες. τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι ή γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῶ σῶ υἱῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων νήσοις καὶ ἐν τἢ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Ἑλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες, ὑπηρέται ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἅλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ό πρεσβύτης τῶ Ἀπόλλωνι τῶ θεῶ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὃς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν έν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ό γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων άπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο

τοῖς ελλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ ὀλεθρίου

ἐπανθέω { V } 1

δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἑχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ·
ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν

τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἶλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ

ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλά ἐκακοπάθησα, δεδώκασὶ μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἰοὶ τῶν

τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων ὁ
ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἴτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει,
ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὕξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηῦξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὑπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἶλκυσαν καὶ

ἐδέξατο, πόνον δὲ πολύν καὶ ἄφθονον ηὖξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὖξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὑπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἴλκυσαν καὶ Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ ϊΕκτορ, ἐπεὶ με κατὰ τὸ προσῆκον ὡνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὑπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὀρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἰὸν τῷ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἦ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς ἐτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ ταῦτος ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οί ελληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὀμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἷκον

ό δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἡύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἴλκυσαν καὶ χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστὰ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ ελληνες ὡς πρώτῳ ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πορθήσωμεν ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεἡς ῆς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ ελληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἴλκυσαν μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δὲ τινος ἡ τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δὲ τινος ἡ

```
10555 PARA 2 432
6397 PARA 2 16
4785 PARA 1 469
ἐπειδή { I+Conj } 23
7918 PARA 2 171
14635 PARA 3 1
3026 PARA 1 299
3566 PARA 1 352
1536 PARA 1 153
2361 PARA 1 231
2860 PARA 1 281
1135 PARA 1 112
1699 PARA 1 169
3852 PARA 1 381
1568 PARA 1 156
623 PARA 1 61
15775 PARA 3 106
12147 PARA 2 614
2823 PARA 1 278
18219 PARA 3 340
12588 PARA 2 661
14682 PARA 3 4
2400 PARA 1 235
4217 PARA 1 416
5882 PARA 1 576
2781 PARA 1 274
5270 PARA 1 515
ἔπειμι (εἰμί) { V } 2
5273 PARA 1 515
15123 PARA 3 45
ἔπειτα { I+Adv } 1
490 PARA 1 48
ἐπέραστος { Α } 8
15331 PARA 3 64
11950 PARA 2 591
```

δέ τινος ή ψυχή ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐνένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα Επειδή δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι έγω οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ

προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδή ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς is missing in the manuscript] ό τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ ងτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῶ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ένταθθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῶ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἐκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει περισσῶς γὰρ ὁ παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς άνηρώτα· «Άληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἅπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην

δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως άριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον

νυκτὶ όμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς

τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν όρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς

```
12098 PARA 2 607
13426 PARA 2 751
18896 PARA 3 401
17153 PARA 3 239
16487 PARA 3 175
11876 PARA 2 583
ἐπέρχομαι { V } 4
16725 PARA 3 196
5474 PARA 1 535
6802 PARA 2 56
507 PARA 1 50
ἐπεύχομαι { V } 1
18324 PARA 3 350
ἐπέχω { V } 1
11989 PARA 2 595
ἐπί { I+Prep } 155
15664 PARA 3 95
5697 PARA 1 558
7452 PARA 2 122
6626 PARA 2 39
15482 PARA 3 79
8913 PARA 2 270
4684 PARA 1 461
10473 PARA 2 424
4223 PARA 1 416
9305 PARA 2 312
13815 PARA 2 793
9962 PARA 2 376
10011 PARA 2 381
4827 PARA 1 473
15064 PARA 3 39
4691 PARA 1 462
18165 PARA 3 336
8861 PARA 2 265
4699 PARA 1 462
```

ύπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγῃς ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κὰκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἡκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἡκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἑρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἑλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα,

τρεφούσῃ γῇ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλῳ ἢ μαυρομάλῳ, τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι τὸ βέλος τὸ

ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ

τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρậκα ἐπέσχον τῆς ὠδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως·

καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθείᾳ ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ἕλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῶ δὲ τῶ εκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ελληνες τοῖς βέλεσιν άπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ αὐτοὺς τῶ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν⋅ ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ Όπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἦγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, ὄλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἁδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι⋅ οὖτος λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ωμά κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἰστάμενοι εἶχον

δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα έπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης. ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρενένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα είς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ πίμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· αὐτῆς καταχέουσα∙ «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξίν μαινόμενε, ἀπατεὼν αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ καὶ ἐμὲ ἡ νλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηνεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ νυνὴ αὐτῶ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εύρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ έφαίνετο ή βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὁλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν έπειδή σοι ή μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν Άτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς. ἀλλ΄ ἤσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ νονάτων, οὕτως εἶχεν παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν έταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τὸν περικαλλῆ παρενένοντο, αί μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔρνα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστενον ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδίωρΙ· ἐκεῖσε δὲ μένα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῇ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἑλλησι. τοῦ δὲ πολέμου ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὡργίζετο έπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας

τοῖς κήουξι ταύτην ἀπανανεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα έαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, έναντίοις μαχεσθέντες λόνοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηνορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἑλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ δή καὶ τούτων πᾶσα ή δημηνορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων. ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος όλίγον λαβών προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ έτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Άργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς χιτώνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηνορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληναῖς.» Οὕτως ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρενένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυνατέρα αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ὲν τῆ χειρὶ θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἐφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός∙ ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἑλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κὰκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἁγαμέμνων, λαβή τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μένα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόνω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ οί δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὖγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν

άλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶνμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον άνεκάμφθη ἐν τῇ ἰσχυρᾳ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐττὶ τὸ Ἄρνος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῶ Διὶ αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρενένοντο ἐπὶ οὖτοι δὲ λόνους ἐδημηνόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηνμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται ἐννὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς ό Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ ην. κατά δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ην κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ ή τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ καὶ διαπαντὸς νέα τῇ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν∙ οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί. περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν έν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνες ἐν τῷ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς δὲ τῶ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰνῶν ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· Άχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἐταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσωλεστάτου πατρὸς θεῶ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα Θέτις ἀγῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωιγὴ δὲ ἀγέβη ἐπὶ τὸν μέναν οὐραγὸν καὶ τὸν κοι τὸν δλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεναλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς έκαθέσθη, έπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης. βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κλιμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ ἄντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ έκαθέζοντο ἐν τῷ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαννέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν,

Δία. ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη⋅ οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἠννόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῶ 5486 PARA 1 536 4385 PARA 1 432 παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, 8886 PARA 2 267 δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αἱματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηνέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς. 4721 PARA 1 463 οί δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν 4297 PARA 1 423 τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες 18557 PARA 3 370 τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν 18641 PARA 3 377 ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ 511 PARA 1 50 τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρώτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς ελλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ ή Άθηνα εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ 2270 PARA 1 222 17401 PARA 3 264 ήλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς 8170 PARA 2 195 άπαντες όποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη 2464 PARA 1 240 νενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος 8867 PARA 2 265 άπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ 7338 PARA 2 109 έν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῇ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Ἑλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι 16244 PARA 3 152 ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν 8314 PARA 2 210 πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες 6298 PARA 2 6 αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή. ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως Ἀναμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν 18713 PARA 3 384 τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς 18880 PARA 3 400 τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς 14700 PARA 3 5 καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, 470 PARA 1 46 έκατέρωθεν ἐστι ἐστενασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀρνιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ 9966 PARA 2 376 τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἔνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος 142 PARA 1 13 λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου 18814 PARA 3 393 οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως 17582 PARA 3 279 καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθοώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λένει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες 1620 PARA 1 162 φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι 1404 PARA 1 139 πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἂν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν 12165 PARA 2 616 Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἦλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ὑρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ ἐπιβαίνω { V } 1 8564 PARA 2 234 ούδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ ἐπιβάλλω { V } 2

έν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν όπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα, καὶ δὴ

τῷ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ

907 PARA 189 5798 PARA 1 567

```
ἐπιβοηθέω { 🗸 } 1
                                     Έλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν
14744 PARA 3 9
ἐπιγαμία { N+Com } 1
16363 PARA 3 163
                                   έμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οί θεοὶ δή μοι αἴτιοι
ἐπίγειος { Α } 3
                                        ήγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ
11625 PARA 2 553
2708 PARA 1 266
                                    [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς
2762 PARA 1 272
                                   έμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἡδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγω·
Ἐπίδαυρος { N+Top } 1
11687 PARA 2 561
                                          θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν
ἐπιδεξίως { I+Adv } 2
6093 PARA 1 597
                                            έδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήθραιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπό τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα-
9721 PARA 2 353
                                   οί Έλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις
ἐπιδίδωμι { 🗸 } 1
10043 PARA 2 383
                                   καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου
ἐπιδορατίς { N+Com } 1
18303 PARA 3 348
                                          οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὤρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ
ἐπιζητέω { V } 3
12980 PARA 2 703
                                   πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ
8478 PARA 2 225
                                     τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν
16511 PARA 3 177
                                           Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υίὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων, καὶ τὰ
ἐπιζήτησις { N+Com } 2
669 PARA 1 65
                                        ώργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν
2462 PARA 1 240
                                         δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς
ἐπιθυμέω { 🗸 } 3
18873 PARA 3 399
                                       εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων
                                    πολλών δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς
16066 PARA 3 133
19342 PARA 3 446
                                    τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἐφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ·
ἐπιθύμημα { N+Com } 3
4632 PARA 1 455
                                           δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως
5171 PARA 1 504
                                    έν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο·
422 PARA 1 41
                                      τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ ελληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.»
ἐπιθυμητός {Α} 5
```

ώς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ 18849 PARA 3 397 16249 PARA 3 152 οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ 11772 PARA 2 571 καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν. 19318 PARA 3 443 ό ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἁρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν 13424 PARA 2 751 ἐπιθυμία { N+Com } 2 19347 PARA 3 446 σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ 16119 PARA 3 139 προσφιλής καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν έπικαμπής {Α} 2 14836 PARA 3 17 παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπές αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου 14335 PARA 2 848 ἐπικάμπτω { V } 4 6545 PARA 2 31 οί τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται 6925 PARA 2 68 χωρὶς οἱ τὸν "Ολυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται 6378 PARA 2 14 χωρίς οἱ τὸν "Όλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ήρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ 5812 PARA 1 569 ή μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ή Ηρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ ἐπίκειμαι { V } 5 8422 PARA 2 219 δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῶ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ 16082 PARA 3 135 έν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ 6937 PARA 2 69 ή "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δἡ εἰπὼν 6555 PARA 2 32 έπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ 6390 PARA 2 15 ή Ήρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ ἐπικερδής { Α } 1 15085 PARA 3 41 ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ ἐπικρατέω { V } 1 5256 PARA 1 513 ή δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἤ ἐπικρέμαμαι { **V** } 3 6557 PARA 2 32 ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη 6935 PARA 2 69 ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν 6388 PARA 2 15 έπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ἐπιλαμβάνω { **V** } 8 5692 PARA 1 557 γέροντος· πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ

5132 PARA 1 500 5250 PARA 1 512

προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῇ Ἀθηνᾳ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν

19270 PARA 3 438

```
ἐπιπνέω { V } 1
7689 PARA 2 148
                                        πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη-
ἐπίπονος {Α} 1
15843 PARA 3 112
                                        καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις,
ἐπιπορεύομαι { V } 1
14354 PARA 2 850
                                  πλάτος ῥέοντος Άξίου ποταμοῦ, Άξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ
ἐπιρρέω { V } 1
13456 PARA 2 754
                                         καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν
ἐπισείω { V } 1
5410 PARA 1 529
                                    αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν.
ἐπίσημος {Α} 1
14433 PARA 2 858
                                       ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄
ἐπισκέπτομαι (–ω) { V } 1
9026 PARA 2 282
                                     οί ἔσχατοι υίοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «՞Ω υίὲ
ἐπίσταμαι { V } 19
8746 PARA 2 252
                                       ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν⋅ οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἣ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ
                                     άληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς⋅ καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος
9202 PARA 2 301
                                    δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν,
1259 PARA 1 124
11118 PARA 2 486
                                        ήμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον⋅ τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς
13567 PARA 2 767
                                     έν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν
5895 PARA 1 577
                                    χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν
3894 PARA 1 385
                                   τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ
16787 PARA 3 202
                                   ὄστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ
3692 PARA 1 365
                                        δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν
869 PARA 1 85
                                             «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἁπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς
8133 PARA 2 192
                                      τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν
5575 PARA 1 546
                                          καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον
17874 PARA 3 308
                                    τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον
3470 PARA 1 343
                                    ό Άγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οί
6615 PARA 2 38
                                       τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ
10305 PARA 2 409
                                   δὲ αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος - ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν
8357 PARA 2 213
```

713 PARA 1 70

14176 PARA 2 832

έθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἡπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῷ ό τοῦ Θέστορος παῖς, ό τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν οί δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἡπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας

```
ἐπιστήμων {Α} 2
14095 PARA 2 823
6201 PARA 1 608
              { V } 2
ἐπιστρέφω
18647 PARA 3 378
18553 PARA 3 370
ἐπιστροφή { N+Com } 2
1607 PARA 1 160
1832 PARA 1 181
Ἐπίστροφος { N+Ant } 3
12879 PARA 2 692
14415 PARA 2 856
11300 PARA 2 517
ἐπισυναθροίζω
                   { V } 1
1280 PARA 1 126
ἐπιτήδειος { Α } 2
17460 PARA 3 269
15307 PARA 3 62
έπιτηρέω { V } 1
17601 PARA 3 280
\dot{\epsilon}\pi i \tau i \theta \eta \mu i \{ V \} 10
10479 PARA 2 424
4536 PARA 1 446
2236 PARA 1 219
14757 PARA 3 10
5972 PARA 1 585
569 PARA 1 55
18176 PARA 3 336
6622 PARA 2 39
5214 PARA 1 509
1437 PARA 1 143
ἐπιτυγχάνω { 🗸 } 1
14890 PARA 3 23
```

αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ῷκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἅφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν

μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ

ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν

καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν

μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες

ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς

καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύσῃ, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην

δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ὑπακούουσιν.» εμπ εἶπον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρῷ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτῃ κρείττω τῆς νυκτὸς, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἐκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τὴν σμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτῃ κρείττω τῆς νυκτὸς, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἐκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τὴς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, τὸν ὅχλον ὁ Ἁχιλλ[εὐς]· τούτῳ γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ήρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δἡ αὐτοὺς αὐτοῦ κεφαλῇ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπίθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπίθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ελλησι ἀριοδίους συναθροίσωμεν, εἰς ἀτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπίθησομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δὲ τις ἀρχηγὸς

ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλῳ σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν·

```
ἐπιφέρω { V } 5
5302 PARA 1 518
5796 PARA 1 567
8737 PARA 2 251
9720 PARA 2 352
14720 PARA 3 6
ἐπιφλέγω { V } 1
10783 PARA 2 455
ἐπιχέω { V } 3
14755 PARA 3 10
4707 PARA 1 463
17485 PARA 3 270
ἐπόμνυμι { 🗸 } 1
2386 PARA 1 233
ἐπονείδιστος { Α } 2
7429 PARA 2 119
9050 PARA 2 285
ἑπτά { NUM+Car } 1
13119 PARA 2 719
έρατεινός {Α} 1
11951 PARA 2 591
ἐργάζομαι { ∨ } 8
18759 PARA 3 388
8934 PARA 2 272
21 PARA 12
18339 PARA 3 351
15259 PARA 3 57
18750 PARA 3 387
1477 PARA 1 147
4895 PARA 1 479
ἔργον { N+Com } 17
1177 PARA 1 115
8751 PARA 2 252
```

5854 PARA 1 573

Ζεύς· «Όντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν έγγὺς πορευθέντες, όπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ηρα. καὶ τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν∙ οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ἔβαινον οἱ Ἑλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν

αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται,

άλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω ό γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἤτις

ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἀλλ´ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους

τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν

τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν έπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς

καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ

καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῇ Λακεδαίμονι τῇ Ἑλένῃ κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἡγάπα· ταύτῃ δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ Άχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῶ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἁλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ έκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ Ἔκτορ, ἐπεί με ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ϫπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς τούτοις δὲ όρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ

κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Άλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εὶ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ύποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ χάριν φέρων, τἢ λευκοβραχιόνῳ ή Ηρα· «Όντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε.

```
προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «"Οντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ "Ηρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς
5297 PARA 1 518
6620 PARA 2 38
                                     έν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ
19121 PARA 3 422
                                   τὸν περικαλλῆ παρενένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔρνα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστενον οἶκον
16042 PARA 3 130
                                    Ίρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ͺἔργα ͺθεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ
9580 PARA 2 338
                                    καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ
18008 PARA 3 321
                                       Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα
784 PARA 1 77
                                     σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων
9400 PARA 2 320
                                      Βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἐστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐνέγετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας
7590 PARA 2 137
                                        τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε
10603 PARA 2 436
                                                μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν
2978 PARA 1 294
                                           ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης∙ ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε∙
4007 PARA 1 395
                                          έάν ποτε δὴ ἢ λόνω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔρνω. Πολλάκις νάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης. ὅτε ἔλενες τῶ
5167 PARA 1 504
                                      έάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὄστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων
12153 PARA 2 614
                                       πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ἤΗλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε
Έρέτρια { N+Top } 1
11473 PARA 2 537
                                     δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν
έρευνάω { V } 1
5627 PARA 1 550
                                      θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ
Έρεχθεύς { N+Ant } 1
11570 PARA 2 547
                                   τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυνάτηρ, ἐνέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν
Έρινύς { N+Prop } 1
17592 PARA 3 279
                                     ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ
ἔριον { N+Com } 2
18747 PARA 3 387
                                     γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση
18762 PARA 3 388
                                   ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια. λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο
Έρμῆς { N+Ant } 2
7290 PARA 2 104
                                     τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἅργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε
                                    ό Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ
7287 PARA 2 103
Έρμιόνη (προσ)
                  { N+Ant } 1
16484 PARA 3 175
                                     καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ
Έρμιόνη (τοπ)
                { N+Top } 1
11670 PARA 2 560
                                          Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας
ἔρρω { V } 1
```

```
9261 PARA 2 307
                                      άθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός,
Ερυθίνοι {N+Top} 1
14407 PARA 2 855
                                           ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ
ἔρχομαι { V } 15
                                         κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν. ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα
18812 PARA 3 393
10356 PARA 2 413
                                          καὶ ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ
                                        ἤθελον, ή Ήρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ∙ ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν
4057 PARA 1 401
10013 PARA 2 381
                                        ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς
16273 PARA 3 154
                                     τῶ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ
14882 PARA 3 22
                                     ώς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι,
                                     δὲ ή λαμπηδών φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος
10804 PARA 2 457
13884 PARA 2 801
                                     λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Έκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω
10298 PARA 2 408
                                    τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἡπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν
                                   καὶ κατετάνην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυνῶν ἦλθον, αί ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύνες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι
16645 PARA 3 189
                                   μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος
13527 PARA 2 762
13868 PARA 2 798
                                           διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι
12362 PARA 2 637
                                      ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ͺἦλθον ͺδώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ
11229 PARA 2 509
                                    Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἴτινες τὸν
                                    τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ
11748 PARA 2 568
ἐρῶ { V } 2
                                       γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα
3003 PARA 1 297
                                   δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι
2163 PARA 1 212
ἔρως { N+Com } 3
19306 PARA 3 442
                                     ήμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος
10562 PARA 2 432
                                      τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικὸς
4793 PARA 1 469
                                    τροφής. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τής τροφής τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατήρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τής στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν
ἐρωτάω { V } 1
                                        καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω
637 PARA 1 62
ἐσθίω { V } 1
                                    τόξοις· οί δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέῳ τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα
13656 PARA 2 776
ἐσπευσμένως { I+Adv } 1
16888 PARA 3 213
                                   βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ
ἔστε { I+Conj } 1
11628 PARA 2 554
                                    Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ
```

```
ἔσχατος {Α} 2
14104 PARA 2 824
9016 PARA 2 281
ἐσχάτως { I+Adv } 2
2376 PARA 1 232
8651 PARA 2 242
έταῖρος { N+Com } 7
10405 PARA 2 417
1859 PARA 1 183
3118 PARA 1 307
17354 PARA 3 259
3493 PARA 1 345
3538 PARA 1 349
1819 PARA 1 179
ἕτερος { PRO+Ind } 3
8397 PARA 2 217
17064 PARA 3 230
2536 PARA 1 247
ἔτι { l+Adv } 11
12408 PARA 2 642
10597 PARA 2 435
976 PARA 1 96
6624 PARA 2 39
8510 PARA 2 229
7421 PARA 2 118
8341 PARA 2 212
7622 PARA 2 141
12398 PARA 2 641
8815 PARA 2 260
6534 PARA 2 30
έτοιμάζω { ∨ } 1
1206 PARA 1 118
ἔτος { N+Com } 1
9483 PARA 2 328
```

μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἴτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν·

ὄντως γὰρ, ὧ υίὲ τοῦ Ἄτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἁλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υίὲ τοῦ শτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἅγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ

τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἐταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῇ νηὶ τῇ ἐμῇ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐταίροις ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ οἱ Ἕλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρως ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἐταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν

εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὡργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν

οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παΐδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτῳ ἦν τὸ πᾶν τῆς μὴ κὲ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς ώς πρώτῳ ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παΐδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ μηκέτι ἐμοὶ τῷ ὑδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ

σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἐτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε

ή μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῶ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.»

```
Εὐαίμων { N+Ant } 1
                                        εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν
13287 PARA 2 736
εὐαρμόζω { V } 2
18120 PARA 3 331
                                          τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου
                                    διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς
18409 PARA 3 358
εὐάρμοστος {Α} 2
                                    Έλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῶ
18655 PARA 3 378
                                         σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις
15150 PARA 3 47
Εὔβοια { N+Top } 2
11463 PARA 2 536
                                   τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον
                                       πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν
11459 PARA 2 535
εὔγειος {Α} 2
17327 PARA 3 257
                                    πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς
1560 PARA 1 155
                                    οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
εὐδαίμων { Α } 2
8110 PARA 2 190
                                             τούτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς
16565 PARA 3 182
                                           «꽃 μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι
εὐειδής {Α} 2
                                     γυναικῶν ἡ Ἄλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ
13090 PARA 2 715
15162 PARA 3 48
                                      συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ
Eŭnvoc { N+Ant } 1
12889 PARA 2 693
                                         τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ
εὐθαρσής { Α } 1
859 PARA 1 85
                                       ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν
εὐθέως { I+Adv } 15
5951 PARA 1 583
                                     έστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς άπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ
                                     βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς
15013 PARA 3 35
13949 PARA 2 808
                                      Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἕκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει
3904 PARA 1 386
                                     ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ
14946 PARA 3 29
                                             ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο∙ εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν
16135 PARA 3 141
                                          τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος
10655 PARA 2 442
                                        οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς
                                               Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν
5513 PARA 1 539
```

17432 PARA 3 267 τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ 2031 PARA 1 199 τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν 1205 PARA 1 118 λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε. ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω. ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· 9417 PARA 2 322 εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς 10758 PARA 2 453 έν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς όλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα 6060 PARA 1 594 έπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα 3540 PARA 1 349 εὐκάθεδρος {Α} 1 12140 PARA 2 613 αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἁτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ εὐκίνητος {Α} 2 δὴ εἶπον ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος καὶ 18047 PARA 3 324 τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν 16596 PARA 3 185 εὔκτιστος {Α} 1 11564 PARA 2 546 μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο εὐμενής { A } 1 5955 PARA 1 583 τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν Εὔμηλος { N+Ant } 2 13540 PARA 2 764 ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ 13071 PARA 2 714 τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῶ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ εὔοπλος {Α} 3 183 PARA 1 17 τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἁτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἕλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες έχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἔλληνας ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν 18559 PARA 3 370 16287 PARA 3 156 λόγους ταχεῖς ἔλεγον∙ «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους ἵΕλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν∙ λίαν καὶ πάνυ εὐόφθαλμος { A } 1 16170 PARA 3 144 καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος. Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. εὐπρεπής { A } 2 δή καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὑπρεττῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ 11075 PARA 2 483 11058 PARA 2 481 ύπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἄτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπίζω { V } 1 18997 PARA 3 411 γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ εύρίσκω { V } 5 7895 PARA 2 169 τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος 5103 PARA 1 498 πρωινή δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη

9621 PARA 2 343 ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ τών θυγατρών κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα 15979 PARA 3 125 14894 PARA 3 24 βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μενάλω σώματι, εὐρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέναν ἔλαφον ἢ ἀνρίαν αἶνα πεινῶν⋅ νὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν Εὖρος (ἄνεμος) { N+Prop } 1 7663 PARA 2 145 τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ Εὐρύαλος { N+Ant } 1 11719 PARA 2 565 ό τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Εὐρυβάτης { N+Ant } 2 Άχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῶ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε 3247 PARA 1 320 τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῶ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υίοῦ 8058 PARA 2 184 Εὐρυπύλη (τοπ) { N+Top } 1 12738 PARA 2 677 Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ Εὔρυτος { N+Ant } 3 καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ 12226 PARA 2 621 ἐπέσχον τῆς ἀδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, 11997 PARA 2 596 13230 PARA 2 730 τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ εὐτραφής { A } 2 16742 PARA 3 197 δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον 6674 PARA 2 44 περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν εὐτρεπίζω { **V** } 3 325 PARA 1 31 πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ 8942 PARA 2 273 εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν 4768 PARA 1 467 ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου Εὔφημος { N+Ant } 1 14313 PARA 2 846 όπόσους Έλλήσποντος ό σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς εὐφήμως { I+Adv } 2 232 PARA 1 22 υίὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἅλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· 3807 PARA 1 376 πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ εὐφραίνω { V } 1 11842 PARA 2 579 ένεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἑλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν εὐφραντικός { Α } 1 17223 PARA 3 246 τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα

```
εὐφυΐα { N+Com } 1
6827 PARA 2 58
εὐχή { N+Com } 3
881 PARA 1 87
942 PARA 1 93
668 PARA 1 65
εὔχομαι { V } 11
4513 PARA 1 444
3850 PARA 1 381
4615 PARA 1 453
10330 PARA 2 411
10227 PARA 2 401
436 PARA 1 43
4644 PARA 1 457
361 PARA 1 35
4580 PARA 1 450
17541 PARA 3 275
17752 PARA 3 296
εὐώδης { A } 1
18698 PARA 3 382
εὐωχέω { V } 3
4771 PARA 1 468
10542 PARA 2 431
6133 PARA 1 602
εὐωχία { N+Com } 5
4304 PARA 1 424
5917 PARA 1 579
4769 PARA 1 467
10539 PARA 2 430
5875 PARA 1 575
έφεξῆς { I+Adv } 1
4555 PARA 1 448
έφορμάω { 🗸 } 9
3467 PARA 1 342
```

Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ὡμοιοῦτο∙ ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου∙ καὶ πρός με λόγον εἶπεν∙

μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ᢤτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς ελλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν

καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὕξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ ἱσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δἡ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς Ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου δἡ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἡὐξαντο καὶ τὰς θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὕχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἡύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἀπολλον, ὄστις δὲ εἰγόννο ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὕχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δὲ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν

ὄ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένῳ. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην

δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἤλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας

εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. πυρὸς εἴλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ

παΐδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ

ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς

τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τοῦ Ἰκαρίου πελάνους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήνειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων έκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ έφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Όπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, έκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηνορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἄχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς

ἐφύβριστος {Α} 2 18992 PARA 3 410

1746 PARA 1 173

16381 PARA 3 165

7668 PARA 2 146

18540 PARA 3 369

9291 PARA 2 310

18662 PARA 3 379

9295 PARA 2 310

8297 PARA 2 208

9167 PARA 2 298

12575 PARA 2 659

8424 PARA 2 220

Έκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ τοὺς Ἑλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν: ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι:

Ἐφύρα {N+Top} 1

τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων

έχθρός {Α} 4 15187 PARA 3 51 5301 PARA 1 518 1768 PARA 1 176

πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν συναθροίζων Ζεύς· «Όντως δὴ χαλεπὰ ἔρνα νενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενένκοις τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόνοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ

Έχινάς { N+Top } 1 12261 PARA 2 625

τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς ελλίσος.

13266 PARA 2 734 12331 PARA 2 634

13263 PARA 2 734 13103 PARA 2 717

13276 PARA 2 735 13300 PARA 2 738

οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ό ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἅργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ἄκουν, καὶ τὴν Ὅρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν

έκαθέζετο∙ ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα∙ «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἅσιος ὁ ἔξαρχος τῶν τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο,

14220 PARA 2 836

καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴνιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ ελος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἵτυλον τὸ νένος τῶν ἀνρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον, εἶνον, καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα τῶν Καρῶν καθηνήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος. θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ εἷχον καὶ τὸ ελος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἵτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οί τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἴτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλίέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παίδες λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν έπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡνεῖτο ὁ τοῦ Ἀνκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἀναπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων πολλοὶ ό καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἦ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν ό Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς έγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Έλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν ἵΙτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἁντρῶνα τὴν ΰδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν∙ τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἔλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, ងξίου έκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας έχοντες Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος. ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη

έκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα Ἡρα.

λόνον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο έάν τις σοι κάκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ διέκοψε· κενή δὲ ή περικεφαλαία ή τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἱ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀρνυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον πεοὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ έταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] θυσίαν εἰσεβίβασε τῷ θεῷ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυνίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύνας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρενένετο ἐπὶ τὰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν έκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης έν τῶ πολέμω, οἴτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον έφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἔλληνας· ἔπνιγε Έλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· αί Τρωικαί δὲ νυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀρνισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ένταῦθα ὑπάρχοντες, ὧ μίὲ τοῦ Ἄτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρώτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηνοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. έγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὄστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς προσεῖπεν ή νλαυκόφθαλμος Άθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἀλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν άλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἔλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον

πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἔως ἂν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες

```
18973 PARA 3 409
1953 PARA 1 193
17703 PARA 3 291
9677 PARA 2 348
Ζάκυνθος { N+Top } 1
12330 PARA 2 634
ζάω { V } 4
11584 PARA 2 548
17192 PARA 3 243
12938 PARA 2 699
891 PARA 1 88
Zέλεια { N+Top } 1
14100 PARA 2 824
ζεύγνυμι { V } 1
17359 PARA 3 260
Ζεύς { N+Ant } 97
5476 PARA 1 535
4124 PARA 1 407
3992 PARA 1 394
6262 PARA 2 2
4119 PARA 1 406
5149 PARA 1 502
7406 PARA 2 116
7906 PARA 2 169
15758 PARA 3 104
12353 PARA 2 636
10288 PARA 2 407
754 PARA 1 74
12285 PARA 2 628
875 PARA 186
6724 PARA 2 49
18326 PARA 3 350
4256 PARA 1 419
11023 PARA 2 478
```

7266 PARA 2 102

περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς.

Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν

ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίῳ πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτῃ αὐτῶν πατρικῆ πολλὰς ἔχοντα, τούτων δἡ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς τοῖς Ἑλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας

Αρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ῷκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ

έφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω

πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ έφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς ύπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα∙ οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἕκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὄμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῶ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς πάλιν ήγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῶ Ἄρει Φυλείδης, ὃν ἐγέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὃς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῶ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Ἑλλησι τὰς θεομαντίας Έλλήνων. Ή μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὅλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῶ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ έγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν 份λυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν βασιλεύων Άγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῶ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν ήθαιστος παρέσχεν αὐτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν

αὐτή ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν

καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι καὶ κληδὼν διηνείρετο διενείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄννελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηνορία, ὑπέστενε δὲ ἡ νῆ τῶν καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· νικῆσαι, κἂν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διαγοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ´ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ λαμπρῶ ἱματίω ἐν σιωπῆ. δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οί πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐνγέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυνάτηρ, ἐνέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη νῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῶ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ οὐρανὸν τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ὠφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μένας ὅρκος νενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ έκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε άγγελος παρεγίνετο ή τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἄτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἔλληνας, μετ άρχηνὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υίὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας ή Ήρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; ἢΗ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν ύμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἀλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ

οὖτος ὢργίζετο ἐπὶ ταῖς γαυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηνορίαν κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ νὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω νενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὠρνίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω ό Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήνειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν⋅ καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόνω ἢ ἐν ἔρνω, τοῦτο μοι τὸ οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε. καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν αὐτοῦ κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν. τῆ δημηνορία γικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν Άτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ. Ζεῦ. οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῶ Μενελάω· ἐνένετο· ὄντως δὴ μεταταῦτα ή μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ηρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ ήλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων. Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ νονάτων. οί θεοὶ οί ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδύ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς παρέσχεν αύτῶ τῶ Διὶ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν Ἄρνον φονεύσαντι Ἔρυ[n]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. οργίζου τοῖς Έλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ μίὸς τοῦ Κρόνου μενάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις ελλησι καὶ πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος όλινοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος. Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως νάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἱὸς καὶ χωλὸς ὁ ήθφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ νὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, ωιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῶ έν τῶ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐνέννησεν ὁ ἀθάνατος. Ζεύς· ὄντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐνέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Όντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἦρα, ὅτε ἐμὲ

```
5429 PARA 1 531
1301 PARA 1 128
5450 PARA 1 533
2836 PARA 1 279
6899 PARA 2 65
5720 PARA 1 560
ζητέω { V } 3
13031 PARA 2 709
13191 PARA 2 726
13680 PARA 2 778
ζωή { N+Com } 1
17736 PARA 3 294
η̈(καί) { I+Part } 64
5268 PARA 1 515
14900 PARA 3 24
8538 PARA 2 231
3365 PARA 1 332
18818 PARA 3 394
273 PARA 1 27
1340 PARA 1 133
15073 PARA 3 40
18976 PARA 3 409
18980 PARA 3 409
1515 PARA 1 151
11409 PARA 2 530
5165 PARA 1 504
5162 PARA 1 504
10193 PARA 2 397
17156 PARA 3 240
18891 PARA 3 401
18887 PARA 3 401
324 PARA 1 31
638 PARA 1 62
2062 PARA 1 203
12987 PARA 2 704
```

κεφαλής· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν οἱ ελληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχῃ πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοἱ ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ῷτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ τὸν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν ἑξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω·

ό πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἴτινες δὲ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ 〈μάχοντο〉 Οἱ δὲ

γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις

αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἤ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ έπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα έκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐνὼ δήσας ἀνάνω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε νυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίννυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ δὲ παραλονιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἦ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα. γυναιξίν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόνοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παρανενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν: Οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ χάριν τῶν καὶ μικρὸς ὑπῆρχε. λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ຖ᾽ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς ελληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὁποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν «꽃Ω πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υίόν, ὅστις τούτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἡ ἐνταῦθα ἡ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, "Η οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ίστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ νόσος δαμάζει τοὺς "Ελληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; "Η ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἀλλ΄ ἐξείπω δή ήγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν⋅ ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου

Δία Ικέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες τὰς τιμὰς κατέχειν. ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθώμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ έπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, παρανενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόνω ὠφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔρνω. Πολλάκις νάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως. πάντων ἀνδρῶν άρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν εἷς δέ τις ἀρχηνὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ͺἢ . ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ μἰὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ έγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ´ ὃν ἂν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἐκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἡκολούθουν τοῦ αἰνιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἡ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει υἰὸν τοῦ Κρόνου ἐν τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἔλληνας δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐνυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ύπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας 🐧 τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ό Ύρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὀρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο ἷσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ ἵΕκτορ, σοὶ δὲ δαμάζει τοὺς Έλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι άξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ´ ὂν ἂν

ήγεμονεύω { V } 5
12372 PARA 2 638
11849 PARA 2 580
13318 PARA 2 740
12034 PARA 2 601
14417 PARA 2 856

γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῇ δειλίᾳ καὶ τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ πόπῳ περὶ τοῦ Καϋστρίου ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὅντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέῳ τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία

δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υίὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἴτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτῳ ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Ἑρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ

έπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐἀν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τὶ ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἴτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τὶς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήσῃ μεταταῦτα ὄστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὄστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἐαυτοὺς γὰρ Ἑπειδὴ δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν ὀμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν περιψκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἑνυαλίῳ τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἐκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Άγαμέμνων ὁ Ἄτρέως υἰός· τούτῳ δὲ όμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οὅπονες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ῷκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν ἡρεμόνος ὁ ἄροο τος πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἁβάντων ὁ ἡγεμὼν· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἅβαντες ἡκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἁβάντων ὁ ἡγεμῶν· τούτῳ δὲ ἄμα οἱ Ἅβαντες ἡκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ

τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Αλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχῃ ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Ἡλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Ἅβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἅσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἅσιος ὁ Ύρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἁρίσβης πόλεως τὸν Ἀσπληδόνα ῷκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἁσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἅρεος υἱοί, οὺς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ

12233 PARA 2 622

8915 PARA 2 270 16894 PARA 3 214

ňδn { I+Adv } 3 12606 PARA 2 663 12941 PARA 2 699 4064 PARA 1 401

ήδονή { N+Com } 1

8689 PARA 2 246

ό δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἰός· σὺν εἶχον οἴτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω οί νέοι τῶν Άθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων τούτων πάλιν ἡνεῖτο ὁ υίὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίνειος ἐνένετο ἀνὴο εἴστε τὸ δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Άστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο δὲ ὁ Ἀμαρυνκείδης ἡνεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡνεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ μιὸς τοῦ Ἀνασθενέως Αὐνίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῶ ΰδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡνήσαντο, οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀναθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου. Ἅκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ήγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες παρενένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡνοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεναλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν

ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἤγουν τῶ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἀκούσατέ άλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις προσφιλέστατον τέκνον, ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῇ κεφαλῇ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς

τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ήδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ

παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν ή πολεμική Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν

θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ήδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῇ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ

τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῶ πύργω· δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ Άτρέως ἐκ τοῦ ἐτέρου [μ]ἐρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῶ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης τῷ χαλεπῷ λόγῳ· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς·

6266 PARA 2 2 6225 PARA 1 610 6958 PARA 271 10761 PARA 2 453 Ήετίων { N+Ant } 1 3710 PARA 1 366 Ήΐονες { N+Top } 1 11683 PARA 2 561 Hλε \hat{i} ος α ον $\{A\}$ 2 12182 PARA 2 617 12205 PARA 2 619 ήλικία { N+Com } 3 16419 PARA 3 168 16910 PARA 3 215 13013 PARA 2 707 ἥλιος { N+Com } 7 17556 PARA 3 277 10353 PARA 2 413 6132 PARA 1 601 6045 PARA 1 592 4850 PARA 1 475 6171 PARA 1 605 15756 PARA 3 104 $^{\circ}$ H λ IC { N+Top } 2 12161 PARA 2 615 12271 PARA 2 626 ήλος { N+Com } 4 2523 PARA 1 246 18149 PARA 3 334 18444 PARA 3 361 6690 PARA 2 45 'Ηλώνη { N+Top } 1 13310 PARA 2 739

ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσῃ, πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἁλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην

πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα

Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι

Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστῳ ἑκάστῳ ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἅμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ

ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ καὶ ἄλλοι μείζονες τῇ ἡλικίᾳ εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὕπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμονχρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῇ Ὀδυσσεύς, γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς

«② πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ "Ηλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἤλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἤλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἤλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἤλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς ἐτραγῷδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ἄρνας δύο, ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς

κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἴτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἦλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ´ ὅσον ἥ τε Ὑρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία νήσων, αἴτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Ἅλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ

ό υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῇ γῇ τὸ χρυσοῖς ἤλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἄτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ἄλεξάνδρῳ ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἤλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην δὲ υἱὸς τοῦ ἄτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἤλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίῳ, ἢ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἤλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὴ

τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης

γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἔλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ό οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λένω τοῦ καθάπτεσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ τοὺς Τρώας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα γὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν Έλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως Έλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα. ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον έγω νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ἡλίω· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῶ σου. ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες έστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αί χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλενε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἒνεκα ἐνταῦθα ἀγαθὸν ή πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω νενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡρνίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἅλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς τοῖς "Ελλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἤντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἤτις καὶ ἐν τοῖς Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ Έλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ελλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον

687 PARA 1 67

άναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἁρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οί Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς Έλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ήμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ καθεδρών διασείσαι ήμας δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ήμων ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν πεισθώμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Άλλ΄ ἄγε καθώς ἂν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα αί δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῶ Διὶ χάριν φέρειν. ὅπως μὴ πάλιν κακολονήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην

τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄγαν εὑπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῇ δὲ δεκάτῃ ἡμέρᾳ εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτῳ γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς Ζεύς· ὄντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους όργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν έλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῇ  ήμέρᾳ ὅτε αἱ Ἄμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ ελληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν Ήφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὕτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δί΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῶ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ

ἡμέτερος { PRO+Pos1p } 4 305 PARA 1 30

7574 PARA 2 136

9937 PARA 2 374

δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῇ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν

καταπέσοι καὶ κατακλιθῇ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν

```
17091 PARA 3 233
ἡμίθεος { Α } 8
8781 PARA 2 256
7348 PARA 2 110
11079 PARA 2 483
18639 PARA 3 377
14305 PARA 2 844
13020 PARA 2 708
1037 PARA 1 102
30 PARA 1 4
ἡμίονος { N+Com } 2
505 PARA 1 50
14373 PARA 2 852
ήνίκα { I+Conj } 2
4866 PARA 1 477
4847 PARA 1 475
ἤπειρος { N+Com } 1
12340 PARA 2 635
η̈περ { I+Conj } 3
1197 PARA 1 117
10763 PARA 2 453
2666 PARA 1 260
"Hρα { N+Ant } 17
6239 PARA 1 611
1989 PARA 1 195
2128 PARA 1 208
6073 PARA 1 595
5343 PARA 1 523
574 PARA 1 55
```

5494 PARA 1 536

5807 PARA 1 568

4047 PARA 1 400

5568 PARA 1 545

6549 PARA 2 32

τῶν ὄχλων καθέζῃ ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Ἕλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἕλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου μεγάλῃ βλάβῃ καὶ ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμίθεοι Ἕλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αὶ τὰ Ὀλυμπιακὰ ἔχουσα, ὁμοῦ ἡκολούθει τῇ ἱσχυρᾳ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἕλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾳκας ἡγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν Οὔτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδῃ προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἐλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν

πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῶ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω

ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον

νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ τῶ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ

τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν

τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ

ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα Ἡρα.

Άθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων "Ἡρα ἀμφοτέροις ὁμοίως τῇ ἐαυτῆς ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων "Ἡρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῇ ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων "Ἡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῇ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὐ μὲν ἀρτίως εἰς τοὑπίσω πορεύθητι μή σε νοἡσῃ ἡ "Ἡρα ἐμοὶ δὲ ταῦτα ἐν ἐπιμελείᾳ γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῇ γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων "Ἡρα ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δἡ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Οὕτως μὲν δἡ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ "Ἡρα ἡγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ἡρα, καὶ δἡ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ὁπότε δἡ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ "Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ "Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν

θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὕτε ἀνηρώτουν τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ προσφιλεστάτῃ χάριν φέρων, τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἡρα· «Ὅντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν «Ὅντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῇ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις

ό ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτοις ὁμοῦ ὀγδοἡκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ ἡπείλησαν γὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας

εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῶ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν

φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχίᾳ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε

σείων.» Οὔτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἤσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἤσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν

τοῦτον τῷ σκήπτρῳ πλήξας καὶ τῷ λόγῳ ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς

καὶ διεκοσμήθησαν ὁμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἤτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῆ

δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν Ἦφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἐκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἡφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὐτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὐτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ Ἡφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ

```
10860 PARA 2 463
8319 PARA 2 210
10893 PARA 2 466
13705 PARA 2 781
9539 PARA 2 334
```

ἠχέω { **V** } 5

ηνος { N+Com } 4 1582 PARA 1 157

```
467 PARA 1 46
8307 PARA 2 209
14661 PARA 3 2
θάλασσα { N+Com } 28
1580 PARA 1 157
9142 PARA 2 294
1423 PARA 1 141
5439 PARA 1 532
12152 PARA 2 614
3130 PARA 1 308
8031 PARA 2 181
7870 PARA 2 165
11483 PARA 2 538
4149 PARA 1 409
7736 PARA 2 152
3187 PARA 1 314
11677 PARA 2 560
13635 PARA 2 773
3548 PARA 1 350
4448 PARA 1 437
3318 PARA 1 327
```

τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ήχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ μενάλω αἰνιαλῶ κτυπεῖ. ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὤσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ

πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὀρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ μεγάλω αἰγιαλῶ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ Τρώες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρώες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ

έπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ αί συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αί χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν ό Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ἤΗλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ έταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα συμβοηθήσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οῧτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ Ἀτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ´ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν έβόα πορευομένης τῆς νηός· ή δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν ό Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης

354 PARA 1 34

τῷ λόγῳ· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τὸν τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν τὸν κοὶ τοῦ ἀπος καὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ το τὸν κοὶ τὸν

έμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ή λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταὐτη σε σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ή λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἰὸν τοῦ Κρόνου

υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἅτρέως αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις ἐὰν δὲ τὸν Ἅλέξανδρον φονεύσῃ ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῇ νήσῳ τῇ Κραναῇ ἐμίγην σοι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ κοίτῃ, καθώς σου οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἷον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους θυσίαν τῷ μακροβόλῳ Ὠπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος

δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἅμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἅκτορος παῖδες·

καὶ τὸ Ἑλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρậκα ἐπέσχον τῆς ὧδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου

τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αί γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκῃ. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνῃρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὑπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἔν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ταῖς ταχυπλόοις ναυσίν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνῃ θανατηφόρω μοῖρα, ἤγουν τῷ θανάτῳ· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν

ἄλλῳ ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς ελληνας· ἀλλ΄ ἄγε δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάσῃ τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὤρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἁλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως.

7882 PARA 2 166

2103 PARA 1 206

1986 PARA 1 195 2125 PARA 1 208 ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὰ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιῷκουν καὶ τὴν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίῳ ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνῃ θανατηφόρῳ μοῖρα, ἤγουν τῷ θανάτῳ· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ

καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἷς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδῳ καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὑχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῇ κεφαλῇ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσῃς· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῇ κεφαλῇ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῇ ψυχῇ ἀνταποδοῦναι τῆς

βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε,

τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης

τοῖς ποσίν Ἰρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπῳ συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, καὶ τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα τῆ νήσῳ ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῷ Λήμνῳ τῷ θεία καὶ θαυμαστὴ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου τὴν Κυπάρισσον ῷκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἁνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν καὶ τὴν πολυάμπελον Ἅρνην ῷκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν Θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἁνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δύναι τὸν ἤλιον κατέπεσον ἐν τῆ πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· Θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων ἐτίμα· τούτῳ δὴ ὁμοιωθεῖς προσεῖπεν ὁ θαυμαστός ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτῳ ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν

ἐγέννησεν ή θαυμαστή Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπῳ συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοἱ, ὅ τε ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε

16355 PARA 3 163

εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἑδέξατοό Ἁχιλλ[εύς]· τούτῳ γὰρ τῷ Αχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δἡ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεὰ, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἑὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεὰ, τοῦ υἰοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἤτις πολλὰ τοῖς Ἑλλησι κακὰ καὶ λύπας ἡ Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἁθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεὰ, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἐκατόγχειρον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἁφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δἡ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αὶ τὰ Όλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις διετάραξε· καὶ δἡ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὀμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαὐτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν διετάραξε· καὶ δἡ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἡγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων· δλαι δὲ εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἴπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἡγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ τὴν χλανίδα καὶ δεῖς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς συνηάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ

καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὕτω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις χρόνων είς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ ήγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῶ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρῳ πλήξας καὶ τῷ λόγῳ ἡπείλει· άρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ μαχεσθήναι ἐν τῆ δεινή καὶ χαλεπή μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν έθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ έθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἅρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ έθαυμάσαμεν ώς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ ὄσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Έλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἄγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις Μενέλαον ό τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ έχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ σκηνή αὐτοῦ καὶ τὴ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ἐπ΄ αὐτῷ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή

16043 PARA 3 130 19388 PARA 3 450 2683 PARA 1 262 5993 PARA 1 587

2069 PARA 1 203

9870 PARA 2 367 6031 PARA 1 591 9547 PARA 2 335 18731 PARA 3 385

θεομαντεία { N+Com } 1 886 PARA 1 87

θεός { N+Com } 81 4043 PARA 1 399 16374 PARA 3 164 5826 PARA 1 570 4113 PARA 1 406

4079 PARA 1 403 5059 PARA 1 494 2945 PARA 1 290

6541 PARA 2 30 6921 PARA 2 67

6374 PARA 2 13 5457 PARA 1 533

17779 PARA 3 298

17879 PARA 3 308

τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; ἢ ἴνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ άπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε νὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος

έν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· άνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ ό μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῶ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῶ τῶ ἐκ τοῦ έπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν ή ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις⋅ «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων⋅ Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Διός· αί δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας ος τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν καθ΄ έαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἤλιον κατέπεσον ήχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς

προσφιλή, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ

ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, όπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ ήμρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν∙ ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῇ δυνάμει τοῦ ἰδίου τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον όμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἅρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν "Όλυμπον κατοικοῦντες θεοἱ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ τῶν Τρώων οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ άπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα∙ οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς∙ οὐκ ἐκαρτέρησε καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα

188 PARA 1 18 «꽃 υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες. ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν. 19291 PARA 3 440 σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως 4307 PARA 1 424 έπὶ τοὺς ἀψόνους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε 14008 PARA 2 814 τε πλάτη καὶ μῆκος. ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ 6244 PARA 2 1 Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός 5782 PARA 1 566 καὶ τῷ ἐμῷ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς 6092 PARA 1 597 τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· 5869 PARA 1 575 ύμεῖς χάριν των θνητών ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θερῖς θόρυβον διενείρετε· οὐδαμώς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀναθῆς νενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος 5320 PARA 1 520 όνειδιστικοῖς λόγοις αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς 5373 PARA 1 525 τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ 6735 PARA 2 49 ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν 19391 PARA 3 450 ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον Ἀλέξανδρον∙ ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων 14931 PARA 3 27 καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν 14964 PARA 3 30 ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν 14823 PARA 3 16 έγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ 15044 PARA 3 37 καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς 15266 PARA 3 58 ένεκα τῶν κακῶν ὧν εἰρνάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ εκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ὧνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν 14481 PARA 2 862 τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὄμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων 12243 PARA 2 623 ήγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης⋅ τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὄμοιος, ὁ υἰὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ 2220 PARA 1 218 λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ 9252 PARA 2 306 δὲ περὶ τὴν πηνὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδίωρι· ἐκεῖσε δὲ 17979 PARA 3 318 πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δὲ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ 1322 PARA 1 131 ό βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης 17754 PARA 3 296 κρατήρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ 4032 PARA 1 398 τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι 6112 PARA 1 599 πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ νέλως διηνέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς. ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὕτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς 5160 PARA 1 503 Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, 18681 PARA 3 381 τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ 4519 PARA 1 444 καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν 4821 PARA 1 472 άπασι διενέρνισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν 3913 PARA 1 386 Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υίὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς 19096 PARA 3 420 πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ 1801 PARA 1 178 καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ 7292 PARA 2 104 τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι 9378 PARA 2 318 τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ 17071 PARA 3 230 ό δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν

10609 PARA 2 436 ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄνε. οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν 5283 PARA 1 516 οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «ΚΟντως δὴ 5412 PARA 1 529 ό υίὸς τοῦ Κρόνου∙ αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς∙ τὸν δὲ μέναν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως 764 PARA 1 75 3878 PARA 1 383 οί δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡυῖν δὲ ὁ μάντις τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν 3898 PARA 1 385 866 PARA 1 85 τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, 9422 PARA 2 322 θυσίας εἰσῆλθε. ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ. θεοῦ μαντευόμενος ἔλενεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐνένεσθε. οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Έλληνες: ἐν 1109 PARA 1 109 εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας 291 PARA 1 28 μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν 550 PARA 1 53 Έπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ 2273 PARA 1 222 έπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰνιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς. Θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόνοις τὸν υἱὸν τοῦ ঐτρέως προσεῖπε. 7272 PARA 2 102 καὶ ὁ μὲν ήθαιστος παρέσχεν αὐτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι 367 PARA 1 36 ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῶ Ἀπόλλωνι τῶ θεῶ. ὂν ἡ καλλίκομος ἐνέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου. ὧ λαμπρότοξε Ἀπολλον, ὃς τὴν 1287 PARA 1 127 ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν 3954 PARA 1 390 εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ 3143 PARA 1 310 δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ. τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀνανανών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηνὸς 4549 PARA 1 447 χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παΐδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν 18945 PARA 3 406 φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν 5051 PARA 1 493 όπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον 10220 PARA 2 400 κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον, Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν 5617 PARA 1 549 μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων∙ ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ 3431 PARA 1 339 δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε 12663 PARA 2 669 δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὄστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ 15345 PARA 3 65 ονείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεναλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἂν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη 18491 PARA 3 365 θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν 17214 PARA 3 245 προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν 9410 PARA 2 321 όποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ 78 PARA 18 ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υίὸς ὁ Ἀπόλλων∙ οὖτος γὰρ 5601 PARA 1 548 έστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς 5528 PARA 1 540 λόγοις τὸν υίὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν 5566 PARA 1 544 Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται θέρμα { N+Com } 1

4705 PARA 1 462 ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς

θερματικός { **A** } 1

12078 PARA 2 605

ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην,

```
θερμός {Α} 1
14249 PARA 2 839
                                     Άσιος ὁ Ύρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν
Θερσίτης { N+Ant } 5
8683 PARA 2 246
                                     δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ
                                     καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῷ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἔλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ
8372 PARA 2 215
8667 PARA 2 244
                                     τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος
                                        έκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν∙ ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις
8339 PARA 2 212
                                     Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς
8663 PARA 2 244
Θεσσαλικός { Α } 1
12774 PARA 2 681
                                           κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Άλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα
Θεσσαλός (ὁ) { N+Ant } 1
12754 PARA 2 679
                                    νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει
Θέστορ { N+Ant } 1
705 PARA 1 69
                                          οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς. ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ
Θέτις { N+Ant } 8
5086 PARA 1 496
                                    ή δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινή δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ
5436 PARA 1 531
                                    ή Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς
5679 PARA 1 556
                                    φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων
5505 PARA 1 538
                                   θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῶ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως εἰθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις
5426 PARA 1 531
                                           αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς
4189 PARA 1 413
                                     Έλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ
5076 PARA 1 495
                                          ύπέστρεφον όμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο∙ ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος
                                    συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν
5248 PARA 1 512
Θήβη { N+Top } 2
                                     καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα
3704 PARA 1 366
12871 PARA 2 691
                                   ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας
\thetaηλυς \{A\} 1
13566 PARA 2 767
                                      ταύτας ἐν Πιερίᾳ ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως
θήρ { N+Com } 1
19384 PARA 3 449
                                                 κοιταρίοις, ό δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις
\thetaλίβω { V } 8
9110 PARA 2 291
                                       δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται
9159 PARA 2 297
                                           ένταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Έλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ
```

```
9123 PARA 2 293
                                           καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ
5987 PARA 1 586
                                    αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε
8912 PARA 2 270
                                      βλέωας ἀπεσπόννισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος·
2478 PARA 1 241
                                   τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ ἕκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος
                                      έμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ
6003 PARA 1 588
3839 PARA 1 380
                                    αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν.
θλῖψις { N+Com } 1
15684 PARA 3 97
                                  τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς
\thetaνητός \{A\} 2
3435 PARA 1 339
                                          ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ
                                      ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς
5862 PARA 1 574
Θόας { N+Ant } 1
12373 PARA 2 638
                                    μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἁνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ἄκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην
θορυβέω { V } 2
8348 PARA 2 212
                                      κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὄστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ
8206 PARA 2 198
                                   ό βουλευτικώτατος Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρῳ πλήξας καὶ τῷ λόγῳ ἠπείλει· «Ὠ
θόρυβος { N+Com } 5
                                      χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ
5870 PARA 1 575
7201 PARA 2 96
                                   δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ
13976 PARA 2 810
                                          αί πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν
7218 PARA 2 97
                                       κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καί
7706 PARA 2 149
                                          οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς
Θράκη { N+Top } 1
14688 PARA 3 4
                                      τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ
\Thetaρᾶξ { A } 2
11988 PARA 2 595
                                       καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρậκα ἐπέσχον τῆς ἀδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως·
14298 PARA 2 844
                                     οί δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων
θρασύς { A } 1
12537 PARA 2 654
                                   ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἴτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν
θρηνέω { V } 3
9342 PARA 2 315
                                            οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν
9353 PARA 2 316
                                           τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν
                                   ύποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν
9091 PARA 2 290
```

```
θρίξ { N+Com } 4
17518 PARA 3 273
5409 PARA 1 529
18180 PARA 3 337
18547 PARA 3 369
Θρόνιον { N+Top } 1
11438 PARA 2 533
θρόνος { N+Com } 3
6237 PARA 1 611
19139 PARA 3 424
5488 PARA 1 536
Θρύον { N+Top } 1
11954 PARA 2 592
θυνάτηρ { N+Com } 12
961 PARA 1 95
3765 PARA 1 372
12010 PARA 2 598
11166 PARA 2 492
13087 PARA 2 715
18606 PARA 3 374
11579 PARA 2 548
16167 PARA 3 144
5681 PARA 1 556
5507 PARA 1 538
135 PARA 1 13
15970 PARA 3 124
Θυέστης { N+Ant } 2
7319 PARA 2 106
7324 PARA 2 107
θῦμα { N+Com } 1
4664 PARA 1 459
θυμιάω { V } 1
18700 PARA 3 382
Θυμοίτης { N+Ant } 1
```

ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀγαβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ἡ χουσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα.

Έλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτῃ δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς

Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν

ιερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Άγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τοῦ γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ῷδὴν δὲ αὐτοῦ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αὶ τὸν Ὁλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αὶ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ῷδὴν δὲ αὐτοῦ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αὶ τὸν Ὁλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αὶ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ῷδὴν δὲ ἀρχηγοὺς τῶν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ῷκουν καὶ δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ Άφροδίτη, ἤτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ 治θηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἐαυτῆς ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἡκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αὶ ἀριστεραὶ κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείσῃ ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἰὸν εἰλ ἡφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελιίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἐαυτῆς οἴκῳ· αὔτη δὲ

τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἀτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστῃ, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστῃ, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῇ Πελοπονήσῳ

ήύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῇ κνίσῃ αὐτοὺς

ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένῳ. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ

Ἰάλμενος { N+Ant } 1

11256 PARA 2 512

πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ

έμπρησθήναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἐκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ

άφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἷς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῇ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἰερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν καὶ κωπηλάτας ἀρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῷ θεῷ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· καὶ κωπηλάτας ἀρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν αὐτοῦ παίδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηίς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησην ἔχει εἴτε τελείας θυσίας ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὄν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ εἶτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησην ἔχει εἴτε τελείας θυσίας ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὄν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ εἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολύν καὶ ἄφθονον ηὕξανεν. Μεταταιῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταιῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτὰ έκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τὶ ἡμῖν τὸν ἔκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνι τὰς ἱερὰς θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ κατὰ τοὺς ἱερούς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καθῆ πλατάνῳ, ὅποι ἔγρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη-

τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἑθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῇ καλῇ πλατάνῳ, ὅπου ἔρρει τὸ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει υἱῷ τοῦ ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὕξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι

καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἅδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἡπίστατο τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῇ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας· οἴτινες τόν τε

καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ

```
Ἰάλυσος (ὁ) { N+Top } 1
12548 PARA 2 656
ἰατρός { N+Com } 1
13241 PARA 2 732
Ἰδαῖος (ὁ) { N+Ant } 1
17241 PARA 3 248
"lδn { N+Top } 4
18000 PARA 3 320
17549 PARA 3 276
14075 PARA 2 821
14107 PARA 2 824
ἴδιος { A } 20
2085 PARA 1 205
4173 PARA 1 412
9826 PARA 2 363
```

6216 PARA 1 609

13651 PARA 2 775 3117 PARA 1 307 14984 PARA 3 32

733 PARA 1 72

9120 PARA 2 292

9768 PARA 2 358

2961 PARA 1 292 5453 PARA 1 533 18131 PARA 3 333

5082 PARA 1 496 3984 PARA 1 393

4093 PARA 1 404 5466 PARA 1 534 12600 PARA 2 662

16366 PARA 3 163 14181 PARA 2 832

Ἰδομενεύς { N+Ant } 5

10268 PARA 2 405 17061 PARA 3 230 οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο,

Οἱχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παίδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν

άσκω· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα·

δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἡλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε άπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης. πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τοῶες, τούτων πάλιν

Άλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς Ιδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οί ό δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν Ιδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν Ιδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἱδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἱδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέῳ τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐπορεύετο σύν τε τῶ υἱῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς Ιδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν. κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· έκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ Ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ Έλλήνων εἰς τιμήν. Άλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω οί δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ οί δὲ θεοί όμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἱδίου πατρὸς∙ οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας άνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένῳ οἴκῳ, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς

άρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ό Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων∙ ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἰ

10143 PARA 2 393

εἷς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υίὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίῳ τῷ ἄνδρας ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν

τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς

κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς

τοῦ Ἄτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις νόσος δαμάζει τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτῳ γενήσεται, ὅστις ἡμῖν δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἑλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῇ ψυχῇ κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων ὁ Ἁπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὄν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο

κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῇ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ταῦτα γινωσκούσῃς πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἡγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ μέλανα πλοῖα ἡκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἴτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ῷκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν ὅπως ἡμῖν τὸν ἔκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώσῃ τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν [οne verse missing in the manuscript] καὶ τὴν Ὁγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἅρνην ῷκουν, οἵτινες καὶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱερὸν ἐξευὰνομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῇ καλῇ πλατάνω, ὅπου Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς

Όδυσσεὺς ἡγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἴτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἡκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἰοῦ τοῦ Ἰτρέως

συγγινομένη ὂίλεῖ τῷ πολεμικῷ. Θἴτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ

ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῶ καὶ αὕταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ

```
Ἰκάριος (ὁ) { N+Ant } 1
7659 PARA 2 145
Ίκετάων { N+Ant } 1
16201 PARA 3 147
ίκετεύω { V } 1
3993 PARA 1 394
Ίλιον (τό) { N+Top } 1
12703 PARA 2 673
"Ιλιος (ἡ) { N+Top } 11
17931 PARA 3 313
730 PARA 1 71
7375 PARA 2 113
9075 PARA 2 288
8388 PARA 2 216
8719 PARA 2 249
11173 PARA 2 492
17847 PARA 3 305
7541 PARA 2 132
7548 PARA 2 133
8527 PARA 2 230
ίμάτιον { N+Com } 6
8830 PARA 2 261
18802 PARA 3 392
6667 PARA 2 43
15990 PARA 3 126
18734 PARA 3 385
19083 PARA 3 419
ἵνα { I+Coni } 10
3676 PARA 1 363
4154 PARA 1 410
19491 PARA 3 460
16038 PARA 3 130
3059 PARA 1 302
17283 PARA 3 252
```

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Byzantine Paraphrase δὲ ή δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἰκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ ύπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἵλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν⋅ ἀλλὰ ἀσθενὴς τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο∙ ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων∙ ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς ό κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἦλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ύπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες τοῖς Έλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Έλληνες⋅ ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν ͺἸλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, ης, τοσούτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε

κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα μάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς έν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ γυναϊκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ λαμπρῶ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ

έπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς νεών καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ ή ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς

8546 PARA 2 232 2063 PARA 1 203 10014 PARA 2 381

ἵππειος { A } 2 18179 PARA 3 337

8250 PARA 2 203

18546 PARA 3 369 ἱππεύς { N+Com } 1

13973 PARA 2 810

ἱππικός { A } 10 10575 PARA 2 433

6471 PARA 2 23

12287 PARA 2 628

17128 PARA 3 237 9561 PARA 2 336

8524 PARA 2 230

17273 PARA 3 251 16045 PARA 3 131

16008 PARA 3 127

18245 PARA 3 343

. -/

Ίπποδάμεια { N+Ant } 1

Ἰππόθοος { N+Ant } 2

14259 PARA 2 840 14280 PARA 2 842

ἵππος { N+Com } 19

τῷ πολέμῳ καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῇ βουλῇ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἑλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἷς καιροῦ κύριος ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῇ φιλία μίγνυσαι, ἤντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάσῃ τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἁλλ΄ ἐξείπω δή τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν

τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς

όλαι δὲ ἀνεψγνυντο αί πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οί πεζοὶ καὶ οί ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἐστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν

έν τούτοις δή λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεἰς ἰππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἅγάμεμνον, μὴ κέ τι ὁ ἴσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὄν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἰππικὸς Φυλεύς, ὅς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπῳκίσθη τῷ πατρὶ μισηθείς· τούτῳ ὁμοῦ «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἰππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ῷτινι οἱ λαοὶ τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὅχλων τὸν ἰππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ῇς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἰοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίῳ κατελθεῖν, ἴνα ὅρκους ὑππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων

ό ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόῳ ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ

ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου

ώργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἰὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἐνὶ ἑκάστῳ οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἁδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ἀνδρῶν, Ἅσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἁρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέῳ τεθραμμένον ἢ καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵπποις τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὅντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἤλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἁλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν

iσοετής { A } 1 13547 PARA 2 765 iσόθεος { A } 4 2701 PARA 1 264 17900 PARA 3 310 11722 PARA 2 565 16605 PARA 3 186 iσόμοιρος { A } 3

4780 PARA 1 468

10551 PARA 2 431

6142 PARA 1 602

άπό τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν τηπους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἑξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς τηπους δαμάζοντος· οὺ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ῷτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς τηπους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀστηδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους τηπους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς τηπους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς τηπους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς τηπους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλῳ καὶ εὐγείῳ τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν φονεύσαντι Ἑρμ[η]· ὁ δὲ Έρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς τηπους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἀστρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ἄχλων· ὁ δὲ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἑλληνας, ἐκ τῶν τηπων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν τηπων. ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπως τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν τηπους οἴτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αὶ μὲν τηποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος τηπότα Νέστωρ· τούτῳ ἐνενήκοντα κοίλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵπινες δὲ εἶχον τὴν

τῆ μεγαλοβώλῳ κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὕγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι·

τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἰρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἴνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάσῃ τῶν τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἰρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῇ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξῳ Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἰρις τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἑλένῃ ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῇ ἀνδραδέλφῳ, τοῦ οἱ ελληνες· ἐκείνῳ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἰρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὤσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἰρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτῃ, ὄστις τῶν Τρώων

ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἀσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερίᾳ

τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἱσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ προσφιλὴς υἰός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἰοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἰοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε

καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, τὸν ἤλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἤντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν

ἰσότοιχος {Α} 2 3106 PARA 1 306 12687 PARA 2 671

17072 PARA 3 231

16856 PARA 3 210

έν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταὐτας ἐν Πιερίᾳ ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ μεγαλόψυχοι Έλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Ἦλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ

καὶ ὁ μὲν υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῶ υίῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υίὸς ό Κρόνου υίὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υίὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος

τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἀσοῦτο· οὖτος νὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἡκολούθουν, ὁ δὲ Αἴας

άλλ΄ όπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, είστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς νῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε

ό Άχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν "Ηρα, ἀμφοτέροις όμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὅντινα πάνυ καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῶ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὡργίζοντο· πρότερος ό πόρρωθεν ήμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἰστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς ψυχήν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ ήρα ἡγνόησε εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ ό υίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ έστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν ίερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ έπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνες ἐν τῷ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πορθών Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς Ίδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν Άλλ΄ όπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ

7932 PARA 2 172 16026 PARA 3 129 Ἱστίαια { N+Top } 1

13790 PARA 2 790

11477 PARA 2 537

4914 PARA 1 481

ίστίον { <mark>N+Com</mark> } 1

ίστός { N+Com } 2

15987 PARA 3 125 315 PARA 1 31

24 PARA 1 3 18196 PARA 3 338 3833 PARA 1 379

260 PARA 1 25 18401 PARA 3 357

3304 PARA 1 326 1796 PARA 1 178

14057 PARA 2 819 16532 PARA 3 179

17054 PARA 3 229

2847 PARA 1 280 2704 PARA 1 266

2711 PARA 1 267

2715 PARA 1 267

15632 PARA 3 92

15408 PARA 3 71

πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἰρις· ώμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υίῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτῃ, τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἰρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα

Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν

ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός∙ ἡ

Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκῳ· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ ἐνεποίκιλλεν, οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ

τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρὰ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον "Εφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρᾳ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν Ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ Ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ Ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών άμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἕλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἕνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν ήτις πολλὰ τοῖς Έλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῇ παλάμῃ ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ έν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω Άγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἀσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ή φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν Ισχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ Ἱσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἅγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Άγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής∙ ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως ή ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ Ἱσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ὦτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ Ἱσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ´ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα όποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ͺἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω∙ οἱ δὲ

«Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον 19185 PARA 3 429 13144 PARA 2 721 ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ´ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο Ἱσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οί ἰσχυρῶς { I+Adv } 4 18617 PARA 3 375 Διὸς θυγάτηρ Άφροδίτη, ἥτις αὐτῶ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ 4606 PARA 1 452 καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν 393 PARA 1 38 πόλιν (περι)έπει(ς) καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἐσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ 1522 PARA 1 151 έκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν iσχύς { N+Com } 2 15133 PARA 3 45 εἷδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἷον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον 7426 PARA 2 118 δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου νὰρ ἡ ἰσχὺς μενάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον νὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μετανεγεστέρως νενησομένοις ἴσως { I+Adv } 2 υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἡκούσαμεν ἄπαντες 8147 PARA 2 193 φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν 2828 PARA 1 278 "Iτων { N+Top } 1 12919 PARA 2 696 καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ″Ιφικλος { N+Ant } 1 12996 PARA 2 705 διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ ″Ιφιτος { N+Ant } 1 Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡνοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου μἱοὶ τοῦ μεναλοψύχου Ναμβόλου μἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη 11304 PARA 2 518 Ίωλκός { N+Top } 1 13060 PARA 2 712 λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα καθάπερ { I+Adv } 18 10971 PARA 2 474 πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἕλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως 11042 PARA 2 480 κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς 14746 PARA 3 10 ἐν ἡσυχίᾳ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν 7676 PARA 2 147 Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος 14991 PARA 3 33 δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους. 10778 PARA 2 455 14667 PARA 3 3 μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἴτινες ἐπειδὴ 13457 PARA 2 754 λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ 14886 PARA 3 23 ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον 14579 PARA 2 872 ὄστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὅλεθρον, ἀλλ καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οί τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ 17670 PARA 3 287 3636 PARA 1 359 αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν

8336 PARA 2 211 5931 PARA 1 581 5463 PARA 1 534 Καθέζομαι { V } 35

7001 PARA 2 76

ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παίδες νέοι ἢ χῆραι γυναίκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· οπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἡχεῖ δὲ ὑπ΄ λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων

οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς

παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν

θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνῳ, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, τοῦ διὸς τούτῳ γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἡύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἱδίαν μαντείαν, ἢν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, ἀπειλῶ δὲ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὕξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν

Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοἱ ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον

ό τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἤσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ὁ Καθέζετο τῇ δόξῃ ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῇ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῇ γῇ τὸ χρυσοῖς ἤλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἐτέρου [μ]ἑρους ὡργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ αὐτοῦ ὀρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἡμῖν τὸν ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὔτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄλλοος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅτις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν·

καθεύδω { V } 1 6842 PARA 2 60

καθηγέομαι { 🗸 } 2 14524 PARA 2 867

ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μενάλως τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπονενείου αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Άλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα κτυπεῖ, ἀχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ´ εἰ μὲν εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· Διατούτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ νέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν τέτιξιν όμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἰὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν έκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν τὸν Ἀχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὡρνίζετο ἐπὶ ταῖς γαυσὶ ταῖς ταχυπλόρις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς ό μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν σχοινία διαλέλυνται· αί δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως Έτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι

χωρίς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ

τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν

έπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ´ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου

ό δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ

ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος·

τοὺς ὑπὸ τῶ Τμώλω ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ

2156 PARA 1 211

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Byzantine Paraphrase τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Άργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὀργιζόμενος καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν τῶ σκήπτρω πλήξας καὶ τῶ λόνω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόνον ἄκουε, οἵτινές σου κρείπονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ τοῦ Διὸς ἡ θυνάτηρ, ἐνέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη νῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς φθογγὴν υἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ή θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς άλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄγρέως ἄγαμέμνονος τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ όξεῖαν έλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἑλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως εὶμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ έλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων,» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος έπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Άλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς ήγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν⋅ ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο

ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἒνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθώς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή

9633 PARA 2 344

πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὦ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἕλλησι κατὰ τὰς μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ναυσί, ἐν δὲ τῇ νήσῳ τῇ Κραναῇ ἐμίγην σοι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ κοίτῃ, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς

πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες λόγον ἄκουε, οἴτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι Άθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς έπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ὄστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υίὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ ύπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἔκαστος ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὅντινα πλήξας καὶ τῶ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείπονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος σκήπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ήγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ή μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· όξύποδας ώς ὄρνιθας, όμοιότριχας ἰσοετεῖς, όμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα ΰστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἱστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας

τίς ὅμοιος ἐπίνειος ἐνένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ μέγας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς εἰσὶ καὶ πολλοί. ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνένκλιτος διενήνερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ έχοντες Έλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηνέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ἐπὶ κακῶ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ νίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν. γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ λευκοβραχιόνω "Ηρα· «"Οντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔρνα νενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνερνείας κατεπαύσαντο έν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτοέως Ἁναμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ όρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν ύπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οί ἄναν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἕλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι. ὑμεῖς νὰρ τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει μἱῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξῳ όλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἐκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Έλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Έλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἕνα καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου∙ οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ∙ οἱ δὲ Ἅλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ έξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἔλος, τὸ

15033 PARA 3 36 οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος 10145 PARA 2 393 καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα 5977 PARA 1 585 κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη. 2042 PARA 1 201 τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν 9463 PARA 2 326 άπολεσθήσεται· καθώς οὖτος κατέφανε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐνέννησεν· 9371 PARA 2 317 τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· 15859 PARA 3 113 δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς 4442 PARA 1 437 δὲ τὰς ἀνκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόνεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῶ μακροβόλω 3418 PARA 1 338 Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων 12668 PARA 2 670 ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υίὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ 8734 PARA 2 251 δή οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα 4336 PARA 1 427 πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι 4486 PARA 1 441 Όδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων τὴν 6309 PARA 27 τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρῳ πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρῳ 8120 PARA 2 191 εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς 2527 PARA 1 246 κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἄτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ 17904 PARA 3 311 εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς 799 PARA 1 79 εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἕλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω 10437 PARA 2 420 16963 PARA 3 220 όμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, όμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ´ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους 15554 PARA 3 84 αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο, καὶ ἄφωνοι καὶ ἥσυχοι ἐνένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἕκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε 12807 PARA 2 684 ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἀλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ 15917 PARA 3 119 βασιλεύων Άγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ 13504 PARA 2 760 πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ 16528 PARA 3 179 ό μενάλως βασιλεύων Άναμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀναθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής · ἀνδράδελφος δὲ ἐμρῦ τῆς ἀναιδεστάτης 11012 PARA 2 477 τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μενάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Άναμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς 15002 PARA 3 34 θεασάμενος όπισθόρμητος ύπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν 17773 PARA 3 298 δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ 17552 PARA 3 276 τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ ήΗλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, 10339 PARA 2 412 προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς 18003 PARA 3 320 καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς 13017 PARA 2 707 Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, 15633 PARA 3 92 αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα 15402 PARA 3 71 καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν 17787 PARA 3 299 άθάνατοι θεοί, όποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν 16877 PARA 3 212 έντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε,

σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος 9448 PARA 2 325 1145 PARA 1 113 δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ 9969 PARA 2 377 όστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ νὰρ ἐνὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόνοις. 16624 PARA 3 188 δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 15081 PARA 3 41 μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν 645 PARA 1 63 μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς 9112 PARA 2 292 τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ 13984 PARA 2 811 πολὺς δὲ θόρυβος διενήνερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ νεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ 12453 PARA 2 646 ό ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον μου όμήλικας άλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· 16500 PARA 3 176 3506 PARA 1 347 έξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν 17659 PARA 3 286 πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Έλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μετανενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ 15021 PARA 3 35 τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ὡχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ 10212 PARA 2 399 κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος 11144 PARA 2 489 λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αί τὸν 2157 PARA 1 211 λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι 18587 PARA 3 373 ύπονένειον αὐτοῦ συνσφίννων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ 8673 PARA 2 245 τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ 4332 PARA 1 427 καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα 18253 PARA 3 344 ίπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις 15469 PARA 3 77 εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόνον ἀκούσας. καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing 3638 PARA 1 360 ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ 5123 PARA 1 500 έν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ 5808 PARA 1 569 Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ 5322 PARA 1 521 αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολονεῖ, καὶ δή μοι λένει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή 1611 PARA 1 161 ώντινων τών Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λένεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα. 18875 PARA 3 400 αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς 7561 PARA 2 135 οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ 15847 PARA 3 113 έλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν 15077 PARA 3 41 ωεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεγνηθῆναι ἢ γεγνηθεὶς ἄναμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι 2765 PARA 1 273 οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, 18835 PARA 3 396 Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ 9569 PARA 2 337 Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι 18390 PARA 3 357 καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ 17508 PARA 3 272 τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οί 18962 PARA 3 408 μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ

18403 PARA 3 358 τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λανόνα τὸν χιτῶνα 7113 PARA 288 τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ 10224 PARA 2 400 καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· 10939 PARA 2 470 πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ νάλα τὰ ἀννεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς 5544 PARA 1 542 προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόνον ὅντινα Έπειδή δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ 14638 PARA 3 1 18398 PARA 3 357 ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας 10995 PARA 2 476 τῆ βοσκῆ μινῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηνοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μενάλως διηγέρθη πορευομένων πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἑλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐννὺς ἀλλήλων 14802 PARA 3 14 16158 PARA 3 143 ύγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· 2687 PARA 1 263 τοιούτους έθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι όποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον 13132 PARA 2 720 έν ένὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ 13394 PARA 2 748 πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤνανεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῶ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, 9656 PARA 2 346 ψυχή ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ 14378 PARA 2 852 405 PARA 1 40 βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ 14910 PARA 3 25 ἔλαφον ἢ ἀνρίαν αἶνα πεινῶν∙ νὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώνει. καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι∙ οὕτως καὶ 6728 PARA 2 49 έπὶ τὸν ὑψηλὸν "Όλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υίοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ 18281 PARA 3 347 17693 PARA 3 290 οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ 2727 PARA 1 269 Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐνὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παρανενόμενος, πόρρωθεν ἐξ 8287 PARA 2 207 Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα∙ οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν 14651 PARA 3 1 όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἕλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες 11238 PARA 2 510 πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων 862 PARA 1 85 ό κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχι[λλεύς]. «Εὐθαρσῆς νενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῶ Διὶ προσφιλῆ. ὧτινι 2603 PARA 1 253 τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ. ὄντως δὴ μενάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν νῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ 747 PARA 1 73 ό καθαρὸς Ἀπόλλων· ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος 7022 PARA 2 78 βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν 9035 PARA 2 283 καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἔλληνες πᾶσιν 11168 PARA 2 492 κατοικοῦσαι, τοῦ αἰνιδόχου Διὸς αἱ θυνάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρενένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηνοὺς τῶν πλοίων ἐνὼ εἴπω καὶ τὰς 8265 PARA 2 205 ού γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse 8332 PARA 2 211 δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν 15449 PARA 3 75 κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἕλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως 17335 PARA 3 258 καὶ εὕγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων 3184 PARA 1 314 Άτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας 7954 PARA 2 174 παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς

άκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν νῆν οἱ Ἑλληνες φύνωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα έκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα άλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ νέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις νένηται.» Οὕτως τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ νονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμω Μενελάω, Άλξεανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν Άγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἔλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα. Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ Ἔλληνες καὶ Ἁχαιοί. τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηνὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ ελληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο λαβών καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω άλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου. καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας. μενάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ ίκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε αί τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν ΰβρεις∙ τούτω δὲ οἱ Έλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ἀργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο∙ μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν ό Θυέστης τῶ Ἀναμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς γήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπογήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόνοις τοῖς Έλλησι φέρων σὺν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ τιμὴν δὲ τοῖς Έλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεὑεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν τοῦ υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση Άγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὄστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ

ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῶ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Ἔκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε, καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόνον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις: Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρώτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υίῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ έν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄναν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα άλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς έπινείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι ύποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῶ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῶ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους νὰρ ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει τι πράγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Έλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ταῖς ἀπρεπέσι πληναῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἔνεκα τῆς κόρης τῆς πορευθέντες, όπότε δή σοι τὰς ἀπροζο⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήμρα, καὶ δὴ άπαντας ή "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ άπαντας ή Ήρα παρακαλούσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται, καὶ ἐπίκεινται,» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόνον ἤκουσε· ταχέως δὲ γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε. καὶ μηδαμῶς σε τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὦδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα ὄπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος∙ ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ τοὑπίσω βλέπων· τοῦ δὲ έγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἴλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῶ λίπει τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν

δώρα· τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς "Εφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα∙ καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεναλόβωλον καὶ εὔνειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄρνος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα νῆν τὴν οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἔλλησι πολλῶν ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνερνείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐνένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν ὄμοιος Άλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος έκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν Έκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αί Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἕως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. της γης ψυχοραγούντας, της ψυχης ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατηρος ἀπαντλήσαντες τοῖς τοῦ Ἀτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ Όδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ νλαυκόφθαλμος Άθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήουκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο. "Εφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι αί συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αί χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα δή σοι ή κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ή κόμη καὶ ή μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ ύποστρέψαι, ὲὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἕλληνας· ἀλλ´ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς άρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἁλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ή κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ καὶ τὴν Ἡλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ´ ὄσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοἱ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῶ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ό ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα. μεγάλην ὤκουν, ἐφ´ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ένίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ

καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐνένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Έκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀπήεσαν ώσανεὶ πὓρ νῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ νῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀρνιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῶ ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ έπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μενάλως ἀναιδέστατε, ἡκολουθήσαμεν, ὅπως υἱὸν Ἀχιλλέα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἀγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ έπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα τοῖς ποσὴν Ἰρις· «Δεῦρο ἄπιθι. ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔρνα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἴτινες έν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς έκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐνέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι ὄντως δή ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται ό βουλευτικώτατος Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῶ σκήπτρω πλήξας καὶ τῶ λόνω ἠπείλει· «Ὠ έκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄνειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν, τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι Ρήνη συγγινομένη Όϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἴτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ύπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μενάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην Άγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ Ἱσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» ή ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου νένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν άλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα. ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἁφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ

11877 PARA 2 583 Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἁμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἑλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ 11773 PARA 2 571 18897 PARA 3 401 17154 PARA 3 239 11828 PARA 2 577 13243 PARA 2 732 12392 PARA 2 640 10044 PARA 2 384 200 PARA 1 19 10025 PARA 2 382 2301 PARA 1 225 9817 PARA 2 362 18862 PARA 3 398 4556 PARA 1 448 6822 PARA 2 58 17031 PARA 3 227 1963 PARA 1 193 9928 PARA 2 373 5266 PARA 1 514 10462 PARA 2 423 7372 PARA 2 112 16633 PARA 3 188 15193 PARA 3 51 9177 PARA 2 298 14855 PARA 3 19 2397 PARA 1 234 16497 PARA 3 176 9138 PARA 2 294 6651 PARA 2 41 7175 PARA 2 93 5886 PARA 1 576 17235 PARA 3 247 14662 PARA 3 2 15086 PARA 3 41 2664 PARA 1 260 13267 PARA 2 734

ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἁραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ πόλεων ἀνάνης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυνίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κὰκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων "Η οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ Άναμέμνων ὁ Άτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρενένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω. καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω. οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι νενήσεται ὁ λόνος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη, καὶ, κατὰ νενεὰς ὧ Ἀνάμεμνον, ὅπως ἡ νενεὰ τὴν ἰδίαν νενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα έξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ὡμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν έαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν. ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μένα αὐτοῦ ξίφος, παρενένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν ίσχυρα ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατέγευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αί Ἄμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αί ἶσαι κατὰ καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἂν ὁποίου δμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον. ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ έπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος Έκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἁπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ έν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηνορίαν ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηνείρετο διενείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄννελος· οὖτοι δὲ τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ άπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον. καὶ νὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· Άλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. έν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια,

καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων 14399 PARA 2 855 7859 PARA 2 164 τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς 1948 PARA 1 192 δὲ τὸν υίὸν Ἀτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀρνὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἕως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ 1427 PARA 1 142 ναῦν μέλαιναν ἐλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ 1726 PARA 1 171 ἄτιμος ὢν ἐνὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Φεῦνε 13448 PARA 2 753 έκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου 19081 PARA 3 419 ή ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ 15691 PARA 3 98 έμοῦ· λίαν νὰρ θλίωις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λένω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Έλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ 18732 PARA 3 385 καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν 5646 PARA 1 553 καὶ σεβασμία ήρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ 2208 PARA 1 217 ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ 781 PARA 1 77 δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις βοηθῆσαι· ὄντως νὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀρνὴν ἐμβαλεῖν. ὅστις 3305 PARA 1 326 γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς 18859 PARA 3 398 τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; 16975 PARA 3 222 άλλ΄ όπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς όμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις 19 PARA 1 2 τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Έλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, 14511 PARA 2 866 οί τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐνέννησεν ἡ Γυναία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠνάνοντο τοὺς ὑπὸ τῶ Τμώλω ὄρει νενονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν 2739 PARA 1 270 έκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ 15166 PARA 3 49 καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ 7046 PARA 281 άλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις 5313 PARA 1 520 τῆ "Ηρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόνοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολονεῖ, καὶ δή μοι λένει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ 19241 PARA 3 435 μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» 7450 PARA 2 121 καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν 15365 PARA 3 67 οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ 10754 PARA 2 452 ένὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐνένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς 4972 PARA 1 486 νῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς γηὸς καὶ μενάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς 14252 PARA 2 839 παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ 14883 PARA 3 22 ό φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ 14897 PARA 3 24 έχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ 2383 PARA 1 233 νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἁλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέναν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον. ὅπερ οὐδέποτε φύλλα 16409 PARA 3 167 έξ ὀνόματος εἴπης ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς 12520 PARA 2 653 πλοῖα συνήλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ 17023 PARA 3 226 ό γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Έλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον 3042 PARA 1 300 τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν 7915 PARA 2 170 τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη 3474 PARA 1 343 αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ

17668 PARA 3 287 πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες 7230 PARA 2 99 ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς 15523 PARA 3 82 Άναμέμνων· «Παύεσθε. ὧ Έλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Έλλήνων. καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται νὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόνον τινὰ λέξαι ποὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν 3669 PARA 1 363 τί κλαίεις: Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως 8006 PARA 2 179 αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς⋅ ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ ώραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον 16318 PARA 3 160 6569 PARA 2 33 έκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ 13998 PARA 2 812 πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτοέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ 12498 PARA 2 651 τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα 19050 PARA 3 416 καθώς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου 11399 PARA 2 529 καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς 9302 PARA 2 311 έφώρμησεν. Όπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι. καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ 15100 PARA 3 42 ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δἡ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἔλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα 19030 PARA 3 414 προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθώς νῦν ἐξόχως σε 15157 PARA 3 48 εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην 15208 PARA 3 53 τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ 13784 PARA 2 789 περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηνμένοι. καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐννὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθοννὴν 6661 PARA 2 43 κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἁπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς 9027 PARA 2 282 τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «՞Ω υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, 14091 PARA 2 823 ού μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη 16208 PARA 3 148 Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλένων καὶ ὁ Ἁντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἐκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι νέροντες ἐπὶ 17916 PARA 3 312 δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν⋅ σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν ἴΙλιον 17378 PARA 3 262 ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἤλαυνον 12748 PARA 2 678 Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ 14477 PARA 2 862 κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυνῶν ἡνεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὄμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. 9972 PARA 2 377 με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ νὰρ ἐνὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόνοις. ἐνὼ δὲ 14621 PARA 2 876 πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν 69 PARA 17 ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς 17940 PARA 3 314 πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ 14413 PARA 2 856 καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται 11298 PARA 2 517 τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν 11717 PARA 2 565 ό τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἰός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως 5427 PARA 1 531 αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν∙ καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς 12212 PARA 2 620 πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἅκτορος παῖδες· 10115 PARA 2 390 καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον 13248 PARA 2 732 δύο παΐδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον

11008 PARA 2 477 7259 PARA 2 102 3092 PARA 1 306 14925 PARA 3 27 14555 PARA 2 870 7664 PARA 2 145 12958 PARA 2 701 18209 PARA 3 339 17443 PARA 3 268 8323 PARA 2 210 4048 PARA 1 400 10862 PARA 2 463 10088 PARA 2 388 4163 PARA 1 411 17292 PARA 3 253 16098 PARA 3 136 18949 PARA 3 406 14920 PARA 3 26 6246 PARA 2 1 14808 PARA 3 15 15833 PARA 3 111 9014 PARA 2 281 13971 PARA 2 810 13595 PARA 2 770 15571 PARA 3 86 17569 PARA 3 278 17775 PARA 3 298 17875 PARA 3 308 19505 PARA 3 461 ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες. 180 PARA 1 17 2625 PARA 1 256 4110 PARA 1 406 8326 PARA 2 211 6753 PARA 2 52 10670 PARA 2 444 ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Ἕλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι 15518 PARA 3 82

ὦδε καὶ κὰκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι. μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μενάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀναμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἅφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἅφαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηνορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει άμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλω αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας όπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ ήθρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε∙ μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν∙ τῶ δὲ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν καὶ τὸν ὂλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ ελληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ ό Άχιλλεὺς ὦργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἀλλ´ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς ό Έκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ. ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, τὸν λόνον τοῦ Ἁλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ νῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθοώπους ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» έξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι εἴοπλοι Ελληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παίδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, δή παρὰ τῷ υίῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν έπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ καλεῖν εἰς τὴν δημηνορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ

τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα βασιλέων· διὰ παντὸς νάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο. θεὸς νάρ σοι τοῦτο τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο. ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόνον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οῖ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οῖ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ύπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος: ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ λύπη τὴν ἐλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ νὰρ βουλοίμεθα οἱ ελληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος διέβη φυνάς τὸν πόντον· ἀπείλησαν νὰρ αὐτῷ ἄλλοι μίοὶ καὶ οί τῶν μίῶν μίοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἴτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐνένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄναν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν έπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἀλον καὶ οἵτινες τὴν Ἁλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν τούτους όπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν Άργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Άλον καὶ οἵτινες τὴν Άλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν τὴν Ἅλον καὶ οἵτινες τὴν Ἁλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα. Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ άποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Έλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐνένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἀχιλλεύς· «Ὠ μίὲ οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔρνα. Άλλὰ καὶ ὄμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω νὰρ ἐνὼ τὸν μέμφομαι τοὺς ελληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὄμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις τῶ πολεμικῶ. Οἴτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν νικήσαντι ή γυνή καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ ελληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ λαβών καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων ὄστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὄστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ Έλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως·

έν ταῖς έαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ ώπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡνεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας. ἐλάττων. καὶ οὐ τηλικοῦτος ὄσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος. ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε. καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐνένου· ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες έν αἷς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ έκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ শτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνῳ βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα∙ τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι άφέλομενος ὲμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄνε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι ννώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὁπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ό τοῦ Πριάμου παῖς καὶ έν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ τοὐπίσω βλέπων τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν. ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες πηγαῖς· τούτοις όμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἡκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ Άλέξανδρος· «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις διενείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀναθῆς νενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητοὶ ἐνὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ έφ΄ ὃν ἄν παρανένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ ό Άλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ἴΙδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἅλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς ελληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς πολεμικών ἀνδρών, τώ σώ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ

έμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὄστις τοῖς θεοῖς πείθεται. λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἐφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· καὶ σεβασμία "Ηρα· «'Ω δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόνον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπρανμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἤσυχος ταῦτα περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα τοὺς ὕπγους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μένεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος άλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλγας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλενεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐνένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς ύποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄρνος πορευθῆναι, ἀφ´ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· έαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἑλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἑλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μενάλως καὶ παροησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἀναμέμνονα τῶ λόνω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν εἶναι. πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν. καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην, καὶ πατοικὴν αὐτῶν νῆν οἱ Ἑλληνες φύνωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν έν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύνετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν ὂλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου «Παρενενόμην ἐνὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα ἀμφοτέρους σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος εἷχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν, καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηνὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσαντο. εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν. ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἁπαλὸν καταχέουσα, οὐ όστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ τιμωρεῖσθε, ὄστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ήγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς

μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα νενενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτετανμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἕλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ καὶ χρήζεις: πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν. καὶ πολλαὶ νυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι. ἄστινας σοὶ οἱ Ἕλληνες ὡς πρώτω τῶ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῶ χαλκῶ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν έταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῶ κονιορτῶ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν νῆν τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· έξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς έκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων εἷλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ή πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰνὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος. ἤνουν τὴν τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ έάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται∙ ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους ἶΙρις∙ ώμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υίῷ τῷ έδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν. ψεῦδος ἂν σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι οί τὰς κεφαλὰς κομῶντες "Ελληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἀναμέμνονα ὁ νέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε μἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα νενενημένε, εὐδαίμων καὶ άνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς ό τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῶ μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρώτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηνοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶνό Άπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν έπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον νενῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήθρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον πρὸς ήμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο πράξαι, ὄστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υίὸν τοῦ Πριάμου κατὰ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἰός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος οἷς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν

ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ ίδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν∙ ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἕλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ἵΕλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, δέκα γλώσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, Έλληνας κατὰ τὰς πρύμγας τῶν γεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συγελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φογευομένους. ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, ννώσει διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἐκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ύψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ άνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἅλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ ἄντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ νύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόνον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός· τούτω δὲ δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν ἴΙτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ ταῖς κώπαις προσείλκυσαν: ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀνκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόνεια σχοινία: ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ κονιορτῶ τῆς μάχης καὶ κατὰ νενεὰς ὧ Ἀνάμεμνον, ὅπως ἡ νενεὰ τὴν ἱδίαν νενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθώσιν οἱ Έλληνες, μαθήση οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰνίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἤντινα πρέπει δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι ή γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἕλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἄτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον Άπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος

716 PARA 1 70 ό τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος. ὅστις ἀπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προνενονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηνήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ 7576 PARA 2 136 τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ 18850 PARA 3 397 τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάνη καὶ λόνον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν 17177 PARA 3 242 δή οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ 17112 PARA 3 235 τοὺς μεναλοφθάλμους "Ελληνας, οὕστινας ἄν καλῶς ννωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν 15864 PARA 3 114 κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ 9585 PARA 2 339 οἷς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα 9753 PARA 2 356 κατακοιμηθήναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στενανμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι. 17597 PARA 3 280 Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ 9535 PARA 2 333 Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ 18075 PARA 3 327 ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ 719 PARA 1 70 ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἀπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προνενονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηνήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν 16845 PARA 3 208 τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων 10157 PARA 2 393 γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν 18845 PARA 3 397 καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον 11496 PARA 2 539 τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος 7568 PARA 2 135 τοῦ μενάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αί δὲ ἡμέτεραι νυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς έξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα 12867 PARA 2 691 5396 PARA 1 528 ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου∙ αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες 722 PARA 1 71 ὄστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ 19206 PARA 3 431 τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῇ τε σῇ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον 4234 PARA 1 417 χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον 11881 PARA 2 584 Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἅμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἕλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες 11869 PARA 2 583 τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας 13053 PARA 2 712 Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡνεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς 2442 PARA 1 238 βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μένας ὅρκος νενήση 7236 PARA 2 99 βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων 16485 PARA 3 175 ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα 17590 PARA 3 279 ὄστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν 11681 PARA 2 561 καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴνιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ 11429 PARA 2 532 ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα∙ τούτω 12739 PARA 2 677 καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ 11761 PARA 2 570 Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν 10323 PARA 2 410 ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήρνει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων 4571 PARA 1 449 βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ 10444 PARA 2 421

δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρώτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse missing in the ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῶ υἱῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς έξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς γῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὡρνίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρενένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ έξηλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠνάνομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες τὴν φωνήν, ὤρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ ή τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας ἐπιστραφεὶς καὶ Άπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀνανὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ὄ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἀρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῶ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῦ Ἀναμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως: Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῶ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν Έλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταῦτα ὀρνὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόνον ἀπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν νὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι ελληνες εἰς τὴν ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἕλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίνην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ νλυκεῖα ἐπιθυμῷ καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ τοῦτον δὲ τὸν Ἀχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἀχιλλεύς· καὶ οὖτοι οί παΐδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανία καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡνεῖτο ὁ Ἅσιος ὁ τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ἅλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι

Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα. οἵτινες καὶ τὴν Ἁνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν Έλληνας· οἵτινες τόν τε Κûνον ὤκουν Όποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐνειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον, Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ∪ἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόνον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἅρνισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὅρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόνειον πόλιν ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ύάμπολιν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν άνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηνορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔρνα άκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στενανμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶνον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰνίλιπα. οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶνον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ελίδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυνεν. Ὁ δὲ μἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ. ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶνον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡνεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἁλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν ἵΙτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Άντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας καὶ οἴτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἴτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό εἷχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡνεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα όλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἁγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον λαμπρότοξε Άπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ

μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες. τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόνειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεῖτο. ὃν Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέναν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηναῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην. καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον. εὐειδεστάτη. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα⋅ τούτων μὲν εἷχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς missing in the manuscript] [one verse missing in the manuscript] καὶ τὴν Ὀνχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἅρνισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν. καὶ τὴν Ὠρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόνειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡνευόνευε ώκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶγον, τούτων ἡνεῖτο ὁ τοῦ Ἀνκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἀναπήνωρ, τῶν έβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑωηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηνὸς ἦν ὅ τε Ἅδραστος καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν καὶ τὴν Ὀγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν, καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη⋅ οὐ γὰρ ἔτι τοῦ καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς τόν τε Κûνον ὤκουν Όποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐνειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοανρίου καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν⋅ ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην∙ καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τενέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην, καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡνεῖτο ὁ τοῦ Ἀνκαίου παῖς ὁ Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν έξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς "Άρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα∙ τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω [one verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν∙ οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς

Ίθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τενέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον όπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν. οἵτινες καὶ τὴν Ύπερησίαν καὶ τὴν ὑωηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴνιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν ίερας Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος θυνατέρες τοῦ αἰνιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀρνισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων Άδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἅδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν έγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡνήσαντο. ὁ έπιθυμίαν έν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου. τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα όμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ελλησιν ἀπόδοτε ἤντινα πρέπει, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι Έλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ νυναικὶ κατακοιμηθῆναι. καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στενανμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν Όρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ καὶ τὴν Ἀμφινένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Έλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὧδῆς. καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἁμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ ὧριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἁμύκλας εἶχον καὶ τὸ ελος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἵτυλον παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλῳ ἢ μαυρομάλῳ, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ έρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἵ καὶ τὴν ύπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἱός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡνεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς ἔγωγε όμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον

καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀρνυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας θύνατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ δευτέρου παραγεγησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐνὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς έτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῷ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ νὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηνέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος έν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν κεφαλὰς κομώντες Έλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ἀνήλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῇ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ´ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον έχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς έτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Άλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴνιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν έν τῷ ἀέρι, αἴτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ού δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] έκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου τῷ Ἁχιλλεῖ ἡπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῷ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ πάλιν πλανηθέντας ύπολαμβάνω είς τουπίσω ύποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἔλληνας· ἀλλ΄ τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ έπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου,

καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλένων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι όποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ἔλος καὶ τὸ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Έλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡνεῖτο, ὁ Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ικετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλένων καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων Ήιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀναμέμνων τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τὸ Έλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶνον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡνεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κομπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων Βοιωτῶν έκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡνεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἀρεος όπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν Όδυσσεὺς ἀναθὰ εἰρνάσατο εἰς συμβουλίας ἀναθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μενάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Έλλησιν ἔπραξεν. τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἅβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον τῷ ἡλίω· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ Αἶπυ. καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφινένειαν ὤκουν. καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ἅλος καὶ τὸ Δώριον. ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν. καὶ τὸν Σικυῶνα. ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ ποῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπή ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν ὄπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση νῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἂν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδηβαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις∙ οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω

πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός. Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα. ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτετανμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ νὰρ Διὸς ἄννελος εἰμί. ὅστις δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν έώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ νενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν νηός· ήνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ύφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἂν τοῖς ελλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα ὄστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλενεν ὁ μάντις ὁ ἄψονος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω δήλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἕλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου νενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπανήν⋅ ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται. ἀποθάνοι⋅ οἱ δὲ λοιποὶ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ´ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅστις αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ έν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυνδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἕκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· ώς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῶ σῶ υἱῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονονενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους ελληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἕλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῶ μεμετρημένω έννὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιναμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή ένταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς σοι ώς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ είς τούπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ είς τουπίσω πρώτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς ελληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ

17720 PARA 3 293 "Εφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ σιδήρω∙ καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ 10989 PARA 2 476 ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην 7697 PARA 2 149 σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηνορία ἐκινήθη∙ οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, 7144 PARA 2 91 τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ ἔμπροσθεν 10868 PARA 2 464 βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ 18720 PARA 3 384 ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου 18136 PARA 3 333 αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, 7086 PARA 2 85 προβουλεύματος προηνεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ 19209 PARA 3 431 έκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῇ τε σῇ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ 5772 PARA 1 565 έμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ 15754 PARA 3 104 δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ἡλίῳ· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, 4502 PARA 1 443 με ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι. καὶ τῶ καθαρῶ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. 8213 PARA 2 199 καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρω πλήξας καὶ τῷ λόγω ἡπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου 8431 PARA 2 220 καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξῳ Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν 3200 PARA 1 316 ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν 416 PARA 1 41 έστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἕλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν 680 PARA 1 66 ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰνῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ 12664 PARA 2 669 κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου 5128 PARA 1 500 έξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῇ ἀριστερᾶ, τῇ δὲ δεξιᾳ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα 4127 PARA 1 407 τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ 5689 PARA 1 557 ή θυνάτηρ τοῦ θαλασσίου νέροντος· πρωινή νάρ σοι παρεκαθέσθη, καὶ τῶν νονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα 16132 PARA 3 140 ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ 17470 PARA 3 269 πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι 17527 PARA 3 274 άρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς 18231 PARA 3 341 έξ έκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς 10798 PARA 2 457 κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης 17423 PARA 3 266 έπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς 19056 PARA 3 417 βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη 10508 PARA 2 427 ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον∙ μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς 4734 PARA 1 464 σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάn τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν 18943 PARA 3 406 δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ 5564 PARA 1 544 ένθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι 12258 PARA 2 625 Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἴτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἴτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς 10899 PARA 2 466 μεταταῦτα δὲ ἡ νὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος 13520 PARA 2 762 τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ τῷ μέσῳ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται 15392 PARA 3 70

7154 PARA 2 91 ούτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς 17802 PARA 3 301 χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ 10878 PARA 2 464 οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ νὴ 8303 PARA 2 208 εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ μεγάλω 17275 PARA 3 251 διενέρθητι, καλούσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῶ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὅρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ 16047 PARA 3 131 νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων 16010 PARA 3 127 λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ 1574 PARA 1 156 τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μενάλως τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τοώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν 17767 PARA 3 297 τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ 17992 PARA 3 319 2954 PARA 1 291 οί θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· 8972 PARA 2 277 έκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολονεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόνοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις 8955 PARA 2 275 μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Έλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ 2777 PARA 1 274 δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόνω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι. ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λένουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ. ὧ 4595 PARA 1 451 μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ 10600 PARA 2 436 χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ´ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες 15528 PARA 3 83 καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται νὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόνον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ πεοὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν 18343 PARA 3 352 ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι 14786 PARA 3 13 όπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή∙ οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων∙ πάνυ δὲ ταχέως διὰ 15095 PARA 3 42 οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς ποταμοὶ καὶ ὧ νῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λένει δὲ 17575 PARA 3 278 9312 PARA 2 312 μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν⋅ ἐκεῖσε δὲ 5984 PARA 1 586 αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς 16573 PARA 3 183 εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν 317 PARA 1 31 πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε. 10181 PARA 2 396 όπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ 7720 PARA 2 151 ύποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ 5765 PARA 1 564 τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγω πείσθητι, μήπως σοι 15294 PARA 3 61 ή καρδία ως πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον 3766 PARA 1 372 Έλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυνατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου 136 PARA 1 13 ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς 6981 PARA 274 μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν 11110 PARA 2 486 καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων 16456 PARA 3 172 «Έντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῶ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, 3296 PARA 1 325 παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν νενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόνον αὐτοῖς 5750 PARA 1 563 ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς⋅ τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ

6890 PARA 2 64

Καινείδης { N+Pat } 1

Καινεύς { N+Ant } 1 2695 PARA 1 264

καινώς { **I+Adv** } 1 7795 PARA 2 158

καίπερ { I+Conj } 8

2793 PARA 1 275

1319 PARA 1 131

τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας ή θεὰ ή λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά νε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ ή λευκοβραχίων Ήρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἰὸν τοῦ άλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν. ἕως οὖ οὖτος ἢ νυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐνὼ οὐ εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου Έλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις. ἐξῆλθον δὲ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεὑς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ τῷ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄνταό Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ ό πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων⋅ εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων⋅ διὸ δὴ ταχέως καὶ ὧ "Ηλιε. ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ νῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ ήλλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ "Ηλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ οὖτοι δὲ ἀρχηνὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ὡσανεὶ πῦρ νῆν κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἡχεῖ δὲ καὶ ὁ καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν

τοῦ γὰρ Διὸς ἄνγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας

τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν

όποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript]

«Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν

τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὦ Ἅγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Άγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν,

```
5893 PARA 1 577
                                       έπειδή τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως
5580 PARA 1 546
                                    πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὅντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν,
8688 PARA 2 246
                                     ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόνω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόνους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηνόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς
5986 PARA 1 586
                                        καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς
                                     άσθενὲς βλέψας ἀπεσπόννισατο τὸ δάκουον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ
8911 PARA 2 270
                                         τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ
6002 PARA 1 588
καιρός { N+Com } 3
8262 PARA 2 204
                                   οί Έλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ
13851 PARA 2 797
                                    ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ
10943 PARA 2 471
                                         κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς
καίτοι { I+Part } 1
16784 PARA 3 201
                                      ό πολύβουλος Όδυσσεύς, ὄστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.»
καίω { V } 1
                                   πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ
537 PARA 1 52
κακοδαιμονία { N+Com } 1
5722 PARA 1 561
                                      ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι
κακοδαίμων { Α } 1
8218 PARA 2 200
                                       κατέλαβεν, τοῦτον τῶ σκήπτρω πλήξας καὶ τῶ λόγω ἡπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος
κακολονέω { V } 7
8436 PARA 2 221
                                            δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξῳ Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες
15052 PARA 3 38
                                      ό τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἅκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε,
5321 PARA 1 521
                                             λόγοις∙ αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω
19272 PARA 3 438
                                             με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω·
8971 PARA 2 277
                                         δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ
5909 PARA 1 579
                                    τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῶ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ
                                     ἦν ἀμελής, ὧ υίὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογών τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῷ Θερσίτη ταχέως
8655 PARA 2 243
κακοπάθεια { N+Com } 1
7232 PARA 2 99
                                       τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς
             { V } 1
κακοπαθέω
                                      δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω
1624 PARA 1 162
κακοποιός { Α } 1
7366 PARA 2 112
                                    Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν
```

Κακός { **A** } 26

```
18338 PARA 3 351
18 PARA 1 2
8575 PARA 2 235
15704 PARA 3 99
18361 PARA 3 354
1088 PARA 1 107
9233 PARA 2 304
4243 PARA 1 418
103 PARA 1 10
7383 PARA 2 114
14724 PARA 3 7
8169 PARA 2 195
8115 PARA 2 190
3865 PARA 1 382
13414 PARA 2 750
16462 PARA 3 173
10005 PARA 2 380
19062 PARA 3 417
12825 PARA 2 686
2892 PARA 1 284
4204 PARA 1 414
15057 PARA 3 39
4160 PARA 1 410
1076 PARA 1 106
8562 PARA 2 234
15257 PARA 3 57
κακότης { N+Com } 1
18508 PARA 3 366
κακῶς { I+Adv } 5
3830 PARA 1 379
2724 PARA 1 268
256 PARA 1 25
1070 PARA 1 105
8756 PARA 2 253
καλέω { V } 19
```

```
«Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰρνάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς
   υίοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων
         καὶ ἄνειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη νυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον
 ήμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Έλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης
    καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται,» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων
 τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ
 καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς
    ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐνένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐνέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόνον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω
 τῶ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως
    έκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄρνος πορευθῆναι,
 φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Έλληνες
 ἠκούσαμεν ἄπαντες όποῖον λόνον εἶπε∙ μή πως ὀρνισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων∙ ἡ νὰρ ὀρνὴ τῶν σὺν Διὸς ννώμη τεθραμμένων βασιλέων
      λόνοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε
αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο
Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον
         ῶ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς
              οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ νενήσεται οὐδὲ ὀλίνον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν·
μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σù δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα,
  πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ
ὄστις Άχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Έλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων·
αὐτῆς καταχέουσα∙ «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ νεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι.
  ό Έκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ὠνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε
     φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην,
Κάλχαντα πρώτον κακώς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακών, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις
     ἄποθεν κατέχεις: οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηνὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄνειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ
  ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰρνάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ Ἔκτορ.
δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ
```

ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἄτρέως Ἅγαμέμνονι ἐν τῇ ψυχῇ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἄτρέως τῷ Ἅγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ

10253 PARA 2 404 λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τἢ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν 16339 PARA 3 161 βλάβη καταλειφθή.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνή· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς 6757 PARA 2 52 τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν 10674 PARA 2 444 πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. 12804 PARA 2 684 προσεῖπεν ή ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως 18779 PARA 3 390 6744 PARA 2 51 θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν 10661 PARA 2 443 Άναμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν. εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῶ ὑψηλῷ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ 18708 PARA 3 383 δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς 15903 PARA 3 117 4071 PARA 1 402 ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὅντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες 3653 PARA 1 361 τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόνον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις: Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρενένετο: 16112 PARA 3 138 μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ 10622 PARA 2 438 ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ 4080 PARA 1 403 έκατόγχειρον καλέσασα είς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς 17268 PARA 3 250 διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ 14005 PARA 2 813 εὶς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οῖ ή κεφαλή τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ 8819 PARA 2 260 άπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, 2973 PARA 1 293 Καλλίαρος { N+Top } 1 11422 PARA 2 531 καλλίθριξ { Α } 1 12855 PARA 2 689

πάντας τοὺς Ἑλληνας· οἴτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε

ἔνδοξος Άχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἤντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν

πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῶ Ἀπόλλωνι τῶ θεῶ. ὂν ἡ καλλίκομος ἐνέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου. ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον. ὂς τὴν Χρύσαν τὴν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ

κοιτώνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῶ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον

δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ

κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν

ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς

καλοκατασκεύαστος { Α } 1 4562 PARA 1 448

καλλίκομος { A } 2

κάλλος { N+Com } 1

καλοκάθεδρος { Α } 1

370 PARA 1 36

18098 PARA 3 329

18798 PARA 3 392

7914 PARA 2 170

καλοζάω { V } 1 4357 PARA 1 429

μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λένοντί σοι καλῶς πείθου∙ οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος νενήσεται ὁ ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν ήτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἁλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐνειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοανρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, εὶς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον είς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ τῇ ἰσχυρᾳ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οί δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες ελληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἔως ἂν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ έν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἁλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἑλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἀχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ αὐτοῦ ἐταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος ό Άπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν. έθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῇ μοῖρᾳ γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῇ καλῇ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ έκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἄφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἂν άγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· "Η οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς Άγαμέμνων ὁ Άτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς Νιρεὺς ὁ τῆς Ἀγλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην

14425 PARA 2 857 13244 PARA 2 732 4824 PARA 1 473 16421 PARA 3 169 8374 PARA 2 215 6660 PARA 2 43 15117 PARA 3 44 Καλύδναι { N+Top } 1

ήγεῖτο ήγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἁδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὕπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἕλλησι νέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς Έλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς

12741 PARA 2 677

τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο

Καλυδών { N+Top } 1 12393 PARA 2 640

καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι

καλύπτω { V } 1 18683 PARA 3 381

έξήρπαξεν ή Άφροδίτη ραδίως λίαν καὶ πάνυ ώς δεῖ θεὸν άρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀρρασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ

Κάλχας { N+Ant } 6 880 PARA 186

όπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῶ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Ἑλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ οί δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις. οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς, οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο τὰ

1029 PARA 1 101 9193 PARA 2 300 9415 PARA 2 322 702 PARA 1 69

1068 PARA 1 105

καλῶς { I+Adv } 37

ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἂν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄριατος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ όγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς

10045 PARA 2 384 201 PARA 1 19

9198 PARA 2 301

17110 PARA 3 235

10031 PARA 2 383

ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν.

11755 PARA 2 569 11763 PARA 2 570 13058 PARA 2 712

παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ

11962 PARA 2 592

ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἁμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα

3724 PARA 1 368 10119 PARA 2 390

τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὅντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως

περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου

3893 PARA 1 385 18119 PARA 3 331

οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως

8754 PARA 2 253

18174 PARA 3 336 καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρὰ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, 19371 PARA 3 448 δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον 12595 PARA 2 661 Διὸς τραφέντων γεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν 2784 PARA 1 274 έπείθοντο τῶ ἐμῶ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ 10018 PARA 2 382 όλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, 12475 PARA 2 648 καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· 7551 PARA 2 133 καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα 1647 PARA 1 164 έξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ 18882 PARA 3 400 τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς 15411 PARA 3 72 καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω∙ οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες 15640 PARA 3 93 νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους 9802 PARA 2 360 Άλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λένοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος νενήσεται ὁ λόνος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς 10721 PARA 2 449 ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἕκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν⋅ σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα 13439 PARA 2 752 ὄστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα 1305 PARA 1 129 ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ 12456 PARA 2 646 τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν 9078 PARA 2 288 ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες 7378 PARA 2 113 μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ 10026 PARA 2 382 πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον 2600 PARA 1 253 έν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν μαντείαν, ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἀχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν 744 PARA 1 73 ὄστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ 7019 PARA 2 78 καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, 9032 PARA 2 283 Κάμειρος (ἡ) { N+Top } 1 12552 PARA 2 656 τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὃν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια κάμνω { **V** } 2 7258 PARA 2 101 άνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν⋅ καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὐτῶ τῶ Διὶ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὁλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ 13161 PARA 2 723

καμπυλόπρυμνος { A } 2 1710 PARA 1 170

10136 PARA 2 392

καμπύλος { Α } 1 13613 PARA 2 771

Καπανεύς { N+Ant } 1

11710 PARA 2 564

τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ

ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ

κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ

τούτων πάλιν ήγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἰός⋅ σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο,

```
καπνός { N+Com } 1
                                   ή δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον∙ οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων
3218 PARA 1 317
Κάρ {A} 1
14523 PARA 2 867
                                     ἡγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ
καρδία { N+Com } 5
15286 PARA 3 60
                                       τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ´ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ
10750 PARA 2 452
                                           τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος
2302 PARA 1 225
                                   ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε
4003 PARA 1 395
                                        τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης,
7923 PARA 2 171
                                   καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ
Κάρπαθος { N+Top } 1
12730 PARA 2 676
                                     δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων
καρπός (μῆλον)
                  { N+Com } 2
                                   ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ
1566 PARA 1 156
17227 PARA 3 246
                                     όρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ
καρτερέω { V } 7
5551 PARA 1 543
                                           διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὅντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν
5469 PARA 1 534
                                          ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες
9180 PARA 2 299
                                     έπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ͺὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ
5980 PARA 1 586
                                     έπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε
17856 PARA 3 306
                                         πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμῳ
13406 PARA 2 749
                                     καὶ δύο νῆας· τούτῳ δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας
2324 PARA 1 228
                                       οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι·
Κάρυστος { N+Top } 1
                                      τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ
11493 PARA 2 539
Κάσος { N+Top } 1
                                           Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος
12733 PARA 2 676
Κάστωρ { N+Ant } 1
17129 PARA 3 237
                                   δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν
κατά { I+Prep } 96
9860 PARA 2 366
                                      ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει⋅ καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως⋅ γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ
16362 PARA 3 163
                                       έμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι
1538 PARA 1 153
                                               τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου,
```

ό λόνος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἀνάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν νενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν·

τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρενένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν. κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος έν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυνῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύνες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ ἄξιος νενήσεται ὁ λόνος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἀνάμεμνον, ὅπως ἡ νενεὰ τὴν ἰδίαν νενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἡλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, έν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάνη καὶ λόνον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀναμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καμχᾶται εἶναι,» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλενεν ὁ τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα είς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing ποιών ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λένω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόνοις· ύπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, τὴν περικεφάλαιαν μέγας Έκτωρ ὁ υἰὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν δυσμὰς έλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ ένταθθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναθς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἅλλος δὲ ἄλλω ἐκ σιδηροθωράκων Έλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Έλλήνων αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν 份λυμπον ύπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε έάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα δὲ ὤρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὠργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Έως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μένα αὐτοῦ ξίφος. νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν⋅ ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος Τυδέως υίὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς κηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης

τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀονιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ νυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ήλθεν ό κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν έαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν εὶ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεναλόψυχοι Ἑλληνες. τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία νένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐνὼ αὐτὸς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τἰς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου τῶν νονέων ἀδελφὸς τοῦ μεναλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προνενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσιλάος ὁ πολεμικός· έπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ Έλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ Ἀναμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην νενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο νὰο κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε "Ωσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες έν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν πολύν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε νυναικός, ἐπτεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔρνα. Ἁλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν άπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων∙ αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υίῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ ελληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ όμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυνατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέναν ἰστὸν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἤ ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἀπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ ό μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ο υίὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος νὰρ τῶ βασιλεῖ ὀρνισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήνειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ

καλούντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς. ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διενείρωμεν τὸν μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ έπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλενε τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρενένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς νῆς έκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Άλλὰ καὶ ὅμως κατὰ τὰς παρειὰς ὤχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως δή τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῶ πυροῶ Μεγελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ εκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ κακὰ τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηνὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ έμίχθησαν, σταθέντων ὰμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ὰμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν όπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόνον φυλάξαι καὶ λίαν βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἅμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ Έως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μένα αὐτοῦ ξίφος, παρενένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ

κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ

δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ὡσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς

τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης,

βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστὰ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστὰ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστὰ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ

κατακαλύπτω { V } 3 19078 PARA 3 419 10463 PARA 2 423 4678 PARA 1 460 κατακλάω { V } 1 18519 PARA 3 367 κατακλίνω { V } 1 9929 PARA 2 373 κατακοιμάω { V } 3 6176 PARA 1 606 9746 PARA 2 355 19373 PARA 3 448 κατακόπτω { V } 2 10516 PARA 2 428 4742 PARA 1 465 κατακρατέω { **V** } 3 8337 PARA 2 211 15853 PARA 3 113 3648 PARA 1 361 κατακτείνω { V } 1 12605 PARA 2 662 κατακωλύω { **V** } 3 8127 PARA 2 191 8107 PARA 2 189 8957 PARA 2 275 καταλαμβάνω { **V** } 21 6574 PARA 2 34 302 PARA 1 29 17709 PARA 3 291 272 PARA 1 26 8800 PARA 2 258 19348 PARA 3 446 2614 PARA 1 254 15685 PARA 3 97

εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῶ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς ύπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἐνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ οἷκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις αὐτῷ ἡκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ έν τοῖς Έλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ· καὶ τούτους μὲν λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι

καὶ τῇ κοίτῃ, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνἡ αὐτῷ καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες

γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἔλληνας

3923 PARA 1 387 τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἁτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν 6227 PARA 1 610 8633 PARA 2 241 18712 PARA 3 383 6421 PARA 2 18 15023 PARA 3 35 8102 PARA 2 188 8208 PARA 2 198 3333 PARA 1 329 7928 PARA 2 171 7750 PARA 2 153 3214 PARA 1 317 10817 PARA 2 458 καταλένω { V } 2

ίδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα Ἅρα. νὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἅχιλλεῖ ὀρνὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως νὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής. ὧ υἱὲ τοῦ Ἅτρέως. δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῇ δὲ ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ὡχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὅχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων Έλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῶ σκήπτρω πλήξας καὶ τῶ λόνω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους έπειδή αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ έξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῶ καπνῶ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήρνουν κατὰ τὸ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ

τῶν ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῶ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ

καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων αὐτῶν γῆν οἱ Ἕλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος τῶ σῶ υίῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ εὶς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῶ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δέδωκε τῷ Άτρἐι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἀτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἤντινα άναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνῳ τῆ θείᾳ καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος

προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἴτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται,

6588 PARA 2 35 13156 PARA 2 722 καταλιμπάνω { **V** } 1 9652 PARA 2 346

10594 PARA 2 435

10064 PARA 2 385

16330 PARA 3 160

19036 PARA 3 414

7819 PARA 2 160

7970 PARA 2 176

16477 PARA 3 174

8851 PARA 2 263 8592 PARA 2 236

12957 PARA 2 700

7327 PARA 2 107

7316 PARA 2 106

6960 PARA 271

4349 PARA 1 428

2408 PARA 1 235

καταλείπω { V } 15

καταλύω { V } 2

```
7422 PARA 2 118
                                      προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς
7419 PARA 2 117
                                           τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ
κατανεύω { \ \ } 6
5365 PARA 1 525
                                   άλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν
9694 PARA 2 350
                                   ήμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς
5267 PARA 1 514
                                         καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι
5393 PARA 1 527
                                       ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου· αί δὲ
18191 PARA 3 337
                                     ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἁρμόδιον ἦν. Οὕτως
7373 PARA 2 112
                                        ένέβαλλεν, ό κακοποιός, ὄστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν
καταξέω { V } 1
                                    κατεῖχεν ή μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῇ Φυλακῇ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε
12952 PARA 2 700
κατάπαυσις { N+Com } 1
10069 PARA 2 386
                                    τῷ μισητῷ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν
καταπαύω { V } 9
18823 PARA 3 394
                                        άλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ
16230 PARA 3 150
                                      γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ
15840 PARA 3 112
                                      εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Έλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν
8692 PARA 2 247
                                          ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω
2110 PARA 1 207
                                          ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ
2870 PARA 1 282
                                           ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υίὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις
2291 PARA 1 224
                                      τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνῳ βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν
10538 PARA 2 430
                                    ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἴλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεἡς
4767 PARA 1 467
                                       έκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο
καταπέμπω { V } 1
12673 PARA 2 670
                                      θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας
καταπίπτω { V } 2
9927 PARA 2 373
                                        μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ
6046 PARA 1 593
                                         δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα
καταπληκτικός { Α } 4
18237 PARA 3 342
                                         ές τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ
10892 PARA 2 466
                                     τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτῳ τόπῳ
9538 PARA 2 334
                                   εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ
9277 PARA 2 309
                                   έκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ
```

καταπλήσσω { V } 1

7257 PARA 2 101 12617 PARA 2 664 6792 PARA 2 55

15988 PARA 3 125 10540 PARA 2 430

39 PARA 14

18175 PARA 3 336 19372 PARA 3 448

18795 PARA 3 391 6663 PARA 2 43

12596 PARA 2 661

15732 PARA 3 101

κατασκευή

15305 PARA 3 62

{ N+Com } 1

ό τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον

θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν

δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἔλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἤ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν∙ ἀλλὰ αὐτοὺς ήγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα

οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὀρμὴν αὐτοῦ. Ἕως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ

δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμῳ καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα

τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι προέπεμψεν ό πόρρωθεν ήμων ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον

ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἁρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα

λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, Άγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἰῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἡπείλησαν γὰρ δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ὠκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἰστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, μεταταθτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοθντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή ἀφί έπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην: αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη έξ ήμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο,

καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ

κατάσκοπος { N+Com } 1 13808 PARA 2 792 κατασπάω { V } 1 2497 PARA 1 243 καταστοχάζομαι { V } 1 15499 PARA 3 80 κατατάσσω { V } 1 16634 PARA 3 188 κατατείνω { V } 1 17374 PARA 3 261 κατατίθημι { V } 6 774 PARA 1 76 3010 PARA 1 297 15875 PARA 3 114 19151 PARA 3 425 17723 PARA 3 293 4485 PARA 1 441 κατατρώγω { **V** } 1 14909 PARA 3 25 καταφθείρω { **V** } 1 5024 PARA 1 491 καταχέω { V } 2 16152 PARA 3 142 4193 PARA 1 413 καταχθόνιος { Α } 1 17571 PARA 3 278 καταχωνεύω { **V** } 1 823 PARA 1 81 κατέρχομαι { 🗸 } 2 18017 PARA 3 322 17282 PARA 3 252 κατεσθίω { V } 4

δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἡκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ύπολαμβάνω. Άλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, έκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ ή φιλόγελως Άφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς λαιμούς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν ό πολύβουλος Όδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ μέναν ἔλαφον ἢ ἀνρίαν αἶνα πεινῶν· νὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώνει. καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν έκ τοῦ κοιτώνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρᾳ καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίῳ κατελθεῖν, ἵνα ὅρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος

```
2358 PARA 1 231
9458 PARA 2 326
9366 PARA 2 317
9335 PARA 2 314
κατέχω { V } 27
18824 PARA 3 394
16071 PARA 3 134
18241 PARA 3 342
12942 PARA 2 699
6264 PARA 2 2
6152 PARA 1 603
10500 PARA 2 426
7241 PARA 2 99
19310 PARA 3 442
7858 PARA 2 164
6568 PARA 2 33
6944 PARA 2 70
8626 PARA 2 240
5199 PARA 1 507
3602 PARA 1 356
1144 PARA 1 113
8599 PARA 2 237
8554 PARA 2 233
10706 PARA 2 447
11676 PARA 2 560
1637 PARA 1 163
149 PARA 1 14
3774 PARA 1 373
2300 PARA 1 225
14839 PARA 3 17
7253 PARA 2 101
8992 PARA 2 279
κατήφεια { N+Com } 1
```

τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεὑσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν εἰ οὖτινος ή δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ έκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυνος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφανεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ύπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε∙ καὶ δὴ ὡς οὖν

έν τῶ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ έν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τροφής, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἤντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἁρπάξας ἔπλεον ἐν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως Άγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Άτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς τοὺς Έλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ ελληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμαἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρῳ καὶ κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω έν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρῳ καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ ό δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἅφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν⋅ καὶ ὁ μὲν Ἅφαιστος παρέσχεν αὑτῶ τῶ Διὶ τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ

παντὶ τῶ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῶ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου

15194 PARA 3 51

πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἅργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ Έλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παρανενέσθαι· τὴν πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς νὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοἱ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε νὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν ἴΙλιον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς καὶ ἐρναζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰρνάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἡνάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς κατοικοῦσιν ἐξεναντίας κατοικοῦσιν ἐξεναντίας θαλάσσης τῆς κατοικοῦσιν ἐξεναντίας στης εξεναντίας θαλάσσης της ε Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἁνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέναν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς

κατουδέν { I+Adv } 4 1158 PARA 1 114

4181 PARA 1 412

3584 PARA 1 354

2506 PARA 1 244

15440 PARA 3 74

17321 PARA 3 257

194 PARA 1 18

6920 PARA 2 67

6373 PARA 2 13

11161 PARA 2 491 11094 PARA 2 484

18758 PARA 3 387

12265 PARA 2 626

10349 PARA 2 412 12789 PARA 2 682

11336 PARA 2 521

11853 PARA 2 581

καυστικός { Α } 1 10382 PARA 2 415

Καΰστριος (ὁ) { N+Top } 1

10845 PARA 2 461

καυχάομαι { V } 4 19198 PARA 3 430

7063 PARA 282

926 PARA 1 91 4018 PARA 1 397

καύχημα { N+Com } 2

7972 PARA 2 176 7822 PARA 2 160

κε { I+Part } 1 10587 PARA 2 435

Κεάδης { N+Pat } 1

14328 PARA 2 847

προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε ψυχήν σου κατασπά λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· μοι έχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον

τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Έκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν

τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κὰκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν,

ὄστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων άρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ εἴπης, ὄστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων έν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη υίῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς

έν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ

«Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ

ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς

```
κεĵμαι { V } 6
13143 PARA 2 721
12896 PARA 2 694
13170 PARA 2 724
13670 PARA 2 777
1056 PARA 1 103
18803 PARA 3 392
κελεύω { 🗸 } 2
6897 PARA 2 65
751 PARA 1 74
κενός {Α} 3
18620 PARA 3 376
9103 PARA 2 291
9178 PARA 2 298
Κένταυρος { N+Prop } 1
2718 PARA 1 268
κερατοφόρος { A } 1
14896 PARA 3 24
κεραυνός { N+Com } 3
4260 PARA 1 419
13711 PARA 2 781
11027 PARA 2 478
κεφαλαία { N+Com } 1
18046 PARA 3 324
κεφαλαῖος { Α } 1
15538 PARA 3 83
κεφαλή { N+Com } 24
6750 PARA 2 51
10667 PARA 2 443
6902 PARA 2 65
6354 PARA 2 11
6518 PARA 2 28
10958 PARA 2 472
9431 PARA 2 323
```

τοξικής ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἄλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῇ νήσῳ ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῇ Λήμνῳ τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον υἰοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ ελληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν

ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος

τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῇ ἰσχυρῷ αὐτῷ χειρί. εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως

ἀνδρῶν ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις

καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλῳ σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει,

οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν Ὅλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῇ μοι. Ἁλλὰ σὺ ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὤσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζῃ ἐν τοῖς Ἁρίμοις, ἔνθα κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι.

Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ

γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης

κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατιῷ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατιῷ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνες ἐν τῷ πεδίῳ ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ

Κήρινθος (ἡ) { N+Top } 1 11480 PARA 2 538

κῆρυξ { N+Com } 19

3381 PARA 1 334

10616 PARA 2 437

17524 PARA 3 274

the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ Εκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς. ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν. άσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα έπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ὦ προσφιλέστατον τέκνον, ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μένας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν, καλὸν δὲ οὕτως ἐνὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἰὸς αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν τὸ στήθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· έστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μένας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους:» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ μεγάλως κρατών καὶ βασιλεύων Άγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὅντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα άθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς∙ τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι ξίφους τῆ μενάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν

πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον

έκ τοῦ λαοῦ καὶ ὄστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν

Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον,

τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἕκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως πράγμασιν· ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ αὐτῶν πατρικῇ γῇ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὑφραντικὸν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν εἰπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς σὺν αὐτῇ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἤντινά μοι παρέσχον υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἰοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κραπῆρι ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἰὸς τοῦ

7208 PARA 2 97 λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ 9003 PARA 2 280 δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως όμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν 17347 PARA 3 259 εἰς τὴν Ἑλληνίδα νῆν τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ νέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι 8056 PARA 2 184 δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἡκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας 17239 PARA 3 248 ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ 6742 PARA 2 50 τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας· καὶ οἰ 10659 PARA 2 442 ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οί 3509 PARA 1 347 σκηνής τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπανανεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη Κηφισός { N+Top } 2 11343 PARA 2 522 καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· 11355 PARA 2 523 τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν καὶ οὖτοι μὲν τὰς κιθάρα { N+Com } 1 6146 PARA 1 603 δέ τινος ή ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ κιθαρισμός { N+Com } 1 12030 PARA 2 600 καὶ τὴν ἀδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ τούτω ἐνενήκοντα κιθαρωδία { N+Com } 1 15215 PARA 3 54 όποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ κονιορτῶ Κίκων (Κίκονες) { N+Prop } 1 14316 PARA 2 846 ό σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν Kίλλα (τοπ) { N+Top } 2 4599 PARA 1 452 "Απολλον, ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον 386 PARA 1 38 λαμπρότοξε Άπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν κινέω { **V** } 8 16942 PARA 3 218 αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος⋅ εἶπεν δὲ 18037 PARA 3 324 φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ τοὺπίσω βλέπων· 7648 PARA 2 144 άπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν∙ ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, 7702 PARA 2 149 κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν 7678 PARA 2 147 έφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς 15543 PARA 3 83 τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι 14029 PARA 2 816 οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι 14856 PARA 3 19 δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρῳ καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῇ δεινῇ κινησίφυλλος { Α } 2 μεγαλοψύχους Κεφαλλήνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἵ καὶ τὴν Ζάκυνθον 12317 PARA 2 632

13482 PARA 2 757

Πρόθοος ό τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἴτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ό ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτῳ δὲ ὁμοῦ

```
κιρνάω { V } 3
6095 PARA 1 598
7500 PARA 2 127
7507 PARA 2 128
κλάδος { N+Com } 8
16203 PARA 3 147
12610 PARA 2 663
12991 PARA 2 704
13368 PARA 2 745
11505 PARA 2 540
14284 PARA 2 842
2398 PARA 1 234
9307 PARA 2 312
κλαίω { V } 5
3659 PARA 1 362
8846 PARA 2 263
16498 PARA 3 176
3610 PARA 1 357
3536 PARA 1 349
κλείω (κλείς)
               { V } 1
9139 PARA 2 294
κλέπτης { N+Com } 1
14767 PARA 3 11
κλέπτω { V } 1
1328 PARA 1 132
Κλεωναί { N+Top } 1
11765 PARA 2 570
κληδών { N+Com } 2
6652 PARA 2 41
7176 PARA 2 93
κλήρος (κλάω)
                  { N+Com } 2
18058 PARA 3 325
18042 PARA 3 324
```

μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως οί Έλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς⋅ τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλένων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί. τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῷ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις εἷχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτω δὲ ὤκουν∙ τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ λαβών γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης όμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς ὄντινα αί συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αί χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, ούτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως έκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἁπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδών διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ εἰ τοὑπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Άλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἰ ήμων πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου

κλίνω { **V** } 2 18427 PARA 3 360 7691 PARA 2 148 Κλυμένη { N+Ant } 1 16171 PARA 3 144 Κλυταιμνήστρα { N+Ant } 1 1149 PARA 1 113 Κλυτίων { N+Ant } 1 16198 PARA 3 147 κνήμη { N+Com } 1 18108 PARA 3 330 κνημίς { N+Com } 6 18113 PARA 3 331 18644 PARA 3 377 18250 PARA 3 343 9509 PARA 2 331 17839 PARA 3 304 15574 PARA 3 86 κνῖσα { N+Com } 2 4683 PARA 1 461 4676 PARA 1 460 Κνωσσός { N+Top } 1 12451 PARA 2 646 κοίλος { Α } 5 12764 PARA 2 680 12041 PARA 2 602 13254 PARA 2 733 15916 PARA 3 119 7110 PARA 288 κοιμάω { **V** } 9 6221 PARA 1 610 6230 PARA 1 611 4860 PARA 1 476

λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δἡ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβῳ

δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ

κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων

Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι

καλλικόμου Έλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς

σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα ἰσχυρῷ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταὐτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένῳ τόπῳ τὰ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ ἔως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἑλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη·

καὶ τῇ κνίσῃ αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῇ κνίσῃ αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ

ό Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν

δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἅργος ὤκουν, καὶ πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτῳ ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέᾳ τῇ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς

ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα Ἡρα. δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους

```
6255 PARA 2 2
6461 PARA 2 23
6479 PARA 2 24
6862 PARA 2 61
19300 PARA 3 441
6422 PARA 2 19
κοινός {Α} 1
1260 PARA 1 124
κοιτάριον { N+Com } 2
19374 PARA 3 448
18796 PARA 3 391
κοίτη { N+Com } 6
13731 PARA 2 783
19338 PARA 3 445
18995 PARA 3 411
19354 PARA 3 447
6217 PARA 1 609
322 PARA 1 31
ΚΟΙΤών { N+Com } 3
18789 PARA 3 391
18695 PARA 3 382
16145 PARA 3 142
κομάω { V } 10
6751 PARA 2 51
10668 PARA 2 443
6903 PARA 2 65
6355 PARA 2 11
6519 PARA 2 28
10959 PARA 2 472
9432 PARA 2 323
15494 PARA 3 79
15108 PARA 3 43
11527 PARA 2 542
κόμη { N+Com } 1
```

```
The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Byzantine Paraphrase
     θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος
        έτίμα· τούτω δὴ όμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄
    φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ: Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς γυκτὸς κοιμᾶσθαι Βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτετανμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ
   τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὄλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει·
   καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄνε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε νὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ
   δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ শτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς
      τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα
  Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν
      δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δὲ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ
   τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων·
          ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο
              μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται·
 έμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἡκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς
δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἱδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς
     πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης·
          σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῶ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς
    δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι
```

λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτώνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἁπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ

```
κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομώντας ελληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως.
   κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομώντας ελληνας καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ
      τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων·
σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων·
      τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν
 τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομώντας Ἔλληνες ἐν τῶ πεδίω ἴσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἕλληνας
θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομώντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μένα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος
     Έπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ εκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ελληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον·
  ύποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς
    δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι
```

15224 PARA 3 55

δή σοι ή κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ

15760 PARA 3 104

κονιορτός { N+Com } 4

14791 PARA 3 13 7718 PARA 2 150 15230 PARA 3 55 10410 PARA 2 418

{ **V** } 4 κοπιάω 9104 PARA 2 291 12863 PARA 2 690 10111 PARA 2 389 1691 PARA 1 168

κόρη { N+Com } 12

1126 PARA 1 111 3402 PARA 1 336

12851 PARA 2 689

9978 PARA 2 377

Κόρινθος { N+Top } 1 11760 PARA 2 570

κνημίδας ἔχοντας Έλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν ώρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῶ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εύφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση

τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ έπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν δώρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ διακοπήναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν έταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῶ κονιορτῶ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν νῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο

τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ νάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ

καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ

ή θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα μήτε σύ, ὧ Άγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων∙ μήτε σύ, ὧ υἰὲ ἀποδοῦναι τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύῃ δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ´ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι τοῦ Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου ΰβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδή κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ύμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ

δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ

```
κορύσσω { V } 1
                                                 Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ
6252 PARA 2 1
κορυφή { N+Com } 3
14750 PARA 3 10
                                       αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς
10789 PARA 2 456
                                   Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν
5117 PARA 1 499
                                       υίὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν
Κόρωνος { N+Ant } 1
13378 PARA 2 746
                                   ό κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς
κοσμέω { V } 1
11410 PARA 2 530
                                    καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ
κόσμος { N+Com } 2
14573 PARA 2 872
                                  Άμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ
14606 PARA 2 875
                                         τοῦ ὀξύποδος Ἀχιλλέως ἐν αὐτῶ τῶ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν
κουφίζω { V } 1
                                      αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἴστατο∙ οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν
7719 PARA 2 151
κοῦφος { A } 1
                                   γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ έκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν·
5968 PARA 1 584
Kρανάη { N+Top } 1
19331 PARA 3 445
                                      άρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῇ νήσῳ τῇ Κραναῇ ἐμίγην σοι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ κοίτῃ, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία
κραταιός { Α } 1
                                       Άζείδου, ή αίδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἄρει· ὅστις Ἄρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες
11281 PARA 2 515
κρατερός { Α } 1
12235 PARA 2 622
                                    τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως
κρατέω { V } 12
18551 PARA 3 369
                                      έκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ
798 PARA 1 79
                                       ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὄστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῶ
5887 PARA 1 576
                                   τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ
2925 PARA 1 288
                                   ό Άχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εῗναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι
8824 PARA 2 261
                                   ένυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά
17492 PARA 3 271
                                     χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῇ μεγάλῃ ξιφοθήκῃ ἀεὶ
5141 PARA 1 501
                                          αὐτοῦ ἐπελάβετο τῇ ἀριστερᾳ, τῇ δὲ δεξιᾳ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή
3596 PARA 1 355
                                     κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.»
10242 PARA 2 402
                                     τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν ، Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ
```

2901 PARA 1 285 11011 PARA 2 477 κρατήρ { N+Com } 5 17236 PARA 3 247 4798 PARA 1 470 17465 PARA 3 269 17746 PARA 3 295 6098 PARA 1 598 κράτος { N+Com } 2 14467 PARA 2 861 5215 PARA 1 509 κραυγή { N+Com } 1 14663 PARA 3 2 κρέας { N+Com } 2 4689 PARA 1 461 10478 PARA 2 424 κρέμαμαι { V } 1 15805 PARA 3 108 κρήνη { N+Com } 1 13268 PARA 2 734 Kρής $\{A\}$ 1 12438 PARA 2 645 **Κρήτη { N+Top } 2** 12481 PARA 2 649 17096 PARA 3 233 Κρητικός { Α } 2 17068 PARA 3 230 17079 PARA 3 231 κριθή { N+Com } 4 10325 PARA 2 410 4573 PARA 1 449 10446 PARA 2 421

1043 PARA 1 102

έν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἱὸς τοῦ Ἄτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ κάκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μενάλως κρατών καὶ βασιλεύων Άναμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὄμοιος τῶ Διὶ τῶ οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις ό "Ηφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοἡ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ ό φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἴστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντοέν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν

αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ

```
4658 PARA 1 458
κριός { N+Com } 4
11603 PARA 2 550
16723 PARA 3 196
16747 PARA 3 198
16730 PARA 3 197
Κρίσση { N+Top } 1
11318 PARA 2 520
Κροκύλεια { N+Top } 1
12321 PARA 2 633
Κρόνος { N+Ant } 16
5405 PARA 1 528
10427 PARA 2 419
4103 PARA 1 405
10252 PARA 2 403
9701 PARA 2 350
17822 PARA 3 302
7359 PARA 2 111
4027 PARA 1 397
9947 PARA 2 375
5521 PARA 1 539
5147 PARA 1 502
8274 PARA 2 205
9390 PARA 2 319
7270 PARA 2 102
12676 PARA 2 670
5109 PARA 1 498
κροσσός { N+Com } 2
10717 PARA 2 448
10725 PARA 2 449
κρύβω { V } 1
3671 PARA 1 363
```

κρύφα { I+Adv } 1 5541 PARA 1 542

ό καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ έν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ έπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῶ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῶ δὴ αὐτὸν ἔγωνε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ υίοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον "Εφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου∙ αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς∙ τὸν Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ Άγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον Ύπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ ήμίθεοι Έλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο ἄκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη υίῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή έκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγω εἷς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ έστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν ή Ηφαιστος παρέσχεν αὐτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς οὐρανὸν καὶ τὸν Ὀλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἕκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἕκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων

βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας

```
Kρωμνα {N+Top} 1
14400 PARA 2 855
Κτέατος { N+Ant } 1
12222 PARA 2 621
κτῆμα { N+Com } 8
17647 PARA 3 285
17311 PARA 3 255
17621 PARA 3 282
15410 PARA 3 72
15639 PARA 3 93
19471 PARA 3 458
15622 PARA 3 91
15394 PARA 3 70
κτίζω { V } 4
11756 PARA 2 569
11764 PARA 2 570
13059 PARA 2 712
11963 PARA 2 592
κτυπέω { V } 1
8318 PARA 2 210
κυκλόω { V } 1
11609 PARA 2 551
ΚÚΚVOΣ { N+Com } 1
10834 PARA 2 460
Kυλλήνη { N+Top } 1
12054 PARA 2 603
κῦμα { N+Com } 7
10170 PARA 2 394
4918 PARA 1 481
4935 PARA 1 483
8310 PARA 2 209
10187 PARA 2 396
7655 PARA 2 144
5090 PARA 1 496
```

περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς ό πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Έλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ. περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν ήμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου νένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν νυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀνέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ έξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου νένηται. τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν νυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀνέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ελλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας. Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἁμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ μεγάλω αἰγιαλῶ κτυπεῖ, ἡχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω όρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῶ αἰγιαλῶ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ μεγάλω αἰγιαλῶ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ έν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ οὐκ ἤκουσαν∙ ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας

οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ´ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν ἐπὸς δὲ

```
Kûvoς {N+Top} 1
11417 PARA 2 531
                                   δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς
Κυπαρισσήεις { N+Top } 1
                                   Άλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἁμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ ἵΕλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου
11967 PARA 2 593
Κυπάρισσος { N+Top } 1
11312 PARA 2 519
                                        οί τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ
κύριος (ὁ) { N+Com } 1
8263 PARA 2 204
                                      ένταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.»
κυρτός {Α} 1
8405 PARA 2 218
                                           ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν,
Κύτωρος { N+Top } 1
14383 PARA 2 853
                                     τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ
Κύφος { N+Top } 1
13391 PARA 2 748
                                   τούτοις δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ
κύων { N+Com } 5
10156 PARA 2 393
                                   καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ
                                      δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἔλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας
514 PARA 1 50
                                   αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον
14919 PARA 3 26
2298 PARA 1 225
                                   καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον όμοῦ τῶ
42 PARA 1 4
                                    τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ
κωλύω { V } 6
15480 PARA 3 77
                                        καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῶ δὲ τῶ Ἔκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον
7210 PARA 2 97
                                    καθεσθήναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς
                                     σιδηροθωράκων Έλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν
7860 PARA 2 164
8015 PARA 2 180
                                     Έλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν
                                     ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ
6993 PARA 2 75
                                     δὲ τὸν υίὸν Ἀτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἕως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ
1949 PARA 1 192
κώπη { N+Com } 1
4428 PARA 1 435
                                   ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία·
κωπηλάτης { N+Com } 3
13121 PARA 2 719
                                    ό Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ
1428 PARA 1 142
                                       μέλαιναν έλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας άρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν
3135 PARA 1 309
                                    ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν
```

```
K\hat{\omega}\varsigma \{N+Top\} 1
12736 PARA 2 677
\Lambda \hat{\alpha} \alpha \zeta \{ N+Top \} 1
11894 PARA 2 585
λανών { N+Com } 1
18415 PARA 3 359
Λαέρτης { N+Ant } 2
7944 PARA 2 173
16771 PARA 3 200
λάθρα { I+Adv } 1
11287 PARA 2 515
λαιμός (ὁ) { N+Com } 1
17713 PARA 3 292
Λακεδαίμων { N+Top } 5
11856 PARA 2 581
17199 PARA 3 244
18755 PARA 3 387
19319 PARA 3 443
17151 PARA 3 239
λαμβάνω { V } 35
15959 PARA 3 123
18192 PARA 3 338
6692 PARA 2 46
12861 PARA 2 690
2007 PARA 1 197
18597 PARA 3 373
9363 PARA 2 316
18160 PARA 3 335
10214 PARA 2 399
7758 PARA 2 154
1617 PARA 1 161
1727 PARA 1 171
2233 PARA 1 219
15357 PARA 3 66
```

δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος Άμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἑλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν προσεῖπεν ή νλαυκόφθαλμος Άθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἄρει· ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἁντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῆ παλάμη ἁρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ καὶ φροντίζουσα∙ ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη∙ ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ συστραφείς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἑλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς έπιστροφήν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρᾶ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην δώρα, όπόσα ἂν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας

τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως νὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς νὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν 份λυμπον

διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως νὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς νὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ άτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος∙ ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὅρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, νραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι νενενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· άφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ´ ὂν ἂν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε λαβών γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς ο υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν νὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἅλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβών καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω έταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ´ οὖτος τὰς καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμηῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ κατακλιθῆ ή πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος,

τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδών φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ

Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ

καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν ήγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως∙ εὐθέως δὲ τοῖς

πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἑλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἄτρέως τῶ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ οί λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ μου κατέχειν γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους.

λαμπηδών { N+Com } 1

10795 PARA 2 456

6360 PARA 2 12

7499 PARA 2 127

6524 PARA 2 29

3048 PARA 1 301

17963 PARA 3 316

3269 PARA 1 323

2448 PARA 1 239

18735 PARA 3 385

19140 PARA 3 424

1399 PARA 1 139 8620 PARA 2 240

3600 PARA 1 356

15413 PARA 3 72

15642 PARA 3 93

1679 PARA 1 167

10416 PARA 2 418

2145 PARA 1 210

1842 PARA 1 182

9939 PARA 2 374

216 PARA 1 20 3031 PARA 1 299

Λάμπος { N+Ant } 1

16195 PARA 3 147

λαμπρόπους { A } 2 5678 PARA 1 556

5504 PARA 1 538

λαμπρός { Α } 20

240 PARA 1 23 3814 PARA 1 377

1130 PARA 1 111 2177 PARA 1 213

18855 PARA 3 397

14396 PARA 2 854

τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ Άμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν missing in the manuscript] καὶ τὴν Ὀγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἔλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, νῆς καρπὸν, ἐν αἰνείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐνένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους ποῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας. τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός έκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειῶ τῶ λαμπρῶ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ

Έλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ

λαμπρότοξος { Α } 3 376 PARA 1 37

τῶ θεῶ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν ήύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν

13563 PARA 2 766 λάμπω { **V** } 3

1063 PARA 1 104

4589 PARA 1 451

10809 PARA 2 458

αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ έρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν,

10811 PARA 2 458 18799 PARA 3 392

λανθάνω { **∨** } 2

καὶ λαμπρῶ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν

19091 PARA 3 420 5732 PARA 1 561

ό υίὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ό βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην

Λαοδίκη (προσ) { N+Ant } 1 15964 PARA 3 124

τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν

Λαομέδων { N+Ant } 1 17264 PARA 3 250

> καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα ό υίὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς

λαός { N+Com } 27 13027 PARA 2 708

14046 PARA 2818

© UCL - GREgORI Project - 2019

όργισθεὶς Άγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Άτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῶ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ 13630 PARA 2 773 11830 PARA 2 578 ό Άτρέως υίός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους 6868 PARA 2 62 δι΄ ὅλης τῆς γυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα. ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ νὰρ 6484 PARA 2 25 έστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον 7400 PARA 2 115 μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς 13874 PARA 2 799 εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου 10621 PARA 2 438 ήμιν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον 9007 PARA 2 280 καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο. ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόνον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἡπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν 12621 PARA 2 664 άποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ 1194 PARA 1 117 14141 PARA 2 828 ό Άπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς 7444 PARA 2 120 άνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλινωτέροις, τὸ 10736 PARA 2 450 έκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ 4623 PARA 1 454 ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς 8003 PARA 2 179 τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραοτάτοις λόγοις κώλυε ἕνα 7850 PARA 2 163 ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραοτάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα 12719 PARA 2 675 ἄψονον Άχιλλέα Πηλέως υίον· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίνος δὲ λαὸς αὐτῶ ἡκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ 7234 PARA 2 99 γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ 13967 PARA 2 809 ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις 9855 PARA 2 365 μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ὲὰν καὶ καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υίοῦ τοῦ 8126 PARA 2 191 1274 PARA 1 126 ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ 11850 PARA 2 580 ημφρανεν, διότι κάλλιστος ην, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ήγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν 16600 PARA 3 186 πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, 7198 PARA 2 96 συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον { N+Top } 1 Λάρισα (τοπ)

14271 PARA 2 841

2912 PARA 1 286 3 PARA 1 1

16673 PARA 3 192

863 PARA 185

6066 PARA 1 595

5961 PARA 1 584

8654 PARA 2 243 3609 PARA 1 357

λέγω { V } 121

τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν⋅ τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος

Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν
Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ υἰοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἤτις πολλὰ τοῖς Ἑλλησι κακὰ
δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῇ κεφαλῇ ό κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ῷτινι σύ, ὧ δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῇ χειρὶ τὸ εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἐκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὅχλων ὁ Θερσίτης· τούτῳ δὲ τῷ Θερσίτῃ λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης

έν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς γεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόνοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ νὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν άλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόνον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόνων ἀνδοὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀρνίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν Έλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῷ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναθὰ καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι ἡύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων⋅ «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόνον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρενένετο ἐπὶ τὰς οί Έλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ άρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ σοι τὰς ἀπροζολπελάστους χεῖρας ἐπενένκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν ἐφοβήθη δὲ ἡ μεναλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήμοα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη. δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ έπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους όποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» εῶπεν. καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάνη καὶ λόνον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υίὸν τοῦ Πριάμου ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες άλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῶ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρῳ ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας έν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ Ἔλληνες.

ὄ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις

μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε έως ἂν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μενάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν. οἱ δὲ Ἑλληνες μενάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ πορευθώμεν ὅπως ταχέως διενείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς έν τῶ κονιορτῶ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας άγέτω· οί δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις νένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἔλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Έκτωρ αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς έτίναξεν, γραίδι δὲ όμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ. ὄντως δὴ μενάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν νῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐνένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἂν τοῦτον ἐλονισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι βασιλεὺς ἦν· ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε μεναλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόνον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπρανμόνουν, ἀλλὰ πάνυ προσφιλή ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Έλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις έναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν όμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀναμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ Έλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εὶ τοὐπίσω ὄστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς μαχεσθώσιν· τώ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ έστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Άλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν

εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse missing in the τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλενεν ὁ μάντις ὁ ἄψονος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας τοῦ ἐτέρου [υ]έρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῶ λένειν ἀνώρμησε, ὁ ὀδὺς τῶν Πυλίων δημηνόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς νλώσσης μέλιτος ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὦ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω·

Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα άλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν, Ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ, ήμιν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους άρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν νενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόνον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ό Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υίῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ έπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Ἔλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λένε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον, Αἱ μὲν ἵπποι μενάλαι ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὄστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ας ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν έν τούτοις δὲ ὁ "Ηφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ προσφιλεστάτῃ χάριν φέρων, τῇ λευκοβραχιόνῳ "Ηρα· «份ντως δὴ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λένειν:» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόνον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως νὰρ δὴ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἑλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ έξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα έξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς έν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις "Ελλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς νὰρ θεαὶ ὑπάρχετε τῶ ἐμῷ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ήμας δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ήμων ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς∙ οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ

15532 PARA 3 83 4254 PARA 1 419 3700 PARA 1 365 16505 PARA 3 177 771 PARA 1 76

Λεοντεύς { N+Ant } 1 13366 PARA 2 745

λεπτός { A } 2 18733 PARA 3 385 19080 PARA 3 419

λευκοβραχίονος { **A** } 2 15939 PARA 3 121 5847 PARA 1 572

λευκοβραχίων { A } 4
1988 PARA 1 195
2127 PARA 1 208
6072 PARA 1 595
573 PARA 1 55

λευκόγειος { A } 4 13281 PARA 2 735 12551 PARA 2 656 12466 PARA 2 647 13313 PARA 2 739

λευκόμαλλος { A } 1 16751 PARA 3 198

λευκός {Α} 5

λέων { N+Com } 2 14915 PARA 3 25 14889 PARA 3 23 καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως κακῆ μοίρᾳ ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν Ὅλυμπον τὸν ἄγαν ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσῃς πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτῷς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι·

έξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῷ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου

Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῇ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένῃ πρὸς αὐτὴν εἶπεν, Ελένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῇ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ

δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξῳ Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἑλένῃ ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῇ ἀνδραδέλφῳ, τοῦ Ἀντήνορος λέγειν, τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ προσφιλεστάτῃ χάριν φέρων, τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἡρᾳ· «Ὅντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν

δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῇ ἑαυτῆς ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ἐὰν καὶ πεισθῇς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῇ ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῇ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα Ἁχιλλ[εύς]· τούτῳ γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δἡ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας

τὴν Ὑπέρειαν, οἴτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα ῷκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι καὶ τὴν Γυρτώνην ῷκουν, καὶ τὴν ρθην καὶ τὴν Ἰλευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ

γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς

ἄπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ ἐταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῇ προσφιλεστάτῃ αὐτοῦ μητρὶ παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῇ δὲ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῇ τε γῇ καὶ τῷ ἡλίῳ· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης

πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλῳ σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα

```
λήθη { N+Com } 1
6572 PARA 2 33
Ληθος { N+Ant } 1
14290 PARA 2 843
Λήμνιος {A} 1
6062 PARA 1 594
Λημνος { N+Top } 2
6049 PARA 1 593
13149 PARA 2 722
Λητώ { N+Prop } 2
84 PARA 19
372 PARA 1 36
λίαν { I+Adv } 23
3853 PARA 1 381
15682 PARA 3 97
5744 PARA 1 563
18763 PARA 3 388
6808 PARA 2 57
8429 PARA 2 220
16893 PARA 3 214
1795 PARA 1 178
861 PARA 1 85
6341 PARA 2 10
14905 PARA 3 25
2222 PARA 1 218
1739 PARA 1 173
5647 PARA 1 553
16296 PARA 3 158
18676 PARA 3 381
15235 PARA 3 56
1569 PARA 1 156
8777 PARA 2 255
6762 PARA 2 52
2209 PARA 1 217
```

Διός· άλλὰ σὐ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἦν ὅ τε Ἰππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἰοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρῷκας ἡγάγετο ὁ Ἁκάμας καὶ Πείρως δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἦρα γελάσασα τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἤλιον κατέπεσον ἐν τῷ Λήμνω, ὁλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῷ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῷ Λήμνω τῷ θεία καὶ θαυμαστῷ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῷ ἔλκει κὰμνοντα χαλεπῷ τῷ Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῷ φιλονεικίᾳ συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ ἄπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθείς νόσον λοιμικὴν κατὰ ὁ πρεσβύτης τῷ Ἁπόλλωνι τῶ θεῶ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ῷ λαμπρότοξε Ἅπολλον, ὂς τὴν Χρύσσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩ἑπει⟨ς) καὶ

έπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ό κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. έν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῶ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ό μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν σοι ή φιλονεικία προσφιλής έστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῶ Διὶ προσφιλῆ, ἀπελθών είς τὴν σκηνὴν τοῦ υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς εύρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ όργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· καὶ σεβασμία Ἡρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος Έλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὄμως τοιαύτη τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ κονιορτῶ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· Άγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῷ σοι δὴ καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Άχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ

ό συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος 16809 PARA 3 204 8629 PARA 2 241 ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ´ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν $\lambda i\theta i voc \{A\}$ 1 15252 PARA 3 57 εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς $\lambda i\theta oc \{ N+Com \} 5$ 15502 PARA 3 80 κομώντες Έλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· 13637 PARA 2 774 τῷ Ἀτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις 9384 PARA 2 319 δράκοντα διάδηλον ό θεὸς ἐποίησεν, ὄστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες 14779 PARA 3 12 τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον νάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης 14782 PARA 3 12 γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· $Λικύμνιος {N+Ant}$ 1 12608 PARA 2 663 ίδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου∙ ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν $Λίλαια {N+Top}$ 1 11350 PARA 2 523 δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες λιμήν { N+Com } 1 4387 PARA 1 432 ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ λίμνη { N+Com } 2 14509 PARA 2 865 "Αντιφος ήγήσαντο οί τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν πλοῖα συνῆλθον. Οἴτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ 13050 PARA 2 711 $Λίνδος (ἡ) { N+Top } 1$ 12545 PARA 2 656 καὶ θρασέων, οἴτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον∙ τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ $λίνεος {A} 2$ 14162 PARA 2 830 ύψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἅδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας 11402 PARA 2 529 ό τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῶ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Έλληνας· οἴτινες τόν λιπαρός {Α} 2 411 PARA 1 40 έὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ 10244 PARA 2 403 λίπος { N+Com } 2 10466 PARA 2 423 καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῶ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ 10472 PARA 2 424 καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὠμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις λογίζομαι { V } 4 φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ 6599 PARA 2 37 14938 PARA 3 28 τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς 7045 PARA 281 18500 PARA 3 366 μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλονισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν έκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἁλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ´ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας·

8162 PARA 2 194

17831 PARA 3 303 6840 PARA 2 59

18860 PARA 3 398

προσεῖπεν ή τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἰρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υίὸς τοῦ ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν έστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἅρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον Άχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἔνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ήμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι. έπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραοτάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραοτάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον ένδεδυμένε, δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Ἑλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς⋅ «Οἴνῳ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, νενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος καὶ τῶ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one όπως όμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν κρείπτοσιν ἤπερ ὑμιῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν όνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον έν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν υἱὸς τοῦ Κρόνου∙ ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν∙ «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Έλληνες∙ ἐγὼ μὲν ἔγγιστα ὡμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους έπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ

δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρενέγου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ή είς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ ήθρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ γένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ Ἑλληνες.

τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόνον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις: Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρενένετο; ἔξειπε καὶ μὴ ή μεναλόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ηρα· «ˀΩ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόνον εἶπες: καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπρανμόνουν, ἀλλὰ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόνον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀρνὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόνον ἡπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν νὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀναθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόνον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς ελλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λένεις ὅτι δὴ νάρ σοι νενήσονται καίπερ νυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόνον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ παρ΄ ἐμοῦ. ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες. τὸν λόνον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηνέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς τῷ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι ό Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῶ λένειν ἐθορύβει. ὅστις λόνους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἀπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἅρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγῳ· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς άλλ΄ όπότε δὴ φωνὴν μενάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόνους γιφετοὺς όμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῶ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις έθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Ἔλληνας περὶ τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόνω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λένουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· οὕτως εἶπεν ὁ Ἀγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρω πλήξας καὶ τῷ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν όπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ

15588 PARA 3 88

12706 PARA 2 674

καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγῳ· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγῳ ὡφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργῳ. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρῳ λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεἰς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἰὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς

τοῦ Διὸς ὁ υίὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄

τῆ ὢδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων

τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ υίὸν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη. υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες. έξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἁτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἕλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς τὸν τοῦ Διὸς υίὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οί μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἑλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἅλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες όποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην τῶ δὲ νικήσαντι ή γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ καλώς πάντα λαβών καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἀνήλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν τή χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατήρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον εὶς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υίοῦ Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Άρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς ἵΕλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ βασιλέως, Νιρεύς, ὄστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ

3033 PARA 1 300 15098 PARA 3 42	σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλῳ, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχείᾳ καὶ μελαίνῃ νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὔτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἔλληνες,
Λοκρός ά όν { <mark>A</mark> } 2 11383 PARA 2 527	τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ
11453 PARA 2 535	τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ
λόφος { N+Com } 2 18182 PARA 3 337 18549 PARA 3 369	τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ίππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ίππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἅλληνας·
Λυδία (τοπ) { N+Top } 1 18894 PARA 3 401	οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγῃς ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν
Λύκαστος (τοπ) { N+Top } 1 12467 PARA 2 647	τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες
Λυκάων (ὁ) { N+Ant } 2 18133 PARA 3 333 14123 PARA 2 826	δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἄλεξάνδρῳ ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ
Λυκία { N+Top } 1 14628 PARA 2 877	ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλἠν συστροφὴν ἔχοντος.
Λύκιος α ον { A } 1 14620 PARA 2 876	ό πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν <mark>Λυκίων</mark> καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν
Λύκτος { N+Top } 1 12460 PARA 2 647	τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς
λυπέω { V } 4 1045 PARA 1 103 12897 PARA 2 694 2498 PARA 1 244 13171 PARA 2 724	δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἅτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἅγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾳ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἑλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου
λύπη { <mark>N+Com</mark> } 15	
6554 PARA 2 32 6934 PARA 2 69 6387 PARA 2 15	ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον
20 PARA 1 2 19013 PARA 3 412 4526 PARA 1 445	Πηλέως Άχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἁφροδίτη· «Μή με τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἅλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο

```
6628 PARA 2 39
1121 PARA 1 110
969 PARA 1 96
9958 PARA 2 375
12649 PARA 2 667
16294 PARA 3 157
1905 PARA 1 188
7927 PARA 2 171
2610 PARA 1 254
Λυρνησσός { N+Top } 2
12865 PARA 2 691
12859 PARA 2 690
λυτρόω { V } 3
4067 PARA 1 401
3762 PARA 1 372
132 PARA 1 13
λύω {V} 1
3083 PARA 1 305
λῶρον { N+Com } 2
17910 PARA 3 311
17372 PARA 3 261
λῶρος { N+Com+eLat } 3
18611 PARA 3 375
18574 PARA 3 372
18568 PARA 3 371
μά { I+Part } 2
870 PARA 186
2388 PARA 1 234
Μάγνης (Μαγνησία) { Α } 1
13468 PARA 2 756
Μαίανδρος (τοπ) { N+Top } 1
```

14540 PARA 2 869

 $\mu\alpha'$ ivo $\mu\alpha$ i ($-\omega$) { \vee } 1

δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον τὴν αὐτοῦ θυνατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα∙ τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς Κρόνου ό παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ περιφραστικώς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχώς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν καὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς έπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐννὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν ύπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς σὺ ἐλθοῦσα. ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόνχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὅντινα οἱ μὲν θεοὶ έπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ό Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν∙ σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῶ τῶ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν Έλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λώρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λώρος αὐτῶ τῶ Ἀλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι έβλάβης ἄν. Ἀλλ΄ έξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει,

ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ

τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ

οί τοῦ Πυλαιμένους υίοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἡγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἄντιφος ἡγήσαντο οί τοῦ Πυλαιμένους υἰοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ

«Ἐπὶ κακῶ ὡνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ νυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ νεννηθῆναι ἢ νεννηθεὶς ἄναμος ἀπολέσθαι· καὶ

τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῇ δόξῃ ἀντὶ γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν Ἡφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ

ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἅτρέως, ἐν καλῇ μοῖρᾳ γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι

δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς

τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἑλληνες, καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἐαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρῳ, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἑλληνας, τοὺς δὲ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλου Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν

Πάλιν δὴ τῶν Άλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ

ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχῃ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε δὲ ὁ Ἁλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἰοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῇ πόλει καὶ παντὶ ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήσῃ γυνή.» Οὕτως

τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα,

τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός. μακρυπόρευτος { A } 2 ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἐφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην άλλήλοις ὡργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως τὴν **μάλα { I+Adv** } 1 ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν. ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος uανθάνω { **∨** } 10 καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν. ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ αὐτὸς πορευθείς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ἀν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ ελληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐνὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μενάλως στενάξας προσεῖπε ὁ ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν οί λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἢν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· Έλλήνων ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐνὼ πρῶτος πάντων τῶν πόδας ταχὺς Ἀχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς { **V** } 5 τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε άλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Έλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας⋅ καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἑλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει. Μαντίνεια { N+Top } 1 12099 PARA 2 607 καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου

```
μάντις { N+Com } 4
1074 PARA 1 106
635 PARA 1 62
3892 PARA 1 384
934 PARA 1 92
μάρτυς { N+Com } 3
3425 PARA 1 338
17596 PARA 3 280
9210 PARA 2 302
Mάσης { N+Top } 1
11695 PARA 2 562
μαστίζω { V } 1
13721 PARA 2 782
μάταιος {Α} 1
18533 PARA 3 368
ματαίως { I+Adv } 6
7593 PARA 2 138
9613 PARA 2 342
8358 PARA 2 214
5314 PARA 1 520
7439 PARA 2 120
1348 PARA 1 133
               { A } 1
μαυρόμαλλος
16737 PARA 3 197
μάχαιρα { N+Com } 1
17498 PARA 3 271
Mαχάων { N+Ant } 1
13250 PARA 2 732
μάχη { N+Com } 18
1792 PARA 1 177
13866 PARA 2 798
6640 PARA 2 40
9649 PARA 2 345
```

τὸν δὲ Κάλχαντα πρώτον κακώς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τών κακών, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς ό πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Έλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. έν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ας ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῶ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας∙ οὕτως δὴ ὑπὸ τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ έν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ὄστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῶ Θερσίτη ἔδοξε τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλῳ ἢ μαυρομάλῳ, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν Ό δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἅλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών·

σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς

15366 PARA 3 67 10755 PARA 2 452

15396 PARA 3 70

82 PARA 18

14491 PARA 2 863 18810 PARA 3 393 3080 PARA 1 304

14864 PARA 3 20 19223 PARA 3 433

1535 PARA 1 153 17950 PARA 3 315

17695 PARA 3 290

τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ό θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχεη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἄντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ "Ηραπροσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μενάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀναμέμνων, κατὰ τὰ τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι έν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῶ Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Έκτωρ ἐν ἀμφοτέροις άλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἁκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ

φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν

ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῇ νήσῳ ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῇ Λήμνῳ τῇ θείᾳ καὶ μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν δὲ τῶ πυρρῶ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν έκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ Άχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῇ φιλονεικίᾳ συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ έκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ό θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχεμ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ έγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου

3017 PARA 1 298

ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθώσιν· τὧ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση νυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρῳ ἐπείσθη, ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα είς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ Τρώες μεγάλως χαρώσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς νὰρ μάχονται κεχωρισμένως· ννώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας ννώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης. ἢ περιήρχοντο δὲ ὦδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ 〈μάχοντο〉 Οἱ δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε

πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχών νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ,

φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἅργος καὶ εἰς τὴν περὶ τὰ δόρατα Πελασγών, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῇ Τροία τῇ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἕλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἅργος καὶ εἰς τὴν

της καλης Άφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολης ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος.

ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἕλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν Ὀλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῇ ἀκροτάτῃ κορυφῇ τοῦ χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν έρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε Κρήτης παρεγένετο. Άρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς

βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλάέμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἔλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ γένηται· Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου. Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Φωκέων ό Σχεδίος καὶ ό Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου. Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἄβάντων ὁ ἡγεμών∙ τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου

1972 PARA 1 194

ό μεγάλως κρατών Άγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῶ Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἡκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι έκ πολλών πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ ήμαιστος καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὀντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε ό φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εὑρὼν ἢ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῶ αἰγιαλῶ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὡργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ώργίζοντο καὶ ἐν τῇ ἑαυτῶν ψυχῇ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου, εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αί τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ ὦδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῶ βοηθῆσαι∙ ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὄστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ Έλληνες∙ κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ δή σε παρακαλώ συγχωρήσαι τώ Άχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Άχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Έλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «κΟντως δὴ χαλεπὰ ἔργα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἅπολλον, ὅστις τὴν εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀργίζετο⋅ οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ

τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ

καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον∙ μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων∙ «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν ένεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μένα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόνω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· ύπὸ τῆ καλῆ πλατάνω. ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδίωρΙ· ἐκεῖσε δὲ μένα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὅντινα αὐτὸς ὁ οί τὰς κεφαλὰς κομῶντες Έλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, Έλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηνορία καθάπερ τὰ μενάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάνους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήνειρεν εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις Έλλήνων· ή νὰρ ὀρνὴ τῶν σὺν Διὸς ννώμη τεθραμμένων βασιλέων, μενάλη, ἐστίν, ἡ νὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου Έλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὄστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ έν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ οργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ όπότε δὴ φωνὴν μενάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόνους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς. τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς Έλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς ἔρνων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ἸΗλιδα τὴν μενάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὄσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ έκπορθήσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ μεγάλω αἰγιαλῶ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες καὶ μενάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μενάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέναν ἔλαφον ἢ ἀνρίαν αἶνα πεινῶν· νὰρ λίαν καὶ ό λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλῳ σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ εὶ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Άλλ΄ έξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὄρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ έπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέναν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· ἀνήλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοι τον δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν Ύάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἕκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ έξ όνόματος εἴπης ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς συνήλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ ό γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἅλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ

ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήσῃ· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῇ κεφαλῇ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ καὶ ἄλλοι μείζονες τῇ ἡλικίᾳ εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὕπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς

νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς

έξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς "Ηλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἄρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς

καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνῳ βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον

έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον βασιλεύων Ἄγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἤλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς

δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῇ ταχείᾳ νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἑλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῇ δῶρα τῷ θεῷ· πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτῳ τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῇ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν

δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῇ Φυλακῇ

τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἡκολούθουν. Οἴπινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ῷκουν τὴν εὕκτιστον πόλιν, τὸν ὅχλον Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ὑπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· αὶ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν Αλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἐλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἀρμοδίους τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἴλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ηλίῳ· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρῳ μοῖρα, ἤγουν τῷ θανάτῳ· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρὰ τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες τῷ Δὶ ἐστῶπα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἄνεμος μέδον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κύμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηὸς· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁμοιῶ δασυμάλψ ἢ μαυρομάλψ, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κρὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχετ

```
3069 PARA 1 303
12433 PARA 2 644
11449 PARA 2 534
12143 PARA 2 613
3552 PARA 1 350
9274 PARA 2 308
Μελέαγρος { N+Ant } 1
12417 PARA 2 642
μέλι { N+Com } 1
2560 PARA 1 249
Mελίβοια {N+Top}  1
13102 PARA 2 717
μέλισσα { N+Com } 2
7107 PARA 287
7135 PARA 2 90
μέλλω { V } 13
12902 PARA 2 694
12154 PARA 2 614
17949 PARA 3 315
13174 PARA 2 724
6597 PARA 2 36
15819 PARA 3 109
3475 PARA 1 343
4065 PARA 1 401
718 PARA 1 70
18355 PARA 3 353
7199 PARA 2 96
18996 PARA 3 411
19488 PARA 3 460
μέλος { N+Com } 1
15010 PARA 3 34
μεμπτός { Α } 1
18987 PARA 3 410
μέμφομαι (−ω) { ∨ } 3
```

ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἷμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὔτως δή οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἡκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερὰν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἁτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἡύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτῳ ἦν τὸ πᾶν τῆς ἑξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτῳ δὲ ὁμοῦ ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν

Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς

οί ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέᾳ τῇ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό

ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἶτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἶτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἡλιδα τὴν μεγάλην ῷκουν, ἐφ΄ ὅσον ἢ τε Ὑρμίνη ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέᾳ τῆ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέᾳ τῆ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἑλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὺ μὴν οὐδὲ κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῆ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι διανοίαις νῦν ἐφορμάται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ο δὲ Ἀθηνα· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἐκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὑρανόν, ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἱλιον διὰ τὴν καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τἰς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἐσεσθαὶ ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αὶ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ἕλλησιν ἀπόδοτε ἤντινα πρέπει, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ ιἰὸς τοῦ Ἁτρέως·

έν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ὡχρίασις καὶ δειλία

αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ

1933 PARA 1 191

μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ἀργίζοντο καὶ ἐν τῇ ἑαυτῶν ψυχῇ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγῳ ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς ελληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα

ήσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους ἕλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας

ό πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἴτινες δὲ τὰς Φερὰς έποίουν, ό μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶ μενάλω αἰνιαλῶ κτυπεῖ, ἀχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ ήμετέρω οἴκω, όπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ όποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι ότε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται τὸν Ὀλυμπον τὸν ἄναν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀρνίζου τοῖς Ἑλλησι, τοῦ δὲ οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἕλληνες τριπλασίως καὶ καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ έπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα όδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὅλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι

ήκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μἐν δἡ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἰοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δἡ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα φαλούς ἔχουσα, ὀμοῦ ἡκολούθει τῆ ἰσχυρᾳ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δἡ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας ἐπιστραφείς καὶ συστρέψας αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δἡ ὁ ἀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἑκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δἡ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δἡ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἡγνόησε θεασαμένη αὐτὸν τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δἡ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δἡ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἁπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν ἄγε ἐαν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆς καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν ὀργὴν αὐτοῦ τὴν οῆς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἐλκύσας ἀπό τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἑλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἰον Ἁτρέως φονευσοι, ἤ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ

μενάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην οί ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἰὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ νῆ κατέθεντο ἐννὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων νῆ ὀλίνη τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ. ὅπου δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθήναι, τοὺς Τρώας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οί προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα σῶ πατρὶ μενάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῶ ὄχλω. καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῶ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν έκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν σκήπτρον κατέχων ὅπερ ὁ ήμαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν ήμαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω τὸν ἑκατόνχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰναίωνα, οὖτος νὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς καταπαυθήναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ εὶς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἅλληνας καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ό Άχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ἡλίω· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἕλληνες. ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι άλλ΄ όπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος έν αὐτοῖς δὲ ἀρχηνὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ´ ὂν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν⋅ τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον

τῶν ὄχλων· «Ὠ υίοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες. ὑυῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης έκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν ὄντα. παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη «Ἀκούσατέ μου. ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Έλληνες· ἐνὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω. ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ ό ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ό ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὦμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ τούτοις όμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς έξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλονισάμεθα καὶ μᾶλλον τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἀστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, ύμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος «Τί δὴ ἄφωνοι ἐνένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μένα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδύ καὶ βραδέως τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν καὶ οἱ Ἑλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αί μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αί δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων⋅ καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ δή ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν· ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ό λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ

Άλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμήσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ ᾶς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἁλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν έγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ήθροίζοντο∙ πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῶ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους όνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῶ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις

διώκουσιν οί ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· δὲ αὐτῶ τῶ Ἀγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος ἡπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει τὸν δὲ βοῦν έχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως όπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη ἁρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση ταῖς θαλασσοπλόοις∙ ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἁλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ´ αὐτοῦ άλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῶ πυρρῶ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως μου όρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ένδοξος Όδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς

κυκλουμένων τῶν χρόνων τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ

καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν

11620 PARA 2 552

3113 PARA 1 307

Μενεσθεύς { N+Ant } 1

```
μένω { V } 8
5473 PARA 1 535
17669 PARA 3 287
9173 PARA 2 298
1754 PARA 1 174
10152 PARA 2 393
9117 PARA 2 292
5030 PARA 1 492
17702 PARA 3 291
μερίζω { V } 5
3727 PARA 1 368
2573 PARA 1 250
18908 PARA 3 402
9053 PARA 2 285
1271 PARA 1 125
μεριμνάω { V } 2
6270 PARA 23
1919 PARA 1 189
μερισμός { N+Com } 1
1667 PARA 1 166
μέρος { N+Com } 10
18465 PARA 3 363
13920 PARA 2 804
14105 PARA 2 824
11379 PARA 2 526
18864 PARA 3 398
18426 PARA 3 360
11033 PARA 2 479
17065 PARA 3 230
9360 PARA 2 316
2537 PARA 1 247
Μέροψ { N+Ant } 1
```

14168 PARA 2 831

Μέσθλης { N+Ant } 1

έναντίον τοῦ ίδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ καὶ δεῖ, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παίδες ἀποδοῦναι ναυσίν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρῳ, ὄντινα αἱ ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Άλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν

ένταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ ῷ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἤν σοι πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἁλλὰ σὺ μὲν

τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσῃ, ἀπολέσῃ δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν

πολέμου αί χεῖρες αί ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο

τῷ προμετωπιδίῳ, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὐν οὐρανὸν Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἴτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ῷκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁῖλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὺ τηλικοῦτος ὄσος αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τἱ δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἔν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περίζωματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἴστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεἰς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἐτέρου [μ]ἐρους ὡργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων

ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς

14497 PARA 2 864 προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοἱ, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες

> καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα ό δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ πάντας τοὺς Έλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσῳ μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ

τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς

καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἁγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο,

περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ιμρων διαχωρίζοντες τοὺς ελληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐνέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς ρεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλω αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς δὲ ἀρχηνὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ ΄ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι. ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ. ἐάν σοι ἡ ήσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ καλλίκομος ό δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ ήμιόνους πρώτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ έστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ

4651 PARA 1 458 4726 PARA 1 464

4761 PARA 1 467

μέσος {Α} 8 19046 PARA 3 416

1572 PARA 1 156

4911 PARA 1 481

15473 PARA 3 77

18228 PARA 3 341

17420 PARA 3 266

15383 PARA 3 69

15614 PARA 3 90

11868 PARA 2 582

10698 PARA 2 446

9315 PARA 2 313

10857 PARA 2 463

8306 PARA 2 209

7231 PARA 2 99

3164 PARA 1 312

19004 PARA 3 411

Μέσση { N+Top } 1

μετά { I+Prep } 59 11005 PARA 2 477

ούδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐνένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς

εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἀκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μένα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Παὐεσθε, ὧ Ἔλληνες καὶ οί Έλλήνων ἐν τῶ πεδίω κατελθεῖν. ἴνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηνμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ έστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα όμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν ό μὲν ήθαιστος παρέσχεν αὐτῶ τῶ Διὶ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ. μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν ἄρνον φονεύσαντι Ἐρμ[n]· ὁ κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις ό δὲ Έρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρεί τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἁτρεὺς ἀποθνήσκων ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις ἐν τούτοις δὲ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἁλέξανδρος, ὁ καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήουξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηνορίαν τοὺς τὰς αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ έν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν παΐδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς τής θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτής τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ή δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρενένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἰὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ή τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν οἷκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ έὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἔλλησιν ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον σστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ὄστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὤμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς

```
πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες.
12531 PARA 2 654
               { V } 1
μεταβουλεύω
1411 PARA 1 140
                                    ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἄν παραγένωμαι. Άλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν έλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον
μεταγενεστέρως { I+Adv } 1
7435 PARA 2 119
                                        νὰρ ἡ ἰσχὺς μενάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον νὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μετανενεστέρως νενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν
μεταγενής { Α } 1
17665 PARA 3 287
                                      δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ. ἥτις καὶ ἐν τοῖς μετανενεστέροις ἀνθοώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ
μεταξύ {I+AdvPr} 1
15880 PARA 3 115
                                      έξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας
μεταστρέφω { V } 1
                                        Έλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
2028 PARA 1 199
μεταταῦτα { I+Adv } 21
                                      εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῆ
10236 PARA 2 402
10440 PARA 2 421
                                        τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον
10501 PARA 2 427
                                         διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα
6164 PARA 1 605
                                        αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς
10533 PARA 2 430
                                           δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἴλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο,
10553 PARA 2 432
                                       οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων
10888 PARA 2 465
                                    καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ νὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν
9469 PARA 2 327
                                    κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη
                                         καὶ ἐκπληκτικῶς ὡργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο∙ μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῶ λόγω ὑβρίζεν∙ «Ὠ
8460 PARA 2 224
                                   Ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος
6085 PARA 1 597
4987 PARA 1 488
                                      αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὡργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ
7320 PARA 2 107
                                         ό δὲ Ἀτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῶ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῶ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ
10271 PARA 2 406
                                     Έλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἕκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν
9554 PARA 2 336
                                      έπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν
9416 PARA 2 322
                                     φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς
5634 PARA 1 551
                                        ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήρο⋅ «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν
10142 PARA 2 392
                                        έπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς
5559 PARA 1 544
                                               εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους
9844 PARA 2 365
                                         έ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ ελληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος
5597 PARA 1 547
                                   ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ´ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων·
7897 PARA 2 169
                                           ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς
μετάφρενον { N+Com } 2
```

```
8864 PARA 2 265
8888 PARA 2 267
μετέχω { V } 1
323 PARA 1 31
μετρέω { V } 2
18260 PARA 3 344
7477 PARA 2 124
μέχρι {I+AdvPr} 2
4801 PARA 1 470
6128 PARA 1 601
μή { I+Neg } 41
11157 PARA 2 491
15524 PARA 3 82
15071 PARA 3 40
8693 PARA 2 247
2987 PARA 1 295
10595 PARA 2 435
8813 PARA 2 260
1329 PARA 1 132
5628 PARA 1 550
7864 PARA 2 165
8019 PARA 2 181
2141 PARA 1 210
19231 PARA 3 434
18951 PARA 3 407
18599 PARA 3 374
8821 PARA 2 261
5569 PARA 1 545
10487 PARA 2 425
7779 PARA 2 156
10076 PARA 2 387
```

8643 PARA 2 242

3052 PARA 1 301

10586 PARA 2 435

1327 PARA 1 132

τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς,

ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψῃς· οὕτως

κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένῳ τόπῳ τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὡργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ οἱ Τρῶες ὄρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας

τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου

ένυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὅλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε Άγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Έλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Έλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξίν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὕτω πολὺ περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ´ ὅπερ Άγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἦ βούλει, ὅπως αὐτὸς νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία τοῖς σοῖς πραοτάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθώς καὶ δέον μαχεσθήναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ έγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἅρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί ώμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς τοῖς "Ελλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ "Ηρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ όργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ´ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἦ βούλει,

```
3670 PARA 1 363
328 PARA 1 32
19025 PARA 3 414
1208 PARA 1 118
9212 PARA 2 302
5907 PARA 1 578
3280 PARA 1 324
1383 PARA 1 137
10350 PARA 2 413
8164 PARA 2 195
5991 PARA 1 587
5339 PARA 1 522
5674 PARA 1 555
264 PARA 1 26
8007 PARA 2 179
15782 PARA 3 107
15242 PARA 3 56
μηδαμῶς { I+Adv } 7
16319 PARA 3 160
19261 PARA 3 438
15328 PARA 3 64
1317 PARA 1 131
6570 PARA 2 33
5620 PARA 1 550
9729 PARA 2 354
Μήδεια (τοπ) { N+Top } 1
11216 PARA 2 507
Mηθώνη {N+Top} 1
13095 PARA 2 716
μηκέτι { I+Adv } 1
8804 PARA 2 259
Μηκιστεύς { N+Ant } 1
11726 PARA 2 566
μῆκος { N+Com } 2
```

τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ ωυχή μου.» Ταύτην δὲ ὀρνισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη∙ «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀρνισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ κρεῖπον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι κατά τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία νένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐνὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ γὰρ τῶ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς έμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὰ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι, μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία νενήσονται. ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄνε Άρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι άλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ καὶ πατρικής γής· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ έκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν ώραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ έκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ τῶν ἀνθρώπων∙ ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ άστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα⋅ τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα παιδὸς τῶν θυνατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶνον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υίοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη

```
16689 PARA 3 193
                                           τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς
13999 PARA 2 812
                                       ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ
μηλόχρους { A } 1
12368 PARA 2 637
                                       τούτω δὲ όμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα
μήν (μείς) { N+Com } 1
9116 PARA 2 292
                                         πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἱδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὺν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω,
μήν (μέν) { I+Part } 3
13193 PARA 2 726
                                      βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν∙ ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη
                                             οί Έλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ
13185 PARA 2 726
                                           ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν∙ ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἤ
12974 PARA 2 703
μήπως { I+Coni } 4
19033 PARA 3 414
                                     ή ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα,
281 PARA 1 28
                                        ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω·
5777 PARA 1 566
                                   προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς
19246 PARA 3 436
                                      κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις
μηριαΐος { Α } 1
4732 PARA 1 464
                                   τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ
μηρίον { N+Com } 1
                                     σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς
10505 PARA 2 427
Mηριόνης {N+Ant} 1
12499 PARA 2 651
                                        τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον.
μηρός { N+Com } 3
1930 PARA 1 190
                                               ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ
10460 PARA 2 423
                                        μὲν αὐτὰ πρῶτον εἴλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους,
4672 PARA 1 460
                                       πρώτον τὰ θύματα εἴλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄
μήτε { I+Part } 2
                                   πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει,
2789 PARA 1 275
2812 PARA 1 277
                                       συγχώρει, καθώς αὐτῶ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς
μήτηρ { N+Com } 12
5982 PARA 1 586
                                   προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς
3565 PARA 1 352
                                      δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδἡ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος
9339 PARA 2 315
                                   δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων
2852 PARA 1 280
                                          δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὰ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὰ δέ,
```

```
17144 PARA 3 238
9320 PARA 2 313
9472 PARA 2 327
3616 PARA 1 357
5840 PARA 1 572
5890 PARA 1 577
3559 PARA 1 351
5976 PARA 1 585
μηχανάομαι (–άω) { V } 1
19051 PARA 3 416
μηχανή { N+Com } 1
9620 PARA 2 342
μίγνυμι { V } 7
19332 PARA 3 445
16855 PARA 3 209
15233 PARA 3 55
17811 PARA 3 301
8550 PARA 2 232
10987 PARA 2 475
15158 PARA 3 48
μικρός {Α} 6
10513 PARA 2 428
4739 PARA 1 465
9572 PARA 2 338
11400 PARA 2 529
9303 PARA 2 311
7578 PARA 2 136
Μίλητος (ἡ) { N+Top } 2
14529 PARA 2 868
```

Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἡκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐνέννησεν∙ οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα. άφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω Ἡρα· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ήδονή καὶ ὄφελος, ἐπειδή τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτή ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ήμῶν πατρὶ βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῇ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν κούφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη.

νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου

ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ

ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ κονιορτῶ τῆς μάχης μιχείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι έπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κὰκεῖσε τοῦ σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθείς ξένοις ἀνδράσι νυναῖκα εὐειδῆ ἀνήνανες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς νῆς νύμφην

δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ έπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς έφώρμησεν. Όπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου

Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας

ό τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ

ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν

μίλτος { N+Com } 1

Μινύας { N+Ant } 1

12364 PARA 2 637

12463 PARA 2 647

11250 PARA 2 511

γὰρ τῆ φιλίᾳ αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐἀν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνῃ θανατηφόρῳ μοῖρα, ἤγουν τῷ θανάτῳ· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε γενήσῃ, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῷ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἡγάγετο τοὺς οὐ δυνήσῃ, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήσῃ, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἑὰν δὲ οὕτως τοῦτο καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι

δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι´ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμῳ κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου

σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήσῃ.» Οὕτως προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε

ην ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἀλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ην ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἁργὸς γὰρ διετέλει ἐν

ΰδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ

καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῃ μοίρᾳ ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολύ κρεῖπτον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῇ μελαίνῃ θανατηφόρω μοῖρα, ἤγουν τῷ θανάτῳ· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἁλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας ναυσίν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ όμοῦ ταχυθάνατος καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱε τοῦ Ἁτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ όμοῦ ταχυθάνατος δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αὶ μοῖραι αὐτῶν οῖχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αὶ νῆες τῶν Ἑλλήνων φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αὶ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκῃ. Οἶτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον «Ὠ Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γὰρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὺς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτὰν τις δράκοντα θεασάμενος ὁπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἐν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ στάν τις δράκοντα θεασάμενος ὁπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἐν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ στάν τις δράκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δἡ ἡ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουται πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἑλλησιν ὑπὲρ τὴν

```
17888 PARA 3 309
μόλις { I+Adv } 1
7228 PARA 2 99
μολυσμός { N+Com } 1
10233 PARA 2 401
μονογενής { Α } 1
16482 PARA 3 175
μόνος { A } 11
16154 PARA 3 143
4028 PARA 1 398
11112 PARA 2 486
14080 PARA 2 822
13363 PARA 2 745
1209 PARA 1 118
11638 PARA 2 555
8342 PARA 2 212
8696 PARA 2 247
15615 PARA 3 91
2012 PARA 1 198
μορέω { V } 2
12884 PARA 2 692
14263 PARA 2 840
μορφή { N+Com } 3
15227 PARA 3 55
```

Moûσα { N+Prop } 5 13518 PARA 2 761 12007 PARA 2 598 11089 PARA 2 484 11983 PARA 2 594 6155 PARA 1 604 Μύνδων { N+Ant } 1

16606 PARA 3 186

καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ

καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον

άεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων λιπαρὸν

τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονονενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ

κοιτώνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη υίῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οί πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ έν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῶ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῶ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ

δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως ταύτης μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον

καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν ύπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος

βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἂν αὐταὶ αί Μοῦσαι ἄδοιεν, αί θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αί δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ήμιθέοις Έλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ἕλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὠδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ

εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο

```
Μυκάλη { N+Top } 1
14546 PARA 2 869
                                       τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης
Μυκήνη { N+Top } 1
                                            τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας
11752 PARA 2 569
Μύνης { N+Ant } 1
12876 PARA 2 692
                                              ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ
Μύρινα (προσ)
                 { N+Ant } 1
14014 PARA 2 814
                                       Βατίειαν καλούσιν, οί δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ
Μυρμιδών (Έλλην) { N+Prop } 3
                                   καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν
12801 PARA 2 684
                                             ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε
3322 PARA 1 328
1822 PARA 1 180
                                   σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου
Μύρσινος { N+Top } 1
12172 PARA 2 616
                                         καὶ τὴν Ἡλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ´ ὅσον ἥ τε Ὑρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει,
\mu \hat{U} \subseteq \{N+Com\} 1
10932 PARA 2 469
                                      τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος
Μυσός (Μυσία) { Α } 1
14428 PARA 2 858
                                   μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ´ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε
μώλωψ { N+Com } 1
8884 PARA 2 267
                                    δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ
ναί { I+Adv } 2
2903 PARA 1 286
                                   δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει
2387 PARA 1 234
                                    έσχάτως έβλάβης ἄν. Άλλ΄ έξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει,
ναός { N+Com } 1
                                          ισχυρώς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό
403 PARA 1 39
Νάστης { N+Ant } 3
14557 PARA 2 870
                                      Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ
14560 PARA 2 871
                                    άκρωτήρια∙ τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων
14520 PARA 2 867
                                     οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν
Ναύβολος { N+Ant } 1
11308 PARA 2 518
                                        καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν
ναῦς { N+Com } 84
```

Άλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν έλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους

παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ ἢ κἀκεῖσε νένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν. ἦωαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἅλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν καὶ τούτων πᾶσα ή δημηνορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ λόνοις κώλυε ἕνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συνχώρει αὐτοῖς τὰς γαῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν. ὁ δὲ λαβών προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης όδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων γαῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ Έλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ ήδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον ἠπείλησαν Άναμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας γαῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε Άγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ έπιθυμητῆς Λακεδαίμονος άρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῶ τοῦ τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγεγόμενος σὺν ταῖς σαῖς γαυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐνὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ είς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἕλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς καθώς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύνειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόνων.» Οὖτος δὴ οὕτως ἀλλὰ καὶ ὄμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη Έλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψονον Πηλέως υἱὸν Ἁγιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀρνισθεὶς Ἀναμέμνονι δὲ ἐνὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς γαυσὶ ταῖς καμπυλοπούμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῶ καὶ αὔταρκες τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὡργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς έμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι όμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἷον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας. ἄνων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας. λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα όμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς άληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἕλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν

τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ νενγήσασα: εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς γαυσίν ἄγευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄

κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν. δυνάμει υίὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ ελληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες. ἐπιδεξίως ήδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ καθώς ἄν ἐνὼ εἴπω ἄπαντες πεισθώμεν· φύνωμεν σὺν ταῖς ἡμών γαυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμών καὶ πατρικὴν νῆν· οὐδαμώς νὰρ ἔτι τὴν Τροίαν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσίν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς γαυσὶν ὑνιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρω τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἅλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν γεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συνκλεῖσαι φονευομένους. ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν "Ιλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse missing in the manuscript] τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς γῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῶ υἱῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ό Κρόνου υίὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υίὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ἀργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤνανεν εἴκοσι καὶ δύο γῆας τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἀκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῶ πολέμω, οἴτινες έπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν κολμπον ἀνῆλθε ό [ερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρενένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν έαυτοῦ θυνατέρα καὶ φέρων αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα δύο υίοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἅργος ὤκουν, καὶ οἵτινες ήγεμόνευεν ό ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο, οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν έπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηναῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι γῆες ἡκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες. τῶν Βοιωτῶν δὲ ό ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον όστις Άρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἰοὶ καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὺν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ λοιπών μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, δὲ τὸν Ἀχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἀχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς έντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας

11606 PARA 2 551

15520 PARA 3 82

11697 PARA 2 562

2658 PARA 1 259

14923 PARA 3 26

ύπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οιμως καὶ σοὶ ἐν τοῖς δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηὸς ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηὸς ἤνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὅρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τῆς γῆς εἴλκυσαν, εἰς τὸ ΰψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν χηός. Καὶ ταὐτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Όδυσσεὺς ἐν ταῖς ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἐστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς Ιδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνψ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμρ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἐκατόν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν

ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένῳ οἴκῳ, παραυτίκα

ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὅντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων ἐτίμα· τούτῳ δὴ

ώς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ

τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἴτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῇ βοσκῇ μιγῶσιν,

πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέᾳ τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἀνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν όποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ ὅντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταὐτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἤντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν τὴν καλῶς τετειχισμένην οὔτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παίδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεὐεσθαι· ὄντως δὴ περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἰῷ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἷνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας δὲ ἐπειδάν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ἀνδρὶ πλοῖα ἡκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δἡ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἰοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἅθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἰὸς τοῦ Πετεῶ ὁ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων· «Παὐεσθε, ὧ Ἑλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς Ἐπίδαυρον, οἴτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ῷκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Άλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς

```
11234 PARA 2 510
16577 PARA 3 183
4833 PARA 1 473
13010 PARA 2 707
15797 PARA 3 108
νεοσσός { N+Com } 2
9300 PARA 2 311
9333 PARA 2 314
Νέστωρ { N+Ant } 11
10263 PARA 2 405
2568 PARA 1 250
6814 PARA 2 57
6445 PARA 2 21
6774 PARA 2 54
11637 PARA 2 555
2543 PARA 1 247
7007 PARA 2 77
12038 PARA 2 601
9562 PARA 2 336
10576 PARA 2 433
νεφέλη { N+Com } 7
```

4024 PARA 1 397 νεώριον { N+Com } 1 7739 PARA 2 153

νεωστί { I+Adv } 3 3957 PARA 1 391

τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω γεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῶ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα ἀμφοτέρων τῶν νονέων ἀδελφὸς τοῦ μεναλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προνενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν,

πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ έννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ

έκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων ἐτίμα· τούτῳ δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων άνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ

μή πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἤσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Όντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις Έλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον

τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε

καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ

ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι

18822 PARA 3 394 έλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι 6662 PARA 2 43 άναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς Νηρεύς { N+Ant } 1 5512 PARA 1 538 ή λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ Νήριτον { N+Top } 1 12318 PARA 2 632 Κεφαλλήνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν νῆσος { N+Com } 5 7331 PARA 2 108 δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς 12742 PARA 2 677 καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ 13142 PARA 2 721 τής τοξικής ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν 19329 PARA 3 445 άρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί. ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίνην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη. καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ νλυκεῖα 12263 PARA 2 626 παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν γήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς ἤλίδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο **VIKάω** { **V** } 10 19278 PARA 3 439 τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. 5885 PARA 1 576 εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ 9900 PARA 2 370 βασιλεύων Άγαμέμνων· «"Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῇ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ ἄπολλον, 12003 PARA 2 597 παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι 17306 PARA 3 255 τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς 16110 PARA 3 138 Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ 18921 PARA 3 404 ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια 15401 PARA 3 71 τῆς Ἐλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν 15630 PARA 3 92 πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ 19286 PARA 3 440 μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν νίκη { N+Com } 1 19458 PARA 3 457 μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ νίπτω { **∨** } 2 4570 PARA 1 449 ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ 17484 PARA 3 270 άνέμισγον∙ μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν Νιρεύς { N+Ant } 3 12688 PARA 2 672 Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υίὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ 12697 PARA 2 673 ισοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἀγλαίας υἰὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον 12680 PARA 2 671 πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἰὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἰὸς καὶ $N\hat{i}\sigma\alpha \{ N+Top \}$ 1 11220 PARA 2 508 "Άρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα∙ τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίῳ

```
Νίσυρος { N+Top } 1
12726 PARA 2 676
νιφετός { N+Com } 1
16977 PARA 3 222
νοέω { V } 6
18602 PARA 3 374
5619 PARA 1 549
3471 PARA 1 343
5341 PARA 1 522
10130 PARA 2 391
9028 PARA 2 282
Nομίων { N+Ant } 1
14569 PARA 2 871
νόμος { N+Com } 3
17671 PARA 3 287
19494 PARA 3 460
2441 PARA 1 238
νόος { N+Com } 3
15326 PARA 3 63
8136 PARA 2 192
3674 PARA 1 363
νόσος { N+Com } 4
97 PARA 1 10
629 PARA 1 61
509 PARA 1 50
984 PARA 1 97
Νότος (ἄνεμος)
                   { N+Prop } 3
7666 PARA 2 145
14754 PARA 3 10
10177 PARA 2 395
```

νύμφη { N+Com } 2

16037 PARA 3 130

15169 PARA 3 49

ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος

εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἁφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς οὕτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἕλληνες.» Οὕτως Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελείᾳ γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή ἄρμα σύρων, ὅντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἑδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως

ήγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ

καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ Ἑλληνες. αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος

δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν

καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἱὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς ελληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ

κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτῃ ἑβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῶ αἰγιαλῶ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα

ή ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάσῃ τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλῳ, καὶ

vûv { I+Adv } 21

10078 PARA 2 387

νῶτον { N+Com } 3 9273 PARA 2 308 7816 PARA 2 159 13554 PARA 2 765

 $\xi \alpha \nu \theta \dot{\phi} \varsigma \lbrace A \rbrace 1$

ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ "Ιλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι∙ νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἀλον καὶ οἵτινες τὴν εἶ. ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως νὰρ. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως. νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν, Ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέναν ὅρκον ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά. ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε έν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ δὲ τῆ γήσω τῆ Κραγαῆ ἐμίνην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη. καθώς σου γῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηνεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην άλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀναμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι,» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλενεν ὁ ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως ἄγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῶ έγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω, Ἁλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας

μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς ∨υκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα οί τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οί πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν

τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἕλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν όμοιότριχας Ισοετεῖς, όμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερίᾳ ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας

```
2005 PARA 1 197
                                      ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα∙ ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη∙ ἐκ δὲ τῶν ἄλλων
Ξάνθος (τοπ)
               { N+Top } 2
14459 PARA 2 861
                                      τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν
14630 PARA 2 877
                                   ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.
ξενοδοχέω { V } 2
16833 PARA 3 207
                                      χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ
17085 PARA 3 232
                                      δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης
ξενοδόχος {Α} 1
                                       ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ
18359 PARA 3 354
ξένος {Α} 2
15159 PARA 3 48
                                      σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν
18366 PARA 3 354
                                        άνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ
ξέω { V } 1
10120 PARA 2 390
                                   δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ
ξηρός \{A\} 1
                                       έπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὦμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες
10484 PARA 2 425
ξιφοθήκη { N+Com } 3
17506 PARA 3 272
                                    τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκῃ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν·
2246 PARA 1 220
                                   τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγῳ τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ
                                          κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ
1970 PARA 1 194
ξίφος { N+Com } 6
2144 PARA 1 210
                                     φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν·
2250 PARA 1 220
                                      αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγῳ τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς
1974 PARA 1 194
                                    διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων
18146 PARA 3 334
                                   άρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ
                                   πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἐφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρᾳ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα
2235 PARA 1 219
17503 PARA 3 272
                                         κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς
ξύλον { N+Com } 3
7564 PARA 2 135
                                         πόλιν. Έννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ
15308 PARA 3 62
                                     διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος
15299 PARA 3 61
                                   ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ
ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε αί Ἅμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αί ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν∙ ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οί
16640 PARA 3 189
```

16178 PARA 3 145 14196 PARA 2 834 5406 PARA 1 529 17806 PARA 3 301 7139 PARA 2 90 7572 PARA 2 136 12014 PARA 2 599 9608 PARA 2 341 1050 PARA 1 103 1659 PARA 1 166 1053 PARA 1 103 11165 PARA 2 492 12009 PARA 2 598 9601 PARA 2 341 16646 PARA 3 189 1791 PARA 1 177 19113 PARA 3 422 13528 PARA 2 763 7132 PARA 2 90 9217 PARA 2 302 12006 PARA 2 598 11982 PARA 2 594 9228 PARA 2 303 13962 PARA 2 809 533 PARA 1 52 8484 PARA 2 226 9593 PARA 2 340 9583 PARA 2 339 9131 PARA 2 293 11090 PARA 2 484 11158 PARA 2 491 18998 PARA 3 411 15799 PARA 3 108 9135 PARA 2 294 1657 PARA 1 166 11573 PARA 2 547 πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ

ή εὐόφθαλμος Κλυμένη⋅ ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρενένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αί γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέναν οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ νυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μινήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ἔαρ νενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου νενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις. ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως νὰρ τοῖς λόνοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῶ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ ωυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰνιδόχου Διὸς αἱ θυνάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρενένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηνοὺς διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κὰν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου νενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις. ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως νὰρ έν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα ότε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρενένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔρνα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν ὦ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἴππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις καὶ αί μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αί δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο νὰρ μεναλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυνατέρες τοῦ αἰνιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀρνισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ ώκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Έλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὧδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις: πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν. καὶ πολλαὶ νυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι. ἄστινας σοὶ οἱ καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αί ἄφροσι μικροῖς οὖς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη-"Ελλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ ένυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὅλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ύπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αί Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αί χεῖρες αί ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ

2259 PARA 1 221 τὸ μένα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόνω τῆς Ἀθηνᾶς αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰνιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ 1977 PARA 1 194 ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα, ἀμφοτέροις 11273 PARA 2 514 οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῶ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώνεον ἀνελθοῦσα σὺν τῶ κραταιῶ Ἅρει· ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη 16162 PARA 3 144 καταχέουσα, οὐ μόνη∙ ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυνάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη∙ ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα 13081 PARA 2 715 συννενομένη τῶ Ἀδμήτω ἐνέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν νυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυνατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν 12564 PARA 2 658 μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ 11263 PARA 2 513 ήγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον 8967 PARA 2 276 τῶν δημηνοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολονεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόνοις.» 19099 PARA 3 421 τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν 18673 PARA 3 380 αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν 18703 PARA 3 383 δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἁφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ 14669 PARA 3 3 βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυνῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν νεράνων νίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν 51 PARA 1 5 τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ 6295 PARA 2 5 τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον 8175 PARA 2 196 εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ 8186 PARA 2 197 9823 PARA 2 363 τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ νενεὰς ὧ Ἀνάμεμνον, ὅπως ἡ νενεὰ τὴν ἰδίαν νενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν∙ ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ 13743 PARA 2 784 ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος 10890 PARA 2 465 εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω 7195 PARA 2 95 οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες 10702 PARA 2 446 τοῦ Ἀτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον. ἐκ 8998 PARA 2 279 ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως 7883 PARA 2 166 έλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one 2104 PARA 1 206 ό Άγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἀχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ 7934 PARA 2 172 τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν ἐννὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ. 19345 PARA 3 446 έμίνην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει,» Ἐφη, καὶ προηνεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν 14507 PARA 2 865 καὶ Ἀντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης 19361 PARA 3 447 "Εφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν 3528 PARA 1 348 έπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς 17307 PARA 3 255 αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι 3209 PARA 1 317 καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ 7745 PARA 2 153 θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ 13700 PARA 2 781 Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ὡσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ 19124 PARA 3 423 δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν 18301 PARA 3 348 ούδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι 5074 PARA 1 495 οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ

```
5246 PARA 1 512
                                         συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν
15935 PARA 3 121
                                          οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ
15878 PARA 3 115
                                    αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ νῆ κατέθεντο ἐννὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων νῆ ὀλίνη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο
9337 PARA 2 315
                                        δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν
4929 PARA 1 483
                                       περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ
7700 PARA 2 149
                                    έπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ
7650 PARA 2 144
                                   έν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος
7191 PARA 2 95
                                           ή τοῦ Διὸς ἄννελος∙ οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ή δημηνορία, ὑπέστενε δὲ ἡ νῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν∙ ἐννέα δὲ ἐν
                                                   Ζεύς. βραδύ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφανε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν
9452 PARA 2 325
                                             τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ
7772 PARA 2 155
16761 PARA 3 199
                                         τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος
19071 PARA 3 418
                                      κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ λαμπρῶ ἱματίω ἐν
19154 PARA 3 426
                                    έξ έναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ή θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω
19069 PARA 3 418
                                     σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ
17038 PARA 3 228
                                           κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας
19102 PARA 3 421
                                           ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αί μὲν δοῦλαι μετὰ
16439 PARA 3 171
                                         ούδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ νὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόνοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος
                                        δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ
16545 PARA 3 181
18771 PARA 3 389
                                    τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἁφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι·
19022 PARA 3 413
                                     πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε
13338 PARA 2 742
                                         έγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ
16444 PARA 3 171
                                      γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ
17043 PARA 3 228
                                      πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν
16169 PARA 3 144
                                       καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι
4868 PARA 1 477
                                       εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γενῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀγεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον
5342 PARA 1 523
                                      Βοηθεῖν. Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ "Ηρα∙ ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία νενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω∙ ἀλλ΄ ἄνε δή σοι τῆ
5493 PARA 1 536
                                     Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἅρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ
4046 PARA 1 400
                                              όπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ∙ ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν
6548 PARA 2 32
                                         ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ ἵΗρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν
6928 PARA 2 69
                                    κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ
6381 PARA 2 15
                                    κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν,
7780 PARA 2 156
                                    "Ελλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ "Ηρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον
                                      πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν
1581 PARA 1 157
9141 PARA 2 294
                                     αί συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αί χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα
14068 PARA 2 820
                                     παῖς τοῦ Ἀγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἀγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος,
13077 PARA 2 714
                                         πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἄλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ
```

```
7881 PARA 2 166
                                          έλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων·
2102 PARA 1 206
                                     ἀπολέσει ὁ Ἀγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν
1985 PARA 1 195
                                        παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα·
2124 PARA 1 208
                                    σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε
6069 PARA 1 595
                                       εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο·
570 PARA 1 55
                                   ὄχλον ὁ Άχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῶ Ἀχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας
                                        τῶ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς
16116 PARA 3 139
19148 PARA 3 425
                                          λαβοῦσα ἡ φιλόνελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰνιδούχου Διός τοὺς δὲ
                                   σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἄφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ
19095 PARA 3 420
5425 PARA 1 531
                                             αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς
4188 PARA 1 413
                                  τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ
11578 PARA 2 548
                                   μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς
5680 PARA 1 556
                                         κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων
5506 PARA 1 538
                                         αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν
7425 PARA 2 118
                                      δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις
369 PARA 1 36
                                   ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν
15285 PARA 3 60
                                    κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς
8808 PARA 2 259
                                     ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε
                                    ἄν όποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα∙ οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ
15214 PARA 3 54
15223 PARA 3 55
                                      δή σοι ή κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ή κόμη καὶ ή μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ
19157 PARA 3 426
                                             ή θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν
10794 PARA 2 456
                                          τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ
5677 PARA 1 556
                                   δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ
5503 PARA 1 538
                                    "Ηρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως⋅ εὐθέως δὲ τοῖς
1987 PARA 1 195
                                  παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Τρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ
2126 PARA 1 208
                                   όργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου
6071 PARA 1 595
                                         οί Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο·
572 PARA 1 55
                                    ό Άχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας
627 PARA 1 61
                                    ύποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἅλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι
17040 PARA 3 228
                                   κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ
5803 PARA 1 568
                                            χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήθρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν
                                      έρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ
5635 PARA 1 551
12943 PARA 2 699
                                         δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ
6713 PARA 2 48
                                    τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν κολυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν
5434 PARA 1 531
                                       δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς
19456 PARA 3 457
                                         μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην
```

φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς 9319 PARA 2 313 9471 PARA 2 327 τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν 15730 PARA 3 101 έξ ήμων δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ 4219 PARA 1 416 ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος 15226 PARA 3 55 κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ 508 PARA 1 50 τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἔλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον 10077 PARA 2 387 γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ 18622 PARA 3 376 τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος. διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην 4052 PARA 1 400 συνδήσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι 9930 PARA 2 373 ύπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ 8259 PARA 2 204 ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου 13206 PARA 2 728 ό βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐνέννησεν ἡ Ῥήνη συννινομένη Ὀϊλεῖ τῶ πολεμικῶ, Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν 3614 PARA 1 357 αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, 14365 PARA 2 851 τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, 16028 PARA 3 129 ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα 13792 PARA 2 790 τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υίῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν 12173 PARA 2 616 "Ηλιδα τὴν μενάλην ὤκουν, ἐφ´ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων 18624 PARA 3 376 βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ 1226 PARA 1 120 έπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν 1671 PARA 1 167 αί έμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων 11582 PARA 2 548 ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ 17190 PARA 3 243 ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν 13758 PARA 2 786 ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους 13832 PARA 2 795 τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, 4870 PARA 1 477 τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γενῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ 7182 PARA 2 94 φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ 18603 PARA 3 374 καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἄφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς 16164 PARA 3 144 ού μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου 9687 PARA 2 349 καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν 19141 PARA 3 424 ύψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ 15583 PARA 3 87 ἔχοντες Ἑλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ 1783 PARA 1 177 έκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, 2563 PARA 1 249 δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ή φωνή· τούτω δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων 10109 PARA 2 389 της τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὅντινα δὲ ἐγὼ 4461 PARA 1 439 δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ 6235 PARA 1 611 ό ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα.

14553 PARA 2 870

ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἤντινα ὁ ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἤ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες καὶ τὴν Ἡλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὄσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἤ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἤ δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ἄΗλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἤ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω νεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον∙ οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἡπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἅγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υίὲ άλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἅγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐνέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως. τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς έστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁναμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυνατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἕνεκα τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἅγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁναμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ νλαμκόφθαλμος Ἀθηνᾶι καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ ύπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὅντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ. περιεκέχυτο δὲ αὐτῶ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῶ υἱῶ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῶ ή μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ή ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου εἷς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὃν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς τοῦ Πελασνοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠνάνετο ὁ Ἁκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. ού μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς έν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἅλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὦργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἅλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἁλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἁλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος ελλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν ό μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἅκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἅμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῶ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου. τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ὠμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ὠμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ

14561 PARA 2 871	τούτων μὲν δὴ ὁ Ἅμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἅμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν
18095 PARA 3 329	τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἁλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ
16209 PARA 3 148	καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ὠντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς
17917 PARA 3 312	δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν⋅ σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον
17379 PARA 3 262	ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν⋅ σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ϫντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη⋅ οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς
16796 PARA 3 203	παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν
12749 PARA 2 678	καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ
13001 PARA 2 706	τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν
7679 PARA 2 147	ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν⋅ καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι,
8059 PARA 2 184	ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ
17826 PARA 3 303	δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς
3862 PARA 1 382	ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς ελλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν∙ οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ´ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ
14131 PARA 2 827	ό τοῦ Λυκάονος χαριέντης υίός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν
3848 PARA 1 380	θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ὠπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς
940 PARA 1 93	Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ὠπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὕβρισεν
666 PARA 1 65	ήμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως
6150 PARA 1 603	τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι
90 PARA 1 9	τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἱὸς ὁ Ὠπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε
14231 PARA 2 837	εἷχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ύρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οί
11253 PARA 2 512	ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοἱ, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἅκτορος
14478 PARA 2 862	κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ ἸΑσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ ἸΑσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχεςθαι. Τῶν
12145 PARA 2 614	Άγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ
11820 PARA 2 577	τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς ἄγαμέμνων ὁ ἄτρέως υἱός· τούτῳ δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο∙ αὐτὸς δὲ
14581 PARA 2 873	χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ´ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν
6611 PARA 2 38	γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο
12816 PARA 2 685	Έλληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο∙ οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς
3370 PARA 1 333	οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ὠχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν
9973 PARA 2 377	ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ὠχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ
14607 PARA 2 875	ὀξύποδος Ἀχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων
2915 PARA 1 287	«Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ´ οὖτος ὁ Ἅχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ
3349 PARA 1 330	μελαίνῃ νηὶ καθεζόμενον∙ οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ὠχιλλεύς∙ καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ
3534 PARA 1 348	αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς
2026 PARA 1 199	ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ
3283 PARA 1 324	τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχῃ ὑμῖν ὁ Ὠχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ
560 PARA 1 54	θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρᾳ εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ϫχιλλ[εύς]· τούτῳ γὰρ τῷ Ϫχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα·
13585 PARA 2 769	Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες
1	

14622 PARA 2 876	φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.
935 PARA 1 92	στρατοπέδῳ καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν
1314 PARA 1 130	ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἀχιλλεῦ, μὴ
11817 PARA 2 576	ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως υἱός· τούτῳ δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ
12114 PARA 2 609	ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἀγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἀγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων∙ πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστῳ πλοίῳ ἄνδρες Ἀρκάδες
13196 PARA 2 727	οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν∙ ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὅντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ
15960 PARA 3 123	Έλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην.
807 PARA 1 80	Έλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἅλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρᾳ
19439 PARA 3 455	θανατηφόρῳ μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτῳ· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἄγαμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οί τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι
17436 PARA 3 267	ἐπορεύοντο ἐν τάξει∙ μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς∙ μετὰ ταῦτα δὲ οί
5187 PARA 1 506	ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ
10650 PARA 2 441	τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἄγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν
64 PARA 1 7	τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῇ
12134 PARA 2 612	Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν∙ αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ
15510 PARA 3 81	καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Ἑλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ
4493 PARA 1 442	πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «ˀΩ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν
1733 PARA 1 172	ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται,
9444 PARA 2 324	Έλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε
1765 PARA 1 175	μένειν∙ πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων
8197 PARA 2 197	μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν 🄞 βουλευτικώτατος Ζεύς.» Όντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν
4291 PARA 1 423	όργίζου τοῖς Ἅλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχίᾳ, οἱ δὲ
17010 PARA 3 225	τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν
4695 PARA 1 462	ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ἀμὰ κρέα ἔθηκαν⋅ ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν⋅ οἱ δὲ νέοι παρὰ
16551 PARA 3 181	ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρᾳ
3841 PARA 1 380	ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν
15809 PARA 3 109	ἀνδρῶν αί φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἷς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως
16669 PARA 3 191	Έλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἄγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων
6577 PARA 2 34	τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε 👌 γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα
11650 PARA 2 557	γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτῳ δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript]
18421 PARA 3 360	έξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ
4908 PARA 1 481	οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα
477 PARA 1 47	τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα
7312 PARA 2 106	μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἀτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστῃ, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης
17348 PARA 3 259	Έλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὔτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ
13386 PARA 2 748	Καινείδαο∙ τούτοις δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτῳ δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ
4537 PARA 1 446	ἔπεμψεν.» Οὔτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον
1	

εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς 15460 PARA 3 76 17933 PARA 3 314 ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον 13940 PARA 2 807 ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν⋅ ἐπὶ τὰ 15887 PARA 3 116 άλλήλων, ή δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἅργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῶ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ 7288 PARA 2 104 5069 PARA 1 495 δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ 6204 PARA 1 609 χωλὸς ὁ ήθφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ 5448 PARA 1 533 θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον 17059 PARA 3 230 ό Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ 14257 PARA 2 840 οί ἵπποι οί θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. 👸 δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν 7245 PARA 2 100 καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἅφαιστος 12303 PARA 2 631 τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρενένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠνάνετο τοὺς μεναλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ 8035 PARA 2 182 ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο 3487 PARA 1 345 αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρῳ ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα 16074 PARA 3 134 ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ 16334 PARA 3 161 ήμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ 14614 PARA 2 876 χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. 🔾 δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ 8983 PARA 2 278 τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος · ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο 12223 PARA 2 621 Άμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν 17486 PARA 3 271 δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. 🔘 δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ 19375 PARA 3 449 μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς 18472 PARA 3 364 εὶς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς 2529 PARA 1 247 έπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]ἐρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς ἐν τῶ 18433 PARA 3 361 εἰς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, 3119 PARA 1 308 σύν τε τῶ μίῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἐταίροις· ὁ δὲ μίὸς τοῦ Ἄτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ 2274 PARA 1 223 έπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰνιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόνοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ 3744 PARA 1 370 δὲ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. 🔘 δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας 9355 PARA 2 316 τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς 9330 PARA 2 314 δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο 17790 PARA 3 300 έξ ήμων πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν 3407 PARA 1 337 ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν⋅ οὖτοι δὲ δὲ οὖτος ὡργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν 4997 PARA 1 489 6194 PARA 1 607 ὅπου ἑνὶ ἐκάστῳ οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἡφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ 15561 PARA 3 85 μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας 15049 PARA 3 38 τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ἀνομασμένε Πάρι, 16404 PARA 3 167 καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν.

```
10570 PARA 2 433
                                     βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν
9556 PARA 2 336
                                    τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν 🄞 ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι
11737 PARA 2 567
                                      παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη νενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀνδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς
3579 PARA 1 354
                                   όλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως
18092 PARA 3 329
                                   μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα
2964 PARA 1 292
                                     ΰβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον
70 PARA 17
                                            ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς
1460 PARA 1 145
                                   ἀρχηνὸς ἀγὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡυῖν τὸν
                                       τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτῳ δὲ τῷ Θερσίτῃ ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῶ λόνω· «Ὠ
8670 PARA 2 244
                                     τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ
16820 PARA 3 205
17941 PARA 3 314
                                        πρός τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα
12556 PARA 2 657
                                    τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόνειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεῖτο. ὂν ἐνέννησεν ἡ Ἀστυόχεια τὸν Ἡρακλέα. περιφραστικῶς.
12491 PARA 2 650
                                       τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι·
12441 PARA 2 645
                                              μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς
12035 PARA 2 601
                                      ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον
14233 PARA 2 837
                                   καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ
13511 PARA 2 761
                                     δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λένε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτοείδαις
6319 PARA 28
                                      προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν
14414 PARA 2 856
                                   καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Άλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος
11299 PARA 2 517
                                   τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν
19305 PARA 3 442
                                   ἄνε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες∙ οὐδέποτε νὰρ ἐμὲ οὕτως ἡ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς
13539 PARA 2 764
                                    ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ
13070 PARA 2 714
                                       τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῶ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ
7662 PARA 2 145
                                         τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν∙ καθάπερ
11718 PARA 2 565
                                         ό τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήο, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως
8057 PARA 2 184
                                    τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ
7276 PARA 2 103
                                      παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἅργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ
7353 PARA 2 111
                                          «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἕλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις
11067 PARA 2 482
                                                   εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἔλλησι καὶ
6618 PARA 2 38
                                      πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε
17870 PARA 3 308
                                    όρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος
5428 PARA 1 531
                                        κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν
1300 PARA 1 128
                                   δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς
2835 PARA 1 279
                                     τῆς όμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ
6898 PARA 2 65
                                    ων μεγάλως έλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν
                                       τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἰ
11514 PARA 2 541
```

2544 PARA 1 248	Άτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ἀργίζετο∙ ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης
6265 PARA 2 2	έκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος⋅ ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσῃ,
6224 PARA 1 610	πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα
6957 PARA 2 71	Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ´ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων·
4849 PARA 1 475	οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα
18638 PARA 3 377	ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῇ ἰσχυρᾳ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἔλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε,
14304 PARA 2 844	παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾳκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς
13019 PARA 2 708	νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε
1036 PARA 1 102	Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἱὸς τοῦ Ἄτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου
6197 PARA 1 608	οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἅφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς
7255 PARA 2 101	μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἅφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν⋅ καὶ ὁ μὲν Ἅφαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ
5830 PARA 1 571	δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ
6088 PARA 1 597	τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ἵΗφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ
12213 PARA 2 620	δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἅκτορος παῖδες·
15727 PARA 3 101	καταρχῆς εἰς ἁρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἁλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως.
9213 PARA 2 302	έν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ
6458 PARA 2 22	τῶν γερόντων ὁ Ἀγαμέμνων ἐτίμα· τούτῳ δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ
14480 PARA 2 862	καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχῃ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων
12242 PARA 2 623	ήγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης∙ τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ
7291 PARA 2 104	τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἑρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι
9377 PARA 2 318	τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ
10608 PARA 2 436	ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν∙ ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν
8338 PARA 2 212	ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν∙ ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ
8662 PARA 2 244	Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτῳ δὲ τῷ Θερσίτῃ ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν
7323 PARA 2 107	κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστῃ, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἄγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῇ Πελοπονήσῳ
17240 PARA 3 248	ἀσκῷ∙ ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα∙
1457 PARA 1 145	εἷς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε,
12489 PARA 2 650	οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίῳ τῷ ἄνδρας
12439 PARA 2 645	δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν
3748 PARA 1 370	τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων
10116 PARA 2 390	καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον
17899 PARA 3 310	μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ
12276 PARA 2 627	πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Ἡλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ
14056 PARA 2 819	προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἄγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἁγχίσῃ συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ
660 PARA 1 64	ἐκ τοῦ διὸς τούτῳ γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν
440 PARA 1 43	τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῇ ψυχῇ,
1	

4648 PARA 1 457 ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κοιθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω 738 PARA 1 72 τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἀχιλλεῦ, 1845 PARA 1 182 ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐνὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐνὼ 7365 PARA 2 112 ό Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου μενάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν ύπάρχεις. ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῶ σῶ υἱῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς 16461 PARA 3 173 1028 PARA 1 101 τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν 9192 PARA 2 300 καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, 9414 PARA 2 322 ώς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε. ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλενεν· «Τί δὴ ἄφωνοι Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ 701 PARA 1 69 15672 PARA 3 96 δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις 10299 PARA 2 408 ὄμοιον κατὰ τὴν βουλήν∙ αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος∙ ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν 853 PARA 1 84 όπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα 5004 PARA 1 489 ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς 2194 PARA 1 215 καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ 17346 PARA 3 259 εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· 8055 PARA 2 184 δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἡκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς 17238 PARA 3 248 έν αἰνείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτὲστιν τὸν οἶνον χύπελα λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι 15542 PARA 3 83 14028 PARA 2 816 διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι 12990 PARA 2 704 γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ´ ἀμφοτέρων 13367 PARA 2 745 τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεναλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο 11504 PARA 2 540 εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτω δὲ 14283 PARA 2 842 ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς 18057 PARA 3 325 "Εκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων⋅ τοῦ δὲ Άλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος⋅ καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οί 12234 PARA 2 622 δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως 12675 PARA 2 670 βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς 13562 PARA 2 766 ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν 7233 PARA 2 99 Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ 13966 PARA 2 809 έπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις 14888 PARA 3 23 τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μενάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μενάλω σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέναν ἔλαφον ἢ ἀνρίαν αἶνα 14161 PARA 2 830 τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας 9808 PARA 2 361 τῷ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως 972 PARA 1 96 καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν 👌 μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς 1118 PARA 1 110 ώς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ 3891 PARA 1 384 πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος 933 PARA 1 92 έν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ

13249 PARA 2 732 παΐδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον 16519 PARA 3 178 καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ 9890 PARA 2 369 καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηνορία νικᾶς, νέρον, τοὺς 15907 PARA 3 118 ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς 10332 PARA 2 411 καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ 4169 PARA 1 411 τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων 👌 μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» 3594 PARA 1 355 ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς 10240 PARA 2 402 έκφυνεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἁναμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου. εὶπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ 1041 PARA 1 102 2899 PARA 1 285 τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ 11009 PARA 2 477 ὦδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ 17051 PARA 3 229 άντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν⋅ «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μένας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφρανμα τῶν Ἑλλήνων⋅ ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν 13607 PARA 2 771 οί ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἰὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς 13138 PARA 2 721 ένβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου 7260 PARA 2 102 τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἅφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν⋅ καὶ ὁ μὲν Ἅφαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς 16883 PARA 3 213 ἀλλ΄ όπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν 16858 PARA 3 210 έν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος 12219 PARA 2 621 τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν 🤞 μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ 3093 PARA 1 306 ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ 19276 PARA 3 439 δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ 14926 PARA 3 27 διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ οἱ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· 18919 PARA 3 403 έχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως 11619 PARA 2 552 κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἰὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ 14556 PARA 2 870 τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων 14559 PARA 2 871 11636 PARA 2 555 άνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος νὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα 2542 PARA 1 247 ό δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]ἐρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ό Νέστωρ ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς 7006 PARA 2 77 διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν 12679 PARA 2 671 αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἱὸς καὶ 7665 PARA 2 145 κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ 14753 PARA 3 10 έπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτη 10176 PARA 2 395 έβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῷ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα 8135 PARA 2 192 κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως Ἁγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει 8931 PARA 2 272 είς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον 16871 PARA 3 211 πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν. ὁ μὲν 12347 PARA 2 636 οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν 🄞 Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα

8282 PARA 2 207	[one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς
4369 PARA 1 430	γυναικός, ἥντινα τῇ βίᾳ ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῇ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ
8068 PARA 2 185	ό Εὐρυβάτης ό ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ
3159 PARA 1 311	ἐκάθισεν ἀναγαγών∙ ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ
12959 PARA 2 701	τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῇ Φυλακῇ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον
13199 PARA 2 727	ύπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὅντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες
12411 PARA 2 642	τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτῳ ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν
17797 PARA 3 300	καὶ βλάψειεν, οὔτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις
12500 PARA 2 651	μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὄμοιος Ἐνυαλίῳ τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον.
6395 PARA 2 16	λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὔτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν
2550 PARA 1 248	ώργίζετο∙ ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ
16206 PARA 3 148	Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι
5956 PARA 1 583	τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον
6008 PARA 1 589	οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ
9280 PARA 2 309	δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον
3576 PARA 1 353	ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ
5922 PARA 1 580	ό πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη⋅ ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται⋅ οὖτος γὰρ
6207 PARA 1 609	ό "Ηφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον
9948 PARA 2 375	χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ
19255 PARA 3 437	μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνῃς.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν
5911 PARA 1 579	ήμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήσῃ αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξῃ∙ ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς
5560 PARA 1 544	εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους
7303 PARA 2 105	ό θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἅτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων∙ ὁ δὲ Ἅτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ
18043 PARA 3 324	γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἑκτωρ εἰ τοὑπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως
15535 PARA 3 83	διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος εκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς
5832 PARA 1 571	ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν
6188 PARA 1 607	εὶς τὸν οἷκον αὐτῶν εἷς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστῳ οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ ήφαιστος ἐποίησε ταῖς
17020 PARA 3 226	ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς
16407 PARA 3 167	τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπῃς ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικίᾳ εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ
12517 PARA 2 653	όγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν
14610 PARA 2 875	ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος
11703 PARA 2 563	ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός⋅ σὺν
12935 PARA 2 698	καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν∙ τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ∙ τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας
18210 PARA 3 339	δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῇ παλάμῃ ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ
13022 PARA 2 708	οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα·
11906 PARA 2 586	οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιψκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν
Ī	

```
10759 PARA 2 453
                                   καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν
624 PARA 1 61
                                      εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἔλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ
16916 PARA 3 216
                                          τῶν λόνων: εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐνενόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς νῆν ἔβλεπε τοὺς
4476 PARA 1 440
                                            νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν
                                         καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁναμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς
17444 PARA 3 268
                                    έκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης
16774 PARA 3 200
18564 PARA 3 371
                                          δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῷ τῷ
8324 PARA 2 210
                                        θαλάσσης ἐπὶ τῶ μενάλω αἰνιαλῶ κτυπεῖ, ἀχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας
4892 PARA 1 479
                                    τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ
4049 PARA 1 400
                                    όπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ ήθρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη
340 PARA 1 33
                                      όπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου
362 PARA 1 35
                                         θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ ποεσβύτης τῶ Ἀπόλλωνι τῶ θεῶ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐνέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ
17677 PARA 3 288
                                    άνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος⋅ ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου
2618 PARA 1 255
                                      δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐἀν ὑμῶν
17906 PARA 3 311
                                      είς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα
17368 PARA 3 261
                                         ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ
12415 PARA 2 642
                                          οί παΐδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέανρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ
17636 PARA 3 284
                                    πορευθώμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἁλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρώας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα
2413 PARA 1 236
                                     αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν
17738 PARA 3 294
                                             τής ψυχής ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατήρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ
10863 PARA 2 463
                                           ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν
16798 PARA 3 203
                                         δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς
14308 PARA 2 845
                                       ἡγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υίὸς
11296 PARA 2 517
                                         τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ,
2355 PARA 1 231
                                      τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ. ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως νὰρ. ὧ υΙὲ τοῦ
15928 PARA 3 120
                                      ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἀναμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη
5925 PARA 1 580
                                    ήμιν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς 🧴 τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ήμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ
6209 PARA 1 609
                                       ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις∙ ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε
10341 PARA 2 412
                                        ό μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν
5235 PARA 1 511
                                       δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς
5289 PARA 1 517
                                    ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν
5716 PARA 1 560
                                       τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς⋅ «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ
12844 PARA 2 688
                                     ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν 🗴 ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος,
13488 PARA 2 758
                                      Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ
601 PARA 1 58
                                             καὶ όμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν 👌 ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω
10089 PARA 2 388
                                        διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα
```

```
13581 PARA 2 768
                                       ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ὠργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων,
1497 PARA 1 149
                                                  προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ
12689 PARA 2 672
                                     Ό Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγανε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους. Νιρεὺς ὁ τῆς Ἀνλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως. Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον
17998 PARA 3 320
                                        δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις
13114 PARA 2 718
                                   εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα
                                         πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν
12590 PARA 2 661
14962 PARA 3 30
                                    σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη
14821 PARA 3 16
                                   πορευόμενοι έννὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐγδεδυμένος ὢν καὶ τὸ
                                         καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς
15042 PARA 3 37
                                    χιτώνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ ἵΕκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄
15264 PARA 3 58
1235 PARA 1 121
                                     μοι ή τιμή ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε
12110 PARA 2 609
                                     καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡνεῖτο 👌 τοῦ Ἁνκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁναπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω
13285 PARA 2 736
                                     Αστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός· τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνήλθον. Οἵτινες δὲ τὴν
12513 PARA 2 653
                                            τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε
                                    δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ
703 PARA 1 69
11708 PARA 2 564
                                    Έλλήνων, τούτων πάλιν ήγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἰός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο,
16769 PARA 3 200
                                     μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δἡ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῶ τόπω τῆς Ἰθάκης
                                    τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υίός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο.
14121 PARA 2 826
11724 PARA 2 566
                                     υίός∙ σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υίοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ∙ ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ
17936 PARA 3 314
                                     οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον
11393 PARA 2 528
                                    Λοκρών ήνεῖτο Οϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῶ δὲ
13472 PARA 2 756
                                    Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἰός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων
3687 PARA 1 364
                                       τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω;
1489 PARA 1 148
                                       θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι,
12351 PARA 2 636
                                    ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηνὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας
12283 PARA 2 628
                                    τούτων πάλιν ήνεῖτο Μένης ὁ ἶσος τῶ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐνέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ
                                        έκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ
707 PARA 1 69
12994 PARA 2 705
                                       αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς
88 PARA 19
                                   τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῶ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον
12245 PARA 2 624
                                            Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὄμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν
12374 PARA 2 638
                                    τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ἄκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην
15953 PARA 3 123
                                     ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου
4164 PARA 1 411
                                   ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον
                                       ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν
115 PARA 1 12
3175 PARA 1 313
                                      ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν
19497 PARA 3 461
                                     μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες.
```

```
16514 PARA 3 178
                                    λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ
17536 PARA 3 275
                                   τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων,
18319 PARA 3 350
                                          άσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ 🔞 υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῶ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι
                                   ή βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς
60 PARA 17
3590 PARA 1 355
                                   Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου
5402 PARA 1 528
                                                "Εφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου∙ αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ
10424 PARA 2 419
                                    τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ´ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν.
17819 PARA 3 302
                                       μινήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόνονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόνον εἶπεν· «Ἀκούσατέ
7356 PARA 2 111
                                   προσφιλέστατοι ἡμίθεοι ελληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ
                                    βασιλέως ταῖς ήμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν.
9944 PARA 2 375
8271 PARA 2 205
                                             εἷς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε 👌 υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως
9387 PARA 2 319
                                      ό θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα
13324 PARA 2 741
                                     τούτων πάλιν ήγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμω ὁ υἰὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειρίθόω ἐγέννησεν ἡ
11615 PARA 2 552
                                    νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς
2510 PARA 1 245
                                   ὄ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον,
14034 PARA 2 817
                                      Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας εκτωρ ὁ υἰὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο
13371 PARA 2 746
                                           έποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεναλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ
14320 PARA 2 847
                                   ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας
                                     Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ
14227 PARA 2 837
14238 PARA 2 838
                                   πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ
13110 PARA 2 718
                                    ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων⋅ κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ
14876 PARA 3 21
                                             ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα,
17086 PARA 3 232
                                     Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ήθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ
17293 PARA 3 253
                                         ἵνα ὅρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν⋅ τῶ δὲ
16099 PARA 3 136
                                       αὐτῶν δόρατα πεπηνμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι
14471 PARA 2 862
                                    μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυνῶν ἡνεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας·
18294 PARA 3 348
                                     Άτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι
11508 PARA 2 541
                                        ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών⋅ τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες
14429 PARA 2 858
                                     έκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν
9149 PARA 2 295
                                     καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἔλληνας
4578 PARA 1 450
                                     αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε
122 PARA 1 12
                                     ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων· οὖτος γὰρ 🧴 Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ
14156 PARA 2 830
                                           ιώκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν 💍 τε Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης
14088 PARA 2 823
                                      συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἁντήνορος υἱοί, ὄ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ
14278 PARA 2 842
                                    οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὄ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου
                                           προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχῃ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὄ τε Μέσθλης καὶ Ἄντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοἱ, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη,
14495 PARA 2 864
```

```
13245 PARA 2 732
                                        ήγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες
12745 PARA 2 678
                                    τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὄ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἄντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ
11519 PARA 2 542
                                             παῖς τῶν μεναλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡνεμών· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἡκολούθουν ταχεῖς. ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί.
5060 PARA 1 494
                                    ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηνεῖτο· ἡ δὲ
2946 PARA 1 290
                                     πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λένειν:» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν
6542 PARA 2 31
                                         οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι
6922 PARA 2 68
                                    τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι
6375 PARA 2 14
                                    Τρώων· οὐδαμῶς νὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν "Όλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε νὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι
10978 PARA 2 474
                                       δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἰ
14921 PARA 3 26
                                            καὶ ἐἀν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς
14002 PARA 2 813
                                      περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε
6247 PARA 2 1
                                                                           Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ
10991 PARA 2 476
                                        διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κὰκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι,
17270 PARA 3 250
                                        διήνειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διενέρθητι, καλούσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῶ πεδίω
4082 PARA 1 403
                                        εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις
10682 PARA 2 445
                                        έκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Έλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς
13691 PARA 2 780
                                            δὲ ὦδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ὡσανεὶ πῦρ νῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ νῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει
8291 PARA 2 207
                                   'Οδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα∙ οἱ δὲ ἵΕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων
8908 PARA 2 270
                                   στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ´ αὐτῷ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν
10163 PARA 2 394
                                      τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ
                                   ἂν τὴν πόλιν τοῦ Ποιάμου τὴν μενάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν. οἱ δὲ Ἅλληνες μενάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν
9527 PARA 2 333
15441 PARA 3 74
                                      ποιησάμενοι οί μὲν Τρῶες ἐν τἢ Τροία τἢ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οί δὲ Ἕλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς
5455 PARA 1 533
                                           ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα∙ οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς∙ οὐκ
4305 PARA 1 424
                                            ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
14006 PARA 2 814
                                      τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες
13646 PARA 2 775
                                      λίθοις ένυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἱδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον
17207 PARA 3 245
                                     έν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτών πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν
13628 PARA 2 773
                                         οργισθεὶς Άγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Άτρέως παιδίο οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ
15421 PARA 3 73
                                     κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ ελληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ
15734 PARA 3 102
                                               όποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι∙ οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείπτε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ
17313 PARA 3 256
                                    μαχεσθώσιν τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον
15651 PARA 3 94
                                        καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω∙ οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν∙ οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας
4708 PARA 1 463
                                    αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας
1058 PARA 1 104
                                         μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς
3866 PARA 1 382
                                        ύπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Έλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ
17973 PARA 3 318
                                       ἔσειον, όποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ∙ οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν
```

14730 PARA 3 8 πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες ελληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι 8401 PARA 2 217 τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ 11465 PARA 2 536 οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν 14084 PARA 2 822 τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῶ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοἱ, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡνήσαντο οἱ δύο παίδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀναθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις 13236 PARA 2 731 άρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας 14287 PARA 2 843 14165 PARA 2 831 άρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, 12063 PARA 2 604 τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐννὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν τὸν πόντον· ἀπείλησαν νὰρ αὐτῶ ἄλλοι υίοὶ καὶ οἱ τῶν υίῶν υίοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ Ἡρακλέος. περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρενένετο πλανώμενος 12637 PARA 2 666 425 PARA 1 42 καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἕλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ 7490 PARA 2 126 όπόσοι πολίται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ "Ελληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς 13827 PARA 2 794 νέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ εκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ νέρον, ἀεί σοι οἱ 8252 PARA 2 203 καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ 587 PARA 1 57 14809 PARA 3 15 διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς 15834 PARA 3 111 ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ ἵΕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· 7466 PARA 2 123 τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ νὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς 802 PARA 1 79 όστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ "Ελληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν∙ ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἔλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ 9841 PARA 2 364 8448 PARA 2 222 τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξω Ἀγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα 3483 PARA 1 344 τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑνιεῖς μάχριντο οἱ Ἕλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρω ἐπείσθη, ἐξήνανε δὲ 13176 PARA 2 725 έκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ 9047 PARA 2 284 καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ 10677 PARA 2 444 κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν 9712 PARA 2 352 Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες. ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ 5217 PARA 1 509 Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υίὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ 1292 PARA 1 127 Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ ελληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν 13157 PARA 2 722 ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο 1640 PARA 1 163 οί υίοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἕλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ 7810 PARA 2 159 τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἕλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ 8499 PARA 2 227 καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ 13399 PARA 2 749 Ό δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην 9015 PARA 2 281 τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ 18654 PARA 3 378 Έλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος 8780 PARA 2 256 βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἑλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λένεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον 16373 PARA 3 164 προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον

5058 PARA 1 494 έστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐνένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηνεῖτο· ἡ 2944 PARA 1 290 ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ 187 PARA 1 18 ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι ελληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Ποιάμου 14248 PARA 2 839 Άσιος ὁ Ύρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν 13972 PARA 2810 όλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, Αχιλλεὺς ὡργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἀλλ´ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς 13596 PARA 2 770 14246 PARA 2 838 ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη 9507 PARA 2 331 ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄνε. ἀναμείνατε πάντες. οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες. αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἂν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν έν άμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἁλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία 15572 PARA 3 86 καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἡκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῶ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας 13405 PARA 2 749 17570 PARA 3 278 πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, 3962 PARA 1 391 δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄνοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς 17450 PARA 3 268 Άγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνήγον, ἐν δὲ τῶ κρατῆρι 17523 PARA 3 274 έκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υίὸς τοῦ 17452 PARA 3 268 άνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον 13026 PARA 2 708 καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ 6867 PARA 2 62 δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα. ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτετανμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ νὰρ έστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ 6483 PARA 2 25 δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ήρα 6061 PARA 1 594 17776 PARA 3 298 ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως 17876 PARA 3 308 μου υίὸν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη. 3804 PARA 1 376 υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα 19506 PARA 3 461 νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες. 181 PARA 1 17 έξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες 2626 PARA 1 256 16659 PARA 3 190 ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἑλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· 1253 PARA 1 123 βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά: 1367 PARA 1 135 δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία 3941 PARA 1 389 ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· 8327 PARA 2 211 έπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν · ὁ Θερσίτης 6240 PARA 2 1 Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι 4077 PARA 1 403 ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ 6754 PARA 2 52 καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ 10671 PARA 2 444 καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἅλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἅλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ 10614 PARA 2 437 τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς 228 PARA 1 22 τὸν τοῦ Διὸς υίὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἕλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ

15432 PARA 3 74	λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροίᾳ τῆ μεγαλοβώλῳ κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ
14655 PARA 3 2	αὐτῶν εῗς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοἡ τῶν
4795 PARA 1 470	δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι
11605 PARA 2 551	πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ
15519 PARA 3 82	ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Ἅλληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι
11696 PARA 2 562	Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ
16576 PARA 3 183	πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους
4832 PARA 1 473	τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἁδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι⋅ οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν
4041 PARA 1 399	θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ∙ ἀλλὰ σὺ
5824 PARA 1 570	αὐτῆς ψυχήν∙ ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί∙ ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ
2038 PARA 1 200	δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ
106 PARA 1 10	νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ
7098 PARA 2 86	ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς⋅ ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης
15776 PARA 3 106	καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήσῃ ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανίᾳ καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὅρκους
12403 PARA 2 641	Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ
13969 PARA 2 810	ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώ̞γνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ
13403 PARA 2 749	ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτῳ δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν
6253 PARA 2 1	Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄
11528 PARA 2 543	οί Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὄπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ
1788 PARA 1 177	βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο·
13841 PARA 2 796	όμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις⋅ «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης⋅ πόλεμος δὲ
9012 PARA 2 281	τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο
7092 PARA 2 86	οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται
19454 PARA 3 456	«Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν
14022 PARA 2 815	καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας ἵΕκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ
6536 PARA 2 30	τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων⋅ οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται⋅ ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ
190 PARA 1 18	Άτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ
2435 PARA 1 238	δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς
10956 PARA 2 472	τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνες ἐν τῷ πεδίῳ ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι.
9429 PARA 2 323	παρ´ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ελληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ
15491 PARA 3 79	in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ Ἔκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις
15105 PARA 3 43	ύπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν
11524 PARA 2 542	ό ἡγεμών· τούτῳ δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὄπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν
14917 PARA 3 26	πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον
18072 PARA 3 327	μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστῳ οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ
6917 PARA 2 67	τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων∙ οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα
1	

6370 PARA 2 13 τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα 11257 PARA 2 512 τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἅρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ 19449 PARA 3 456 ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά 16216 PARA 3 149 καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι νέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις. διὰ νῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου 12752 PARA 2 679 νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡνοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν 11302 PARA 2 518 Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν 17680 PARA 3 288 καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα 2621 PARA 1 255 τὴν ἑλληνικὴν νῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μενάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ. ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἡγάγοντο τοὺς 14501 PARA 2 865 6249 PARA 2 1 Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς 15236 PARA 3 56 ή κόμη καὶ ή μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν⋅ εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον 15837 PARA 3 111 νένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τοῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν 14806 PARA 3 15 πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ ελληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι 7469 PARA 2 123 οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ ελληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν 14116 PARA 2 826 "Ιδης, πλούσιοι, πίνοντες ὔδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον 17077 PARA 3 231 μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος 12633 PARA 2 666 διέβη φυνάς τὸν πόντον· ἡπείλησαν νὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ Ἡρακλέος. περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρενένετο 8758 PARA 2 253 πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων 2426 PARA 1 237 σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες 3728 PARA 1 368 πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς 2808 PARA 1 276 τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῶ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλογεικεῖν τῶ βασιλεῖ ἐξεναντίας, 1629 PARA 1 162 λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ ελληνες τῶν Τρώων 16654 PARA 3 190 Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι ελληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα 4111 PARA 1 406 τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία 14018 PARA 2 815 τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡνεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μένας Ἔκτωρ 10949 PARA 2 471 εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνες ἐν τῷ πεδίῳ 13278 PARA 2 735 εἷχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός⋅ τούτω δὲ 10514 PARA 2 428 έπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ 4740 PARA 1 465 κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ 16524 PARA 3 179 δὴ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ 12909 PARA 2 695 ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ 4437 PARA 1 436 κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν 11377 PARA 2 526 Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ καὶ τὴν ἐκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὀρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο 468 PARA 1 46 547 PARA 1 53 πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· 5623 PARA 1 550 δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο

ήμιν ἀποβήσεται: διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου νενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις. ἐν αἶς 9596 PARA 2 340 14261 PARA 2 840 ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν 4190 PARA 1 413 κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ 3874 PARA 1 383 βέλος κακόν· οί δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί. τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν 13665 PARA 2 777 έσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν 213 PARA 1 20 παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ 10490 PARA 2 426 καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ 7737 PARA 2 153 έπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν. τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς 32 PARA 1 4 2356 PARA 1 231 τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ 18262 PARA 3 345 Έλληνας∙ καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὠργίζοντο∙ πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ 12882 PARA 2 692 Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υίοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· 14265 PARA 2 840 ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς 14844 PARA 3 18 ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων 15217 PARA 3 54 ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἁφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῶ τῆς μάχης 965 PARA 1 95 ό Άγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ 9830 PARA 2 363 κατὰ νενεὰς ὧ Ἀνάμεμνον, ὅπως ἡ νενεὰ τὴν ἰδίαν νενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ἀν] δὲ οὕτως ποάξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα 5726 PARA 1 561 τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς 714 PARA 1 70 παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὄστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς 15330 PARA 3 64 έν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ 141 PARA 1 13 λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύνατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου 18848 PARA 3 397 δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ 1176 PARA 1 115 οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω 8750 PARA 2 252 ύποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ 5853 PARA 1 573 χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω Ἡρα· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔρνα νενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθοώπων οὕτως 19120 PARA 3 422 τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔρνα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστενον 18007 PARA 3 321 πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα 18746 PARA 3 387 γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση 14103 PARA 2 824 μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οί 4663 PARA 1 459 έπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση 3188 PARA 1 314 παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν 1087 PARA 1 107 τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ 15595 PARA 3 89 τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν 18760 PARA 3 388 ήτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· 18089 PARA 3 328 ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἁλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρώτα μὲν τὰ οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ 14391 PARA 2 854

12320 PARA 2 633 οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰνίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον 17646 PARA 3 285 17310 PARA 3 255 17620 PARA 3 282 15409 PARA 3 72 15638 PARA 3 93 19470 PARA 3 458 239 PARA 1 23 3813 PARA 1 377 1129 PARA 1 111 18854 PARA 3 397 14565 PARA 2 871 4905 PARA 1 480 13280 PARA 2 735 410 PARA 1 40 17909 PARA 3 311 17371 PARA 3 261 16087 PARA 3 135 7653 PARA 2 144 15009 PARA 3 34 717 PARA 1 70 4394 PARA 1 433 16707 PARA 3 195 10504 PARA 2 427 4731 PARA 1 464 7577 PARA 2 136 4023 PARA 1 397 9272 PARA 2 308 7563 PARA 2 135 15418 PARA 3 72 7752 PARA 2 154 15647 PARA 3 93 8582 PARA 2 236 1706 PARA 1 170 203 PARA 1 19 1808 PARA 1 179

ό πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δόρασι περὶ τῆς νυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι ή νυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν έξ ήμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν ἀπόδοτε ἤντινα πρέπει, ἤτις πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Έλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῶ μίῶ τοῦ Ἀτρέως τῶ Ἀναμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ Άπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί ό Άμφίμαχος καὶ ό Νάστης ἡνήσαντο, ό Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρενένετο Άπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ έὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν έν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία τῶν ὀργεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος. ὅστις ἀπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγενονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηνήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάρ τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι νυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔρνον τοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι, ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, πόλιν. Έννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ ίσχυρότερος, τὰ κτήματα καλώς πάντα λαβὼν καὶ τὴν νυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀνέσθω∙ οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ ελληνες ωιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε άλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· 🐧 ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι

2266 PARA 1 222 λόγω τῆς Άθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Άθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς 6118 PARA 1 600 5820 PARA 1 570 9467 PARA 2 327 6537 PARA 2 30 191 PARA 1 18 11091 PARA 2 484 18851 PARA 3 397 11016 PARA 2 478 17178 PARA 3 242 17113 PARA 3 235 18213 PARA 3 339 15865 PARA 3 114 13955 PARA 2 808 9586 PARA 2 339 9754 PARA 2 356 11939 PARA 2 590 6892 PARA 2 64 6510 PARA 2 27 17598 PARA 3 280 17215 PARA 3 245 7814 PARA 2 159 7101 PARA 287 9536 PARA 2 333 18076 PARA 3 327 9578 PARA 2 338 7146 PARA 2 91 10870 PARA 2 464 10926 PARA 2 469 10824 PARA 2 459 720 PARA 1 70 17454 PARA 3 269 9343 PARA 2 315 8828 PARA 2 261 16344 PARA 3 162 4862 PARA 1 476

έν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν Ἡφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον ἐπικάμωασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ωυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος οὖτος κατέφανε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν. τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐνέννησεν∙ οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τοώων· οὐδαμῶς νὰο ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὁλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε νὰο ἄπαντας ἡ Ἡρα καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἕλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ Έλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάνη καὶ λόνον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ τοὺς μεγαλοφθάλμους "Ελληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν παλάμη άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· οἷς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν κατακοιμηθήναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἅλληνας πανστρατί· ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας πανστρατιᾶ· καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ας ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ αὐτῶν πατρικῆ νῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς νῆς καρπὸν, ἐν αἰνείω προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ ελληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου έπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν. ὅπου ἑνὶ ἐκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ένταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ἡχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου όπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῇ ἐαρινῇ τροπῇ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων κατήσθιε τριζόντας· ή δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων πατὴρ κληθείην. ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ ό δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῇ φωνῇ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε

καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην έμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Άλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης έν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα. ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τεοπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς νενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυνεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάνα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μενάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν Άλέξανδρος, ό ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν έστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν ἐν τῷ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς νὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τὰ τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν έξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνω οὖτινος ή δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ Ἔκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους δώρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεναλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἂν τοῖς Ἅλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ ήμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ Έκάβης υίοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σανναρίου ποταμοῦ· καὶ νὰρ ἐνὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηνμένα ἦν, σύ μοι λέγε, ὦ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἐλτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ίσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ άγέλη μεγάλως έξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἅχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, νῦν ἐσχάτως

διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς

συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἀχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ νάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀναθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόνον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρῳ, καὶ παρεκάλει πάντας έκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Έλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ έμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ένεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας⋅ ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ έκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἅφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Άλλ΄ ἄγε καθὼς ἂν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἁλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς. ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν. σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἁρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ Άτρέως; Άλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἀγαμέμνων.» ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῶ έπειδή κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον έγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς έξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὦμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ νέρων αὐτὰ τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδών φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου∙ αί δὲ ἀθάνατοι τρίχες Άλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἰῷ τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἑλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ὄστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ δὲ οἴτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ

τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὠργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς

λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε τοῖς κήουξι ταύτην ἀπανανεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ νυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψα μαχεσθέντες λόνοις ἀνέστησαν. ἔλυσαν δὲ τὴν δημηνορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υίὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἀχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς γαυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ην ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὦμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Έλλησιν· ὄντως νὰρ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων ταῖς ὁλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, ἀπόπειραν ποιήσω καθώς προσήκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν ὂν τῷ Ἀγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἡχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δἡ καὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ έστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηνὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἕλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὤρνίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· ύπερέχοντα τῆ δυνάμει μἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναμσὶν ἔβαινον οἱ Ἑλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἕλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν καὶ οὖτοι πρόσωψιν όμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αί καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν⋅ «Ὠ Χρύση, τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν∙ ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς

5970 PARA 1 585 Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ 4432 PARA 1 436 τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς 11560 PARA 2 546 δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἄθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ 766 PARA 1 75 εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις ιὤκουν καὶ Αὐνειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς. οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἅμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἕλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ 11882 PARA 2 584 18947 PARA 3 406 μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κοὶ τῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν κοὶ τὰν ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ 7742 PARA 2 153 αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· 5793 PARA 1 567 έν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐνγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο(σ)πελάστους γεῖρας ἐπενένκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ 5926 PARA 1 580 τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων 6210 PARA 1 609 ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν 11674 PARA 2 560 καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον 11870 PARA 2 583 13054 PARA 2 712 Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υίὸς 4564 PARA 1 449 έφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης 2443 PARA 1 238 βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὅρκος γενήση· 2436 PARA 1 238 δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες 7237 PARA 2 99 βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτών καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μενάλως βασιλεύων 8334 PARA 2 211 αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας κατεκρατήθησαν⋅ ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν 3896 PARA 1 385 πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων 8026 PARA 2 181 κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς έκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς 7872 PARA 2 165 εκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς έκατέρωθεν ἐλαυνομένας γῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ 1544 PARA 1 154 ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ 16486 PARA 3 175 καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα 11875 PARA 2 583 περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἕλος, τὸ ἐνθάλασσον 4720 PARA 1 463 οί δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ 17591 PARA 3 279 ὄστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον 11682 PARA 2 561 τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἰιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ 885 PARA 187 Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ έμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ 10383 PARA 2 415 1480 PARA 1 147 ὅπως ἡμῖν τὸν ἔκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς 3105 PARA 1 306 καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ 6638 PARA 2 40 έπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ 9647 PARA 2 345 άμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἕνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν 11430 PARA 2 532 Όποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ 18111 PARA 3 331 μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ 12740 PARA 2 677 καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ

11754 PARA 2 569 όγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς 11762 PARA 2 570 ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν 12474 PARA 2 648 Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον. τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· 6749 PARA 2 51 όδυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηνορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο 10666 PARA 2 443 τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες 6901 PARA 2 65 έλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν 6353 PARA 2 11 καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν 6517 PARA 2 28 έλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως νὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν ἔαρος όπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνες ἐν τῷ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς 10957 PARA 2 472 9430 PARA 2 323 παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ 15492 PARA 3 79 in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ Ἔκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οί τὰς κεφαλὰς κομῶντες ελληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, 15106 PARA 3 43 τῶν λοιπῶν ὑποπτεὑεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ νελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες. ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι. διότι καλόν σοι 11525 PARA 2 542 ό ἡγεμών· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἡκολούθουν ταχεῖς, ὄπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, 15915 PARA 3 119 δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ 13730 PARA 2 783 τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· 10324 PARA 2 410 ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· 4572 PARA 1 449 βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μενάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὑπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, 10445 PARA 2 421 4657 PARA 1 458 ό καθαρός Άπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, 14177 PARA 2 832 Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· 10430 PARA 2 420 οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ 11751 PARA 2 569 Διομήδης· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς 10203 PARA 2 398 ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἅλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν 7708 PARA 2 150 δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ 8023 PARA 2 181 λόνοις κώλυε ἕνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν. ὁ δὲ 1688 PARA 1 168 λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡνοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν. Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν. ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι 10625 PARA 2 438 Έλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Έλλήνων πορευθῶμεν 12615 PARA 2 664 ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἠπείλησαν 10342 PARA 2 412 ό μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ό τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ 5236 PARA 1 511 δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς. ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς 5290 PARA 1 517 άτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν 5717 PARA 1 560 τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ 11183 PARA 2 493 τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse missing in the manuscript] 3102 PARA 1 306 ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς 4985 PARA 1 487 έξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὠργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ 3326 PARA 1 328 ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ

αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα έν τῶ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μενάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν ἄλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τότε δὲ ἄδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη νῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη νυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ὡχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὅχλον ὑπεισῆλθε τῶν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας, τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡνεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ Ἀνδραίμονος. δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ἀργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις έπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα έτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ έξώρμησεν ό κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ νὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηνήσεται· Ἀρνὸς νὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῶ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως ό υίὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων· οὖτος γὰρ ό Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόνον ἤκουσε ταχέως δὲ παρενένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀναμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως τοῦτον «Πορεύου καὶ ἄπιθι. ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθοω πευπόμενος ὄνειρε. ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ λαμπρῶ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε έχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ έξεπληττόμεθα όποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ τούτοις όμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ

13044 PARA 2 711 τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνήλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς 985 PARA 1 97 903 PARA 189 19308 PARA 3 442 1172 PARA 1 115 3664 PARA 1 362 17542 PARA 3 275 4582 PARA 1 450 17980 PARA 3 318 3561 PARA 1 351 17481 PARA 3 270 2589 PARA 1 252 11045 PARA 2 480 19280 PARA 3 439 5115 PARA 1 499 15944 PARA 3 122 9882 PARA 2 368 2231 PARA 1 219 5133 PARA 1 501 4361 PARA 1 430 10985 PARA 2 475 8244 PARA 2 202 2642 PARA 1 258 10572 PARA 2 433 9558 PARA 2 336 15873 PARA 3 114 2519 PARA 1 245 551 PARA 1 54 5135 PARA 1 501 5888 PARA 1 577 18725 PARA 3 385 3644 PARA 1 361 9879 PARA 2 368 14866 PARA 3 20 9898 PARA 2 370 4105 PARA 1 405

Άπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτω ζώντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι όμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν φιλίαν τραπώμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἁρπάξας έστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ ἄτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε. καὶ ὧ ή Ηλιε. ὅστις καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μενάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν έπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «՞Ω πάτερ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ϫθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ϫλλ΄ ἄγε μεγαλόφθαλμον υίὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τὴ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων αίγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῇ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ άδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ⋅ οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν⋅ οὐ γὰρ έὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοιτὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ. Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῇ γῇ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ έννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῇ ἀριστερᾳ, τῇ δὲ δεξιᾳ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν γενήσεται ήδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τὴ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ομίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῇ δειλία καὶ τῇ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν ό μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων· «ὄντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῇ δόξῃ ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν

ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου 7410 PARA 2 116 4090 PARA 1 404 καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ 9697 PARA 2 350 έστιν ἢ οὐδαμῶς. Ύπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ 10248 PARA 2 403 ό μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν 4312 PARA 1 425 έπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ 10920 PARA 2 468 ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἴτινες κατὰ 1992 PARA 1 196 γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως 1909 PARA 1 188 Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν 8456 PARA 2 223 τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν 18756 PARA 3 387 τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα 1377 PARA 1 136 Έλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος 1854 PARA 1 183 τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς 16418 PARA 3 168 ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως 16909 PARA 3 215 λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ 11072 PARA 2 482 έστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἕλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ 13341 PARA 2 743 Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους 821 PARA 181 ότε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῇ ἡμέρᾳ καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν 6609 PARA 2 37 έλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι 16637 PARA 3 189 αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἅμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ 9704 PARA 2 351 κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ 304 PARA 1 30 ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν 5303 PARA 1 519 «Όντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς 13150 PARA 2 722 ό μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ 18306 PARA 3 349 τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ Ἱσχυρᾳ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως 18167 PARA 3 336 ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ 18630 PARA 3 376 δὲ ή περικεφαλαία ή τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας 6160 PARA 1 604 ό Άπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἴτινες τῇ φωνῇ αὐτῶν τῇ καλῇ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, 9257 PARA 2 307 βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ 10749 PARA 2 452 τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος 5366 PARA 1 525 σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα 5357 PARA 1 524 έν ἐπιμελείᾳ γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω⋅ ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῇ κεφαλῇ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσῃς⋅ τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῇ κεφαλῇ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς 16685 PARA 3 193 τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ 16413 PARA 3 168 όστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὔτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς 5389 PARA 1 527 παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῇ κεφαλῇ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ 4675 PARA 1 460 εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῇ κνίσῃ αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων 19337 PARA 3 445 ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ

5842 PARA 1 572

7116 PARA 288

άρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα∙ ταύτη δὲ δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω ήρα· «Όντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ. Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἕλκει κάμνοντα χαλεπῷ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Άσκάνιος ό θεοῖς ὄμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχῃ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ "Ηραέν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἕλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἅργος καὶ εἰς τὴν αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν τοῦτον δὲ τὸν Ἀχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἀχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ προσφιλεστάτῃ χάριν φέρων, τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἅρᾳ· «Ὅντως δὴ χαλεπὰ τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῇ μορφῇ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς τής τοξικής ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν Λακεδαίμονος άρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῇ νήσῳ τῇ Κραναῇ ἐμίγην σοι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ κοίτῃ, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῇ παλάμῃ άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ τῷ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῇ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Έλλησι πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ ύπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῇ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχῃ, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς μαχεσθήναι πρώτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τοὺς Έλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσῳ μόνους μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὺν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ή τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ αὐτῶν πατρικῇ γῇ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ό περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ προσφιλεστάτῃ χάριν φέρων, τῇ λευκοβραχιόνῳ Ἡρᾳ· «Ὅντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῇ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις·

17133 PARA 3 237	τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ
6778 PARA 2 54	μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῇ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῇ Πύλῳ γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ
2587 PARA 1 252	οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῇ Πύλῳ τῇ ἄγαν θείᾳ, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων
3336 PARA 1 329	τὰς νῆας παρεγένοντο∙ τοῦτον δὲ τὸν Ἀχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ
6424 PARA 2 19	τὸν υἱὸν τοῦ ἄτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῇ σκηνῇ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ
18745 PARA 3 387	γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση
3040 PARA 1 300	πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχείᾳ καὶ μελαίνῃ νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ´ ἄγε δὴ
3938 PARA 1 389	ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῇ ταχείᾳ νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῇ
15751 PARA 3 104	Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῇ τε γῇ καὶ τῷ ἡλίῳ· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν
19202 PARA 3 431	ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῇ τε σῇ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ´ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι
5226 PARA 1 510	ὅπερ οἱ Ἑλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῇ τιμῇ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄
6772 PARA 2 54	δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλῳ γεγενημένου βασιλέως∙ τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων
1561 PARA 1 155	ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῇ Φθίᾳ τῇ μεγαλοβώλῳ καὶ εὐγείῳ τῇ τοὺς ἄνδρας τρεφούσῃ τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν
2594 PARA 1 252	καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῇ Πύλῳ τῇ ἄγαν θείᾳ, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ,
7988 PARA 2 178	Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς⋅ ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν
7838 PARA 2 162	Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος∙ ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν
9514 PARA 2 332	ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἅλληνες, αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ ἔως ἂν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ
8595 PARA 2 237	ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθῃ ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις
15436 PARA 3 74	καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῇ Τροίᾳ τῇ μεγαλοβώλῳ κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος
13810 PARA 2 792	υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτῃ, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῇ τῶν ποδῶν ταχυτάτῃ πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρῳ τάφῳ τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος
15784 PARA 3 107	αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανίᾳ καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψη⋅ ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν
1555 PARA 1 155	τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλῳ καὶ εὐγείῳ τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ
19416 PARA 3 453	δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ, οὐδαμῶς γὰρ τῇ φιλίᾳ αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῇ μελαίνῃ
19334 PARA 3 445	ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῇ νήσῳ τῇ Κραναῇ ἐμίγην σοι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ κοίτῃ, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη,
8548 PARA 2 232	ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῇ φιλίᾳ μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ
79 PARA 1 8	Άγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῇ φιλονεικίᾳ συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων∙ οὖτος γὰρ τῷ
12955 PARA 2 700	γῆ∙ τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῇ Φυλακῇ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα
6157 PARA 1 604	περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῇ φωνῇ αὐτῶν τῇ καλῇ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς
16340 PARA 3 161	καταλειφθῆ.» Οὔτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ
17961 PARA 3 316	πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῇ περικεφαλέᾳ τῇ χαλκῇ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ∙ οἱ δὲ
17494 PARA 3 271	νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῇ μεγάλῃ ξιφοθήκῃ ἀεὶ καὶ διὰ
11539 PARA 2 543	ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῇ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη⋅ τούτῳ δὲ ὁμοῦ
2147 PARA 1 210	άλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῇ χειρί σου∙ ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν∙ οὕτως γάρ σοι ἐρῶ,
6080 PARA 1 596	δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως
4377 PARA 1 431	μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῇ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος
253 PARA 1 24	δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ ἄτρέως τῷ ἄγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ

τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἴτινες τὴν Πύλον 11934 PARA 2 589 16121 PARA 3 139 14740 PARA 3 9 2631 PARA 1 256 1081 PARA 1 106 19015 PARA 3 412 2210 PARA 1 217 3825 PARA 1 378 451 PARA 1 44 2325 PARA 1 228 2131 PARA 1 209 4818 PARA 1 472 14218 PARA 2 836 14136 PARA 2 828 6805 PARA 2 57 7783 PARA 2 156 11690 PARA 2 562 8840 PARA 2 262 12779 PARA 2 682 12783 PARA 2 682 16588 PARA 3 184 11969 PARA 2 593 1498 PARA 1 149 14188 PARA 2 833 11330 PARA 2 521 10784 PARA 2 455 13298 PARA 2 738 18442 PARA 3 361 6688 PARA 2 45 12049 PARA 2 603 11672 PARA 2 560 18157 PARA 3 335 10027 PARA 2 382 18299 PARA 3 348 9226 PARA 2 303 959 PARA 1 95 χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ

καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῇ ψυχῇ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῇ βουλῇ τῶν προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν. ἀναθὸν δὲ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἄτρέως Ἁναμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόνον έπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῇ ψυχῇ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέρνισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ຝόῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οί δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἅβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἁρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἅσιος ὁ Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἁδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὧκουν καὶ Τηρείης τὸ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἅρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως τε Τροίζηνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴνιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡνεῖτο ὁ πολεμικὸς τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον όπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυνίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύνας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἅμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ἅλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ υίός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἁρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οί τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν⋅ ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι·

5442 PARA 1 532 διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ 11854 PARA 2 581 ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς 11424 PARA 2 532 οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐνειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ 5034 PARA 1 492 τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Άλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως 13048 PARA 2 711 τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων 13051 PARA 2 712 συνήλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου 10291 PARA 2 407 υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος 9024 PARA 2 282 οί πρώτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υίοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόνον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ έτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. 12355 PARA 2 636 9639 PARA 2 344 ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε 7903 PARA 2 169 in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς κηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης 3270 PARA 1 323 σκηνήν τοῦ υίοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βοισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄνετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην 1864 PARA 1 184 σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν 3500 PARA 1 346 τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ 17732 PARA 3 294 κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος 14355 PARA 2 850 Άξίου ποταμοῦ, Άξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν 10414 PARA 2 418 αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῶ κονιορτῶ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν νῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ 13719 PARA 2 782 τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως 17413 PARA 3 265 τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Έλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν 15415 PARA 3 72 γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς 15644 PARA 3 93 καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου νένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν νυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀνέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» 13302 PARA 2 738 τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἅργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὅρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, 11323 PARA 2 520 ώκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν. 15747 PARA 3 103 διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ἡλίω τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα ἀγάγετε δὲ 3144 PARA 1 310 κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ. τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀνανανών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηνὸς 7168 PARA 2 93 ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηνορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηνείρετο διενείρουσα αὐτοὺς τοῦ 3085 PARA 1 305 δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ 6746 PARA 2 51 ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας⋅ καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, 4936 PARA 1 483 έβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ 3168 PARA 1 312 ό Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης όδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· 1332 PARA 1 132 ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ 11485 PARA 2 538 τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, 10746 PARA 2 451 Έλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ 14732 PARA 3 8 δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες ελληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι 10081 PARA 2 387 γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ 1960 PARA 1 193 καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Έως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος,

6272 PARA 2 3 δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν 3763 PARA 1 372 ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν 133 PARA 1 13 ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύνατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα 6592 PARA 2 36 ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ 4352 PARA 1 429 δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἤντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ 10308 PARA 2 409 ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ 1372 PARA 1 136 παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι 11472 PARA 2 537 δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου 8739 PARA 2 251 άνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα 2837 PARA 1 279 καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ 15965 PARA 3 124 τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ 460 PARA 1 45 άκρωτηρίων όρνιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστενασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων 12482 PARA 2 649 τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ 13952 PARA 2 808 Έκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ 16267 PARA 3 154 δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς 16337 PARA 3 161 εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς 15977 PARA 3 125 έκ τοῦ Πριάμου τῶν θυνατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέναν ἱστὸν κατεσκεύαζεν. διπλοῦν ἱμάτιον 17614 PARA 3 282 μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς 18705 PARA 3 383 έν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῶ ὑψηλῶ πύργω, περὶ 17643 PARA 3 285 Άλέξανδρον φονεύση ό πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Έλλησιν ἀποδιδόναι 15451 PARA 3 75 οί δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄρνος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἑκτωρ μενάλως ἐχάρη 17337 PARA 3 258 εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, 2611 PARA 1 254 έδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν έλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ 2750 PARA 1 271 γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο 5671 PARA 1 555 έβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυνάτηρ τοῦ θαλασσίου νέροντος 15686 PARA 3 98 «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Έλληνας καὶ τοὺς 1421 PARA 1 141 καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ 7734 PARA 2 152 παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν 4550 PARA 1 447 χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παΐδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον 18177 PARA 3 337 κεφαλή τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τοιχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν 11949 PARA 2 591 τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς 12097 PARA 2 607 τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ 11481 PARA 2 538 καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ 11771 PARA 2 571 καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ιὄκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα 16483 PARA 3 175 μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ 11462 PARA 2 536 τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν

μέλαινα πλοῖα ἡκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ 11563 PARA 2 546 5916 PARA 1 579 φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν 12329 PARA 2 634 Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰνίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν 14099 PARA 2 824 ὄ τε Άρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ 12160 PARA 2 615 τῶν κατὰ θάλασσαν ἔρνων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἦλιδα τὴν μενάλην ὤκουν. ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· 13012 PARA 2 707 13309 PARA 2 739 δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης 12339 PARA 2 635 οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηνὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον 5438 PARA 1 532 ιδίοις έταίροις· ό δὲ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν 3129 PARA 1 308 συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν 8030 PARA 2 181 7869 PARA 2 165 κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συνχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ 4148 PARA 1 409 συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ 3186 PARA 1 314 ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν 14441 PARA 2 859 καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς 14987 PARA 3 32 αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος 18429 PARA 3 360 χιτώνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυνεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν 14717 PARA 3 6 τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας 13097 PARA 2 716 θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ 11320 PARA 2 520 τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν 11218 PARA 2 508 καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Άνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν 14222 PARA 2 836 τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἀσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, 12024 PARA 2 600 Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὡδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ 3703 PARA 1 366 καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν 11953 PARA 2 592 Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἁλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν 4172 PARA 1 412 ννώσει δὲ καὶ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνων ὁ μενάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα 9825 PARA 2 363 τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὦ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἱδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οί 6215 PARA 1 609 ό δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε 732 PARA 1 72 καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν 4506 PARA 1 443 Άναμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῶ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν 3705 PARA 1 366 σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα 12312 PARA 2 632 δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν 17930 PARA 3 313 ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς 729 PARA 1 71 7374 PARA 2 113 ό κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν 9074 PARA 2 288 σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες

8387 PARA 2 216 τοῖς Έλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν ἴΙλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ 8718 PARA 2 249 τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων 11172 PARA 2 492 τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one 17846 PARA 3 305 καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἵλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου 2237 PARA 1 219 "Εφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρᾳ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ 12918 PARA 2 696 Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν εῖτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας 13413 PARA 2 750 οί Περαιβοί οί καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ 12796 PARA 2 683 καὶ οἵτινες τὴν Τοηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα. Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί. πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἑκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον 15454 PARA 3 75 πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους 17340 PARA 3 258 3272 PARA 1 323 υίοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς 1441 PARA 1 143 εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δὲ τις ἀρχηνὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος 1866 PARA 1 184 έμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι 3147 PARA 1 310 εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῷ θεῷ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος 3502 PARA 1 346 αὐτοῦ ἑταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω 3740 PARA 1 369 οί υίοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υίῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος 11421 PARA 2 531 πάντας τοὺς Έλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Όποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐνειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε 13057 PARA 2 712 εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων 18173 PARA 3 336 καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, 7550 PARA 2 133 ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα 12455 PARA 2 646 περὶ τὸ δόρυ ἡνεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Λύκαστον καὶ τὸν 9077 PARA 2 288 ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες 7377 PARA 2 113 μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ 7922 PARA 2 171 τής καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ 12729 PARA 2 676 δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους. 11492 PARA 2 539 τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶνον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦοχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ 12732 PARA 2 676 ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε 18045 PARA 3 324 γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ 15537 PARA 3 83 διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης 8415 PARA 2 219 ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· 17029 PARA 3 227 έστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ 11019 PARA 2 478 ό μεγάλως κρατών καὶ βασιλεύων Ἀγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ 11479 PARA 2 538 καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἴτινες καὶ τὴν Κάρυστον 4598 PARA 1 452 Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ 385 PARA 1 38 ὦ λαμπρότοξε Άπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ 12450 PARA 2 646 Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ

παρανενήσομαι, μεμπτὸν νάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ νυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ χωρίς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι: Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεναλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι κόρης τοῦ Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄνοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν ήγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ἄκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λανόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ 'Ρόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὃν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς πντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ό δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, έπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν έαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς οἱ ἀρχηνοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀναμέμνων, κατὰ ήπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῷς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι έν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς ἔχοντες Ἑλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἔως ἂν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου, τὴν, μενάλην πορθήσωμεν,» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μενάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἴτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἦλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ἄκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ ἀπένενκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄνειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα∙ τούτων μὲν πεντήκοντα Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς

ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀναγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα 18924 PARA 3 404 15280 PARA 3 59 «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ὠνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται 7770 PARA 2 155 τὰ ὑποβαστάνματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἅλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐνένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόνον εἶπεν· 16481 PARA 3 175 τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ 12725 PARA 2 676 ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς 2245 PARA 1 220 τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ 11199 PARA 2 506 missing in the manuscript] [one verse missing in the manuscript] καὶ τὴν Ὁγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην 13226 PARA 2 730 ώκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡνήσαντο οἱ δύο παίδες τοῦ Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς 12 PARA 1 2 14758 PARA 3 10 Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον 1925 PARA 1 190 τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ 816 PARA 1 81 νὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀρνισθῆ ἀνδρὶ τῶ ἐλάττονι· ἐάνπερ νὰρ τὴν ὀρνὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει 1944 PARA 1 192 φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο 1 PARA 1 1 Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς 833 PARA 1 82 τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» 2881 PARA 1 283 τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἕλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ 757 PARA 1 75 καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἀχιλλεῦ, κελεύεις με, τῶ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀρνὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή σοι λέξω· 13306 PARA 2 739 Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν ἸΗλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε 1950 PARA 1 192 υἱὸν Ἀτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, 9952 PARA 2 375 καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας 206 PARA 1 20 τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παρανενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ 16478 PARA 3 175 υίῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ 4498 PARA 1 443 «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ 18287 PARA 3 347 δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν 18386 PARA 3 356 μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ 4600 PARA 1 452 ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον 387 PARA 1 38 "Άπολλον, ὃς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα 12924 PARA 2 697 Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη⋅ οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεναλοψύχου οί 12390 PARA 2 640 12105 PARA 2 608 ώκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα 11794 PARA 2 574 οἵτινες καὶ τὴν Ύπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ έμπεσόντες. καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπέθανον 7978 PARA 2 177 θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπώλοντο 7828 PARA 2 161 19466 PARA 3 458 ή μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς 9674 PARA 2 348 έντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς 18583 PARA 3 372 λῶρος αὐτῶ τῷ Ἀλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν

οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡνεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μένας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ

έλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆνον ἀνάνκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ μεναλοψύχου Ναυβόλου υίοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ἄκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἀδραστος καὶ Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν, Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ γεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς ήμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς κομῶντας Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα τοὺς τὰς κεφαλὰς κομώντας Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως νὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς νὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν 份λυμπον κατοικοῦντες τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοἰ τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ έξεπλάνη δὲ ὁ Ἀχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐννώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας άμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἐκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν∙ ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὃς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἄνειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν, τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν νινωσκούσης πάντα λέξω: ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠνάνομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς οί καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ ἵΕκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ νὰρ ἀνὰ καὶ τοὺς Έλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν νῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ τὴν Ὀγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς καὶ σεβασμία ήρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν έν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν έν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν

τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. έγένετο ήπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν πολυμήχανε Όδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν νῆν φύνετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις έγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν νῆν οἱ Ἑλληνες φύνωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη⋅ οὐ νὰρ ἔτι τοῦ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην τῶν υίῶν υίοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρενένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ πλοῖα ἤνανε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ή νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων έπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ μἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαμσον τὴν σὴν ὀρνὴν ἐνὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῶ Ἀχιλλεῖ τὴν ὀρνὴν ὅστις Ἀχιλλεὺς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἅβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἁρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο τόν τε Κῦνον ὤκουν Όποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ὄνειρε. ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως Ἀναμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀνόρευε καθώς αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν]. ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἔλληνας φυνάδας αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ Ένίσπην, καὶ τὴν Τενέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡνεῖτο ὁ τοῦ Ἀνκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο manuscript] Οἴτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν ἄσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν έὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν

δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου "Άρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Άνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἐκάστῳ δὲ πλοίῳ νεώτεροι [one verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ ήθαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ έπορεύθη. ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ ήθαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν νὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ ὀρνὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἁλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ´ ὃν ἂν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με άνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθώσι τοῦ Ἀλεξάνδρου καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθείς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων∙ ὧντινων τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα ατινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλονίζετο νὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι πάνυ τῷ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰνίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν 'Οϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων "Άργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, ὄντινα ἐνέννησεν ἡ Ῥήνη συννινομένη Ὀϊλεῖ τῶ πολεμικῶ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν οί δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεναλόβωλον καὶ εὔνειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄρνος καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ ό υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ύάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου

ό ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ύπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴνιον ἄκουν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν ἄπαντα 11790 PARA 2 573 17848 PARA 3 305 κνημίδας έχοντες Έλληνες· έγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν 11487 PARA 2 538 Ίστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου, τὴν, ὑωηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν 12792 PARA 2 683 καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ 1697 PARA 1 169 αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν. Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν. ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς 13798 PARA 2 791 πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ώμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υίῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν 4844 PARA 1 474 Έλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ 16585 PARA 3 184 εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυνίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύνας ἄνδρας 12906 PARA 2 695 ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν 16842 PARA 3 208 καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ όπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις 1168 PARA 1 115 έπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς 2574 PARA 1 250 ή φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν νενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθοώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν 18909 PARA 3 402 καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας 9054 PARA 2 285 θέλουσιν οί Έλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο 8042 PARA 2 182 Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ 11469 PARA 2 537 Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ 8050 PARA 2 183 συνῆκεν τὴν φωνήν, ὤρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῶ 3945 PARA 1 390 ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς 4372 PARA 1 431 τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ 4592 PARA 1 451 αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἅπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς 379 PARA 1 37 ένέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου. ὦ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὃς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς 1016 PARA 1 100 καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας 4470 PARA 1 440 ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ 1843 PARA 1 182 όργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως∙ καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις 1439 PARA 1 143 συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δὲ τις ἀρχηνὸς ἀνὴρ 3738 PARA 1 369 έμερίσαν οί υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῶ τοῦ ἄτρέως τὴν. Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου 2090 PARA 1 205 ύπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ 6291 PARA 2 5 δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υίῷ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι τὸν ἐπὶ 7632 PARA 2 142 Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος 18829 PARA 3 395 τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς 19268 PARA 3 438 προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, 7925 PARA 2 171 καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν⋅ ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· 2494 PARA 1 243 τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» 12020 PARA 2 599 τοῦ αἰγιδούχου Διός· αί δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ἀδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων 5876 PARA 1 576 έν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ 12690 PARA 2 672 Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον

τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; ἢ ἴνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη Άλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ Άλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Άπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ όπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ϫσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, uiὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἁφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης έννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων ό λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἕκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων έμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων∙ τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ άρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ⋅ καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας⋅ τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή⋅ τούτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς οί προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσῳ μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ

δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ εἰς τὸν πόλεμον∙ πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον έξ ύμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος Έλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἁρπαγήν· ἐξ ἡμῶν οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ έμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα ένδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν έμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην όδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς ό ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς 谱Ηλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἄρει Φυλείδης, ὃν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ έκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὄλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὕτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἕλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ τοῦν κοὶ τὸν κοὶ ίερων Έχινάδων των νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Ἡλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὃν ἐγέννησεν οὐκ ἤκουσαν∙ ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμων· ὅλαι εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἤλιον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ

δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις 17999 PARA 3 320 17548 PARA 3 276 τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἡλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, 14074 PARA 2 821 συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε 14106 PARA 2 824 άπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων 9119 PARA 2 292 ως τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἱδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν 9767 PARA 2 358 βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἴτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν 11457 PARA 2 535 16782 PARA 3 201 παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ 8061 PARA 2 184 δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως 7540 PARA 2 132 πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς 7547 PARA 2 133 ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς 8526 PARA 2 230 ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε 4779 PARA 1 468 εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα 10550 PARA 2 431 καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα 6141 PARA 1 602 τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ 15336 PARA 3 64 νοῦς ἐστιν∙ μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης∙ οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἂν 18097 PARA 3 329 αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ 12854 PARA 2 689 ἔνδοξος Άχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῇ βίᾳ ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ 4356 PARA 1 429 7913 PARA 2 170 ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν 6436 PARA 2 20 σκηνή, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ νίῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ 6834 PARA 2 59 κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν 6145 PARA 1 603 δέ τινος ή ψυχή ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ 1148 PARA 1 113 έπειδή κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῶ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς. Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ 3019 PARA 1 298 τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν 9977 PARA 2 377 ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ 1125 PARA 1 111 ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω 3401 PARA 1 336 ύμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε 12850 PARA 2 689 έν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ 17095 PARA 3 233 ό φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους 12053 PARA 2 603 νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην 13390 PARA 2 748 τούτοις δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ 17150 PARA 3 239 οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς 18395 PARA 3 357 Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου 3546 PARA 1 350 τῶν ἐταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ 3633 PARA 1 359 θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος,

Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υίὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν ήμιν ό μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην άρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος. οργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Έκτωρ ἐν ἀμφοτέροις Άφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῷ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ύπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς ό οἶκος ἄτεκνος∙ τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς ∨ηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα∙ οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ οί τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οί πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ όμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου έαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι έγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἁλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ ελληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ή ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων έν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης

10556 PARA 2 432 ή ψυχή ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ 5973 PARA 1 585 τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ 7992 PARA 2 178 χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς⋅ ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ 2733 PARA 1 269 κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ 7010 PARA 277 δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον 12526 PARA 2 654 11654 PARA 2 557 ην· τούτω δὲ όμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἅργος 3959 PARA 1 391 ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον 3498 PARA 1 346 ό δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρῳ ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην 4802 PARA 1 470 τροφής τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατήρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι 9461 PARA 2 326 ή δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα 9298 PARA 2 311 βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Όπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις 9368 PARA 2 317 σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ 4604 PARA 1 452 391 PARA 1 38 Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ 10098 PARA 2 389 τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ 13129 PARA 2 720 κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ´ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς 13115 PARA 2 718 καὶ Όλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ πλοίῳ πεντήκοντα 15712 PARA 3 100 ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου 4790 PARA 1 469 τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης 2180 PARA 1 214 ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος 3232 PARA 1 319 2139 PARA 1 210 6028 PARA 1 591 18889 PARA 3 401 πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κὰκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ 18468 PARA 3 363 περὶ αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος 3267 PARA 1 323 «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη 18530 PARA 3 368 χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς 1127 PARA 1 111 ό μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ 4966 PARA 1 486 ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ 7012 PARA 2 77 έκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ 17728 PARA 3 294 6052 PARA 1 593 όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» 11990 PARA 2 595 ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ἀδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο 9787 PARA 2 359 Άγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ 8082 PARA 2 186

πλους ἔγουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ Ύπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν ἄνε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι ννώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες ανεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῶ πατρί· «Ὠ Ζεῦ καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηνοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἤνανεν δώδεκα πλοῖα· Jone verse missing in the manuscriptl Οἴτινες τὸ Ἅρνος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν ἄσίνην, τὰς βαθείαν δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν ύποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἐφη. εἶπεν. καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήο, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ϫστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος έβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Έλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐνένοντο. ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως. δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ ώκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ Βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης όμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Έλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν ελίδα τὴν μεγάλην ἄκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ὑρμίνη καὶ ἤ Μύρσινος ἡ ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ νάλα τὰ ἀννεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας "Ελληνες ἐν τῶ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἀλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες τοῦ Πυλαιμένους ή συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὄθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον ὢονίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηνορίαν συνανεστρέφετο τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐνὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατοίδος. λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἀξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις έντός. τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί. τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεννίσαι δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε έπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἂν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἤλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ύπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς νῆν ἔβλεπε τοὺς ὀ∞θαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας. τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ

18520 PARA 3 367 εὶς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα 18526 PARA 3 367 δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ 12559 PARA 2 657 τὴν λευκόνειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεῖτο. ὃν ἐνέννησεν ἡ Άστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς νάμον 12494 PARA 2 650 πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ πλοῖα παρενένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ 12444 PARA 2 645 18419 PARA 3 360 εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ 18317 PARA 3 349 έν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «ˀΩ Ζεῦ βασιλεῦ, 12291 PARA 2 629 ὂν ἐνέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς. ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα πρό τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν 10373 PARA 2 415 11979 PARA 2 594 καὶ τὴν Άμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Έλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὧδῆς, ἀπὸ 7128 PARA 289 χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως 15972 PARA 3 124 Έλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυνατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέναν ἰστὸν 16995 PARA 3 224 ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ὡμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ 6817 PARA 2 58 τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἤ 15061 PARA 3 39 1323 PARA 1 131 ό βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ 9101 PARA 2 291 εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὧς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ νάρ τις ἕνα μῆνα μένων 864 PARA 1 85 ό κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ 5966 PARA 1 584 οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ έκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν 11976 PARA 2 594 τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ελος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς 11886 PARA 2 584 τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἁμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἕλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἵτυλον 5378 PARA 1 526 τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἂν τῆ κεφαλῆ 16940 PARA 3 218 όφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ 13657 PARA 2 776 δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο 6012 PARA 1 589 καὶπερ θλιβόμενος βοηθήσαι σοι· χαλεπὸς νὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας 11888 PARA 2 584 καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἁμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἕλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων 4631 PARA 1 455 μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως 5170 PARA 1 504 έν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὄστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων 421 PARA 1 41 σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἕλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς 14835 PARA 3 17 παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρῳ 7589 PARA 2 137 τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ 10602 PARA 2 436 καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν 16741 PARA 3 197 δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον 523 PARA 1 51 έπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Έλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν 11583 PARA 2 548 ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ 17191 PARA 3 243 ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν

12773 PARA 2 681 τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄρνος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἀλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν 14983 PARA 3 32 έφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα 5452 PARA 1 533 ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα∙ οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου 12915 PARA 2 696 δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν 11201 PARA 2 506 manuscriptl [one verse missing in the manuscript] καὶ τὴν Ὀνχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες 12702 PARA 2 673 υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ 15446 PARA 3 75 17332 PARA 3 258 τὴν Τροίαν μεναλόβωλον καὶ εὔνειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄρνος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα νῆν τὴν καλὰς νυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ 4913 PARA 1 481 ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός: 18195 PARA 3 338 φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ 18400 PARA 3 357 ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν 9262 PARA 2 307 θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδίωρὶ ἐκεῖσε δὲ μένα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός. 11961 PARA 2 592 έρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν. καὶ τὸν 10118 PARA 2 390 περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω 1646 PARA 1 164 έξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἕλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαἰ 13438 PARA 2 752 έγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα 5364 PARA 1 525 άλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν 4899 PARA 1 480 προέπεμψεν ό πόρρωθεν ήμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον 12316 PARA 2 632 τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἵ καὶ τὴν 13481 PARA 2 757 Πρόθοος ό τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἴτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ό ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ 5896 PARA 1 577 καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐνὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολονήση 10169 PARA 2 394 ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ 4934 PARA 1 483 μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ 8309 PARA 2 209 ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλω αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ 14382 PARA 2 853 όθεν τῶν ἡμιόνων τὸ νένος τῶν ἀνρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν 6167 PARA 1 605 αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτρανώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς 18277 PARA 3 346 πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα 18375 PARA 3 355 έπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην άλλήλοις ὡργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως τὴν 18273 PARA 3 346 1971 PARA 1 194 τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ 2248 PARA 1 220 ίσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς⋅ αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν 16752 PARA 3 198 εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὄστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα 9440 PARA 2 324 οί τὰς κεφαλὰς κομῶντες Έλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, 6820 PARA 2 58 νύκτα∙ λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο∙ ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς 4922 PARA 1 482 δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ 16744 PARA 3 197 όμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ

3068 PARA 1 303 άπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι ννώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἷμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει,» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόνοις 15818 PARA 3 109 κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· 1651 PARA 1 165 τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε 11032 PARA 2 479 ὄμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη 15472 PARA 3 77 ό δὲ Έκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας. καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the 18227 PARA 3 341 Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηνέρθη 17419 PARA 3 266 19003 PARA 3 411 έκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ νυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ 16326 PARA 3 160 829 PARA 1 82 αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι 17611 PARA 3 282 ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ 9998 PARA 2 379 ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ νενήσεται οὐδὲ ὀλίνον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον 10141 PARA 2 392 έπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς 5596 PARA 1 547 δντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ´ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων 8863 PARA 2 265 ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· 5754 PARA 1 563 γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· 2143 PARA 1 210 φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά νε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόνοις αὐτὸν ὀνείδισον καθώς καὶ δέον ἐστὶν· 18145 PARA 3 334 άρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ 10371 PARA 2 414 νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας 4326 PARA 1 426 πάλιν πορευθή εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι 18019 PARA 3 322 έν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς νενέσθαι,» 16705 PARA 3 194 Άγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ώς πρᾶος 12422 PARA 2 643 ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα 10148 PARA 2 393 δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἰ 15814 PARA 3 109 εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ νέρων πάρεστιν. ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις νένηται.» 3472 PARA 1 343 όλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑνιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· 8078 PARA 2 186 τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν 6698 PARA 2 46 τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων 10882 PARA 2 465 τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε 17920 PARA 3 312 Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ 17055 PARA 3 229 ή ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι 10634 PARA 2 439 κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως 2350 PARA 1 229 ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ό τὰ δημόσια κατεσθίων 3884 PARA 1 384 τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλενε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας 4948 PARA 1 484 διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος 4883 PARA 1 478 καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν

6124 PARA 1 601 τὸν Ἡφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὕτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς 8981 PARA 2 278 καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ άγριοφώνων, οἴτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ 14536 PARA 2 868 6082 PARA 1 596 θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν 5964 PARA 1 584 εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς 8363 PARA 2 214 διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς 18450 PARA 3 362 αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Άλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα 15303 PARA 3 62 εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν γηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμινό μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, 2910 PARA 1 286 15274 PARA 3 59 προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν 19196 PARA 3 430 φονευθείς, ὄστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι 4612 PARA 1 453 θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μενάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων 5651 PARA 1 553 "Ηρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου 56 PARA 1 6 όρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν 2805 PARA 1 276 ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν 19314 PARA 3 443 12472 PARA 2 648 καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν 9438 PARA 2 324 έγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως 14386 PARA 2 853 τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν 17970 PARA 3 317 τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις 18152 PARA 3 335 δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀρνυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μενάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ 6695 PARA 2 46 καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν 285 PARA 1 28 ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας 7251 PARA 2 101 τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν 8990 PARA 2 279 Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ 2392 PARA 1 234 έξερῶ σοι δὴ καὶ μέναν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον. ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν 7279 PARA 2 103 αὐτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[ŋ]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ 147 PARA 1 14 καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω. 3772 PARA 1 373 τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω 288 PARA 1 28 παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ 4328 PARA 1 426 εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» 8407 PARA 2 218 κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τοῖς κεραυνοῖς, τῶ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῇ ἀγέλῃ μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων 11038 PARA 2 479 8729 PARA 2 250 "Ιλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν 8289 PARA 2 207 δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ 100 PARA 1 10 ό Άπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν

544 PARA 1 53 αί πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηνορίαν 13686 PARA 2 779 άρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν 3226 PARA 1 318 περὶ τῶ καπνῶ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήονουν κατὰ τὸ στρατόπεδον∙ οὐδαμῶς ὁ Ἁναμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας. ἥντινα ποῶτον τῶ Ἁνιλλεῖ 10632 PARA 2 439 συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διενείρωμεν τὸν ταχὺν 2348 PARA 1 229 δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ 3882 PARA 1 384 καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ 4946 PARA 1 484 διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς 4881 PARA 1 478 τὸν ὄρθρον νενῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ 1164 PARA 1 115 μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι 11436 PARA 2 533 τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα 17886 PARA 3 309 ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, 17705 PARA 3 291 ἔνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαμροὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ 12052 PARA 2 603 κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην ύπολαβόντες ὰριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν 15119 PARA 3 45 2782 PARA 1 274 καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν 453 PARA 1 45 δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον 11629 PARA 2 554 ό Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίνειος ἐνένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος νὰρ 17002 PARA 3 225 τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς 14532 PARA 2 868 18187 PARA 3 337 έξ ίππείων τριχών τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῆ 18579 PARA 3 372 ύπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὄστις λῶρος αὐτῶ τῶ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπονένειον αὐτοῦ συνσφίννων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο, Καὶ δὴ ἂν αὐτὸν 14150 PARA 2 829 εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ 4963 PARA 1 486 Έλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ τψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ 6725 PARA 2 49 Ή μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὅλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ 9284 PARA 2 309 μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν, Ὅπου 2521 PARA 1 246 εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου 17246 PARA 3 248 καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ 17755 PARA 3 296 5318 PARA 1 520 παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν 5371 PARA 1 525 όπερ θαρρήσης τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ 9250 PARA 2 306 ήμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν 4030 PARA 1 398 ότε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι 5158 PARA 1 503 τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ 13358 PARA 2 744 12427 PARA 2 643 πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ 14705 PARA 3 6 έξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον

τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἰ πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα νῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτών πατρικῆ νῆ. πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας «Ὠ πάτερ όμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὕτε εἰς ἔνκρυμα παρανενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῷν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ⋅ τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς ، Ἁτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ή σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως τῶ Ἐκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἐλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μένα Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν άλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραοτάτοις λόγοις κώλυε ἔνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἅρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός⋅ ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις Βουλεύονται· ἐπέκαμψε νὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα. τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ ήρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ή γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ή τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἅγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὃν τῷ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος ῶ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ ελληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἔλλησι νέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρενένετο· τὰς ὦ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ὅτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰρνάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἅλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἔλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἕλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόνοις τοῖς Ἕλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἕλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς ελλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αί ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς ἵΕλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς ἵΕλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς ἕλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις Έλένην καὶ τὰ κτήματα όμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ελλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται

8949 PARA 2 274 καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μενάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔπραξεν. ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηνοριῶν· 3860 PARA 1 382 ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἅλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ 2888 PARA 1 284 τῶ Άχιλλεῖ τὴν ὀρνὴν ὄστις Ἀχιλλεὺς μενάλως πᾶσι περίφρανμα τοῖς Ελλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ 7767 PARA 2 155 δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς ελλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος 1105 PARA 1 109 1857 PARA 1 183 ό καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ 16836 PARA 3 207 σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ 16426 PARA 3 169 κεφαλή καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν, καλὸν δὲ οὕτως ἐνὼ οὕτω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ νὰρ ἀνδοὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι 5994 PARA 1 587 2719 PARA 1 268 μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις 7639 PARA 2 143 Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία 9981 PARA 2 378 νὰρ ἐνὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἔνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόνοις. ἐνὼ δὲ προκατηρξάμην ὀρνιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ 3078 PARA 1 304 σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν 6673 PARA 2 44 περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ἄμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν 14642 PARA 3 1 Έπειδὴ δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες 7582 PARA 2 137 αί δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, 16322 PARA 3 160 σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων γαυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν 5868 PARA 1 575 ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ 19390 PARA 3 450 ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ´ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων 14930 PARA 3 27 κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς 14963 PARA 3 30 τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωτανωνισταῖς φανέντα, κατεπλάνη καὶ ἐφοβήθη κατὰ 14822 PARA 3 16 έγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς Θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ 15043 PARA 3 37 καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς 15265 PARA 3 58 ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ ἵΕκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ὠνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ 2219 PARA 1 218 καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀρνιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται. λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀρνυρᾶ λαβῆ 17753 PARA 3 296 έκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον 13650 PARA 2 775 3116 PARA 1 307 ισοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῶ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν 4701 PARA 1 462 ωμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς 18801 PARA 3 392 έν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ 10035 PARA 2 383 καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος 19370 PARA 3 448 όμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον 2783 PARA 1 274 καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν 7126 PARA 289 νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ 2717 PARA 1 268 ἀνδρῶν∙ ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις 4259 PARA 1 419 τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κοὶ πον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι.

ή δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῶ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. έκ τῆς σκηνῆς τὴν Βοισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπανανεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ Άθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Άθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς κομώντες Έλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις. ὧ ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ ένδεδυμένε, δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εύρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ἀνηλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο δή πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς ελλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ ἄγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ Ἅφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως· τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν τῶ σῶ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ έν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις τιμὴν δὲ τοῖς Έλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ ὄρνιθας, όμοιότριχας ἰσοετεῖς, όμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἐταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς ώφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας

εἰς αὐτὸν ἀμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος

καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος ἐλονίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο "Ιλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὀρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω⋅ ὁ Ζεὺς Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ αὖται ἐν βοῇ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄναν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ μοι ή τιμή ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἰὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους όπόσον ὰφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ὰελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μενάλως ὑπέστενεν ἡ νῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς ύπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν ό σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ´ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, είς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον άλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τοῖς σοῖς πραοτάτοις λόνοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συνχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ Ἁλεξάνδρω έκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως έν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ

10041 PARA 2 383 καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄριατος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος 40 PARA 1 4 6631 PARA 2 40 16236 PARA 3 151 5329 PARA 1 521 4136 PARA 1 408 16852 PARA 3 209 7976 PARA 2 176 7826 PARA 2 160 9237 PARA 2 304 9714 PARA 2 352 10001 PARA 2 380 5212 PARA 1 509 10954 PARA 2 472 15053 PARA 3 38 13878 PARA 2 800 9309 PARA 2 312 2281 PARA 1 223 13882 PARA 2 800 14829 PARA 3 17 18085 PARA 3 328 6680 PARA 2 45 18142 PARA 3 334 8810 PARA 2 259 16698 PARA 3 194 456 PARA 1 45 915 PARA 1 90 16549 PARA 3 181 8656 PARA 2 243 6413 PARA 2 18 8467 PARA 2 224 4266 PARA 1 420 10311 PARA 2 409 17006 PARA 3 225 11802 PARA 2 575 14402 PARA 2 855 τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Άλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ

τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ έπιθεῖναι νὰο ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στενανμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηνέρθη θαυμαστὴ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήνοροι καὶ σύμβουλοι ἀναθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ "Ηρα· ἐμοὶ δέ καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Άλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῷν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς έκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ ελληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῦς. Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ έν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ νάλα τὰ ἀννεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνες ἐν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς ὄμοιος Άλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν άλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηο ἐννάτη ἦν ἤτις διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Έκτορ, σοὶ δὲ πλέον πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ιὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴο τῆς καλλικόμου ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ άδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ καταλάβω ως ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ιὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῶ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀρνιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ιἄμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστενασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ χεῖρας ἐπιβάλλοι όμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν ،Αναμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καί ύπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ϫγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, ἐν ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῷ Θερσίτη ταχέως παρίστατο δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀναμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ. έμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; τῶ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν ὄλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόνους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ νεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Έλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ύψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν

3314 PARA 1 327 καὶ λόνον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας 3204 PARA 1 316 δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν 4445 PARA 1 437 κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόνεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῶ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· 3544 PARA 1 350 κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ 350 PARA 1 34 δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο 18502 PARA 3 366 ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἁλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς 18967 PARA 3 408 σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ 19408 PARA 3 452 ηδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἅλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς νὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν 17633 PARA 3 284 δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις ἐὰν δὲ τὸν Ἁλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζηνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, 11685 PARA 2 561 19170 PARA 3 427 Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι 10101 PARA 2 389 περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὄλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει. ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ 16394 PARA 3 166 δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ 18570 PARA 3 371 ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῶ τῶ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ 14690 PARA 3 4 έν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ 871 PARA 1 86 γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ϫπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Ἔλλησι τὰς 4033 PARA 1 398 τῶ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ 4638 PARA 1 456 ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Έλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ 7284 PARA 2 103 τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους 10038 PARA 2 383 ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν 2502 PARA 1 244 σù δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ 4177 PARA 1 412 Άτρέως Άγαμέμνων ό μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ 11242 PARA 2 511 δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ 3331 PARA 1 329 τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ 2098 PARA 1 206 δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἀναμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἀχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ νλαμκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρενενόμην ἐνὼ θέλουσα 6276 PARA 23 ό ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν 5700 PARA 1 558 ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ 8612 PARA 2 239 ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ 12709 PARA 2 674 κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. 13601 PARA 2 770 νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον, τὸν, ἄψονον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα, Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ 3357 PARA 1 331 έχάρη ὁ Άχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ 10269 PARA 2 405 πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν 2689 PARA 1 263 ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one 8658 PARA 2 243 νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος 8953 PARA 2 275 άρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔπραξεν, ὄστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν⋅ οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου 12928 PARA 2 697 τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη

6863 PARA 2 61 ίππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα. ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτετανμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ 4473 PARA 1 440 έκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς 10320 PARA 2 410 τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήρνει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως 17258 PARA 3 249 τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν νέροντα διὰ λόνων διήνειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διενέρθητι, καλοῦσι σε οἰ 10316 PARA 2 410 νὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήρνει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος 6260 PARA 2 2 ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὄλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, 1066 PARA 1 105 έπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ 5418 PARA 1 530 τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέναν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι ένδεεῖς ὄντας· τὴν νὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς 17741 PARA 3 295 ό δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ 17944 PARA 3 315 10386 PARA 2 416 κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Έκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ 3915 PARA 1 387 πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀρνὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόνον ἀπείλησεν, ὅπερ 14603 PARA 2 875 ύπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν 641 PARA 1 63 δαμάζει τοὺς Έλληνας ἀλλ΄ ἄνε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ νὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω νενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι 5475 PARA 1 535 πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ 4123 PARA 1 407 θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ 3991 PARA 1 394 ύπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγεγομένη δὲ εἰς τὸν οὐραγὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόνω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. 4118 PARA 1 406 δντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ 5148 PARA 1 502 κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν 10280 PARA 2 406 τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἕκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ 9374 PARA 2 318 Ἐπειδὰν δὲ κατέφανεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ 10396 PARA 2 417 αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἐκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν έταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ 8614 PARA 2 239 ήμεῖς προσβοηθώμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὄστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ 14941 PARA 3 28 Άλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ 18612 PARA 3 375 ένόησεν ή τοῦ Διὸς θυνάτηο Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῶ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας 1474 PARA 1 147 σύ. ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε. ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐρναζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ 4069 PARA 1 402 τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ 5219 PARA 1 510 ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἅλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί 17131 PARA 3 237 ού δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ 18340 PARA 3 352 πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰρνάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἁλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς γερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν 18916 PARA 3 403 τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 2697 PARA 1 264 Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι 4826 PARA 1 473 δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· 6304 PARA 2 6 έφαίνετο ή βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν 13423 PARA 2 751 τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν 12878 PARA 2 692 έκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου

τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς τροφής. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφής τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρενένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· τῶ Ἁχιλλεῖ ἀπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῶ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα ό τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ ένεργούντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἤλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῶ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλινότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ ό ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Άστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν Ἅφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὕτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ Πτελεὸν καὶ τὸ Ἔλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὧδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μενάλως πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς ελληνας ἀλλ΄ ἄγε τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ ঐτρέως; Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τής πολυκαθέδρου τής μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τής ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ ίερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως ποτηρίοις ἄπασι διενέρνισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς έπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὸ Έλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὠδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ νυναικών Έλένη εἰς τὸν ὑωηλόστενον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόνελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τῶ Ἀναμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν Ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόνον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις έπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἅλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως τῷ Ἅγαμέμνονι οὐκ Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν Ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν όποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων,

1565 PARA 1 156 δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεναλοβώλω καὶ εὐνείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ 16202 PARA 3 147 καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἁντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, 12609 PARA 2 663 τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη νενηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν 16197 PARA 3 147 τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ίκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλένων καὶ ὁ Ἀντήνωρ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφινένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Έλος καὶ τὸ Δώριον, 11966 PARA 2 593 τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἕλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ 11893 PARA 2 585 16194 PARA 3 147 Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ 10620 PARA 2 438 ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄνε. οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς. ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ καὶ ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο. ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόνον 9006 PARA 2 280 αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε. 1193 PARA 1 117 14140 PARA 2 828 αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων 10735 PARA 2 450 έκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο, τὸν, λαὸν τῶν Ἑλλήνων διενείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήνειρε δὲ ένὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν 4622 PARA 1 454 πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς 8002 PARA 2 179 ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα 7849 PARA 2 163 Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα 14914 PARA 3 25 πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη 15466 PARA 3 76 ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μενάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόνον ἀκούσας. καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε 9020 PARA 2 282 ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν∙ ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ 16811 PARA 3 204 2673 PARA 1 261 καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον 9543 PARA 2 335 δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόνον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ 13946 PARA 2 807 διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ 6398 PARA 2 16 καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ 4251 PARA 1 419 έγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν 份λυμπον 19503 PARA 3 461 ἵνα νένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόνον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες. 15577 PARA 3 87 παρ΄ ἐμοῦ. ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες. τὸν λόνον τοῦ ἄλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηνέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ 18181 PARA 3 337 τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε 18548 PARA 3 369 "Έφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους 18610 PARA 3 375 έὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ 222 PARA 1 21 τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν ελληνες, 11694 PARA 2 562 καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ 5105 PARA 1 498 πρωινή δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ 16396 PARA 3 166 αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τὸν μέναλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν 5097 PARA 1 497 11344 PARA 2 522 τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηναῖς· τούτοις ὁμοῦ 12142 PARA 2 613 ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἁτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν.

3551 PARA 1 350 έκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης. βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ 17604 PARA 3 281 ύμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἁλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα 10232 PARA 2 401 τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων 12875 PARA 2 692 Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υίοὺς τοῦ 10262 PARA 2 405 Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ 18358 PARA 3 354 őπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν. 16665 PARA 3 191 ύπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἕλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον 7898 PARA 2 169 Ione verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῶ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῶ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ Ἀναμέμνονι ἦλθεν ὁ 10284 PARA 2 407 ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; 18927 PARA 3 404 φανεροποιών. Διατούτο δὴ μηδαμώς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμών παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ 9734 PARA 2 354 7799 PARA 2 158 Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν νῆν οἱ Ἑλληνες φύνωσιν ἐπὶ 18781 PARA 3 390 ή ἔνδοδος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως τοὺς στενανμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα∙ εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς 9762 PARA 2 357 φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν 6178 PARA 1 606 7951 PARA 2 174 ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν 9093 PARA 2 290 δὲ καθάπερ παΐδες νέοι ἢ χῆραι νυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς 16471 PARA 3 174 μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ 19106 PARA 3 421 7774 PARA 2 155 τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἅλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἅρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ 8741 PARA 2 251 στόμα σου ἔχων δημηνορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔρνα 17466 PARA 3 269 τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνήγον, ἐν δὲ τῷ κρατήρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον∙ μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ 17251 PARA 3 248 ό Ίδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ 11898 PARA 2 585 Έλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν 688 PARA 1 67 καὶ τῶν αἰνῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡιῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἀγιλλεὺς, οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ 9783 PARA 2 359 τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται, Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ 10099 PARA 2 389 καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς 18958 PARA 3 407 τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὅλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε 5101 PARA 1 497 κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν καὶ τὸν δλυμπον εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων∙ οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν "Όλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται∙ ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα 6918 PARA 2 67 6371 PARA 2 13 τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν ὂλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα 11159 PARA 2 491 καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὅλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι 4264 PARA 1 420 θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν Ὅλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ 7900 PARA 2 169 verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἐστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καί 7035 PARA 2 80 τῶν Ἑλλήνων ήγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ 7056 PARA 282

4871 PARA 1 477 τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν 13261 PARA 2 734 11246 PARA 2 511 2262 PARA 1 221 4317 PARA 1 425 7748 PARA 2 153 3212 PARA 1 317 10815 PARA 2 458 3989 PARA 1 394 5064 PARA 1 494 558 PARA 1 54 11566 PARA 2 547 15028 PARA 3 36 19381 PARA 3 449 16188 PARA 3 146 11326 PARA 2 520 2389 PARA 1 234 14393 PARA 2 854 2685 PARA 1 263 17382 PARA 3 262 19110 PARA 3 421 18840 PARA 3 396 17248 PARA 3 248 13478 PARA 2 757 13433 PARA 2 752 18478 PARA 3 364 12379 PARA 2 639 8922 PARA 2 271 4422 PARA 1 435 5037 PARA 1 492 5021 PARA 1 491 10802 PARA 2 457 8940 PARA 2 273 14576 PARA 2 872 11928 PARA 2 589 19238 PARA 3 435

τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον έκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡνεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ σὺν αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ έπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐραγὸν κατελάμβαγεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη. δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ὡφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηνεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ ήκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν. τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυνάτηο. τὰς παρειὰς ὢχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον πετρώδη Πυθώνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ύάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ έβλάβης ἄν, Άλλ΄ έξερῶ σοι δὴ καὶ μέναν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι όποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρενένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔρνα ἐτράπησαν. δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἱός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐνεώρνουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειῶ τῶ διακλασθέν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ καίπερ θλιβόμενοι ἐπ´ αὐτῷ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀνκύρας. αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον, Άλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὖτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδών φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ άγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἔλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὄστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρενένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ

δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λένει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ μαχόμενοι ἄνδοες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέοματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες νὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες οί θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα∙ ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄνων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας. ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον∙ ἠπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος. καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἁμφιγένειαν ὤκουν, Άνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ ύπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἀχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ όλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκῃ. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην. τούτων παρενένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον ήλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι έν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη νενηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· έπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ένταῦθα, ὦ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Έλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν έν τῶ πύρνω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύρνον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόνους ταχεῖς ἔλενον· «Οὐκ ἔστι μέμωις τοὺς τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μενάλως βασιλεύων Άναμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διενείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἑλληνας· οἴτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν Άτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἅρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῶ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ Ἁναμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἑλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὀρμὴν αὐτοῦ.

έν λόνω ἢ ἐν ἔρνω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υίόν. ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐνένετο· τοῦτον νὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ νὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄναν εὐπρεπή ἐν τοῖς πολλοῖς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀναμέμνονα τὸν μἱὸν τοῦ Ἀτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῶ ὁ πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπονενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία⋅ «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἔστη δὲ ὄπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν ή ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ύπολαμβάνω νὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως. τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούση γῇ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων σοὶ δὲ αὐτῶ ὄνειδος καὶ κατήφειαν: Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον: μάθοις ἂν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν νυναῖκα· Έλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῶ βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ νένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Έλλησιν∙ ὄντως νὰρ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης τοῖς Ἑλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῶ Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἴνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡνεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁνασθενέως Αὐνίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἴτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ϫγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ϫγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω

τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἅγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὃν τῷ Ἅγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἅφροδίτη ἐν ταῖς 14059 PARA 2 819 13063 PARA 2 713 καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ϫδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ϫδμήτω 1392 PARA 1 138 άξια νένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐνὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ. Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀρνισθῆ ἐφ΄ ὃν ἂν 7157 PARA 2 92 καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν 4424 PARA 1 435 προσεννίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰνιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀνκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ 12011 PARA 2 598 γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν 9679 PARA 2 348 πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω 13764 PARA 2 787 τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄννελος παρενίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰνιδούχου Διὸς σὺν ἀννελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόνους ἐδημηνόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου 7789 PARA 2 157 ένένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόνον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰνιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 19159 PARA 3 426 ή θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς 11162 PARA 2 491 καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ὲὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· 18021 PARA 3 322 ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς νενέσθαι.» Οὕτως δὴ 10813 PARA 2 458 ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ 12059 PARA 2 604 δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν 14113 PARA 2 825 τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, 13818 PARA 2 793 ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ. Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἅλληνες⋅ ἐκείνω 11268 PARA 2 513 καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοἱ, οὺς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώνεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ 17687 PARA 3 289 ό Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἁλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ 15713 PARA 3 100 οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ Ἁλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἁρπαγήν ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου 19146 PARA 3 425 ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ 15724 PARA 3 101 Άλεξάνδρου νενομένης καταρχής εἰς ἀρπανήν ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἁλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς 15579 PARA 3 87 έμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἁλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας 19108 PARA 3 421 δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Αλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα 15635 PARA 3 92 μάχεσθαι· όποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· 15404 PARA 3 71 κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου νένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν νυναῖκα εἰς τὰ 11955 PARA 2 592 τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον. τοῦ Ϫλωειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ 12376 PARA 2 638 τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υίὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε 15314 PARA 3 62 κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· 10911 PARA 2 467 ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ 15955 PARA 3 123 τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν 15946 PARA 3 122 Έλένη ἄγγελος παρεγένετο, όμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Έλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἰὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ 3439 PARA 1 340 ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν 14169 PARA 2 831 τε Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους 2051 PARA 1 202 καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν 991 PARA 1 98 έκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν 1198 PARA 1 117

759 PARA 1 75 «Ὠ Ἀχιλλεῦ, κελεύεις με, τῶ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἁπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ 3449 PARA 1 341 τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων 11258 PARA 2 512 τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡνεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῶ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη 10048 PARA 2 384 αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης 13239 PARA 2 731 Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡνήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ϫσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀναθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα 3821 PARA 1 378 τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ 6301 PARA 2 6 κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῶ υίῷ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους 8766 PARA 2 254 ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῶ τοῦ Ϫτρέως Ϫναμέμνονι τῶ Βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων. ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ 8139 PARA 2 192 καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν 6337 PARA 2 9 ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· 8073 PARA 2 185 ὄστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ 16692 PARA 3 193 σστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤνουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁναμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ἄμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ 17489 PARA 3 271 βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ξίφους 4166 PARA 1 411 ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, ννώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως Ϫναμέμνων ὁ μενάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν 117 PARA 1 12 δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] 2074 PARA 1 203 "Η ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ 19378 PARA 3 449 τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἄτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον άναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υίὸς τοῦ Ἁτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ 3177 PARA 1 313 ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς 9039 PARA 2 284 10579 PARA 2 434 ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ⋅ «Ὠ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ϫγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον 1243 PARA 1 122 μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ ঐτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεναλόψυχοι 18475 PARA 3 364 τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἁτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου 2532 PARA 1 247 τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν 16559 PARA 3 182 ό γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ 168 PARA 1 16 σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ. Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι 19499 PARA 3 461 νενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα νένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόνον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες. 16516 PARA 3 178 ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ϫγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ 178 PARA 1 17 υίοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υίοὶ τοῦ Ἁτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ Άγαμέμνων κρείπων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν 2868 PARA 1 282 17538 PARA 3 275 καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τρύτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ ، Ἁτρέως μενάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς ἴΙδης βασιλέων, ἔνδοξε 15039 PARA 3 37 ύπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ϫτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ϫλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος 18321 PARA 3 350 άσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υίὸς τοῦ Ϫτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι 3918 PARA 1 387 τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υίὸν τοῦ Ϫτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἁλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν 2369 PARA 1 232 8648 PARA 2 242 έν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα 608 PARA 1 59 έν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν

62 PARA 1 7 ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υίὸς τοῦ Ϫτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ϫχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν 11065 PARA 2 482 βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις 3592 PARA 1 355 έν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως νάρ με ὁ υἱὸς τοῦ ، Ἁτρέως ὁ μενάλως κρατῶν Ἁναμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν νὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν. 1039 PARA 1 102 ό Κάλχας εὶπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υίὸς τοῦ Ϫτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ϫγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αί 3793 PARA 1 375 χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ ، ἄτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως 2286 PARA 1 224 Ό δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, 18436 PARA 3 361 είς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ϫτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ 9629 PARA 2 344 εύρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες, ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηνοῦ καὶ ἄρχε 18285 PARA 3 347 δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος 3122 PARA 1 308 τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ ، Ἁτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας 3736 PARA 1 369 καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ παρρησιαστικώς βοών τὸν Ἀναμέμνονα τῷ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, 8474 PARA 2 225 6464 PARA 2 23 δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ϫτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υίὲ τοῦ Ϫτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ 6845 PARA 2 60 6417 PARA 2 18 νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῶ υἱῷ τοῦ Ϫτρέως τῷ Ϫγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν 247 PARA 1 24 10692 PARA 2 445 σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθοαμμένοι βασιλεῖς πεοὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ϫτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ νλαμκόφθαλμος Ἀθηνᾶ 298 PARA 1 29 καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς 19249 PARA 3 436 πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε 2460 PARA 1 240 φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις 7160 PARA 2 92 άπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηνορίαν⋅ ἐν αὐτοῖς δὲ θεία 4158 PARA 1 410 καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν 12695 PARA 2 672 τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἀγλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων 12250 PARA 2 624 ήγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὄμοιος, ὁ υἰὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἴτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἴτινες 9934 PARA 2 373 διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ 11730 PARA 2 566 τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη νενναῖος Διομήδης· τούτοις 12892 PARA 2 693 μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. 12759 PARA 2 679 καὶ ὁ Ἄντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ 11442 PARA 2 533 καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν 18614 PARA 3 375 ένόησεν ή τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς 3403 PARA 1 336 αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἀγαμέμνων, ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Άλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς 3967 PARA 1 392 νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Άλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, 12852 PARA 2 689 ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν 9289 PARA 2 310 ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ 6879 PARA 2 63 εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· 6497 PARA 2 26 εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ

19450 PARA 3 456 βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου. ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά 17828 PARA 3 303 τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες 18052 PARA 3 325 κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρυησεν ὁ κλῆρος καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ 47 PARA 1 5 κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ 4286 PARA 1 422 έπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀρνίζου τοῖς Ἅλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ νὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόνους Αἰθίοπας καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου 16217 PARA 3 149 7183 PARA 2 94 φήμη καὶ κληδών διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν 6559 PARA 2 33 παρακαλούσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω. παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς 6939 PARA 2 70 διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς 3385 PARA 1 334 15791 PARA 3 107 καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· 16763 PARA 3 199 τὸ μένα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ. τοῦ. Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς. 19073 PARA 3 418 θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίω ἐν σιωπῆ, 8191 PARA 2 197 γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο 11576 PARA 2 548 τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν 18604 PARA 3 374 καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἁφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς 4330 PARA 1 426 ούρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω,» Οὕτως δὴ τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα 4001 PARA 1 395 2446 PARA 1 239 ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὅρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ 86 PARA 19 έκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἱὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ 5822 PARA 1 570 τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο 12659 PARA 2 669 πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον 10685 PARA 2 445 οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας. 14325 PARA 2 847 δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας 2058 PARA 1 202 «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰνὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρενένου: Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀναμέμνονος τοῦ υἰοῦ 7939 PARA 2 173 έννὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον 3409 PARA 1 337 ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοῖ 4999 PARA 1 489 δὲ οὖτος ἀργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν 650 PARA 1 63 ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὠργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ 7672 PARA 2 146 άτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήνειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον 219 PARA 1 21 τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υίὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως 18296 PARA 3 348 τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ 12256 PARA 2 625 ό υίὸς τοῦ Ἀγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς 6129 PARA 1 601 τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου 10944 PARA 2 471 τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας 14343 PARA 2 849 τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἀξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν

2483 PARA 1 242 ούδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθήσαι, όπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν 10388 PARA 2 416 κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ "Εκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ 10153 PARA 2 393 ίκανὸν αὐτῶ καὶ αὔταρκες νενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυνεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάνα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μενάλως 10364 PARA 2 414 πλιον είς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς γεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι 4014 PARA 1 396 τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη 6776 PARA 2 54 τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν 11711 PARA 2 564 πάλιν ήγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ 11000 PARA 2 477 τούτους οἱ ἀρχηνοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μενάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων 15842 PARA 3 112 καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς 17063 PARA 3 230 μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ έτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἴστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν 2535 PARA 1 247 διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς 13286 PARA 2 736 Άστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόνεια, τούτων ἀρχηνὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν 12888 PARA 2 693 τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ 12225 PARA 2 621 καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ 3709 PARA 1 366 πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ 6170 PARA 1 605 ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος 12514 PARA 2 653 τούτοις όμοῦ ὀνδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μένας ἐξ οὖ νενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤνανε μετὰ 12639 PARA 2 666 ήπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας 5682 PARA 1 556 τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο ταύτη σε 5508 PARA 1 538 ότι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ 4221 PARA 1 416 ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίνον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν∙ ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ 17884 PARA 3 309 μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ 10806 PARA 2 457 φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν 9546 PARA 2 335 ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως⋅ ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς 18730 PARA 3 385 αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ νυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, νραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι νενενημένη 5411 PARA 1 529 έπένευσεν ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις 3877 PARA 1 383 οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ 290 PARA 1 28 μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα 549 PARA 1 53 Έπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἀχιλλ[εύς]· τούτω 12753 PARA 2 679 νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡνοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν 704 PARA 1 69 Άχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἡπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ 7217 PARA 2 97 αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ 5487 PARA 1 536 άλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῶ 18405 PARA 3 358 τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα 18130 PARA 3 333 έκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις ό δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη 5081 PARA 1 496

3983 PARA 1 393 τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν, Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόνω 4092 PARA 1 404 Βριάρεων, οί δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἱδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ 5465 PARA 1 534 οί δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδοῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ 12599 PARA 2 662 άνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον 950 PARA 1 94 ό Άπόλλων εύχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ έκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ 7658 PARA 2 145 9071 PARA 2 287 έκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως 16604 PARA 3 186 ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυνδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες διὶ τότε «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ 19184 PARA 3 429 ή τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα 18616 PARA 3 375 11303 PARA 2 518 Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν 5945 PARA 1 582 δύναται· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λένω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόνοις· εὐθέως νὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς 10004 PARA 2 380 βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηνήσεται· Ἁρνὸς γὰρ 12824 PARA 2 686 2891 PARA 1 284 ὄστις Άχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Έλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν 11709 PARA 2 564 τούτων πάλιν ήγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός⋅ σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, 10381 PARA 2 415 τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κὰκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν 10844 PARA 2 461 11354 PARA 2 523 Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν καὶ οὖτοι μὲν τὰς 12029 PARA 2 600 καὶ τὴν ἀδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω 7506 PARA 2 128 έκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνάν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς νένοιντο τοῦ κιρνώντος αὐτοῖς τοσοῦτον ἐνὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν 16144 PARA 3 142 δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ 17745 PARA 3 295 γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις 6097 PARA 1 598 οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν 5404 PARA 1 528 "Εφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ. Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· 10426 PARA 2 419 λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξαγεν, 4102 PARA 1 405 τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υίῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν 10251 PARA 2 403 κρατῶν Ἀγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν 9700 PARA 2 350 Ύπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ 17821 PARA 3 302 Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόνονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόνον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου. 7358 PARA 2 111 ήμίθεοι Έλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ 4026 PARA 1 397 πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν 9946 PARA 2 375 ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υίὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ 5520 PARA 1 539 5146 PARA 1 502 έκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὼφέλησα ἢ ἐν 8273 PARA 2 205 εἷς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ

ἐποίησεν, ὄστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον 9389 PARA 2 319 7269 PARA 2 102 ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὑτῶ τῶ Διὶ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν Ἅργον 5108 PARA 1 498 μέναν οὐρανὸν καὶ τὸν Ὀλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεναλόφθαλμον υἱὸν τοῦ. Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς 12221 PARA 2 621 μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡνήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς 5089 PARA 1 496 οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν ἐπὸς εὐρε 16770 PARA 3 200 μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης 5445 PARA 1 532 καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί όμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ 499 PARA 1 49 τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐνένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς μεταταθτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοθ λαοθ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώσῃ δὲ 9854 PARA 2 365 4386 PARA 1 432 ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν 10471 PARA 2 424 καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὠμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις 14122 PARA 2 826 βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦοχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός. Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο, 14539 PARA 2 869 τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ 3750 PARA 1 370 Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων 154 PARA 1 14 φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἔλληνας, τοὺς 3779 PARA 1 373 ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς 1092 PARA 1 107 άρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ νάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν. ἀναθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόνον οὐδὲ ἐξεπλήοωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς 7557 PARA 2 134 Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· 11568 PARA 2 547 Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε 11306 PARA 2 518 δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα παραθαλάσσιον καὶ Καλυδώνα τὴν πετρώδη· οὐ νὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεναλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς 12401 PARA 2 641 13007 PARA 2 706 Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ 1596 PARA 1 159 ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν 3112 PARA 1 307 σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ 8887 PARA 2 267 δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αἱματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηνέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς. 11725 PARA 2 566 υίός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υίοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη 1929 PARA 1 190 έμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως 11249 PARA 2 511 ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ 6773 PARA 2 54 δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ό ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὅντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἀναμέμνων ἐτίμα· τούτω 6441 PARA 2 20 5511 PARA 1 538 ή λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή 17483 PARA 3 270 ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἄτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν 14568 PARA 2 871 ό Νάστης ἡγήσαντο, ό Νάστης ό Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ 2995 PARA 1 296 ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο 2234 PARA 1 219 καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ 17502 PARA 3 272 κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν

16993 PARA 3 224 Όδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόνους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα 12399 PARA 2 641 τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ 11998 PARA 2 596 τῆς ὦδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο νὰρ μεναλαυχῶν νικῆσαι, κἄν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ 13231 PARA 2 730 καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου, τοῦ. Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡνήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀναθοὶ καὶ καλοὶ ὅ 16064 PARA 3 133 τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὁλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον 14200 PARA 2 834 13165 PARA 2 723 ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ολεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ 7891 PARA 2 167 ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν 447 PARA 1 44 ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου⋅ ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται 7051 PARA 281 14596 PARA 2 874 εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῷ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ 14751 PARA 3 10 προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ 10790 PARA 2 456 δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον 15005 PARA 3 34 όπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς 16601 PARA 3 186 πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες 2119 PARA 1 208 έγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ 1980 PARA 1 195 δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μένα αὐτοῦ ξίφος. παρενένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε νὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς 14675 PARA 3 3 ώσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ 14880 PARA 3 22 Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω 6077 PARA 1 596 Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήραιστος τοῖς λοιποῖς 18407 PARA 3 358 διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λανόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ 9671 PARA 2 348 χωρίς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἕως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε 7670 PARA 2 146 πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς 19229 PARA 3 434 έκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ 13886 PARA 2 801 πάνυ νὰρ τοῖς Φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ ἵΕκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι. 13751 PARA 2 785 μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου 13326 PARA 2 741 πάλιν ήγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειρίθοψ ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος 14291 PARA 2 843 τε Ίππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ 13083 PARA 2 715 τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀνέλη μενάλως 11034 PARA 2 479 11617 PARA 2 552 Άθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υίὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους 3262 PARA 1 322 καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν 9 PARA 1 1 Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἔλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ εἰς τὰ οἰκήματα αἰνιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ শτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω 2277 PARA 1 223 3096 PARA 1 306 δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ 2816 PARA 1 277 καθώς αὐτῶ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως

σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς 1903 PARA 1 188 2010 PARA 1 197 1467 PARA 1 146 2512 PARA 1 245 13353 PARA 2 744 16165 PARA 3 144 18223 PARA 3 340 6023 PARA 1 591 15478 PARA 3 77 10752 PARA 2 452 6466 PARA 2 23 6847 PARA 2 60 10070 PARA 2 386 19177 PARA 3 428 18009 PARA 3 321 17707 PARA 3 291 16228 PARA 3 150 7591 PARA 2 137 10234 PARA 2 401 7351 PARA 2 110 16204 PARA 3 147 12992 PARA 2 704 13369 PARA 2 745 11506 PARA 2 540 14285 PARA 2 842 10604 PARA 2 436 7458 PARA 2 122 12611 PARA 2 663 12822 PARA 2 686 9884 PARA 2 368 10053 PARA 2 384 16021 PARA 3 128 10094 PARA 2 388 4388 PARA 1 432 5118 PARA 1 499 14631 PARA 2 877 καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.

ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ. ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐρναζόμενον τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη έκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ οὐ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αί τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς. δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ Ἔκτορι τὰ τόξα διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι´ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι μου καὶ πρός με λόνον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς κατελεγχθώμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμώς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν στρέψασα, πρός τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρενένου ἐκ. τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς ό τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ δήμου ἔντιμοι νέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ νῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήνοροι καὶ σύμβουλοι ἀναθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἁλλ΄ ἄγε καθὼς διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ Έλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Έλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλένων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, έκαθέζοντο οἱ τοῦ άρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτω δὲ ἄμα οί ωκουν∙ τούτων ἀρχηνὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασνοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔρνον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν⋅ ἀλλ΄ ἄνε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες άδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης. ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων· καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ Έλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῇ ἀκροτάτῃ κορυφῇ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων

έκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αί χεῖρες αί ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μανιωδώς όρμωσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διενείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήνειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐνένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν έν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηνείρετο διενείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄννελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηνορία. Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι έν ήμιν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων κελεύεις με, τῶ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ [one verse missing in the manuscript] καὶ τὴν Ὀγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν ένδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ. Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον άτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παρανενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν στάσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ώμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη έντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ. Πριάμου τὴν μενάλην πορθήσωμεν,» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μενάλως ἐβόησαν, περὶ σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ έκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηνορία καθάπερ τὰ μενάλα κύματα τῆς καθοπλίσωμεν τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων,» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηνεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν έπιπορεύεται τὴν νῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλανόνων ἡνεῖτο τοῦ. Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὄθεν τῶν ἡμιόνων τὸ νένος τῶν ἀνρίων καὶ Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἡγάγοντο τοὺς ὑπὸ έν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον έσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσαντο. δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ

16621 PARA 3 187 υίοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σανναρίου ποταμοῦ⋅ καὶ νὰρ ἐνὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ 9358 PARA 2 316 δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα 12577 PARA 2 659 περιφραστικώς, ἥντινα πρὸς νάμον ἠνάνετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν, Ἐπειδὴ 9004 PARA 2 280 δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο. ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν 10884 PARA 2 465 πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ 10908 PARA 2 467 8275 PARA 2 205 κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ 9391 PARA 2 319 ὄστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο. ήδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος 16903 PARA 3 215 εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῶ 16971 PARA 3 221 13462 PARA 2 755 άλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος 6825 PARA 2 58 τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μένεθος καὶ κατά τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔννιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με 14449 PARA 2 860 έξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς 11394 PARA 2 528 ήγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων∙ καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῶ δὲ 13473 PARA 2 756 ΰδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἱός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων 13708 PARA 2 781 γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο∙ ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ´ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη 8816 PARA 2 260 μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐνώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς 9739 PARA 2 355 13775 PARA 2 788 Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ 2485 PARA 1 242 καί περ θλιβόμενος βοηθήσαι, όπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου 6851 PARA 2 60 «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν 8046 PARA 2 183 δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς 10277 PARA 2 406 καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ. Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· 13727 PARA 2 783 όπότ΄ ἂν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως 11270 PARA 2 513 οί τοῦ Ἄρεος υίοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υίοῦ Ϫζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώνεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις 8529 PARA 2 230 σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ, τοῦ, υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐνὼ δήσας ἀνάνω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε νυναῖκα νέαν, 8137 PARA 2 192 καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως Ἁγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς 6335 PARA 2 9 έπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι 8071 PARA 2 185 τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ 16690 PARA 3 193 τέκνον. ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤνουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονος. πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ 2072 PARA 1 203 "Η ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ ἄγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως; ἄλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ 18283 PARA 3 347 τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ 11728 PARA 2 566 ό Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς 3260 PARA 1 322 7 PARA 1 1 Τὴν ὀρνὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ μίρῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας έποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα 13373 PARA 2 746

τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Έλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ΰπνου, ἐξηνέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών∙ ἀναστὰς δὲ Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα καὶ τῶν νονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ. τοῦ ὑπονενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μενάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας. ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηνοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν νε μὴν έμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ὦ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ «꽃 υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις: πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ νυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι. τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς έπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Άλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν πρώτω ὄντι παρείχουεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου δὲ μώλωψ, αἰματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῇ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν τῆ ἀργυρὰ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγω τῆς Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὑπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω νὰρ ἐνὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· έγω μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υίὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ότε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υίὸν τοῦ Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους ταχὺς Ἀχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηνορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὕτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἁγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Έλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, όπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Έκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς

4298 PARA 1 423 δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες 8366 PARA 2 214 8726 PARA 2 250 8698 PARA 2 247 8974 PARA 2 277 17123 PARA 3 236 14860 PARA 3 19 18242 PARA 3 342 13348 PARA 2 743 11175 PARA 2 493 10968 PARA 2 474 4139 PARA 1 409 17352 PARA 3 259 1272 PARA 1 126 19162 PARA 3 427 3172 PARA 1 313 165 PARA 1 16 3790 PARA 1 375 10273 PARA 2 406 3796 PARA 1 375 171 PARA 1 16 17117 PARA 3 236 631 PARA 1 61 17405 PARA 3 264 9157 PARA 2 296 15373 PARA 3 68 15696 PARA 3 99 10696 PARA 2 446 11412 PARA 2 530 15592 PARA 3 88 163 PARA 1 15 3788 PARA 1 374 17137 PARA 3 238 5572 PARA 1 545 10255 PARA 2 404 14334 PARA 2 848

πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῷ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἔλλησι γέλωτος ἄξιον παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρενένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηνορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν ύπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι άναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ έν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Έλληνας· καὶ δὴ ή ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the Έλληνες ἐν τῷ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συνκλεῖσαι γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ άλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ένταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἁτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἁτρέως καὶ οἰ σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἁτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Έλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἔλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἔλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς ελληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς ἵΕλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καί λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν χάριν ή φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς "Ελληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, Άπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἁτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Άπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς "Ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Άτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ ίππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς ό πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἅρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου

λόφον έχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν άλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς οί δύο υίοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα Περκώτης πόλεως, ὄστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἱδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, καταπληκτικόν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρώας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Έλληνας· καὶ δὴ ἐννὺς ἀλλήλων «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς αἴτιοι ὑπάρχουσιν∙ οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας φονεύσαντι Ἐρμ[η]· ὁ δὲ Ἑρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῶ Πέλοπι τῶ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῶ Ἁτρέι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἑλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἕστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω έγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, πράγμασιν· ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ὄρκους ήμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εὶ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου έπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν ένταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς έθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἰοὶ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν ούχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ εὶς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ σοι ώς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον έν τῶ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἂν καλῶς οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν καταπαυθήναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξήλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν

τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἔλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ τουπίσω πρώτον τὰ θύματα εἴλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν∙ οὖτος δέ σοι μέγας καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὁβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἑλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς νενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοἱ, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ύπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ Όδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆνον, ἐν δὲ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων έμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς ήγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἐκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες έλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον άγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν έλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν περικαλλή δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Άλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Έλληνας, ἐκ παιδὸς Ἀχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς ελληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ ήλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἑλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς ήσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον⋅ «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους ελληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὄρκους πιστοὺς δι´ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας

έὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος Άναμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηνορία νικᾶς, νέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἀπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα Άγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐνὼ τοῖς λόνοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι υίοί, οὓς ἐνέγνησεν ἡ Γυναία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠνάνοντο τοὺς ὑπὸ τῶ Τμώλω ὄρει νενονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηνήσατο τῶν ἀνριοφώνων ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο τῶ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, όποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ Όδυσσέα τὸν τῶ Διὶ ὄμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ Ἅναμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην νενναῖος Μενέλαος· ἠπίστατο νὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἄγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἀγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὃν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ τοῖς Έλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα προσφιλής υίὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῶ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ Άγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἀτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ ، Ἀλεξάνδρω ἐνένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος. τὸ ἀρνυροὺς ἥλους ἔχον. κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἰὸς πολύραφος λώρος ὑπὸ τὸν ἀπαλὸν τράχηλον, ὅστις λώρος αὐτώ τω Ἀλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. ό ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἐφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῶ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῶ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ϫπόλλωνι τῷ θεῷ, ὃν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε τῆς θαλάσσης τῆς Ἄλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἄρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἁτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἀγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ

εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῶ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν 564 PARA 1 55 3236 PARA 1 319 οὐδαμῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, 8630 PARA 2 241 ἐποίησε· λαβὼν νὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ϫχιλλεῖ ὀρνὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως νὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής. ὧ 2879 PARA 1 283 κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ϫχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ϫχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἔλλησιν ὑπάρχει τοῦ 8426 PARA 2 220 άραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ϫχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξω 2820 PARA 1 277 οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῶ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος 94 PARA 1 9 μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῶ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ 7087 PARA 2 85 προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀγέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι, 8769 PARA 2 254 οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ শτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἑλληνες· σὺ 7308 PARA 2 105 τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ϫτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, 13621 PARA 2 772 καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἅγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἅτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι 3627 PARA 1 358 καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ νέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν 11028 PARA 2 479 ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς 15757 PARA 3 104 δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῷ ἡλίω· τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς 11405 PARA 2 530 άλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς ελληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν 14765 PARA 3 11 καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, 17304 PARA 3 255 τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς 16108 PARA 3 138 φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ 1900 PARA 1 188 τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς 9486 PARA 2 329 έγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῶ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα 16245 PARA 3 152 τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι. οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ δένδοω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν 7281 PARA 2 103 υἱῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ 7405 PARA 2 116 ἀφ´ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ´ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη 7905 PARA 2 169 εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα∙ οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, 12352 PARA 2 636 καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηνὸς ἦν ὁ τῶ. Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι 10287 PARA 2 407 καὶ τοῦ Τυδέως υίὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῶ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῶ τῶ Ἀναμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην 753 PARA 1 74 καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ 12284 PARA 2 628 πάλιν ήγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἄρει Φυλείδης, ὃν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὃς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῷ πατρὶ μισηθείς· 874 PARA 186 καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας Έλλήνων. Ή μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν ὂλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ 6723 PARA 2 49 18325 PARA 3 350 έπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ 4255 PARA 1 419 μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κολυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, 11022 PARA 2 478 καὶ βασιλεύων Άγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ 7265 PARA 2 102 κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν ήθαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ 5902 PARA 1 578 καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήσῃ αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν 10106 PARA 2 389 τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα

19210 PARA 3 431 τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ 18666 PARA 3 380 μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῶ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν 6042 PARA 1 592 τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς. δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῶ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλινότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ 15981 PARA 3 125 θυγατρών κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, 11593 PARA 2 549 δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἕλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἰ 13163 PARA 2 723 15485 PARA 3 79 έκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ εκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ελληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν 812 PARA 1 80 οί Έλληνες· κρείσσων νὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀρνισθῆ ἀνδρὶ τῶ ἐλάττονι· ἐάνπερ νὰρ τὴν ὀρνὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ 13159 PARA 2 723 τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὁλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· 3071 PARA 1 303 ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἷμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, 2773 PARA 1 273 μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον 5773 PARA 1 565 έμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόνω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω 15932 PARA 3 120 αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα 8440 PARA 2 221 λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς 6812 PARA 2 57 ΰπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα∙ λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα 18697 PARA 3 382 άορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένῳ. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· 15755 PARA 3 104 δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω τῷ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον. ὅπως 17090 PARA 3 233 πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῶ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας 19433 PARA 3 454 ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ 8371 PARA 2 215 δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἕλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ τὸν Ἀναμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος 8666 PARA 2 244 7271 PARA 2 102 καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὑτῶ τῶ Διὶ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν Ἅργον φονεύσαντι 366 PARA 1 36 μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὖχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἀπολλον, ὂς τὴν 1286 PARA 1 127 παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, 3953 PARA 1 390 Έλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν. ἄνουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄνοντες οἱ κήουκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ 3142 PARA 1 310 αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ. τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀνανανών· ἐν αὐτοῖς δὲ 4548 PARA 1 447 έδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα⋅ οὖτοι δὲ ταχέως τὼ θεὼ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν 4503 PARA 1 443 ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῷ Ἅπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ 13850 PARA 2 797 άεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ 10942 PARA 2 471 αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῶ καιρῶ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς 18797 PARA 3 392 τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα 12594 PARA 2 661 Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν 3217 PARA 1 317 ή δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον∙ οὐδαμῶς ὁ Ἀγαμέμνων 9002 PARA 2 280 πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ 18788 PARA 3 391 Άλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς 18694 PARA 3 382 δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα

15229 PARA 3 55 τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ κονιορτῷ τῆς μάχης μιγείης. Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον 10409 PARA 2 418 χαλκώ διακοπήναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο 11280 PARA 2 515 υίοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώνεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἄρει· ὅστις Ἄρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες 17464 PARA 3 269 τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον∙ μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῶ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ 1062 PARA 1 104 13446 PARA 2 753 προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ 2547 PARA 1 248 έκ τοῦ ἐτέρου [μ]έρους ἀργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος 8346 PARA 2 212 καθέδρας κατεκρατήθησαν· ὁ Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῶ λένειν ἐθορύβει. ὅστις λόνους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο έπιλάβηται. Άλλ΄ ὦ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῷ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὅντινα εἴπω· 9799 PARA 2 360 δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ λαμπρῶ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ 19079 PARA 3 419 10465 PARA 2 423 έξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὠμὰ κρέα ἐπέθεντο-344 PARA 1 33 οὕτως εἶπεν ὁ Ἀναμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῶ λόνω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ 8214 PARA 2 199 καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρω πλήξας καὶ τῷ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου 2253 PARA 1 221 δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου 8469 PARA 2 224 δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῶ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ 4455 PARA 1 438 ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῶ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν 13135 PARA 2 720 πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσῳ ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνῳ τῆ θείᾳ 2651 PARA 1 258 μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ 8315 PARA 2 210 μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλῳ αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες 4021 PARA 1 397 σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υίῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον 18259 PARA 3 344 κνημίδας ἔχοντας Έλληνας· καὶ δὴ ἐννὺς ἀλλήλων ἕστησαν ἐν τῶ μεμετοημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὡρνίζοντο· πρότερος δὲ ὁ 18495 PARA 3 365 «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἁλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ΄ 15382 PARA 3 69 καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς 15613 PARA 3 90 τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος 16688 PARA 3 193 τέκνον. ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤνουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως Ἁναμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν 10061 PARA 2 385 τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῷ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου 2567 PARA 1 250 καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, 6444 PARA 2 21 ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἄγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν 3673 PARA 1 363 τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων 16982 PARA 3 223 καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ 8806 PARA 2 259 έὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ 8432 PARA 2 220 καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξῳ Ἅγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν 1141 PARA 1 113 δώρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου 11266 PARA 2 513 Άσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ 5785 PARA 1 566 πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπροζο⟩πελάστους χεῖρας 2312 PARA 1 226 καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων

15182 PARA 3 50 ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις 3624 PARA 1 358 ή σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ 993 PARA 1 98 νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένενκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ 12295 PARA 2 629 ίππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιὸν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο 18327 PARA 3 350 άκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο. 13987 PARA 2 812 διεγήγερτο. Ἐστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην 10962 PARA 2 473 τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνες ἐν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια 17280 PARA 3 252 τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῶ πεδίω κατελθεῖν. ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ έπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ 16062 PARA 3 133 13335 PARA 2 742 ό υίὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο 7294 PARA 2 104 τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[ŋ]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν 13444 PARA 2 753 ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ. Πηνειῶ τῶ λαμπρῶ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσνεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ 3769 PARA 1 372 θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν 7641 PARA 2 143 εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ 139 PARA 1 13 θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ 13210 PARA 2 728 ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες 8238 PARA 2 202 εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες 13322 PARA 2 740 Όλοοσσόνα, τούτων πάλιν ήγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὅντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὅντινα δὴ τῷ Πειριθόω 13408 PARA 2 749 δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ 7317 PARA 2 106 τῷ Άτρὲι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων∙ ὁ δὲ Άτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Άγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, 11040 PARA 2 479 τῶ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀνέλη μενάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· 14601 PARA 2 875 άλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῶ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ 7973 PARA 2 176 ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν 7823 PARA 2 160 έπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ. Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν 9234 PARA 2 304 ότε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηνὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς 8156 PARA 2 194 ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐν νὰρ τῶ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόνον εἶπε· μή πως ὀρνισθεὶς πράξη τί 18454 PARA 3 362 έχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῷ Ἁλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς 3490 PARA 1 345 ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἕλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρῳ ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς 5898 PARA 1 578 Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ 996 PARA 1 98 αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῶ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν 16261 PARA 3 153 καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς 19233 PARA 3 434 έξεναντίας ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ 14849 PARA 3 18 αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην⋅ καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους 18668 PARA 3 380 δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, 8870 PARA 2 265 Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος 8210 PARA 2 199 ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρω πλήξας καὶ τῷ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον

10392 PARA 2 416 τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῶ χαλκῶ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι 924 PARA 1 91 ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ 10905 PARA 2 467 ἦχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί. ὁπόσα φύλλα καὶ 15172 PARA 3 50 έξ άλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῶ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῶ σῶ υἱῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν 16467 PARA 3 174 4257 PARA 1 419 έγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κοὶ κοὶ τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ 11024 PARA 2 478 Άγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος 10838 PARA 2 461 τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα. ὧδε καὶ κἀκεῖσε 14516 PARA 2 866 έγέννησεν ή Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες 7283 PARA 2 103 τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῶ τῶ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους 16780 PARA 3 201 Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῶ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ 13801 PARA 2 791 δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἰρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθοννὴν υἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη 7296 PARA 2 104 Άργον φονεύσαντι Ἐρμ[η]· ό δὲ Ἑρμείας ό θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Άτρὲι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ 13717 PARA 2 782 τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ´ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς 3819 PARA 1 378 έντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υίῶ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, 6299 PARA 2 6 δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρῳ πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας 8764 PARA 2 254 ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως Ἁναμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῶ λίαν πολλὰ 3734 PARA 1 369 μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς 245 PARA 1 24 έντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἄτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, 4100 PARA 1 405 γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῶ υίῶ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν ήθαιστος παρέσχεν αὐτῶ τῶ Διὶ τῶ υίῶ τοῦ Κρόνου τῶ θεῶ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῶ διατακτικῶ τῶ τὸν 7267 PARA 2 102 3110 PARA 1 307 έπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην 6439 PARA 2 20 δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων ἐτίμα· 7408 PARA 2 116 οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι 10246 PARA 2 403 δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν 18714 PARA 3 384 τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῶ ὑωηλῶ πύρνω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ νυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ 17867 PARA 3 307 έν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ 19411 PARA 3 452 καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι 16828 PARA 3 206 παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, 1502 PARA 1 149 πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν 8679 PARA 2 245 ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, 10398 PARA 2 417 τοῦ Ἐκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς 14525 PARA 2 867 τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ 14376 PARA 2 852 ή συνετή ψυχή ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ 10222 PARA 2 400 αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταὑροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἁθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· 11607 PARA 2 551

έπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει έξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν

καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἔθυον δὲ τῶ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰνῶν ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας. ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰνῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὄστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάνη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ της ἰδίας αὐτοῦ νηὸς της πολυκαθέδρου της μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ της ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι μοῖρα, ἥνουν τῶ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδοῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι καὶ οἱ έν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἀλλὰ σὺ ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ό υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία ένέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων γαῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε Άρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ύρτάκου παῖς ἡνεῖτο ὁ Ἅσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἅσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· έν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ ἵΗρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν⋅ κριῶ δὴ αὐτὸν ἔνωνε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω. πηνὸν νὰρ καὶ τὸ ννώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας ννώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης. ἢ τῶν ἀνδοῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» θλίβεται σ[ὑν τῇ] νηὶ αὐτοῦ τῇ πολυκαθέδρῳ, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὄστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἰὸς οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὅντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν

μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι

άλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν ναὸν ἐστένασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰνῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ ελληνες ἀντὶ τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ σοῦ λένω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι. ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρενένοντοκαὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὤσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ αὐτοῦ τῶ υἱῶ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῶ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν νερόντων ὁ Ἀναμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαμμαστὸς ὄνειροςέξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν νονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπονενείου κρατήσασα τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεναλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν⋅ οὖτος δὲ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα όμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτῳ ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἁλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ ιδιμους:» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μένας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφρανμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἁγχίση όμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ἀργίζετο· οὖτος Αίτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρενένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ´ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν παίδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡνεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡνεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὄμοιος, ὁ υἰὸς τοῦ Ἀνασθενέως Αὐνίου τοῦ αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρενένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡνοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεναλοψύχου καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε Έλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ αὐτοὺς κατεκάλυψαν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ἀμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ νέρων αὐτὰ κατέκαιε. ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις αὐτοὺς τῷ λίπει διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ´ αὐτῶν τῶν διπτύχων ἀμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι ό Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων βασιλεὺς εἶ, έπιτήδεια συνήνον, ἐν δὲ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισνον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι άνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ

ταύτην ἀπανανεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὑπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ νυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι

ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῶ υἱῶ ωυχὰς τῶ Άδη προέπεμωεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ έβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἄχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόνον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως ἐν ταῦτα τὰ ἔρνα νενήσονται. ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως Ἀναμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ένὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς ὧ Άθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Ποιάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἄθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι ήνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλονισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· έπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν, Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· ύπὲρ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; έστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων⋅ ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλενε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης τὸν λόγον ἤκουσε ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως τοῦτον δὲ κατέλαβεν έπὶ τὴν νῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηνέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν όποῖον λόνον εἶπε· μή πως ὀρνισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ νὰρ ὀρνὴ τῶν σὺν Διὸς ννώμη τεθραμμένων βασιλέων μενάλη ἐστίν. ἡ νὰρ δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Άγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ καὶ ἄπιθι. ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε. ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁναμέμνονος πάντα λίαν καὶ άκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον⋅ τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ελλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους

τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «՞Ω πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς ἴΙδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον ό μενάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν,» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων.» καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῶ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῶ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ όμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἴστατο, δή ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, Άπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στενανμῶν λύπας μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπῃς ὅστις οὖτος ἐστὶν διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηνεῖτο τοῦ πορεύεσθαι δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε δόρατα τὰ τῶ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθώμεν ὅπως ταχέως διενείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον,» Οὕτως εἶπεν, Űπνος κατέλιπεν. Άλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ αί μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν όπως τὸν Ἀχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων,» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθορίζων Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο έφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴνιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡνεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ´ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. άρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ

τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς

αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ έκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡνεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὅντινα συννενομένη τῶ Ἀδμήτω ἐνέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη ομοιον Άλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω. Τῶν δὲ Παφλανόνων ἡνεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ νένος τῶν ἀνρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον ύπέστρεφον όμοῦ ἄπαντες, ό δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ´ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάn τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν έξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν Ione verse is missing in the manuscript Ισχυρότατοι δη έκεῖνοι τῶν ἐπινείων ἀνετράφησαν ἀνδοῶν Ἱσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς ό ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἐκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς λύπας εἰρνάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῶ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν έλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε ήγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ή συνετή ψυχή ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Άλλ΄ όπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυνεῖν καὶ τὸν μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὄστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ δώρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἂν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ. τῶν. θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῶ Μενελάω· ἐνένετο· ὄντως δὴ ἐλονισάμην τιμωρήσασθαι τὸν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ νῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς νῆς καρπὸν, όποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἅχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ ὑἰὸς ὁ Ϫπόλλων· οὖτος σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ λόνοις τὸν υίὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν. ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ ή θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν εὶλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη

καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ

«Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν Ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔρνα θεάση, τῶν Ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων∙ οἵτινες νὰρ πρότερον ένέπλεκεν, ἐπάθλους, λένει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἕνεκα αὐτῆς Άλλ΄ όπότε δὴ παρενένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Έλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν νῆν πὸλλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος έάνπερ νὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος νὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοἱ ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδοῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν: καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀνάνης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυνίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῶ Τμώλω ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἦλιδα τὴν μεγάλην τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν έν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἴστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες πηνὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μένα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὄστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ρεύματα· τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν. Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οί έπορίσατο ό πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηνὸς ἦν τῶν Αμκίων καὶ ὁ ἄψονος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἰός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ ὄμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἄντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἰοί, οὓς αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ὸρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αί μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αί δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον ὁ

13811 PARA 2 792

καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον

οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ έπορεύθησαν έπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρενένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἀγιλλέα κατέλαβον ώς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αί πυρκαιαὶ τῶν γεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη ό Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήνειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον έπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ύπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς ελίδος, τούτων πάλιν έπὶ ἄκρῳ τάφῳ τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνῳ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ ՞Ιρις· καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ δὲ νεώρια οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς έμαχόμην ένὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπινείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰνῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. έκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ Έλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἔλληνες· σὺ δὲ οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἁτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ύβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀναθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ ងΤρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις "Ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Έλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε νένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥριμων Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηνὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι νε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ έπορεύετο νυκτὶ όμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων. ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐνένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἂν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εὶς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλω αἰγιαλῷ ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ή γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος

πολεμεῖν: Οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ χάριν τῶν Τρώων παρενενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδἡ ἐμοὶ κατ´ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν·

σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ορέξασθαι νάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ἢ μαυρομάλω, πηνὸν νὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μένα ποίμνιον διέρχεται,» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως υἱός· τούτω δὲ έν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τε καὶ μένας ἐξ οὖ νενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤνανε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίῳ κατελθεῖν, ἵνα ὅρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὅλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα σκήπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν. ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ πέτονται αί δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· στράτευμα∙ οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι όργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός έάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῶ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰνῶν ἐπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυνος καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἴνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῇ ψυχῇ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν Έλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐννὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι. τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν Έλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἅλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ ήμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμω ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον⋅ μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας

17525 PARA 3 274 κεφαλών των ἀρνών τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήουκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως 18229 PARA 3 341 ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν. Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ 17421 PARA 3 266 αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν νῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν. Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηνέρθη καὶ ἀνέστη 19054 PARA 3 417 μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σù δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη 13806 PARA 2 792 ώμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθοννὴν μίῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ 14024 PARA 2 816 Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ 7518 PARA 2 130 τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν. Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν 1575 PARA 1 156 τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μενάλως ἀναιδέστατε, 6530 PARA 2 30 άρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι 6364 PARA 2 13 6912 PARA 2 67 "Ελληνας πανστρατί∙ ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων∙ οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· 1604 PARA 1 160 τοῦ Μενελάου. ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν 1528 PARA 1 152 ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἱσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν έὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὅντινα ἐγὼ δήσας 8521 PARA 2 230 17768 PARA 3 297 τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοἱ, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι 17993 PARA 3 319 χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα 1601 PARA 1 160 τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων ·ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν 15031 PARA 3 36 καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς 12634 PARA 2 666 διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἠπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο 12583 PARA 2 660 τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς 14533 PARA 2 868 καθηνήσατο τῶν ἀνριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης 14474 PARA 2 862 τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν 16643 PARA 3 189 καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἁμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι 11367 PARA 2 525 όμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη 14594 PARA 2 874 δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῶ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς 14447 PARA 2 860 οἰωνοσκοπίας ἐξέφυνε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη. 10827 PARA 2 460 Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτω 11610 PARA 2 551 καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος 471 PARA 1 46 έστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος∙ ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ όβελός { N+Com } 1 10520 PARA 2 428

έντοσθίων έγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὁβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εῖλκυσαν·

ονδοήκοντα { NUM+Car } 2

πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ

Όγχηστός { N+Top } 1

11745 PARA 2 568 12508 PARA 2 652

```
11200 PARA 2 506
                                      őδε { PRO+Dem } 1
3032 PARA 1 300
                                   οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ
Ὀδίος { N+Ant } 1
14412 PARA 2 856
                                  Αίνιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους, Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡνεῖτο ἡνεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου ἄρνυρος νεννᾶται
ὁδός { N+Com } 4
4939 PARA 1 483
                                          τῆς γηός· ἡ δὲ γαῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης όδὸν διαγύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγέγοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν
                                        Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ
3171 PARA 1 312
19355 PARA 3 447
                                  γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἐφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς
18950 PARA 3 406
                                           έγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ
οδούς { N+Com } 1
10412 PARA 2 418
                                     καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῶ κονιορτῶ τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ
Όδυσσεύς { N+Ant } 28
                                      ύπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἑλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον
16666 PARA 3 191
7899 PARA 2 169
                                         [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς
10285 PARA 2 407
                                 δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἕκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἅγαμέμνονι ἦλθεν ὁ
16983 PARA 3 223
                                      καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῶ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός∙ οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος
8807 PARA 2 259
                                    πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ
8433 PARA 2 220
                                  καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῶ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις·
7947 PARA 2 173
                                      Άθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ
8932 PARA 2 272
                                  είς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον
                                  πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος
16872 PARA 3 211
                                            λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος
8988 PARA 2 278
12348 PARA 2 636
                                   οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτῳ δὲ όμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα
8283 PARA 2 207
                                             [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς
4370 PARA 1 430
                                    γυναικός, ἥντινα τῇ βίᾳ ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῇ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε
                                     έγεγόνει· ἀλλ΄ όπόταν δὴ ό πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, είστήκει, ὑπ΄ αίδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ
16921 PARA 3 216
                                   Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ
4478 PARA 1 440
8069 PARA 2 185
                                     ό Εὐρυβάτης ό ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῶ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν
1462 PARA 1 145
                                      βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν
                                 πατρὶ μισηθείς· τούτῳ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ
12305 PARA 2 631
8672 PARA 2 244
                                       ό Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος ͺ Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα
3160 PARA 1 311
                                  ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ
17446 PARA 3 268
                                    ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια
16776 PARA 3 200
                                           Έλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὄστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος
```

άληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῇ ἐφ΄ ὂν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα

ήγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ

καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὁθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον

πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστῳ πλοίῳ ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς

εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκείᾳ σπουδῇ οὐκ ἄν τις λάβῃ βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλῃ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ γένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οἰκεῖα τὰν οἰκεῖα τὰν τοῦς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι

τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἐκατόν πόλεις ἔχουσαν περιῷκουν· τούτων καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθήσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἕλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατὰν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἡκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἴτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ῷκουν οἱ δυνατοί Ἅβαντες, καὶ τὴν εἶναι τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἴτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἀνδρες ὑπάρχουσιν, ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἑλληνας· οἵτινες τὸν τε Κῦνον ἄκουν Ὁποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Εκλαφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειὰς ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἦλιδα τὴν μεγάλην ἄκουν, ἐφ΄ ὅσον ἢ τε Ὑρμίνη καὶ ἢ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ἄκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἁμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἑλος, τὸ ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὁῖλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ἄκουν καὶ ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὁρεινὴν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ἄκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Έρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν ἐντάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἅργος ἄκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατῷκουν, καὶ οἱ ἐγγύς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ἄκουν τοὺ πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ὑπον τολ παλά θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ρίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ὑπον τολ πολλά θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ρίπην καὶ τὴν ὑπον ὑπον ὑπον τὸν ὑπολλά θέρματα

2267 PARA 1 222

6119 PARA 1 600

6539 PARA 2 30

193 PARA 1 18

εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηνὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν

καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ἄκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἅδραστος τὰ ύπῆρχεν, ὀλίνος δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ιὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν πλοῖα συνῆλθον. Οἴτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ͺὤκουν, καὶ τὴν Ὅρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, υίοὶ τοῦ μεναλοψύχου Ναυβόλου υίοῦ. οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript] Οἴτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ἄκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ ήγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν Ἰθάκην ιὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ καὶ τὴν ὑωηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴνιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ´ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ἄκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡνεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ἄκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ ελος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν ήγεμόνευε Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἅρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν ఊνθηδόνα· τούτων τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ιὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας Ϫκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ δόρατα Πελασγών, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ υίός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα ύψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ιὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ιὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόνειον Κάμειρον· τούτων καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου

εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ ήμαιστος ἐποίησε ταῖς

τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι έν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» λόγω τῆς Άθηνᾶς∙ αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς έν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήθαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἅρα παρακαλοῦσα, εὔοπλοι ελληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα

12597 PARA 2 661

11267 PARA 2 513

9334 PARA 2 314

οἰκτρῶς { I+Adv } 1

καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ

οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ, ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ

εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων

δὲ ἡμέτεραι νυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔρνον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἒνεκα τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ Άλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ νυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ ή ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἐκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ καθάπερ παΐδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε ή δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ ό κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῶ σῶ υἱῶ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονονενῆ τὴν Ἐρυιόνην· καὶ τὰς δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αί μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἅρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν δώρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς Έπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοἱ, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ

ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς

```
Όϊλεύς { N+Ant } 3
                                     ό Όιλῆος ἐκ παλλακῆς υίός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ
13209 PARA 2 728
11385 PARA 2 527
                                    δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡνεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας. ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ
13200 PARA 2 727
                                          ύπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν∙ ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὅντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῶ πολεμικῶ. Οἵτινες δὲ
Οἰνεύς { N+Ant } 2
12412 PARA 2 642
                                       Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν
12400 PARA 2 641
                                     τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ
οίνος { N+Com } 8
17743 PARA 3 295
                                    ὄντας· τὴν νὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεἰ
4706 PARA 1 462
                                           ό γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ
                                      θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ
17224 PARA 3 246
                                     τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς
17467 PARA 3 269
17252 PARA 3 248
                                    ό Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος
17798 PARA 3 300
9605 PARA 2 341
2295 PARA 1 225
οίος { PRO+Rel } 1
15138 PARA 3 46
Οἴτυλος { N+Top } 1
11899 PARA 2 585
Oἰχαλία { N+Top } 2
13227 PARA 2 730
11993 PARA 2 596
Οἰχαλιεύς { N+Prop } 2
11999 PARA 2 596
13232 PARA 2 730
οἴχομαι { V } 1
9220 PARA 2 302
οἰωνοσκοπία { N+Com } 1
14439 PARA 2 859
οἰωνοσκόπος { A } 1
14434 PARA 2 858
```

ὀκτώ { NUM+Car } 2

βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις συνθήκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις υἱὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἷον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ώκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὡδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλίεως διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν τῆς ἀδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἂν αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλίεως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε μάρτυρες, ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ´ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ´ ἀνηρέθη © UCL - GREgORI Project - 2019

```
9314 PARA 2 313
9468 PARA 2 327
όλέθριος { Α } 6
3463 PARA 1 342
13 PARA 1 2
16065 PARA 3 133
14201 PARA 2 834
13166 PARA 2 723
18492 PARA 3 365
ὄλεθρος { N+Com } 8
14590 PARA 2 873
4035 PARA 1 398
689 PARA 1 67
4640 PARA 1 456
9784 PARA 2 359
3453 PARA 1 341
6306 PARA 2 6
6321 PARA 28
\dot{o}λίγος { A } 8
16890 PARA 3 214
15885 PARA 3 115
10074 PARA 2 386
1678 PARA 1 167
10008 PARA 2 380
4224 PARA 1 416
12717 PARA 2 675
7454 PARA 2 122
όλιγότης { N+Com } 1
6050 PARA 1 593
όλιγοχρόνιος { Α } 1
3569 PARA 1 352
'Ολιζών { N+Top } 1
13105 PARA 2 717
```

όλόκληρος { **A** } 1

έπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Έλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἤτις πολλὰ τοῖς Ἑλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῶ τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τοῦ ὁλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὁλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῶ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῶ τῶ ἐκ τοῦ ὁλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἑλληνες ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὁλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῶ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ τὰ νέφη υίῶ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπη ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις ή βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὁλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὁλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ έγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὁλίγη ἦν. Ὁ δὲ εκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ έάν ποτε μερισμός γενήται, έν σοὶ ή τιμή κατὰ πολὺ μείζων, έγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ νενήσεται οὐδὲ ὀλίνον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ μετὰ τὸν ἄψογον Ἀχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὁλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Έλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὁλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οί ἐφερόμην, όμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνω, ὁλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὁλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ

```
684 PARA 1 66
Όλοοσσών { N+Top } 1
13315 PARA 2 739
ὄλος { A } 9
13959 PARA 2 809
6035 PARA 1 592
4815 PARA 1 472
10058 PARA 2 385
6476 PARA 2 24
6859 PARA 2 61
6257 PARA 2 2
10100 PARA 2 389
11840 PARA 2 579
Όλυμπιακός { Α } 3
6538 PARA 2 30
192 PARA 1 18
11092 PARA 2 484
Όλύμπιος α ον
                 { A } 1
5205 PARA 1 508
"Όλυμπος { N+Top } 12
18959 PARA 3 407
6721 PARA 248
5102 PARA 1 497
6919 PARA 2 67
6372 PARA 2 13
11160 PARA 2 491
4265 PARA 1 420
7892 PARA 2 167
448 PARA 1 44
5122 PARA 1 499
5447 PARA 1 532
5786 PARA 1 566
ὄμβρος { N+Com } 1
```

14692 PARA 3 4

θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως ώκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υίὸς τοῦ ηννόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρυων· ὅλαι δὲ ἀνεώννυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῶ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ἀδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ άμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν⋅ οὐδαμῶς γὰρ τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ό τελαμών περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὄλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἑλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ολυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἅρα καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἕλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὁλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον. Λέγετε μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον. Λέγετε μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον. Λέγετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἐδοχώτατον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἔριστον καὶ ἐριστον καὶ ἔριστον καὶ ἐριστον καὶ ἐριστο άφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἀλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ ελληνες άναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν εκιὶ τὸν Αλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν ͺΟλυμπον ἀνῆλθε τῶ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρίς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν "Ολυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν "Ολυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ "Ηρα καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν Ὅλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν καθεζόμενον ἐν τῇ ἀκροτάτῃ κορυφῇ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῇ ἀριστερᾶ.

αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς

Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν

πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπροζο⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω

```
ὁμῆλιξ { N+Com } 2
16491 PARA 3 175
13548 PARA 2 765
oμίχλη { N+Com } 3
14775 PARA 3 12
3637 PARA 1 359
14759 PARA 3 10
ὄμμα { N+Com } 3
2299 PARA 1 225
18852 PARA 3 397
11017 PARA 2 478
ὄμνυμι { V } 2
17584 PARA 3 279
777 PARA 1 76
ὄμοιος { A } 16
2826 PARA 1 278
1325 PARA 1 131
19392 PARA 3 450
14932 PARA 3 27
10289 PARA 2 407
7901 PARA 2 169
14965 PARA 3 30
14824 PARA 3 16
15045 PARA 3 37
15267 PARA 3 58
12501 PARA 2 651
11624 PARA 2 553
14482 PARA 2 862
12244 PARA 2 623
11021 PARA 2 478
15154 PARA 3 47
ομοιότριχος { Α } 1
13546 PARA 2 765
ομοιόω { V } 21
```

μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὔτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμῃ· ταύτας ἐν Πιερίᾳ ἐθρέψατο ὁ

προσφιλή, τῷ δὲ κλέπτη κρείττω τής νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τής λευκής θαλάσσης καθάπερ ὁμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῇ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ δὲ κλέπτῃ κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ

κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνῳ βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλῳ τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἁγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος

καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὁμόσῃ, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἄς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα

θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως Άγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὄμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον Ἁλέξανδρον ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον ، Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὄμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ τῷ Ἁγαμέμνονι ἦλθεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος missing in the manuscript] εὖρε δὲ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὄμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῷ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὕτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν έγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἁλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ´ ὑπὲρ τὴν μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ισμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. πάλιν ήγεῖτο ὁ υίὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὄμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὄμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε ό κρατερὸς Διώρης∙ τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὄμοιος, ὁ υἰὸς τοῦ Ἀγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἁγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὄμοιος τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ

Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας

ομοίως {I+Adv} 4 16961 PARA 3 220

18208 PARA 3 339 1991 PARA 1 196

13880 PARA 2 800

2130 PARA 1 209

ομός { A } 34 5458 PARA 1 533

5067 PARA 1 495

908 PARA 1 90 16156 PARA 3 143

9994 PARA 2 379

11733 PARA 2 567

19356 PARA 3 447

6040 PARA 1 592

2469 PARA 1 241

καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήνοροι καὶ σύμβουλοι ἀναθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν

ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ κοιταρίοις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἡδύνατο άλλ΄ άσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν ύπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ έμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ νὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόνοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· «Ἐντροπῆς κριὸς οὕτως ἐπτέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῶ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν άπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος∙ ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν∙ φοβερὰ ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἀγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν ΰπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῶ υἱῶ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῶ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν νερόντων ὁ Ἀναμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν όπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἕλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι Ή δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἰὸς τοῦ κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῶ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υίῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ

λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ´ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ παλάμη άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Τρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος

τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις έγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου έν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος⋅ ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἐφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ∙ ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῶ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· τοῦ Ἀχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, όπότε πολλοὶ

```
οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις
15812 PARA 3 109
18628 PARA 3 376
                                         διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς
9010 PARA 2 281
                                    όμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο. ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόνον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν
                                               ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ ελληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ
592 PARA 1 57
11825 PARA 2 577
                                      νηῶν ήγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων ὁ Ἁτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν
                                        δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας,
11744 PARA 2 568
12507 PARA 2 652
                                      ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὄμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ
10629 PARA 2 439
                                         τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως
11646 PARA 2 556
                                         ό Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one
                                      ό Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος∙ τούτῳ δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε
12360 PARA 2 637
19472 PARA 3 458
                                   φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ελλησιν ἀπόδοτε ἤντινα πρέπει, ἤτις καὶ ἐν τοῖς
3525 PARA 1 348
                                    τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ νυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ
14640 PARA 3 1
                                                           Έπειδὴ δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ ελληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν
4232 PARA 1 417
                                    τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν
11358 PARA 2 524
                                     οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων
11552 PARA 2 545
                                        τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν
11447 PARA 2 534
                                     Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοανρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἴτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς
12431 PARA 2 644
                                    δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ
13494 PARA 2 759
                                     Πήλιον ἄκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ήγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς
12299 PARA 2 630
                                          ος είς το Δουλίχιον ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους
                                   ένδεεῖς ἦσαν ἀρχηνοῦ, ἐζήτουν νε μὲν ἀναθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην
13038 PARA 2 710
13292 PARA 2 737
                                         τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν.
13382 PARA 2 747
                                      ύπερθύμου, ő ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας·
8713 PARA 2 249
                                     έγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἁτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς
2311 PARA 1 226
                                         καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων
ὄμως { I+Part } 4
1180 PARA 1 116
                                    οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὄμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν
9166 PARA 2 297
                                           τοὺς Έλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς έαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι·
5736 PARA 1 562
                                   ύπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ
16308 PARA 3 159
                                    πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὄμως τοιαύτη ώραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν
ὄναρ { N+Com } 1
                                   τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτῳ γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς
648 PARA 1 63
όνειδίζω { V } 4
                                   άκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα,
15335 PARA 3 64
```

8774 PARA 2 255

δὴ τῶ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἅλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις·

```
μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ
2155 PARA 1 211
15276 PARA 3 59
                                   τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος,
ὀνειδιστικός
              { A } 2
5309 PARA 1 519
                                              ότε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἅρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι
8977 PARA 2 277
                                      ή αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ
ὄνειδος { N+Com } 5
19267 PARA 3 438
                                         ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ
8576 PARA 2 235
                                        καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ
2953 PARA 1 291
                                        ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεἰδη καὶ ὕβρεις λένειν:» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόνον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος
17179 PARA 3 242
                                    βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν. τὰς ὕβοεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν
                                    τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν
15192 PARA 3 51
ὄνειρον { N+Com } 1
                                        έχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ
7057 PARA 282
ὄνειρος { N+Com } 8
6323 PARA 28
                                    ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως
7036 PARA 280
                                        τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα
6308 PARA 2 6
                                        ἐπὶ τῶ υίῶ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ
6396 PARA 2 16
                                       λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων,
6803 PARA 2 56
                                      «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ
6460 PARA 2 22
                                      ό Άγαμέμνων ἐτίμα· τούτῳ δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον
7052 PARA 281
                                       ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου∙ ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι∙
643 PARA 1 63
                                      τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι
ὄνομα { N+Com } 4
17114 PARA 3 235
                                      μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν
3651 PARA 1 361
                                       έκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῆ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὁνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας
11137 PARA 2 488
                                      ύπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ἐνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ
16399 PARA 3 166
                                   πόλεμον τῶν Ἑλλήνων ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὁνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ
ονομάζω { V } 1
15058 PARA 3 39
                                         θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ὑνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε
ὄντινα { PRO+Rel } 1
5585 PARA 1 547
                                      χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν
ὄντως { I+Adv } 25
2967 PARA 1 293
                                        δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν
```

λίαν τῷ Ἀχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε

8640 PARA 2 242

3457 PARA 1 342 τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ 786 PARA 1 78 έμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις βοηθῆσαι· ὄντως νὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀρνὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μενάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων 2365 PARA 1 232 δημόσια κατεσθίων βασιλεύς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἀλλ΄ ἐξερῶ δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Κοτως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ 9894 PARA 2 370 15102 PARA 3 43 ΰβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι∙ ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἔλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ 15246 PARA 3 56 Άλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἱ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» 18498 PARA 3 366 τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῶ Μενελάω· ἐνέγετο· ὄντως δὴ ἐλονισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἔνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ 6014 PARA 1 590 βοηθήσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς ό Άντήνωρ ό συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ 16807 PARA 3 204 2607 PARA 1 254 έν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ 8928 PARA 2 272 ούτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναθὰ εἰρνάσατο εἰς συμβουλίας ἀναθὰς προηνούμενος καὶ τὸν 4608 PARA 1 453 καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν 2456 PARA 1 240 τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ 16568 PARA 3 183 υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι 2339 PARA 1 229 δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων 9097 PARA 2 291 νυναϊκες ἀλλήλοις θοηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· 5294 PARA 1 518 δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Όντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει 5849 PARA 1 573 αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω ήρα· «Όντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν 2615 PARA 1 255 παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ 13860 PARA 2 798 τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνένκλιτος διενήνερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον 19193 PARA 3 430 τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ 9565 PARA 2 337 εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι όξέως { I+Adv } 1 8443 PARA 2 222 όξυκέφαλος { Α } 1 8412 PARA 2 219 όξύπους { A } 2 13543 PARA 2 764 14597 PARA 2 874 ὀξύς { A } 2 1926 PARA 1 190 2551 PARA 1 248 όξύφωνος { A } 1 6741 PARA 2 50

3587 PARA 1 355

ό Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υίὸς τοῦ Ἄτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ

τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὁξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ

ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῷ. Ἐχθρότατος

ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὁξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόνους τοῖς νώτοις εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ

τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὁξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἕλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν ώργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ όξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή·

καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας

```
ὄπισθεν { I+Adv } 2
2000 PARA 1 197
11523 PARA 2 542
```

όπισθόρμητος { A } 2 17928 PARA 3 313

14997 PARA 3 33

οπίσω { I+Adv } 16

17911 PARA 3 311 17373 PARA 3 261

16937 PARA 3 218

2242 PARA 1 220 4661 PARA 1 459

616 PARA 1 60

18050 PARA 3 325

14980 PARA 3 32

1185 PARA 1 116

17853 PARA 3 306

3844 PARA 1 380 3515 PARA 1 347

15026 PARA 3 36

10449 PARA 2 422

5337 PARA 1 522

19167 PARA 3 427

όπλίζω { **V** } 1

11380 PARA 2 526

őπλον { N+Com } 8

18078 PARA 3 327 15598 PARA 3 89

18214 PARA 3 339

16709 PARA 3 195

15866 PARA 3 114

13956 PARA 2 808

18091 PARA 3 328

14953 PARA 3 29

όμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη· Άβάντων ὁ ἡγεμών τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἡκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν

δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὁπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ

ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα Ιστίσω ἔτεινεν σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ

σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὁπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων τή άργυρα λαβή τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον «꽃 υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· έγω μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὑπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υίὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὑπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ότε κατὰ τὰς παρειὰς ὼχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα έκάθισεν, ή κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε

διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ

τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἐνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ Τρώας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ιὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς έπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὄπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἁλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ άμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ͺὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν

```
Όπόεις (τοπ) { N+Top } 1
11419 PARA 2 531
```

ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας· οἴτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν

τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῶ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι όποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· όποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται, τὰ κτήματα καλῶς συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, όποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀτρέως Ἀγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ Τρώων· «ᾶ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ύπομείνεις πολεμήσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς καταρχής είς άρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἔφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς

οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ

συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐνγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἁτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Άλοπην καὶ οἵτινες δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἅπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ῃς] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθῃ καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν

ὑπόταν {I+Conj} 5 13822 PARA 2 794 16874 PARA 3 212

πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα άμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω. ὁπόταν σε ὁ νλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς

Οπότε { I+Conj } 13

16914 PARA 3 216

19312 PARA 3 443

6575 PARA 2 34

```
13714 PARA 2 782
17093 PARA 3 233
10174 PARA 2 395
4037 PARA 1 399
5040 PARA 1 493
17398 PARA 3 264
5790 PARA 1 567
16966 PARA 3 221
16850 PARA 3 209
13584 PARA 2 769
1639 PARA 1 163
2480 PARA 1 242
10946 PARA 2 471
Őπου { I+Adv } 12
16177 PARA 3 145
11981 PARA 2 594
14422 PARA 2 857
13154 PARA 2 722
18069 PARA 3 326
6184 PARA 1 607
9260 PARA 2 307
6218 PARA 1 610
11779 PARA 2 572
12062 PARA 2 604
14461 PARA 2 861
9296 PARA 2 311
oπτάω { V } 1
10522 PARA 2 429
όπτός (ἕψω) { A } 1
4753 PARA 1 466
ὄπως { I+Conj } 27
835 PARA 182
1342 PARA 1 133
10056 PARA 2 385
15823 PARA 3 110
```

ἄχει ὤσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότε ἀν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζῃ ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἁρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένῳ καὶ ὑψηλῷ τόπῳ· τοῦτον δὲ μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπἢ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οἰράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ "Ήρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἁλλ΄ ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οἰράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ "Ήρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ ἀνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἁλλ΄ ὁπότε δὴ ἀντὸν συνδῆσαι οἱ οἰράνιοι θεοὶ ἀλλοι ἤθελον, ἡ "Ήρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ ἀνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἁλλ΄ ὁπότε δὴ κι τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἤλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἑλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ολὺμπῳ ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὔτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ὰν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ποι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὔτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὸ ὰν τις πάνον εἶναι βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ὑργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείτων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἴπινες αὐτὴν οἱ υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνες πόν τὰ αλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καρῶς το γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνες

καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Τὴν Ἀμφιγένειαν ῷκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ ελος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρῷκα ἐπέσχον τῆς ϣδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας καὶ ὁ επίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης, ὅπου ἀργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος ἱσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνῳ τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ ελληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὁλεθρίου ὕδρου· κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἐνὶ ἐκάστῳ οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἐνὶ ἐκάστῳ οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἐκατέρωθεν χωλὸς ὁ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνῳ, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἤ ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἱδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ϋπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν ῷκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ῷκουν καὶ Όρχομενὸν Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρῳ κλάδῳ, ὑπὸ τοῖς

εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν

καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας

καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὺ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμῳ κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἑλληνες

διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἀγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὦ προσφιλὲς τέκνον, ἐννὺς ὲμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιναμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οί μεγαλόψυχοι Έλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν έγω αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἔνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς νὰρ δὴ τοῦτο ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέναν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς Άθηνα όμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπαν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρῃς, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ μή σε νοήση ή Ήρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὄπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ ό ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ήμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή

εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν έώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου έκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς,

τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ´ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος Ιδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου

ὀρνή { N+Com } 13 3922 PARA 1 387 8632 PARA 2 241 8177 PARA 2 196 817 PARA 181

15141 PARA 3 46

2014 PARA 1 198

1945 PARA 1 192

τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἁτρέως μετὰ ταῦτα ὀργή κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· λαβών γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρᾳ καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά

16958 PARA 3 220

1048 PARA 1 103

Άθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ήρα

ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὄστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν. ὧ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἵτις πολλὰ τοῖς Ελλησι καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἑλληνες· ήμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὄστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἔλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἀχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ.

μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ

Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Άπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην Άργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς έστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ύπέστενε καὶ ἤχει ὤσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἑλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες όποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθείς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, Άφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ αὐταὶ αἱ Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὁργισθῇ ἀνδρὶ τῷ ἐλάττονι· ἐάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ καταχωνεύσῃ καὶ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῇ ἐφ΄ ὂν ἂν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ έκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἄτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὑργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῶ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὑργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ͺἀργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν όξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ͺἀργίζοντο καὶ ἐν τῇ ἑαυτῶν ψυχῇ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ έν τῷ μεμετρημένῳ τόπῳ τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ἀργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἁλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας

αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους Άτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ

```
ὀρέγω { V } 2
11536 PARA 2 543
11531 PARA 2 543
όρεινός {Α} 1
13222 PARA 2 729
"Όρθη { N+Top } 1
13307 PARA 2 739
ὄρθρος { N+Com } 1
4872 PARA 1 477
ὁρίζω { V } 1
12187 PARA 2 617
ὄρκος { N+Com } 13
2385 PARA 1 233
2454 PARA 1 239
13459 PARA 2 755
18030 PARA 3 323
17785 PARA 3 299
7471 PARA 2 124
17318 PARA 3 256
15429 PARA 3 73
17284 PARA 3 252
15656 PARA 3 94
15771 PARA 3 105
15790 PARA 3 107
17457 PARA 3 269
ὁρκωμόσιον { N+Com } 3
17600 PARA 3 280
17217 PARA 3 245
9587 PARA 2 339
όρμάω { V } 11
476 PARA 1 47
7886 PARA 2 167
7711 PARA 2 150
10733 PARA 2 450
```

οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη: όπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι νάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν Οἵτινες δὲ τὴν Ἄρνισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ἰορθην καὶ τὴν ἸΗλώνην καὶ τὴν λευκόνειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡνεμόνευε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἡκολούθουν έβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν, Ἀλλ΄ ἑξερῶ σοι δὴ καὶ μέναν, ὄρκον, ἐπόμνυμι, ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήσῃ· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὄρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ έπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, όποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὄρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ή γυνή καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ ελληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῶ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ͺὅρκους ͺποιήσῃ ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανία καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψῃ· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ Όδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αί συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αί συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, όρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the πᾶσα ή δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβῳ ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος

έκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς

```
18313 PARA 3 349
19383 PARA 3 449
16147 PARA 3 142
8044 PARA 2 183
10694 PARA 2 446
13958 PARA 2 808
10200 PARA 2 398
Όρμένιον { N+Top } 1
13262 PARA 2 734
ορμή { N+Com } 2
11924 PARA 2 588
1951 PARA 1 192
ὄρμημα { N+Com } 2
9755 PARA 2 356
11940 PARA 2 590
ορμητικός { Α } 1
4889 PARA 1 479
Όρνεαί { N+Top } 1
11768 PARA 2 571
ὄρνεον { N+Com } 2
10160 PARA 2 393
46 PARA 1 5
ορνεοσκόπος { N+Com } 1
709 PARA 1 69
ὄρνις { N+Com } 3
13545 PARA 2 764
14666 PARA 3 2
10823 PARA 2 459
ὄρος { N+Com } 12
14518 PARA 2 866
2721 PARA 1 268
2407 PARA 1 235
1577 PARA 1 157
```

δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ἄρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρίκατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ἄρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς ὁθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ὑμρῶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὺ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ἄρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἰὸν τοῦ ងτρέως ἄρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἑλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα λόγον ἡγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ἄρμων· ὅλαι δὲ ἀνεψγνυντο αἰ πύλαι, ἐξῆει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κὰκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ἄρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἴτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ

καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῇ ψυχῇ Ἄτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν,

καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ

ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ

τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ιῷκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος

παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν

ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ

παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῇ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῇ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν

ή Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε,

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Byzantine Paraphrase 12179 PARA 2 617 ὄσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἄλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τρύτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηνοὶ ἦσαν, 12056 PARA 2 603 Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ 14535 PARA 2 868 τῶν ἀνριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ 14152 PARA 2 829 τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ 13355 PARA 2 744 ότε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς. τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος. ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος 14752 PARA 3 10 ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ 10791 PARA 2 456 άφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον 15006 PARA 3 34 ύπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους. ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς Όρχομενός { N+Top } 2 12075 PARA 2 605 καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων 11247 PARA 2 511 έκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἅρεος υἱοί, οὓς ὄς ἥ ὅ { PRO+Rel } 34 9611 PARA 2 341 καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν 17594 PARA 3 280 όμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ις ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος 1621 PARA 1 162 φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι 735 PARA 1 72 προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἱδίαν μαντείαν, ἢν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ 9065 PARA 2 286 ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἤν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον 19484 PARA 3 460 αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἔλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἤτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ 13375 PARA 2 746 άμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ ὑπερθύμου, 💍 ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ 18687 PARA 3 381 λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὄ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ 2499 PARA 1 244 πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὄ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ 12327 PARA 2 634 Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἷ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἵ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἷ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἷ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν 12333 PARA 2 634 15807 PARA 3 109 νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως 9573 PARA 2 338 παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν 1405 PARA 1 139 τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν

14241 PARA 2 838 παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος 952 PARA 1 94 εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ 12562 PARA 2 658 Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ͺον ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς

12281 PARA 2 628 368 PARA 1 36

14063 PARA 2 820 12289 PARA 2 629

378 PARA 1 37

12523 PARA 2 653

18974 PARA 3 409

© UCL - GREgORI Project - 2019

τῆς Ἡλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῶ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη

Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα

ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῶ Ἀπόλλωνι τῶ θεῶ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὃς τὴν Χρύσαν

πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ ἄγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ ἄγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ ἄφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ

έγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς

Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων,

περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν

```
1954 PARA 1 193
                                    ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν. ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς
15702 PARA 3 99
                                     λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου
17704 PARA 3 291
                                            ένεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ
7397 PARA 2 115
                                         καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα∙ ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ
54 PARA 16
                                    καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν
14505 PARA 2 865
                                    πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει
11261 PARA 2 513
                                  Μινύου, τούτων ήγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοἱ, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς
17948 PARA 3 315
                                          ό τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν 🎍 ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ
                                              ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχῃ, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη. ὁ δὲ Ἔκτωρ
13930 PARA 2 805
15258 PARA 3 57
                                     δή ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰρνάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ Ἔκτορ. ἐπεί με
ὄσος {PRO+Rel} 5
```

16658 PARA 3 190

12166 PARA 2 616

14781 PARA 3 12

11392 PARA 2 528

9211 PARA 2 302

1265 PARA 1 125

5662 PARA 1 554

2980 PARA 1 294

5387 PARA 1 527

8369 PARA 2 215

18199 PARA 3 338

3294 PARA 1 325

3929 PARA 1 388

10606 PARA 2 436

868 PARA 1 85

5360 PARA 1 524

2080 PARA 1 204

8792 PARA 2 257

16506 PARA 3 177

7254 PARA 2 101

5216 PARA 1 509

2394 PARA 1 234

3001 PARA 1 297 4517 PARA 1 444

ὄσπερ { PRO+Rel } 19

ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὄσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἑλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἡλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὄσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ γάρ τις ἐν ὁμίχλῃ ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἵχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν

δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῶ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἑλλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῇ παλάμη ἁρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα έγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν Άχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῶ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῇ κεφαλῇ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσῃς· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῇ κεφαλῇ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον θεάση τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως; Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν οἱ ἡμίθεοι Ἑλληνες· σὰ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως. διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ ό δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἕλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.»

```
όστέον { N+Com } 3
4733 PARA 1 464
10506 PARA 2 427
412 PARA 1 40
```

πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ύπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν

14 PARA 1 2

9323 PARA 2 313

ή βοὴ τῶν νεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν γίνεται. Ώσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἴτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς ἤΗλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν Αί μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ τῶν ἀνδοῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ΰβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις καθάπερ τὰ μενάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάνους. ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήνειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου. ἄτινά σου τὴν αἱδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας έκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε νυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίννυσαι, ἤντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηνὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν Άχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἤντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ σκηνής ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἤντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ έγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἤντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ όμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἅλλησιν ἀπόδοτε ͺἤντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἀποδιδόναι ἤντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ ήγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Άστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἤντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἤντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἡπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἤντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἤτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῇ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο. ἐκ τῶν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῶ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἤτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἤτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν∙ ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε

καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτω δὲ

τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ ό ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λένε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον, Αἱ μὲν ἵπποι μενάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υίοῦ θεάση των ίππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες νὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, "Άλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν ἄκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν uióv· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάσπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κών πόλιν αί νὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆνον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἅβυδον εἶνον ίππότα Νέστωρ∙ τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν θεοῖς ὅμοιος, ὁ μἱὸς τοῦ Ἁνασθενέως Αὐνίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ άγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηῖδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν χαριέντης υίός· τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ἄκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ ήκολούθουν τῶν Λοκοῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὁϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν ό Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν. οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέναν ἄκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶνον ἐπὶ καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἁμύκλας εἶχον καὶ τὸ Έλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν υίός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ Ό δὲ Ὀδυσσεὺς ἀνάνετο τοὺς μεναλοψύχους Κεφαλλῆνας. οἵτινες δὰ τὰν Ἰθάκην ὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὰν έπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔρνων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν τΗλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἤ Ένετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ίσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἴτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ έχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οί ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις ήγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἴτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν

περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν. οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐνεώρνουν. ὅστις δὴ εἰς

καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἴτινες καὶ τὴν Αἴνιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡνεῖτο ὁ Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα. οἵτινες καὶ τὴν Ἁνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑωηλὴν πόλιν. οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶνον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα⋅ τούτων μὲν καὶ τὴν Ὁγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἴτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἅλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, καὶ τὸ Ἑλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἵτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡνεῖτο, ὁ πολεμικώτατος τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν ύπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ άλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν όμοιούμενοι, οἴτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἴτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, ήκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμω, οἴτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἱός, οἴτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς χαρώσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. ήπείλει· «Ω κακόδαιμον ήσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἴτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἀλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν όπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Άλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶγον καὶ τὴν καλὰς ήνοῦντο, οί τοῦ Ἰφίτου υίοὶ τοῦ μεναλοψύχου Ναυβόλου υίοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἁλφειοῦ ποταμοῦ έννέα πλοῖα ἤνανε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων. οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες. τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόνειον "Άργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἄλον καὶ οἵτινες τὴν Ἁλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν "Άλον καὶ οἴτινες τὴν Άλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς έκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡνεῖτο ὁ τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἴτινες τὸν Πλευρῶνα ἄκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ

2439 PARA 1 238 έν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι 9130 PARA 2 293 9278 PARA 2 309 10123 PARA 2 391 5611 PARA 1 549 8200 PARA 2 198 13333 PARA 2 742 13204 PARA 2 728 13328 PARA 2 741 8533 PARA 2 231 9810 PARA 2 361 5554 PARA 1 543 4109 PARA 1 406 8096 PARA 2 188 4076 PARA 1 403 6446 PARA 2 21 11571 PARA 2 547 13072 PARA 2 714 17580 PARA 3 279 9857 PARA 2 366 16777 PARA 3 201 11283 PARA 2 515 9380 PARA 2 318 8063 PARA 2 184 2883 PARA 1 283 13430 PARA 2 752 4097 PARA 1 405 7414 PARA 2 117 7008 PARA 2 77 9852 PARA 2 365 9845 PARA 2 365 18335 PARA 3 351 19188 PARA 3 429 2597 PARA 1 253 741 PARA 1 73 7016 PARA 2 78 ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων

ίδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα έφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός. ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν ίδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς θεών τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τών ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» ὑντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρῳ τῶ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας μὴν ἀρχηνόν∙ ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός. ὄντινα ἐνέννησεν ἡ Ῥήνη συννινομένη Ὀϊλεῖ τῶ πολεμικῶ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς ὧ Ἀγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδοῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ ὄστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ ώκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυνάτηρ, ἐνέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη νῆ. ήγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλής υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὄστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ ὄστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὄστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὄστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως∙ γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὄστις ἀνετράφη ἐν τῶ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὄστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὄστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος σὴν ὀργὴν· ἐνὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῶ Ἁγιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὄστις Ἅγιλλεὺς μενάλως πᾶσι περίφρανμα τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐνεώρνουν. ὄστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὄστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὄστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡνεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ͺὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδοεῖος ὑπάρχει· καθ´ ἑαυτοὺς νὰο μάχονται κεχωρισμένως· δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ ελληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου έγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἀχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ

τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ τής πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὄστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς νε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ νὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηνήσεται· Άρνὸς νὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος ονείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὄστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς Κάλχας ό τοῦ Θέστορος παῖς, ό τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο ό Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὄστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἀγλαίας υἰὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὄστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηνὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν. ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μένα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ό Θερσίτης δ΄ ἔτι μόνος ὁ ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὄστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ ό πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὄστις λῶρος αὐτῶ τῷ Ἀλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαΐαν τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὄστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς βοηθῆσαι∙ ὄντως νὰο ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀρνὴν ἐμβαλεῖν. ὄστις μενάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ ελληνες∙ κρείσσων νὰο ὄστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὄστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς άπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴπης, ὄστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ό γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἦγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ϫτρέως Ϫγαμέμνονος, όπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέναν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὄστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μένας ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ ἍΗλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὄστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς υἱὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν ἴλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς άρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγνελος εἰμί. ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὄστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀρνιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὄστις τοῖς θεοῖς πείθεται. λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἐφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀρνυρᾶ άρτίως δὲ τοῦτο μενάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Έλλησιν ἔπραξεν. ὄστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηνοριῶν⋅ οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὄστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε ૌρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρῳ τάφῳ ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὄστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἂν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς έν ήμιν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἔνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· ό βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ

```
2555 PARA 1 249
14350 PARA 2 850
15581 PARA 3 87
1603 PARA 1 160
8268 PARA 2 205
2834 PARA 1 279
6866 PARA 2 62
6482 PARA 2 25
11621 PARA 2 553
877 PARA 1 86
14127 PARA 2 827
ὅταν { I+Conj } 2
10192 PARA 2 397
14993 PARA 3 33
Ότέ { I+Adv } 1
13571 PARA 2 767
ὅτε { I+Conj } 15
13568 PARA 2 767
16639 PARA 3 189
6222 PARA 1 610
9224 PARA 2 303
4019 PARA 1 397
5305 PARA 1 519
16465 PARA 3 173
9706 PARA 2 351
19104 PARA 3 421
4384 PARA 1 432
15016 PARA 3 35
5299 PARA 1 518
809 PARA 180
13344 PARA 2 743
15228 PARA 3 55
оті { I+Conj } 8
```

8775 PARA 2 255 580 PARA 1 56 ό ἡδύς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ όξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, τὸς λημοδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος λξίου ποταμοῦ, λξίου σύτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν ἐκ τῆς λημοδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος λξίου ποταμοῦ, λξίου τοῦ καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, τὸν λόγον τοῦ Αλεξάνδρου, τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εῖς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, τὸν λόγον τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ἀντίνον τὰν κτῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἑὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ ἐστὶ δί όλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, τῶν χρόνων· τοῦτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἰὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἰὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· τούτων πάλιν ἡρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος τοῦ τοῦς Απόλλων ἐδωρήσατο. Οἴτινες δὴ τὴν λδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν

τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτὰν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις

Απόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ

ό λαμπρότοξος Άπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότε μέν φεύγειν, ότε δε διώκειν πολεμικόν. Τῶν δε δή ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ό ἄν σύν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῇ ἡμέρα ὅτε αἰ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αὶ ἦσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἱδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδύς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκείσε ἀναβάς ἐκοιμήθη σὐν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θάνατος προαρπάσας καὶ αὶ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αὶ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ γάρ σου ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔκεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἰῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπή δἡ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρόν ἐπενέγκοις τῇ Ἡρα, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὔτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλὲ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἰῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν τὸν ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει υἰὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσίν ἔβαινον οἱ Ἑλληνες τοῖς Τρωσί φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Άφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τοῦ οἶκον τοῦ Άλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αὶ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα παρεγένετο ἄγων σὺν τῇ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λὶμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ὡχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὑπίσω κατὰ τὸν ὅχλον νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Όντως δή χαλεπτά ἔργα γενήσονται ὅτε καὶ αὐτῷ πεθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὸς ὅτε ὁργισθῃ ἀνδρὶ τῷ ἐλάπτονι· ἐάνπτερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῇ ἡμέρᾳ καταχωνεύσῃ δὴ τῷ Γριας ἔπμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς καὶ τὰ δῶρα τῆς Αφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τὰμκοιρτῆς, Ἁλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εὶ γὰρ μὴ τοιοῦτο

τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζῃ ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἅρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ

καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἑλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης

τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ

1112 PARA 1 110

4175 PARA 1 412

```
1224 PARA 1 120
                                      ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὄτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος
5498 PARA 1 537
                                       αὐτοῦ ἐκαθέσθη∙ οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἅρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῷ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος,
657 PARA 1 64
                                           καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὠργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει
11838 PARA 2 579
                                     παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε
Ότρεύς { N+Ant } 1
16602 PARA 3 186
                                           Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ
où { I+Nea } 63
283 PARA 1 28
                                      ένχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐνὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ
5779 PARA 1 566
                                   εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή
17685 PARA 3 289
                                      δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς
17167 PARA 3 241
                                         μὲν ἠκολούθησαν ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι
8256 PARA 2 204
                                      ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἰὸς
12396 PARA 2 641
                                          Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς,
12828 PARA 2 687
                                            Άλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ
5376 PARA 1 526
                                           τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἂν τῆ
9668 PARA 2 347
                                         έκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς
1830 PARA 1 181
                                     έτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ´ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν
6472 PARA 2 24
                                        ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ
14436 PARA 2 859
                                       τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ
17121 PARA 3 236
                                       γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν
5737 PARA 1 562
                                       τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ
17855 PARA 3 306
                                             πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμῳ
8361 PARA 2 214
                                    ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῷ Θερσίτῃ ἔδοξε καλὸν εἶναι
3047 PARA 1 301
                                   πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῇ ταχείᾳ καὶ μελαίνῃ νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι
8628 PARA 2 241
                                       ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῷ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν
9155 PARA 2 296
                                        έστιν ό χρόνος περιερχόμενος ένταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς ελληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς έαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν
13184 PARA 2 726
                                    μνημονεύειν οἱ "Ελληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν⋅ ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν
                                    Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἤ
12973 PARA 2 703
16153 PARA 3 143
                                      κοιτῶνος αὐτῆς ὡρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ
14079 PARA 2 822
                                   Άφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπῳ συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης
13362 PARA 2 745
                                    ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι
18985 PARA 3 410
                                     έως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν
1335 PARA 1 132
                                      ὄμοιε Άχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς
15930 PARA 3 120
                                           καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ ἐνδόξῳ Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνῳ Ἑλένῃ ἄγγελος
```

Βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω∙ ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν, Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶού σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς ύπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ ώπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε. περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀρνιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ μεγαλότιμα δώρα, όπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ´ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, Έρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐνένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀντὶ γαυριῶν∙ ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν όρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, όμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν έαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλονίζετο νὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ όμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ώς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς όμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐνὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μενάλως ό Άγαμέμνων ταῖς όλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Ἔλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν ύπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πρόμαχον εἶναι. διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν. ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν όμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρενένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηνορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει. κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἢ ἐνταῦθα μὲν ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῶ προβουλεύματι οὐκ ἡκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ শτρέως τῷ শγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή δώρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῶ υίῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον Άλέξανδρος· «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις

```
οὐδαμός { PRO+Ind } 1
13688 PARA 2 779
```

ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ

δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα ὀνείδιζε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὅντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἁτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἡλιδα καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος ἐστίν· νῦν ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· τῆς ἡμέρας τῶ μισητῶ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη άρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ άρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων∙ οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται∙ ἐπέκαμψε καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ κόσμον ἔχων είς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη∙ οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῶ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ μεταταῦτα τὸν Ὀδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῶ Διὶ ἐστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς κηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά ὄστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν∙ οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Άθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις έμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὅντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ Άγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ άνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειῶ τῶ λαμπρῶ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν

τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἰὸν τοῦ Κρόνου ἐν

νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις. οὐδαμῶς δὴ αὐτῶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῶ καὶ αὔταρκες νενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους∙ οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεναλόψυχοι Ἑλληνες: Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων έστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος τοῦ τοὺς δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς νὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ όργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔρνα νενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, έκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν έρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν έν αἷς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως νὰρ τοῖς λόνοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, καπνῶ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε λαβὼν κατὰ τῶν Φρυνῶν ἦλθον, αί ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι ελληνες.» Ἐκ δευτέρου καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ νὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι νέαν, ἵνα ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἕκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον υίὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν ύπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ τῶν νῦν ὄντων βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς έάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον⋅ ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῶ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ

παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ

θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν έπειδὴ πρώτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν. οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσώς νὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· θεοῖς μένιστον σημεῖον· οὐ νὰρ τὸ ἐμὸν σύντανμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ. ὅπερ ἂν τῆ κεφαλῆ μου ἐνὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν όλίγα μέν, άλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων⋅ εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει⋅ ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἂν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀναμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐνὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀγόματος εἰπεῖν. οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά άρχηνοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐνὼ δυνήσομαι λέξαι, οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἑλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου λόνον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε νὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἱσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς οί Έλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄγευ ἀρχηνοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν νε μὴν ἀρχηνόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν∙ ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ ένεκα λύπας παρέσχεν ήμιν ό μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μένα ξίφος. οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόνω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλῳ καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν ό ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηνορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν έτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε νὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς ό μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὄστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν⋅ οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα πρὸς βοήθειαν. Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς έν τῶ κονιορτῶ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῶ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο,

```
1539 PARA 1 153
οὐδέποτε { I+Adv } 13
9454 PARA 2 325
1542 PARA 1 154
17814 PARA 3 302
1552 PARA 1 155
1633 PARA 1 163
1097 PARA 1 108
8236 PARA 2 202
10186 PARA 2 396
1077 PARA 1 106
2671 PARA 1 261
2824 PARA 1 278
13870 PARA 2 799
2395 PARA 1 234
οὐδέπω { I+Adv } 2
2290 PARA 1 224
11622 PARA 2 553
Οὐκαλέγων { N+Ant } 1
16207 PARA 3 148
οὐκέτι { I+Adv } 1
8579 PARA 2 235
ouv {I+Part} 8
14960 PARA 3 30
14874 PARA 3 21
18838 PARA 3 396
18220 PARA 3 340
12589 PARA 2 661
9403 PARA 2 321
16266 PARA 3 154
14683 PARA 3 4
οὔπω { I+Adv } 1
16425 PARA 3 169
```

οὐράνιος {Α} 8

Ζεύς, βραδύ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθώς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδέν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἴππους μου, οὐδέποτε δὲ ὰν τῆ Φθία τῆ αὐτῶν, αὶ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὔτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἴππους μου, οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἴππους μου, οὐδέποτε δὲ ἀν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπόν πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δἡ αὐτὴν οἱ υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δἡ σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἑλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ῆς οὖτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατόν ἴνα πάντες οἱ παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῷ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κάκεῖσε γένωνται· πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κάκεῖσε γένωνται· ποτὲ γὰρ έγὼ καὶ κρείπτοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτε μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ὰεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ ποτε γὰρ είνὰ καὶ κρείπτοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεύς καὶ ὧτινί ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς ὄριοίς κὰὶ ἴσως ἔτος τηνς τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεύς καὶ ὧτινί ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς ὁμοιας καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι ἐκ δειποίνων πάλιν ἡνεῖτο ὁ ὐιὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπων τις διοίος ἐπίνειος ἐνένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵπτος διατάξαι καὶ ἄνδρας

τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου,

καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι

τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν

τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἑθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὅχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως εἶπε, ταύτῃ δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὅμματα ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἐκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένῳ οἴκῳ, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς ἡμεῖς δὲ ἐστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως δἡ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἴτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν

τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικίᾳ εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὕπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.»

τὸν ἀποεπῆ ὄλεθοον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα. αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόνοις· εὐθέως νὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς νενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ έκατέρωθεν κοῦφον ἐν δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον έμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υίὸς τοῦ πατήρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ ό "Ηφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην. ὅπου καὶ πρότερον

τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ

οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ έκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν Ὀλυμπον εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υίὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν τὰ δὲ νεώρια ἐξέσκαπτον ἢ τὰς ἀντλίας ἐξεκάθαιρον· ἡ δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῶ καπνῶ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν έλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὕτος γὰρ δὴ ύπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ὠφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν δωδεκάτη ήμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα, ἀμφοτέροις όμοίως τῇ ἑαυτῆς ώσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῶ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν

ойтє { I+Part } 16 5653 PARA 1 553

4042 PARA 1 399

5825 PARA 1 570

5957 PARA 1 583

6009 PARA 1 589

9281 PARA 2 309

3577 PARA 1 353

5923 PARA 1 580

6208 PARA 1 609

5421 PARA 1 530

2263 PARA 1 221

18480 PARA 3 364

5099 PARA 1 497

4318 PARA 1 425

7749 PARA 2 153

3213 PARA 1 317

10816 PARA 2 458

4075 PARA 1 402

3990 PARA 1 394

5065 PARA 1 494

2120 PARA 1 208

1981 PARA 1 195

14676 PARA 3 3

937 PARA 1 93

2315 PARA 1 227

1174 PARA 1 115

1170 PARA 1 115

16938 PARA 3 218

5019 PARA 1 491

5607 PARA 1 548

5598 PARA 1 548

8242 PARA 2 202

5655 PARA 1 553

1166 PARA 1 115

οὐρανός { N+Com } 14

δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες,

καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον όμοῦ τῷ ὄχλῳ καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῇ ψυχῆ· τοῦτο αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον έστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὅντινα δὲ λόγον καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμῳ καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἑλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν

11851 PARA 2 581

τῆς ἐκ παρθενίας μου νυναικός. ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὕτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔρνα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐνὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω. ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων

πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἔλληνες οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν Άχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῶ υίῶ τοῦ Ἁτρέως άντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς έκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῶ έπενέγκοις τῆ ήση, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέναν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ή δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν οί Έλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡγεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν⋅ ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἅχιλλεύς. Ἅλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις έμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν δή προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· οί δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῶ τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν∙ οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν ἔμπροσθεν τῶν μακαρισμοῦ ἀξίων θεῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν παίδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ κεφαλῆς· τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην

ποσὶ ταχεῖα Ίρις παρὰ τοῦ αἰνιδούχου Διὸς σὺν ἀννελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόνους ἐδημηνόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηνμένοι.

γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ ελληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας⋅ καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν. οὖτοι δὲ οἱ Έλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως⋅ οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Έλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐννὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν τὴν Χρύσαν παρενένετο ἄνων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρενένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεναλόβωλον καὶ εὔνειον. οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄρνος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα νῆν τὴν καλὰς διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων γενναῖος Διομήδης∙ τούτοις όμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς έπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῶ θεῶ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Έκτωρ ἐν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐρναζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ήνεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡνεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον⋅ τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ έπὶ κοίτην όδοῦ· όμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἰὸς τοῦ σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ έτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ έν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υίὸς τοῦ βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι πηγαῖς· τούτοις όμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ τῶν Φρυνῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύνες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεναλόφθαλμοι Ἕλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ὄντινα οί μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου βοῦς ἐν τἢ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ό τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ὠργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν·

6087 PARA 1 597

ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῶ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς

uioì καὶ οἱ τῶν uiῶν uioì οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῆ ἰσχυρᾶ ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος. έπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηνέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόννισατο τὸ δάκρυον καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἀναμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἂν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, άδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μένας ὅρκος νενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παρανένηται δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης όλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος έκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς Τούτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα Ἑλένη Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῶ τόπω τῆς δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως⋅ ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ όλης τῆς γυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἅρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν «Άγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος, ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῶ δόρατι, τῶ σιδηρῶ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν έκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἠπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν ωρνίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτών ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μενάλως καὶ παρρησιαστικώς βοών τὸν Ἀναμέμνονα τῶ λόνω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω νεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι "Εὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Έλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο. ἡ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν· «Οὖτος ἡ Αἴας ἐστὶν ἡ μένας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφρανμα τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος ελλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὄστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ἀργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ Ἡφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ

τὴν πόλιν, τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλγας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μενάλως

βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐνκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ νυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις οί ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς τὴν έαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλονίζετο νὰροοὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ όρνην αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει την όρμην αὐτοῦ. Έως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε την έαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν. ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης 'Οδυσσέα τὸν ὅμοιον κατὰ τὴν βουλὴν τῶ Διὶ ἑστῶτα· οὐδαμῶς δὲ οὖτος τῆς νηὸς τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν έαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὠργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Έλληνας φυνάδας καταστήσειεν. οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἀτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀρνὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἔλληνας ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ έμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ έπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῶ Ἀπόλλωνι τῶ θεῶ, ὂν ἡ καλλίκομος ό δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ ποῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Έλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς νενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐνὼ δὲ ὀλίνον λαβὼν Τρώας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα έν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάn τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐνεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ή ψυχή ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλον, ἠκόντιζον· μετὰ ταῦτα δὲ μένα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Παύεσθε, ὧ Ἕλληνες καὶ οἱ νέοι Έλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ

Έλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα όμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν "Ηφαιστος παρέσχεν αύτῷ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἅργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ αὐτοῦ νυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρενένετο ἄνων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Έρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῶ Πέλοπι τῶ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῶ Ἁτρέι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἀτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήουκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ οἱ ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ένὶ ἐκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς τὸ ξίφος, τὸ ἀρνυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρᾶ αὐτοῦ κεφαλῆ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἁρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα μή σε νοήση ή Ήρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ´ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ καὶ λόνον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ ήμρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ´ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἤντινα έπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάνη καὶ λόνον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρενένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ έν αὐτή τή ήμέρα καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἅτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ότι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῷ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἁλλὰ δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἄν παραγένωμαι. Άλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ´ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ

ὄτι μοι ή τιμή ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε

παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος τὴν Ἐρμιόνην καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐνένοντο διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι παΐδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, άποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ νέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς έὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ή τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν ὄντινα δὲ λόγον ἐνὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω γοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω ήρα∙ «Όντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρενένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔρνα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν νυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν έὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος ομήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόνους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθοέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ τῆ Ἑλένη κατοικούση εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ πεπλενμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διενείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «ˀΩ Ἅρα, μὴ ἔλπιζε κρύβε ἐν τῶ νῶ σου. ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο ννώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στεγάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή έπορεύθημεν είς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠνάνομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναμσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Πρέπον τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκοινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ Αὕτη δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «κΟντως δὴ χαλεπὰ εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἁφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν

έπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ νύναι, ὄντως δὴ ή δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλή αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυνατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέναν ἱστὸν κατεσκεύαζεν. διπλοῦν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄνετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐνὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παρανενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράνμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ τὴν φωνήν, ὤρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, φαλούς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας ελληνας ἐπιστραφεὶς καὶ καθώς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Άπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ ένὼ δήσας ἀνάνω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε νυναῖκα νέαν, ἵνα ταύτην τῆ οιλία μίννυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις: οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηνὸν δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Άλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες, τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τὰ τε πλάτη καὶ μῆκος. ταύτην τρίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας έστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἕλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἕκαστος δὲ πολεμικούς, τοὺς υίοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς Έλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὄμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ έκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄνε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο, νὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μένιστον σημεῖον· οὐ νὰρ παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ άλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ταῦτα οὐκ ἐνένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω. ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπρανμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υίὸς τοῦ σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο όδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ´ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον έὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῶ λόγω καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις έν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ έστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ

έν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς

εἰς ἔγεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is ύπολαμβάνω. Άλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ νλυκὺς ὕπνος ἀφήσει,» άγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Έλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οί Ἔλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» δὴ ἄφωνοι ἐνένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες: ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μένα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βομλευτικώτατος Ζεύς. Βραδὺ καὶ βραδέως τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἄν τῷ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς ελλησι γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι Έλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υἱὸς τοῦ ঐτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀναμέμνων λυπούμενος· ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἀχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ τὸν λόνον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως· ἐν τούτοις δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί. εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ ήθραιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ ό υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεγαλοψύχου, Κορώνου Καινείδαο τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥνουν τῶ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ Άσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόνων ἤρξατο λένειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υίὲ τοῦ ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ όμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῇ μάχῃ γενναῖος Διομήδης∙ τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ήγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις

χείλη τοῦ Σανναρίου ποταμοῦ⋅ καὶ νὰρ ἐνὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθυήθην καὶ κατετάνην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυνῶν

μου τὸν υἱόν, ὄστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ βλέπετε νὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ μἱὲ τοῦ Ἁτρέως τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεναλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ. κατεξεσμένη νυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδῶντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ έκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «κουτως δὴ ἀληθῶς καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀονιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν πεοὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ σε ό γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον ήμων ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ό Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως πᾶσι περίφρανμα τοῖς Έλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα έφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἁφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἁρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας έθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς Έλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μένα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα Ἑλένη⋅ Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου ίδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα∙ «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἕκτωρ θεασάμενος ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῶ ό Νότος παρανενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ έπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ πάντων ἐνένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐνέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόνον θέλουσα λέξαι τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς. ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λένειν:» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόνον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως νὰρ δὴ δειλὸς εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος⋅ «Ὠ Ἔκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ βέλτιστε, όποῖος ταῦτα τὰ ἔρνα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα έὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο έκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόνον ἐνὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι. γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως

Έλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν. τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόνοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν

τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφανεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ νυναϊκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μενάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόνον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ό συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ νύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόνον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ νὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρενένετο ὁ ἔνδοξος δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρω πλήξας καὶ τῷ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἅγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει εἶναι. ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει∙ τούτου νὰρ ἡ ἰσχὺς μενάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον νὰρ τοῦτο ἐστὶ καὶ τοῖς μετανενεστέρως νὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῶ άντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς ό πολεμικὸς ἡνεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἦδη κατεῖχεν ἡ μεμελαγωμένη νῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη νυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος λόνον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ νέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν, ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπειμωε δὲ ἐπὶ οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἔνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος έστίν· μήτε σύ, ὧ Άγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ Μενέλαος νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀνανεῖν. τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι: Κάθισον πορευθεῖσα ἐννὺς ύπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἑλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς αὐτῷ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῷ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς. τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἅμα σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω νενενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν "Εφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρω⋅ καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας⋅ τὴν γὰρ δύναμιν ραδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἀλον καὶ οἵτινες τὴν Ἀλόπην καὶ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηνορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῶ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα· ἐφρόντιζε γὰρ ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὠργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ ό Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών∙ τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, έν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῇ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Ἑλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες, έδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· ύπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμω, οἵτινες περὶ

11823 PARA 2 577 έκατόν νηῶν ἡνεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀναμέμνων ὁ Ἀτρέως υϳός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρενένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο 11644 PARA 2 556 12358 PARA 2 637 11550 PARA 2 545 11445 PARA 2 534 12429 PARA 2 644 13492 PARA 2 759 13036 PARA 2 710 13290 PARA 2 737 8664 PARA 2 244 2565 PARA 1 250 6704 PARA 2 47 6454 PARA 2 22 12039 PARA 2 602 12420 PARA 2 643 12298 PARA 2 630 14153 PARA 2 830 14275 PARA 2 842 13282 PARA 2 736 13933 PARA 2 806 10818 PARA 2 459 12229 PARA 2 622 13108 PARA 2 718 12761 PARA 2 680 12932 PARA 2 698 12809 PARA 2 685 11251 PARA 2 512 12108 PARA 2 609 13061 PARA 2 713 14790 PARA 3 13 13740 PARA 2 784 12207 PARA 2 620 14550 PARA 2 870 12487 PARA 2 650 12345 PARA 2 636 11225 PARA 2 509

ό Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ όμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηνὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας, τῶν δὲ Αἰτωλῶν χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἀκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοανρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμὼν ἔνλήνων καὶ οί λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηνοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀναθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄρνισσαν εἶχον καὶ τὴν κακολογών τὸν Άγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῷ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τῶ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν νερόντων ὁ Ἀναμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ έποίησαν· τούτων πάλιν ήνεμόνευεν ό ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ένενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῷ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Άπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηνὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ Πελασγών, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἕκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ uίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἅκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἁμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων⋅ κωπηλάται δὲ ήγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα. τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡνεῖτο ζῶν⋅ τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη νῆ⋅ Έλλάδα. Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ Ἅλληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηνὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἀλλ΄ οὖτοι νε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοἱ, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὅντινα λίθον, τουτέστιν ὄσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ

7948 PARA 2 174

5430 PARA 1 531

2214 PARA 1 217

2160 PARA 1 212

19037 PARA 3 415

8917 PARA 2 271

17759 PARA 3 297

17984 PARA 3 319

16990 PARA 3 224

18034 PARA 3 324

16331 PARA 3 161

ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν

υίός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὃν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων. οἵτινες ἄμα ταῖς Ίππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ἄκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς ελλάσσης τῆς ελλίδος. Τούτων πάλιν ἡνεῖτο Μένης ὁ ἶσος τῶ Ἄρει Φυλείδης, ὂν ἐνέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου έξευμενίζονται οί νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἰὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίνειος ἐνένετο τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὅντινα τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡνεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει καὶ οἴτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡνεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ή Ώλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ σὺν τῶ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων ὁ Ϫτρέως υἰός·

«Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν τὸν δὲ μέγαν οὐρανὸν διέσεισεν. Οὖτοι δὲ ἡ Θέτις καὶ ὁ Ζεὺς οὕτως βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν⋅ καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα ὦ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δἡ πολλὰ ὁ ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἰ δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς ἴΙδης βασιλεύων, δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ ήμιν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ήμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ ήμιν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω

δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀρνιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν

παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰνιαλοῦ αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον όμίχλη ἐπιβλέπει όπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή∙ οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηνέρθη πορευομένων∙ πάνυ δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῇ παλάμῃ άρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόγοις ἀνέστησαν, ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν, τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος μίὸς τοῦ Ἁτοέως ὁ τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν άλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ τοῖς Ἀρίμοις. ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας οὐτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μενάλως ὑπέστενεν ἡ νῆ διερχομένων πάνυ δὲ ταχέως μέγας ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ένταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήΡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῶ έποίησεν· λαβών γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηο καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν οί Έλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· νῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον,» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῶ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ παρακαλούσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόνον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρενένετο ἐπὶ οί Έλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη δή σοι τὰς ἀπρο(σ)πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήΡρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν,» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἀναμέμνονα ὁ νέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ άλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῶ λόγω· ἐπορεύθη δὲ "Άργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἔκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τὰς ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἕλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς Άργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ ελληνες.

λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε

τῆ Τροία ἔως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μενάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ ελληνες μενάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ νλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ πορευθώμεν ὅπως ταχέως διενείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ άπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἔλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ ό περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ό κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς άπαντήσας ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι.» Οὖτος δὴ Ἁχιλλεὺς. οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς. ὁ τῶν ύμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους άρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ νονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ εκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόνους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη∙ ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ έπιτήδειον ξύλον έκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδοὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ μινῶσιν. οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηνοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν έν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδών φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς. ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διενείρωμεν τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον∙ οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη⋅ οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἅρα ἠγνόησε θεασαμένη ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ´ ἄγε γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου θεοί, όποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς

```
13900 PARA 2 802
9836 PARA 2 364
7440 PARA 2 120
5760 PARA 1 564
15091 PARA 3 42
7403 PARA 2 116
9080 PARA 2 288
5864 PARA 1 574
οὔτως { I+Adv } 1
6121 PARA 1 601
ὀφέλλω (ὄφελος)
                    { V } 4
16459 PARA 3 173
15070 PARA 3 40
19180 PARA 3 428
4207 PARA 1 415
ὄφελος { N+Com } 1
5881 PARA 1 576
ὀφθαλμός { N+Com } 8
2039 PARA 1 200
1060 PARA 1 104
14935 PARA 3 28
16428 PARA 3 169
17859 PARA 3 306
5996 PARA 1 587
19164 PARA 3 427
16930 PARA 3 217
όφρύς { N+Com } 1
5400 PARA 1 528
ởχή { N+Com } 1
9953 PARA 2 375
ὄχλος { N+Com } 21
3868 PARA 1 382
107 PARA 1 10
```

17975 PARA 3 318

περὶ τὴν πόλιν. Ὁ Ἕκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ ή γενεὰ τὴν ἱδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἑ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ Ἕλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων καὶ τοῖς μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἑὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οὖτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ ἐπὶ τὸ Ἅργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὔτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δἡ πολλῶν Ἅργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς

θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν ήμαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἤλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ

τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ γὰρ οῦτω τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ

διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾳ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ

δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· ἄλλοι μείζονες τῇ ἡλικίᾳ εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ οὔπω τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην οὐδὲ οὕτως ἔντιμον· βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ὁμοιοῦται.» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· ὁ Ζεὺς μὲν θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι- ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ καὶ ἀναστῇ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄

τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς

καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ

ύπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δὲ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων

πάγχρυσος { Α } 1 10718 PARA 2 448

 $\pi\alpha$ î ζ { N+Com } 40 7945 PARA 2 173

207 PARA 1 20 16479 PARA 3 175 4544 PARA 1 447 4499 PARA 1 443

17265 PARA 3 250

14182 PARA 2 832 17683 PARA 3 288

15777 PARA 3 106 12404 PARA 2 641

2624 PARA 1 255

9085 PARA 2 289

έπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εὐς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεναλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυνάτηρ. παρειὰς ὡχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υίὸς τοῦ Ἄτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων άνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δούαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἁτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἁτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτω δὲ τῷ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτῶν εἴπω· τοὺς δύο δὲ θεάσασθαι οὐ δύναμαι τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς άνέκειτο ἐπιμόνως ὀρνισθεὶς Ἀναμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ Ἀτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῶ αἰνιαλῶ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐνυμνάζοντο

έδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ

τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ

έντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος

ή νλαυκόφθαλμος Άθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ νένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς έπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν μονογενῆ τὴν Ἐρμιόνην· καὶ τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς μου ὁμήλικας· ἀλλὰ ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παΐδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῷς καθάπερ νόμος ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παίδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὅρκους Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παίδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεὑεσθαι· ὄντως δὴ

παλαιός { Α } 1

11642 PARA 2 555

τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ uίοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἄκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο έπιμόνως ὀρνισθεὶς Άναμέμνονι τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῶ Άτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῶ αἰνιαλῶ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐνυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις Άτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἁδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας ἰσοετεῖς, αὐτῶν προηνεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήΡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ήθαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἅχιλλέως ἐν τῇ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ ἄννελος παρενένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἁντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ νυναικί, ἥντινα ὁ υίὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς νάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς ό κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος ό θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ό κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ. ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παρανενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόνω ὠφέλησας δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους έγέννησεν ή θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ή Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Θαυμακίαν έκρεύσειεν ώς οὖτος ό οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἄλλοις μιγήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς ή ἐκ τοῦ Διὸς νεννηθεῖσα Ἑλένη. Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὄστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες όμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων εἰπὼν ἐκαθέσθη ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Κάλχας ὁ τοῦ Θέστορος παῖς, ὁ τῶν ὀρνεοσκόπων ἔξοχος ἄριστος, ὅστις ἠπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη νενναῖος πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου. ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεναλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡνεμών· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς. έν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ έκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἁτρέως παισίν ὑπὸ τὴν ἵΙλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου

τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος

δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην οί Τρώες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτώνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν

καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος

```
παλάμη { N+Com } 1
```

18203 PARA 3 338

κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῇ παλάμῃ ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο.

15262 PARA 3 58

8797 PARA 2 258

καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἱὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ έφ΄ ὃν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν ἑλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ό υίὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδώνος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον μακρόθεν ἐκ τῆς Ἁλύβης. ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῶ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἑλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Ἦλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῶ Ἄρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς οί νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὅντινα θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων ΰδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῶ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ένεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί. διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον ἀποθνήσκων κατέλιπε τῶ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῶ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω Άτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἄντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἀσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ শτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἀγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ ἵΕκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς

12189 PARA 2 618 πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἐκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἡκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν 17005 PARA 3 225 τὸ εἶδος ἶδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Ἅλλην ἐστίν, ὁ 8439 PARA 2 221 ύπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόνει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἀναμέμνονι ὀξέως ἔλενεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἔλληνες μενάλως καὶ 14521 PARA 2 867 καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν άνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἔλλησιν∙ ὄντως 3445 PARA 1 340 παλισύλλεκτος 1278 PARA 1 126 έξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ 5381 PARA 1 526 έκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἂν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ **παλλακή { N+Com } 1** 13202 PARA 2 727 έζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἴτινες δὲ τὴν παμποίκιλος { Α } 1 18408 PARA 3 358 διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Πάνδαρος { N+Ant } 1 14126 PARA 2 827 οί Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υίός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ Πάνθοος { N+Ant } 1 16189 PARA 3 146 αί ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ Πανοπεύς (τοπ) { N+Top } 1 11327 PARA 2 520 Πυθώνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἁνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ύάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν πανστρατί { I+Adv } 1 6905 PARA 2 66 καθοπλίσαι σε κελεύει ό Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς { N+Com } 2 πανστρατιά 6357 PARA 2 12 αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας "Ελληνας πανστρατιᾶ∙ ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων∙ οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς 6521 PARA 2 29 καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· πανταχόθεν { I+Adv } 3 18288 PARA 3 347 ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν 18387 PARA 3 356 αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ διεπέρασε τὸ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν 10810 PARA 2 458 πανταχοῦ { I+Adv } 2 7336 PARA 2 108 κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Έλλησι προσεῖπεν· «Ὠ 3880 PARA 1 384 άλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς παντελώς { I+Adv } 1 4289 PARA 1 422 ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἑλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς

```
παντοδαπός {Α} 2
16788 PARA 3 202
```

έν τῶ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε νένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥομων

εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ έμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες ύπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἔλληνες δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα άπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι κεφαλής αὐτοῦ τῶ υἱῶ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῶ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἁγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ αἰγίδα κατέχουσα πάνυ ἔντιμον καὶ ἀγέραστον καὶ ἀθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἤσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἅπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ´ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα σεβασμία "Ηρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἤσυχος ταῦτα τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὥρμων περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἀρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ τῶ σιδηρῶ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ

παπαῖ { l+lntj } 4

6811 PARA 2 57

5668 PARA 1 555

18678 PARA 3 381

7788 PARA 2 157

18506 PARA 3 366

8927 PARA 2 272 9564 PARA 2 337 2606 PARA 1 254

παρά { I+Prep } 33 9419 PARA 2 322

οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ έγένετο, εὶ μὴ ἡ Ἅρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον

τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δὴ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας⋅ ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶν κατεκλάσθη τὸ

καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον 5590 PARA 1 547 5756 PARA 1 563 τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος 15567 PARA 3 86 σπουδαίως δὲ ὁ Ἐκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἑλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, 11996 PARA 2 596 τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὠδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κἂν αὐταὶ αί Μοῦσαι 16618 PARA 3 187 άδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἴτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις 268 PARA 1 26 ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου 899 PARA 189 οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, 9160 PARA 2 297 έκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Έλληνας θλίβεσθαι παρὰ ταῖς έαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι 3718 PARA 1 367 Ήετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠγάγομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ 13178 PARA 2 725 ἔκειτο λυπούμενος ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ ελληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, 4208 PARA 1 415 έμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου 3478 PARA 1 344 καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν∙ ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ 3334 PARA 1 329 σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος 3039 PARA 1 300 πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῇ ταχείᾳ καὶ μελαίνῃ νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε 6771 PARA 2 54 Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ 13047 PARA 2 711 δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνήλθον. Οἴτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, 18413 PARA 3 359 καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν 9949 PARA 2 375 χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ 17245 PARA 3 248 καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα 13649 PARA 2 775 καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν αὐτῷ καὶ αὔταρκες γενήσεται τὸ παρὰ τοῖς ναυσὶ μένειν τοῦ ἐκφυγεῖν τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ 10149 PARA 2 393 4711 PARA 1 463 έπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. 12057 PARA 2 604 Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν 13763 PARA 2 787 πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς 2445 PARA 1 239 τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὅρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ 17501 PARA 3 272 Άγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν 9743 PARA 2 355 σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ 13631 PARA 2 773 Άγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων τῷ Ἁτρέως παιδί· οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες ή σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ 3623 PARA 1 358 4099 PARA 1 405 οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὄστις δὴ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὄντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ 1600 PARA 1 160 τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή παραβαίνω { V } 1 17786 PARA 3 299 καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοἱ, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν

παΐδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανία καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψῃ· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ

παράβασις { N+Com } 1

15788 PARA 3 107

χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἕως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε σοι τίς προθύμως τοῖς λόνοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν: Οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ χάριν τῶν Τρώων ποτε δή εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος έκπορθήσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐνχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ μέγας ὅρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί τιμήν. Άλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περί αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονος παρανενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῷ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ μοι· εὶ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἷ οὐ σὸν τοῦτο. θεὸς νάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παρανενόμενος, σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἄν παραγένωμαι. Ἁλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἁρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα, λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῶ σου, ἴνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς τὸν ἱερέα ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ εἶπεν. ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόνον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρενένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἀναμέμνονα τὸν υίὸν τοῦ ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, ὁμοιωθεῖσα τῆ ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἁντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ γέλωτος ἄξιον ἐδόκει εἶναι· αἰσχρότατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὄστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἰόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἒνεκα ἐνταῦθα παρεγενόμεθα. Άλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν δὲ τὸν Ἀχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ´ οὐδὲν αἴτιοι καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ

ό Άτρέως υἱός∙ τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο∙ αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ὅτι τοὺς ὅλους Ἔλληνας άλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρενένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρενένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ποτε ἀπωκίσθη τῷ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἴτινες δἡ τὴν Ἰθάκην Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον Διὸς αἱ θυνάτερες, ἀναμνήσασθε καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρενέγοντο· τοὺς δὲ ἀρχηνοὺς τῶν πλοίων ἐνὼ εἴπω καὶ τὰς γῆας ἀπάσας. [one verse θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν "Άρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα∙ τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρενένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς ένταθθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; ἢΗ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως; πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ

τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἰ

καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῶ Διὶ χάριν

Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία

χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῇ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Ἑλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου·

οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ

μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ έπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ ήθρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ ήθρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ἵΕλληνας, τοὺς δὲ υίοὺς τοῦ Ἁτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν

3786 PARA 1 374 χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν παρακελεύω { **V** } 16 7389 PARA 2 114 ύποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ´ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ´ 15594 PARA 3 88 διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς "Ελληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν 6515 PARA 2 28 ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ´ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οί 1354 PARA 1 134 19228 PARA 3 434 Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῶ πυρρῶ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον 2986 PARA 1 295 σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι 6351 PARA 2 11 πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν 6988 PARA 2 74 προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν 15924 PARA 3 119 ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις Άπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, 3911 PARA 1 386 7726 PARA 2 151 κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καθέλκειν αὐτὰς εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, τὰ 6743 PARA 2 50 λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν εἰς τὴν δημηγορίαν τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας· καὶ οἱ μὲν 10660 PARA 2 442 βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας· καὶ οἱ μὲν 9008 PARA 2 280 γλαυκόφθαλμος Άθηνα όμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπαν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον 3180 PARA 1 313 θαλάσσης όδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο· οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο 17356 PARA 3 259 Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ παρακοιμάομαι { V } 1 11285 PARA 2 515 παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῶ κραταιῶ Ἄρει· ὅστις Ἄρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ παρακούω { V } 4 15931 PARA 3 120 καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος παρεγένετο, 7880 PARA 2 166 τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου 10649 PARA 2 441 ταχέως διενείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδοῶν Ἀναμέμνων· εὐθέως δὲ τοῖς ὁξυφώνοις κήρυξι 2252 PARA 1 220 εὶς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῷ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ παραλογίζομαι { **V** } 1 1331 PARA 1 132 καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε Ἁχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις παραπείθω { V } 1 5676 PARA 1 555 Αρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παραυτίκα { I+Adv } 1 12598 PARA 2 662 οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν πάρδαλις { N+Com } 1

14826 PARA 3 17

παρειά { N+Com } 8

τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον

παρέρχομαι { V } 2 1336 PARA 1 132 16342 PARA 3 162

15815 PARA 3 109

3473 PARA 1 343

7263 PARA 2 102

2842 PARA 1 279

970 PARA 1 96

Άχιλλέως καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ έμοῖς έταίροις ἀποπέμψω, ἐνὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐνὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῷ θεῷ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ έταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο Έλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ δὲ ἤδη κατεῖχεν ή μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀγρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν

ό Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. αί φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» αὐτοῦ διανοίαις νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ

ὄμοιε Άχιλλεῦ, μὴ κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι,

Άτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ ἄν. Ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ ἀποβολῆς ἀξία εἰσὶ τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Άλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Έλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως ὅπερ ὁ Ἅφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἅφαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ υίῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου ἕνεκα λύπας παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς

737 PARA 1 72 9959 PARA 2 375	τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ
3971 PARA 1 392	ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου
παρθενία { N+Com } 1 1154 PARA 1 114	κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν
Παρθένιος (τοπ) { N+Top } 1 14394 PARA 2 854	τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς
παρθένος { N+Com } 1 11275 PARA 2 514	ή Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀκτορος τοῦ υἱοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἄρει· ὅστις Ἀρης παρεκοιμήθη αὐτῆ
Πάρις { N+Ant } 2 15059 PARA 3 39 19256 PARA 3 437	ἐκακολόγησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόγοις· «Ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνῃς.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν
παρίστημι { V } 4 17256 PARA 3 249 8108 PARA 2 189 18937 PARA 3 405 8669 PARA 2 244	παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης· τούτῳ δὲ τῷ Θερσίτῃ ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ
παροξυντικός { A } 1 5516 PARA 1 539	ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ
παροξύνω { V } 3 330 PARA 1 32 19027 PARA 3 414 5307 PARA 1 519	καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψῃς· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῇ Ἡρᾳ, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις· αὕτη δὲ καὶ ματαίως με ἀεὶ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς
παρορμάω { <mark>V</mark> } 1 11926 PARA 2 589	ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῇ ψυχῇ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ
Παρρασία { N+Top } 1 12106 PARA 2 608	καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἀγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα
παρρησιαστικῶς { I+Adv } 1 8465 PARA 2 224	καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «՞Ω υἰὲ τοῦ Ἀτρέως, τίνος πάλιν
πᾶς { A } 59 2977 PARA 1 294 12423 PARA 2 643 17650 PARA 3 285	Άχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἄν εἴπῃς· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτῳ ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς ἵΕλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς
1	

Άλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἅλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες ύμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα νινώσκετε. ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα έσούβλισαν έν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνερνείας κατεπαύσαντο πορθήσομεν.» Έκεῖνος καθὼς ἔλενε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄνε. ἀναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὦ "Ηλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὦ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἅλληνες φιλίαν καὶ καὶ ἰσχυρότερος καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου νένηται, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν νυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀνέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους ταχὺς Άχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠνάνομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, προσείπεν ὁ μεγάλως κρατῶν ἄγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ ἄχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν όπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἀρτίως δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας βλέπω τοὺς μεγαλοφθάλμους Έλληνας, οὕστινας ἄν καλῶς γνωρίσαιμι καὶ τὰ ὀνόματα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὄστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. έὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ μέσω καὶ τὸν ύπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἑλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν οὖτινος χάριν ή φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἑλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτοω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἑλληνας, τοὺς δὲ υίοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἅρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ ύψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῶ οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους ՞Ιρις· τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία. ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως μὲν δὴ οὖτος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκαθέσθη⋅ οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἑλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι άθάνατον, ἐκ ταύτης δὴ ἐκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν∙ σὺν ταύτη μανιωδῶς πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος έλενε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄνε. ἀναμείνατε πάντες. οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῶ σῶ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῇ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ήτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν⋅ μετὰ ταῦτα δὲ οἱ δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οί πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὅλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἁλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ νυναῖκα Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ό τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα βαθεῖαι νῆες

16018 PARA 3 128 15705 PARA 3 99 12650 PARA 2 667

πατάσσω { V } 111541 PARA 2 543

5561 PARA 1 544

έπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐνένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐνέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόνον άλλ΄ οὖτος ὁ Ἀχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ ἄτεκνος∙ τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδώντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καταπολύ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἡνεμόνος ἦσαν, ἐπεζήτουν νε μὲν βοηθεῖν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεναλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὑπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ´ οὖτος ὁ Ἀχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υίὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ τῆ δυνάμει υἱῶ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῶ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν νικήσει καὶ ἰσχυρότερος έπιπνέων έστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηνορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὅρμων, ὑποκάτωθεν δὲ οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὤσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὄστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς τὰ Όλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς νὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα νινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οί ύπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ όπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι

καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· διαχωρισθῆναι τοὺς Ἔλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ

όρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῇ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα

παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὡφέλησα ἢ ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, τοῦτο μοι ἐν τῇ δημηγορίᾳ νικᾳς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὡ πάτερ Ζεῦ καὶ ὡ Ἀθηνᾶ καὶ ὡ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν υἰὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ· ἐγένετο· ὄντως δὲ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἡλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήσῃ αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξῃ· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς Ὁδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου ταπὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταὐτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι·

3625 PARA 1 358

πατρίς { A } 2 7844 PARA 2 162 313 PARA 1 30

3414 PARA 1 337 3489 PARA 1 345 3114 PARA 1 307 παύω { **V** } 8 3231 PARA 1 319

Πάτροκλος { N+Ant } 3

σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, έξ άλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς νῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῶ σῶ πατρὶ μενάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῶ ὄχλω, καὶ τρῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ ίππικὸς Φυλεύς, ὃς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς άνανὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν∙ «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν οί δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος γὰρ δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν: θεοί όμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πελάνους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήνειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν γεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς

φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ έν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ Έλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων

πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις έν τἢ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τἢ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ

ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἀλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, τὴν κόρην ἐξάγαγε καὶ αὐτοῖς δὸς ἀγαγεῖν· οὖτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ Ἑλληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἱδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν

οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἡπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· μετὰ ταῦτα δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ "Ηρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας ἔκαστον κατεῖχον τῆς βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῶ πυρρῶ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι

7219 PARA 2 98 16077 PARA 3 134 φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς ννώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα

Παφλαγών { Α } 1 14361 PARA 2 851

τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ

πεδιάς { Α } 1 14800 PARA 3 14

άελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ ελληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι

πεδίον { N+Com } 8

Άντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Ἔκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, ύπέστενεν ή νη διερχομένων∙ πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου, τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄννελος παρενίνετο ή τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰνιδούχου Διὸς "Εστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἰ τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνες ἐν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἕλληνας καθάπερ αἰνονόμια τῶν τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίῳ κατελθεῖν, ἵνα ὅρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ

δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δὲ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ

πεζός {Α} 1 13970 PARA 2 810

 $πείθω { V } 24$ 14195 PARA 2 834

7091 PARA 2 85

16063 PARA 3 133

εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῶ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη

2772 PARA 1 273 έπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι 3494 PARA 1 345

343 PARA 1 33 17365 PARA 3 260

2786 PARA 1 274 2221 PARA 1 218

801 PARA 1 79 έμβαλεῖν, ὅστις μεγάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ πείθονται οἱ Ἑλληνες· κρείσσων γὰρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅτε ὀργισθῆ ἀνδρὶ τῶ ἐλάττονι· ἐάνπερ 9803 PARA 2 360

1338 PARA 1 132 1511 PARA 1 150

4271 PARA 1 420 4339 PARA 1 427

2998 PARA 1 296 2937 PARA 1 289

2116 PARA 1 207

Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρῳ ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς οὔτως εἶπεν ὁ Ἀγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγῳ· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾳ λαβῆ τοῦ ξίφους

ὦ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κλέπτε μὴ δὲ παραλογιζέμου τὴν διάνοιαν, ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν Ὅλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς

οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ´ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν

καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα ἀμφοτέρους

2654 PARA 1 259 τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν 2779 PARA 1 274 έμων βουλών ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἀγάμεμνον, 5776 PARA 1 565 φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῶ ἐμῶ λόνω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐννὺς 2187 PARA 1 214 σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς ένεκα ένταῦθα παρεγενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθώμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· 7607 PARA 2 139 βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθώσιν οἱ Ἑλληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ 9840 PARA 2 364 θυσίαν είς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος υίὸς 1024 PARA 1 100 πεινάω { V } 1 14903 PARA 3 25 σώματι, εύρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οί $Πειρίθοος {N+Ant}$ 3 13327 PARA 2 741 ήγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς∙ ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόῳ ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν 2686 PARA 1 263 13336 PARA 2 742 ό υίὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὅντινα δὴ τῶ Πειριθόω ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς Πειρώς { N+Ant } 1 14303 PARA 2 844 Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ πέλαγος { N+Com } 1 7660 PARA 2 145 ή δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ἄτινα ὁ Εὖρος καὶ ὁ Νότος διήγειρεν ἐφορμήσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν Πελασγός { N+Prop } 2 14292 PARA 2 843 Ίππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος 14267 PARA 2 840 Ό δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε πέλεκυς { N+Com } 2 15292 PARA 3 61 μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν 15288 PARA 3 60 ωνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, $Πελίας {N+Ant}$ 1 13084 PARA 2 715 Άδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου παιδὸς τῶν θυγατέρων τῆ μορφῆ εὐειδεστάτη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Μηθώνην καὶ τὴν Πελλήνη { N+Top } 1 οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, 11795 PARA 2 574 Πελοποννησιακός { Α } 3 7979 PARA 2 177 έμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπέθανον 7829 PARA 2 161 καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο 19467 PARA 3 458 ή μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ελλησιν Πελοπόννησος { N+Top } 3 7335 PARA 2 108 τῶ Ἁγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς Έλλησι

περ { I+Part } 4 14912 PARA 3 25

7463 PARA 2 123

2477 PARA 1 241

14462 PARA 2 861

δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἕως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ, ἐν τῆ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ

τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[ᾳ]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Ἀτρέι τῷ βασιλεῖ τῶν θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Άτρει τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἀτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ

Άπόλλων εύξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ἄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι γῆ ὁλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἑκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς όμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Όδυσσεῖ ἐξισωθείη τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν· Οὔτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταὐτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εῖχον ἐν ταῖς ἐαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἰῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἀπιθι, ὁ ὁ ἐπὶ ὁλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθών εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἰοῦ τῆς θαλάσσης βαρέσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἱδιοις ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐπὶ τὸ ἔνδροςνοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώνν ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν

γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ

ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι

μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους

ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστῳ πλοίῳ πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ ὁ Νέστωρ μόνος ἰσοῦτο· οὖτος γὰρ παλαιότερος ἦν· τούτῳ δὲ όμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα· [one verse καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστῳ δὲ πλοίῳ νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἁχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν

ἢ ἀγρίαν αἶγα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ ὁλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήσῃ καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῇ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχῃ, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνῃρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ

```
πέραθεν { I+Adv } 1
12343 PARA 2 635
πέραν {I+AdvPr} 1
11456 PARA 2 535
περάω (πέρα) { V } 1
13749 PARA 2 785
περί { I+Prep } 58
18717 PARA 3 384
17073 PARA 3 231
10403 PARA 2 417
9532 PARA 2 333
18457 PARA 3 362
6678 PARA 2 45
18140 PARA 3 334
18452 PARA 3 362
13411 PARA 2 750
18965 PARA 3 408
4236 PARA 1 417
1824 PARA 1 180
6893 PARA 2 64
6511 PARA 2 27
16105 PARA 3 137
12881 PARA 2 692
14264 PARA 2 840
14390 PARA 2 854
11547 PARA 2 544
11440 PARA 2 533
18106 PARA 3 330
19307 PARA 3 442
18044 PARA 3 324
15536 PARA 3 83
9242 PARA 2 305
13889 PARA 2 801
5833 PARA 1 571
6191 PARA 1 607
```

καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος·

μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ἄκουν οἱ δυνατοὶ Ἅβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα

ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ

καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ

έκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἐταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν. οἱ δὲ Ἕλληνες μενάλως ἐβόησαν. περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόνον αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα. περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀρνυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ίδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος∙ ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο∙ περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ήλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίῳ, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρῳ, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ηκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῶ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῇ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· ἄννελος εἰμί. ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μενάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ⋅ καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας πανστρατί∙ ύπάρχω, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατιᾶ· δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦνε τὰ νένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασνῶν, τούτων οἵτινες τὴν Λάρισσαν τὴν μεναλόβωλον ἄκουν τούτων οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰνιαλὸν γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἴτινες δὲ δὴ τὰς τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ταχέως διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ ἵΕκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ ήμαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, εἷς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἐκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἡφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ

4919 PARA 1 482 ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα 11333 PARA 2 521 καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, 17300 PARA 3 254 καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς νυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῶ δὲ νικήσαντι ἡ νυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ 15616 PARA 3 91 έκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς αὐτοὺς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ αὐτῶν ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ 15389 PARA 3 70 4355 PARA 1 429 τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ 12558 PARA 2 657 καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς 12493 PARA 2 650 πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡνεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίω τῶ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ 12443 PARA 2 645 μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, 16289 PARA 3 157 ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς 10091 PARA 2 388 τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περί 18125 PARA 3 332 αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα τιξρὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ 18084 PARA 3 328 ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου 10319 PARA 2 410 κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ 13422 PARA 2 751 τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν 13477 PARA 2 757 Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἱός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν. 11340 PARA 2 522 καὶ τὴν Ἁνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέναν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ 14456 PARA 2 861 ύπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. 16184 PARA 3 146 ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν 10689 PARA 2 445 πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἄτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ 10843 PARA 2 461 ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν 13774 PARA 2 788 αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς 8685 PARA 2 246 ύποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ χαλεπῶ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος 10518 PARA 2 428 καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς 10105 PARA 2 389 πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα 3070 PARA 1 303 ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι ννώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες λόνοις ἀνέστησαν. 3216 PARA 1 317 ή δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον∙ οὐδαμῶς ὁ 10391 PARA 2 416 πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Έκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν 13716 PARA 2 782 ύπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς 9349 PARA 2 316 αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ γονέων∙ εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ

περιβάλλω { V } 5 16142 PARA 3 141

6683 PARA 2 45

18110 PARA 3 330 18151 PARA 3 334 6664 PARA 2 43

Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ έγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· άπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἤλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον

```
περιέπω { V } 3
383 PARA 1 37
                                               μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν 〈περι〉έπει〈ς〉 καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε,
                                          «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις·
4594 PARA 1 451
11371 PARA 2 525
                                       νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν
περιέρχομαι { V } 2
9151 PARA 2 295
                                       καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Έλληνας θλίβεσθαι παρὰ
13681 PARA 2 779
                                   δεσποτών ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες
περιέχω { V } 1
10103 PARA 2 389
                                    τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὄλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς
περίζωμα { N+Com } 1
11035 PARA 2 479
                                     τῶ Δὶὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῶ δὲ Ἅρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ Ποσειδῶνι, Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀνέλη μενάλως
περικαλλής { Α } 5
17921 PARA 3 312
                                         καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ
17383 PARA 3 262
                                     καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἤλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν
19111 PARA 3 421
                                      δὲ ή Άφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Άλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν,
18841 PARA 3 396
                                    τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ
6148 PARA 1 603
                                    ή ψυχή ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἴτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ
περικαλύπτω { V } 1
8842 PARA 2 262
                                         ίμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς
περικεφαλαία { N+Com } 5
18623 PARA 3 376
                                      τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην
18172 PARA 3 336
                                   ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῇ ἰσχυρᾳ αὐτοῦ κεφαλῆ τὴν περικεφαλαίαν τὴν καλῶς κατεσκευασμένην ἐπέθηκεν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον
18584 PARA 3 372
                                      αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν
                                       οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι
14031 PARA 2 816
                                     μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἐφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, ἐκράτησεν αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ
18543 PARA 3 369
περικεφάλαιος { Α } 1
17960 PARA 3 316
                                     μαχεσθήναι πρώτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν
περικλείω { V } 1
14312 PARA 2 845
                                   Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ
περιμένω { V } 1
10131 PARA 2 392
                                    άρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις, οὐδαμῶς δὴ αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα ἱκανὸν
περινέμομαι { V } 2
14388 PARA 2 853
                                        καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν
```

```
12336 PARA 2 634
                                      τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς
περιοικέω { V } 3
14213 PARA 2 835
                                          ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ
12486 PARA 2 649
                                           πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν έκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος
11900 PARA 2 585
                                            πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἵτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα
περιουσία { N+Com } 1
1722 PARA 1 171
                                     οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς
περιπείρω { V } 1
4744 PARA 1 465
                                       καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ
περιπέταμαι { V } 1
9341 PARA 2 315
                                         τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς
περισκεπάζω
               { V } 1
                                    τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόγαις περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ
16140 PARA 3 141
περισκέπτομαι
10052 PARA 2 384
                                           έπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῶ μισητῷ πολέμω
περισσῶς { I+Adv } 5
2411 PARA 1 236
                                          τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ
2647 PARA 1 258
                                              οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ
6189 PARA 1 607
                                     τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστῳ οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἡφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν
2640 PARA 1 258
                                   χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἴτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ
2918 PARA 1 287
                                        ὦ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν,
περιστερά { N+Com } 1
11866 PARA 2 582
                                     Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ καλάς,
περιτρέχω { V } 1
13992 PARA 2 812
                                          πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν,
περίφραγμα { N+Com } 2
2887 PARA 1 284
                                       συγχωρήσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβής ἀποκριθεὶς
17056 PARA 3 229
                                   ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς
περιφραστικώς
                 { I+Adv } 2
12568 PARA 2 658
                                          περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ
12641 PARA 2 666
                                      γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ
περιχέω { V } 2
```

9244 PARA 2 305

πήγνυμι { V } 1

 $πηγός {A} 1$

τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῶ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῶ υἱῶ τοῦ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα ἤγαγεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῶ πολέμω, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τιμωρεῖσθε, ὄστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἑρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ υίὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην έν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ άεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κὰκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἡχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος έφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἤ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Ναυβόλου υίοῦ, οἴτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Έλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς

16738 PARA 3 197 τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω, ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα $πηδάω {V} 2$ 14955 PARA 3 29 τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς 5441 PARA 1 532 βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν· καὶ ἡ μὲν Θέτις εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί Πηλεύς { N+Ant } 11 3263 PARA 1 322 καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεά, τοῦ υίοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ 10 PARA 1 1 2278 PARA 1 223 τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω 3097 PARA 1 306 δὲ τὴν δημηνορίαν ἐπὶ ταῖς γαυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν μίὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῶ μίῶ τοῦ 2817 PARA 1 277 αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε έμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς 1904 PARA 1 188 δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· 2011 PARA 1 197 1468 PARA 1 146 ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υίὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ 2513 PARA 1 245 τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἁχιλλέα Πηλέως υἱόν ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὁλίγος δὲ λαὸς αὐτῷ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν 12712 PARA 2 674 κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις 13603 PARA 2 770 Πήλιον { N+Top } 2 τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα 13483 PARA 2 757 13354 PARA 2 744 έκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῷ Λεοντεὺς ὁ πηλός { N+Com } 1 17249 PARA 3 248 λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων Πηνειός { N+Top } 3 13479 PARA 2 757 δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἱός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω 13434 PARA 2 752 καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειῶ τῶ 13445 PARA 2 753 ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειῶ τῶ λαμπρῶ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ πηχιμαῖος { Α } 1 14708 PARA 3 6 έν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν Πιέρια { N+Top } 1 13560 PARA 2 766 οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύγειν, πικρία { N+Com } 1 λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο 525 PARA 1 51 π ív ω { \vee } 1 14109 PARA 2 825 δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ

```
πίπτω { V } 2
                                    έν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως εἶπε· ἐγέλασε δὲ ἡ θεὰ ἡ
6059 PARA 1 594
2490 PARA 1 243
                                       ύπὸ τοῦ Ἐκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν
πιστεύω { V } 1
13814 PARA 2 792
                                        ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν
πίστις { N+Com } 1
7050 PARA 281
                                    εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν Ἑλλήνων
πιστός (πείθω) { Α } 9
17599 PARA 3 280
                                         καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ας ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ
17216 PARA 3 245
                                          αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω
18032 PARA 3 323
                                         τοῦ Ἅίδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς νενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν
7472 PARA 2 124
                                            Έάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὄρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι
17459 PARA 3 269
                                        μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων
17319 PARA 3 256
                                    γυνή καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὖγειον, οὖτοι δὲ
15430 PARA 3 73
                                   τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες
17285 PARA 3 252
                                     τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς
                                  τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις
15657 PARA 3 94
Πιτθεύς { N+Ant } 1
16166 PARA 3 144
                                    οὐ μόνη· ἀλλ΄ όμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν ἡ Αἴθρα ἡ τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ἡ εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αί
Πιτύεια { N+Top } 1
14146 PARA 2 829
                                     Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ἄκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἀδραστος καὶ
πλανάω { V } 2
613 PARA 1 59
                                      ό ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ
12648 PARA 2 667
                                    τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ
πλάτανος { N+Com } 2
9294 PARA 2 310
                                      Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ
9259 PARA 2 307
                                         έθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα
πλάτος (τό) { Α } 1
14345 PARA 2 849
                                  τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ
πλάτος (τό) { N+Com } 2
10975 PARA 2 474
                                         προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Ἑλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῆ βοσκῆ
13997 PARA 2 812
                                     έν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τὰ τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου
πλατυάμφοδος { A } 5
```

7627 PARA 2 141

6910 PARA 2 66 9493 PARA 2 329

4884 PARA 1 478 17021 PARA 3 226

3885 PARA 1 384 4949 PARA 1 484

16408 PARA 3 167 12518 PARA 2 653

16695 PARA 3 194

πλείων { Α } 9 1653 PARA 1 165

2862 PARA 1 281 3292 PARA 1 325

7512 PARA 2 129

12200 PARA 2 619 14043 PARA 2 817

11827 PARA 2 577

11930 PARA 2 589

13896 PARA 2 802

πλέκω { **V** } 1 10722 PARA 2 449

Πλευρών { N+Top } 1

12380 PARA 2 639

καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες τὰς κεφαλὰς κομῶντας Έλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως νὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς νὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν 份λυμπον κατοικοῦντες θεοἰ κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται·

προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν μέγας, έξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως έκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων⋅ ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν άνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Έλλην ἐστίν, ὁ πλατὺς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις οὖτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνὴρ ὁ πλατὺς καὶ μέγας· ἐν μὲν τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλοι μείζονες τῆ ἡλικία εἰσίν. καλὸν δὲ οὕτως ἐγὼ πλοῖα συνήλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως ἄγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ἄμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῶ ἀπόκεινται

Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υίὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ ό Ἀχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας ένδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ´ εἰσὶν άρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο μέγας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ην ό βασιλεὺς Άγαμέμνων ό Άτρέως υἱός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο λαμπρὸν θώρακα δοξαζόμενος ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῇ ψυχῇ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Έκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ

ταύτης δὴ ἑκατὸν κροσσοὶ πάγχρυσοι ἀπεκρέμαντο, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἐκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα

δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ

7299 PARA 2 104

όπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἁρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι τὸν Ἡφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς

ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶ σκήπτρω ἔπληξεν

θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν νῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῶ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῶ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν⋅ ἐκινήθη δὲ ἡ δημηνορία καθάπερ τὰ θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόνοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο

δὲ ὀργίλου μεγάλως αἱ διάνοιαι αὐτοῦ αἱ ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἱὸς τοῦ έξέβαλον, οί νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου

θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐγέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δἡ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς ό δὲ τὰς πόλεις πορθών Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάπτων. καὶ τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων τῶν νήσων, αἵτινες κατοικοῦσιν ἐξεναντίας πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Ἡλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν

τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίω, ἣ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρῳ, εἰς τρία εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον έθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρῳ πλήξας καὶ τῷ λόγῳ ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἴτινές "Ερμ[η]· ὁ δὲ Έρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ Πέλοπι τῷ τοὺς ἵππους πλήσσοντι, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Πέλοψ δέδωκε τῷ Άτρει τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἀτρεὺς

πλοĵον { N+Com } 30

πλοῖα ἠκολούθουν. ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤγαγεν δώδεκα πλοῖα [one verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μένας ἐξ οὖ νενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤνανε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς ἰσοῦτο· οὖτος νὰρ παλαιότερος ἦν· τούτω δὲ ὁμοῦ πεντήκοντα πλοῖα ἠκολούθουν, ὁ δὲ Αἴας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἤνανεν δώδεκα πλοῖα· ſone verse missing in τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ όρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἵτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν άρχηνὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος∙ τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡνεμόνευε Θόας Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον, Οἵτινες εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα καταπληκτικὸν ἤχησαν τῶν Ἑλλήνων βοησάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ θείου καὶ μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ήγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον⋅ τίς δὲ δὴ ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρενένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀνάνετο τοὺς μεναλοψύχους Κεφαλλῆνας, οἵτινες δὴ τὴν βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν οἴτινες έζήτουν νε μὲν ἀναθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς ην ό τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υίός· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὅρθην καὶ ό ὅμοιος Ἐνυαλίω τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ μεναλοψύχου. Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤνανεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας· τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ό βασιλεὺς Άγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἁρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν Άνθηδόνα· τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν Βοιωτῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ἔβαινον. Οἵτινες τὸν Ἀσπληδόνα ὤκουν καὶ τὸν τής τοξικής ἔμπειρος τῶν ἐπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τής τοξικής ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ό ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡνεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς καὶ εἴπετε ὁπόσοι εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· τοὺς δὲ ἀρχηγοὺς τῶν πλοίων ἐγὼ εἴπω καὶ τὰς νῆας ἀπάσας. [one verse missing in the manuscript] [one verse δή καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν έπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί, τούτων δὴ τῶν πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ διῆλθον τοῦ μενάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αἱ δὲ ἡμέτεραι νυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἂν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλω αἰγιαλῷ Ἰωλκόν, τούτων ήνεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὅντινα συννεγομένη τῶ Ἀδμήτω ἐνέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν νυναικῶν

ἦλθον. Οὖτοι δὲ τὰς Μυκήνας ὤκουν, τὰς καλῶς ἐκτισμένας, καὶ τὴν πλουσίαν Κόρινθον καὶ τὰς καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ τὰς Ὀρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρᾳ γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἵδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, καθίδρυσε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίῳ πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων

ήγεῖτο ὁ τοῦ Ἁγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Ἁγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν αὐτὸς γὰρ

```
πλοῦτος (ὁ) { N+Com } 2
1720 PARA 1 171
12674 PARA 2 670
Πλούτων { N+Ant } 1
17587 PARA 3 279
πνέω { V } 2
14734 PARA 3 8
7682 PARA 2 147
πνίγω { V } 1
18561 PARA 3 371
Ποδαλείριος { N+Ant } 1
13247 PARA 2 732
Ποδάρκης { N+Ant } 1
12989 PARA 2 704
ποθέω { V } 1
5031 PARA 1 492
ποιέω { V } 40
13361 PARA 2 744
4754 PARA 1 466
12018 PARA 2 599
2943 PARA 1 290
13419 PARA 2 750
4417 PARA 1 434
16382 PARA 3 165
12031 PARA 2 600
8619 PARA 2 240
6199 PARA 1 608
18013 PARA 3 321
5193 PARA 1 507
18689 PARA 3 381
11069 PARA 2 482
9394 PARA 2 319
3599 PARA 1 356
9443 PARA 2 324
```

ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο τῶν ἀνθοώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤνανε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους. ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὁρκομόσια κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν πατρὸς τοῦ Διὸς τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς αὐτόν, ἐπιστρέψας δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἅλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις ήγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ έπεζήτουν γε μὲν ἀρχηγόν∙ ἀλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ άλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Άλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας

άδοιεν, αί θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αί δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ἀδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ύπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα ώδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ὄστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἀχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβών γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἀχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ ήφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν καὶ βέλτιστε, όποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἁλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε πάνυ ώς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῶ κοιτῶνι αὐτοῦ τῶ εὐώδει καὶ τεθυμιαμένω. Αὕτη δὲ ἡ λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου κομώντες Έλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα

αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρᾳ ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον

στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω γεγενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος Όδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόνους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλενε, ὀλίνα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ ό Άχιλλεύς. Άλλ΄ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Άργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ ό νοῦς τοῦ υίοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν άρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἑλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν βουλοίμεθα οί Έλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετοηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται ἀγέσθω∙ οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἕλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἕλληνες κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ὠδῆ τὸν θεὸν έκαθεν ἡμῶν ἐρναζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἄρνα∙ ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανία Έλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν ού λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ´ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῶ μέσω καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ είς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἐν τούτοις δὲ βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῶ Διὶ προσφιλῆ. ὧτινι σύ. ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Έλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐκ τῶν καθεδρῶν διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· έπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος έπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ένὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα

καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ

οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, τῷ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ

δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ

τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη

καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος

```
ποιός { PRO+Ind } 1
```

465 PARA 1 46

ποῖος { PRO+Int } 1

5643 PARA 1 552

πολεμέω { 🗸 } 12

12129 PARA 2 611

15479 PARA 3 77

19240 PARA 3 435

7449 PARA 2 121

15364 PARA 3 67

10753 PARA 2 452

1523 PARA 1 151

15197 PARA 3 52

9484 PARA 2 328 13888 PARA 2 801

10095 PARA 2 388

1692 PARA 1 168

πολεμικός { Α } 21

9579 PARA 2 338 4053 PARA 1 400

2034 PARA 1 200

7533 PARA 2 131

6254 PARA 2 1

11529 PARA 2 543

2942 PARA 1 290

13574 PARA 2 767

6467 PARA 2 23

6848 PARA 2 60

14611 PARA 2 875

11704 PARA 2 563

12936 PARA 2 698

18211 PARA 3 339

13023 PARA 2 708

12885 PARA 2 692

13211 PARA 2 728

τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὀρμήσαντος· ὁ δὲ

μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ηρα· «ῗΩ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε

πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ´ αὐτῷ δὲ τῷ Ἔκτορι τὰ τόξα παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλινωτέροις. τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς σπουδή οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀστίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρώας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθήναι δὲ ένὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων έχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν έννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐνέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῶ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν,» τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ ἵΕκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως ἀνδρῶν∙ ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ ἡ ήγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα

καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἅθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι έξεπλάγη δὲ ὁ Ἀχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἀθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι´ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ´ οἱ Ἄβαντες ἦκολούθουν ταχεῖς. ὄπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες. οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι νάρ ἐστιν τῆ προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἰτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος ὤκουν καὶ τὸν Μάσητα οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός⋅ σὺν τούτοις καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς ὅπερ αὐτῷ ἐν τῆ παλάμη ἀρμόδιον ἦν. Οὕτως δὴ ὁμοίως καὶ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐνεδύσατο. Οὖτοι δὲ ἐπειδὴ οὖν ἐξ ἑκατέρου τοῦ πλήθους οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως⋅ ταύτης οὖτος ἔκειτο ἐκ παλλακῆς υἱός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον

11929 PARA 2 589 19239 PARA 3 435 7448 PARA 2 121 16005 PARA 3 126 10016 PARA 2 381

13854 PARA 2 797 10760 PARA 2 453

625 PARA 1 61 16076 PARA 3 134

1656 PARA 1 165 10071 PARA 2 386

19178 PARA 3 428

18010 PARA 3 321 8232 PARA 2 201

15846 PARA 3 112

νυναϊκα εὐειδῆ ἀνήνανες ἐξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς νῆς νύμφην πολεμικών ἀνδρών, τῶ σῶ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῶ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ´ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε ρέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηνὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦνε καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡγεῖτο, ὁ πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν

όρέξασθαι γάρ ἐστιν τῆ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ

καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ

οί Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ

βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Άλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ άγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἔλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν διμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παρανενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὄστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῶ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῶ πυροῶ Μενελάω ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς ἐν αὐτῷ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ εὐθέως δὲ τοῖς ὀξυφώνοις κήρυξι παρεκελεύσατο καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ ὀνόματος εἴπης ὅστις λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν άκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἕλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ μακρὰ αὐτῶν καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αί χεῖρες αί ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατελεγχθώμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμώς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον ἐὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὸς ἀποθανόντα κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἴτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὕτε ἐν τῆ βουλῆ·

17708 PARA 3 291

14244 PARA 2 838

άνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ σιδήρω· καὶ ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν όμοιούμενοι, καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔρνον τοῦ πολέμου ματαίως ἀτελείωτον ἐστίν, οὖτινος ἓνεκα ἐνταῦθα παρενενόμεθα. Ἀλλ΄ ἄνε καθὼς ἂν ὄντων εὐχόμενος τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν καὶ τὸν μολυσμὸν τοῦ πολέμου· μεταταῦτα δὲ βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῶ προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἑλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ άλλὰ αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ´ ἀμφοτέρων τῶν γονέων

ό ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὃν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ

έπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ

προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεναλοψύχου. Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών τούτω δὲ ἄμα οί ὤκουν∙ τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρῷκας ἡγάγετο μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν⋅ ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλινωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ νὰρ βουλοίμεθα οἱ ελληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Έλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας άδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου∙ ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς πεντήκοντα πλοίων ἦν ἀρχηγὸς ὁ Ἁχιλλεύς. Ἁλλ´ οὖτοι γε οὐ τοῦ πολέμου τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὅστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης. ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Ἀναμέμνων· «Ὅντως μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Έλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων· «Ναὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ Έλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἴνα πάντες οἱ Ἑλληνες τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμω κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· οὐδαμῶς γὰρ κατάπαυσις τοῦ πολέμου γενήσεται τούτων πάλιν ήγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμω ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῷ Πειριθόω δὲ οἱ Ἐνιῆνες ἠκολούθησαν καὶ οἱ Περαιβοὶ οἱ καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῶ σῶ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῶ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῶ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν έκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν τούτων μὲν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν ἑκατόν πόλεις ἔχουσαν περιώκουν· τούτων μὲν ὁ ήγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἔκαστος ἤτοι Τρῶες καὶ ελληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῇ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῇ ἐπορεύοντο ὤσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ ήγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθών Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι

16131 PARA 3 140 έν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις ὀθόναις περισκεπασθεῖσα καὶ 14172 PARA 2 831 ό λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι 13991 PARA 2 812 τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ νεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν 11994 PARA 2 596 τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα ἐπέσχον τῆς ὦδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο νὰρ μεναλαυχῶν νικῆσαι. 15892 PARA 3 116 ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων νῆ ὀλίνη ἦν. Ὁ δὲ Ἅκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα ἐβουλεύετο· 6606 PARA 2 37 7553 PARA 2 133 βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ διῆλθον τοῦ μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ 12737 PARA 2 677 τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον καὶ τὴν Κάσον καὶ τὴν Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος Ίθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων πάλιν ἡνήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ 13229 PARA 2 730 τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν 199 PARA 1 19 7523 PARA 2 130 πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες 11489 PARA 2 538 καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν. οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν 13314 PARA 2 739 Γυρτώνην ὤκουν, καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἡλώνην καὶ τὴν λευκόνειον πόλιν Ὀλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡνεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ υίὸς 9873 PARA 2 367 μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσης, ἢ τῶν ἀνδρῶν τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν 〈περι〉έπει⟨ς〉 καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις. ὧ 382 PARA 1 37 8506 PARA 2 228 13906 PARA 2 803 προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μενάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ 9491 PARA 2 329 ήμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνῳ τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα 11565 PARA 2 546 πλοῖα ἠκολούθουν. Οἵτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὅντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ 1019 PARA 1 100 ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· 3708 PARA 1 366 9519 PARA 2 332 οί καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἔως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οί δὲ Ἑλληνες μεγάλως 1303 PARA 1 129 17212 PARA 3 245 έν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς 6529 PARA 2 29 πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι 6363 PARA 2 12 6911 PARA 2 66 "Ελληνας πανστρατί∙ ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων∙ οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι 13891 PARA 2 801 ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Έκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν 9931 PARA 2 373 13982 PARA 2 811 καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διενήνερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ νεώλοφος. ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πόλισμα { N+Com } 2 1649 PARA 1 164 11890 PARA 2 584

ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν πάντα λέξω: ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ ἠνάνομεν ἐνταῦθα πάντα παρὰ ταῖς ναυσί. καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος Έλληνας πανστρατιᾶ∙ ἀρτίως νὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων∙ οὐδαμῶς νὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι έκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ

όπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα καλάς, οἵτινες δὴ καὶ τὰς Ἀμύκλας εἶχον καὶ τὸ Ἕλος, τὸ ἐνθάλασσον πόλισμα, οἵτινες καὶ τὸν Λάαν εἶχον οἵτινες καὶ τὸν Οἴτυλον περιώκουν, τούτων ὁ ἀδελφὸς

ταχύπους Ίρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπί

13804 PARA 2 791

```
πολίτης { N+Com } 2
                                          άμφότεροι μετρηθήναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ ελληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα
7483 PARA 2 125
13937 PARA 2 806
                                      προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηνείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἠνγόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε
πολλάκις { I+Adv } 4
17082 PARA 3 232
                                   θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἠθροίζοντο- πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῶ ἡμετέρω οἴκω, ὁπότε ἀπὸ
4008 PARA 1 396
                                    έάν ποτε δὴ ἢ λόγω ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῶ
13864 PARA 2 798
                                     πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ
2173 PARA 1 213
                                     γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ
πολυάμπελος
               { A } 1
11210 PARA 2 507
                                    Όνχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν
πολυαρχία { N+Com } 1
8260 PARA 2 204
                                      ἵνα πάντες οἱ Ἑλληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ
πολύβουλος {Α} 5
16917 PARA 3 216
                                        τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς
3158 PARA 1 311
                                         ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών⋅ ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης
4477 PARA 1 440
                                          νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν
17445 PARA 3 268
                                       καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς
16775 PARA 3 200
                                     τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα Ἑλένη· Οὖτος δὴ ὁ τοῦ Λαέρτου παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῶ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης
Πολυδεύκης { N+Ant } 1
17136 PARA 3 237
                                    τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ
πολυθρέμμων
7318 PARA 2 106
                                    Ατρέι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων· ὁ δὲ Ἀτρεὺς ἀποθνήσκων κατέλιπε τῷ πολυθρέμμονι Θυέστη, μεταταῦτα δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῷ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν, ἐν
πολυκάθεδρος { Α } 4
6986 PARA 274
                                          ποιήσω καθώς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.»
7968 PARA 2 175
                                               αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν
9772 PARA 2 358
                                    οἷκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον
9129 PARA 2 293
                                         ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὺν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ
πολυκέντητος { Α } 1
18565 PARA 3 371
                                        δὲ αὐτὸν εἶλκεν ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῷ τῷ
πολυκίνητος { Α } 1
14011 PARA 2 814
                                       ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι.
πολυμήχανος { A } 1
7946 PARA 2 173
                                    γλαυκόφθαλμος Άθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην
```

```
Πολύξενος { N+Ant } 1
12241 PARA 2 623
πολυόρμητος { Α } 1
1655 PARA 1 165
Πολυποίτης { N+Ant } 1
13319 PARA 2 740
πολυπρανμονέω { V } 3
5656 PARA 1 553
5630 PARA 1 550
16510 PARA 3 177
πολυπρόβατος
                  { A } 1
12998 PARA 2 705
πολύρραφος { A } 1
18567 PARA 3 371
πολύς { A } 79
1263 PARA 1 124
1570 PARA 1 156
4389 PARA 1 432
355 PARA 1 35
3554 PARA 1 351
8778 PARA 2 255
7147 PARA 2 91
10871 PARA 2 464
10927 PARA 2 469
1623 PARA 1 162
17183 PARA 3 242
12077 PARA 2 605
15703 PARA 3 99
12862 PARA 2 690
13919 PARA 2 804
8930 PARA 2 272
10825 PARA 2 459
15 PARA 1 2
7501 PARA 2 128
```

ό Άμαρυγκείδης ήγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἰὸς τοῦ Άγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἵτινες δὲ ἐκ τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἰ χεῖρες αἰ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν καὶ τὴν λευκόγειον πόλιν Όλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ ὁ υἰὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος λόγον εἶττες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὕτε ἀνηρώτουν οὕτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἤσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἁρτίως δὲ δεινῶς καὶ μηδαμῶς σὰ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δὲ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτῆς καὶ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα· «Ὠ πολυπραγμονῶν ἐπίζητεῖς· οὖτος δἡ ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων ἡ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἰὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἀπαλὸν τράχηλον, ὄστις λῶρος αὐτῷ τῷ Ἅλεξάνδρῳ, ὑπὸ τὸ

Έλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῶ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ Άγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις ἀλλ΄ ἐξερῷ σοι δὴ ὅπερ καὶ ένταῦθα δαψιλῶς πέτονται αἱ δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἡχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου όπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν εἰλοῦνται καὶ καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου γενομένης Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον κατελάμβανεν. Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ υἰοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη οί Έλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους

καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.

καὶ χρήζεις: πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ νυναίκες εἰσίν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν έπὶ τῶ ὑψηλῶ πύρνω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ νυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, νραίδι δὲ δὲ πάλιν ὁ Θυέστης τῶ Ἀναμέμνονι κατέλιπε βαστάζειν. ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ ἐν τῆ Πελοπονήσω πανταχοῦ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη, καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν νυναϊκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀρνισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς ἐπεράστους καὶ ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς ή Άφροδίτη ραδίως λίαν καὶ πάνυ ώς δεῖ θεὸν άρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ τῷ εὐώδει καὶ έξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυνάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῶ τὸν ῗΩ Έκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι∙ πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μενάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ό τοῦ Άγκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς Άγαπήνωρ, τῶν ἑξήκοντα πλοίων πολλοὶ δὲ ἐν ἑκάστω πλοίω ἄνδρες Ἀρκάδες ἐνέβησαν, εἰδότες πολεμεῖν· αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς έν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν έν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθήσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ εκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ποσὶ Ἱρις· «Ὠ νέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόνοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί. ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνένκλιτος διενήνερται· ὄντως Άτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις Ἑλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λέγετέ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς ότι τοὺς ὅλους Ἕλληνας ἤυφρανεν, διότι κάλλιστος ἦν, καταπολὺ δὲ πολλοὺς ἡγεμόνευε λαούς. Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τῷ λέγειν ἐθορύβει, ὅστις λόγους ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν καὶ τοὺς Ἑλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ έν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις Έλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσω μόνους εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου σιδηροθωράκων Έλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῷ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οί θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν Ἑλλήνων· ὅπως μοι καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγαν ἐξ οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν.

4524 PARA 1 445 τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἑλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, 921 PARA 1 91 Έλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴττης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ 15084 PARA 3 41 ἢ γεγνηθεὶς ἄναμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ νὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι 1137 PARA 1 112 τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκω μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν 2344 PARA 1 229 θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the ποιών ἐκ τών καθεδρών διασεῖσαι ἡμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἡμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἀπαλοῖς λόγοις· 5938 PARA 1 581 13591 PARA 2 769 ό Τελαμώνιος Αἴας όπότε ό Ἀχιλλεὺς ὢργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. 1674 PARA 1 167 μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς νενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐνὼ δὲ ὀλίνον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡνοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν. οὐδαμῶς 1701 PARA 1 169 14042 PARA 2 817 περικεφάλαιαν μέγας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων 4229 PARA 1 416 ἐπειδή σοι ή μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ 12618 PARA 2 664 τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυνὰς τὸν πόντον· ἡπείλησαν νὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἰοὶ 14694 PARA 3 4 οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς 12670 PARA 2 670 τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης 10436 PARA 2 420 ό υίὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς 7399 PARA 2 115 παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει 10591 PARA 2 435 βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἀνάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολύν χρόνον αὐτόθι καταλενώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν 5243 PARA 1 512 9623 PARA 2 343 τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὑν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων 16292 PARA 3 157 τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους "Ελληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν 9170 PARA 2 298 παρὰ ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶνμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας 9105 PARA 2 291 13974 PARA 2 810 δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῷ 13856 PARA 2 797 εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ πολυστάφυλος { A } 1

11476 PARA 2 537

ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν,

πολυτάραχος { Α } 2 8312 PARA 2 209 353 PARA 1 34

τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῶ μεγάλω αἰγιαλῶ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ καὶ ἐπείσθη τῶ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῶ

πολύφημος { A } 1 2702 PARA 1 264

βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν Καινέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων

πολύφυλλος { Α } 1 14537 PARA 2 868

ἀγριοφώνων, οἴτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια-

πόμα { N+Com } 1

6104 PARA 1 598

ἄπασιν ἐκίρνα ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλῶν τὸ γλυκὺ καὶ ἀθάνατον πόμα· ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν

```
πόνος { N+Com } 3
10434 PARA 2 420
16006 PARA 3 126
13145 PARA 2 721
```

πόντος { N+Com } 5 15147 PARA 3 47 12626 PARA 2 665 12144 PARA 2 613 3553 PARA 1 350 8325 PARA 2 210

443 PARA 1 44 6410 PARA 2 18 346 PARA 1 34 19076 PARA 3 419

7888 PARA 2 167

2264 PARA 1 221 6954 PARA 271

6393 PARA 2 16

4302 PARA 1 424 8088 PARA 2 187 6706 PARA 2 47 6183 PARA 1 606

3157 PARA 1 311 6213 PARA 1 609

3701 PARA 1 366

έξεπλήρου ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς ένεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῆ Λήμνω τῆ θεία καὶ θαυμαστῆ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῶ

δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας. ἄνων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας. κατεσκεύαζε. πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον ἡπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ναῦς εὐκαθέδρους διαπερᾶν τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἁτρείδης, ἐπειδὴ οὐδαμῶς αὐτοῖς τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελλεν. Οἵτινες δὴ τὸ έπὶ τὸν αἰνιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης. Βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητοὶ ἡύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ θαλάσσης ἐπὶ τῶ μενάλω αἰνιαλῶ κτυπεῖ, ἀχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας

τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱος· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ Άχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν είς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διεπορθήσαμεν καὶ

ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὁρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς ἐκαθέσθη δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ ὁρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ή δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ὑπῆρχεν, δὲ παρήκουσεν ή θεὰ ή γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁρμήσασα δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων· [one verse missing in the manuscript] εὖρε δὲ Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῶ λόγω· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ λαμπρῶ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας παρήκουσον τῷ λόγω τῆς Ἀθηνᾶς· αὕτη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύθη εἰς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ Πηλέως ἐκ ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς ό γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν έδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον⋅ σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη πολύβουλος ὁ Ὀδυσσεύς. Καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ αὐτοῦ διανοίαις∙ ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος

ίσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν∙ οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς

αί μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν⋅ τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπανανεῖν· οὖτοι δὲ εἰς τοὐπίσω ἐπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς ἡ νυνὴ ἐπορεύετο· έκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄργος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἀλον καὶ ό ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κρίλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο, ρίτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ ρίτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, ρίτινες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὤσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, μανιωδώς όρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι· διήγειρε δὲ ἑνὸς ἑκάστου τὴν δύναμιν ἐν τῆ καρδία ἀκατάπαυστον τοῦ πολεμεῖν ύπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ Άφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις κοιταρίοις, μάχεσθαι· τούτοις δὲ εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐνένετο ἤπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν νῆν. καὶ τὰ ὁρμήματα· εὶ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ νηὸς τῆς πολυκαθέδρου τῆς μελαίνης, ὅπως πρὸ αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κἀκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων Ἀγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα νέοι ἢ χῆραι νυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ σκηπτροφόροι καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» οί μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ μεγαλοβώλω κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἕλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἅργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας ένὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐνὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων μενάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόνον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλμε [one verse is missing in the manuscript] έὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν ἂν παραγένωμαι. χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ βοηθήσωσιν όπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως οί δὲ θεοὶ σὺν αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός. έν έμοὶ έβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τὸ Ἄργος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῷ έστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν τὴν καλὰς γυναῖκας «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ´ ὁ Ἁγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης έν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα

8507 PARA 2 228 9524 PARA 2 332 8987 PARA 2 278

πορίζω { **V** } 1

7625 PARA 2 141

πόρος { N+Com } 1 11959 PARA 2 592 πορφύρεος { **A** } 1

15992 PARA 3 126
Ποσειδῶν { N+Ant } 3
4050 PARA 1 400
11204 PARA 2 506
11041 PARA 2 479

πόσις (πίνω) { N+Com } 1

ήμεῖς δὲ όμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὐ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχύν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὐν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς ἐαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἰστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, ἰστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἤν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπειδὰν πορευόμενον ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ῆν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος τὸν Θάμυριν τὸν Θρῷκα ἐπέσχον τῆς ὡδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως πορευόμενον παρὰ Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως· διεβεβαιοῦτο γὰρ μεγαλαυχῶν νικῆσαι, κὰν αὐταὶ αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὕχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευόμενον πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ διειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύονται τῶν ἀθρόως πετριένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ ὅνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· πορεύονται πὸς ἀθρόως πετριένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ ὅνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· πορεύονται πὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμῶδη εἰς τοὺπίσω, ἐπεὶ οὺ καρτερήσω ἐν τοῖς

πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν πρὸς γάμον ἡγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ τορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὰ ὁλυμπιακὰ ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος τὸν πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῷ δὲ χρόνῷ τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἡπίστατο ἄτινα δὴ πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως πάντα ἐκπληροῦται· ἀλλ΄ ἄγε, πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτῷ ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ῇς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ ἔως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ ελληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλοῖα τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ

Άχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ

τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἁμφιγένειαν ῷκουν, καὶ

οἴκῳ· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν

δή αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη [one verse missing in the manuscript] καὶ τὴν Ὁγχηστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶν λαμπρὸν ἄλσος, οἵτ[ινες] καὶ τὴν πολυάμπελον Ἄρνην ῷκουν, οἵτινες καὶ τὴν τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῇ ἀγέλῃ μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος

ένδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἑξέβαλον, ἐν τούτοις δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ

ποταμός { N+Com } 17

10557 PARA 2 432

άλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῶ τῶ ποταμῶ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ

καὶ ὧ "Ήλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας έποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέναν ὤκουν, οἵτινες καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειὸν πὸ λαμπρῶ καὶ μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα Πελασγῶν, τούτων μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ ήντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ έν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς ένέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἁλφειοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ τὸ καλῶς ἐκτισμένον Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῶ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ

1666 PARA 1 166

10910 PARA 2 467

14602 PARA 2 875

ό τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ τῶ μάχεσθαι. Άλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἱκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγω ὠφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς τῶν θνητῶν ἀνθρώπων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα έστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ό ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσὶν ἀναβολὴ τοῦ τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ έμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὄρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς τὴν εὔκτιστον πόλιν, τὸν ὄχλον τοῦ μεγαλοψύχου Ἐρεχθέως, ὄντινα ποτὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεθρέψατο τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ, ἐγέννησε δὲ ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ

πολυορμήτου πολέμου αί χεῖρες αί ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο

ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὅντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχῃ πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστάκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων

δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσὰ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῆ ώδῆ τὸν θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν ἡ λευκοβραχίων ή Ἡρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ Ἡφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως ἄπασιν ἐκίρνα εὐμενὴς ὁ οὐράνιος Ζεὺς γενήσεται.» Οὕτως εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ

ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι

πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά· ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἁλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ

ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι

παρεγένετο· τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ἄμοι αὐτοῦ κυρτοἱ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Επίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδὲ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδὲ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεὰ, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή ὅντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν κοιιορτός κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἴστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρῳ τάφῳ τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ταχεῖα ποσί τοῦτων κονιορτός κουφιζόμενος κοὶ ὑψούμενος βὲλπιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, οἱ Ἑλληνες· ἐκείνῳ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσί τοῦτων κονιορτός ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος φασί τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οἴτως δἡ ὑπὸ τοῖς ποσί τούτων κονιορτός ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος φασί τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οἴτως δἡ ὑπὸ τοῖς ποσί τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος

6671 PARA 2 44 νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ 604 PARA 1 58 όμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω 18956 PARA 3 407 ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἁλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ 16031 PARA 3 129 τών τοῦ πολέμου χειρών· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τών πρᾶγμα { N+Com } 4 9176 PARA 2 298 άλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε 11102 PARA 2 485 οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς 3293 PARA 1 325 ταύτην, έγω αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, 3035 PARA 1 300 άλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος Πράκτιος { N+Top } 1 θανάτου ἐξῆγον ἀνάγκη. Οἴτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων 14212 PARA 2 835 $πρᾶξις {N+Com}$ 2 8563 PARA 2 234 κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη 9666 PARA 2 347 ένα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἕως πρὸ τοῦ πρᾶος {Α} 3 16720 PARA 3 196 ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε 7856 PARA 2 164 ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν 8013 PARA 2 180 νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς πρᾶσις { N+Com } 1 1002 PARA 1 99 τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πράσσω { V } 6 8951 PARA 2 274 εὐτρεπίζων∙ ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔπραξεν, ὄστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν∙ οὐδαμῶς δὲ πάλιν 18362 PARA 3 354 έκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ 13901 PARA 2 802 πόλιν. Ὁ Ἑκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ 5733 PARA 1 562 αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· 8167 PARA 2 195 οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων 9837 PARA 2 364 τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθῶσιν οἱ ελληνες, μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡγεμόνων ἄνανδρός πραΰνοος { Α } 1 825 PARA 181 έάνπερ γὰρ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέρᾳ καταχωνεύση καὶ πραΰνη ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πραϋντικός { Α } 1 ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον 8105 PARA 2 189 πρέπω { **V** } 9 19483 PARA 3 459 όμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ὡς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ

6856 PARA 2 61 1276 PARA 1 126 1217 PARA 1 119 8364 PARA 2 214 2200 PARA 1 216 5587 PARA 1 547 8556 PARA 2 233

πρεσβύτης (ὁ) { N+Com } 4

13787 PARA 2 789 341 PARA 1 33 363 PARA 1 35

267 PARA 1 26

17658 PARA 3 286

Πρίαμος { N+Ant } 27

17266 PARA 3 250 16186 PARA 3 146

15902 PARA 3 117 15768 PARA 3 105

17678 PARA 3 288

2619 PARA 1 255

17907 PARA 3 311

17369 PARA 3 261 17830 PARA 3 303

16336 PARA 3 161

18384 PARA 3 356

17682 PARA 3 288

2623 PARA 1 255 17938 PARA 3 314

6605 PARA 2 37

198 PARA 1 19

13803 PARA 2 791

13777 PARA 2 788 13910 PARA 2 803

14037 PARA 2 817

9521 PARA 2 332

10370 PARA 2 414

ήμιν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Έλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ έκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται, τοὺς δὲ λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ όπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ διανοίαις ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῷ Θερσίτη ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ ταύτην τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν

τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἰρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῶ τοῦ όπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγῳ· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης· πολλὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν πορευόμενος ηὔχετο ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀπόλλωνι τῷ θεῷ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ

δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν Κλυτίονα καὶ τὸν Ἱκετάονα, τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ύπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν είς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῶ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ό υίὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς διῆλθε καὶ καὶ μένει καθάπερ νόμος ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναιρεθέντος, μετὰ ταῦτα δὴ καὶ έλληνικήν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο· ὁ δὲ Ἔκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ ἄφρων, οὐδὲ ταῦτα ἠπίστατο ἄτινα δὴ ὁ Ζεὺς ἔργα οί τὰ όλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καὶ καλῶς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν εἶπεν ή ταχύπους Ἰρις· ώμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου. Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, σὺν ἀγγελία χαλετης οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς κνημίδας ἔχοντες ελληνες, αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ ἔως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες μεγάλως ἐβόησαν, περὶ

νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ

```
9933 PARA 2 373
15968 PARA 3 124
7974 PARA 2 176
7824 PARA 2 160
9235 PARA 2 304
πρό { I+Prep } 11
9786 PARA 2 359
4263 PARA 1 420
9678 PARA 2 348
990 PARA 1 98
297 PARA 1 29
10363 PARA 2 414
14674 PARA 3 3
9670 PARA 2 348
9738 PARA 2 355
9776 PARA 2 359
16582 PARA 3 184
προαρπάζω
               { V } 1
9215 PARA 2 302
προβάλλω
             { V } 2
10180 PARA 2 396
10447 PARA 2 421
πρόβασις { N+Com } 1
14073 PARA 2 821
πρόβατον { N+Com } 1
16749 PARA 3 198
προβατοτρόφος
                  { A } 1
12921 PARA 2 696
προβούλευμα
                { N+Com } 4
6764 PARA 2 53
8157 PARA 2 194
7645 PARA 2 143
7079 PARA 2 84
πρόβουλος { Α } 1
```

τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῇ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς τοῦ εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τῶν θυγατρῶν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην. Ταύτην δὲ τὴν Ἑλένην εὖρεν ἐν τῷ ἑαυτῆς ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν

ὅπως πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἀλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλῳ τῷ λέγοντί σοι θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένῳ τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν Ὅλυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτῳ τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταὐτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς τὸν ἤλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἀὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς τοὺ τὸν ἤλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἀὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς τοὺ τὸν ἤλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἀὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσῳ, πόρρωθεν τῆς τοὺ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριὰμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἴτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης χωρίς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τιὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωῖκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τῶν ἱδιοις οἰνοὶν τὸν ἔλλονν πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὅλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐρεασάμην πολλοὺς

διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αί μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν

έν ὑψηλῷ αἰγιαλῷ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένῳ καὶ ὑψηλῷ τόπῳ· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ ηὔξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς

ὂν τῷ Ἀγχίσῃ συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἀφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπῳ συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο

πηγὸν γὰρ καὶ τὸ εὐτραφὲς καὶ τὸ μέλαν, ὅστις κριὸς τῶν προβάτων τῶν λευκομάλων τὸ μέγα ποίμνιον διέρχεται.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ

τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα,

μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν· ἐκινήθη δὲ ἡ δημηγορία καθάπερ τὰ μεγάλα κύματα τῆς τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων

7030 PARA 2 79 καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν. ψεῦδος ἄν τοῦτον προγενής { Α } 1 13016 PARA 2 707 μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς προγίγνομαι { V } 1 ἔξοχος ἄριστος. ὅστις ἀπίστατο τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προνενονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηνήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἴΙλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν. ἣν 721 PARA 1 70 προερώ { V } 1 11812 PARA 2 576 καὶ τὸν Αἰνιαλὸν ἄπαντα καὶ τὴν πλατεῖαν ἀμφ΄ Ἑλίκην, τούτων τῶν προειρημένων ἑκατόν γηῶν ἡνεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀναμέμνων ὁ Ἀτρέως υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ προευτρεπίζω { **V** } 1 10030 PARA 2 382 μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῶ τοῖς ταχυτάτοις προηγέομαι { V } 7 19092 PARA 3 420 λαμπρώ ἱματίω ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου 5073 PARA 1 495 ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον όμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ ἐπελάθετο τοῦ ἰδίου παιδὸς, ἀλλ´ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν 19351 PARA 3 447 7080 PARA 2 84 τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οἱ 725 PARA 1 71 τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ προηγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ καθαρὸς 9641 PARA 2 345 Άτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ καταλίμπανε 8938 PARA 2 273 δή πολλά ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων· ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως βέλτιστον ἐν τοῖς Πρόθοος { N+Ant } 2 περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡνεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον, Οὖτοι 13487 PARA 2 758 13471 PARA 2 756 τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον προθυμέομαι { **V** } 5 14486 PARA 2 863 Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ μάχη μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος 14743 PARA 3 9 δύναμιν πνέοντες Έλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχίᾳ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ Νότος ἐπέχεε 14048 PARA 2 818 σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν Δαρδάνων πάλιν ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ 10967 PARA 2 473 κεφαλὰς κομῶντας Έλληνες ἐν τῶ πεδίω ἵσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς προθυμούμενοι. Τοὺς δὲ Έλληνας καθάπερ αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οί 18665 PARA 3 379 αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῶ δόρατι, τῶ σιδηρῶ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ { **V** } 1 ω βιοπομυθος π 11530 PARA 2 543 ήκολούθουν ταχεῖς, ὅπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῇ χειρὶ πατάξαι, πρόθυμος { Α } 1 11932 PARA 2 589 έαυτοῦ όρμαῖς τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ όρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες προθυμουμένως { I+Adv } 1 6019 PARA 1 590 γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ προθύμως { I+Adv } 3

5550 PARA 1 543 780 PARA 1 77 1508 PARA 1 150 προκαθέζομαι { **V** } 1 10859 PARA 2 463 προκαλέω { V } 1 19217 PARA 3 432 προκατάρχω { V } 2 9986 PARA 2 378 5837 PARA 1 571 προκατέχω { V } 1 17189 PARA 3 243 προκρίνω { V } 1 1150 PARA 1 113 πρόμαχος {Α} 2 15114 PARA 3 44 14819 PARA 3 16 προμετωπίδιος { A } 2 18451 PARA 3 362 18455 PARA 3 362 πρόπαλαι { I+Adv } 1 16818 PARA 3 205 προπέμπω { 🗸 } 12 2121 PARA 1 208 15913 PARA 3 118 4491 PARA 1 442 18374 PARA 3 355 18272 PARA 3 346 3399 PARA 1 336 3303 PARA 1 326 4891 PARA 1 479 28 PARA 13 13436 PARA 2 752

κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν λόγον ὄντινα ἐνθυμηθῆς.» Ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ άκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόγοις καὶ ἔργοις βοηθῆσαι· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀργὴν ὦ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε. δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόνοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παρανενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ὦδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ήχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῶ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐνὼ ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς ἐναντίοις λόγοις, ἐγὼ δὲ προκατηρξάμην ὀργιζόμενος· ἐὰν δέ ποτε εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω Ἡρα: φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ μου κατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προκέκρικα αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ οί τὰς κεφαλὰς κομῶντες "Ελληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς έπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῶ Άλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίῳ, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρῳ, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμῳ καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ήΡρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῷ καθαρῶ φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὡργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἁγαμέμνων, ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Πάτροκλε, ὅπερ αὐτῷ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν,

κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῶ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα

Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειῶ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ

τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προπέμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἑλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε

1982 PARA 1 195 1288 PARA 1 127

πρός { I+Prep } 19 16275 PARA 3 155

ώς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους ίματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι γεγενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη καὶ ἐργαζομένη, ἥτις γραῖα ἐν τῆ Λακεδαίμονι τῆ τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ὂν ἐγέννησεν ἡ Άστυόχεια τὸν Ἡρακλέα, περιφραστικῶς, ἥντινα πρὸς γάμον ἠγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Έκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῶ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ ύπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἅρος τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως διανοίαις· ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε έπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἰλιον ἀνήρχοντο∙ ὁ δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ ὦ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἅλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ό οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα ή δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ εἰς ἐπήδησεν τὴν βαθείαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ Ὀλύμπου ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὸ ἴδιον οἴκημα· οἱ δὲ θεοί ὁμοῦ ἄπαντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πάλιν πορευθή εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἕλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχίᾳ ἐν τῆ ό πολύβουλος Όδυσσεύς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες οἱ λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῷ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων

17455 PARA 3 269 { **V** } 34 προσαγορεύω 2288 PARA 1 224 19260 PARA 3 437 5288 PARA 1 517 5143 PARA 1 502 15565 PARA 3 85 7933 PARA 2 172 18770 PARA 3 389 19021 PARA 3 413 2101 PARA 1 206 16027 PARA 3 129 13831 PARA 2 795 5979 PARA 1 585 1313 PARA 1 130

τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· έγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «κΟντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις ἄφωνοι καὶ ἥσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ´ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, τὸν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε εἰργάζετο τὰ καλὰ ἔρια, λίαν δὲ αὐτὴν ἠγάπα· ταύτη δὲ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῇ ψυχῇ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἀγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ άπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἕλληνες· ἐκείνῳ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἰρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ έν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων· «Μηδαμῶς οὕτως καίπερ ἀγαθὸς ὢν θεοῖς, τὸ εἶδος ὅμοιε

προσκαλέω { V } 2

τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἤνουν τῶ θανάτω· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἀγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας ἐνένοντο· ἐν τούτοις δὲ προσεῖπεν ὁ κατὰ τὴν μάχην νενναῖος Μενέλαος· «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν νὰρ θλίωις σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον τῆ δειλία καὶ τῆ ἀπειρία τοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὀντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῆ δημηγορία νικᾶς, βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας ύπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μενάλως κρατῶν Ἀναμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα. ὧ νέρον, κατὰ τὸ προσῆκον αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ ένεδύσω χιτώνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ ἵΕκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας ήμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ό τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῶ άλλ΄ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῶ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν οί όφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόγου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν. ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς: αἰεὶ δή σοι εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ βασιλεύειν· ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόγοις τοῖς ελλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ελληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἰὸς έν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπευψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων τὴν παῖδα σοι

ό καθαρὸς Ἀπόλλων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν ἠύξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο είς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς

αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθώμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως τὸν Ἁχιλλέα τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα

εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις

ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ

κρατῶν Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι, πάντων Έλλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ό τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος· «Ὠ Ἔκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν

2745 PARA 1 270

14862 PARA 3 19

προσλένω { V } 1 3364 PARA 1 332

προσπελάζω { V } 1 13360 PARA 2 744

προστάσσω { V } 8 3308 PARA 1 326

263 PARA 1 25 3838 PARA 1 379

2990 PARA 1 296 2933 PARA 1 289

13929 PARA 2 805

6348 PARA 2 10 13897 PARA 2 802

προσφιλής { Α } 46

3491 PARA 1 345 13842 PARA 2 796

16364 PARA 3 163

5767 PARA 1 564 7412 PARA 2 116

1703 PARA 1 169

5536 PARA 1 541

16349 PARA 3 162

1680 PARA 1 167

755 PARA 1 74

16454 PARA 3 172 16036 PARA 3 130

3557 PARA 1 351

17203 PARA 3 244

5843 PARA 1 572

5814 PARA 1 569

4542 PARA 1 447

14976 PARA 3 31

5026 PARA 1 491

σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τὶς ἐκ

καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ ἀνηρώτουν· μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ

δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι προσπελάσαι ἐποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς τοῦ

Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς προσέταξεν· οὖτοι δὲ ἄκοντες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα άλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον προσέταττεν· θλιβόμενος δὲ ὁ γέρων εἰς τοὐπίσω ἐπορεύετο· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου őπερ ἂν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς νὰρ ἐνὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ´ ὅπερ σοὶ ἐρῶ. εἶναι, πάντων μὲν κρατεῖν βούλεται καὶ ἐπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οί θεοὶ τῆς γῆς διεσπαρμένων ἀνθρώπων· τούτοις ἔκαστος ἀνὴρ ἡγεμὼν προστασσέτω ὧν ἄνπερ ἄρχη, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Άγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ Έκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ

ύγιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ομοιωθείσα προσείπεν ή τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἰρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ´ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν παρ΄ έμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἤσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ πείσθητι, μήπως σοι οὐ άλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῷ Διὶ ἔοικεν τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ πολεμών, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμώς δή σε έκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς έκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῶ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ή ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· πολλὰ δὲ τῇ προσφιλεστάτῃ αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ή τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτῶν πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ό περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω Ἡρα· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα καὶ σεβασμία ήρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν έν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς έν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄

10773 PARA 2 454

ένένετο ήπερ τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς βαθείαις αὐτῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην, αὐτῶν καὶ πατρικὴν νῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλένει τὴν Όδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ εἴπω ἄπαντες πεισθώμεν⋅ φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν⋅ οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ ελληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς καλώς εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι· τὴν παῖδα δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δώρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἰὸν τὸν μακροβόλον τὸ ποτήριον τὸ ἑκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον έπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόνοις τοῖς Έλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσωλέστατοι ἡμίθεοι Έλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «՞Ω προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἄγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ πάλιν ήνεῖτο Μένης ὁ ἶσος τῶ Ἄρει Φυλείδης, ὃν ἐνέννησεν ὁ τῶ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὃς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· έπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ δὲ μητρὶ ἐγὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατρὶ τῶ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ τῶ καλῶς κατεσκευασμένω οἴκω, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν προσφιλῆ ἀδελφὸν κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ κατήσθιε τριζόντας· ή δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ έπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόγον οὐδὲ ό Νότος ἐπέχεε καὶ ἐπέθηκε τὴν ὀμίχλην τοῖς μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον νάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Ἔλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλής καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ό πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ό τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὅντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ

μετὰ ταύτα δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς άλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν Άτρέως Άγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρῳ πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρῳ πεμπόμενος έὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ πορεύεσθαι, οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῶ

ό δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν

ήμιν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θεοῦ μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐγὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον πῦρ ἐπιφλένει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ Ό δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος. έγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ προσεκαλέσαντο· καὶ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν ἡμῶν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οὖτοι δὲ τὸ κατάρτιον ἔστησαν, ἀνηπλωσαν δὲ καὶ τὰ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ ἡμετέρα οἰκία, ἐν τῆ Πελοποννήσω, πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης έλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ

δυνάμενον τῶ χαλκῶ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῶ κονιορτῶ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν τὴν γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ

λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ

Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν παρέσχεν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι ό τὰς ἀστραπὰς ποιῶν ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῶ δὲ ίππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων⋅ οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων τοῦ Κρόνου μενάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν ἵλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην "Ηρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἥσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ´ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ έξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῷ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὧργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἁλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν έν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμοῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως άκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὕτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὕτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὅντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ ταῖς λαμπροτάταις

αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνείδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ

Άθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν

```
πρύμνα { N+Com } 3
4863 PARA 1 476
13614 PARA 2 771
4144 PARA 1 409
πρώην { I+Adv } 1
9223 PARA 2 303
πρωϊνός { Α } 3
14721 PARA 3 7
5685 PARA 1 557
5093 PARA 1 497
πρῶρα { N+Com } 1
12366 PARA 2 637
πρωταγωνιστής { N+Com } 1
14969 PARA 3 31
Πρωτεσίλαος { N+Ant } 3
12934 PARA 2 698
13021 PARA 2 708
13009 PARA 2 706
πρῶτος {NUM+Ord} ≥ 20
11783 PARA 2 572
18101 PARA 3 330
9013 PARA 2 281
17951 PARA 3 315
57 PARA 16
2806 PARA 1 276
10452 PARA 2 422
19315 PARA 3 443
506 PARA 1 50
9635 PARA 2 344
10265 PARA 2 405
1069 PARA 1 105
12971 PARA 2 702
6971 PARA 273
4662 PARA 1 459
```

καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε Πηλέως υἰὸν ἄχιλλέα. ἄλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργισθεὶς ἄγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων θελήσῃ ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἅλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες

μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς

βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινὴ γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτῃ σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι παιδὸς, ἀλλ΄ αὕτη Θέτις ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύματος τῆς θαλάσσης, πρωινὴ δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν κοὶ τὸν κοὶ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν

τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτω τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ Ἀνδραίμονος,

Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς

παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικός· οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν· οὖτος δὲ προγενέστερος καὶ βελτίων ὁ ἡμίθεος

καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἴπνες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτον καὶ οἱ ἔσχατοι υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόγον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ῷ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέᾳ τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλὴ· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέᾳ τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλὴ· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ἄν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθώς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ δὲ ἐπεὶ ηὕξαντο καὶ τὰς κριθὰς προεβάλοντο, εἰς τοὑπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον ἐλικοσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔςἐδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν γὰρ ἐμὲ οῦτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι τὸ χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἰὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθώς καὶ πρῶτον ἐχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καιὰς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδὲπιοτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδώντα τῆς νηὸς πάντων πρῶτον καιὰς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδὲποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδώντα τῆς καίνος Ελλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν καὶ ἔτεδειραν, καὶ ἔτοῦς κρι

2401 PARA 1 235 σκήπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ 3235 PARA 1 319 οὐδαμῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἥντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην 6766 PARA 2 53 αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεναλοψύχων νερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ Πύλω 3907 PARA 1 386 μαντείας τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος. Εὐθέως δὲ ἐγὼ πρῶτος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἁτρέως εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, 8502 PARA 2 228 Πτελεός { N+Top } 2 11974 PARA 2 594 Αἶπυ, καὶ τὸν Κυπαρισσήεντα καὶ τὴν Ἀμφιγένειαν ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ ἵΕλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρᾶκα τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν παραθάλασσαν καὶ Πτελεὸν τὸν βοτάνας πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ 12927 PARA 2 697 πτέρυξ { N+Com } 2 9362 PARA 2 316 θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυνος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφανεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἡχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δἡ καὶ 10855 PARA 2 462 πτῆσις { N+Com } 1 7117 PARA 288 μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ Π υγμα \hat{i} ος { **A** } 1 14712 PARA 3 6 τών τοῦ ἀκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται $\Pi \cup \Theta \dot{\omega} \lor (\dot{\eta}) \{ N + Top \}$ 1 11317 PARA 2 519 Ναυβόλου υίοῦ, οἴτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν $πυκνός {A} 4$ οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Άλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων 16847 PARA 3 208 ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη 538 PARA 1 52 βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἁκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς 6788 PARA 2 55 3873 PARA 1 383 Άπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν πυκτικός { Α } 1 17134 PARA 3 237 τοὺς βασιλεῖς τῶν ὄχλων τὸν ἱππικώτατον Κάστορα καὶ τὸν ἐν τῇ πυκτικῇ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ Πυλαιμένης { N+Ant } 2 τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ 14364 PARA 2 851 14503 PARA 2 865 Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἡγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῶ Πυλαῖος (ὁ) { N+Ant } 1 14282 PARA 2 842 τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ πύλη { N+Com } 3 13963 PARA 2 809 τὴν ἐκκλησίαν· ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὥρμων· ὅλαι δὲ ἀνεώγνυντο αἱ πύλαι, ἐξήει δὲ ὁ λαός, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις 16180 PARA 3 145 Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον 16224 PARA 3 149 έκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις. διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί,

```
Πυλήνη { N+Top } 1
12387 PARA 2 639
Πύλιος {Α} 1
2553 PARA 1 248
Πύλος { N+Top } 5
11946 PARA 2 591
2734 PARA 1 269
7011 PARA 2 77
6779 PARA 2 54
2588 PARA 1 252
πυλών { N+Com } 1
13778 PARA 2 788
πûρ { N+Com } 9
13696 PARA 2 780
10782 PARA 2 455
1064 PARA 1 104
4759 PARA 1 466
9591 PARA 2 340
10531 PARA 2 429
10499 PARA 2 426
4723 PARA 1 463
10380 PARA 2 415
Πυραίχμης { N+Ant } 1
14331 PARA 2 848
Πύρασος (ἡ) { N+Top } 1
12912 PARA 2 695
πύργος { N+Com } 3
16272 PARA 3 154
16262 PARA 3 153
18716 PARA 3 384
πυρκαϊά { N+Com } 1
534 PARA 1 52
πυρρός { Α } 3
```

Άνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως έν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῶ λέγειν ἀνώρμησε, ὁ ὀξὺς τῶν Πυλίων δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τὸν αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοὶ ἐμὲ εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· νερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ Νέστορος νηὶ τοῦ ἐν τῆ. Πύλω, νενενημένου βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐνένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄναν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηνόρησε χαλεπή· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδὼν ἐν βάθ[ει] κείμ[εν]αι ἐπληροῦντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου έσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς ἐνεργείας κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσαντο, εἰς νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν τὸ οἴκημα τὸ δυνάμενον ἐμπρησθῆναι κατακαῦσαι δὲ διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Έκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ ό υίὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν προβατοτρόφον, καὶ Ἀντρῶνα τὴν έν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῶ ὑψηλῶ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο

```
12416 PARA 2 642
17637 PARA 3 284
19234 PARA 3 434
πωλος {N+Com}  1
9301 PARA 2 311
πώποτε { I+Adv } 1
18879 PARA 3 400
\pi\omega\varsigma {I+Adv} 3
4133 PARA 1 408
8165 PARA 2 195
675 PARA 1 66
\pi\hat{\omega} { I+Adv } 8
3476 PARA 1 344
1248 PARA 1 123
1504 PARA 1 150
8248 PARA 2 203
7068 PARA 283
6964 PARA 2 72
8748 PARA 2 252
14940 PARA 3 28
ραδίως { I+Adv } 2
10981 PARA 2 475
18675 PARA 3 381
ῥεῦμα { N+Com } 5
13450 PARA 2 753
14543 PARA 2 869
11444 PARA 2 533
10848 PARA 2 461
14704 PARA 3 5
ρέω { V } 4
2562 PARA 1 249
13440 PARA 2 752
14346 PARA 2 849
```

14310 PARA 2 845

οί παΐδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτῳ ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτῳ δὲ ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύσῃ ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως·

τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Όπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρῳ κλάδῳ, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ

«Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγῃς ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς

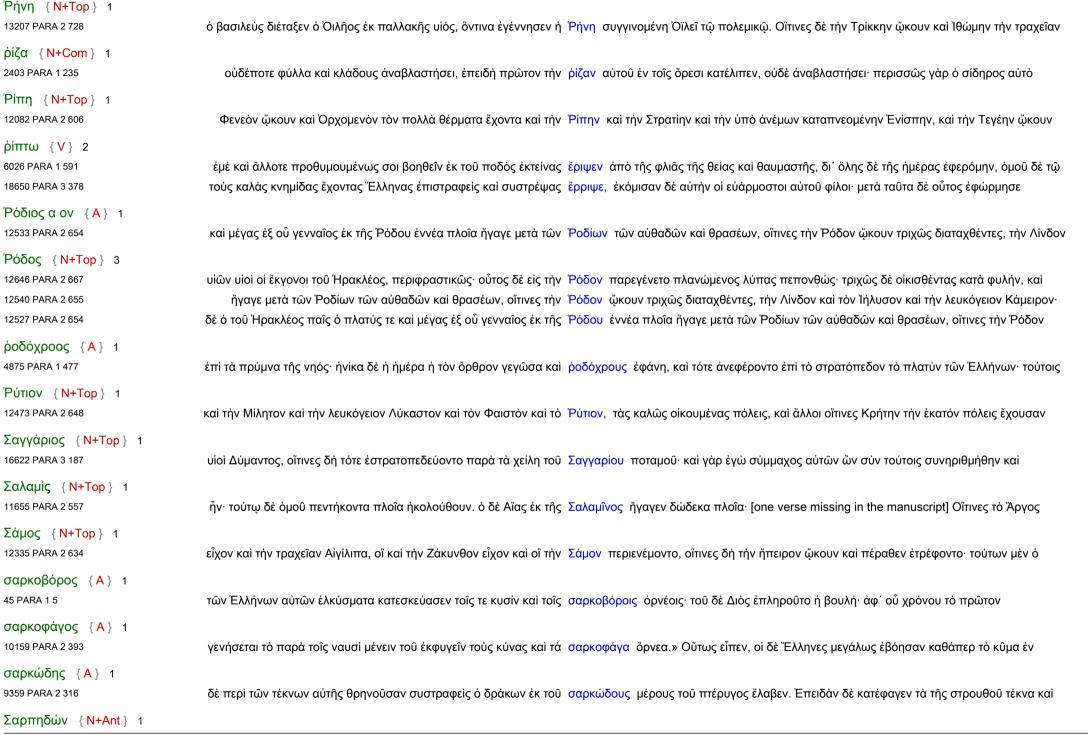
ἀναμνήσασα παρακαθέσθητι καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήσῃ ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἕλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξῃ τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμῃ δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων βούλεται ἀπαντήσας ἡμῖν

νῦν ἐφορμᾶται, καὶ οὐκ ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ελληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῇ ἐκ τῶν ελλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμῳ καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῇ βουλῇ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα πάντες οἱ ελληνες ἐνταῦθα βασιλεύσωμεν· οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἡ πολυαρχία· εἶς ὅστις ἔξοχος ἄριστος τῶν ελλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν ελλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἁλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ελλήνων· πρῶτον μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἡ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. ὅμοιον Ἁλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις

αἰγονόμια τῶν ἐν πλάτει νεμομένων αἰγῶν οἱ αἰγονόμοι ἄνδρες ῥαδίως διαχωρίζουσιν ἐπειδὰν ἐν τῇ βοσκῇ μιγῶσιν, οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἀφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν,

καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ τῶν Φθειρῶν ὅρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἴτινες οἰκοῦσι ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ἀκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν

δημηγόρος, οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτῳ δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἁξίου ποταμοῦ, Ἁξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ ὁ Ἁκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου


```
14616 PARA 2 876
                                       κόσμον ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδών ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ
σεβάσμιος { Α } 3
5806 PARA 1 568
                                       καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία Ἡρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς
5638 PARA 1 551
                                               Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ηρα· «Ὠ δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε
                                      αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ καθεζομένη ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ γέροντι,
3615 PARA 1 357
σέβομαι (-ω) { V } 1
                                        δὲ ἐμοὶ ἀποδοῦναι τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες
217 PARA 1 21
σείω { V } 6
18040 PARA 3 324
                                   τοὺς ὅρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς κλήρους ὁ περὶ τὴν κεφαλαίαν εὐκίνητος Ἔκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ
17964 PARA 3 316
                                     μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ
18265 PARA 3 345
                                   έννὺς ἀλλήλων ἔστησαν ἐν τῶ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὧρνίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ
14852 PARA 3 19
                                   τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας
                                      ήμας ό περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο
15546 PARA 3 83
                                        ὄστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν
18373 PARA 3 355
Σελήπιος \{N+Ant\} 1
12890 PARA 2 693
                                      περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, ταχέως δὲ
σέλινον { N+Com } 1
13663 PARA 2 776
                                          εἷδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς·
Σελλήεις { N+Top } 2
                                   Άρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρατα
14255 PARA 2 839
                                   περιφραστικώς, ἥντινα πρὸς γάμον ἡγάγετο ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν
12578 PARA 2 659
σημεῖον { N+Com } 5
9406 PARA 2 321
                                   δὲ ἐστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ
9725 PARA 2 353
                                             μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
9268 PARA 2 308
                                      τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὅντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος
5375 PARA 1 526
                                      τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μέγιστον σημεῖον· οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ,
9439 PARA 2 324
                                      ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὑ καὶ βραδέως
Σήσαμον { N+Top } 1
14387 PARA 2 853
                                     τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ Κύτωρον εἶχον καὶ τὸ Σήσαμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὰ κατὰ τὸν Παρθένιον ποταμὸν λαμπρὰ οἰκήματα ὤκουν καὶ
Σηστός { N+Top } 1
14216 PARA 2 836
                                       Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περκώτην καὶ τὸν Πράκτιον περιώκουν καὶ τὴν Σηστὸν καὶ τὴν Ἄβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ
Σθένελος { N+Ant } 1
11707 PARA 2 564
                                   οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, τούτων πάλιν ἡγεῖτο ὁ πολεμικὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος
```

σιδήρεος { Α } 4 18104 PARA 3 330 17971 PARA 3 317 18153 PARA 3 335 18669 PARA 3 380 σιδηροθώραξ 17277 PARA 3 251 6711 PARA 247 3759 PARA 1 371 8093 PARA 2 187 16049 PARA 3 131 16012 PARA 3 127 7852 PARA 2 163 10618 PARA 2 437 σίδηρος { N+Com } 4 2414 PARA 1 236 17739 PARA 3 294 14850 PARA 3 18 17719 PARA 3 292 Σικυών { N+Top } 1 11778 PARA 2 572 σιτοφόρος {Α} 1 7685 PARA 2 147 σιωπάω { V } 1 9005 PARA 2 280 σιωπή { N+Com } 2 16073 PARA 3 134 19085 PARA 3 420 Σκάμανδρος { N+Top } 2 10885 PARA 2 465 10909 PARA 2 467

Σκάρφη { N+Top } 1

11428 PARA 2 532

ἄλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς τῇ χαλκῇ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν· ἐπὶ δὲ τῇ ἰσχυρᾳ δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἄφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν,

διεγέρθητι, καλούσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίῳ κατελθεῖν, ἵνα ὄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν καὶ τῷ Δὶὶ τὸ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα καὶ ἐξοχώτατον ἄνδρα κατέλαβεν, τοῦτον ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάσῃ τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἴτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἴστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ

αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν, οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀπαντλήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον καὶ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρῳ καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν Ἑλλήνων πάντας τοὺς βελτίστους καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν

Όρνειὰς ὤκουν καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ καλὴν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὸν Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἵτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν

τῶν νεφελῶν· καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως

ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῷ κήρυκι τοῦ σιωπᾶν τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων

τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως καθέξονται ἐν σιωπῆ, ὁ δὲ πόλεμος πέπαυται ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν ἐπικείμενοι, πλησίον δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῆ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ

ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτῳ τόπῳ τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῇ ἐαρινῇ τροπῇ

τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου

```
σκεπάζω { V } 1
13669 PARA 2 777
```

σκέπτομαι { V } 1

844 PARA 1 83

σκηνή { N+Com } 17 8485 PARA 2 226

13675 PARA 2 778 8494 PARA 2 227

10210 PARA 2 399 4982 PARA 1 487

3100 PARA 1 306

3324 PARA 1 328

3337 PARA 1 329 6425 PARA 2 19

1876 PARA 1 185

6334 PARA 2 9

3259 PARA 1 322 3960 PARA 1 391

3499 PARA 1 346

7152 PARA 2 91

10876 PARA 2 464

8301 PARA 2 208

σκῆπτρον { N+Com } 14

6696 PARA 2 46 286 PARA 1 28

2516 PARA 1 245

7252 PARA 2 101

8991 PARA 2 279

2393 PARA 1 234 16935 PARA 3 218

8081 PARA 2 186

7280 PARA 2 103

8894 PARA 2 268

8871 PARA 2 265

159 PARA 1 15

έλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες

τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας

τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις: πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ

τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἕλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν. ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν. καὶ δεῖπνον ἔλαβον. Ἄλλος δὲ ἄλλω ἐκ τῶν θεῶν ἔθυε τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς μενάλα στηρίνματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὠρνίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν 🛚 σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι ύπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ Πάτροκλος τῶ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἐταίρω ἐπείσθη, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τῆς σκηνῆς τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, καὶ δέδωκε τοῖς κήρυξι ταύτην ἀπαγαγεῖν· αί δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει ό σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα οί δὲ Ἑλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ

τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀρνυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν

ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῇ γῇ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ βοῆς παυσάμενοι· ὁ δὲ μεγάλως βασιλεύων ἄγαμέμνων ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων ὅπερ ὁ Ἡφαιστος κατασκευάσας ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις πορθῶν Ὀδυσσεὺς ἀνέστη τὸ σκῆπτρον κατέχων· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἵστατο καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσα τῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὄρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ύπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐκίνει, ἀλλ΄ ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον αὐτὸ εἶχεν. Άτρέως Άγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτῳ δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἄργον φονεύσαντι Ἔρμ[η]· ὁ δὲ Ἐρμείας ὁ θεὸς δέδωκε τῷ αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῷ σκήπτρῳ ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ έν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἑλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο

2872 PARA 1 282

ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρῳ καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἑλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ θορυβοῦντα αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρῳ πλήξας καὶ τῷ λόγῳ ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε,

οὖτοι δὲ ἀνέστησαν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων ἐπείθοντο οί σκηπτροφόροι βασιλεῖς· ἐπηκολούθουν δὲ αὐτοῖς οἱ ὄχλοι. Καθάπερ τὰ πλήθη πορεύονται βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐἀν δὲ καὶ σὺ

δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές,

ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν,

ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ήμῖν ἔδωκε ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον γὰρ αὐτὸν ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἐστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς

δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπίδοι καὶ σκοπήσοι· ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ

ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος

Άξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ κἀκεῖσε γένωνται· ἀναστάντες δὲ ὥρμων σκορπισθέντες κατὰ τὰς ναῦς αὐτῶν, ἦψαν δὲ κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ δεῖπνον ἔλαβον.

κατοικῶν, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον εἰς δυσμὰς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσελθεῖν πρὸ τοῦ ἐμὲ κατὰ πρόσωπον βαλεῖν τοῦ Πριάμου τὸ οἴκημα τὸ ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ

τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ

ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἄλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὺ φροντίζω, οὺ ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν τῆ ἐμῆ ἀξίᾳ γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ΄ ὂν Ἁθηνᾶ· «Παρεγενόμην ἐγὼ θέλουσα καταπαῦσαι τὴν σὴν ὀργήν, ἐὰν καὶ πεισθῆς μοι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργήν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὄστις Ἁχιλλεύς μεγάλως

1875 PARA 1 185 432 PARA 1 42 1818 PARA 1 179 18955 PARA 3 407 7855 PARA 2 164 8012 PARA 2 180 1799 PARA 1 178 15173 PARA 3 50 16468 PARA 3 174 σούβλα { N+Com } 2 4749 PARA 1 465 4725 PARA 1 463 { **V** } 3 σουβλίζω 4746 PARA 1 465 10521 PARA 2 428 10495 PARA 2 426 σπάθη { N+Com } 4 18440 PARA 3 361 6686 PARA 2 45 1923 PARA 1 190 14842 PARA 3 18 Σπάρτη { N+Top } 1 11864 PARA 2 582 σπάω { **V** } 1 18438 PARA 3 361 σπουδάζω { V } 1 9732 PARA 2 354 σπουδαῖος { Α } 1 3254 PARA 1 321 σπουδαίως { I+Adv } 3 17363 PARA 3 260 15559 PARA 3 85 10681 PARA 2 444

Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ ελληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἐπορεύθη εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσίν ἐπὶ τὸν Ὁλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἁλέξανδρον ταλαιπώρει ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· τοῖς σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αὶ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ἑξ ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰς γῆς νύμφην πολεμικῶν ἀνδρῶν, τῷ σῷ πατρὶ μεγάλην βλάβην καὶ τῇ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὅχλῳ, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἰῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παΐδα μου τὴν

εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ ὀπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελάβοντο. Μετὰ ταῦτα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα ὀστᾶ καὶ τῶν ἐντοσθίων ἐγεύσα[ν]το, εἰς

έγεύσα[ν]το, είς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περιέπειραν καὶ ἐσούβλισαν ἐν ταῖς σούβλαις, ἐμπείρως δὲ αὐτὰ όπτὰ ἐποίησαν, καὶ πάντα ἐκ τοῦ πυρὸς ἐγεύσαντο, εἰς μικρὰ τὰ ἄλλα κατέκοψαν καὶ περὶ τοὺς ὀβελοὺς ἐσούβλισαν, ὤπτησαν δὲ αὐτὰ πάνυ ἐμπείρως καὶ ἄπαντα ἐκ τοῦ πυρὸς εἵλκυσαν· μεταταῦτα κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν

μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ τὸ προμετωπίδιον καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν ελληνας φυγάδας ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν δὲ αὐτὰ καὶ κινῶν τῶν

τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ῷκουν καὶ Αὐγειὰς τὰς

έκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας αὐτὸ ἔπληξε κατὰ

σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ

καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς

έταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ σπουδαίως αὐτῷ ἐπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῷ οὖτοι δὲ τῆς μάχης ἐπαύσαντο καὶ ἄφωνοι καὶ ἤσυχοι ἐγένοντο σπουδαίως δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἕλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἰὸν τοῦ Ἁτρέως ὥρμων

```
σπουδή { N+Com } 1
                                   τὰ τῶν θεῶν μεγαλότιμα δῶρα, ὁπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς
15353 PARA 3 66
σταθερός { Α } 1
15803 PARA 3 108
                                    τοῦ Διὸς βλάψη ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται ἐν οἶς δὲ ὁ γέρων πάρεστιν, ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον
στάθμη { N+Com } 1
13557 PARA 2 765
                                      ίσοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη⋅ ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας,
στενάζω { V } 2
                                    ισχυρώς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι
404 PARA 1 39
                                        τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων ὀργιζομένου ἀπετέλεσαν
463 PARA 1 45
στέμμα { N+Com } 3
148 PARA 1 14
                                      καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ
3773 PARA 1 373
                                           τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ
289 PARA 1 28
                                       παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ αὐτὴν τὸ γῆρας καταλάβοι ἐν τῆ
στεναγμός { N+Com } 4
9752 PARA 2 356
                                    Τρωϊκή γυναικὶ κατακοιμηθήναι, καὶ τιμωρήσασθαι τής Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι,
11943 PARA 2 590
                                           ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς  στεναγμούς.  Οἵτινες τὴν Πύλον ἐνέμοντο καὶ τὴν ἐπέραστον ἐρατεινήν καὶ τὴν Θρύον, τοῦ
6630 PARA 2 39
                                      ἔργα ἐβουλεύετο· ἐπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου,
4525 PARA 1 445
                                          ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἕλλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ
στενάζω { V } 5
                                            έκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ περὶ τὴν
5817 PARA 1 570
18482 PARA 3 364
                                   έξέπεσεν· ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάω·
3685 PARA 1 364
                                   σου, ἵνα ὰμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα
8899 PARA 2 269
                                    διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ
5287 PARA 1 517
                                        όπόσον ὲγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται
στερεός {Α} 2
11152 PARA 2 490
                                      γλώσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες,
4329 PARA 1 426
                                      εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.»
στερέω { V } 1
12026 PARA 2 600
                                   αί δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ὠδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ ἐποίησαν· τούτων πάλιν ἡγεμόνευεν ὁ ἔντιμος
στεφάνη { N+Com } 1
4803 PARA 1 470
                                       τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν ἀπαρχὴν δὲ ποιησάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἄπασι διενέργισαν· οὖτοι δὲ δι΄
στήθος { N+Com } 14
10393 PARA 2 416
                                    τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἐκτορος χιτῶνα περὶ τῶ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῶ χαλκῶ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν έταῖροι ἐπὶ
```

τήν πλατυάμφοδον.» Οὔτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσανμετά ταῦτα ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὐ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἔξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ υἰῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἐλκύσας δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμών περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῷ στήθεσι αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὔτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσι αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὔτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ιδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ιδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ιδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῷ Αλεξάνδρῳ στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ιδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τὰ βρέσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο τοῦ ιδίου ἀδελφοῦ Λυκάνονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τὰ πόθεσιν ἄτο ἀρκοθος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ δῶρα στήθεσιν εἰς τὸ ὀράσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινταὶ ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὔτως εἶπε, ταὐτη δὲ ἀτρι ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσιν δὲ τὰθοῦσ οῦν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθεσιν δὲ τὰθούν ἐθεάσατο τὸν περικαλλή τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθοι τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ τήθη· τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἡκολούθουν. Οἴπινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας στήθους τὰ ἐπερινούς ὁ ἀροιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ντήθους οιδαμῶς δὸ τὰ καὶ τὰ τοῦς στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφ

εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας.

Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν Ὅλυμπον

δὴ οὖτος ὁ Ὀδυσσεὺς βασιλικῶς διατάσσων διήρχετο καὶ ἐδιοίκει τὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἑλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἐ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἑκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ

καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ἄκουν καὶ τὴν

οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ⋅ καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν

ό Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὅχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. Ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῇ δὲ δεκάτῃ ἡμέρᾳ εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν περὶ τῷ καπνῷ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἤντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων [one verse is missing in the manuscript] ὁ τὰ δημόσια καὶ πυκνοί, τὰ δὲ βέλη τοῦ θεοῦ ἐπορεύετο πανταχοῦ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων. ἐν ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς ἐπιστάμενος ἔλεγε τὰς ἐκ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων, τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν,

```
4882 PARA 1 478
925 PARA 1 91
στρέφω { V } 1
19168 PARA 3 427
στρουθός { N+Com } 4
9466 PARA 2 326
9462 PARA 2 326
9299 PARA 2 311
9369 PARA 2 317
Στύμφαλος { N+Top } 1
12102 PARA 2 608
Στύξ { N+Top } 1
13463 PARA 2 755
Στύρα { N+Top } 1
11498 PARA 2 539
σύ { PRO+Per2s } 158
4201 PARA 1 414
8798 PARA 2 258
8843 PARA 2 263
1749 PARA 1 173
19226 PARA 3 433
15093 PARA 3 42
4241 PARA 1 418
5156 PARA 1 503
19044 PARA 3 415
5992 PARA 1 587
15112 PARA 3 44
18778 PARA 3 390
19035 PARA 3 414
6896 PARA 2 65
8823 PARA 2 261
5731 PARA 1 561
6571 PARA 2 33
2851 PARA 1 280
```

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Byzantine Paraphrase ὄρθρον νενῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον προέπεμψεν ὁ πόρρωθεν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα εἴπης, ὅστις νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῷ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ ή κόρη τοῦ αἰνιδούχου Διός τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἰς τοὐπίσω στρέψασα, πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς λόγον εἶπεν· «Παρεγένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες καθώς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα έφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Όπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις μέρους τοῦ πτέρυνος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφανεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν καὶ τὴν Τενέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ὤκουν καὶ τὴν Παρρασίαν εἶχον, τούτων ἡνεῖτο ὁ τοῦ Ἀνκαίου παῖς ὁ βασιλεὺς ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἰός, τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἴτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ άλλ΄ έξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηνορίας ταῖς «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ παύσασθαι μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ ἐξεναντίας κατὰ τὸν καὶ γὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς δὲ όμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ώφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· όργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων έμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Δεῦρο ἄπιθι· ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι· ἐκεῖνος δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ποικίλως «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν ἐξόχως σε ἠγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἑλληνας πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν ένυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά

κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση,

τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὰ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὰ

19039 PARA 3 415 σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀρνισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθώς νῦν ἐξόχως σε ἠνάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ 5340 PARA 1 522 τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή 15139 PARA 3 46 έν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἷον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας. ἄνων εὐαρμόστους 6576 PARA 2 34 τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ νλυκὺς ὕπνος ἀφήσει,» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν 17269 PARA 3 250 λόνων διήνειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, διενέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῶ πεδίω 2876 PARA 1 282 Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα 6514 PARA 2 28 σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοις καὶ 5675 PARA 1 555 Αρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείση ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυνάτηρ τοῦ θαλασσίου νέροντος πρωινὴ νάρ σοι μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε∙ οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Άλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς 2997 PARA 1 296 5650 PARA 1 553 "Ηρα· «՞Ω δεινότατε Ζεῦ, ποῖον λόγον εἶπες; καὶ λίαν καὶ πάνυ σε τὸ πρότερον οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἐπολυπραγμόνουν, ἀλλὰ πάνυ ἤσυχος ταῦτα 19313 PARA 3 443 γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἁρπάξας ἔπλεον ἐν ταῖς θαλασσοπλόοις 1714 PARA 1 170 τὰ οἰκεῖα παρανενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐνὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ 5694 PARA 1 558 πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ μἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν 9043 PARA 2 284 κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ 265 PARA 1 26 4500 PARA 1 443 προέπεμψε με ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ 6020 PARA 1 590 Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ 5752 PARA 1 563 έμης ψυχης λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθης· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται 5578 PARA 1 546 "Ηρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ 15189 PARA 3 51 βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῷ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον 13894 PARA 2 802 έρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ εκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ νὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν 2381 PARA 1 233 νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ὅρκον ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε 8790 PARA 2 257 οἱ ἡμίθεοι Ἐλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως 2975 PARA 1 294 ἔνδοξος Άχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ 5525 PARA 1 540 τοῖς παροξυντικοῖς λόνοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν. ὧ δολιόβουλε. συνεβουλεύσατο βουλάς: αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ 15127 PARA 3 45 εἶναι. διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς 15319 PARA 3 63 ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν· οὕτως καὶ σοὶ ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος καὶ ἀκατάπαυστος νοῦς ἐστιν· μηδαμῶς μοι τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ 1635 PARA 1 163 δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον 399 PARA 1 39 πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν 3002 PARA 1 297 γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ 2162 PARA 1 212 δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι 5588 PARA 1 547 καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος 8557 PARA 2 233 τῆ φιλία μίγνυσαι, ἥντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ 15284 PARA 3 60 με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκὑς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὄστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ 15213 PARA 3 54 ἄν όποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα∙ οὐδαμῶς δή σοι ἡ κιθαρωδία καὶ τὰ δῶρα τῆς Άφροδίτης βοηθήσουσιν, καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ 4218 PARA 1 416 ταῖς ναυσὶν ἄνευ δακρύων καὶ ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ

χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς νενήται. ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐνὼ δὲ ὀλίνον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡνοῦμαι καὶ ἀπέρχομα έκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν ό βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Φεῦνε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐνὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι νάρ μοι καὶ ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως Άλλ΄ ὦ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῷ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος γενήσεται ὁ λόγος ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ οὐκ ἐγένοντο· διὸ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα καὶ δεδαπάνημαι. Τοῦτο δέ σοι λέξω, ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Άπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις βοηθῆσαι τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσιν· οὖτος δέ σοι μέγας ὅρκος γενήση· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ έκείνω όμοιωθεῖσα προσεῖπεν ή τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος θεάση τοῦ Ἀναμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ ঐτρέως: Ἁλλ΄ ἐξείπω δή σοι. ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ύπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἄπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας έγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου παραγενησόμενον, μήπως σοι οὐ βοηθήσει τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ, ταύτην δὲ ἐγὼ οὐκ ἀπολύσω· πρὸ τοῦ εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀρνιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐνὼ σὺν οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν λαμπρόπους Θέτις ή θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος· πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα νενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως πράξης καὶ σοὶ πεισθώσιν οἱ Ἑλληνες. μαθήση μεταταῦτα ὅστις ἐκ τῶν ἡνεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἕνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, Άτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ Άτρέως Άγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω καθοπλίσαι αὐτὸν παρακελεύου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνας δή σοι ἐκ τῶν θεῶν. ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς: αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ νάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀναθὸν δὲ οὐδέποτε εἶπες λόνον έὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον: Τηλεμάχου πατήρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, ύπάρχωσιν ἐν τῶ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο⟨σ⟩πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα νινωσκούσης πάντα λέξω: ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν τοῦ έν ἐπιμελεία γενήσονται, ὅπως ταῦτα ἐκπληρώσω· ἀλλ΄ ἄγε δή σοι τῆ κεφαλῆ ἐπινεύσω, ὅπερ θαρρήσης· τοῦτο γὰρ τὸ κατανεύειν τῆ κεφαλῆ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τοῖς έν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὅντινα Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν παραγενέσθαι ἢ τοῖς άλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις μαχεσθέντες

σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ Έλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν Άτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρενένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηνορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς άπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι τοῦτο κατὰ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων lone verse is έχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἅργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὄντως δὴ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί. ὧ μενάλως ἀναιδέστατε. ἠκολουθήσαμεν. ὅπως σὺ χαίρης. τὴν τιμωρίαν πραϋντικοῖς λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς άλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· άλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Έλληνες ὡς οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην λόγω ὢφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργω. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἰῷ αί σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ νυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες ὡς πρώτω ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο γνώσομεν.» Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω έν δὲ τῆ νήσω τῆ Κραναῆ ἐμίγην σοι τῆ φιλία καὶ τῆ κοίτη, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ εἷ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, λόνον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις: Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρενένετο: ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῶ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο ννώσομεν,» μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ ὦ υίὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας, τούτους δὴ θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως τοῦ νὰρ Διὸς ἄννελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μενάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· μάθ[ης] όπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, εὶμί, ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἅλληνας πανστρατί· ἀρτίως ύπάρχω. ὄστις σοῦ ἄποθεν ὢν μενάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας πανστρατιᾶ· ἀρτίως μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς∙ οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ Άλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ σοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι προσφιλὴς καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ἡ θεὰ ἡδεῖαν

έμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόνον ἐνὼ χωρὶς τῶν θεῶν 5603 PARA 1 548 1886 PARA 1 186 τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ 16823 PARA 3 206 ποτὲ νὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρενένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀννελίας φέρων σὺν τῶ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς 16370 PARA 3 164 καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὰ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος νὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες 5201 PARA 1 508 καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λέγοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς ἀποβολῆς ἄξιος 9793 PARA 2 360 τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σù δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ 2183 PARA 1 214 8229 PARA 2 201 ήσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόνον ἄκουε, οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῶ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὐ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς 19059 PARA 3 417 2491 PARA 1 243 Έκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων 9631 PARA 2 344 δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε τοῖς Έλλησι 772 PARA 176 τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος θεοῦ διὰ τὰς ἀκτίνας· ἐνὼ δή σοι λέξω· σὺ δὲ κατάθου καὶ ἐμοὶ ὄμοσον ὅπως μοι προθύμως καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις βοηθῆσαι· ὄντως 842 PARA 1 83 ἔχει τὴν ὀργὴν, ὅπως αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς καθέζη ὀνειδίζων. ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῷ σοι δἡ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν 8783 PARA 2 256 οὖτος ὁ Ἀγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῶ 2864 PARA 1 282 4056 PARA 1 401 ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἅρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν 3004 PARA 1 297 ένὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐνὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς 6562 PARA 2 33 τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κάτεχε, καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ 2846 PARA 1 280 καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, 5943 PARA 1 582 ήμᾶς δύναται· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ήμῶν ἐστίν· ἀλλὰ σὺ λέγω τοῦ καθάπτεσθαι τοῦτον τοῖς ἁπαλοῖς λόγοις· εὐθέως γὰρ καὶ ἡμῖν εὐμενὴς ὁ 5333 PARA 1 522 κακολονεῖ. καὶ δή μοι λένει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ Ἡρα· ἐμοὶ δέ ταῦτα ἐν ἐπιμελεία 4274 PARA 1 421 πρὸ τὸν "Ολυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Ἀλλὰ σὐ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Έλλησι, τοῦ δὲ 1282 PARA 1 127 λαοὺς οὐ πρέπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροίζειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἔλληνες τριπλασίως καὶ 13514 PARA 2 761 Έλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἁτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι 6942 PARA 2 70 τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς διανοίαις.» Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ 5621 PARA 1 550 ὄντινα δὲ λόγον ἐνὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὐ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἕκαστον ἐρεύνα μὴ δὲ πολυπραγμόνει.» Τοῦτον δὲ 1591 PARA 1 158 άλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν 3978 PARA 1 393 τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν 2790 PARA 1 275 μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς 878 PARA 1 86 ὄπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Ἑλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ καθώς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ 2813 PARA 1 277 1464 PARA 1 146 ύπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν

συγγίγνομαι { **V** } 3

13073 PARA 2 714 14066 PARA 2 820 13208 PARA 2 728 τοῦ Ἀδμήτου προσφιλής υἰὸς τῶν ἔνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ θαυμαστοτάτη τῶν γυναικῶν ἡ Ἅλκηστις τοῦ Πελίου ἀρχηγὸς ἦν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἁγχίσου, ὁ Αἰνείας, ὂν τῷ Ἁγχίση συγγινομένη ἐγέννησεν ἡ θαυμαστὴ Ἁφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπῳ διέταξεν ὁ Ὁιλῆος ἐκ παλλακῆς υἰός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὁῖλεῖ τῷ πολεμικῷ. Οἴτινες δὲ τὴν Τρίκκην ῷκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ

```
συγκαλέω { V } 1
                                      έπορεύετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, τῆ δὲ δεκάτη ἡμέρα εἰς δημηγορίαν συνεκαλέσατο τὸν ὄχλον ὁ Ἁχιλλ[εύς]· τούτω γὰρ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ
557 PARA 1 54
συγκάμπτω
             { V } 1
8875 PARA 2 266
                                             αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ
συνκλείω { V } 1
                                         κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ
4152 PARA 1 409
συγκοιμάομαι { V } 1
                                      ή θαυμαστή Άφροδίτη ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἁκάμας
14078 PARA 2 821
συγχωρέω { V } 6
7866 PARA 2 165
                                    σοῖς πραστάτοις λόγοις κάτεχε καὶ κώλυε ἔνα ἔκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν τὰς ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένας νῆας.» Οὕτως
8021 PARA 2 181
                                       τοῖς δὲ σοῖς πραοτάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει αὐτοῖς τὰς ναῦς αὐτῶν τὰς ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένας εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.»
8008 PARA 2 179
                                    καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ συγχώρει αὐτοῖς, τοῖς δὲ σοῖς πραστάτοις λόγοις κώλυε ἕνα ἕκαστον ἄνδρα, μὴ δὲ συγχώρει
2802 PARA 1 276
                                   Άγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῶ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως,
2878 PARA 1 283
                                    υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἁχιλλεῖ τὴν ὀργὴν ὅστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἑλλησιν
7545 PARA 2 132
                                    ύπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον τῆς Ἰλίου ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκουμένην πόλιν. Ἐννέα δὴ
συμβάλλω { V } 2
15388 PARA 3 70
                                         μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ
81 PARA 18
                                      καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῇ φιλονεικίᾳ συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ Ἀπόλλων⋅ οὖτος γὰρ τῷ βασιλεῖ
συμβοηθέω
              { V } 1
4138 PARA 1 408
                                      καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ
συμβουλεύω { V } 1
                                      τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα
5531 PARA 1 540
συμβουλία { N+Com } 1
8936 PARA 2 273
                                       «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς προηγούμενος καὶ τὸν πόλεμον εὐτρεπίζων ἀρτίως δὲ τοῦτο μεγάλως
σύμβουλος {Α} 2
16234 PARA 3 150
                                      διὰ γῆρας ἀπὸ τοῦ πολέμου καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρῳ
9919 PARA 2 372
                                      εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ
σύμμαχος { Α } 6
13911 PARA 2 803
                                    οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τοῦ Πριάμου σύμμαχοι, βοηθοί, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων
7529 PARA 2 130
                                      τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς
19455 PARA 3 456
                                        «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν
14023 PARA 2 815
                                     καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἴ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἰὸς τοῦ
16627 PARA 3 188
                                                  παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αί
```

15142 PARA 3 46

ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἄλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ, οὐδαμῶς γὰρ τῇ φιλίᾳ αὐτὸν οὐδαμῶς δὲ τῶ Πηνειῶ τῶ λαμπρῶ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς

ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει

ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὁπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἴτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρῳ καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δἡ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη

παρεγίνετο ή τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ ύμιν ὁ Ἀχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς έστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ελλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μελανόφθαλμοι Έλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῷ θεῷ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς ἄγοντες οἱ κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν τὴν μελανόφθαλμον κόρην ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι έπορεύοντο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ ἄκουσα όμοῦ σὐν αὐτοῖς ἡ γυνὴ ἐπορεύετο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εὐθέως τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ αὐτοῦ ἐκαθέσθη· οὐδαμῶς δὲ ἡ Ἡρα ἠγνόησε θεασαμένη αὐτὸν ὅτι σὺν αὐτῶ βουλὰς ἐβουλεύσατο ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασσίου γέροντος, τοῦ ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν∙ ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα. άνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι έπείσθησαν· ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω κατέτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ καὶ ὁ Ἀντήνωρ ἐπὶ τὸν περικαλλῆ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον καταλαμβάνει.» Έφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶ ἠκολούθει. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις προβάσεσι τῆς Ἰδης θεὰ ἀνθρώπω συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἀπάσης. ήγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. έκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δἡ ἡ βοἡ τῶν γεράνων δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὐν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τῆ πυκτικῆ ἀγαθὸν Πολυδεύκην, τοὺς ἐμοὺς αὐταδέλφους οὕστινας σὺν ἐμοὶ μία μήτηρ ἐγέννησεν. Ἡ οὐκ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τῆς ἐπεράστου καὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὐν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη· ἐάνπερ γὰρ βούληται ὁ οὐράνιος Ζεὺς ὁ τὰς ἀστραπὰς μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἁλέξανδρον φονεύσῃ ὁ Άλλ΄ ἄγε καθὼς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθῶμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἷον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ

άσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς γαυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς 8585 PARA 2 236 6984 PARA 2 74 ἀπόπειραν ποιήσω καθώς προσήκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ 1812 PARA 1 179 θεὸς νάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παρανενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐνὼ οὐ 16312 PARA 3 159 τὴν πρόσωψιν όμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ 10730 PARA 2 450 καλῶς πεπλεγμένοι, ἔκαστος δὲ κροσσὸς ἑκατὸν βοῶν ἄξιος ἦν· σὺν ταύτη μανιωδῶς ὁρμῶσα διήρχετο τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων διεγείρουσα τοῦ πορεύεσθαι 3108 PARA 1 307 έπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν 19279 PARA 3 439 ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῇ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ πάλιν ἐγὼ νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ 9124 PARA 2 293 καὶ νάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ναμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδοω. ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι 1851 PARA 1 183 έμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις ἀποπέμψω, ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς 3937 PARA 1 389 ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὐν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἑλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν 4376 PARA 1 431 μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος 2319 PARA 1 227 όμοῦ τῶ ὄχλω καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῆ ψυχῆ⋅ τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν 14641 PARA 3 1 Έπειδὴ δὲ διετάχθησαν καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἕλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν 14951 PARA 3 29 τὸν εἰς αὐτὸν άμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος 11715 PARA 2 565 καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υίός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υίοῦ 16630 PARA 3 188 τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ∙ καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν 8085 PARA 2 187 ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῶ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὲ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Καὶ ὄντινα μὲν βασιλέα 6703 PARA 2 47 ἔλαβε δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ τὸ πατρικὸν τὸ ἀεὶ ἄφθαρτον· σὺν τούτω δὴ ἐπορεύθη κατὰ τὰς νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα 11279 PARA 2 515 τοῦ υἱοῦ Ἁζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις Ἅρης παρεκοιμήθη αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες 16827 PARA 3 206 παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις 157 PARA 1 15 στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως 3782 PARA 1 374 στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ συνάνω { 🗸 } 2 13783 PARA 2 789

έδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους ἶρις· ώμοιώθη δὲ κατὰ οί κήρυκες οί λαμπροὶ τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνῆγον, ἐν δὲ τῶ κρατῆρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ

17461 PARA 3 269

9568 PARA 2 337

10623 PARA 2 438

11057 PARA 2 481

16854 PARA 3 209 5238 PARA 1 511

5292 PARA 1 517

5719 PARA 1 560

12622 PARA 2 664

15155 PARA 3 47 1430 PARA 1 142

συναθροίζω { V } 15

ίππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ οἱ μὲν κήρυκες τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων τὸν λαὸν καλοῦντες συναθροιζέτωσαν κατὰ τὰς ναῦς, ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ οὕτως κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν έξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ όπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ μεγάλως στενάξας προσεῖπε ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἅρα, Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἡπείλησαν γὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ ἀνήγαγες ἐξ εὶς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς

9584 PARA 2 339

 $\sigma u v i \eta u i \{ V \} 1$

7188 PARA 2 94

διεγείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ή τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ή δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ή γῆ τῶν λαῶν μελλόντων οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αί νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς κομῶντας Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν Ἑλληνας· καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν, οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ συνηθροίσθησαν καὶ όμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν

νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τοιούτους ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν διαιτωμένοις, καὶ κακῶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. Καὶ ἐγὼ μὲν τούτοις συνανεστρεφόμην ἐκ τῆς Πύλου παραγενόμενος, πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς καὶ μακρᾶς γῆς·

ὤκουν, καὶ τὸν Πτελεὸν καὶ τὸ Ἅλος καὶ τὸ Δώριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι συναντήσασαι τὸν Θάμυριν τὸν Θρậκα ἐπέσχον τῆς ὠδῆς, ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως

Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἰ

ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ αὐτὸν συνδῆσαι οἱ οὐράνιοι θεοὶ ἄλλοι ἤθελον, ἡ Ἡρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ

τῆ πολυκαθέδρῳ, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος

τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως

γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἅργισσαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην ῷκουν, καὶ τὴν Ὅρθην καὶ τὴν ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ Ἐνυαλίῳ τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοἡκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς

καίτοι τραχείας ύπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπενγῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἐκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ γῆρας ἀπὸ δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς

καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἀνδρῶν καὶ αἱ θυσίαι δι΄ ἀκράτου οἴνου γενόμεναι καὶ αἱ ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ

```
8041 PARA 2 182
                                       καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ
συνίστημι { V } 1
10017 PARA 2 381
                                   γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ
σύνταγμα { N+Com } 1
5380 PARA 1 526
                                      έξ έμοῦ ἐκ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς μένιστον σημεῖον· οὐ νὰρ τὸ ἐμὸν σύντανμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ. ὅπερ ἂν τῆ κεφαλῆ μου
συντίθημι { V } 1
5696 PARA 1 558
                                     παρεκαθέσθη καὶ τῶν νονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν
συντόμως { I+Adv } 1
16886 PARA 3 213
                                  δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις
σύρω { V } 2
1966 PARA 1 194
                                    οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος, παρεγένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
10122 PARA 2 390
                                      κοπιάσει, ίδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης βουλόμενον νοήσω περιμένειν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς
συστάδην { I+Adv } 1
12066 PARA 2 604
                                        ύψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα
συστέλλω { V } 1
4397 PARA 1 433
                                   λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ
συστρέφω { V } 3
9354 PARA 2 316
                                            αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν
3215 PARA 1 317
                                              θαλάσσης· ή δὲ ἀναθυμίασις τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν συστρεφομένη περὶ τῶ καπνῶ. Οὕτως μὲν δὴ οὖτοι ταῦτα ἐνήργουν κατὰ τὸ στρατόπεδον·
18649 PARA 3 378
                                      ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Έλληνας ἐπιστραφεὶς καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος
συστροφή { N+Com } 3
9132 PARA 2 293
                                        γαμετής θλίβεται σ[ὑν τή] νηὶ αὐτοῦ τή πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν
                                     τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο διεγείρουσα
7166 PARA 2 93
                                   ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Λυκίας, ἀπὸ Ξάνθου τοῦ πολλὴν συστροφὴν ἔχοντος.
14633 PARA 2 877
συσφίγγω { V } 1
18582 PARA 3 372
                                          ὄστις λῶρος αὐτῶ τῶ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἂν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν
σφάζω { V } 2
10455 PARA 2 422
                                      κριθάς προεβάλοντο, είς τοὐπίσω μὲν αὐτὰ πρῶτον εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξεκαθερίζον καὶ κατεκάλυψαν αὐτοὺς τῷ λίπει
                                      κριθὰς προεβάλοντο εἰς τουπίσω πρῶτον τὰ θύματα εἵλκυσαν καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηροὺς ἐξέκοπτον καὶ τῆ κνίση αὐτοὺς κατεκάλυψαν
4667 PARA 1 459
σφίγγω { V } 1
18586 PARA 3 372
                                    ύπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως
σφοδρῶς { I+Adv } 2
```

ό ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ τούτων πᾶσα ἡ δημηγορία 7688 PARA 2 148 14309 PARA 2 845 ἡγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους Ἑλλήσποντος ὁ σφοδρῶς ῥέων ἔσωθεν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς σφυρόν { N+Com } 1 18118 PARA 3 331 αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ σφυροῖς καλῶς εὐειρμοσμένας· ἐκ δευτέρου δὲ θώρακα περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἐνεδύσατο Σχεδίος { N+Ant } 1 11297 PARA 2 517 τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου υἱοῦ, σχέτλιος { Α } 1 19029 PARA 3 414 δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀργισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν σχίζα { N+Com } 2 10485 PARA 2 425 αὐτῶν τῶν διπτύχων ὦμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ 4694 PARA 1 462 ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὡμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι σχοινίον { N+Com } 3 μεγάλου Διὸς ἐνιαυτοί, καὶ δὴ τὰ ξύλα διέφθαρται τῶν πλοίων καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αί δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν 7570 PARA 2 135 έξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία· ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν 4439 PARA 1 436 4414 PARA 1 434 μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ σώζω { **V** } 1 847 PARA 1 83 αὐτὴν ἐκπληρώση, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσι σὺ δὲ σκέψαι ὅπως με σώσης.» Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], $\sigma \hat{\omega} \mu \alpha \{ N+Com \}$ 4 1165 PARA 1 115 μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι 34 PARA 1 4 ισχυρὰς ψυχὰς τῶ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν έλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις 14893 PARA 3 23 μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ έχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλω σώματι, εύρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν αἶνα πεινῶν· γὰρ λίαν καὶ πάνυ 6826 PARA 2 58 τῷ ἐνδόξῳ Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον $\sigma\hat{\omega}$ oc $\{A\}$ 2 1195 PARA 1 117 εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο βέλτιον ἐστίν· θέλω γὰρ ἐγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ 332 PARA 1 32 μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ σώφρων {Α} 2 βασιλέως· τούτους δὴ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ἐκκλησιάσας πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους 6790 PARA 2 55 16801 PARA 3 203 καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ταλαιπωρέω { V } 1 18969 PARA 3 408 τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἕως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ταλαιπωρία { N+Com } 1 9099 PARA 2 291 άλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὥς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις

```
ταλαίπωρος { Α } 1
4235 PARA 1 417
Ταλαός { N+Ant } 1
11732 PARA 2 566
Ταλθύβιος { N+Ant } 3
3244 PARA 1 320
15912 PARA 3 118
15929 PARA 3 120
τάξις { N+Com } 14
18235 PARA 3 341
12767 PARA 2 680
12044 PARA 2 602
13257 PARA 2 733
7164 PARA 2 92
17428 PARA 3 266
18067 PARA 3 326
11369 PARA 2 525
15856 PARA 3 113
12836 PARA 2 687
15477 PARA 3 77
16727 PARA 3 196
15863 PARA 3 113
4558 PARA 1 448
ταράσσω { V } 2
7189 PARA 2 95
9143 PARA 2 294
Τάρφη { N+Top } 1
11435 PARA 2 533
ταῦρος { N+Com } 3
11600 PARA 2 550
11051 PARA 2 481
3199 PARA 1 316
τάφος (ὁ) { N+Com } 3
```

12061 PARA 2 604

χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῆ μοίρα ἐγέννησα ἐν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ ισόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ∙ ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης⋅ τούτοις ὁμοῦ πντινα πρώτον τῶ Ἀχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ´ οὖτος ὁ Ἀναμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῶ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Άγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψε ἐπὶ τὰς κοίλας καὶ βαθείας ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν ναῦς πορευθῆναι· καὶ ἄρνα αὐτὸν παρεκέλευεν κομίσαι· οὖτος δὲ ὁ Ταλθύβιος οὐ παρήκουσε τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι. Ἡ δὲ Ἱρις τῆ λευκοβραχιόνω Ἑλένη ἄγγελος έκαθωπλίσθησαν, ὲς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς Ήρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἄρνος ὤκουν, καὶ οἵτινες τὴν Ἅλον ό ἔντιμος ἱππότα Νέστωρ· τούτω ἐνενήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν ὄ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων∙ τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηγορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηγείρετο εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων, ἀνέστη έξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν. ὅπου ἑνὶ ἐκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν∙ καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ τοῦ κακοῦ μνείαν ἐποιοῦντο· οὐ γὰρ ἦν ἐν αὐτοῖς ὄστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς τὸν λόνον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῶ δὲ τῶ Ἔκτορι γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν⋅ κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ δασυμάλω ἢ μαυρομάλω, πηγὸν γὰρ καὶ τὸ αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν τάξεων καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐξεδύοντο· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῆ γῆ κατέθεντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἡ δὲ δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο τοῦ πορεύεσθαι ή τοῦ Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ή δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ή γη τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἑαυτῆς πλουσίω πλήθει· ἐκεῖ αὐτὸν τοῖς ταύροις καὶ τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων· τούτων Καθάπερ βοῦς ἐν τῆ ἀγέλη μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἱὸν ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ ἀναθυμίασις τὸν

ύπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ

ταχύπλοος { Α } 3

4995 PARA 1 488 9709 PARA 2 351 καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτῃ πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρῳ τάφῳ τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νηῶν ἀφορμήσωσιν οἱ Ἅλληνες·

έξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ υἱὸν τοῦ Ἁτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἡπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἔνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον έν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης παρὰ τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ γέροντι, ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης καθάπερ ὀμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ χαλεπῶ τῶ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἑλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ ή Αἴθρα ή τοῦ Πιτθέως θυγάτηρ καὶ ή εὐόφθαλμος Κλυμένη· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα κατέκτανεν ἤδη γεγηρακότα Λικύμνιον τὸν κλάδον τοῦ πολέμου· ταχέως δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν· ταχέως δή σοι τὸ αἶμα τὸ μέλαν περὶ τῶ ἐμῶ δόρατι ἐκρευσει.» οὕτως δὴ οὖτοι τοῖς ἐναντίοις όπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οὖτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἑλληνες ἐπειδὰν κατὰ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς οί λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ ἄν αὐτὸν εἴλκυσεν καὶ ἄπειρον δόξαν καὶ πολλὴν ἔλαβεν, ἐὰν μὴ δὴ ταχέως ἐνόησεν ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῶ τὸν λῶρον, τὸν ἐκ τοῦ βοὸς τοῦ κεφαλαίαν εὐκίνητος Έκτωρ εἰ τοὐπίσω βλέπων· τοῦ δὲ Ἁλεξάνδρου ταχέως ἐξώρμησεν ὁ κλῆρος· καὶ οὖτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα ἶρις Άλεξάνδρου τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν γῆ ὀλίγη ἦν. Ὁ δὲ Ἔκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῃ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ή μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῇ τε γῇ καὶ τῷ ἡλίῳ· τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης τούτω δὲ τῶ Θερσίτη ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῶ καὶ οἱ μὲν κήρυκες ἐκάλουν αὐτοὺς, οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο λίαν ταχέως. Προβούλευμα δὲ πρῶτον τῶν μεγαλοψύχων γερόντων ἐποίησεν παρὰ τῆ τοῦ αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον ὦ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ ό δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῶ θεῶ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν τὸν πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος

θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων ἐγένου· διὸ δή σε ἐν κακῇ μοίρᾳ ἐγέννησα ἐν τοῖς τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἰόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν

καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ἀργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχυπλόοις καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ τῇ δυνάμει υἰὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ ελληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν

πεισθή μοι. Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλόοις ὀργίζου τοῖς Έλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν

18073 PARA 3 327 14450 PARA 2 860 12845 PARA 2 688 13793 PARA 2 790

ταχύπους { Α } 4

4282 PARA 1 421

μετὰ ταῦτα ἐκαθέσθησαν ἐπὶ τὰς τάξεις αὐτῶν, ὅπου ἑνὶ ἑκάστω οἱ ταχύποδες ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς όστις ἐπὶ τὰς τάξεις καθηγήσεται· Ἀργὸς γὰρ διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἁχιλλεὺς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, καὶ νέοι καὶ πρεσβύται· ἐγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων

602 PARA 1 58 13813 PARA 2 792

ύπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄνε δὴ όπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν νὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἑλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν. ἄνουσι δὲ σὺν αὐτῆ διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα ໑Ιρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία χαλεπῆ· οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ έκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἡκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἡλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἁμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος άφορμήσωσιν οἱ Ἑλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας. Μυρίνης: ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς καταλίπω πλήξας ἀπὸ τῆς δημηγορίας ταῖς ἀπρεπέσι πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ ό ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ δίφρον ἀνέβη· οὖτοι δὲ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πεδίον ἥλαυνον τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Άλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἔλληνας, ἐκ τῶν έπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον⋅ «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας περὶ τοιαύτης Ύρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε τὰ γένη τῶν μεμορηκότων πάνυ αὐτὸν κατατρώγει, καὶ ἐάν περ αὐτὸν τὸν λέοντα διώκουσιν οἱ ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Άβάντων ό ήγεμών· τούτω δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες ἠκολούθουν ταχεῖς, ὄπισθεν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ έπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας λόγους ταχεῖς προσεῖπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι, ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε, ἐπὶ τὰς ταχείας τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων πορευθῶμεν ὅπως ταχέως διεγείρωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον.» Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ παρήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡπλίζοντο. Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὁϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δή σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς Τοῦτον ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχι[λλεύς], «Εὐθαρσῆς γενοῦ λίαν καὶ εἰπὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ὅπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν καθεζόμενος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ὢν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· οὐδέ ποτε εἰς δημηγορίαν συνανεστρέφετο τὴν τοὺς ἄνδρας δοξάζουσαν οὔτε Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ό τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ἄκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον καὶ όμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῇ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρῳ τάφῳ τοῦ Αἰσυήτου γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν

```
Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο
3125 PARA 1 308
10042 PARA 2 383
                                               καλώς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλώς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ
τε { I+Part } 41
14157 PARA 2 830
                                         ώκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης
14089 PARA 2 823
                                     συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῶ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ
15752 PARA 3 104
                                     Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἕνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῆ τε γῆ καὶ τῶ ἡλίω· τῶ δὲ Διὶ ἡμεῖς κομίσομεν ἄλλον ἄρνα· ἀγάγετε δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸν Πρίαμον.
11669 PARA 2 560
                                             Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς
11437 PARA 2 533
                                     Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα
14279 PARA 2 842
                                         τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον ὤκουν· τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου
9108 PARA 2 291
                                       ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὤς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς
12519 PARA 2 653
                                       πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα πλοῖα ἤγαγε μετὰ τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν
6245 PARA 2 1
                                                                                 Οἱ μὲν δὴ λοιποὶ θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ τοὺς ἵππους κορύσσοντες, οἱ πολεμικοί, ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν
14563 PARA 2 871
                                   μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον
14040 PARA 2 817
                                         τὴν περικεφάλαιαν μέγας Έκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο προθυμούμενοι τοῖς δόρασι. Τῶν
11416 PARA 2 531
                                   δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἕλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν Καλλίαρον καὶ τὴν Βῆσσαν καὶ τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς
41 PARA 1 4
                                       τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἑλκύσματα κατεσκεύασεν τοῖς τε κυσίν καὶ τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ
14496 PARA 2 864
                                         προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῇ μάχῃ μάχεσθαι. Τῶν Μαιόνων πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἅντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἱοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη,
11439 PARA 2 533
                                      τὴν Σκάρφην καὶ τὰς καλὰς Αὐγειάς καὶ τὴν Τάρφην τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν
13996 PARA 2 812
                                        ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς
13246 PARA 2 732
                                       ήγήσαντο οἱ δύο παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων· τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ
19203 PARA 3 431
                                      ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν
4980 PARA 1 487
                                      καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰς νῆας. Μεταταῦτα δὲ οὖτος ὧργίζετο ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς
3335 PARA 1 329
                                     καὶ τὰς νῆας παρεγένοντο· τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα κατέλαβον παρά τε τῆ σκηνῆ αὐτοῦ καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ
1959 PARA 1 193
                                      καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα αὐτοῦ ξίφος.
11319 PARA 2 520
                                      οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ τὴν Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἀνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν
7921 PARA 2 171
                                      τῆς καλοκαθέδρου καὶ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ
12389 PARA 2 640
                                        τὸν Πλευρῶνα ἄκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ μεγαλοψύχου
6816 PARA 2 58
                                    κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῶ ἐνδόξω Νέστορι κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ
11679 PARA 2 561
                                    τε Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ
14019 PARA 2 815
                                    τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ
6632 PARA 2 40
                                       έπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ
3109 PARA 1 307
                                       έπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῶ υἱῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην
17764 PARA 3 297
                                      ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί,
17989 PARA 3 319
                                         τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε,
10895 PARA 2 466
                                          ποταμοῦ διήρχοντο· μεταταῦτα δὲ ἡ γὴ καταπληκτικὸν ἤχει ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτῳ τόπῳ τοῦ Σκαμάνδρου
7150 PARA 2 91
                                       πέτονται αί δὲ ἐνταῦθα· οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν νηῶν τοῦ αἰγιαλοῦ ἔμπροσθεν τοῦ βαθυτάτου ἐπορεύοντο ἐν
```

```
10874 PARA 2 464
8299 PARA 2 208
12168 PARA 2 616
11860 PARA 2 582
12746 PARA 2 678
2418 PARA 1 237
8832 PARA 2 262
9685 PARA 2 349
Τενέα { N+Top } 1
12094 PARA 2 607
Τείνω { V } 2
17912 PARA 3 311
15490 PARA 3 79
τειχίζω { V } 5
1306 PARA 1 129
12457 PARA 2 646
9079 PARA 2 288
11666 PARA 2 559
7379 PARA 2 113
τεῖχος { N+Com } 2
7418 PARA 2 117
12869 PARA 2 691
τεκμαίρομαι (-ω)
                    { V } 1
1370 PARA 1 136
τέκνον { N+Com } 16
9325 PARA 2 313
9477 PARA 2 327
9304 PARA 2 311
7579 PARA 2 136
9370 PARA 2 317
9346 PARA 2 315
9460 PARA 2 326
14567 PARA 2 871
16324 PARA 3 160
```

δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ διήρχοντοτὸ στράτευμα· οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς δημηγορίαν πάλιν ἑ[φ]ώρμων ἄπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων μετὰ ἤχου, καθάπερ τὸ κῦμα τῆς πολυταράχου δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν Ἡλιδα τὴν μεγάλην ῷκουν, ἐφ΄ ὄσον ἤ τε 'Υρμίνη καὶ ἤ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον Οὖτοι δὲ κατῷκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ῷκουν καὶ Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὁ τε Φέιδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τὰ τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἰοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ

τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ἄκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ τὴν Στύμφαλον ἄκουν καὶ τὴν Παρρασίαν

ό ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Ἁντήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλὲς ἄρμα ἀνέβη. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ Ἔκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἅλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι καὶ τοῖς λίθοις

ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχῃ πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς ἡγεμὼν ἦν οἵτινες καὶ τὴν Κνωσσὸν εἶχον καὶ Γόρτυναν τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόγειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις verse missing in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί

ύπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὄστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι καταλύσει· τούτου γὰρ ἡ ἰσχὺς μεγάλη ἐστιν. Ἐπονείδιστον γὰρ τοῦτο ἔλαβε πολλὰ κοπιάσας τὴν Λυρνησσὸν ἐκπορθήσας καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης, κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα

Άλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξίᾳ γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν,

καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· ἐκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας· ἡ δὲ τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτῳ δὲ χρόνῳ Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρῳ κλάδῳ, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ τὰ σχοινία διαλέλυνται· αὶ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρότατα τέκνα καθέζονται ἐν τοῖς ἡμῶν οἴκοις ἐκδεχόμεναι· ἐν ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ματαίως τοῦ πτέρυγος ἔλαβεν. Ἐπειδὰν δὲ κατέφαγεν τὰ τῆς στρουθοῦ τέκνα καὶ αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θρηνοῦσαν συστραφεἰς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ὰπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν, τὰ ὀκτώ, μεταταῦτα δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ Ἀμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο καθάπερ τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις εἰς τὸ μετὰ ταῦτα βλάβη καταλειφθῆ.» Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην

πρός τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν άνηρώτα ο γηραιός· «Άνε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤνουν τῶ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἁγαμέμνονος τοῦ υίοῦ τοῦ ἀπεκρίνατο ή Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῶ νῶ θρηνοῦσα τὰ προσφιλή αὐτής τέκνα· ταύτην δὲ περὶ τῶν τέκνων αὐτής θρηνοῦσαν συστραφεὶς ὁ δράκων ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τοῦ πτέρυγος διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης

ήγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὅσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων⋅ καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι

ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ὠργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ

ό Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ ἄνευ πράσεως καὶ ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῶ θεῶ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν δὲ καὶ κωπηλάτας ἁρμοδίους συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῶ θεῶ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν θυσίαν ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ τὴν παΐδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ καθαρῶ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξέβαλον δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. ό ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν Άπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε τελείας θυσίας, ἐάν πως τῶν ἀρνῶν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ τῶν αἰγῶν τῶν ὁλοκλήρων όποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος θάλασσαν τὰ καθάρματα ἀπεβάλλοντο· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς τελείας θυσίας τῶν ταύρων καὶ τῶν αἰγῶν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπονήτου θαλάσσης· ἡ δὲ πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῇ καλῇ πλατάνῳ, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον

ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὁ Άγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως; Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· ἀρτίως δὴ τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον.» Οὕτως εἶπεν θεοῖς ὤφέλησα ἢ ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ όστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως

"Ηλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ´ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων

11223 PARA 2 508 ὢκουν, οἵτινες καὶ τὴν Μίδειαν καὶ τὴν θαυμαστὴν Νίσαν καὶ τὴν τελευταίαν Ἀνθηδόνα⋅ τούτων μὲν πεντήκοντα πλοῖα ἦλθον, ἐν ἑκάστω δὲ πλοίω νεώτεροι τῶν τελευτάω { V } 2 12413 PARA 2 642 τοῦ μεγαλοψύχου οἱ παῖδες ἦσαν, οὐδὲ δὴ ἔτι αὐτὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, ἐτελεύτησε δὲ ὁ πυρρὸς Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τούτω ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς 17574 PARA 3 278 καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, τελέω { 🗸 } 4 9450 PARA 2 325 φανηναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ δόξα οὐδέποτε ἀπολεσθήσεται· καθὼς οὖτος κατέφαγε τὰ τέκνα 8794 PARA 2 257 Έλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ 2167 PARA 1 212 ονείδισον καθώς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης 3932 PARA 1 388 όργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι ελληνες εἰς τὴν τέλος (τό) { N+Com } 3 17887 PARA 3 309 καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἐφη. εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ. 17706 PARA 3 291 ένεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῶ ἀνηλεεῖ πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες 7457 PARA 2 122 $Tένεδος {N+Top}$ 2 4605 PARA 1 452 περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ 392 PARA 1 38 τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν Τενθρηδών { N+Ant } 1 13474 PARA 2 756 ΰδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υἱός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν⋅ τούτων μὲν τέρπω { **V** } 5 νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας 4842 PARA 1 474 10853 PARA 2 462 περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κὰκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, 13709 PARA 2 781 πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν 4258 PARA 1 419 έν τοῖς οἴκοις. Τοῦτον δέ τὸν λόγον θέλουσα λέξαι τῷ Διὶ τῷ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν 份λυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ 11025 PARA 2 478 Άγαμέμνων, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιος τῶ Διὶ τῶ τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, τῷ δὲ Ἄρει κατὰ τὸ μέρος τοῦ περιζώματος, κατὰ δὲ τὸ στῆθος τῶ τεσσαράκοντα NUM+Car > 9 11359 PARA 2 524 καὶ τὴν Λίλαιαν εἶχον ἐπὶ ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς· τούτοις ὁμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων 11553 PARA 2 545 θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλαινα πλοῖα ἡκολούθουν. Οἴτινες δὲ δὴ τὰς Ἀθήνας ὤκουν τὴν εὔκτιστον 11448 PARA 2 534 τό τε Θρόνιόν τε περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ἠκολούθουν τῶν Λοκρῶν οἴτινες οἰκοῦσι πέραν τῆς ἱερὰς 12432 PARA 2 644 ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας βασιλεύειν τοῖς Αἰτωλοῖς· τούτῳ δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα μελανὰ πλοῖα παρεγένοντο. Τῶν δὲ Κρητῶν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ 13495 PARA 2 759 ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ ταχὺς ἡγεμὼν ἦν, τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς 12300 PARA 2 630 ος είς το Δουλίχιον ποτε ἀπωκίσθη τῶ πατρὶ μισηθείς· τούτω όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα παρεγένοντο. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο τοὺς μεγαλοψύχους Κεφαλλῆνας. 13039 PARA 2 710 ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα⋅ τούτῳ δὲ όμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν

13293 PARA 2 737

13383 PARA 2 747

```
τέσσαρες { NUM+Car } 3
18464 PARA 3 363
                                     περὶ δὲ τῷ προμετωπιδίῳ, ἢ περὶ αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν
18625 PARA 3 376
                                       τοῦ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῶ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος
12190 PARA 2 618
                                      ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἁλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἑκάστω ἀνδρὶ πλοῖα ἠκολούθουν ταχεῖα, πλεῖστοι δὲ ἐν
τέταρτος { NUM+Ord } 1
12239 PARA 2 623
                                         τούτων δὲ ὁ Ἀμαρυγκείδης ἡγεῖτο ὁ κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως
τετραπλασίως { I+Adv } 1
1296 PARA 1 128
                                         τῷ θεῷ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἕλληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην
τέττιξ { N+Com } 1
16237 PARA 3 151
                                           καταπαυθέντες, ἀλλὰ δημήγοροι καὶ σύμβουλοι ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν ὁμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῶ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν
Τεύταμος { N+Ant } 1
14293 PARA 2 843
                                      Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο υἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ Πείρως ὁ ἡμίθεος ὁπόσους
τέχνη { N+Com } 3
5835 PARA 1 571
                                         τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἡφαιστος ὁ περὶ τὴν τέχνην ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ
6193 PARA 1 607
                                      ἐπορεύθη, ὅπου ἑνὶ ἐκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ ἑκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἅφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις ὁ δὲ Ζεὺς
15302 PARA 3 61
                                      πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον ἐκκόπτει, αὐξάνει δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς
Τηλέμαχος { N+Ant } 1
8817 PARA 2 260
                                         έμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια,
τηλικοῦτος { A } 1
11391 PARA 2 528
                                            Τῶν δὲ Λοκρῶν ἡγεῖτο Ὀϊλέως ταχὺς Αἴας, ἐλάττων, καὶ οὐ τηλικοῦτος ὄσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν
Τηρεία { N+Top } 1
14149 PARA 2 829
                                            εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα
τίθημι { V } 3
17898 PARA 3 310
                                    τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἐφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος καὶ τὰ λῶρα ὀπίσω ἔτεινεν· σὺν αὐτῶ δὲ
4398 PARA 1 433
                                         βάθη ἔχοντος παρεγένοντο ἐντός, τὰ μὲν ἄρμενα συνέστειλαν, ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς
4690 PARA 1 461
                                              δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις. ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ὤμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ γέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν θερματικὸν οἶνον
τίκτω { V } 1
11262 PARA 2 513
                                       τούτων ήγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῶ οἴκω τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς
τιμάω { V } 11
6453 PARA 2 21
                                     όμοιωθεὶς τῶ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν γερόντων ὁ Ἀγαμέμνων ἐτίμα· τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ
4619 PARA 1 454
                                   ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τὸ πρότερον ἐπήκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐμὲ μὲν ἐτίμησας, μεγάλως δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔβλαψας· καὶ ἀρτίως μοι τοῦτο τὸ ἐπιθύμημα
                                     κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῃ τὸ χρυσοῖς
2507 PARA 1 244
3586 PARA 1 354
                                       δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν·
```

4182 PARA 1 412

τιμή { N+Com } 25

1396 PARA 1 138 19477 PARA 3 459 3572 PARA 1 353

1204 PARA 1 118

17676 PARA 3 288 1252 PARA 1 123

1366 PARA 1 135 1638 PARA 1 163

1878 PARA 1 185

16450 PARA 3 172

1350 PARA 1 133

2830 PARA 1 278

τιμωρέω { 🗸 } 7 13347 PARA 2 743

17579 PARA 3 279

τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησεν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, άλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήση, ἀπολέση δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων⋅ αὕτη δὲ αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ώφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἀλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἅλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς

ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῆ Τροία τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθη ἐὰν αὐτῶ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις νῦν ἀρτίως έπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε γὰρ δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς ἀπέρχεται.» Τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν αί ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ μείζων, ἐγὼ δὲ ὀλίγον λαβὼν προσφιλὲς τοῦτο ἡγοῦμαι καὶ ἀπέρχομαι ἔχων őπερ οί Ἑλληνες τὸν ἐμὸν υίὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἁλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν τιμήν, αὐτὸς ἀφελόμενος.» Οὕτως εἶπε κλαίων· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ἡ σεβασμία μήτηρ Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν τὸν ἑαυτοῦ κρείττονα ἄνδρα ἄτιμον ἐποίησε· λαβὼν γὰρ αὐτὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει· ἀλλὰ οὐ λίαν τῶ Ἁχιλλεῖ ὀργὴ κατέλαβεν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἀποδιδόναι ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἐπεὶ οὐ παρέλθης οὐδὲ πείσεις με. Ἡ βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν έγὼ τὸν λαὸν σῶον εἶναι ἤπερ τοῦ ἀπολεσθῆναι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ τιμὴν εὐθέως ἑτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον έγω αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ Αἴαντος πορευθεὶς τὴν τιμήν, ἢ Ὀδυσσέως λαβὼν ἀπάξω· οὖτος δὲ ὀργισθῆ ἐφ´ ὃν ἄν παραγένωμαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν Έλένην καὶ τὰ κτήματα όμοῦ σὺν αὐτῇ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν τοῖς ἕλλησιν ἀπόδοτε ἥντινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις έκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· άνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος⋅ ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες ἀποδοῦναι οὐ βουληθῶσι τοῦ Ἀλεξάνδρου Άτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν παρέξουσί μοι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ μοι δὴ αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἑλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν παρειὰς ἔχουσαν ἐγὼ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὴν σὴν σκηνὴν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς τοῖς λόγοις ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς πείσεις με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Ἀλλ´ εἰ μὲν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ

έγεννησεν ή ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρα ἐκείνη ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἂν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς

```
The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Byzantine Paraphrase
424 PARA 1 42
                                           τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰνῶν, τοῦτό μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τιμωρηθείησαν οἱ Ἑλληνες ἀντὶ τῶν ἐμῶν δακρύων τοῖς σοῖς βέλεσιν.» Οὕτως εἶπεν
18334 PARA 3 351
                                           ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς
9748 PARA 2 356
                                        πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ νυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στενανμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται
18501 PARA 3 366
                                      όλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάω· ἐγένετο· ὄντως δὴ ἐλογισάμην τιμωρήσασθαι τὸν Ἁλέξανδρον ἕνεκα τῆς παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ
                                       αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς τὸν εἰς αὐτὸν άμαρτήσαντα τιμωρίσαιτο· εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς
14945 PARA 3 28
τιμωρία { N+Com } 2
1594 PARA 1 159
                                    σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἠκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων ὧντινων τῶν
17700 PARA 3 290
                                          μετὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐγὼ μαχεσθῶ ἕνεκα τῆς ἀνταποδόσεως καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἕως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς
τινάσσω { V } 1
18736 PARA 3 385
                                    ύπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, νραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι νενενημένη πρὸς αὐτὴν εἶπεν, τῆ τὰ ἐρία ἐπιμελουμένη
T\hat{p}uvc \{N+Top\} 1
11667 PARA 2 559
                                        in the manuscript] Οἵτινες τὸ Ἄργος ὤκουν καὶ τὴν τετειχισμένην Τίρυνθα, τήν τε Ἑρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα
TIC { PRO+Ind } 44
10588 PARA 2 435
                                    «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ
3049 PARA 1 301
                                      ἄτινά μοι ἐστὶ παρὰ τῆ ταχεία καὶ μελαίνη νηί, ἐκ τούτων οὐ λάβοις τι ἀφέλομενος ἐμοῦ μὴ θέλοντος· ἀλλ΄ ἄγε δὴ ἀπόπειραν ποίησον, ἵνα καὶ οὖτοι γνώσωσιν·
2500 PARA 1 244
                                        πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ
5735 PARA 1 562
                                      ύπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ
9175 PARA 2 298
5233 PARA 1 511
8710 PARA 2 248
9740 PARA 2 355
636 PARA 1 62
15531 PARA 3 83
```

1448 PARA 1 144

άλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἄτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει τοὺς Ἔλληνας· ἀλλ΄ ἄγε μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερέα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτω καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἔκτωρ, ἢ ὁ κινῶν αὐτὴν καὶ σείων.» 9172 PARA 2 298 έαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὄμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα 17254 PARA 3 248 ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε, 3024 PARA 1 299 χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ταύτην πάλιν λαμβάνετε· τῶνδε λοιπῶν μου πραγμάτων ἄτινά μοι 18809 PARA 3 393 λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ 4774 PARA 1 468 κατεπαύσαντο ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ 10545 PARA 2 431 κατεπαύσαντο εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς 6136 PARA 1 602 τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα 10114 PARA 2 390 περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ ἄποθεν τῆς μάχης 10087 PARA 2 388 διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα 7109 PARA 288 τὰ πλήθη πορεύονται τῶν ἀθρόως πετομένων μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῇ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ 16986 PARA 3 223 χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς

καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ ἴδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς

3661 PARA 1 362

8476 PARA 2 225

2021 PARA 1 198

17012 PARA 3 226

14994 PARA 3 33

άνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἐμισεῖτο τῆ μελαίνη θανατηφόρω μοῖρα, ἥγουν τῷ θανάτω· ἐν δὲ Ἑλληνες καίπερ θλιβόμενοι ἐπ΄ αὐτῶ ἡδέως ἐνέλασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς έξέχεον καὶ ηὔχοντο τοῖς θεοῖς τοῖς ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «κὰ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων⋅ «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ ὁρμήματα· εἰ δέ τις ἐκπληκτικῶς βούλεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐπιλαμβανέσθω τῆς ἰδίας αὐτοῦ καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς γυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὤς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὺν τῆ] νηὶ αὐτοῦ τῆ έάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ὄμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε έκ τῶν καθεδρῶν ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς· οὐκ ἐκαρτέρησε δέ τις καθεζόμενον μεῖναι ἐπερχόμενον τὸν Δία, ἀλλὰ ἐξεναντίας αὐτοῦ πάντες ἔστησαν. Οὕτως δώρα, όπόσα ἄν αὐτοὶ παράσχωσιν, οἰκεία σπουδῆ οὐκ ἄν τις λάβη βουλόμενος. Ἀρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλη πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς αὐτὸ εἶχεν, ἀπείρω λόγων ἀνδρὶ ὁμοιούμενος· εἶπεν δὲ ἄν τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ´ όπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιῶν. Διατοῦτο δὴ μηδαμῶς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι παρ΄ έμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν τις σοῦ πρότερος τοῦτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν έκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν πόλεμον συστήσωμεν· καλῶς μέν τις τὸ δόρυ αὐτοῦ ἀκονησάτω, καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης κοιταρίοις. τῶ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἤ τούτων πάλιν ήγεῖτο ὁ υἰὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὄμοιος ἐπίγειος ἐγένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς ἵππους διατάξαι καὶ ἄνδρας ἀσπιδιφορικούς· ὁ

γινώσκετε, ήμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἴτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ΄ αὐτά ἐκ θεοῦ μαντευόμενος ἔλεγεν· «Τί δἡ ἄφωνοι ἐγένεσθε, οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δἡ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἴνα ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δἡ σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσίν ἄνευ δακρύων καὶ στενάζων προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· «Ἐπίστασαι· καὶ τί δἡ σοι ταῦτα γινωσκούσης πάντα λέξω; ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Θήβην, τὴν ἱερὰν τὴν πόλιν ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δἡ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δἡ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαὶεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἴνα τινὰ ἐρωτήσωμεν ἢ ἱερὲα ἢ τὸν δι΄ ὀνείρων μαντευόμενον, καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτῳ γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῷ σου, ἴνα ἀμφότεροι βοῶν τὸν Άγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «Ὠ τἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ Πηλέως μόνῳ αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἁχιλλεύς, μετεστράφη δὲ καὶ εὐθέως ἐγνώρισεν τὴν Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δἡ οὖτος ὁ ἄλλος Ἑλλην ἐστίν, ὁ πλατύς ἀνὴρ καὶ μέγας, ἐξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων

```
13507 PARA 2 761
73 PARA 18
5523 PARA 1 540
5594 PARA 1 547
2756 PARA 1 271
889 PARA 188
1890 PARA 1 186
18904 PARA 3 402
10033 PARA 2 383
8518 PARA 2 229
1507 PARA 1 150
18487 PARA 3 365
18350 PARA 3 353
Τιταρήσιος { N+Top } 1
13427 PARA 2 751
τιτρώσκω { V } 2
18536 PARA 3 368
18380 PARA 3 356
Τληπόλεμος { N+Ant } 3
12591 PARA 2 661
12511 PARA 2 653
12555 PARA 2 657
Τμῶλος { N+Top } 1
14517 PARA 2 866
τοίνυν { I+Part } 1
14001 PARA 2 813
τοιοῦτος { PRO+Dem } 10
16309 PARA 3 159
16290 PARA 3 157
16254 PARA 3 153
9916 PARA 2 372
15243 PARA 3 56
11060 PARA 2 482
13871 PARA 2 799
```

συνήλθον. Οὖτοι δἡ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον·
Τίς δὲ δἡ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα

Ατρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς.
Τίς δἡ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἰὸς ὁ αὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἰὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν·
ἀλλ΄ ὅντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ μεταταῦτα οὔτε ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν

καὶ ἐμαχόμην ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τίς ἐκ τῶν νῦν ὅντων βροτῶν ἐπιγείων ἡδύνατο μάχεσθαι· καὶ δἡ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον ποιούμενος τοῖς Ἑλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας όμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἰῷ τοῦ Πηλέως ἤ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κάκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον καὶ καλῶς τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ προευτρεπισάτω, καλῶς δὲ τίς καὶ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ τὸν ἄριστον αὐτῷ τοῖς ταχυτάτοις ἐπιδότω, καὶ καλῶς δή τις τοῦ πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεῆς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἰοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῷ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ· ἐγένετο· ὄντως δἡ ἐλογισάμην τὸν ἔνδοξον Ἅλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι,

τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγεώργουν, ὅστις δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ

δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς

πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένῳ οἴκῳ, παραυτίκα τοῦ ἰδίου πατρὸς τὸν τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὁμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνῆλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ πλατύς τε καὶ μέγας ἐξ οὖ γενναῖος ἐκ τῆς Ῥόδου ἐννέα τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν Τληπόλεμος ὁ ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ ἡγεῖτο, ὂν ἐγέννησεν ἡ Ἁστυόχεια τὸν Ἡρακλέα,

ή Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἵτινες τὴν

πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε πλάτη καὶ μῆκος, ταύτην τοίνυν οἱ ἄνδρες Βατίειαν καλοῦσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης·

ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὑραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ὰθανάταις θεαῖς κατὰ καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οί Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἔνεκα τῶν ταῦρος· οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υἰὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς μὲν δὴ πάνυ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις

15135 PARA 3 46 2679 PARA 1 262 τοξικός { Α } 2

μεταγενεστέρως γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἔπεστιν, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι σοι ἐν ταῖς διανοίαις δύναμις οὐδὲ ἰσχύς. Ἐὰν τοιοῦτος δειλὸς ὢν οἶον σε νῦν ὁρῶμεν σὺν ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσὶ τὸν πόντον καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε νὰρ τοιούτους ἐθεασάμην ἄνδρας οὐδὲ θεάσομαι ὁποῖον τὸν Πειρίθουν καὶ Δρύαντά, τὸν βασιλέα

13130 PARA 2 720 13116 PARA 2 718

7441 PARA 2 120

κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα ἐνβεβήκεισαν, τῆς τοξικῆς ἔμπειροι καὶ δυνατοὶ ἐν τῶ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῆ νήσω ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστω πλοίω πεντήκοντα

τόξον { N+Com } 7 15488 PARA 3 79 14336 PARA 2 848 13645 PARA 2 775 14129 PARA 2 827 454 PARA 1 45

14838 PARA 3 17 501 PARA 1 49

τόπος { N+Com } 12

10865 PARA 2 463 10842 PARA 2 461

18261 PARA 3 344 16781 PARA 3 201

10907 PARA 2 467 10183 PARA 2 396

τοσοῦτος { PRO+Dem } 13

2174 PARA 1 213 6490 PARA 2 25 6872 PARA 2 62 10952 PARA 2 472

9482 PARA 2 328

16656 PARA 3 190

14771 PARA 3 12

[one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῶ δὲ τῷ Ἔκτορι τὰ τόξα αὐτῶν ἔτεινον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες τοῖς βέλεσιν αὐτὸν καταστοχαζόμενοι Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦνε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος ἀπὸ τοῦ εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ. Ἀξίου βαρέσι λίθοις ἐνυμνάζοντο καὶ ἀκοντίοις ἀφιέντες ἢ πέμποντες καὶ τόξοις· οἱ δὲ ἵπποι παρὰ τοῖς ἰδίοις ἄρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἀδρήστειαν εἶχον καὶ τὸν λαὸν τῆς δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ δύο αὐτοῦ δόρατα τὰ τῷ σιδήρω καθωπλισμένα σ[είω]ν

ἔκ τε τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων· ἔστησαν δὲ ἐν τῷ συμφύτω τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ

ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα ἢ

ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐνένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος καὶ ἐπὶ τοὺς λευκοὺς κύνας, μετὰ όπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους. ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς ό δὲ Ἐκτωρ ὁ τοῦ Πριάμου παῖς καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς τὸν δὲ τόπον ἐν ὧ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ ἀγαθοί, τοῖς τέτιξιν όμοιούμενοι, οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τόπον ταῖς κώπαις προσείλκυσαν· ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ πέτονται ἐπὶ τῶν αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ταύτην δὲ εἰς τὸν πλησίον πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ καὶ ὁ σύμφυτος τόπος, οὕτως δὴ καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔθνη ἀπό τε τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ τῶν πλοίων εἰς τὸ ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς Έλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἕστησαν ἐν τῷ μεμετρημένω τόπω τὰ δόρατα αὐτῶν σείοντες ἀλλήλοις ὠργίζοντο· πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος προέπεμψε παῖς ἐστιν, ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπω τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ

δὲ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν· οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῶ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον έρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· καὶ ποτὲ δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ διατρίβουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ γάλα τὰ ἀγγεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντας ελληνες ἐν τῷ πεδίῳ ἵσταντο διαφθεῖραι αί ἷσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Ἑλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος μὲν ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῶ δὲ κλέπτη κρείττω τῆς νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλη ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως

τράχηλος { N+Com } 2

18572 PARA 3 371

κατέχει. Άλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσιν, κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἴτινες κατὰ πολλάκις εἰς μάχας ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ γενησομένοις ἀνθρώποις μαθεῖν, ματαίως οὕτως τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἀτελείωτον πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἐπ΄ ἀνδράσιν ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ γὰρ τί ὄναρ ἐκ τοῦ διὸς τούτῳ γενήσεται, ὅστις ἡμῖν εἴποι ὅτι τοσοῦτον ὡργίσθη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, εἴτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐπιζήτησιν ἔχει εἴτε

ήνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων⋅ τούτοις δὲ ὁρμητικὸν ἄνεμον πολλὰς ἔχοντα, τούτων δὴ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἡγεῖτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη κατεῖχεν ἡ μεμελανωμένη γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς ύφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἂν τοῖς ελλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν. τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν Ήνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τὰ πρύμνα τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγώσα καὶ νῦν κατὰ πολὺ βέλτιστος ἐν τῶ στρατοπέδω καυχᾶται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θαρρήσας ἔλεγεν ὁ μάντις ὁ ἄψογος· «Οὔτε δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν έπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη πάλιν πορευθῆ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τότε δὴ μετὰ ταῦτα ἄπειμι πρὸς τὸ οἴκημα τὸ στερεὸν τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ δήλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως ἐβόησαν ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν Ἑλληνες, ἐντρέπεσθαι τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ τῶ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ὕβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ οί δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν Μυγδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ώς ἐθεάσαντο τὸν ήθφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ τῶ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ τότε τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἁλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς γὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο-

βεβαρημένε μέθυσε, κυνὸς ὄμμα κατέχων καὶ καρδίαν ἐλάφου, τουτέστι δειλέ, οὐδέ ποτε δὴ εἰς πόλεμον ὁμοῦ τῷ ὄχλῷ καθοπλισθῆναι οὔτε εἰς ἔνκρυμα ἶσος· τούτῷ δὲ ὁμοῦ πλοῖα ἦλθον δώδεκα μίλτῷ τὰς πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ υἰὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν ὄρνιθες καθάπερ δἡ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θρᾳκης καὶ τὸν ἄπειρον δέ τι ὅμως οὐ δυνήσῃ, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήσῃ, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως νυκτὸς, τοσοῦτον γάρ τις ἐν ὁμίχλῃ ἐπιβλέπει ὁπόσον ἀφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτέστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ

οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῇ φωνῇ αὐτῶν τῇ καλῇ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες

δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῶ τῶ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν

```
18842 PARA 3 396
Tραχίς { N+Tορ } 1
12788 PARA 2 682
τραχύς {Α} 4
12325 PARA 2 633
13220 PARA 2 729
13107 PARA 2 717
16785 PARA 3 201
τρεῖς { NUM+Car } 2
12685 PARA 2 671
18462 PARA 3 363
τρέπω { V } 2
19122 PARA 3 422
19299 PARA 3 441
τρέφω { V } 13
13561 PARA 2 766
12344 PARA 2 635
10687 PARA 2 445
13660 PARA 2 776
14327 PARA 2 847
1777 PARA 1 176
8182 PARA 2 196
7226 PARA 2 98
12586 PARA 2 660
17417 PARA 3 265
16715 PARA 3 195
15603 PARA 3 89
1564 PARA 1 155
τρέχω { V } 2
4932 PARA 1 483
8047 PARA 2 183
τριάκοντα { NUM+Car } 3
```

11289 PARA 2 516

12763 PARA 2 680

έν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὄμματα αὐτῆς τὰ λαμπρά, μετὰ ταῦτα ώκουν, καὶ οἴτινες τὴν Ἄλον καὶ οἴτινες τὴν Ἀλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, ιὤκουν καὶ τὸ κινησίφυλλον Νήριτον καὶ τὰ Κροκύλεια εἶχον καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰνίλιπα, οἳ καὶ τὴν Ζάκυνθον εἶχον καὶ οἳ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν Όϊλεῖ τῶ πολεμικῶ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν Εὐρύτου τοῦ Οἰχαλιέως, τούτων καὶ τὴν Θαυμακίαν ὤκουν καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· 'Οδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πλοῦτον ὁ Κρόνου υἱὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἰὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις περὶ δὲ τῶ προμετωπιδίω, ἢ περὶ αὐτῶ τῶ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν παρεγένοντο, αἱ μὲν δοῦλαι μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Ἀλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπώμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ὁτὲ μὲν φεύγειν, ὁτὲ δὲ τὴν Σάμον περιενέμοντο, οἵτινες δὴ τὴν ἤπειρον ὤκουν καὶ πέραθεν ἐτρέφοντο· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῶ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν ἶσος· τούτω δὲ ὁμοῦ δὲ οἱ Ἑλληνες συνηθροίζοντο πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἑλληνας, μετ΄ τοῖς ἱδίοις ἄρμασιν ἔκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου. Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦνε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας Ζεύς. Έχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ έπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ κακοπαθείας, ὁ λαὸς ἐκαθέσθη καὶ τὰς ἑαυτῶν τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς κατεσκευασμένῳ οἴκῳ Έλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούση γῇ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούση γῇ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσῳ μόνους περὶ τῆς οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλω καὶ εὐγείω τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν διανύουσα. Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ παρεγένοντο κατὰ τὸ τής θεᾶς φωνησάσης συνήκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς σὺν τῷ κραταιῷ Ἄρει- ὄστις Ἄρης παρεκοιμήθη αὐτῇ λάθρα- τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οί

τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν δὴ τούτους ὁπόσοι τὸ Θεσσαλικὸν Ἅργος

```
13253 PARA 2 733
                                     ἰατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ὅ τε Ποδαλείριος καὶ ὁ Μαχάων∙ τούτοις δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο, οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ
τρίζω { V } 1
9336 PARA 2 314
                                           έκεῖσε δὲ οὖτος ὁ δράκων τοὺς νεοσσοὺς οἰκτρῶς κατήσθιε τριζόντας ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν περιεπέτετο θρηνοῦσα τὰ προσφιλῆ αὐτῆς τέκνα ταύτην δὲ περὶ
Τρίκκα { N+Top } 1
13215 PARA 2 729
                                      ένέννησεν ή Ρήνη συνγινομένη Ὀϊλεῖ τῶ πολεμικῶ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν καὶ Ἰθώμην τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Οἰχαλίαν τὴν πόλιν
τριπλασίως { I+Adv } 1
1294 PARA 1 128
                                   σὺ μὲν ἀρτίως ταύτην τῶ θεῶ προπεμψον· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ ελληνες τριπλασίως καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς
τρίτος { NUM+Ord } 3
2595 PARA 1 252
                                      καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν ἐγένοντο ἐν τῆ Πύλω τῆ ἄγαν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως
17003 PARA 3 225
                                    τοῦ Ὀδυσσέως τὸ εἶδος ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν ὡς τοὺς λόγους.» Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ οὖτος ὁ ἄλλος Έλλην
11720 PARA 2 565
                                             τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἱός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ
τριχῶς \{I+Adv\} 2
                                    οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρενένετο πλανώμενος λύπας πεπονθώς τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν
12651 PARA 2 668
12542 PARA 2 655
                                      τῶν Ῥοδίων τῶν αὐθαδῶν καὶ θρασέων, οἵτινες τὴν Ῥόδον ὤκουν τριχῶς διαταχθέντες, τὴν Λίνδον καὶ τὸν Ἰήλυσον καὶ τὴν λευκόγειον Κάμειρον· τούτων μὲν
τρίχωσις { N+Com } 2
2006 PARA 1 197
                                     φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῶ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
                                           ύπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῷ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῷ
8419 PARA 2 219
Τροία { N+Top } 7
7989 PARA 2 178
                                                  Έλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ πατρικῆς γῆς· ἀλλ΄ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν
7839 PARA 2 162
                                                  Έλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν
9515 PARA 2 332
                                   άναμείνατε πάντες, οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, αὐτόθι ἐν τῆ Τροία ἕως ἄν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου τὴν μεγάλην πορθήσωμεν.» Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἑλληνες
8596 PARA 2 237
                                    ταῖς ναυσὶν ἀπέλθωμεν, τοῦτον δὲ αὐτόθι καταλίπωμεν αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ τὰς τιμὰς κατέχειν, ὅπως μάθῃ ἐὰν αὐτῷ ἡμεῖς προσβοηθῶμεν ἢ καὶ οὐδαμῶς· ὅστις
15437 PARA 3 74
                                    Έλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῇ  Τροίᾳ  τῇ μεγαλοβώλῳ κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ
17324 PARA 3 257
                                    λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εὕγειον, οὖτοι δὲ πορευθήσονται εἰς τὸ ἱππότροφον Ἄργος καὶ εἰς
7624 PARA 2 141
                                     τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι
Τροιζήν { N+Top } 1
                                   Έρμιόνην καὶ τὴν Ἀσίνην, τὰς βαθείαν κατεχούσας θάλασσαν, τόν τε Τροίζῆνα καὶ τὰς Ἡιόνας καὶ τὸν ἀμπελώδη Ἐπίδαυρον, οἵτινες καὶ τὴν Αἴγιναν ὤκουν καὶ τὸν
11680 PARA 2 561
Τροίζηνος { N+Ant } 1
14322 PARA 2 847
                                    περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἰὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς
τρόμος { N+Com } 1
15012 PARA 3 34
                                          καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως
τροπή { N+Com } 1
10922 PARA 2 468
                                         τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῇ ἐαρινῇ τροπῇ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἵτινες κατὰ τὴν
```

```
τρόπις { N+Com } 1
4921 PARA 1 482
```

ό δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ ναῦς ἔτρεχε κατὰ τὸ κῦμα τὴν διὰ

λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρεγένου; Ἡ ἴνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάσῃ τοῦ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, ἐν τούτοις εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἤντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς τροφῆς τὸν ἔρωτα ἐξέβαλον, οἱ νέοι τοὺς κρατῆρας τοῦ ποτοῦ μέχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν

ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῇ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αὶ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας τῷ λεπτῷ καὶ λαμπρῷ ἱματίῳ ἐν σιωπῇ, πάσας δὲ τὰς Τρωικὰς γυναῖκας ἔλαθεν· προηγεῖτο δὲ αὐτὴν ἡ θεός Αὖται δὲ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑλένη ὅτε ἐπὶ ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ πολεμεῖν ἐκώλυε [one verse is missing in the manuscript] Ἐπ΄ αὐτῷ δὲ τῷ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῇ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ καὶ τετραπλασίως ἀποδώσομεν, ἐάν ποτε ὁ Ζεύς παράσχη πόλιν τρωικὴν καλῶς τετειχισμένην ἐκπορθῆσαι.» Τοῦτον δὲ ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ

14807 PARA 3 15

15570 PARA 3 86

14020 PARA 2 815

δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Έλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ πρὸς ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλεγον· «Οὐκ ἔστι μέμψις τοὺς Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Έλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· Άχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχη, ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Άρτίως δὴ ἐὰν ἐμὲ βούλῃ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν Άλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ καλὰ αὐτῶν ὅπλα ἀποθέσθαι ἐπὶ τῆ τοὺς ταχεῖς αὐτῶν ἵππους. Άλλ΄ ὁπότε δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Έλληνας, ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν πολλοὺς βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε τοὺς βλέποντας τοὺς ἱπποκωτάτους. Τρῶας καὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Έλληνας· καὶ δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων ἕστησαν ἐν τῶ πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν πάντα ἀποδοῦναι, τιμὴν δὲ τοῖς κόμη καὶ ἡ μορφή, ὅτε τῶ κονιορτῶ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῇ Τροία τῇ μεγαλοβώλῳ κατοικεῖτε, οἱ δὲ Ἑλληνες πορευέσθωσαν εἰς τὸ καὶ διεκοσμήθησαν όμοῦ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν εἶς ἕκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ ελληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῆ πάντα λαβών καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἅλληνες φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῆ Τροία τῆ ό ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς πεδιάδος διήνυον καὶ διήρχοντο. Οῧτοι δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἑλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἁλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ πολυκινήτου καὶ ταχείας Μυρίνης· ἐκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ

προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἀκούσατέ μου. ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου ὄντως δὴ χαρῆ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ νὰρ βουλοίμεθα οἱ Έλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὄρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων ποιησάμενοι ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν εἷς ἔκαστος ἢτοι Τρῶες καὶ Ἑλληνες καὶ ἔθνη καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῆ καὶ ἤχω καὶ κραυγῆ ἐπορεύοντο ὥσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἰός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς έν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κακολογεῖ, καὶ δή μοι λέγει ἐν τῆ μάχη τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως εἰς τοὐπίσω πορεύθητι μή σε νοήση ἡ ήθρα ἐμοὶ δέ ταῦτα έπιθεῖναι γὰρ ἔτι ἐβούλετο ἐπ΄ αὐτοῖς λύπας καὶ στεναγμοὺς τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς ελλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ βουλεύονται· ἐπέκαμψε νὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπίκεινται καὶ ἐπικρέμανται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἅρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται ἐκ τοῦ Διός· ἀλλὰ σὺ ταῦτα κάτεχε ταῖς σαῖς βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ Ἡρα παρακαλοῦσα, τοῖς δὲ Τρωσὶ λύπαι ἐπικρέμανται καὶ ἐπίκεινται.» Οὕτως εἶπεν, ἐπορεύθη δὲ ὁ ὄνειρος ἐπειδὰν τὸν καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ ἐάν πως θελήση ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ συμβοηθῆσαι, τοὺς δὲ Ἑλληνας κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκγὰ βουλεύματα. Άλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία αί νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα οί Έλληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐννὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ή γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγίνετο ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὺν ἀγγελία εἰς μίαν καὶ ὁμοῦ βουλευσώμεθα, οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τοῖς Τρωσίν ἀναβολὴ τοῦ κακοῦ γενήσεται οὐδὲ ὀλίγον. Νῦν δὲ ἐπὶ ἄριστον ἔρχεσθε ἵνα τὸν τίμησον, ὧ Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἰὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ καιρώ τοῦ ἔαρος ὁπότε τὸ νάλα τὰ ἀννεῖα βρέχει, τοσοῦτοι ἐπὶ τοῖς Τρωσίν οἱ τὰς κεφαλὰς κομώντας ελληνες ἐν τῶ πεδίω ἴσταντο διαφθεῖραι αὐτοὺς Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ Ἕλληνες τῶν Τρώων ἐκπορθήσωσι τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου ήμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἔνα ἔκαστον ἄνδρα λάβοιμεν κιρνᾶν, πολλαὶ ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργω· οὖτοι δὲ ὡς οὖν τὴν Ἑλένην ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον· ἀλλ΄ οὐδαμῶς τις ἠδύνατο ἐκ τῶν Τρώων καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ φιλοπολέμω τοὺς πιστοὺς ἐπιτήδεια συνήνον, ἐν δὲ τῶ κρατήρι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισνον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπέτεμεν· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυκες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως μεγάλα οὖν ἐξ ἐκατέρου τοῦ πλήθους ἐκαθωπλίσθησαν, ἐς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο καταπληκτικὸν βλέποντες· ἔκπληξις δὲ κατεῖχε ἀποβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσαν εἰς τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο ἐν τάξει· μετὰ ταῦτα δὲ εὐθέως διηγέρθη καὶ ἀνέστη ὁ δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ παῖ Πρίαμε, διεγέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἐν τῷ πεδίω κατελθεῖν, ἵνα ὅρκους πιστοὺς νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν λέγει δὲ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους, τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἔνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὄστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη πεπιστευκώς, ἐπὶ ἄκρω τάφω τοῦ έκεῖσε τότε διεχωρίσθησαν οἵ τε Τρῶες καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῶν Τρώων μὲν ἡγεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μέγας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῷ τε έγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἵτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ´ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων

Τυδεύς { N+Ant } 1 10278 PARA 2 406

τύπτω { V } 1 5997 PARA 1 588

τυφλός { Α } 1 12017 PARA 2 599

Tυφῶν { N+Ant } 2 13718 PARA 2 782 13728 PARA 2 783

Ύάμπολις { N+Top } 1 11335 PARA 2 521

ὑβρίζω { **V** } 5 8973 PARA 2 277

8471 PARA 2 224 112 PARA 1 11 954 PARA 1 94

8652 PARA 2 242

ΰβρις { N+Com } 8 9967 PARA 2 376 8736 PARA 2 251 17176 PARA 3 242

τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν πολλὰ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῶν Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, άρτίως γὰρ λάβοις καὶ πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι πανστρατιᾶ· ἀρτίως γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· πανστρατί· ἀρτίως γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ´ οὐδὲν αἴτιοι έὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ ἀεὶ ἀφθάρτοις οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς ἴΙδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ άντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὦ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν

τῶ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς σκηπτροφόρος βασιλεὺς καὶ ὧτινι ὁ Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν.

τὸν Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἕκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῶ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν·

προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτομένην, τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθῆσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ

Μοῦσαι ἄδοιεν, αἱ θυγατέρες τοῦ αἰγιδούχου Διός· αἱ δὲ, ὀργισθεῖσαι τυφλὸν ἐποίησαν καὶ τὴν ἀδὴν δὲ αὐτοῦ τὴν θείαν ἐστέρησαν καὶ ἐπιλαθέσθαι τοῦ κιθαρισμοῦ

τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῶ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζη ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ

Δαυλίδα καὶ τὸν Πανοπέα, οἵτινες καὶ τὴν Ἁνεμώρειαν καὶ περὶ τὴν Ὑάμπολιν κατώκουν, οἵτινες δὴ καὶ περὶ τὸν ποταμὸν Κηφισσὸν τὸν μέγαν ὤκουν, οἵτινες καὶ

έκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ὁ δὲ τὰς πόλεις οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ λόγῳ ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αί διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ένδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὃν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατο τὰ δῶρα· τούτου έστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υίὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων ὁ Θερσίτης·

λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ΰβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς Βρισηίδος τοῖς σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ

```
οί θεοὶ οί ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς· ὄντως
2955 PARA 1 291
8445 PARA 2 222
                                     γὰρ ἐκακολόγει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω Ἁγαμέμνονι ὀξέως ἔλεγεν ΰβρεις· τούτω δὲ οἱ Ἕλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ
2181 PARA 1 214
                                       δή σοι πολλάκις τοσαῦτα παράσχη σοι λαμπρὰ δῶρα ταύτης τῆς ὕβρεως ἔνεκα· σὺ δὲ ἀνάσχου, καὶ πείσθητί μοι.» Ταύτην δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκρινόμενος
2065 PARA 1 203
                                     αἰνὸς τὴν τροφὴν δεξαμένου τοῦ διὸς τέκνον παρενένου: Ἡ ἵνα τὴν ΰβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀναμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως: Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι
                                     ἄθελον, καὶ νὰρ οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ͺὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι∙ ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς
15092 PARA 3 42
ὑβριστής { N+Com } 2
8956 PARA 2 275
                                            βέλτιστον ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔπραξεν, ὅστις τὸν βλαπτικὸν καὶ ὑβριστὴν κατεκώλυσε τῶν δημηγοριῶν· οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ
15032 PARA 3 36
                                    δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος
ύβριστικός { Α } 1
15054 PARA 3 38
                                       Άλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος ἐκακολόνησεν τοῖς ὑβριστικοῖς λόνοις «Ἐπὶ κακῶ ὠνομασμένε Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ νυναιξίν
ὑγιής {Α} 1
3481 PARA 1 344
ύγραίνω { V } 1
10085 PARA 2 388
ύγρός { A } 1
16148 PARA 3 142
ὕδρος { N+Com } 1
13167 PARA 2 723
ὕδωρ { N+Com } 6
13464 PARA 2 755
9264 PARA 2 307
17479 PARA 3 270
14353 PARA 2 850
13441 PARA 2 752
14110 PARA 2 825
uiός { N+Com }
9038 PARA 2 284
10578 PARA 2 434
1242 PARA 1 122
16558 PARA 3 182
2867 PARA 1 282
2368 PARA 1 232
8647 PARA 2 242
607 PARA 1 59
```

ἐπίσταται νοῆσαι τὸ παρὸν καὶ μέλλον, πῶς αὐτῶ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑγιεῖς μάχοιντο οἱ ελληνες.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἑταίρω έὰν μὴ ἡ νὺξ παραγενομένη διαχωρίση τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν· ὑγρανθήσεται δὲ τινὸς καὶ ὁ τελαμὼν περὶ τοῖς στήθεσι τοῦ πολεμοῦντος τῆς ἀσπίδος τῆς τὸν περισκεπασθεῖσα καὶ περιβληθεῖσα ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς ώρμᾶτο ὑγρὸν δάκρυον καὶ ἀπαλὸν καταχέουσα, οὐ μόνη· ἀλλ΄ ὁμοῦ αὐτῆ καὶ δοῦλαι δύο ἠκολούθουν οί Έλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκειτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οί Έλληνες παρὰ ταῖς αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἵτινες τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν εἰς πλάτος ῥέοντος Ἀξίου ποταμοῦ, Ἀξίου οὖτινος τὸ γονιμώτερον ὕδωρ ἐπιπορεύεται τὴν γῆν ἢ σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ δὴ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προπέμπει ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ῥέον ὕδωρ, οὐδαμῶς δὲ τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ λαμπρὰ ῥεύματα ἔχοντα συμμίσγεται, ἀλλὰ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος ὄστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱἐ τοῦ Ἁτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ Άγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἐν καλῇ μοῖρᾳ γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ ό Άγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῶ Ἁχιλλεῖ βασιλεὺς εἶ, ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως γὰρ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἀλλ΄ ἑξερῶ σοι δὴ καὶ μέγαν ἐν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν βασιλέα έγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ © UCL - GREgORI Project - 2019

μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ ἄρχε

καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῷ λόγω ὑβρίζεν⋅ «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ: Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς ύπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόνον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ καθώς αὐτῶ τὸ ποῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως. θέλε φιλονεικεῖν τῶ βασιλεῖ ἐξεναντίας. ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ύπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐργαζόμενον "Ηλεῖοι νέοι· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Θάλπιος ἡγήσαντο υἱοὶ δὲ ἦσαν ὁ μὲν τοῦ Κτεάτου, ὁ δὲ τοῦ Εὐρύτου, Ἅκτορος παῖδες· τούτων δὲ ὁ Ότρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου Μυνδόνος, οὖτοι δὲ εἰσὶν ἀδελφοὶ Ἐκάβης υίοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σανναρίου ποταμοῦ· καὶ πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ἡνοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο სἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως τούτων δὲ τριάκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Νῦν συναθροίσας διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἠπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον ἦν ὅ τε Ἱππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, οἱ δύο სἱοὶ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ Τευτάμου παιδός. Πάλιν δὴ τοὺς Θρᾶκας ἠγάγετο ὁ Ἀκάμας καὶ ἀρχηνὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λιγοῦν θώρακα ἔχων οἱ δύο ψἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ συγκοιμηθεῖσα, οὐ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ οἱ δύο Ἀντήνορος υἱοί, ὅ τε Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν φυγάς τὸν πόντον· ἠπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱοὺ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο πάλιν ὅ τε Μέσθλης καὶ Ἄντιφος ἡγήσαντο οἱ τοῦ Πυλαιμένους υἰοί, οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει τοῦ Μινύου, τούτων ἡγεῖτο ὁ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, οἱ τοῦ Ἄρεος υἱοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκω τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ Ἀζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἁτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὕοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου νίοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου νἱοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ὤκουν καὶ τὴν πετρώδη πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη κήρυκες ἐπορεύθησαν τὴν κόρην τοῦ Βρισέως, ἥντινά μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ μίοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς πάντα παρὰ ταῖς ναυσί, καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ 治τρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ τοἱ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ λέγεις, ἐφ΄ ἦ τιμῆ πολλὰ ἐκακοπάθησα, δεδώκασί μοι δὴ αὐτὴν οἱ τίοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε δή σοι ἐξίσου κατέχω τιμὴν, ὁπότε οἱ ελληνες τῶν Τρώων τὸν λαὸν παρεκελεύσατο, ὅπως ὁμοῦ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ὑἱοὶ τῶν Ἑλλήνων τὸν λόνον ἀκούσωσιν καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν παρενένετο τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἄψονον Ἁγιλλέα Πηλέως τοίον ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίνος δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει, Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον αὐτοῦ τοὺς μὲν Ἑλληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἱὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Ἔως οὖ ἦν ἀπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως ὑἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις καὶ θαλασσοπλόοις ἀνέκειτο λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν ὑἱόν, ὅστις ταχυθάνατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγένετο· τοῦτον γὰρ δὴ ἀρτίως ὁ βασιλεὺς τῶν δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος. ὅπερ οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν τιμήσωσιν, αὐξήσωσι δὲ αὐτὸν τῆ τιμῆ.» Οὕτως εἶπε· ταύτην δὲ οὐδαμῶς τί προσεῖπεν ὁ τὸν βασιλέα, μεταταῦτα δὲ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ τοῦ Τυδέως υἱὸν τὸν Διομήδην, ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσέα τὸν τῷ Διὶ ὅμοιον κατὰ τὴν βουλήν· αὐτόκλητος δὲ τὴν προσφιλεστάτην τὰ δὲ δῶρα λαμβάνετε, σεβόμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν μακροβόλον Ἀπόλλωνα.» Καὶ τότε δὴ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες εὐφήμως ἐβόησαν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν ὑἰὸν τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος πάντων τῶν Ἑλλήνων παρεκελευόμην τὸν θεὸν ἐξιλεοῦσθαι· τὸν δὲ μἱὸν τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα ὀργὴ κατέλαβε, ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ έν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον δὴ καὶ τὸν υίὸν τοῦ Ἀτρέως ὁ Ζεὺς ἐποίησεν ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἄγαν εὐπρεπῆ ἐν τοῖς πολλοῖς ἡμιθέοις θεούς. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υίὸν τοῦ Ἄτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· «Οἴνω βεβαρημένε

ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν κοιμώμενον ἐν τῆ σκηνῆ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ γενέσθαι ἀνθρώποις ἵνα γένηται ώς νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες. σύν τε τῶ υἱῶ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἐταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἄτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτοῦ νῆαν εἰς τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ

πάνυ σπουδαίως· οἱ δὲ ἐκ τοῦ Διὸς τεθραμμένοι βασιλεῖς περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως ὥρμων διαχωρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος οὐδαμῶς. Ύπολαμβάνω νὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ Ἔλληνες τοῖς γέροντος, τοῦ Νηρέως· εὐθέως δὲ τοῖς παροξυντικοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε. συνεβουλεύσατο δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ τὸν μέγαν οὐρανὸν καὶ τὸν Ὀλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον μίὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν ὑἱὸν τοῦ Πηλέως μόνω αὐτῷ ὁρωμένη· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οὐδαμῶς τίς αὐτὴν ἔβλεπεν σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν τοῦ Πριάμου κατὰ τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμπρᾶς έν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου სἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον κατέπεμψε πλοῦτον ὁ Κρόνου μίὸς Ζεύς. Ὁ Νιρεὺς πάλιν ἀπὸ Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας αὐτοὺς διετάξεν ἢ καθώπλισε Ποδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ μἱὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ ἀπὸ Αἰσύμης ἤνανε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους. Νιρεὺς ὁ τῆς Ἀνλαίας μίὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως. Νιρεὑς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρενένετο τῶν θεῶν τῆ φιλονεικία συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ ὑἰὸς ὁ ἄπόλλων· οὖτος γὰρ τῶ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον λοιμικὴν κατὰ τὸ στρατόπεδον ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος μίος, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον Πήλιον ὤκουν· τούτων μὲν Πρόθοος ὁ γε μὴν ἀρχηγόν∙ ἀλλ΄ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς τοίός, ὄντινα ἐγέννησεν ἡ Ῥήνη συγγινομένη Ὀϊλεῖ τῶ πολεμικῷ. Οἵτινες δὲ τὴν Τρίκκην ὤκουν ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν Ἁδρήστειαν Διομήδης καὶ Σθένελος, ὁ τοῦ Καπανέως τοῦ ἐνδόξου προσφιλὴς υἰός· σὺν τούτοις καὶ ὁ Εὐρύαλος τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἡγεῖτο Πολύξενος ὁ θεοῖς ὅμοιος, ὁ μἰὸς τοῦ Ἁγασθενέως Αὐγίου τοῦ βασιλέως παιδός. Οἴτινες δὲ ἐκ τοῦ Δουλιχίου καὶ τῶν ἱερῶν πρώρας τουτέστι μηλόχροας. τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευε Θόας ὁ μἰὸς τοῦ ἄνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ἄκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα ἀνδραδέλφω, τοῦ Ἀντήνορος παιδὸς Ἑλικάονος δὲ γυναικί, ἥντινα ὁ υίὸς τοῦ Ἀντήνορος εἰς γάμον εἰλήφει ὁ βασιλεὺς Ἑλικάων, τὴν Λαοδίκην τὴν ἐκ τοῦ Πριάμου τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων ὁ μεγάλως βασιλεύων τὴν ἰδίαν βλάβην, ὅτι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ μίὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν δὴ ἐν τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις κατεκοιμήθησαν κοιταρίοις, ὁ δὲ μίὸς τοῦ Ἀτρέως ἀνὰ τὸν ὄχλον ὥρμα θηρὶ ὁμοιούμενος, ἐάν που θεάσηται τὸν τοῖς θεοῖς ταῦτα ἀναβάντες ἔπλεον τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, τοὺς δὲ ὄχλους ὁ μίὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι παρεκελεύσατο∙ οὖτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ τίὸς τοῦ Ἁτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου [μ]έρους ὠργίζετο· ἐν τούτοις δὲ ὁ Νέστωρ ὁ ἡδὺς έν τῷ λέγειν ὅπερ μοι ἀνερωτᾶς καὶ πολυπραγμονῶν ἐπιζητεῖς· οὖτος δὴ ὁ μίὸς τοῦ Ἀτρέως ἐστίν, ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἀγαμέμνων, καὶ τὰ ἀμφότερα ἄριστος ἐστὶ καὶ Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διεμέρισαν τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ ὑἱὸς τοῦ Ἁτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἀσπίδι· οὖτος δὲ ἐκ δευτέρου ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντῆσαι τὸ δόρυ ὁ τοῦ Ἁτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ μἰὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ ό ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ τοῦς τοῦ Ἁτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων ἄτιμον ἐποίησεν· λαβὼν γὰρ κατέχει μου τὴν δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν ἐκαθέσθη· ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ ἡμίθεος τοῦ Ἁτρέως ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λυπούμενος· δυνάμεως δὲ ὀργίλου μεγάλως εἰς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐξέφυγεν. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὴν σπάθην αὐτοῦ, τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν, ἀνατείνας

5403 PARA 1 528 "Εφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ μίὸς τοῦ Κρόνου∙ αἱ δὲ ἀθάνατοι τρίχες ἐπεσείσθησαν τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀφθάρτου αὐτοῦ 10425 PARA 2 419 17820 PARA 3 302 7357 PARA 2 111 9945 PARA 2 375 8272 PARA 2 205 9388 PARA 2 319 13325 PARA 2 741 11616 PARA 2 552 2276 PARA 1 223 3095 PARA 1 306 2511 PARA 1 245 14035 PARA 2 817 13372 PARA 2 746 11822 PARA 2 577 13289 PARA 2 736 14321 PARA 2 847 13066 PARA 2 713 11271 PARA 2 513 8530 PARA 2 230 11309 PARA 2 518 8138 PARA 2 192 6336 PARA 2 9 8072 PARA 2 185 16691 PARA 3 193 2073 PARA 1 203 18284 PARA 3 347 11729 PARA 2 566 3261 PARA 1 322 8 PARA 1 1 167 PARA 1 16 3792 PARA 1 375 12887 PARA 2 693 9903 PARA 2 370 8151 PARA 2 193 8172 PARA 2 195

γῆν λάβωσιν.» Οὕτως εἶπεν, οὐδέπω δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου, ἀλλ΄ οὖτος τὰς μὲν θυσίας ἐδέξατο, πόνον δὲ πολὺν καὶ ἄφθονον ηὔξανεν. μινήτωσαν.» Οὕτως εἶπον· οὐδέποτε δὲ αὐτοῖς τοῦτο ἐξεπλήρου ὁ μἰὸς τοῦ Κρόνου· ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀπόνονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόνον εἶπεν· «Ἀκούσατέ ήμίθεοι Έλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υίὸς τοῦ Κρόνου μεγάλη βλάβη καὶ ἰσχυρᾶ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ ὑἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν δεξάμενος, ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, εἷς καιροῦ κύριος ἔστω, καὶ εἶς βασιλεὺς, ὧτινι ἡμῖν ἔδωκε ὁ μἰὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου.» [one verse missing in the manuscript] Οὕτως δὴ ό θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ μίὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον τούτων πάλιν ήνεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῶ πολέμω ὁ μἰὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐνέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὄντινα δὴ τῶ Πειρίθοω ἐνέννησεν ἡ τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων τούτων πάλιν ἡνεῖτο ὁ μίὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίνειος ἐνένετο ἀνὴρ εἴστε τὸ τοὺς εὶς τὰ οἰκήματα αἰγιδούχου διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω ἔλυσαν δὲ τὴν δημηγορίαν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων⋅ καὶ ὁ μὲν υίὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῶ υίῶ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» Οὕτως εἶπεν ὁ τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ νῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον. Τῶν Τρώων μὲν ἡνεῖτο ὁ κινῶν τὴν περικεφάλαιαν μένας Ἔκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου σὺν αὐτῶ τε κατὰ πολὺ πλεῖστοι καὶ ἀνδρεῖοι λαοὶ καθωπλίζοντο έποίει οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ μἰὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὅ ἐστι μεναλοψύχου. Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ έκατόν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ βασιλεὺς Ἁγαμέμνων ὁ ងτρέως υἰός· τούτω δὲ ὁμοῦ καταπολὺ πλεῖστοι καὶ κάλλιστοι λαοὶ παρεγένοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός∙ τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον καὶ τὴν περικλείει. Εὔφημος δὲ ἀρχηνὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ μίὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦνε Παίονας τοὺς καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλκόν, τούτων ἡγεῖτο τοῦ Ἀδμήτου προσφιλὴς υἱὸς τῶν ἕνδεκα πλοίων ὁ Εὔμηλος, ὄντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτω ἐγέννησεν ἡ οί τοῦ Ἄρεος υἰοί, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀστυόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἅκτορος τοῦ υἰοῦ Ϫζείδου, ἡ αἰδουμένη παρθένος εἰς ἀνώγεον ἀνελθοῦσα σὺν τῷ κραταιῷ Ἅρει· ὅστις τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ήνοῦντο, οί τοῦ Ἰφίτου υίοὶ τοῦ μεναλοψύχου Ναυβόλου ψίοῦ, οἵτινες τὴν Κυπάρισσον ἄκουν καὶ τὴν πετρώδη Πυθῶνα Κρίσσάν τε τὴν θαυμαστὴν καὶ καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς γὰρ ἀληθῶς ἐπίστασαι ὁποῖος ὁ νοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνονος ἐστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς υἱοὺς έπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος πάντα λίαν καὶ πάνυ ἀληθῶς ἀγόρευε καθώς σοι προστάσσω· Ίθάκης ὅστις αὐτῶ ἠκολούθει· αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεναντίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος παραγενόμενος ἐδέξατο τὸ πατρικὸν αὐτῷ σκῆπτρον τὸ ἀεὶ ὄστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤνουν τῶ μήκει τοῦ μἱοῦ τοῦ Ἀτρέως Ἀναμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ "Η ἵνα τὴν ὕβριν καὶ τὸν θάνατον θεάση τοῦ Ἀναμέμνονος τοῦ μἱοῦ τοῦ Ἀτρέως: Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι. ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ μακρυπόρευτον δόρυ ἢ τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελόν καὶ ἔβαλεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ τρίτος ἐπορεύετο, ἰσόθεος ἀνήρ, ὁ τοῦ Μηκιστέως παῖς τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ταλαοῦ· ὁμοῦ δὲ πάντων ἐβασίλευεν ὁ ἐν τῆ μάχη γενναῖος Διομήδης· κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, σὺν χρυσῷ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Ἔλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἄτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς ελληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων. Καὶ τότε δὴ οἱ λοιποὶ ἄπαντες εὐφήμως Ἐπίστροφον τοὺς περὶ τὰ δόρατα μεμορηκότας πολεμικούς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐήνου Σεληπίου παιδὸς τοῦ βασιλέως· ταύτης οὖτος ἔκειτο λυπούμενος ἕνεκα, Άγαμέμνων· «Όντως δὴ ἀληθῶς ἐν τῇ δημηγορίᾳ νικᾳς, γέρον, τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἀπολλον. τοιοῦτοι μοι δέκα έστίν· νῦν μὲν ἀπόπειραν ποιεῖται, ἴσως δὲ βλάψει τοὺς τἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἐν γὰρ τῷ προβουλεύματι οὐκ ἠκούσαμεν ἄπαντες ὁποῖον λόγον εἶπε· μή όποῖον λόγον εἶπε· μή πως ὀργισθεὶς πράξη τί κακὸν ἐπὶ τοὺς τιοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ γὰρ ὀργὴ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ

2466 PARA 1 240

ϋλη { N+Com } 1

ύμεῖς { PRO+Per2p } 16

10786 PARA 2 455

3398 PARA 1 336

15737 PARA 3 102 2778 PARA 1 274 5859 PARA 1 574

2667 PARA 1 260 185 PARA 1 18

3282 PARA 1 324

9205 PARA 2 301

όντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπιζήτησις παραγένηται ἐπὶ τοὺς τιοὺς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦ εἰς πάντας· τοὺτοις δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος Έλλήνων καυχᾶται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας τοῦ προβουλεύματος προηγεῖτο τοῦ ό ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἀλλ΄ ἄνε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς ὑἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ποῶτον μὲν ἐνὼ τοῖς λόνοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἰοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἴτινες κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄγειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Ὠ ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες, εἰς τὰ εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υἱῷ ἐπηκολούθησα, τὸν οἶκον μου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καταλιποῦσα, τὴν παῖδα μου τὴν τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῆ ψυχῆ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν αὐτῶ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή. ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῶ υἱῶ τοῦ Ἁτρέως Ἀναμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενον ὄνειρον καὶ αὐτὸν προσφωνήσας καλῶς ἢ κακῶς ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὄχλων καθέζη ὀνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ μὲν καλῶς ἐν αὐτοῖς ἐμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ τὸν ἱερέα καὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ δέχεσθαι δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἁγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, δὴ τῆ δυνάμει τοῦ ἰδίου πατρὸς κρείττων ἐστίν, ὅστις δὴ παρὰ τῶ υἱῶ τοῦ Κρόνου ἐκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ ναυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει ὑἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Νέστορα μὲν έμοῦ πατρὸς ἤκουσα καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη υἱῷ τοῦ Κρόνου μόνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὁπότε δὴ ἔκαμεν· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος παρέσχεν αὑτῷ τῷ Διὶ τῷ τἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ θεῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν τὰς σκηνὰς καὶ τὰς νῆας αὐτοῦ τὰς ἰσοτοίχους ἐπορεύετο σύν τε τῷ υἱῷ τοῦ Μενοιτίου Πατρόκλω καὶ τοῖς ἰδίοις ἑταίροις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὴν ταχυτάτην αὐτῶ ὁ ἀθάνατος ὕπνος ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῶ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῶ Νέστορι, ὅντινα πάνυ ἐκ τῶν νερόντων ὁ Ἀναμέμνων ἐτίμα·

γῆν. Καθάπερ δὲ τὸ ἀφανιστικὸν πῦρ ἐπιφλέγει τὴν ἄπειρον ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδών φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν

διέβη φυγὰς τὸν πόντον· ἡπείλησαν γὰρ αὐτῷ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκγονοι τοῦ Ἡρακλέος, περιφραστικῶς· οὖτος δὲ εἰς τὴν Ῥόδον παρεγένετο

σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ τἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῆ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῆ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις

δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν ὑἱῶ τῶ τοῦ Πριάμου Πολίτη, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῆ τῶν ποδῶν ταχυτάτη

έγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ´ ὁ Ἁγαμέμνων, ὄστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά γε, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ Ἁχιλλεὺς ταύτην, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς⋅ καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αί

τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλ΄ ὁ Ἄγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς προέπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τοῦ Βρισέως. Ἁλλά ωεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ τὰ πιστὰ ὀρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ μοι ἀρτίως, ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν κωλύετε αὐτοὺς διὰ λόγων.» Οὖτος δὴ οὕτως εἰπὼν ἐκαθέσθη, ἐν οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, καὶ τιμὴν ἡμῖν όποίου ὁ θάνατος καὶ ἡ μοῖρα κατεσκεύασται, ἀποθάνοι∙ οἱ δὲ λοιποὶ ὑμεῖς διαχωρισθείητε ταχέως. Κομίσατε δὲ ἄρνας δύο, ἔνα μὲν λευκὸν, τὴν δὲ ἄλλην μέλαιναν, τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῶ ἐμῶ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ «"Οντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· άμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ ἐμοῦ· ποτὲ γὰρ ἐγὼ καὶ κρείττοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσι συνανεστράφη καὶ οὐδέποτέ μου τὸν λόγον ἀπεβάλλοντο. Οὐδέ ποτε γὰρ τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποἱ εὔοπλοι Ἕλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦντες ἐκπορθῆσαι τὴν τοῦ

7965 PARA 2 175 9742 PARA 2 355 2634 PARA 1 257 ὑμέτερος { PRO+Pos2p } 1 2204 PARA 1 216 υμνος { N+Com } 1

4831 PARA 1 473

2770 PARA 1 273

2226 PARA 1 218

5386 PARA 1 527

ύπακούω { \ } 2

Űπαρ { N+Com } 1

καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπέρχεσθαι πρὸ τοῦ τινὰ ἐξ ὑμῶν παρὰ Τρωϊκῆ γυναικὶ κατακοιμηθῆναι, καὶ τιμωρήσασθαι τῆς Ἑλένης τοὺς στεναγμοὺς Πριάμου παΐδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῆ ψυχῆ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων

ό κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς Άχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν·

θεὸν ἐξιλεοῦντο τὸν καλὸν ἄδοντες τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον μύνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῶ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ

βροτῶν ἐπιγείων ἠδύνατο μάχεσθαι· καὶ δὴ τῶν ἐμῶν βουλῶν ὑπήκουον καὶ ἐπείθοντο τῷ ἐμῷ λόγω· ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς πείσθητέ μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ

τὸ ἐμὸν σύνταγμα παλισύλλεκτον οὐδὲ ἀπατητικὸν οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῆ κεφαλῆ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν

ύπάρχω { V } 49 9859 PARA 2 366 ήγεμόνων ἄνανδρός ἐστι καὶ ὅστις ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅστις ἀνδρεῖος ὑπάρχει· καθ΄ ἑαυτοὺς γὰρ μάχονται κεχωρισμένως· γνώση δὲ ἐὰν καὶ ἀπὸ θείας γνώμης τὴν 18990 PARA 3 410 17667 PARA 3 287 11049 PARA 2 480 3933 PARA 1 388 2890 PARA 1 284 1771 PARA 1 176 2848 PARA 1 280 16372 PARA 3 164 8235 PARA 2 201 16452 PARA 3 172 9207 PARA 2 301 11098 PARA 2 485 1452 PARA 1 144 9920 PARA 2 372 13035 PARA 2 709 9626 PARA 2 343 16311 PARA 3 159 5583 PARA 1 546 16786 PARA 3 201 7484 PARA 2 125 7535 PARA 2 131

ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγενήσομαι, μεμπτὸν γάρ μοι ὑπάρχει καὶ ἐφύβριστον, ἐκείνου τὴν κοίτην μέλλουσαν εὐπρεπίσαι· αἱ Τρωικαὶ δὲ γυναῖκες εἰς ἥντινα πρέπει καὶ δεῖ, ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις ὑπάρχει καὶ μένει καθάπερ νόμος· ἐὰν δὲ ἐμοὶ τὴν τιμὴν ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες τῷ Ποσειδῶνι. Καθάπερ βοῦς ἐν τῇ ἀγέλῃ μεγάλως ἐξοχώτατος ὑπάρχει πάντων ταῦρος οὖτος γὰρ ἐν ταῖς βουσὶ συναθροιζομέναις εὐπρεπής ἐστι· τοιοῦτον ταχέως δὲ ἀναστὰς λόγον ἠπείλησεν, ὅπερ δὴ καὶ τετελεσμένος ὑπάρχει· ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἅλληνες εἰς τὴν Χρύσαν τὴν ὀργὴν ὄστις Ἁχιλλεὺς μεγάλως πᾶσι περίφραγμα τοῖς Ἑλλησιν ὑπάρχει τοῦ κακοῦ πολέμου.» Τοῦτον δὲ ἐξαμοιβῆς ἀποκριθεὶς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς. Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἐκ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία Ζεὺς τὴν ἐκ τῆς δυνάμεως δόξαν παρέσχεν. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἰσχυρὸς ὑπάρχεις καὶ θεὰ σὲ μήτηρ ἐγέννησεν ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν τοὺς κατ΄ ἐπιγαμίαν προσφιλεῖς σου ἰδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν οἵτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ ἄπειρος πολέμου καὶ ἀδύνατος ὑπάρχεις οὐδέποτε ἐν τῷ πολέμω καταρίθμιος ἦς οὔτε ἐν τῆ βουλῆ· οὐκ ἔστι πῶς δυνατὸν ἵνα ἀπεκρίνατο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι οὐδαμῶς· καλῶς γὰρ δὴ τοῦτο ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς ὑμῶν διανοίαις, ὑπάρχετε δὲ ἄπαντες μάρτυρες, ὅσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν ὦ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν∙ εἶς δέ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικώτατος ὑπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων πάτερ Ζεῦ καὶ ὦ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἀπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων· διὸ δὴ ταχέως καταπέσοι καὶ κατακλιθῆ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ οὐδαμῶς δὲ οἱ λαοὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀρχηγοῦ, ἐζήτουν γε μὲν ἀγαθὸν ὑπάρχοντα· τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὄμως τοιαύτη ὡραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν τέκνοις λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὅντινα λόγον πρέπον σοι ἐστὶ παρ΄ ἐμοῦ ἀκούειν, οὐδαμῶς τίς εἰς τὸ Όδυσσεύς, ὅστις ἀνετράφη ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἰθάκης καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης ἐπιστάμενος παντοδαποὺς δόλους καὶ συνετὰ βουλεύματα.» Ταύτην δὲ πάλιν ὁ ἀμφότεροι μετρηθῆναι, τοὺς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ὁπόσοι πολῖται ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς δὲ εἰς δεκάδας διαχωρισθείημεν οἱ ελληνες, ἐκ δὲ τῶν Τρώων ἕνα ἕκαστον άλλ΄ εἰσὶν αὐτοῖς καὶ σύμμαχοι ἐκ πολλῶν πόλεων πολεμικοὶ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ἐμὲ μεγάλως ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἀποπλανῶσι καὶ οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον

16378 PARA 3 164 σου ἱδίους· οὐδαμῶς δή μοι σὺ αἰτία ὑπάρχεις, οἱ θεοὶ δή μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν, οἵτινες μοι ἐφορμῆσαι ἐποίησαν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον τῶν 1541 PARA 1 153 1214 PARA 1 119 6501 PARA 2 26 1885 PARA 1 186 8690 PARA 2 246 5783 PARA 1 566 8428 PARA 2 220 11401 PARA 2 529 13470 PARA 2 756 16539 PARA 3 180 3856 PARA 1 381 16870 PARA 3 211 13580 PARA 2 768 12716 PARA 2 675 19192 PARA 3 429 15244 PARA 3 56 13190 PARA 2 726 2713 PARA 1 267 3251 PARA 1 321 13385 PARA 2 747 16657 PARA 3 190 16181 PARA 3 145 18724 PARA 3 384 9297 PARA 2 311 13506 PARA 2 760 11126 PARA 2 487

πολεμικών ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄ οὐδὲν αἴτιοι ὑπάρχουσιν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τιμὴν εὐθέως έτοιμάσατε, ὅπως μὴ μόνος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἄτιμος ὑπάρχω, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπον ἐστίν· βλέπετε νὰο δὴ τοῦτο ἄπαντες ὅτι μοι ἡ τιμὴ ἀλλαχῶς φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε σκηνήν, τὴν τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθη καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως χαλεπῷ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς καὶ τῷ ἐμῷ λόγω πείσθητι, μήπως σοι οὐ βοηθήσωσιν ὁπόσοι θεοὶ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ὀλύμπω ἐνταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπροζσ⟩πελάστους δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο αὐτῶ. Ἐχθρότατος δὲ τῶ Ἁχιλλεῖ ὑπῆρχε· λίαν δὲ καὶ τῶ Ὀδυσσεῖ· τούτους νὰρ ἐκακολόνει· τότε δὴ πάλιν τῶ ἐνδόξω ὄσος ὁ τοῦ Τελαμῶνος, ἀλλὰ καταπολὺ ἐλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς ελληνας· γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ Τενθρηδόνος υίός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κινησίφυλλον καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστής· ἀνδράδελφος δὲ ἐμοῦ τῆς ἀναιδεστάτης ὑπῆρχεν, ἐάν ποτε ἦν.» Οὕτως εἶπεν ἡ Ἑλένη· τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν, ἐπειδὴ λίαν αὐτῶ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπειψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ἀλλ΄ κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν μὲν φεύγειν, ότὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας ὁπότε ὁ Ἁχιλλεὺς ὠργίζετο· οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν Έλλήνων μετὰ τὸν ἄψογον Ἀχιλλέα Πηλέως υἱόν· ἀλλὰ ἀσθενὴς ὑπῆρχεν, ὀλίγος δὲ λαὸς αὐτῶ ἠκολούθει. Οἵτινες δὲ δὴ τὴν Νίσυρον ὤκουν καὶ τὴν Κάρπαθον ύπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῆ τε σῆ δυνάμει καὶ τῆς μάχης μιγείης. Ἀλλὰ λίαν οἱ Τρῶες δειλοί εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν· ἀλλ´ ὁ βασιλεὺς διέταξεν ὁ Ὀιλῆος ἐκ παλλακῆς υίός, δή ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων ἀνετράφησαν ἀνδρῶν ἰσχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο, τοῖς Κενταύροις τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις, καὶ κακῶς τὸν Ταλθύβιον καὶ τὸν Εὐρυβάτην προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Κορώνου Καινείδαο τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπῆρχον. Ὁ δὲ Γουνεὺς ἐκ τῆς Κύφου ἤνανεν εἴκοσι καὶ δύο νῆας τούτω δὲ οἱ Ἐνιῆνες κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὄσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι ελληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα θεασάμενος ἀνηρώτα ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα παρεγένοντο ὅπου αἱ ἀριστεραὶ πῦλαι ὑπῆρχον. Οὖτοι δὲ περὶ τὸν Πρίαμον καὶ τὸν Πάνθον καὶ τὸν Θυμοίτην καὶ τὸν Λάμπον καὶ τὸν έπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις μέλαινα συνῆλθον. Οὖτοι δὴ ἡνεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λένε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων. τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχηγοὶ ὑπῆρχον· τὸ δὲ πλῆθος οὐδαμῶς ἄν ἐγὼ δυνήσομαι λέξαι οὐδὲ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν, οὐδὲ ἐάν

ναυσί, ἀρτίως δὲ δὴ οὐ βούλονται εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· ώχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἰὸν τοῦ Ἀτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς

ὑπέρ { I+Prep } 12

ὑπεισέρχομαι { V } 2

17174 PARA 3 241

15030 PARA 3 36

14174 PARA 2 831

6434 PARA 2 20 6832 PARA 2 59 10496 PARA 2 426 18188 PARA 3 337

έν τῃ σκηνῃ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, ὄντινα πάνυ ἐκ τῶν

καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν ἔγγιστα ώμοιοῦτο· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον· μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὰ μηρία ὀστᾶ κατεκάη καὶ τῶν ἐντοσθίων ίππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην⋅ φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ αὐτῶ ἐν τῆ ἔχων οἱ δύο υἱοὶ Μέροπος τοῦ ἀπὸ Περκώτης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἠπίστατο τὰς μαντείας, οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην

15279 PARA 3 59 «Ὠ Έκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία ὡς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς 7769 PARA 2 155 τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον 12849 PARA 2 689 διετέλει ἐν ταῖς ναυσὶν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὀρνιζόμενος ὑπὲρ τῆς κόρης τοῦ Βρισέως τῆς καλλίτριχος, ἥντινα ἐκ τῆς Λυρνησσοῦ ἐξαίρετον ἔλαβε 3982 PARA 1 393 υίοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός⋅ παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ 8528 PARA 2 230 σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δῶρα, ὄντινα ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα τῶ καθαρῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν θύσαι καὶ εὔξαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ τὸν θεὸν ἐξευμενισώμεθα, ἀρτίως τοῖς Ἔλλησι πολλῶν στεναγμῶν 4514 PARA 1 444 ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οἱ Ἑλληνες ἐπεὶ 577 PARA 1 56 ύπεράνωθεν {I+AdvPr} 1 8410 PARA 2 218 χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν κεφαλήν, ἀραιὰ δὲ τρίχωσις ἐπήνθει καὶ ἐπέκειτο Ύπέρεια { N+Prop } 1 οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον εἶχον, καὶ οἵτινες εἶχον καὶ κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, οἵτινες δὲ καὶ τὸ Ἀστέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν 13270 PARA 2 734 ὑπερέχω { 🗸 } 5 16861 PARA 3 210 ἐμίχθησαν, σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ 2646 PARA 1 258 μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῆ βουλῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπερέχετε, περισσῶς δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πείσθητέ μοι· ἀμφότεροι δὲ νεώτεροι ἐστὲ 9696 PARA 2 350 ή ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν 7409 PARA 2 116 πολὺν λαὸν ἀπώλεσα· ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῶ Διὶ ἔοικεν τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν πόλεων τείχη κατέλυσε καὶ ἔτι βοῦν ἔθυσεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἁγαμέμνων λιπαρὸν πενταέτη τῷ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἐκάλει δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἀρίστους πάντων τῶν 10247 PARA 2 403 Ύπερησία { N+Top } 1 11788 PARA 2 573 Σικυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἴτινες καὶ τὴν Ὑπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν ύπερηφανία { N+Com } 2 15785 PARA 3 107 αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῇ ὑπερηφανία καὶ τῇ παραβάσει τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ γὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αί έξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν 2087 PARA 1 205 ύπερήφανος { A } 1 15779 PARA 3 106 όπως τοὺς ὅρκους ποιήση ἐκεῖνος αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπιστοι, μή τις τῆ ὑπερηφανία καὶ τῆ παραβάσει τοὺς ὅρκους τοῦ Διὸς βλάψη ύπέρθυμος {Α} 1 13374 PARA 2 746 οὐ μόνος, ἄμα αὐτῶ Λεοντεὺς ὁ κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπερθύμου, ὄ ἐστι μεγαλοψύχου. Κορώνου Καινείδαο· τούτοις δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα ὑπερμαχέω { V } 2 μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις· ὄντως δὴ ποτὲ 4596 PARA 1 451 3981 PARA 1 393 μοι παρέσχον υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τιμήν. Ἀλλὰ σύ, ἐὰν δύνασαι, ὑπερμάχησον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδός· παραγενομένη δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ύπερνικάω { V } 1 11408 PARA 2 530 έλάσσων· καὶ μικρὸς ὑπῆρχε, λινοῦν θώρηκα ἔχων, τῷ δὲ δόρατι ὑπερενίκα ἢ ἐκεκόσμητο πάντας τοὺς Ἑλληνας· οἵτινες τόν τε Κῦνον ὤκουν Ὀποῦντα καὶ τὴν ύπερτίθημι { 🗸 } 1 10601 PARA 2 436 χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔργον τοῦ πολέμου ὅπερ δὴ ὁ θεὸς παρέξει ἡμῖν· ἀλλ΄ ἄγε, οἱ μὲν κήρυκες

```
ὑπηρέτης { N+Com } 2
3255 PARA 1 321
7350 PARA 2 110
ὑπισχνέομαι { V } 4
7371 PARA 2 112
```

προσεῖπεν, οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον κήρυκες καὶ σπουδαῖοι ὑπηρέται· «Ἀπέρχεσθε εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἀχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῖς Ἕλλησι προσεῖπεν· «՞Ω προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἕλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου μεγάλῃ βλάβῃ καὶ ἰσχυρᾳ ἐνέβαλλεν, ὁ

9067 PARA 2 286 15529 PARA 3 83 5265 PARA 1 514 ŰΠVΟς { N+Com } 7 βλάβῃ καὶ ἰσχυρᾳ ἐνέβαλλεν, ὁ κακοποιός, ὅστις πρότερον μὲν ἐμοὶ ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἤν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου Ἄργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καὶ οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται λόγον τινὰ λέξαι πρὸς ἡμᾶς ὁ περὶ τὴν κεφαλαῖαν ποικίλος Ἐκτωρ, ἢ ὁ κινῶν εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· «Άληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον

ἐκοιμῶντο δι΄ ὅλης τῆς νυκτός, τὸν δὲ Δία οὐδαμῶς κατεῖχεν ὁ ἡδὺς ὕπνος· ἀλλ΄ οὖτος ἐμερίμνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσῃ, ἀπολέσῃ δὲ καὶ μηδαμῶς σε λήθη ἀλλὰ καταλαβέτω, ὁπόταν σε ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφήσει.» Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα κοιμώμενον ἐν τῇ σκηνῇ, περιεκέχυτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀθάνατος ὕπνος· ἔστη δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως ὁμοιωθεὶς τῷ Νέστορι, τὴν ἰδίαν κοίτην, ὅπου καὶ πρότερον ἐκοιμᾶτο ὅτε αὐτὸν ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα Ἡρα. Οὕτως μὲν οὖτος δὴ εἰπὼν ἀποπετασθεὶς ἐπορεύθη, ἐμὲ δὲ ὁ ἡδὺς ὕπνος κατέλιπεν. Ἁλλ΄ ἄγε ἐὰν πῶς ἐστὶ, καθοπλίσωμεν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· πρῶτον μὲν τοῖς τε Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἑλλησι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἑξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ πάνυ τῷ ἐνδόξω Νέστορι κατά

19248 PARA 3 436

δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῆ Ὀδυσσεύς, είστήκει, ὑπ΄ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπήξας, τὸ δὲ σκῆπτρον οὔτε ὀπίσω τῆς πολυταράχου θαλάσσης ἐπὶ τῷ μεγάλω αἰγιαλῷ κτυπεῖ, ἠχεῖ δὲ ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ ὁ πόντος. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄπαντες ἐκαθέσθησαν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν καθέδρας πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ τὴν ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ τὴν Τεγέην ὤκουν καὶ τὴν ἐπέραστον Μαντινέην καὶ καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ πορθήσας πόλεις πολλὰς τῶν ὑπὸ Διὸς τραφέντων νεανιῶν. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Τληπόλεμος ἀνετράφη ἐν τῷ καλῶς ισοετεῖς, ὁμήλικας, οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὡς ὑπὸ στάθμη· ταύτας ἐν Πιερία ἐθρέψατο ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ό Ἀκάμας μάχης ἐπιστήμονες ἁπάσης. Οἵτινες δὲ τὴν Ζέλειαν ὤκουν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης, πλούσιοι, πίνοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ ὄστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων ίεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς τελείας θυσίας, ὑπὸ τῆ καλῆ πλατάνω, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων έκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἀτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων κοῖλαι νῆες ἐν τάξει ἐπορεύοντο. Οἴτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ ύπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῷ τῷ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἂν αὐτὸν όπόσον ὰφίησι λίθον, τουτέστιν ὅσον λίθου βολή· οὕτως δὴ καὶ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων κονιορτὸς ἀελλώδης διηγέρθη πορευομένων· πάνυ δὲ ταχέως διὰ τῆς ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ τῆς στρουθοῦ νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν Έλληνας· ἔπνιγε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος καὶ πολύραφος λῶρος ὑπὸ τὸν ἁπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῶ τῷ Ἁλεξάνδρω, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως· μήπως ταχέως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δόρατος ἀποθάνης.» Ταύτην δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε·

14324 PARA 2 847 δὲ ἀρχηγὸς Κικόνων ἦν τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς Τροιζήνου τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθραμμένου Κεάδου. Πάλιν δὴ Πυραίχμης ἦγε Παίονας τοὺς ἐπικαμπῆ τόξα 2482 PARA 1 242 δὲ οὐδαμῶς δυνήση καί περ θλιβόμενος βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν 19183 PARA 3 429 εἶπεν· «Παρενένου ἐκ τοῦ πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεὶς. ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ 13707 PARA 2 781 πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν ΰφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου∙ οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας 8891 PARA 2 268 14515 PARA 2 866 οὓς ἐγέννησεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας ἠγάγοντο τοὺς ὑπὸ τῷ Τμώλῳ ὄρει γεγονότας. Νάστης πάλιν τῶν Καρῶν καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οὓτω πολὺ ἐπικερδὲς καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες 15096 PARA 3 42 7714 PARA 2 150 οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι δὲ ἀλλήλοις 16019 PARA 3 128 Έλλήνων, οὕστινας ἐπάθλους ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ 14593 PARA 2 874 14446 PARA 2 860 τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῆ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον ύποβάλλω { V } 1 2959 PARA 1 292 χάριν αὐτῶ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον ἀπεκρίναντο ὁ ἔνδοξος Ἁχιλλεύς· ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ύποβαστάγματα { N+Com } 1 7760 PARA 2 154 εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἂν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ύποβλέπω { V } 3 8677 PARA 2 245 ταχέως παρίστατο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς, καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ Απόλλωνα ἐξιλεώση τὰς ἱερὰς θυσίας ποιήσας.» Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν 1487 PARA 1 148 1071 PARA 1 105 αὐτοῦ τῷ λάμποντι πυρὶ ὁμοιοῦντο· τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεἰ ύπονένειον { N+Com } 2 18580 PARA 3 372 τὸν ἀπαλὸν τράχηλον, ὅστις λῶρος αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὑπὸ τὸ ὑπογένειον αὐτοῦ συνσφίγγων, τὴν περικεφαλαῖαν ἐξῆπτο, ἔσφικτο. Καὶ δὴ ἂν αὐτὸν εἴλκυσεν 5140 PARA 1 501 καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐπελάβετο τῆ ἀριστερᾶ, τῆ δὲ δεξιᾶ ἐκ τοῦ ὑπογενείου κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ύποδέχομαι { V } 1 4410 PARA 1 434 ἔθηκαν δὲ αὐτὰ ἐν τῆ μελαίνη νηί, τὸ δὲ κατάρτιον εἰς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὸ τόπον τοῖς σχοινίοις διαχαλάσαντες προσεγγίσαι ἐποίησαν ταχέως, ύποδέω (–δήσω) { V } 1 6675 PARA 2 44 δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ ὑπόδημα { N+Com } 2 6677 PARA 2 44 ίμάτιον· ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς 18105 PARA 3 330 ό ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ σιδηρὰ ὑποδήματα περὶ ταῖς κνήμαις αὐτοῦ περιεβάλετο τὰς καλὰς κνημίδας ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς αὐτοῦ ὑποκάτω {I+AdvPr} 1 4968 PARA 1 486 τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο κατά τε τὰς ύποκάτωθεν { I+Adv } 2 7712 PARA 2 150 δημηγορία ἐκινήθη· οὖτοι δὲ ἐν θορύβω ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτῶν ὄρμων, ὑποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο· οὖτοι

17576 PARA 3 278 καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα ύπόκειμαι { V } 1 9313 PARA 2 312 τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ τέκνα ἐγέννησεν∙ ἐκεῖσε δὲ { **V** } 1 ύποκρατέω 15007 PARA 3 34 ύπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους. ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ὼχρίασις ύπολαμβάνω { V } 14 18807 PARA 3 392 κοιταρίοις. τῶ κάλλει λάμπων καὶ τοῖς ἱματίοις κεῖται· οὐδαμῶς δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν. ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη 18816 PARA 3 393 μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες, ὑπολαβόντες ἀριστέα σε καὶ πρόμαχον εἶναι, διότι καλόν σοι τὸ τῆς μορφῆς εἶδος ἔπεστιν, 15110 PARA 3 44 2999 PARA 1 296 μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν σὲ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. Ἀλλ´ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου 788 PARA 1 78 όπως μοι προθύμως καὶ λόνοις καὶ ἔρνοις βοηθῆσαι· ὄντως νὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς ὀρνὴν ἐμβαλεῖν, ὅστις μενάλως πάντων τῶν Ἑλλήνων κρατεῖ καὶ αὐτῶ Διὸς γνώναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ύπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα 9692 PARA 2 350 έπὶ πᾶσι βασιλεύειν, καὶ πᾶσι προστάσσειν, εἰς ἄτινα οὐ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω· ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῶ 2938 PARA 1 289 614 PARA 1 59 ποσὶν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ 1715 PARA 1 170 οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς καμπυλοπρύμναις ναυσὶν, οὐδαμῶς δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ 4341 PARA 1 427 τοῦ Διός, καὶ δὴ αὐτὸν παρακαλέσω καὶ αὐτὸν δὴ πεισθῆναι μοι ὑπολαμβάνω.» Οὕτως δὴ εἰποῦσα ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀρνιζόμενον κατὰ τὴν ἄν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιντο τοῦ κιρνῶντος αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐγὼ ὑπολαμβάνω πλείους εἶναι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων τῶν Τρώων, οἴτινες κατὰ τὴν πόλιν 7511 PARA 2 129 πρωινή γάρ σοι παρεκαθέσθη καὶ τῶν γονάτων ἐπελάβετο· ταύτη σε ὑπολαμβάνω συνθέσθαι ἐπ΄ ἀληθεία ὅπως τὸν Ἁχιλλέα τιμήσης καὶ ἀπολέσης πολλοὺς ἐπὶ 5695 PARA 1 558 2083 PARA 1 204 τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως; Ἀλλ΄ ἐξείπω δή σοι, ὅπερ καὶ τελειωθῆναι ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ 7404 PARA 2 116 "Άρνος πορευθῆναι, ἀφ΄ οὖ τὸν πολὺν λαὸν ἀπώλεσα∙ ἀλλ΄ οὕτως ὑπολαμβάνω τῶ Διὶ ἔοικεν τῶ ὑπερέχοντι τῆ δυνάμει προσφιλὲς εἶναι, ὅστις δὴ πολλῶν ύπομένω { V } 4 15196 PARA 3 52 καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῶ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἂν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν 5985 PARA 1 586 αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς 16295 PARA 3 157 εὐόπλους Έλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως 13146 PARA 2 721 ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν τῇ νήσῳ ἔκειτο ἰσχυροὺς πόνους ὑπομένων ἐν τῇ Λήμνῳ τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ὅπου αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἕλληνες τῷ ἕλκει ὑπομονητικός { **A** } 1 13320 PARA 2 740 λευκόγειον πόλιν Όλοοσσόνα, τούτων πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ ὁ υἱὸς τοῦ Πειρίθου ὄντινα ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεύς· ὅντινα δὴ ύπονοέω { 🗸 } 1 5725 PARA 1 561 ό τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «՞Ω κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὅμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ύποπίπτω { V } 1 9311 PARA 2 312 πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἤτις τὰ τέκνα ύποπτεύω { V } 1 15099 PARA 3 42 καὶ κρεῖττον ἦν ἡμῖν ἢ οὕτως ὕβριν σε εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὑποπτεύεσθαι καὶ μισεῖσθαι· ὄντως δὴ γελάσωσιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἔλληνες,

τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως ὑπέστενεν ἡ γῆ διερχομένων· πάνυ δὲ ταχέως ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου. τοῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος

{ N+Com } 2 ὑποστροφή 7776 PARA 2 155 8743 PARA 2 251

ὑπόσχεσις { N+Com } 2 9062 PARA 2 286 9688 PARA 2 349 { **V** } 4 ὑποτάσσω

2979 PARA 1 294 6869 PARA 2 62 16574 PARA 3 183 6485 PARA 2 25

ὑποχωρέω { **V** } 1 14998 PARA 3 33 Ypuivn { N+Top } 1

12169 PARA 2 616 "Υρτακος { N+Ant } 2

14239 PARA 2 838 ύστερος { A } 1

14228 PARA 2 837

16911 PARA 3 215

Διὸς ἄγγελος· οὖτοι δὲ συνηθροίζοντο. Ἐτετάρακτο δὲ ἡ δημηγορία, ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν μελλόντων καθεσθῆναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς Έλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ νῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ νῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀρνιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περί

δὴ τὸ Βουπράσιον καὶ τὴν "Ηλιδα τὴν μεγάλην ὤκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἥ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον

κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ήμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὑπέστρεφον ὁμοῦ ἄπαντες, ὁ δὲ Ζεὺς αὐτῶν προηγεῖτο· ἡ δὲ Θέτις τῶν ἐντολῶν οὐκ καὶ κατένευσεν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑποστρέψαι, ἀρτίως δὲ κακὴν βλάβην ἐν ἐμοὶ ἐβουλεύσατο καὶ παρακελεύεταί μοι δυσκλεῆ ἐπὶ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν καὶ τὸν θάνατον ἐκφύγωμεν ἐπειδὴ ὁ πόλεμος καὶ ἡ λυμικὴ νόσος δαμάζει έστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὤς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γαμετῆς θλίβεται σ[ὑν τῆ] νηὶ Άργους, τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντες τὴν καλῶς τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παίδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον ἢ εὐτρεπίζουσαν· ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγῳ· αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἀναστροφὰς καὶ ὁδούς, μὴ δὲ ὑποστρέψης τοῖς σοῖς ποσὶν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν άληθως πως ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλως ἢ κακως ὑποστρέψομεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Διατοῦτο δὴ τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνονι τῶ βασιλεῖ

πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἑλλησιν ὑπὲρ τὴν μοῖραν ἡ εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἡρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ

τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο ἐνταῦθα πορευόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱπποτρόφου καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰνιδούχου Διὸς ννῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω νὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει υίὸν

ὄντως γὰρ δὴ δειλὸς καὶ ἄνανδρος κληθείην, ἐὰν σοὶ εἰς πᾶν ἔργον ὑποταγήσομαι ὅπερ ἂν εἴπης· ἄλλοις δὴ ταῦτα παρακελεύου, μὴ δὲ ἐμοὶ πρόστασσε· οὐδαμῶς όλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι τὸν βουλευτικώτατον ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον· τοῦ γὰρ Διὸς εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή σοι πολλοὶ δεδαμασμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον ἄνδρα ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον

έκκλίνων. Καθάπερ δὲ ὅτάν τις δράκοντα θεασάμενος ὁπισθόρμητος ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς συμφύτοις καὶ βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους, ὑπεκράτησε δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ

Σηστὸν καὶ τὴν Ἅβυδον εἶχον καὶ τὴν θείαν Ἀρίσβην, τούτων πάλιν ὁ Ὑρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἅσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἅσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης ό Ύρτάκου παῖς ἡγεῖτο ὁ Ἄσιος ὁ ἔξαρχος τῶν ἀνδρῶν, Ἀσιος ὁ Ὑρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ

οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ ὁ πολύβουλος ἀνορμήσειεν καὶ ἀναστῇ Ὀδυσσεύς, εἰστήκει,

ύφαιμος { A } 1 8882 PARA 2 267 ὑφαίνω ⟨ ∨ ⟩ 1 318 PARA 1 31 ύφαιρέω { V } 1 7755 PARA 2 154 ύψηλός { Α } 13 14548 PARA 2 869 13983 PARA 2 811 11791 PARA 2 573 17849 PARA 3 305 11488 PARA 2 538 6720 PARA 2 48 12055 PARA 2 603 4074 PARA 1 402 14151 PARA 2 829 14406 PARA 2 855 10172 PARA 2 395 18715 PARA 3 384 10182 PARA 2 396 ύψηλόστεγος { A } 1 19132 PARA 3 423 ϋψος { N+Com } 2 3581 PARA 1 354 4964 PARA 1 486 ύψόω { **V** } 1 7721 PARA 2 151 φαίνω { **V** } 10 6294 PARA 2 5 9269 PARA 2 308 4876 PARA 1 477 2041 PARA 1 200 10796 PARA 2 456 5766 PARA 1 564

οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν ὕφαιμος δὲ μώλωψ, αίματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ πόρρωθεν τῆς ἑαυτῆς πατρίδος, ἐπὶ ἱστὸν πορευομένην καὶ ὑφαίνουσαν καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης μετέχουσαν ἢ εὐτρεπίζουσαν · ἀλλὰ ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ή δὲ βοὴ τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων· ὑφήρουν δὲ καὶ ἐλάμβανον τὰ ὑποβαστάγματα τῶν πλοίων. Καὶ τότε δὴ ἄν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια· τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νάστης ἡγήσαντο, ὁ Νάστης ὁ ίππεῖς· πολὺς δὲ θόρυβος διεγήγερτο. Ἔστι δέ τις ἔμπροσθεν πόλις ὑψηλὴ καὶ γεώλοφος, ἐν τῶ πεδίω ἔξωθεν τῆς πόλεως περιτρέχεσθαι δυναμένη εἰς τά τε ό Ἄδραστος τὰ πρῶτα ἐβασίλευεν, οἴτινες καὶ τὴν Ύπερησίαν καὶ τὴν ὑψηλὴν Γονόεσσαν καὶ τὴν Πελλήνην εἶχον καὶ τὸ Αἴγιον ὤκουν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν ἄπαντα καὶ κνημίδας έχοντες Έλληνες έγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνεμώδη εἰς τοὐπίσω, ἐπεὶ οὐ καρτερήσω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον Ίστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν καὶ τὴν Δίου τὴν ὑψηλὴν πόλιν, οἵτινες καὶ τὴν Κάρυστον εἶχον, οἵτινες καὶ τὰ Στύρα ὤκουν, τούτων πάλιν νῆας τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. Ἡ μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἐαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς έπορεύοντο. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς Κυλλήνης ὑψηλὸν ὄρος, παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον, ὅπου οἱ ἐνγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καλέσασα εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὄντινα οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι Βριάρεων, οἱ δὲ ἄνδρες πάντες Αἰγαίωνα, οὖτος καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτύειαν ὤκουν καὶ Τηρείης τὸ ὑψηλότατον ὄρος, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὅ τε Ἄδραστος καὶ Ἅμφιος ὁ λινοῦν θώρακα ἔχων οἱ λαμπρὰ οἰκήματα ἄκουν καὶ Κρῶμναν καὶ τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς ὑψηλοτάτους Ἐρυθίνους. Πάλιν δὴ τῶν Άλιζώνων Ὀδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγεῖτο ἡγεμόνευον Οὕτως εἶπεν, οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλως ἐβόησαν καθάπερ τὸ κῦμα ἐν ὑψηλῶ αἰγιαλῶ, ὁπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τὴν Ἑλένην θέλουσα καλέσαι ἀπήρχετο· ταύτην δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῶ ὑψηλῶ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον· τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ όπότε ἀποκινήσει ὁ Νότος παραγενόμενος, ἐν προβεβλημένω καὶ ὑψηλῶ τόπω· τοῦτον δὲ οὐδέποτε κύματα ἐκλείπει τῶν παντοδαπῶν ἀνέμων, ὅταν ἢ ἐνταῦθα έτράπησαν, ἐπορεύθησαν, ἡ δὲ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν Ἑλένη εἰς τὸν ὑψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτη δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ΰψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως γάρ με ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μεγάλως τὴν μὲν ναῦν οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ ύποκάτωθεν δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς κουφιζόμενος καὶ ὑψούμενος ἵστατο∙ οὖτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο τῶν [ν]ηῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ

ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υίῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ ὀλέθρῳ πεμπόμενον πλατάνῳ, ὅπου ἔρρει τὸ καθαρὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὅντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τῆς νηός· ἡνίκα δὲ ἡ ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεγῶσα καὶ ῥοδόχρους ἐφάνη, καὶ τότε ἀνεφέροντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ πλατὺν τῶν Ἑλλήνων· τούτοις δὲ ἐγνώρισεν τὴν πολεμικὴν Ἁθηνᾶν· δεινοὶ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν· καὶ αὐτὴν προφωνήσας λόγους ταχὺς προσεῖπεν· «Τί δὴ ἐνταῦθα τοῦ ἀπὸ τῆς ὕλην ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους, πόρρωθεν δὲ ἡ λαμπηδών φαίνεται, οὕτως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἑὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ φαίνεται προσφιλὲς εἶναι· ἀλλὰ ἥσυχος καθέσθητι, καὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ πείσθητι, μήπως σοι οὐ

15407 PARA 3 71 μάχεσθαι· όποῖος δὲ ἐξ ἡμῶν νικήσει καὶ βελτίων τοῦ ἄλλου γένηται φανεὶς ἰσχυρότερος, τὰ κτήματα καλῶς πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ 14970 PARA 3 31 έθεάσατο ό τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς 9382 PARA 2 318 αὐτήν, τοῦτον τὸν δράκοντα διάδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν, ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἔπεμψεν· λίθον νὰρ αὐτὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιὰ βουλευομένου ἐποίησεν· 9442 PARA 2 324 κεφαλὰς κομῶντες "Ελληνες; ἐν ἡμῖν μὲν τοῦτο τὸ σημεῖον τὸ μέγα φανῆναι ἐποίησεν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς, βραδὺ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον, οὖτινος ἡ Φαιστός { N+Top } 1 καὶ τὴν Λύκτον καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν λευκόνειον Λύκαστον καὶ τὸν Φαιστὸν καὶ τὸ Ῥύτιον, τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις, καὶ ἄλλοι οἵτινες Κρήτην τὴν έκατόν 12470 PARA 2 648 φάλος { N+Com } 1 18626 PARA 3 376 ἀποκτανθέντος, διέκοψε· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἡ τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, ὁμοῦ ἠκολούθει τῆ ἰσχυρᾶ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ φανεροποιέω { V } 2 887 PARA 187 ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Ἔλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις 9726 PARA 2 353 μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα φανεροποιών. Διατοῦτο δὴ μηδαμώς τις πρότερον σπουδαζέτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ φανερός { Α } 2 16881 PARA 3 212 ό Όδυσσεύς· ἀλλ΄ όπόταν δὴ λόγους καὶ βουλεύματα ἐν πᾶσι φανερὰ ἐποίουν, ὁ μὲν Μενέλαος συντόμως καὶ ἐσπευσμένως ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν 19462 PARA 3 457 ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ὁμοῦ σὺν αὐτῆ ἀπόδοτε, φανερόω { V } 1 7461 PARA 2 122 έπ΄ ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, τὸ δὲ τέλος τοῦ πολέμου οὐδαμῶς πεφανέρωται. Ἐάν περ γὰρ βουλοίμεθα οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τρῶες ὅρκους πιστοὺς δι΄ ἐντόμων Φάρη { N+Top } 1 11861 PARA 2 582 Οὖτοι δὲ κατώκουν τὴν βαθυτάτην Λακεδαίμονα καὶ πλατεῖαν, τήν τε Φάρην καὶ τὴν Σπάρτην πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν Μέσσην καὶ τὰς Βρυσειὰς ὤκουν καὶ Φείδιππος { N+Ant } 1 Κῶν πόλιν Εὐρυπύλην καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, τούτων πάλιν ὅ τε Φείδιππος καὶ ὁ Ἅντιφος ήγοῦντο οἱ τοῦ Θεσσαλοῦ δύο υἱοὶ Ἡρακλέος παιδὸς τοῦ βασιλέως 12747 PARA 2 678 Φενεός { N+Top } 1 12072 PARA 2 605 ὅπου οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες, οἵτινες καὶ τὸν Φενεὸν ὤκουν καὶ Ὀρχομενὸν τὸν πολλὰ θέρματα ἔχοντα καὶ τὴν Ῥίπην καὶ τὴν Στρατίην καὶ Φεραί { N+Top } 1 13045 PARA 2 711 τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὰς Φερὰς εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην τὴν Βοίβην καὶ τὰς Γλαφυρὰς καὶ τὴν καλῶς Φέρης { N+Ant } 1 13535 PARA 2 763 ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ἄρισται ἦσαν τοῦ Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εὔμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας ὡς ὄρνιθας, ὁμοιότριχας φέρω { **V** } 18 17231 PARA 3 247 ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ⋅ ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ 6039 PARA 1 592 ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῷ δῦναι τὸν ἤλιον κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς 17218 PARA 3 245 γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν θεῶν τὰ πιστὰ ὁρκομόσια ἔφερον, δύο ἄρνας καὶ τὸν εὐφραντικὸν οἶνον, τῆς γῆς καρπὸν, ἐν αἰγείω ἀσκῶ· ἔφερεν δὲ καὶ 14245 PARA 2 838 τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος ὁ Ύρτάκου παῖς ὂν ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ θερμοὶ ἢ ταχεῖς καὶ μεγάλοι, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. Ὁ δὲ Ἱππόθοος ἦγε οἵτινες γὰρ πρότερον ἐπαλλήλοις τὸν πολλῶν δακρύων αἵτιον ἔφερον πόλεμον ἐν τῶ πεδίω τοῦ ὀλεθρίου ἐπιθυμοῦντες πολέμου, οὖτοι δὴ ἀρτίως 16059 PARA 3 132 13600 PARA 2 770 οὖτος γὰρ κατὰ πολὺ κρείττων ἦν ἁπάντων, καὶ οἱ ἵπποι δὲ οἵτινες ἔφερον τὸν ἄψογον Πηλέως υἱὸν Ἁχιλλέα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπύλαις πρύμναις

φήμη { N+Com } 3 6650 PARA 2 41 7174 PARA 2 93 11111 PARA 2 486 φημί { **V** } 9

17890 PARA 3 310 18370 PARA 3 355 5394 PARA 1 528 2227 PARA 1 219

Άλλὰ ταῦτα μὲν μεταβουλευσόμεθα καὶ πάλιν, ἀρτίως δὲ φέρε ναῦν μέλαιναν έλκύσωμεν εἰς τὴν ἔνδοξον θάλασσαν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας Ό δὲ Έκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε ταχέως καὶ ἄρνας φέρειν καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μεγάλως βασιλεύων Ἁγαμέμνων τὸν έπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ προσφιλεστάτω ἡμῶν πατοὶ τῶ Διὶ χάριν φέρειν. ὅπως μὴ πάλιν κακολονήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη: ώς πέλεκύς ἐστιν ἀκαταπόνητος, ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται καὶ φέρεται ὑπὸ ἀνδρὸς διὰ ξύλου, ὅστις μετὰ τέχνης τὸ πρὸς κατασκευὴν νηὸς ἐπιτήδειον ξύλον έπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν ἐνταῦθα δὴ ἡ Ἑλένη ἐκάθισεν, ἡ κόρη τοῦ αἰγιδούχου Διός τοὺς δὲ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῷ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν πηγὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς ἐθύομεν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὰς Έλλήνων θέλων λυτρώσασθαι τὴν έαυτοῦ θυνατέρα καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Όλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ὤμων πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις προκατήρξατο λένειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν ψέρων, τῆ λευκοβραχιόνω Ἡρα· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔρνα νενήσονται καὶ

δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῶ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς

δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἁχιλλεύς Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς έβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν έλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῆ ὁ έγελασαν· οὕτως δέ τις εἶπεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ θεασάμενος· «Φεῦ παπαί, ὄντως δὴ πολλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀγαθὰ εἰργάσατο εἰς συμβουλίας ἀγαθὰς δὲ μεταταῦτα εἶπεν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικώτατος Νέστωρ· «Φεῦ παπαί, ὄντως παισὶν ὁμοιούμενοι συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς ύποστροφὴ ἐγένετο, εἰ μὴ ἡ Ἅρα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγον εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς τέκνον ἀκαταπόνητον, οὕτως καινῶς καὶ ἀπράκτως εἰς τὸν

δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μὲν ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀπόπειραν ποιήσω καθὼς προσῆκον ἐστίν, καὶ φεύγειν αὐτοὺς σὺν ταῖς πολυκαθέδραις ναυσὶ παρακελεύσω· ὑμεῖς δὲ ἄλλος ἄλλοθεν ό λαμπρότοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρας θηλείας, ἐπισταμένας ότὲ μὲν φεύγειν, ὁτὲ δὲ διώκειν πολεμικόν. Τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν μεγάλως ὑπῆρχεν ὁ Τελαμώνιος Αἴας τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην αὐτῶν καὶ πατρικὴν γῆν φύγετε ἐν ταῖς ὑμῶν ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις ἐμπεσόντες, καταλίποιτε δὲ καύχημα τῷ παρεγενόμεθα. Άλλ΄ ἄγε καθώς ἄν ἐγὼ εἴπω ἄπαντες πεισθώμεν· φύγωμεν σὺν ταῖς ἡμῶν ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν καὶ πατρικὴν γῆν· οὐδαμῶς γὰρ καὶ εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πατρικὴν αὐτῶν γῆν οἱ Ἑλληνες φύγωσιν ἐπὶ τὰ πλατέα νῶτα τῆς θαλάσσης, καταλίποιεν δὲ εἰς καύχημα τῶ Πριάμω καὶ τοῖς

μάχας. Ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου, ἐξηγέρθη θαυμαστὴ δὲ αὐτὸν περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἁπαλὸν δὲ χιτῶνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ έν τάξει κατὰ συστροφὰς εἰς τὴν δημηνορίαν· ἐν αὐτοῖς δὲ θεία φήμη καὶ κληδὼν διηνείρετο διενείρουσα αὐτοὺς τοῦ πορεύεσθαι ἡ τοῦ Διὸς ἄννελος· οὖτοι δὲ καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν ἐστὲ καὶ πάντα γινώσκετε, ἡμεῖς δὲ δόξαν καὶ φήμην μόνην ἀκούομεν καὶ οὐδαμῶς τί ἄλλο ἐπιστάμεθα, οἵτινες δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ

θεοὶ όποίῳ ἐκ τῶν δύο τοῦ θανάτου τὸ τέλος μεμοιραμένον ἐστίν.» Ἐφη, εἶπεν, καὶ εἰς τὸ ἄρμα τοὺς ἄρνας ἔθετο ὁ ἰσόθεος ἀνήρ, ἀνέβη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένω παράσχη καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον αὐτοῦ δόρυ καὶ ἔτρωσε τὸν υίὸν τοῦ οὐδὲ ἀτελείωτον ὕπαρ, ὅπερ ἄν τῇ κεφαλῇ μου ἐγὼ κατανεύσω.» Ἔφη εἶπεν καὶ ταῖς μελαίναις αὐτοῦ ὀφρύσιν ἐπένευσεν ὁ υἰὸς τοῦ Κρόνου· αἱ δὲ ἀθάνατοι έστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ ὑπακούουσιν.» Ἔφη εἶπον, καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω 18538 PARA 3 369 19349 PARA 3 447 17710 PARA 3 292 13939 PARA 2 807 13726 PARA 2 783 Φήρ { N+Prop } 1 13346 PARA 2 743 φθάνω { **V** } 1 14815 PARA 3 15 $\varphi\theta\epsilon i\rho \{ N+Com \} 1$ 14534 PARA 2 868 φθείρω { V } 1 14190 PARA 2 833 $\Phi\theta$ ia { N+Top } 3 1556 PARA 1 155 12793 PARA 2 683 1698 PARA 1 169 $φθογγή {N+Com}$ 1 13799 PARA 2 791 φιλέω { **V** } 4 12657 PARA 2 668 8194 PARA 2 197 2133 PARA 1 209 1995 PARA 1 196 φιλία { N+Com } 9 19417 PARA 3 453 19335 PARA 3 445 8549 PARA 2 232

18364 PARA 3 354

17316 PARA 3 256

15427 PARA 3 73

15654 PARA 3 94

18027 PARA 3 323 19298 PARA 3 441

έξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχούσης, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, καὶ προηγεῖτο τῆς ἐπὶ κοίτην ὁδοῦ· ὁμοῦ δὲ σὺν αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἡκολούθει. Καὶ τιμωρίας ἐνταῦθα μένων, ἔως οὖ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καταλάβω.» Ἔφη, καὶ τοὺς λαιμοὺς τῶν ἀρνῶν ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ ὧν ἄνπερ ἄρχῃ, τούτων ἀφηγείσθω διατάξας τοὺς πολίτας.» Οὕτως ἔφη, ὁ δὲ Ἐκτωρ οὐδαμῶς τῆς θεᾶς τὸν λόγον ἡγνόησεν, εὐθέως δὲ διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν γῆν μαστίζῃ ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἔνθα φασὶ τοῦ Τυφῶνος εἶναι τὰς κοίτας ἢ τὰς οἰκίας· οὕτως δὴ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τούτων μεγάλως

Πειριθόῳ ἐγέννησεν ἡ ἔνδοξος Ἱπποδάμεια τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτε τοὺς Φῆρας ἐτιμωρήσατο τοὺς δασεῖς, τούτους δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξέωσε καὶ τοῖς Αἰθίκεσσι

δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ ελληνες ἐπειδὰν πορευόμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἔφθασαν, τοῖς μὲν Τρῶσι πρόμαχος ἦν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν

καθηγήσατο τῶν ἀγριοφώνων, οἴτινες τὴν Μίλητον εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολύφυλλον καὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ

οὐδὲ τοὺς ἰδίους παῖδας εἴα πορεύεσθαι εἰς τὴν μάχην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· οὖτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο· αἱ γὰρ θανατηφόροι μοῖραι τοῦ ὀλεθρίου

τὰς ἐμὰς βοῦς ἀπήλασας οὐδὲ τοὺς ἵππους μου, οὐδέποτε δὲ ἐν τῆ Φθία τῆ μεγαλοβώλῳ καὶ εὐγείῳ τῆ τοὺς ἄνδρας τρεφούση τὸν καρπὸν ἔβλαψαν, ἐπειδὴ λίαν οἵτινες τὴν Ἁλόπην καὶ οἵτινες τὴν Τρηχῖνα κατώκουν, καὶ οἵτινες τὴν Φθίαν εἶχον καὶ τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν Ἑλλάδα, Μυρμιδόνες δὲ οὖτοι ἐκαλοῦντο καὶ αὐτὸ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν, Νῦν δὲ ἄπειμι εἰς τὴν Φθίαν, ἐπειδὴ κατὰ πολύ μοι προσφιλές ἐστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι ταῖς

έγγὺς δὲ στᾶσα εἶπεν ἡ ταχύπους Ἱρις· ὡμοιώθη δὲ κατὰ τὴν φθογγὴν υἱῷ τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτῃ, ὅστις τῶν Τρώων κατάσκοπος ἐκάθιζε τῇ τῶν ποδῶν

λύπας πεπονθώς· τριχῶς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ βασιλέων μεγάλη ἐστίν, ἡ γὰρ τιμὴ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.» Ὅντινα δὴ δημοτικὸν ἄνδρα ἐθεάσατο καὶ δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῇ ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῇ χειρί ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῇ ἑαυτῆς ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν

τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ, οὐδαμῶς γὰρ τῇ φιλίᾳ αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι γὰρ ἐξ ἴσου ἑμισεῖτο τῇ μελαίνῃ θανατηφόρῳ ταῖς θαλασσοπλόοις ναυσί, ἐν δὲ τῇ νήσῳ τῇ Κραναῇ ἐμίγην σοι τῷ φιλίᾳ καὶ τῷ κοίτῃ, καθώς σου νῦν ἐπιθυμῶ καὶ ἐμὲ ἡ γλυκεῖα ἐπιθυμία καταλαμβάνει.» Ἔφη, ἀγάγω ἢ ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε γυναῖκα νέαν, ἵνα ταὐτην τῇ φιλίᾳ μίγνυσαι, ἤντινα αὐτὸς ἄποθεν κατέχεις; οὐδαμῶς πρέπον σοι ἐστὶν ἀρχηγὸν ὄντα ἐπὶ ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις φιλίαν ἐπὶ ξένῳ παράσχῃ καὶ ἐνδείξηται.» Ἔφη εἶπεν, καὶ σείων προέπεμψε τὸ μακρυπόρευτον τῷ δὲ νικήσαντι ἡ γυνὴ καὶ τὰ κτήματα ἐπακολουθήσει· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς ποιησάμενοι κατοικοῦμεν ἐπὶ τὴν Τροίαν μεγαλόβωλον καὶ εἴψειον, τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα ἀγέσθω· οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ Ἑλληνες φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι οἱ μὲν Τρῶες ἐν τῇ Τροίᾳ τῇ μεγαλοβώλῳ κατοικεῖτε, οἱ πάντα λαβὼν καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ ἀγέτω· οἱ δὲ λοιποὶ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενο.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἄπαντες ἐπ΄ ἄκρας ἡσυχίας κατελθεῖν ἐπὶ τὸ οἴκημα τοῦ Ἅιδου ἔσω, ἡμῖν δὲ πάρασχε φιλίαν καὶ τοὺς ὄρκους ἡμῶν πιστοὺς γενέσθαι.» Οὕτως δὴ εἶπον· ἐκίνει δὲ καὶ ἔσειε τοὺς νικήσω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ πρὸς βοήθειαν. Άλλ΄ ἄγε ἡμεῖς εἰς φιλίαν τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν,

```
φιλόγελως { Α } 1
19142 PARA 3 424
Φιλοκτήτης { N+Ant } 2
13111 PARA 2 718
13182 PARA 2 725
φιλονεικέω { V } 1
59 PARA 16
φιλονεικία { N+Com } 7
15584 PARA 3 87
1784 PARA 1 177
14725 PARA 3 7
3233 PARA 1 319
15709 PARA 3 100
9964 PARA 2 376
2140 PARA 1 210
φιλονικέω { V } 5
8365 PARA 2 214
8697 PARA 2 247
2819 PARA 1 277
5865 PARA 1 574
9617 PARA 2 342
φιλονικία { N+Com } 1
80 PARA 18
φιλοπόλεμος { Α } 14
13679 PARA 2 778
19219 PARA 3 432
15610 PARA 3 90
15200 PARA 3 52
15386 PARA 3 69
14877 PARA 3 21
17087 PARA 3 232
```

17294 PARA 3 253

16100 PARA 3 136

19200 PARA 3 430

ύψηλόστεγον οἶκον ἐπορεύετο· ταύτῃ δὲ δὴ τὸν θρόνον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἄφροδίτη ἐξ ἐναντίας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ θεὰ φέρουσα κατέθηκεν· ἐνταῦθα δὴ ἡ καὶ τὴν Μελίβοιαν εἶχον καὶ Ὀλιζῶνα τὴν τραχεῖαν, τούτων δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀρχηγὸς ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἔμπειρος τῶν ἑπτὰ πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστῳ ταχέως δὲ ἔμελλον μνημονεύειν οἱ Ἑλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τοῦ Φιλοκτήτου βασιλέως. Οὐ μὴν οὐδὲ οὖτοι ἄνευ ἀρχηγοῦ ὑπῆρχον, ἐζήτουν γε μὴν ἀρχηγόν·

Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος

ἔχοντες Ἑλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας παρακελεύεται τὰ τῶν σὺν Διὸς γνώμη τεθραμμένων βασιλέων· διὰ παντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλής ἐστι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τοὺς ἄνδρας φέρονται. Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν κατὰ τὸ στρατόπεδον· οὐδαμῶς ὁ Ἁγαμέμνων ἐπαύετο τῆς φιλονεικίας, ἤντινα πρῶτον τῷ Ἁχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον καὶ καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ΄ οὖ πολλὰ κακὰ πεπόνθατε ἔνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ ἔνεκα τῆς τοῦ Ἁλεξάνδρου γενομένης καταρχῆς εἰς ἀρπαγήν· ἐξ ἡμῶν δὲ ἐμοῦ ἤγουν τὴν τροφήν, λύπας παρέσχεν, ὅστις με ἐπὶ ἀπράκτους φιλονεικίας καὶ ἐπὶ ὕβρεις ἐμβάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἁχιλλεὺς ἐμαχέσθημεν ἔνεκα τῆς κόρης ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον

ἀπρεπεῖς πολλοὺς ἠπίστατο ματαίως δὲ καὶ οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἐφιλονείκει τοὺς βασιλεῖς, ἀλλ΄ ὅπερ ἂν τῷ Θερσίτῃ ἔδοξε καλὸν εἶναι τοῦτο τοῖς Ἕλλησι καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ἴσως ἔτυχε τιμῆς καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε· οὐδαμῶς δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀγαθῆς καὶ αἱ δεξιώσεις, ἐν αἶς ἐτεθαρρήκειμεν· ματαίως γὰρ τοῖς λόγοις φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὐρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ

Άγαμέμνων καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. Τίς δὴ αὐτοὺς ἐκ τῶν θεῶν τῇ φιλονεικίᾳ συνέβαλε μάχεσθαι; Τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς ὁ υἱὸς ὁ Ἀπόλλων· οὖτος γὰρ τῷ

ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐκ δευτέρου μαχεσθῆναι ἐξεναντίας· ἀλλά σε ἐγὼ παρακελεύομαι τοῦ ἀποθέσθαι ἐπὶ τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ γῇ, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸν καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον ἐν τῷ μέσῳ μόνους περὶ τῆς Ἑλένης καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς δὲ αὐτῷ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον Καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον; μάθοις ἄν ὁποίου ἀνδρὸς ἔχεις ἀκμαῖαν καὶ νέαν γυναῖκα· οὐδαμῶς καθεσθῆναι ποίησον, μετὰ ταῦτα δὲ ἀμὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον συμβάλετε περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς μάχεσθαι· ὁποῖος ἐν τῇ δεινῆς καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν ἐξενοδόχησεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ, ὁπότε ἀπὸ τῆς Κρήτης παρεγένετο. Ἁρτίως δὲ τὸν ἄρκους πιστοὺς ποιήσητε· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς αὐτῶν δόρασι περὶ τῆς γυναικὸς μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ αὐτῶν δόρατα πεπηγμένα εἰσίν· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁλέξανδρος καὶ ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος τοῖς μακροῖς δόρασι περὶ τοῦ μαχεσθῶσιν· τῷ δὲ νικήσαντι πρότερος ἀνὴρ ὑπῆρχεν· ὄντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ φιλοπόλεμου Μενελάου τῇ τε σῇ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄

17868 PARA 3 307 19412 PARA 3 452 16829 PARA 3 206 $φίλος {A} > 5$ 6796 PARA 2 56 18657 PARA 3 378 18903 PARA 3 402 3855 PARA 1 381 15152 PARA 3 47 φιλοφρονέομαι (–έω) { V } 1 16839 PARA 3 207 φιλοχρήματος { A } 1 1246 PARA 1 122

19460 PARA 3 457

φλιά { N+Com } 1 6029 PARA 1 591

φλόος { N+Com } 1 2422 PARA 1 237

φοβερός { Α } 5

495 PARA 1 49 9405 PARA 2 321 18185 PARA 3 337 16457 PARA 3 172

καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόγονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου φανερά ἐστιν· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα έν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶν μαχόμενον τὸν προσφιλῆ μου υἱὸν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· ὁ Ζεὺς μὲν τοῦτο ἐπίσταται καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ ὁποίω ἐκ τῶν καὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν συμμάχων δεῖξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῶ ψιλοπολέμω Μενελάω, οὐδαμῶς νὰρ τῆ φιλία αὐτὸν ἀπέκρυπτον ἐάν τις ἐθεάσατο· ἄπασι νὰρ παρεγένετο ό ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμω Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην,

πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ καὶ καὶ συστρέψας ἔρριψε, ἐκόμισαν δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεῦσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῶ δόρατι, τῶ σιδηρῶ· ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἐπήκουσεν. ἐπειδὴ λίαν αὐτῷ φίλος ὑπῆρχεν, ἔπεμψε δὲ ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ἀπόλλων βέλος κακόν· οἱ δὲ ὄχλοι ἀπέθνησκον ναυσὶ τὸν πόντον ἐπιπλεύσας, ἄγων εὐαρμόστους σου φίλους καὶ ὁμοίους συναθροίσας, παραγενόμενος καὶ μιχθεὶς ξένοις ἀνδράσι γυναῖκα εὐειδῆ

Μενελάω· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν

τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἀχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἔλληνες; Οὐδαμῶς

προθυμουμένως σοι βοηθεῖν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκτείνας ἔριψεν ἀπὸ τῆς φλιᾶς τῆς θείας καὶ θαυμαστῆς, δι΄ ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ὁμοῦ δὲ τῶ δῦναι τὸν ἥλιον

περισσώς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τὰ τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας

δὲ μετὰ ταῦτα ἄποθεν τῶν πλοίων, ἔπειτα δὲ τὸ βέλος ἔπεμψεν· φοβερὰ δὲ βοὴ ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ τόξου· ἐπὶ δὲ τοὺς ἡμιόνους πρῶτον ἐπήρχετο ἡ νόσος ήμεῖς δὲ ἑστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, ὡς οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα εὐθέως καὶ παρ τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, δεδασυνομένην· φοβερὸν δὲ τὸ ὑπὲρ ἄνωθεν ἀνάστημα κατένευεν ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ δόρυ, ὅπερ «Έντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα τῷ σῷ υίῷ ἐπηκολούθησα, τὸν άλλὰ ἄνωθεν αὐτὸν ἐπιρρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ φοβεροῦ τοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροή. Τῶν Μαγνήτων δὲ ὑπῆρχε Πρόθοος ὁ τοῦ

Έλλήνων, σὺ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη τῶ λεπτῶ καὶ ἀπρο〈σ〉πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ήΡρα, καὶ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα με παρόξυνε, ὅπως σῶος ὑποστρέψης· οὕτως εἶπεν ὁ Ἁγαμέμνων, ἐφοβήθη δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπείσθη τῷ λόγῳ· ἐπορεύθη δὲ ἡσυχάζων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς δμοιος Άλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν ὁ κῆρυξ· ὁ δὲ γέρων ἐφοβήθη, τοὺς δὲ ἑταίρους αὐτοῦ παρεκελεύσατο τοὺς ἵππους ζεῦξαι· οὖτοι δὲ πάνυ έκαθέζετο τῆ δόξη ἀντὶ γαυριῶν· ὅντινα καὶ οἵ μεμακαρισμένοι θεοὶ ἐφοβήθησαν καὶ οὐκ ἐδέσμευσαν τὸν Δία. Τούτων νῦν αὐτὸν τὸν Δία ἀναμνήσασα παραστάς· «Ὠ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς κατακώλυε καὶ κάθιζε· οὐδαμῶς αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου∙ οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ἀπεσπόγγισατο τὸ δάκρυον αὐτοῦ∙ οἱ δὲ Ἕλληνες κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν καὶ αὐθάδων Τρώων φοβηθεὶς τὸν υἱὸν τοῦ Ἁτρέως Μενέλαον ὁ τοῖς θεοῖς ὄμοιος Ἁλέξανδρος. Τοῦτον δὲ ὁ Ἔκτωρ

4845 PARA 1 474

19309 PARA 3 442

1173 PARA 1 115

3665 PARA 1 362

οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν, οὐδαμῶς δὲ αὐτὸν ἢ προσέλεγον ἢ τιμήν σου, ἀφέλομαι ὅπως μάθ[ης] ὁπόσον κρείττων ὑπάρχω σοῦ, φοβηθῃ καὶ ἄλλος τίς ἐξίσου σοῦ ἐμοὶ λέγειν καὶ ἐξεναντίας ὁμοιωθῆναι.» Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ ἔνδοξον Ἁλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῃ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ κακὰ πράξαι, ὅστις ἤσυχος ταῦτα ἐβουλεύου ἄπερ ἤθελες. Ἁρτίως δὲ δεινῶς καὶ πάνυ φοβοῦμαι κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν μή σε παραπείσῃ ἡ λαμπρόπους Θέτις ἡ θυγάτηρ τοῦ εἰς τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν ὑπεισελθεῖν, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ὀνείδη φοβούμενοι ἄτινα μοι πολλὰ ἐνυπάρχοι.» Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς

«Ἀληθῶς δή μοι ὑπόσχου καὶ κατάνευσον, ἥ ἀπάρνησαι ἐπειδὴ φόβος οὐκ ἔπεστί σοι, ὅπως μάθω ὁπόσον ἐγὼ ἐν ἅπασι ἀτιμοτάτη εἰμὶ θεός.» Ταύτην δὲ

οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὅλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν πολέμου· εἴθε ὄφελες αὐτόθι ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς φονευθεἰς, ὅστις ἐμὸς πρότερος ἀνὴρ ὑπήρχεν· ὅντως μὲν δὴ τὸ πρότερον ἐκαυχῶ τοῦ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν καὶ τὴν θάλασσαν συνελάσαι καὶ συγκλεῖσαι φονευομένους, ἵνα ἄπαντες ἐπαπολαύσωσι τῶν τοῦ βασιλέως κακῶν, γνώσει δὲ καὶ ὁ υἰὸς περὶ τὸ δόρυ ἡγεμὼν ἦν καὶ Μηριόνης ὁ ὅμοιος Ἐνυαλίῳ τῷ ἄνδρας φονεύοντι· τούτοις ὀμοῦ ὀγδοήκοντα πλοῖα συνήλθον. Τληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέος παῖς ὁ βοηθῆσαι, ὁπότε πολλοὶ ὑπὸ τοῦ Έκτορος τοῦ τοὺς ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπῷ λυπούμενος ὅ δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοστοι αὐτοῦ φίλοι· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος ἐφώρμησε φονεύσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἁφροδίτη ταῦτα δὲ ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὸ σκῆπτρον τῷ διατακτικῷ τῷ τὸν Ἅργον φονεύσαι αὐτὸν προθυμούμενος τῷ δόρατι, τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἁφροδίτη τὰ πιστὰ ὀρκομόσια ἐπιτηρεῖτε· ἐὰν μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἁλέξανδρος φονεύση, αὐτὸς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην ἐχέτω καὶ πάντα αὐτῆς τὰ κτήματα, ἡμεῖς δὲ σὺν ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις· ἐὰν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον φονεύση ὁ πυρρὸς Μενέλαος, τοὺς Τρῶας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς ἡμῖν τοὺς μὲν ελληνας φυγάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν υἰὸν Ἁτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνει καὶ κωλύσει τὴν ὀρμὴν αὐτοῦ. Έως οὖ οὖτος ταῦτα κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαὶ ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον αὐτοῦ

καὶ ἔτι δώσει, οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ προσφιλεστάτῳ τὴν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι ὁμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν ὕδ[ωρ]· ἐκεῖσε δὲ μέγα σημεῖον ἐφάνη· δράκων ἐπὶ τὰ νῶτα μέλας ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ

ὅτε ἐπὶ ταῖς ταχυπλόοις ναυσὶν ἔβαινον οἱ ελληνες τοῖς Τρωσὶ φόνον καὶ θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέροντες, ἐπιδεξίως ἀστράπτων καὶ καθήκοντα σημεῖα τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐπιφέρουσαι πρωιναὶ δὲ αὖται κακὴν φιλονεικίαν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ θύγατρα καὶ φέρων ἄπειρα τῷ πλήθει τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου

ὅπου περ τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας:

ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ ἐπὶ τὰς σκοτεινὰς νεφέλας εἰσῆλθεν, τότε δὴ τραπῶμεν κοιμηθέντες· οὐδέποτε γὰρ ἐμὲ οὕτως ὁ ἔρως περὶ τὰς φρένας κατέσχεν, οὐδὲ ὁπόταν σε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐπιθυμητῆς Λακεδαίμονος ἀρπάξας χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς τοὐπίσω, εἰ τοῦτο καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ νῶ σου, ἵνα ἀμφότεροι ἡμεῖς τοῦτο

```
15800 PARA 3 108
φρικτός {Α} 1
3297 PARA 1 325
φρικώδης { A } 1
5751 PARA 1 563
φρονέω { 🗸 } 7
2601 PARA 1 253
5542 PARA 1 542
6590 PARA 2 36
18936 PARA 3 405
745 PARA 1 73
7020 PARA 2 78
9033 PARA 2 283
φρόνημα { N+Com } 4
6468 PARA 2 23
6849 PARA 2 60
14612 PARA 2 875
1503 PARA 1 149
φρόνιμος {Α} 1
16212 PARA 3 148
φροντίζω { V } 10
575 PARA 1 56
6491 PARA 2 25
6873 PARA 2 62
6891 PARA 2 64
6509 PARA 2 27
1610 PARA 1 160
10055 PARA 2 384
2135 PARA 1 209
1997 PARA 1 196
1829 PARA 1 180
φροντίς { N+Com } 1
9576 PARA 2 338
```

 $Φρυγία {N+Top}$ 2

τοὺς ὄρκους τοῦ Διὸς βλάψη· ἀεὶ νὰρ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ φρένες οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ ἀλλὰ κρέμανται· ἐν οἶς δὲ ὁ νέρων πάρεστιν. ὁμοῦ εἰς τὸ παρὸν καὶ παραγενόμενος σὺν ἄλλοις πλείοσι πράγμασιν· ὅπερ αὐτῶ καὶ φρικτὸν γενήσεται.» Οὕτως εἰπὼν τοὺς κήρυκας προέπεμψεν, ἰσχυρὸν καὶ λόγον αὐτοῖς τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν νεγήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικώδες σοι νεγήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ οὕτως τοῦτο ἐστίν, ἐμοὶ ἔοικε καὶ Πύλω τῆ ἄναν θεία, ἐν δὲ τῆ τρίτη ἐβασίλευεν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονέων ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Φεῦ παπαῖ, ὄντως δὴ μενάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν νῆν βουλάς; αίεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος κρύφα φρονοῦντα διακρίνειν καὶ διαχωρίζειν· οὐδαμῶς δὲ ποτέ μοι προθύμως ἐκαρτερησας εἰπεῖν Οὕτως δὴ προσφωνήσας ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῶν θεῶν ἀπάρνησαι τὰς ἣν αὐτῶ παρέσχεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῷ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἑδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ πρόβουλοι καὶ τὴν βουλὴν ἐπισκέψαιντο καὶ νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ ό θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὦ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι βουλευτικώτατον πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υἱὲ τοῦ শτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον ἐστὶ δι´ ὅλης τῆς νυκτὸς κοιμᾶσθαι ποταμώ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς ἦν τῶν Λυκίων καὶ ὁ ἄψογος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις πεισθῆ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἔνεδραν τὸν κλάδον τοῦ πολέμου, ὁ Οὐκαλέγων καὶ ὁ Ἀντήνωρ, ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί, ἑκαθέζοντο οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι γέροντες ἐπὶ ταῖς ἀριστεραῖς πύλαις, διὰ τῷ Ἁχιλλεῖ ἐν ταῖς διανοίαις ἐπέθηκεν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι δὴ αὐτοὺς ἀποθνήσκοντας ἔβλεπεν· οὖτοι δὲ οί ὦτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει· ἀρτίως δὲ ἐμοῦ ἐπάκουσον ταχέως· τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄνδρα, ὧτινι οἱ λαοὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶ καὶ τοσαῦτα φροντίζει∙ ἀρτίως δὴ ἐμοῦ ταχέως εἰσάκουσον∙ τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν τοῦ γὰρ Διὸς ἄγγελος εἰμί, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε κελεύει ὁ Ζεὺς τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας γὰρ Διὸς ἄγγελος ὑπάρχω, ὅστις σοῦ ἄποθεν ὢν μεγάλως ἐλεεῖ καὶ φροντίζει τὰ περὶ σοῦ· καθοπλίσαι σε παρακελεύεται τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἔλληνας τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δή μοι τὴν τιμὴν αὐτὸς λαβεῖν ἐπαπειλεῖς, λέγεις, ἐφ´ ἦ τιμῆ πολλὰ τις τοῦ ἄρματος αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν περισκεψάμενος τοῦ πολέμου φροντιζέτω, ὅπως δι΄ ὅλης τῆς ἡμέρας τῷ μισητῷ πολέμῳ κατελεγχθῶμεν καὶ ἐνεργήσωμεν· θεὰ ή λευκοβραχίων ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ Ήρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως τοῖς σοῖς ἐτάροις ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε, περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ οὐ φροντίζω, οὐ δὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι· ὀργιζομένου ἀπειλῶ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ συναθροίζεσθε καὶ δημηγορεῖτε ἄφροσι μικροῖς οἶς οὐκ ἐν φροντίδι ἐστὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα· ποῦ δὴ αἱ συνθῆκαι καὶ τὰ ὁρκωμόσια ἡμῖν ἀποβήσεται; διὰ

```
εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας
16586 PARA 3 184
18890 PARA 3 401
                                        ἐπὶ τῶν καλῶς οἰκουμένων ἐνδοτέρω πόλεων ἀγάγης ἢ ἐπὶ τῆς Φρυγίας ἢ ἐπὶ τῆς Λυδίας τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς, ἐάν τις σοι κὰκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν
Φρύξ { A } 4
16594 PARA 3 185
                                          ἀπηλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας ἄνδρας εὐκινήτους ἵππους ἔχοντας, τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀτρέως καὶ τοῦ ἰσοθέου
16655 PARA 3 190
                                          ἦλθον, αί ἷσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι ὑπῆρχον ὅσοι οἱ μεγαλόφθαλμοι Έλληνες.» Ἐκ δευτέρου δὲ τὸν Ὀδυσέα
14475 PARA 2 862
                                   τοὺς Τρῶας ἀνήρει κατὰ κράτος καὶ τοὺς λοιπούς. Ὁ Φόρκυς δὴ τῶν Φρυγῶν ἡγεῖτο καὶ ὁ Ἀσκάνιος ὁ θεοῖς ὅμοιος μακρὰν ἐξ Ἀσκανίας· προεθυμοῦντο δὲ ἐν τῆ
16644 PARA 3 189
                                            καὶ κατετάγην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅτε αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῶν Φρυγῶν ἦλθον, αἱ ἶσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν⋅ ἀλλ΄ οὐδαμῶς οὖτοι οἱ Φρύγες τοσοῦτοι
φυγάς { A } 2
1935 PARA 1 191
                                    αὐτοῦ τὴν ὀξεῖαν ἑλκύσας ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοὺς μὲν ελληνας φυνάδας καταστήσειεν, οὖτος δὲ τὸν μίὸν Ἀτρέως φονευσοι, ἢ τὴν ὀρνὴν αὐτοῦ καταπραύνει
12624 PARA 2 665
                                    δὲ τὰς ναῦς κατεσκεύαζε, πολὺν δὲ οὖτος λαὸν συναθροίσας διέβη φυνὰς τὸν πόντον· ἀπείλησαν νὰρ αὐτῶ ἄλλοι υἱοὶ καὶ οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ οἱ ἔκνονοι τοῦ
Φυλάκη { N+Top } 2
12956 PARA 2 700
                                      γῆ· τούτου δὲ καὶ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη γυνὴ ἐν τῆ Φυλακῆ κατελείφθη καὶ ὁ οἶκος ἄτεκνος· τοῦτον δὲ ἀπέκτεινε Δάρδανος ἀνήρ ἀποπηδώντα
                                          ἕνεκα, ταχέως δὲ ἀναστήσασθαι ἔμελλεν. Οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὰ ἄνθη ἔχοντα Πύρασον τῆς Δήμητρος τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Ἰτωνα τὴν
12907 PARA 2 695
Φύλακος { N+Ant } 1
12999 PARA 2 705
                                   Ποδάρκης ό κλάδος τοῦ πολέμου ὁ υίὸς Ἰφίκλου τοῦ πολυπροβάτου Φυλάκου παιδός, ὁ ἀπ΄ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφὸς τοῦ μεγαλοψύχου Πρωτεσιλάου
φυλάσσω { 🗸 } 4
2207 PARA 1 216
                                    πόδας ταχὺς Άχιλλεύς· «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῇ ψυχῇ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται,
18971 PARA 3 408
                                   άλλ΄ ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον ταλαιπώρει καὶ φύλασσε αὐτόν, ἔως οὖ οὖτος ἢ γυναῖκα αὐτοῦ ποιήσεται ἢ δούλην. Ἐκεῖσε δὲ ἐγὼ οὐ
8744 PARA 2 251
                                          καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον ὑποστροφὴν φυλάττειν· οὐδαμῶς ἐπιστάμεθα ἀληθῶς πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται, ἢ καλῶς ἢ κακῶς
2449 PARA 1 239
                                     οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς δικα[ι]οσύνας παρὰ τοῦ διὸς λαβόντες φυλάττουσινο οὖτος δέ σοι μένας ὅρκος γενήσηο ὄντως δὴ ποτὲ ἐμοῦ τοῦ Ἁχιλλέως ἐπιζήτησις
Φυλείδης { N+Pat } 1
12280 PARA 2 628
                                      θαλάσσης τῆς Ἡλιδος, τούτων πάλιν ἡγεῖτο Μέγης ὁ ἶσος τῷ Ἅρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε
Φυλεύς { N+Ant } 1
12288 PARA 2 628
                                     τῷ Ἄρει Φυλείδης, ὂν ἐγέννησεν ὁ τῷ Διὶ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεύς, ὂς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπωκίσθη τῷ πατρὶ μισηθείς· τούτῳ ὁμοῦ τεσσαράκοντα
φυλή { N+Com } 1
12655 PARA 2 668
                                           πλανώμενος λύπας πεπονθώς· τριχώς δὲ οἰκισθέντας κατὰ φυλήν, καὶ ἐφιλήθησαν ἐκ τοῦ Διός, ὅστις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων βασιλεύει, καὶ αὐτοῖς
φύλλον { N+Com } 5
10916 PARA 2 468
                                     τόπω τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ τοῦ ἄνθη ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῆ ἐαρινῆ τροπῆ γίνεται. Ὠσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων
2396 PARA 1 234
                                    ἐπόμνυμι· ναὶ μὰ τὸν παρασχόντα μοι τὸ σκῆπτρον, ὅπερ οὐδέποτε φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ πρῶτον τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι κατέλιπεν,
2419 PARA 1 237
                                    οὐδὲ ἀναβλαστήσει· περισσῶς γὰρ ὁ σίδηρος αὐτὸ διελέπισεν τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν
10489 PARA 2 425
                                     έπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ἐντόσθια διαπείραντες καὶ σουβλίσαντες ὑπὲρ ἄνω τοῦ πυρὸς κατεῖχον·
13879 PARA 2 800
                                    άλλ΄ οὐδέποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ώμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν.
φῦλον { N+Com } 1
```

```
9310 PARA 2 312
                                        νεοσσοὶ πῶλοι, καὶ μικρότατα τέκνα, ἐπὶ ἄκρω κλάδω, ὑπὸ τοῖς φύλοις ὑποπεπτωκότες καὶ ὑποκείμενοι, ὀκτώ, μετ΄ αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἐννάτη ἦν ἥτις τὰ
φυσάω { V } 1
4915 PARA 1 481
                                             δὲ καὶ τὰ λευκὰ ἄρμενα, ὁ δὲ ἄνεμος μέσον κατὰ τὸ ἱστίον ἐφύσησε, τὸ δὲ κῦμα περὶ τὴν τρόπιν τὸ μέλαν μεγάλως ἐβόα πορευομένης τῆς νηός· ἡ δὲ
φύσις { N+Com } 2
                                          καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις ἐφιλοφρονησάμην, ἀμφοτέρων δὲ τὴν φύσιν ἔμαθον καὶ τὰ πυκνὰ βουλεύματα. Ἀλλ΄ ὁπότε ἐν τοῖς Τρωσὶ συναθροιζομένοις
16843 PARA 3 208
1169 PARA 1 115
                                    έπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὕτε κατὰ τὸ σῶμα οὕτε κατὰ τὴν φύσιν, οὕτε εἰς τὰς φρένας οὕτε εἰς τὰ ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὅμως βούλομαι αὐτὴν ἀποδοῦναι εἰς
φύω { V } 2
                                   άρμασιν ἕκαστος εἶδος βοτάνης ἐσθίοντες τὸ ἐν ἐλέω τεθραμμένον ἢ φυόμενον σέλινον ἐστήκεισαν· τὰ δὲ δὴ ἄρματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς
13662 PARA 2 776
                                          Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ προκατεῖχεν ἡ τὸ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις φύουσα γῆ ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτόθι, ἐν τῆ προσφιλεστάτη αὐτών πατρικῆ γῆ. Οἱ δὲ κήρυκες
17195 PARA 3 243
Φωκεύς { N+Prop } 2
11295 PARA 2 517
                                     αὐτῆ λάθρα· τούτων τριάκοντα βαθεῖαι νῆες παρεγένοντο. Τῶν δὲ Φωκέων ὁ Σχεδίος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἡγοῦντο, οἱ τοῦ Ἰφίτου υἱοὶ τοῦ μεγαλοψύχου Ναυβόλου
11368 PARA 2 525
                                   όμοῦ τεσσαράκοντα βαθεῖαι νῆες ἠκολούθουν· καὶ οὖτοι μὲν τὰς τῶν Φωκέων τάξεις διίστων περιέποντες, τῶν Βοιωτῶν δὲ πλησίον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη
σωνέω { ∨ } 2
                                   εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν.» Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ
8040 PARA 2 182
                                    μελλόντων καθεσθήναι, θόρυβος δὲ ἦν· ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς κήρυκες φωνοῦντες ἐκώλυον αὐτοὺς, ἐάν ποτε τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου παύσοιντο, καὶ ἀκούσωσι
7209 PARA 2 97
φωνή { N+Com } 10
11149 PARA 2 490
                                        οὐδὲ ἐάν μοι δέκα γλῶσσαι, καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αί τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ
2564 PARA 1 249
                                             οὖτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης μέλιτος γλυκύτερον ἔρεεν ἡ φωνή· τούτω δὲ τῶ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων
6158 PARA 1 604
                                              ἥντινα ὁ Ἀπόλλων κατεῖχεν, οὐδὲ τῶν Μουσῶν αἵτινες τῆ φωνῆ αὐτῶν τῆ καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ
16341 PARA 3 161
                                              Οὕτως δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πρίαμος τὴν Ἑλένην ἐκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ
16248 PARA 3 152
                                          οἵτινες κατὰ τὸν σύμφυτον τόπον ἐπὶ τῷ δένδρω καθεζόμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἡδεῖαν ἀφιᾶσιν καὶ πέμπουσιν· τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες
2575 PARA 1 250
                                    ή φωνή· τούτω δὲ τῷ Νέστορι δύο μὲν γενεαὶ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων διεφθάρησας, οἵτινες ἄμα ἀνετράφησαν καὶ οἵτινες ἔμπροσθεν
18910 PARA 3 402
                                     καλῆς, ἐάν τις σοι κἀκεῖσε φίλος τίς ἐστὶν ἐκ τῶν μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων ἀνθρώπων· διότι ἀρτίως δὴ τὸν ἔνδοξον Ἁλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας
                                         οί Έλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχουσι βροτοῖς, καὶ οὐδαμῶς σοι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληροῦσιν ἥν σοι ὑπέσχοντο
9055 PARA 2 285
16968 PARA 3 221
                                    τις πάνυ ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἄφρονα· ἀλλ΄ ὁπότε δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους
8043 PARA 2 182
                                       Οὕτως εἶπεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῆς θεᾶς φωνησάσης συνῆκεν τὴν φωνήν, ὥρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ
\phi \hat{\omega} \in \{N+Com\} 3
6726 PARA 2 49
                                       Ή μὲν δὴ θεῖα ἡμέρα ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον ἀνῆλθε τῷ Διὶ τὸ φῶς ἀπαγγέλουσα καὶ ἑαυτὴν δεικνύουσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀθανάτοις θεοῖς· μετὰ ταῦτα δὲ
9285 PARA 2 309
                                        ἢ φονικός, καταπληκτικός, ὄντινα αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ φῶς ἔπεμψεν, διὰ δὲ τοῦ βωμοῦ ἐφορμήσας πρὸς τὴν πλάτανον ἐφώρμησεν. Ὅπου ὑπῆρχον
6169 PARA 1 605
                                   καλῆ ἀνταποκρινόμεναι ἐτραγώδουν. Μεταταῦτα δὲ ἐπεὶ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἔδυνεν, οὖτοι μὲν θέλοντες κατακοιμηθῆναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶς ἔκαστος
χαίρω { V } 10
3348 PARA 1 330
                                     καὶ τῆ μελαίνη νηὶ καθεζόμενον· οὐδαμῶς δὲ τούτους θεασάμενος ἐχάρη ὁ Ἁχιλλεύς· καὶ οὖτοι μὲν φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες τὸν βασιλέα ἐστάθησαν,
                                             τοῦ ὄχλου ἐρχόμενον καὶ μεγάλως βηματίζοντα, καθάπερ ἐχάρη ὁ λέων ἐπιτυχὼν ἐπὶ μεγάλῳ σώματι, εὑρὼν ἢ κερατοφόρον καὶ μέγαν ἔλαφον ἢ ἀγρίαν
14887 PARA 3 23
```

οί ταχεῖς κύνες καὶ οἱ ἀκμάζοντες νεώτεροι· οὕτως καὶ ὁ Μενέλαος ἐχάρη τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ θεασάμενος· ἐλογίζετο δὲ πῶς

14928 PARA 3 27

```
15464 PARA 3 76
15832 PARA 3 111
3379 PARA 1 334
1592 PARA 1 158
4540 PARA 1 446
2617 PARA 1 255
2630 PARA 1 256
χαλεπός {Α} 13
5296 PARA 1 518
5851 PARA 1 573
19053 PARA 3 416
14869 PARA 3 20
13769 PARA 2 787
5576 PARA 1 546
2282 PARA 1 223
14589 PARA 2 873
3452 PARA 1 341
6006 PARA 1 589
15845 PARA 3 112
8680 PARA 2 245
13162 PARA 2 723
χάλκεος { Α } 1
17962 PARA 3 316
Xαλκίς { N+Top } 2
11470 PARA 2 537
12388 PARA 2 640
χαλκός { N+Com } 4
18295 PARA 3 348
8483 PARA 2 226
10808 PARA 2 457
10399 PARA 2 417
Χαλκώδων { N+Ant } 1
11509 PARA 2 541
```

χαμαί { I+Adv } 2

τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.» Οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Ἕκτωρ μεγάλως ἐχάρη τοῦτον τὸν λόγον ἀκούσας, καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον πορευθεὶς τὰς Τρωικὰς τάξεις τοῦ ὅπως ἐξόχως ἄριστα ἐναμφοτέροις γένηται.» Οὕτως εἶπεν· οὖτοι δὲ ἐχάρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ δὲ ὁ Ἁχιλλεύς ἔγνω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε, ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄγγελοι, ἐγγὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ἀλλὰ σοί, ὧ μεγάλως ἀναιδέστατε, ἡκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρῃς, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων· εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παίδα· οὖτοι δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἔνδοξον καὶ τελείαν ὄντως δὴ μεγάλη λύπη τὴν ἑλληνικὴν γῆν καταλαμβάνει· ὄντως δὴ χαρῷ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παίδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῷ ψυχῷ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῷ βουλῷ

στενάξας προσεῖπε ό τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὅντως δὴ χαλεπὰ ἔργα γενήσονται ὅτε μοι ἐχθρὸν ἐπενέγκοις τῆ Ἡρᾳ, ὅτε ἐμὲ παροξύνει τοῖς προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνῳ Ἡρᾳ· «Ὅντως δἡ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων ἡγάπησα, μέσον δὲ ἀμφοτέρων βουλεύσομαι καὶ μηχανήσομαι μίση χαλεπά, τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὐ δὲ διὰ κακοῦ θανάτου ἀπολεσθήση.» Οὕτως εἶπεντοὺς βελτίστους προσεκαλεῖτο ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῆ δεινῆ καὶ χαλεπῆ μάχη. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος ἔμπροσθεν τοῦ ὅχλου ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα Ἱρις παρὰ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς σὐν ἀγγελία χαλεπῆ οὖτοι δὲ λόγους ἐδημηγόρουν περὶ τοῦ τοῖς Πριάμου πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ θεῶν· «Ὠ Ἡρα, μἡ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποῖ γάρ σοι γενήσονται καίπερ γυναικί μου ὑπαρχούση· ἀλλ΄ ὄντινα λόγον πρέπον σοι διὸς ἐπὶ τοὺς λοιπούς θεούς. Ὁ δὲ υἰὸς τοῦ Πηλέως ἐκ δευτέρου τοῖς χαλεποῖς λόγοις τὸν υἰὸν τοῦ Ἁτρέως προσεῖπε, καὶ οὐδέπω κατεπαύετο ἀπὸ τῆς ὀργῆς· καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὅλεθρον τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν· ὄντως γὰρ οὖτος ὁ Ἁγαμέμνων ταῖς ὀλεθρίαις αὐτοῦ τότε δὲ οὐδαμῶς δυνήσομαι καὶπερ θλιβόμενος βοηθήσαι σοι· χαλεπὸς γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς εἰς τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὅντως δἡ ἐμὲ καὶ ἄλλοτε προθυμουμένως καὶ οἱ Τρῶες ἐλπίζοντες καταπαυθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐπιπόνου καὶ χαλεποῦ πολέμου· καὶ δὴ τοὺς μὲν ἴππους αὐτῶν κατεκράτησαν ἐπὶ τὰς τάξεις, ἐξῆλθον δὲ καὶ Οδυσσεύς, καὶ δὴ ἀὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγω· «Ὠ Θεροῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καὶ δὴ αὐτὸν κατέλιπον οἱ Ἑλληνες τῷ ἔλκει κάμνοντα χαλεπῷ τῷ ἐκ τοῦ ὀλεθρίου ὕδρου· ἐκεῖσε οὖτος ἔκεῖτο λυπούμενος· ταχέως δὲ ἔμελλον

διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῇ περικεφαλέᾳ τῇ χαλκῇ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι

Εὐβοίας. Οἵτινες δὲ τὴν Εὔβοιαν ὤκουν οἱ δυνατοὶ Ἄβαντες, καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Εἰρέτριαν καὶ τὴν πολυστάφυλον Ἱστίαιαν καὶ τὴν Κήρινθον τὴν ἐπὶ θάλασσαν οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν Ὠλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦ Οἰνέως τοῦ

Άτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην ἀσπίδα διακυκλοτερές, οὐδαμῶς δὲ ὁ χαλκὸς τοῦ δόρατος διέκοψε τὴν ἀσπίδα, ἡ δὲ ἐπιδορατὶς ἀνεκάμφθη ἐν τῇ ἰσχυρῷ ἀσπίδιυἱὲ τοῦ Ἁτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ χαλκοῦ λαμπρότης πανταχόθεν λάμπουσα διὰ τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν κατελάμβανεν.
Έκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῷ κονιορτῷ τοῖς ὀδοῦσιν

ὤκουν, τούτων πάλιν ἦρχεν Ἐλεφήνωρ ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ Χαλκώδοντος παῖς τῶν μεγαλοψύχων Ἀβάντων ὁ ἡγεμών∙ τούτῳ δὲ ἄμα οἱ Ἄβαντες

```
τοὺς ὄρκους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν ὡς οὖτος ὁ οἶνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αἱ δὲ
17793 PARA 3 300
14956 PARA 3 29
                                            εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ ὡς οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς
χαρά { N+Com } 1
15188 PARA 3 51
                                   μεγάλην βλάβην καὶ τῆ πόλει καὶ παντὶ τῶ ὄχλω, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς χαράν, σοὶ δὲ αὐτῶ ὄνειδος καὶ κατήφειαν; Οὐχ΄ ὑπομείνεις πολεμῆσαι καὶ τὸν φιλοπόλεμον
χαρίεις { Α } 1
                                   καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐἀν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ κατέκαυσα τῶν βοῶν καὶ τῶν
402 PARA 1 39
χαριέντης { Α } 2
                                      Αἰσήπου ποταμοῦ οἱ Τρῶες, τούτων πάλιν ἦρχεν ὁ τοῦ Λυκάονος χαριέντης υἱός, Πάνδαρος, ὧτινι καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο. Οἵτινες δὴ τὴν
14124 PARA 2 826
13288 PARA 2 736
                                   καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια, τούτων ἀρχηγὸς ἦν ὁ τοῦ Εὐαίμονος χαριέντης υἱός∙ τούτω δὲ ὁμοῦ τεσσαράκοντα πλοῖα συνῆλθον. Οἵτινες δὲ τὴν Ἄργισσαν εἶχον
χαρίζομαι (-ω)
                 { V } 1
1805 PARA 1 178
                                     αί μά[χαι]· ἐὰν δὲ λίαν ἰσχυρὸς εἶ οὐ σὸν τοῦτο, θεὸς γάρ σοι τοῦτο ἐχαρίσατο· εἰς δὲ τὰ οἰκεῖα σου παραγενόμενος σὺν ταῖς σαῖς ναυσὶ καὶ τοῖς σοῖς ἑτάροις ἐν
χάρις { N+Com } 13
                                    ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι παρεγένετο ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς σοῦ χάριν ἀγγελίας φέρων σὺν τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· τούτους δὲ ἐξενοδόχησα καὶ ἐν τοῖς
16824 PARA 3 206
18932 PARA 3 405
                                      νικήσας θέλει ἐμὲ τὴν μισητὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀγαγεῖν, τούτου χάριν ἀρτίως ἐνταῦθα δόλια φρονοῦσα παρέστης μοι; Κάθισον πορευθεῖσα ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ
2950 PARA 1 291
                                          ἐὰν δὲ αὐτὸν πολεμικὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἱ ἀεὶ ὄντες, τούτου χάριν αὐτῷ προτρέπονται ὀνεὶδη καὶ ὕβρεις λέγειν;» Τοῦτον δὲ ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον
1752 PARA 1 174
                                      πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐμὲ τιμήσουσι, ἐξαιρέτως δὲ ὁ
1115 PARA 1 110
                                         ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς
15582 PARA 3 87
                                        κνημίδας ἔχοντες Έλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ φιλονεικία διηγέρθη· τοὺς μὲν λοιποὺς Τρῶας καὶ πάντας τοὺς Έλληνας
7982 PARA 2 177
                                      τῶ Πριάμω καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροία ἀπέθανον ἄποθεν τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν καὶ
7832 PARA 2 161
                                      τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλένην, ἦστινος χάριν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ Τροίᾳ ἀπώλοντο ἄποθεν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος· ἀλλὰ ἄπιθι
949 PARA 1 94
                                     δὴ οὖτος ὁ Ἀπόλλων εὐχῆς ἐνδεὴς ἐστὶν οὐδὲ τελείας θυσίας. ἀλλὰ χάριν τοῦ ἱερέως, ὂν ἀτίμως ὕβρισεν ὁ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέδοτο τὴν αὐτοῦ θυγατέρα καὶ οὐκ
5860 PARA 1 574
                                      δή χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ ἀνυπομόνητα, ἐὰν ὑμεῖς χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων οὕτως φιλονεικῆτε, ἐν δὲ τοῖς θεοῖς θόρυβον διεγείρετε·
1527 PARA 1 152
                                                 ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν; Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ χάριν τῶν Τρώων παρεγενόμην τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα θέλων μαχεσθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοὶ κατ΄
5904 PARA 1 578
                                     αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῷ προσφιλεστάτῳ ἡμῶν πατρὶ τῷ Διὶ χάριν φέρειν, ὅπως μὴ πάλιν κακολογήση αὐτὴν ὁ πατὴρ καὶ σὺν ἡμῖν τὴν εὐωχίαν διαταράξη
5844 PARA 1 572
                                       ἔνδοξος προκατήρξατο λέγειν, τῆ μητρὶ αὐτοῦ τῆ προσφιλεστάτη χάριν φέρων, τῆ λευκοβραχιόνω Ἡρᾳ· «Ὀντως δὴ χαλεπὰ ταῦτα τὰ ἔργα γενήσονται καὶ
Χάροπος { N+Ant } 1
12694 PARA 2 672
                                    Αἰσύμης ἤγαγε τρεῖς νῆας ἰσοτοίχους, Νιρεὺς ὁ τῆς Ἁγλαίας υἰὸς καὶ Χαροποῦ τοῦ βασιλέως, Νιρεύς, ὅστις κάλλιστος ἀνὴρ εἰς τὸ Ἰλιον παρεγένετο τῶν λοιπῶν
χεῖλος { N+Com } 1
16620 PARA 3 187
                                     Έκάβης υἱοὶ Δύμαντος, οἵτινες δὴ τότε ἐστρατοπεδεύοντο παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος αὐτῶν ὢν σὺν τούτοις συνηριθμήθην
χειμερινός { Α } 3
9136 PARA 2 294
                                    τή] νηὶ αὐτοῦ τῆ πολυκαθέδρω, ὄντινα αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ χειμεριναὶ συνειλοῦσι καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ
14685 PARA 3 4
                                         πρό τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θράκης καὶ τὸν ἄπειρον ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῆ
16979 PARA 3 222
                                     έκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔπεμψεν καὶ λόγους νιφετοὺς ὁμοιουμένους χειμερινούς, οὐδαμῶς δὴ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξισωθείη ἄλλός τις ἄνθρωπος βροτός· οὐχ΄ οὕτως δὲ
```

```
χειμών { N+Com } 1
```

13415 PARA 2 750

οί καρτεροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ, οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν, οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐπιθυμητὸν καὶ ἐπέραστον

4532 PARA 1 446

τῆς τὸν ὅλον τὸν ἄνδρα περιεχούσης καὶ περὶ τῶ δόρατι αὐτοῦ ἡ χεὶρ κοπιάσει, ἱδρώσει δὲ τινὸς καὶ ὁ ἵππος τὸ καλῶς ἐξεσμένον ἄρμα σύρων, ὄντινα δὲ ἐγὼ καὶ ἐπὶ τῆ ἀργυρᾶ λαβῆ τοῦ ξίφους ἐπέθηκε τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰς τουπίσω δὲ ἐπὶ τὴν ξιφοθήκην ἀντώθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ παρήκουσον τῶ λόγω τοῖς ἀρίστοις· ἐν τούτοις δὲ ὁ υίὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἡλιε, ὅστις οὐδὲ οὖτος πρότερον ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπένεγκοι, πρὸ τοῦ ἀποδοῦναι τῶ πατρὶ αὐτῆς τῶ προσφιλεστάτω τὴν μελανόφθαλμον τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἅπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν ἐπιπέμψει τὸ σιδηροῦν δόρυ· οἱ δὲ ὄχλοι ἠύξαντο, τοῖς δὲ θεοῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ καὶ κατὰ τάξιν ἔστησαν ἐπὶ τὸν καλοκατασκεύαστον βωμόν τὰς δὲ χεῖρας αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μέλανα πόντον· πολλά δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει ένταῦθα ἐγγὺς πορευθέντες, ὁπότε δή σοι τὰς ἀπρο(σ)πελάστους χεῖρας ἐπενέγκω καὶ ἐπιβάλλω.» Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία γῆς βλεπομένου ἐν σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ τὰς φονικὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπιβάλλοι όμοῦ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὅστις Έλλήνων ἀνέμισγον· μετὰ ταῦτα δὲ τοῖς βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νίψασθαι ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ πόλισμα· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πολυορμήτου πολέμου αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ διοικοῦσι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐάν ποτε μερισμὸς γενήται, ἐν σοὶ ἡ τιμὴ κατὰ πολὺ πύργω, περὶ αὐτὴν δὲ καὶ Τρωικαὶ γυναῖκες πολλαὶ ὑπῆρχον⋅ τῆ δὲ χειρὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ θείου καὶ λεπτοῦ ἱματίου λαβοῦσα ἐτίναξεν, γραίδι δὲ ὁμοιωθεῖσα ἔκπαλαι όμίχλη, καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέσθη δακρυρροοῦντος, τῇ δὲ χειρὶ αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; ἐπέχυσαν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων κρατήσας ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῶ παρὰ τοῦ ξίφους τῆ μεγάλη ξιφοθήκη ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ή τέσσαρας φαλούς ἔχουσα, όμοῦ ἠκολούθει τῇ ἰσχυρῷ αὐτῷ χειρί. Καὶ ταύτην μὲν δὴ ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ ἐπὶ τοὺς καλὰς κνημίδας ἔχοντας Ἔλληνας όρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῇ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη· τούτῳ δὲ ὁμοῦ ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ χειρί σου· ἀλλὰ δὴ τοῖς λόγοις αὐτὸν ὀνείδισον καθὼς καὶ δέον ἐστὶν· οὕτως γάρ σοι ἐρῶ, δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα γελάσασα δὲ ἐκ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τῆ χειρὶ τὸ ποτήριον ἐδέξατο· μεταταῦτα δὲ οὖτος ὁ ή Ηφαιστος τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἐπιδεξίως αὐτῶ τῶ Ἀλεξάνδρω, εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη διακλασθὲν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐξέπεσεν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἁτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· εἰς τὴν σκηνήν τοῦ υίοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς λαβόντες τὴν Βρισηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἄγετέ μοι· εἰ δὲ μὴ παράσχη ὑμῖν ὁ κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, οὐδαμῶς δὲ ἔτρωσα αὐτὸν.» Ἔφη, καὶ ἐφορμήσας ἐκ τῆς περικεφαλαίας, κομῶντες, οἱ πολεμικοί, προθυμοποιούμενοι ὀρέξασθαι τοῖς ἐκ χειρῶν δόρυσιν, ὀρέξασθαι γάρ ἐστιν τῇ χειρὶ πατάξαι, τοὺς θώρακας διακόψαι τῶν πολεμίων οὕστινας ἐπάθλους ἕνεκα αὐτῆς ἔπασχον ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν· ἐγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, ὧ προσφιλεστάτη αὐτῷ ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἁχιλλέως ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀλλ΄ ἀνῃρέθη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Αἰακοῦ παιδὸς Ἁχιλλέως ἐν τῇ περὶ τὸν ποταμὸν Ξάνθον μάχῃ, ὅπου έκαυχῶ τοῦ φιλοπολέμου Μενελάου τῇ τε σῇ δυνάμει καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῷ δόρατι κρείσσων εἶναι· ἀλλ΄ ἄπιθι ἀρτίως προκαλέσαι τὸν φιλοπόλεμον Μενέλαον καὶ κατακλιθῇ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βασιλέως ταῖς ἡμετέραις χερσὶ ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα· ἀλλ΄ ἐμοὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ παρὰ τῆς αἰγὸς τὴν ὀχὴν Άλλ΄ ὅπερ σοὶ ἐρῶ, σὺ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις τοῦτο κατάθου ταῖς μὲν χερσί μου ἐγὼ οὐδαμῶς μαχεσθῶ ἔνεκα τῆς κόρης οὔτε σοὶ οὔτε τινὶ ἄλλω, ἐπειδὴ δόντές μοι ἐπέχεεν· οἱ δὲ νέοι παρὰ τὸν ἱερέα ἱστάμενοι εἶχον ἐν ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πυρὸς πεμπομένας σούβλας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν κατεκάη τὰ μηριέα τὰ ἐπὶ φόνου διδόμενα δῶρα, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρῳ, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε "Ελλησι πολλῶν στεναγμῶν λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα·

κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ φόνευσον, ὅπως τίς φοβηθῆ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἀνθρώπων τὸν ξενοδόχον 18347 PARA 3 352 3777 PARA 1 373 καὶ φέρων ἄπειρα τῶ πλήθει δῶρα, τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς 2432 PARA 1 238 τε φύλλα καὶ τὸν φλοῦν· ἀρτίως δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βαστάξουσιν οἱ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι, οἵτινες τοὺς νόμους καὶ τὰς 5971 PARA 1 585 εἶπε, καὶ ἀνορμήσας τὸ ποτήριον τὸ ἐκατέρωθεν κοῦφον ἐν ταῖς χερσὶν ἐπέθηκε τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ 18518 PARA 3 367 παρ΄ αὐτοῦ κακότητος εἰς ἐμὲ γεγονυίας· ἀρτίως δέ μοι ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσίν κατεκλάσθη τὸ δόρυ, ἐξ ἐμοῦ δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐξώρμησεν ἐκ τῆς χειρός μου μάταιον, χειροήθης { Α } 1 16722 PARA 3 196 ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τρεφούση γῆ, αὐτὸς δὲ ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κριὸς οὕτως ἐπέρχεται τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῶ δὴ αὐτὸν ἔγωγε ὁμοιῶ χείρων { Α } 3 5884 PARA 1 576 δὲ τῆς εὐωχίας τῆς ἀναθῆς γενήσεται ἡδονὴ καὶ ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ χείρονα νικᾶ καὶ κρατεῖ. Τῆ δὲ μητοὶ ἐνὼ παραινέσαιμι, καίπερ αὐτὴ ἐπισταμένη τὸ κρεῖττον τῶ βούλει μόνος φιλονεικεῖν τοὺς βασιλεῖς· οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ σοῦ λέγω χειρότερον ἐκ τῶν βροτῶν ἄλλον τινὰ εἶναι, ὁπόσοι ὁμοῦ τοῖς Ἁτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον 8705 PARA 2 248 αὐτὴν τῆς ἐκ παρθενίας μου γυναικός, ἐπεὶ κατουδὲν ἐστὶ χείρων αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ σῶμα οὔτε κατὰ τὴν φύσιν, οὔτε εἰς τὰς φρένας οὔτε εἰς τὰ ἔργα. 1160 PARA 1 114 χέω { **V** } 1 καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων 17247 PARA 3 248 χήν { N+Com } 1 10828 PARA 2 460 Τούτων δὲ καθάπερ τῶν πετομένων ὀρνίθων τὰ πολλὰ πλήθη, τῶν χηνῶν ἢ τῶν γεράνων ἢ τῶν κύκνων τῶν μακροτραχήλων, ἐν τῶ τῆς Ἀσίας συμφύτω τόπω χῆρος {Α} 1 9088 PARA 2 289 τετειχισμένην οὕτως ὑποστρέψαι· νῦν δὲ καθάπερ παῖδες νέοι ἢ χῆραι γυναῖκες ἀλλήλοις θρηνοῦσιν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία χθές { I+Adv } 1 ὄσους μὴ ὁ θάνατος προαρπάσας καὶ αἱ μοῖραι αὐτῶν οἴχονται· χθὲς καὶ πρώην, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακὰ τῶ Πριάμω καὶ 9221 PARA 2 303 χθεσινός { Α } 1 4301 PARA 1 424 ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῶ ἄπαντες ἐπορεύθησαν· τῆ δωδεκάτη $χιονίζω { <math>V$ 1 4268 PARA 1 420 τερπομένω τοῖς κεραυνοῖς, ἄπειμι αὐτὴ πρὸ τὸν κολυμπον τὸν ἄγαν χιονιζόμενον, ἐὰν καὶ πεισθῆ μοι. Άλλὰ σὺ μὲν ἀρτίως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς χιτών { N+Com } 5 18417 PARA 3 359 τοῦ παμποικίλου εὐήρμοστο· ἐξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγόνα τὸν χιτῶνα διέκοψε τὸ δόρυ· ὁ δὲ Ἁλέξανδρος εἰς ἒν μέρος ἐκλίθη καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν 6658 PARA 2 42 περιεκέχυτο φήμη καὶ κληδών· ἀναστὰς δὲ ἐκαθέσθη, ἀπαλὸν δὲ χιτώνα ἐνεδύσατο, καλὸν καὶ νεωστὶ κατεσκευασμένον, περιεβάλλετο δὲ μέγα ἱμάτιον· ὑπὸ δὲ 15254 PARA 3 57 ύπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος 10390 PARA 2 416 διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ καυστικοῦ τὰς θύρας αὐτοῦ τὸν δὲ τοῦ Ἔκτορος χιτῶνα περὶ τῷ στήθει αὐτοῦ διακόψαι τὸν δυνάμενον τῷ χαλκῷ διακοπῆναι, καὶ πολλαὶ περὶ 8836 PARA 2 262 άπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς χλανίς { N+Com } 3 8051 PARA 2 183 συνήκεν τὴν φωνήν, ὤρμησε δὲ τοῦ τρέχειν, ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα καὶ ταύτην ἐκόμισε· ὁ κῆρυξ ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἀπὸ τῆς Ἰθάκης ὄστις αὐτῷ ἠκολούθει· 8833 PARA 2 262 μὴ ἐγώ σε κρατήσας ἀπεκδύσω μέν σοι τὰ προσφιλῆ ἱμάτια, τήν τε χλανίδα καὶ τὸν χιτῶνα σου, ἄτινά σου τὴν αἰδῶ περικαλύπτει, σὲ δὲ αὐτὸν κλαίοντα ἐπὶ τὰς 15991 PARA 3 126 τῶ ἑαυτῆς οἴκω· αὕτη δὲ μέγαν ἱστὸν κατεσκεύαζεν, διπλοῦν ἱμάτιον χλανίδα πορφυράν, πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῶ ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν, ἐπάθλους, λέγει δὲ τοὺς

```
χλευάζω { V } 1
                                    όνειδίζων, ὅτι αὐτῷ λίαν πολλὰ διδόασιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες· σὺ δὲ χλευάζων ταῦτα λέγεις· ἀλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ ὅπερ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε
8785 PARA 2 256
χορός { N+Com } 2
                                         δέ τις ὑπολάβοι ἀνδρὶ τινὶ μαχεσθέντα τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως
18815 PARA 3 393
                                       τοῦτον ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ χορὸν ὑπολάβοι ἀπέρχεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι
18821 PARA 3 394
χράομαι (-άω) { V } 2
                                         ἔλεγε, ὀλίγα μέν, ἀλλὰ λίαν ἡδέως, ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων· εἰ καὶ τῆ ἡλικία ὕστερος ἐγεγόνει· ἀλλ΄
16900 PARA 3 214
                                      μελισσῶν ἔκ τινος κοίλης πέτρας ἀεὶ καὶ διαπαντὸς νέα τῆ πτήσει χρωμένων, δίκην δὲ βότρυος πέτονται ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γενομένοις· καὶ αἱ μὲν
7118 PARA 288
χρεῖα { N+Com } 1
                                             καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀπηνοῦς βασιλέως, ἐάν ποτε δὴ πάλιν χρεῖα ἐμοῦ γένηται τοῦ ἀποσοβῆσαι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον τοῖς λοιποῖς Έλλησιν· ὄντως γὰρ
3446 PARA 1 341
χρεωστέω { V } 1
3574 PARA 1 353
                                      «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ Οὐράνιος Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν· ἀρτίως κατουδέν με ἐτίμησεν· ὄντως
χρή {V} 1
8724 PARA 2 250
                                      τοῖς Άτρέως παισίν ὑπὸ τὴν Ἰλιον παρεγένοντο· διατοῦτο δὴ οὐκ ἐχρῆν σοι τοὺς βασιλεῖς ἀνὰ τὸ στόμα σου ἔχων δημηγορεῖν, καὶ αὐτοῖς ὕβρεις ἐπιφέρει, καὶ
χρήζω (χρή) { V } 1
                                         τῶ λόγω ὑβρίζεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἄτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις; πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί σου εἰσίν, καὶ πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς
8480 PARA 2 225
χρῆμα { N+Com } 1
1261 PARA 1 124
                                    τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι Ἑλληνες; Οὐδαμῶς δή που ἐπιστάμεθα κοινὰ χρήματα ἀποκεί[μεν]α πολλά ἀλλὰ ἄπερ ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσαμεν, ταῦτα μεμέρισται.
Χρόμις { N+Ant } 1
14430 PARA 2 858
                                    έκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου ἄργυρος γεννᾶται κάλλιστος. τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις ἡγεῖτο καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ΄ οὐ διὰ τῆς οἰωνοσκοπίας ἐξέφυγε τὴν
χρόνος { N+Com } 15
                                   βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι καταλεγώμεθα, μὴ δὲ ἔτι βραδέως ἀναβαλλώμεθα καὶ ὑπερτιθέμεθα τὸ ἔρνον
10592 PARA 2 435
5244 PARA 1 512
                                             ό τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς, ἀλλ΄ ἥσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο∙ ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ
                                    καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐδαμῶς· καλῶς
9186 PARA 2 299
9624 PARA 2 343
                                         φιλονεικοῦμεν καὶ οὐδαμῶς μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν
4225 PARA 1 416
                                   ἄνευ βλάβης καθέζεσθαι, ἐπειδή σοι ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου ἐπ΄ ὀλίγον χρόνον καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ πολύν· ἀρτίως δὲ ὁμοῦ ταχυθάνατος καὶ ταλαίπωρος περὶ πάντων
16293 PARA 3 157
                                     Τρώας καὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πολὺν χρόνον λύπας ὑπομένειν· λίαν καὶ πάνυ ταῖς ἀθανάταις θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται·
9171 PARA 2 298
                                       ταῖς ἑαυτῶν ναυσὶν· ἀλλὰ καὶ ὅμως ἐφύβριστόν ἐστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε ὧ προσφιλέστατοι, καὶ
9106 PARA 2 291
                                     πορεύεσθαι· ὄντως δὴ ταλαιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιᾶν πολὺν χρόνον ὤς τε καὶ θλιβέντα ὑποστρέψαι· καὶ γάρ τις ἔνα μῆνα μένων ἄποθεν τῆς ἰδίας αὐτοῦ
9150 PARA 2 295
                                   καὶ κλείουσι καὶ ἡ θάλασσα ταρασσομένη· ἐν ἡμῖν δὲ ἔννατός ἐστιν ὁ χρόνος περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐκδεχομένοις· διατοῦτο οὐ μέμφομαι τοὺς Ἑλληνας θλίβεσθαι
5045 PARA 1 493
                                         δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου δῆλον ἐστὶ τῆς ἀπελεύσεως τῶν θεῶν δωδεκάτη ἡμέρα ἐγένετο, καὶ τότε δὴ οἱ θεοὶ οἱ
15251 PARA 3 56
                                         εἰσιν· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὑπῆρχον δειλοὶ ὄντως δὴ ἐκ πάλαι τοῦ χρόνου λίθινον ἐνεδύσω χιτῶνα ἕνεκα τῶν κακῶν ὧν εἰργάσω.» Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν
                                    τοῖς σαρκοβόροις ὀρνέοις· τοῦ δὲ Διὸς ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ΄ οὖ χρόνου τὸ πρῶτον διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὁ υἰὸς τοῦ Ἁτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν
55 PARA 16
```

```
16583 PARA 3 184
11611 PARA 2 551
```

9489 PARA 2 329

οὕτως καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐνταῦθα, τῷ δεκάτω δὲ χρόνω τὴν πόλιν τὴν πλατυάμφοδον πορθήσομεν.» Ἐκεῖνος καθὼς ἔλεγε· ταῦτα δὴ ἀρτίως καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων. Πάλαι δὴ πρὸ χρόνων εἰς τὴν Φρυγίαν ἀπῆλθον τὴν ἀμπέλους ἔχουσαν, ἐκεῖσε ἐθεασάμην πολλοὺς Φρύγας τοῖς κριοῖς ἐξευμενίζονται οἱ νέοι τῶν Ἀθηναίων κυκλουμένων τῶν χρόνων τούτων πάλιν ἡνεῖτο ὁ υἱὸς τοῦ Πετεῶ ὁ Μενεσθεύς· ὧτινι οὐδέπω τίς ὅμοιος ἐπίνειος

Χρῦσα (τοπ) { N+Top } 5 3946 PARA 1 390

4373 PARA 1 431 4593 PARA 1 451 380 PARA 1 37

ταύτην μὲν γὰρ σὺν τῆ ταχεία νηὶ οἱ μελανόφθαλμοι Ἕλληνες εἰς τὴν Χρύσαν ἀποκομίζουσιν, ἄγουσι δὲ σὺν αὐτῆ δῶρα τῶ θεῶ· ταύτην δὲ νεωστὶ ἐκ τῆς σκηνῆς τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος άνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὦ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὅστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς έγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς ἄνευ δώρων, ἄγειν δὲ σὺν αὐτῆ καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν θυσίαν εἰς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν, τότε δὴ αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πείσοιμεν.» Οὕτως δὴ οὖτος ὁ Κάλχας εἰπὼν

χρύσεος { Α } 7

1017 PARA 1 100

3783 PARA 1 374

4471 PARA 1 440

4462 PARA 1 439

17243 PARA 3 248 2522 PARA 1 246 8893 PARA 2 268 14572 PARA 2 872 14605 PARA 2 875 158 PARA 1 15

ἔφερεν δὲ καὶ ἐκόμισσεν καὶ κρατῆρα λαμπρὸν ὁ κῆρυξ ὁ Ἰδαῖος καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, τὸ δὲ σκῆπτρον κατέβαλεν ἐπὶ τῆ γῆ τὸ χρυσοῖς ἥλοις διαπεπαρμένον, ἐκαθέσθη δὲ καὶ αὐτός· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἄτρέως ἐκ τοῦ ἑτέρου δὲ μώλωψ, αἰματώδης ἐπὶ τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ διηγέρθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου· οὖτος δὲ ἐκαθέσθη φοβηθείς, στενάξας δὲ καὶ ἀσθενὲς βλέψας ό Άμφίμαχός τε καὶ τὰ λαμπρὰ τέκνα τοῦ Νομίωνος, ὅστις καὶ χρυσοῦν κόσμον ἔχων εἰς τὸν πόλεμον παρενένετο καθάπερ κόρη ὁ ἄφρων, οὐδαμῶς δὲ ύπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ὀξύποδος Ἀχιλλέως ἐν αὐτῶ τῷ ποταμῷ, τὸν δὲ χρυσοῦν κόσμον ὁ Ἁχιλλεὺς ἐπορίσατο ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. Ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγὸς κατέχων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῶ σκήπτρω, καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος σὺν χρυσῷ σκήπτρω καὶ παρεκάλει πάντας τοὺς Έλληνας, τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως πάνυ τοὺς

Χρυσηΐς { N+Ant } 8

δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου όρνιζομένου ἀπειλώ δέ σοι οὕτως· καθὼς ἀπ΄ ἐμοῦ λαμβάνει τὴν Χρυσηίδα ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐνὼ σὺν τῆ νηὶ τῆ ἐμῆ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἑταίροις συναθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐπιθήσομεν, καὶ τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἀναβιβάσομεν· εἶς δὲ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ έπελέξατο εἴκοσι καὶ τελείαν θυσίαν εἰσεβίβασε τῷ θεῷ, τὴν δὲ Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν ἐκάθισεν ἀναγαγών· ἐν αὐτοῖς δὲ ἀρχηγὸς ἐπορεύθη έμερίσαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐξέδοντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Χρύσαν παρεγένετο ἄγων σὺν τῆ Χρυσηίδι καὶ τελείαις θυσίαις. Οὖτοι δὲ ὅτε ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ πολλὰ βάθη ἔχοντος μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς Χρυσηίδος τὰ λαμπρὰ δῶρα οὐκ ἤθελον δέξασθαι, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ θέλω αὐτὴν ἐν τῶ οἴκω δὲ καὶ τὴν τελείαν θυσίαν τῷ μακροβόλω Ἀπόλλωνι· ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς θαλασσοπλόου νηός. Καὶ ταύτην μὲν τὴν Χρυσηίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ

Χρύσης { N+Ant } 6

χρυσός { N+Com } 2

6236 PARA 1 611

τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ τῶ κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε κακὴν· ἀπώλοντο δὲ οἱ ὄχλοι διότι τὸν Χρύσην ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐνίψαντο καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ ὁ Χρύσης ἠύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε τῶ υἱῶ τοῦ Ἀτρέως τὴν Χρυσηίδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν. Ὁ δὲ Χρύσης πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ μακροβόλου Ἀπόλλωνος παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν ἀτίμως ὕβρισε τὸν ἱερέα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἁγαμέμνων· οὖτος γὰρ ὁ Χρύσης παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλ[ήνων] θέλων λυτρώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ στεναγμών λύπας ἔπεμψεν.» Οὕτως εἰπὼν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Χρύσου ταύτην ἐπέθετο, ὁ δὲ ἐδέξατο χαίρων τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ παῖδα· οὖτοι δὲ

ό ἡδὺς ὕπνος κατέλαβεν· ἐκεῖσε ἀναβὰς ἐκοιμήθη σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ χρυσὸν θρόνον ἔχουσα ήρα.

```
8513 PARA 2 229
                                       ὄντι παρείχομεν, ἐπειδὰν πόλιν πορθήσωμεν· ἐὰν δὲ ἔτι καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐνδεὴς ἦς, τοσοῦτον σοι τίς κομίσει ἐκ τῶν Τρώων τῶν ἱππικωτάτων ἐκ τῆς Ἰλίου ὑπὲρ
χύπελλον { N+Com } 1
17253 PARA 3 248
                                     καὶ χρυσᾶ ποτήρια, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, τοῦτἐστιν τὸν οἶνον χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν γέροντα διὰ λόγων διήγειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ
χωλός \{A\} 2
6196 PARA 1 607
                                    έκάστω οἴκημα ὁ περισσῶς ἔνδοξος περὶ τὴν τέχνην ὁ έκατέρωθεν χωλὸς ὁ Ἡφαιστος ἐποίησε ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ διανοίαις∙ ὁ δὲ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς
8400 PARA 2 217
                                             τὰς ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ὤμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος
χωρίζω { V } 2
                                     έκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ ἐθεάσατο τὸν ὄνειρον ὅστις ἔξοχος ἄριστος
7048 PARA 281
                                         μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἁχιλλεὺς κλαύσας τῶν ἐταίρων αὐτοῦ εὐθέως χωρισθεὶς ἐκαθέσθη, ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, βλέπων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον·
3541 PARA 1 349
χωρίον { N+Com } 1
7686 PARA 2 147
                                      καθάπερ δὲ κινήσει ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος εἰς σιτοφόρον χωρίον παραγενόμενος σφοδρῶς ἐπιπνέων ἐστι, κλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας, οὕτως δὴ καὶ
χωρίς { I+AdvPr } 9
                                   καταλίμπανε διαφθείρεσθαι, καὶ ἔνα καὶ δύο, οἵτινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων χωρὶς βουλεύονται, ἐντελὴς δὲ πρᾶξις αὐτῶν οὐ γενήσεται, πρὸ τοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν
9662 PARA 2 347
1723 PARA 1 171
                                   δή σε ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν ἐγὼ πλοῦτον καὶ περιουσίαν χωρὶς ἐμοῦ ἐπαντλῆσαι καὶ λαβεῖν.» Τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν
11915 PARA 2 587
                                     ό πολεμικώτατος Μενέλεως, τῶν ἑξήκοντα πλοίων· ἄποθεν δὲ καὶ χωρὶς καθωπλίζοντο· ἐν αὐτοῖς δὲ αὐτὸς ἐπορεύετο ταῖς ἑαυτοῦ όρμαῖς τεθαρρηκώς,
6535 PARA 2 30
                                   πορθήσειας τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ ἔτι χωρὶς οἱ τὰ ὀλυμπιακὰ οἰκήματα ἔχοντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας
6369 PARA 2 13
                                   γὰρ λάβοι τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ νῦν χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ
6916 PARA 2 67
                                    γὰρ πορθήσει τὴν πλατυάμφοδον πόλιν τῶν Τρώων· οὐδαμῶς γὰρ χωρὶς οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικοῦντες θεοὶ οἱ ἀθάνατοι βουλεύονται· ἐπέκαμψε γὰρ ἄπαντας ἡ
1349 PARA 1 133
                                    οὐδὲ πείσεις με. ή βούλει, ὅπως αὐτὸς ἔχεις τιμήν, ἐμὲ δὲ ματαίως χωρὶς τιμῆς καθέζεσθαι ἐνδεῆ ὄντα, παρακελεύη δὲ ἐμὲ ταύτην τὴν κόρην ἀποδοῦναι; Άλλ΄ εἰ
5110 PARA 1 498
                                       καὶ τὸν Ὀλυμπον· εὖρε δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον υἱὸν τοῦ Κρόνου χωρὶς τῶν ἄλλων καθεζόμενον ἐν τῆ ἀκροτάτη κορυφῆ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου
5615 PARA 1 549
                                       τούτον μαθήσεται οὔτε ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ὄντινα δὲ λόγον ἐγὼ χωρὶς τῶν θεῶν θέλω νοῆσαι, μηδαμῶς σὺ ταῦτα τὰ βουλεύματα καθένα ἔκαστον ἐρεύνα μὴ
ψάλλω { V } 1
4836 PARA 1 474
                                     τὸν ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενον ὕμνον οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ψάλλοντες τῷ Ἀπόλλωνι· οὖτος δὲ ἀκούων ἐτέρπετο κατὰ τὴν φρένα αὐτοῦ. Ἡνίκα δὲ ὁ ἥλιος
ψάμμος { N+Com } 2
13883 PARA 2 800
                                     τοσοῦτον λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ τοῖς φύλλοις ὡμοιωμένοι ἢ τοῖς ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. Ὠ ἵΕκτορ, σοὶ δὲ πλέον
4967 PARA 1 486
                                       οὖτοι τὴν μέλαιναν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλκυσαν, εἰς τὸ ὕψος ἐπάνω τῆς ψάμμου, ὑποκάτω δὲ τῆς νηὸς καὶ μεγάλα στηρίγματα ἐξήπλωσαν· αὐτοὶ δὲ διεσκορπίζοντο
ψαμμώδης { A } 1
7013 PARA 2 77
                                    έκαθέσθη, ἐν τούτοις δὲ ἀνέστη ὁ Νέστωρ, ὅστις δὴ τῆς πύλου τῆς ψαμμώδους βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ
ψευδής { A } 1
9686 PARA 2 349
                                    Πελοπόννησον καὶ ἔως πρὸ τοῦ αἰγιδούχου Διὸς γνῶναι ἡμᾶς εἴ τε ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσίς ἐστιν ἢ οὐδαμῶς. Ὑπολαμβάνω γὰρ κατανεῦσαι τὸν ὑπερέχοντα τῆ
ψεῦδος { N+Com } 2
7042 PARA 281
                                        βασιλεῖς, ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον ἄλλος ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἶπεν, ψεῦδος ἄν τοῦτον ἐλογισάμεθα καὶ μᾶλλον ἐχωριζόμεθα τῆς πίστεως τοῦ ὀνείρου· ἀρτίως δὲ
17583 PARA 3 279
                                           καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὅστις ἄν ἐπὶ ψεῦδος ὀμόση, λέγει δὲ Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐρινῦς, ὑμεῖς ἃς ἐστὲ μάρτυρες καὶ
```

```
ψεύστης { N+Com } 1
15068 PARA 3 39
ψῆφος { N+Com } 1
17957 PARA 3 316
ψυχή { N+Com } 42
25 PARA 13
14367 PARA 2 851
6138 PARA 1 602
```

4776 PARA 1 468 10547 PARA 2 431

11154 PARA 2 490 1745 PARA 1 173

8970 PARA 2 276 254 PARA 1 24 11935 PARA 2 589

16122 PARA 3 139 14741 PARA 3 9

2632 PARA 1 256 1082 PARA 1 106

8458 PARA 2 223 1911 PARA 1 188

19016 PARA 3 412

2211 PARA 1 217 3826 PARA 1 378

452 PARA 1 44 2326 PARA 1 228

2132 PARA 1 209

1994 PARA 1 196 6594 PARA 2 36

2091 PARA 1 205 6292 PARA 2 5

15688 PARA 3 98

14978 PARA 3 31 7633 PARA 2 142

18830 PARA 3 395

5028 PARA 1 491

Πάρι, κατὰ τὸ εἶδος κάλλιστε, ἐπὶ γυναιξὶν μαινόμενε, ἀπατεὼν ψεῦστα, εἶθε ὄφειλες μὴ γεννηθῆναι ἢ γεννηθεὶς ἄγαμος ἀπολέσθαι· καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον, καὶ

έν ὦ ἔμελλον μαχεσθῆναι πρῶτον διεμέτρουν, μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ψήφους ἐν τῆ περικεφαλέα τῆ χαλκῆ λαβόντες ἔσειον, ὁποῖος ἐξ αὐτῶν πρότερος ἐπιπέμψει τὸ

πολλὰ τοῖς Έλλησι κακὰ καὶ λύπας εἰργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἅδη προέπεμψεν τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν σκορπίζεται. Τῶν δὲ Παφλαγόνων ἡγεῖτο τοῦ Πυλαιμένους ἡ συνετὴ ψυχὴ ἐκ τῶν Ἐνετῶν, ὅθεν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων, οἵτινες δὴ τὸ ηὐτρέπιζον εὐωχίαν, καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὰν τοῦτο τοῦ ποτοῦ καὶ τῆς εὐωχίαν κατεσκεύαζον καὶ εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς. Μεταταῦτα δὲ ἐπειδὰν τῆς πόσεως καὶ τῆς ήμέρας μέχρι τοῦ δύναι τὸν ἥλιον εὐωχοῦντο, οὐδαμῶς δέ τινος ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἐγένετο τῆς ἰσομοίρου τροφῆς, οὐδὲ τῆς κιθάρας τῆς περικαλλοῦς ἥντινα ὁ καὶ δέκα στόματα ἐνυπάρχοιεν, καὶ φωνὴ ἄρρηκτος, καὶ στερεά μοι ψυχὴ ἐνῆν, ἐὰν μὴ αἱ τὸν κατοικοῦσαι, τοῦ αἰγιδόχου Διὸς αἱ θυγάτερες, βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Φεῦγε λίαν καὶ πάνυ, ἐάν σοι ἡ ψυχὴ ἐφορμᾶται, οὐδαμῶς δέ σε ἐγὼ παρακαλῶ χάριν ἐμοῦ μένειν· πάρεισι γάρ μοι καὶ ἄλλοι οὐδαμῶς δὲ πάλιν ἐκ δευτέρου ἀναπείσει αὐτὸν ἡ αὐθάδης αὐτοῦ ψυχὴ κακολογεῖν καὶ ὑβρίζειν τοὺς βασιλεῖς τοῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις.» Οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· δ[ῶρα]· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ শτρέως τῷ শγαμέμνονι οὐκ ἤρεσκε τῆ ψυχῆ, ἀλλὰ κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα. τεθαρρηκώς, παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον· πλέον δὲ πρόθυμος ἦν τῆ ψυχῆ ἀνταποδοῦναι τῆς Ἑλένης τὰ ὁρμήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Οἴτινες τὴν Πύλον καλεσθήση γυνή.» Οὕτως εἰποῦσα ή θεὰ ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἐνέβαλεν τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ Οἱ δὲ τὴν δύναμιν πνέοντες Ἑλληνες ἐπορεύοντο ἐν ἡσυχία ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν προθυμούμενοι ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. Καθάπερ δὲ ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους ὁ καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παίδες καὶ οἱ λοιποὶ Τρῶες μεγάλως χαρῶσι τῇ ψυχῇ, ἐὰν ὑμῶν ταῦτα πάντα μάθωσι μαχομένων, οἵτινες περισσῶς μὲν τῇ βουλῇ τῶν προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ ταῖς διανοίαις τοῦ μαντεύεσθαι εἰσίν, ἀγαθὸν δὲ δὲ οἱ Ἑλληνες μεγάλως καὶ ἐκπληκτικῶς ὠργίζοντο καὶ ἐν τῆ ἑαυτῶν ψυχῆ ἐμέμφοντο· μεταταῦτα δὲ οὖτος μεγάλως καὶ παρρησιαστικῶς βοῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τῶ Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ υἱῷ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο, ἐν δὲ τῇ ἐαυτοῦ [ψ]υχ[ῇ] καὶ ἐν τοῖς στήθεσι τοῖς δασυτάτοις διχῶς ἐμερίμνη[σεν], ἢ οὖτος τὴν σπάθην αὐτοῦ ταῦτα ἄπασαι μέμψονται· ἔχω δὲ ἀκρίτους καὶ πολλὰς λύπας ἐν τῆ ψυχῆ μου.» Ταύτην δὲ ὀργισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ «Πρέπον μέν ἐστι τὸν ὑμέτερον, θεά, λόγον φυλάξαι καὶ λίαν τῆ ψυχῆ ὀργιζόμενον ἐμέ· οὕτως γὰρ κρεῖττον ἐστίν· ὅστις τοῖς θεοῖς πείθεται, λίαν καὶ πάνυ αὐτοῦ δῶρα δέχεσθαι· ἀλλὰ τῷ υἱῷ τοῦ শτρέως Ἁγαμέμνονι ἐν τῇ ψυχῇ οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ κακῶς αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἀπειλητικὸν λόγον ἐπορεύθη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν παραγενέσθαι σὺν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων κεκαρτέρηκας τῇ ψυχῇ· τοῦτο δέ σοι τὸ ἀπιέναι εἰς ἔνεδραν θανατηφόρος μοῖρα δοκεῖ εἶναι· ἀλλ΄ ὄντως δή σοι δέ με ή θεὰ ή λευκοβραχίων Ήρα ἀμφοτέρους ὁμοίως τῆ ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα ἀλλά γε παύου τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος λάμβανε ἐν τῆ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ή Ηρα, ἀμφοτέροις ὁμοίως τῆ ἑαυτῆς ψυχῆ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπιθεν, αὐτοῦ ἐκ δὲ τῆς ξανθῆς τριχώσεως ἔλαβε τὸν τούτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ταῦτα φρονοῦντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἄτινα οὐκ ἔμελλον τελειοῦσθαι· ἐλογίζετο γὰρ οὖτος πορθήσειν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν ὑπολαμβάνω· ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ ὑπερηφανίαις ταχέως δήποτε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει ὁ Ἁγαμέμνων.» Τοῦτον δὲ τὸν Ἁχιλλέα πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· αὕτη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν βελτίστη ἐφαίνετο ἡ βουλή, ἐπιπέμψαι ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονι τὸν ἐπὶ «Ἀκούσατε ἀρτίως καὶ ἐμοῦ· λίαν γὰρ θλίψις καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχήν· βούλομαι δὲ καὶ λέγω νῦν ἡμᾶς διαχωρισθῆναι τοὺς Ἔλληνας καὶ τοὺς Τρώας, ἀφ´ οὖ φανέντα, κατεπλάγη καὶ ἐφοβήθη κατὰ τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν, εἰς τοὐπίσω δὲ εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων. πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον.» Οὕτως εἶπε, τούτοις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι διετάραξε ἄπασι τοῖς ἐν τῷ πλήθει, ὁπόσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ χοροῦ νεωστὶ καταπαυθέντα καθέξεσθαι.» Οὕτως εἶπε, ταύτη δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσσι διετάραξε· καὶ δὴ ὡς οὖν ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς οὔτε εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν ἐνταῦθα μένων, ἐπόθει δὲ καὶ τὴν βοὴν καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ΄ ὁπότε δὴ ἐκ τούτου τοῦ

```
19269 PARA 3 438
5816 PARA 1 569
1965 PARA 1 193
7926 PARA 2 171
1374 PARA 1 136
4354 PARA 1 429
2495 PARA 1 243
10310 PARA 2 409
17729 PARA 3 294
6053 PARA 1 593
5743 PARA 1 562
                 { V } 1
ψυχορραγέω
17727 PARA 3 293
ὤ { l+lnti } 1
17770 PARA 3 298
\hat{\omega} (\hat{\alpha}) { I+Intj } 83
2791 PARA 1 275
9820 PARA 2 362
9911 PARA 2 371
1598 PARA 1 159
9914 PARA 2 371
749 PARA 1 74
9044 PARA 2 284
9791 PARA 2 360
13837 PARA 2 796
2907 PARA 1 286
17567 PARA 3 278
16805 PARA 3 204
19263 PARA 3 438
5640 PARA 1 552
5529 PARA 1 540
7937 PARA 2 173
8571 PARA 2 235
15269 PARA 3 59
13892 PARA 2 802
```

προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν τῆ Ἀθηνᾶ, ἐκεῖνον δὲ δὴ ἡσυχάζουσα ἐκαθέσθη, ἐπικάμψασα τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ψυχήν· ἐστέναξαν δὲ ἀνὰ τὰ οἰκήματα τοῦ Διὸς οἱ οὐράνιοι θεοί· ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἅφαιστος ὁ Έως οὖ οὖτος ταῦτα διενοεῖτο κατά τε τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ κατὰ ͺψυχήν, ἔσυρε δὲ ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μένα αὐτοῦ ξίφος, παρενένετο δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ μελαίνης ἐπελαμβάνετο, ἐπειδὴ αὐτὸν κατά τε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν λύπη κατελάμβανεν· ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ μοι τιμήν οί μεγαλόψυχοι Έλληνες, τεκμηράμενοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ψυχήν, ὅπως ἶσον τῆ ἐμῆ ἀξία γένηται· ἐὰν δὲ μὴ παρέξωσιν, ἐγὼ αὐτὸς ἀφέλομαι ἢ τὴν σὴν ἢ ἀπέβη, τοῦτον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν ὀργιζόμενον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν περὶ τῆς καλοζώμενου αὐτοῦ γυναικός, ἥντινα τῆ βία ἄκοντος αὐτοῦ ἀφείλαντο· μετὰ ἄνδρας φονεύοντος ἀποθνήσκοντες πίπτουσι, σὺ δὲ ἔσωθεν τὴν ψυχήν σου κατασπᾶ λυπούμενος ὅ τι ἐμὲ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων κατουδὲν ἐτίμησας.» ό κατὰ τὴν μάχην νενναῖος Μενέλαος· ἀπίστατο νὰρ κατὰ τὴν έαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήρνει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς σιδήρω· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος ἀφείλατο. Τὸν δὲ οἶνον ἐκ όμοῦ δὲ τῶ δῦναι τὸν ἥλιον κατέπεσον ἐν τῆ Λήμνω, ὀλιγότης δὲ τῆς ψυχῆς ἐνυπῆρχε μοι· ἐνταῦθα δὴ ἐμὲ πεσόντα εὐθέως οἱ Λήμνιοι ἄνδρες ἀνελάβοντο.» Οὕτως σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ τι ὄμως οὐ δυνήση, ἀλλὰ ἄποθεν τῆς ἐμῆς ψυχῆς λίαν γενήση, τουτέστιν μισηθῆς· τοῦτο δὲ καὶ φρικῶδες σοι γενήσεται τὸ μισεῖσθαι παρ΄

ἀπέτεμεν τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ· καὶ τούτους μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ψυχοραγοῦντας, τῆς ψυχῆς ἐνδεεῖς ὄντας· τὴν γὰρ δύναμιν καὶ ζωὴν αὐτῶν ὁ σίδηρος

οὖσιν· οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, ὁποῖοι ἐξ ἡμῶν πρότεροι τοὺς ὅρκους

μοι, ἐπειδὴ τὸ τοῖς καλῶς λέγουσι πείθεσθαι κρεῖττον ἐστίν· μήτε σύ, ὧ Ἁγάμεμνον, καίπερ ἀγαθὸς ὢν ἀφελοῦ ἀπὸ τούτου τὴν κόρην, ἀλλὰ συγχώρει, καθὼς αὐτῷ

ὄντινα εἴπω· διαχώρισον τοὺς ἄνδρας κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ γενεὰς 🤞 Ἅγάμεμνον, ὅπως ἡ γενεὰ τὴν ἰδίαν γενεὰν βοηθῆ καὶ τὰ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν· ἐ[ὰν] δὲ οὕτως νικᾶς, γέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων∙ εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἄθηνᾶ καὶ ὧ Ϫπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων∙ διὸ δὴ ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ Μενελάου, ὧ ἀναιδέστατε, παρὰ τῶν Τρώων· ὧντινων τῶν Τρώων οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὐδὲ γέρον, τοὺς υίοὺς τῶν Ἑλλήνων⋅ εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἀθηνᾶ καὶ ὧ Ἀπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν Ἑλλήνων⋅ διὸ δὴ ταχέως Άπόλλων· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ Ἁχιλλεῦ, κελεύεις με, τῶ Διὶ προσφιλέστατε, εἰπεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς μεμερισμένην τὴν φωνὴν τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἐπιλάβηται. Ἁλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλω τῶ λένοντί σοι καλῶς πείθου· οὐδαμῶς οί Έλληνες· ἐκείνω ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ταχεῖα ποσὶ Ἱρις· «Ὠ νέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόνοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὥσπερ ἐν τῶ καιρῶ τῆς προσεῖπεν ὁ μεγάλως κρατῶν Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα πάντα, ὧ γέρον, κατὰ τὸ προσῆκον εἴπας· ἀλλ΄ οὖτος ὁ Ἁχιλλεὺς θέλει περισσῶς πάντων τῶν ὦ Ήλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας ἀνθρώπους δὲ πάλιν ὁ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς καὶ σώφρων ἐξ ἐναντίας εἶπεν· «Ὠ γύναι, ὄντως δὴ λίαν τοῦτον τὸν λόγον ἀληθῶς εἶπες· ποτὲ γὰρ ἐνταῦθα πρόπαλαι δὲ ὁ Πάρις τοῖς λόγοις ἀποκρινόμενος προσεῖπε· «Μηδαμῶς με, ὧ γύναι, τοῖς δεινοῖς ὀνείδεσι τὴν ψυχὴν ἐπίπληττε καὶ κακολόγει· ἀρτίως μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ἡ μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ή μεγαλόφθαλμος καὶ σεβασμία ή καὶ σεβασμία τουν οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε ἀνηρώτουν οὔτε λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου προσεῖπεν· «Τίς δή σοι ἐκ τῶν θεῶν, ὧ δολιόβουλε, συνεβουλεύσατο βουλάς; αἰεὶ δή σοι προσφιλές ἐστιν ἐμοῦ ἄπωθεν ὄντος έγγὺς δὲ αὐτοῦ στᾶσα προσεῖπεν ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηνᾶ· «Ὠ ἐκ τοῦ Διὸς τὸ γένος ἔχων Λαέρτου παῖ πολυμήχανε Ὀδυσσεῦ, οὕτως ἀπράκτως εἰς τὸν έπὶ κακῶν πρᾶξιν ἐπιβαίνειν καὶ ἄνειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. 🐧 ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς κακὰ ὀνείδη γυναῖκες καὶ οὐκέτι ἄνδρες. εἰς τὰ οἰκεῖα ἡμῶν σὺν ταῖς Τοῦτον δὴ πάλιν προσεῖπεν ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος· «Ὠ ἵΕκτορ, ἐπεί με κατὰ τὸ προσῆκον ἀνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ ψά[μ]μοις ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. 🐧 ἵΕκτορ, σοὶ δὲ πλέον προστάσσω καὶ ἐντέλλομαι, οὕτως πράξαι· πολλοὶ γὰρ ἀνὰ τὴν πόλιν

δὲ μένα ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Παύεσθε, ὧ ελληνες καὶ οἱ νέοι τῶν Ελλήνων, καὶ μὴ ἀκοντίζετε· διαβεβαιοῦται νὰο καὶ ὑπισχνεῖται ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις τὰ δάκρυα αὐτῆς καταχέουσα· «Φεῦ μοι, ὧ ἐμὸν τέκνον, τί δή σε ἀνέτρεφον ἐπὶ κακῷ γεννήσασα; εἴθε ὤφειλες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄνευ κατέλαβεν, τοῦτον τοῖς πραϋντικοῖς λόνοις κατεκώλυε παραστάς· «પΩ εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον φοβεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καθέσθητι καὶ τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Μενέλαος, ἐπευξάμενος τῶ Διὶ τῶ πατρί· «Ὠ Ζεῦ βασιλεῦ, πάρασχέ μοι τιμωρήσασθαι ὅστις ἐμὲ πρότερος κακὰ εἰργάσατο, τὸν ἔνδοξον τούτοις δὲ εὐχόμενος προσεῖπεν ὁ μενάλως βασιλεύων Άναμέμνων· «Ὠ Ζεῦ ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁ τὰς νεφέλας μελαίνων, καὶ ἐν τῶ αἰθέρι κατοικῶν, μὴ πρότερον «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ 🎍 Ἦλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δὲ ἀπεκρίνατο μεταταῦτα ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν· «Ὠ Ἅρα, μὴ ἔλπιζε πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐπίστασθαι· χαλεποὶ γάρ σοι γενήσονται Τὴν ὀρνὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὧ θεά, τοῦ μίοῦ τοῦ Πηλέως Ἁχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ καὶ λύπας ή "Ηρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· ἀλλὰ σὺ ἐλθοῦσα, ὧ θεά, τοῦτον ἐκ τῶν δεσμῶν ἤδη μέλλοντα δεσμεῖσθαι ἐλυτρώσω, ταχέως τὸν ἑκατόγχειρον καὶ δὴ αὐτὸν δεινῶς ὑποβλεψάμενος ἐπέπληξε τῷ χαλεπῷ λόγω· «Ὠ Θερσῖτα ἄκριτε, περὶ τοὺς λόγους καίπερ ἡδὺς ὑπάρχων δημηγόρος, καταπαύθητι, μὴ δὲ αὐτὸν κατέλαβεν, τοῦτον τῷ σκήπτρω πλήξας καὶ τῷ λόγω ἠπείλει· «Ὠ κακόδαιμον ἡσύχως κάθου καὶ ἄλλων λόγον ἄκουε, οἴτινές σου κρείττονες εἰσί, σὺ δὲ άποκρινόμενος προσεῖπεν ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων Ζεύς· «Ὠ κακοδαιμονία, αἰεὶ μὲν ὑπονοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα καὶ οὐδαμῶς σε λανθάνω· πρᾶξαι δέ όπερ ἐπίστασαι· μὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῶ Διὶ προσφιλῆ, ὧτινι σύ, ὧ Κάλχαν, εὐχὰς ποιούμενος τοῖς Ἑλλησι τὰς θεομαντίας φανεροποιεῖς, οὐδαμῶς τίς ἐμοῦ ἔννω ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις καὶ προσεφώνησεν· «Χαίρετε. ὧ κήρυκες, τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Διὸς ἄξιοι ἄννελοι, ἐννὺς πορεύθητε· οὐδαμῶς ὑμεῖς αἴτιοι, τῶ θεῶ, ὂν ἡ καλλίκομος ἐγέννησε Λητώ· «Ἐπάκουσόν μου, ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὂς τὴν Χρύσαν τὴν πόλιν ⟨περι⟩έπει⟨ς⟩ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν ηύχετο μεγάλως τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατείνας· «Ἐπάκουσόν μου ὧ λαμπρότοξε Ἄπολλον, ὄστις τὴν Χρύσαν περιέπεις καὶ ὑπερμαχεῖς καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ χύπελα τινὰ ὄντα· παρασταθεὶς δὲ τὸν νέροντα διὰ λόνων διήνειρεν· «Ὠ Λαομέδοντος παῖ Πρίαμε. διενέρθητι, καλοῦσι σε οἱ βέλτιστοι τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεπλάγη καὶ λόγον εἶπεν καὶ κατὰ μέρος αὐτὸν διεξήει· «Ὠ μακαρία, τί δὴ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖς ἐξαπατᾶν; καὶ δὴ πάλιν με πώποτε ἐπὶ τῶν καλῶς τοῦτον δὲ τὸν Ἁγαμέμνονα ὁ γέρων ἐθαύμασεν καὶ προσεῖπεν· «Ὠ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἐν καλῆ μοῖρα γεγενημένε, εὐδαίμων καὶ πλούσιε, ὄντως δή τὸν δὲ Κάλχαντα πρῶτον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεῖπεν· «Ὠ μάντι τῶν κακῶν, οὐδέποτέ μοι τὸ ἀρέσκον τῆ ψυχῆ εἶπες· ἀεὶ γάρ σοι τὰ κακὰ προσφιλῆ Τρώων ὄρη σκιώδη καὶ θάλασσα ἡ ἦχον ἀποτελοῦσα· ἀλλὰ σοί. ὧ μενάλως ἀναιδέστατε, ἡκολουθήσαμεν, ὅπως σὺ χαίρης, τὴν τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς καὶ αὐτὴν προσεῖπεν· καρτέρησον, ὧ μῆτερ ἐμή, καὶ ὑπόμεινον καὶπερ θλιβομένη, προσφιλεστάτην δὴ οὖσαν μή σε θεάσωμαι πολλὰ δὲ τῆ προσφιλεστάτη αὐτοῦ μητρὶ ἠύξατο τὰς χεῖρας ἐκτείνας· «Ὠ μῆτερ ἐπειδὴ ἐμὲ ἐγέννησας ὀλιγοχρόνιον ὄντα, τὴν τιμὴν μοι ἐχρεώστει δοῦναι ὁ βασιλεῖς ὑπῆρχον· τίς δὲ δὴ τούτων ὁ ἐξοχώτατος ἦν, σύ μοι λέγε, ὧ Μοῦσα, αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων, οἵτινες ἄμα ταῖς Ἀτρείδαις ἦλθον. Αἱ μὲν ἵπποι μεγάλαι ήμιθέοις Έλλησι καὶ ἐξοχώτατον καὶ ἄριστον. Λένετέ μοι ἀρτίως. ὧ Μοῦσαι αἱ τὰ Ὀλυμπιακὰ οἰκήματα κατοικοῦσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ὑπάρχετε καὶ ἐν πᾶσι προσφωνήσας λόνους ταχείς προσείπεν· «Πορεύου καὶ ἄπιθι. ὧ ὁ ἐπὶ ὀλέθρω πεμπόμενος ὄνειρε. ἐπὶ τὰς ταχείας νῆας τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἀπελθών εἰς τὴν ύποβλεψάμενος προσεῖπεν ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· Φεῦ μοι ὧ ὁ τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε, δόλιε τῶ φρονήματι, πῶς δή σοι τίς προθύμως τοῖς λόγοις ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατέχει. Ἀλλὰ σὺ αὐτὸν τίμησον, 🎍 Ολύμπιε βουλευτικώτατε Ζεῦ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐπίθες κράτος, ὅπερ οί κρατήσασα παρακαλοῦσα προσεῖπε τὸν υἰὸν τοῦ Κρόνου τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ὠφέλησα ἢ ἐν λόγω ἢ ἐν ἔργω, τοῦτο έν τῆ δημηνορία νικᾶς, νέρον, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· εἶθε, ὧ πάτερ Ζεῦ καὶ ὧ Ἄθηνᾶ καὶ ὧ Ἄπολλον, τοιοῦτοι μοι δέκα σύμβουλοι ὑπάρχοιεν ἐκ τῶν άνέτειναν, οὕτως δέ τις εἶπεν ἔκ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, ὁποῖος ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου δὲ υίὸς τοῦ Ἀτρέως εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν θεασάμενος ἐστέναξεν· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, οὐδαμῶς τίς σου ἐκ τῶν θεῶν ὀλεθριώτερος ἐν ἐμοὶ τῶ Μενελάω· ἐγένετο· τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως μεγάλα ἤυχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, τῆς Ἰδης βασιλέων, ἔνδοξε καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ Ἅλιε, ὅστις πάντα βλέπεις καὶ βέλτιστε, καὶ ὧ "Ηλιε, ὄστις πάντα βλέπεις καὶ πάντα ἐπακούεις, καὶ ὧ ποταμοὶ καὶ ὧ νῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τελευτήσαντας καὶ ὑποκάτωθεν ὄντας κακῶς τὸν ἱερέα ἀπέπεμπεν, ἰσχυρὸν δὲ λόγον προσέταττε· «Μή σε, ὧ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ καταλάβω ἢ ἀρτίως ἐγχρονίζοντα ἢ πάλιν ἐκ δευτέρου έκαλέσατο τῆ φωνῆ· «Παρελθοῦσα ἐπὶ τὰ πρόσω δεῦρο ἐνταῦθα, ὧ προσφιλὲς τέκνον, ἐγγὺς ἐμοῦ καθέσθητι, ὅπως θεάση τὸν πρότερόν σου ἄνδρα καὶ τοὺς

ή ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Ἐντροπῆς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρχεις, ὧ προσφιλέστατε πενθερέ, καὶ φοβερός· εἴθε ὄφειλέ μοι ὁ κακὸς θάνατος ἀρέσαι ὅτε ἐνταῦθα έγγὺς δὲ στᾶσα προσεῖπεν ἡ ταχεία τοῖς ποσὶν Ἱρις· «Δεῦρο ἄπιθι, 🤞 προσφιλεστάτη νύμφη, ἵνα θεῖα καὶ θαυμαστὰ ἔργα θεάση τῶν ἱππικωτάτων Τρώων καὶ τῶν ἐπὶ τούτω δὲ ἐπακουμπίσας λόνοις τοῖς Ἅλλησι προσεῖπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι ἡμίθεοι Ἅλληνες, ὑπηρέται τοῦ πολέμου, ὁ Ζεὺς ἐμὲ ὁ υϳὸς τοῦ Κρόνου τινὰ μένειν ἐπί τι πρᾶγμα καὶ κενὸν πορευθῆναι· καρτερήσατε 🎍 προσφιλέστατοι, καὶ ἐπὶ ἕνα χρόνον ἐκδέξασθε ὅπως μάθωμεν ἐὰν ἀληθῶς ὁ Κάλχας βασιλεὺς ἦν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηνόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡνεμόνες καὶ πρόβουλοι βασιλεῖς. ἐὰν μέν τις τὸν ὄνειρον θεασάμενος ἀνηρώτα ὁ γηραιός· «Ἄγε δὴ εἰπέ μοι καὶ τοῦτον, ὧ προσφιλέστατον τέκνον, ὅστις οὖτος ἐστίν· ἐλάσσων μὲν τῆ κεφαλῆ ἤγουν τῷ μήκει τοῦ υίοῦ καὶ τὴν Κίλλαν τὴν πάνυ θείαν καὶ τῆς Τενέδου ἰσχυρῶς βασιλεύεις, ὧ Σμίνθιε, ἐὰν ποτέ σοι ἐπὶ τὸν χαρίεντα ναὸν ἐστέγασα καὶ ἐὰν δή ποτέ σοι τὰ λιπαρὰ ὀστᾶ δὲ ὀρνισθεῖσα προσεῖπεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· «Μή με παρόξυνε, ὧ σχετλία καὶ μίσους ἀξία, μήπως ὀρνισθεῖσα σε καταλείψω, οὕτως δέ σε μισήσω, καθὼς νῦν αὐτὸν κατεκράτησε καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλέσασα λόγον εἶπεν· «Ὠ τέκνον, τί κλαίεις; Καὶ τί πένθος ἐπὶ τὰς φρένας σου παρεγένετο; ἔξειπε καὶ μὴ κρύβε ἐν τῷ ό ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου Πρίαμος λόγον εἶπεν· «Ἀκούσατέ μου, ὧ Τρῶες καὶ καλὰς κνημίδας ἐχοντες Ἑλληνες· ἐγὼ μὲν πορεύσομαι πρὸς τὴν Ἰλιον τὴν δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐν ἀμφοτέροις προσεῖπεν· «Ἀκούσατε παρ΄ ἐμοῦ, ὧ Τρῶες καὶ οἱ καλὰς κνημίδας ἔχοντες Ἕλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἁλεξάνδρου, οὖτινος χάριν ἡ δὲ προσεῖπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀναμέμνων «Ἀκούσατέ μου. ὧ Τρῶες καὶ οἱ τοῦ Δαρδάνου ἀπόνονοι καὶ οἱ σύμμαχοι· ἡ μὲν νίκη τοῦ φιλοπολέμου νοήσωσιν· ὅστις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, ἀρτίως δή σε, ὧ βασιλεῦ, θέλουσιν οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ἐπονείδιστον δὴ λόγων ἤρξατο λέγειν ὁ ἐν τῆ Γερήνη ἀνατραφεὶς ἱππικὸς Νέστωρ· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, βέλτιστε βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἁγάμεμνον, μὴ κέ τι ἀρτίως ἐπὶ πολὺν δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶ δυνάμενος βοηθεῖν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως βέλτιστε, φιλοχρηματωτατε πάντων, πῶς δή σοι παρέξουσι τιμὴν οἱ ό Άγαμέμνων κρείπων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει. Σὺ δέ, ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, κατάπαυσον τὴν σὴν ὀργὴν· ἐγὼ δή σε παρακαλῶ συγχωρῆσαι τῷ Ἀχιλλεῖ βασιλεὺς εἶ. ἐπειδὴ ἐν ἀνάνδροις βασιλεύσεις· ὄντως νὰρ. ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν εἰ ἀνδρείων ἐβασίλευες ἐσχάτως ἐβλάβης ἄν. Ἁλλ΄ ἐξερῶ σοι δὴ καὶ έν ταῖς διανοίαις ἀλλ΄ ἀμελής ἐστιν· ὄντως γὰρ εἰ μὴ ἦν ἀμελής, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως, νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης.» Οὕτως εἶπε κακολογῶν τὸν Ἁγαμέμνονα τὸν έγένοντο, ἐν τούτοις ἀναστὰς εἶπεν ὁ ταχὺς τοῖς ποσὶν Ἁχιλλεύς· «Ὠ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν ἡμᾶς πάλιν πλανηθέντας ὑπολαμβάνω εἰς τουπίσω ὑποστρέψαι, ἐὰν μηχανὴν εὑρεῖν δυνάμεθα, πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὑπάρχοντες. ὧ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ καθὼς καὶ πρῶτον ἔχων ἀμετάθετόν σου τὴν βουλὴν προηγοῦ καὶ καὶ παρρησιαστικώς βοών τὸν Ἀναμέμνονα τῶ λόνω ὑβρίζεν· «Ὠ μἱὲ τοῦ Ἀτρέως, τίνος πάλιν ἐπιζητεῖς καὶ χρήζεις: πεπληρωμέναι τοῦ χαλκοῦ αἱ σκηναί τούτω δὴ ὁμοιωθεὶς προσεῖπεν ὁ θαυμαστὸς ὄνειρος· «Κοιμᾶσαι, ὧ υἱὲ τοῦ Ἁτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος καὶ ἱππικοῦ; Οὐ δέον ἐστὶ δι΄ ὅλης τῆς δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς μου· καὶ πρός με λόγον εἶπεν· «Καθεύδεις ὧ υίὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος τοῦ τοὺς ἵππους δαμάζοντος· οὐ πρέπον καθώς αὐτῷ τὸ πρῶτον ἔδωκας οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· μήτε σύ, ὧ υἱὲ τοῦ Πηλέως, θέλε φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ ἐξεναντίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῆς ὁμοίας καὶ ύπαρχέτω, ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεύς ἢ σύ, ͺὦ ͺυἱὲ τοῦ Πηλέως, πάντων ἀνδρῶν ἐκπληκτικώτατε, ὅπως ἡμῖν τὸν ἕκαθεν ἡμῶν ἐρναζόμενον τοὺς δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν ὄχλων· «Ὠ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ οἱ λοιποὶ εὔοπλοι Ἔλληνες, ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν οἱ τὰ πυκνὴν καὶ σώφρονα βουλὴν κατεσκεύαζεν· «Ἀκούσατέ μοι ὧ φίλοι· θαυμαστός μοι κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπῆλθεν ὄνειρος κατὰ τὴν ἀθάνατον νύκτα· λίαν δὲ χερσὶ τοῦ προσφιλεστάτου πατρὸς κατέθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεῖπεν· «Ὠ Χρύση, προέπεμψε με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων τὴν παῖδα σοι ἀποκομίσαι, καὶ

τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ περὶ τοῦ Καϋστρίου ποταμοῦ τὰ ῥεύματα, ὧδε καὶ κἀκεῖσε πέτονται τερπόμεναι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, μετὰ βοῆς προκαθεζομένων ἠχεῖ δὲ οὕτως καὶ τούτους οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διέτασσον καὶ διεχώριζον ὧδε καὶ κὰκεῖσε τοῦ ἐπὶ τὴν μάχην πορεύεσθαι, μετ΄ αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μεγάλως κρατῶν καὶ σκηναῖς· οὖτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ζητοῦντες περιήρχοντο δὲ ὧδε κακεῖσε ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ

ὄμβρον καὶ πολὺν ἐξέφυγον αὖται ἐν βοῇ πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ἀκεανοῦ ῥευμάτων τοῖς ἀνδράσι τοῖς πηχιμαίοις, ἢ τοῖς ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως, τὸν φόνον

```
4296 PARA 1 423
Ώλένιος {Α} 1
12177 PARA 2 617
"Ωλενος { N+Top } 1
12384 PARA 2 639
ώμός {Α} 2
4688 PARA 1 461
10477 PARA 2 424
ωμος { N+Com } 12
8403 PARA 2 217
14830 PARA 3 17
18086 PARA 3 328
6681 PARA 2 45
18143 PARA 3 334
8811 PARA 2 259
16699 PARA 3 194
457 PARA 1 45
16865 PARA 3 210
17035 PARA 3 227
8869 PARA 2 265
472 PARA 1 46
ὤρα { N+Com } 1
9788 PARA 2 359
ώραῖος {Α} 1
16310 PARA 3 159
ώς (ὄς) { I+Conj } 23
526 PARA 1 51
8801 PARA 2 258
18679 PARA 3 381
6113 PARA 1 600
1107 PARA 1 109
10314 PARA 2 409
5249 PARA 1 512
```

17070 PARA 3 230

Έλλησι, τοῦ δὲ πολέμου παντελῶς ἀποπαύου· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τοὺς ἀψόγους Αἰθίοπας χθεσινὸς ἐπορεύθη ἐπὶ εὐωχία, οἱ δὲ θεοὶ σὺν αὐτῷ ώκουν, ἐφ΄ ὅσον ἥ τε Ύρμίνη καὶ ἤ Μύρσινος ἡ τελευταῖα καὶ ἡ Ὠλενεία πέτρα ὄρος δὲ τῆς Ἡλείας τὸ Ἀλείσιον ἐμπεριέχει, ἢ ὁρίζει, τούτων πάλιν τέσσαρες Θόας ὁ υϳὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν Πλευρῶνα ὤκουν καὶ τὸν ͺὨλενον καὶ τὴν Πυλήνην Χαλκίδα τε τὴν παραθαλάσσιον καὶ Καλυδῶνα τὴν πετρώδη· οὐ νὰρ διπλώσαντες δὲ αὐτὰ ταῖς κνίσαις, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἔθηκαν· ἐπὶ δὲ ταῖς σχίζαις ὁ νέρων αὐτὰ κατέκαιε, ἐπὶ δὲ τοῖς ἱερείοις καὶ τὸν διπλώσαντες δὲ αὐτὰ μετὰ τοῦ λίπους, ἐπ΄ αὐτῶν τῶν διπτύχων ώμὰ κρέα ἐπέθεντο· καὶ ταῦτα μὲν ταῖς ξηραῖς σχίζαις κατέκαυσαν μὴ ἔχουσι φύλλα, τὰ δὲ ὄψεις διάστροφος ἦν, κατὰ δὲ τὸν ἔτερον αὐτοῦ πόδα χωλός· οἱ δὲ ιμοι αὐτοῦ κυρτοὶ ἐπὶ τὸ στῆθος συμπεπτωκότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξυκέφαλος ἦν κατὰ τὴν ην ό τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, παρδαλέως δέρμα ἐν τοῖς ιὤμοις αὐτοῦ ἐνδεδυμένος ὢν καὶ τὸ ἐπικαμπὲς αὐτοῦ τόξον κατέχων καὶ τὴν σπάθην· καὶ τὰ ἵπποι καὶ τὰ ποικίλα ὅπλα ἀπέκειντο· μετὰ ταῦτα δὲ οὖτος περὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα ὁ ἔνδοξος Ἀλέξανδρος, ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης. αὐτοῖς τοῖς εὐτραφέσιν ὑπεδήσατο καλὰ ὑποδήματα, περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ περιεβάλλετο καὶ τὴν σπάθην αὐτοῦ τὴν ἀργυροὺς ἥλους ἔχουσαν· ἔλαβε δὲ καὶ Λυκάονος· ἀρμόδιος δὲ καὶ τῶ Ἀλεξάνδρω ἐγένετο· περὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὸ ξίφος, τὸ ἀργυροὺς ἥλους ἔχον, περιεβάλετο τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν καταλάβω ώς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῶ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ Τηλεμάχου πατὴρ κληθείην, ἐὰν μὴ ἐγώ σε κρατήσας τῷ μήκει τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἁτρέως Ἁγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ ἐν τοῖς ὤμοις καὶ ἐν τοῖς στήθεσιν εἰς τὸ ὁρᾶσθαι· τὰ μὲν ὅπλα αὐτῷ ἀπόκεινται ἐπὶ τῆ πολλοὺς τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὀργιζόμενος τῆ ψυχῆ, τὸ τόξον ἐν τοῖς ὤμοις φέρων καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ἐστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν σταθέντων ἀμφοτέρων ὁ μὲν Μενέλαος ὑπερεῖχε κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους, ἀμφοτέρων δὲ καθεζομένων ἐντιμότερος ὑπῆρχεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὁπόταν δὴ έξοχώτατος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πλατεῖς ἄμους;» Τοῦτον δὲ ἡ Ἑλένη ἡ μακροχίτων ἀντεπεκρίνετο, ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν· «Οὖτος ὁ πληγαῖς.» Οὕτως εἶπεν, ἐπὶ δὲ τὸ μετάφρενον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶ σκήπτρω ἔπληξεν· οὖτος δὲ συνεκάμφθη· ἀκμαῖον δὲ δάκρυον ἐξ αὐτοῦ ἐξέπεσεν έστι ἐστεγασμένην βελοθήκην ποιὸν δὲ ἦχον τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ͺὤμων ͺὀργιζομένου ἀπετέλεσαν αὐτοῦ ὀρμήσαντος· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπορεύετο νυκτὶ ὁμοιωθεὶς τῶν ἄλλων πάντων τὸν θάνατον καὶ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ πρὸ τῆς ͺὥρας ἐπιλάβηται. Ἄλλ΄ ὧ βασιλεῦ σὺ αὐτὸς καλὰ βουλεύου καὶ ἄλλῳ τῷ λέγοντί σοι καλῶς θεαῖς κατὰ τὴν πρόσωψιν ὁμοιοῦται· ἀλλὰ καὶ ὅμως τοιαύτη ὑραῖα ὑπάρχουσα σὺν ταῖς τῶν Ἑλλήνων ναυσὶ πορευέσθω, καὶ μηδαμῶς ἡμῖν καὶ τοῖς ἡμῶν καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ

κύνας, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι τὸ βέλος τὸ ἔχον πικρίαν ὡς ἀπὸ πεύκης ἐπιπέμψας ἔβαλλεν· ἀδιαλείπτως δὲ αἱ πυρκαιαὶ τῶν νεκρῶν ἐκαίοντο πυκναί. καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἐὰν πάλιν σε ἀσυνετοῦντα καταλάβω ὡς ἀρτίως οὕτως, μηκέτι ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἡ κεφαλὴ τοῖς ὤμοις ἐνυπάρχοι, μὴ δὲ ἔτι τοῦ τῷ σιδηρῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπαξεν ἡ Ἁφροδίτη ῥαδίως λίαν καὶ πάνυ ὡς δεῖ θεὸν ἀρπάζειν, ἐκάλυψε δὲ πολλὴν ἀορασίαν, ὅ ἐστιν ἐποίησεν, ἐκάθισεν δὲ αὐτὸν ἐν ἀκατάπαυστος δὲ γέλως διηγέρθη ἐν τοῖς μεμακαρισμένοις θεοῖς, ὡς ἐθεάσαντο τὸν Ἡφαιστον ἐπὶ τὰ οἰκήματα ἐνεργοῦντα. Οὔτως δὴ τότε τὸ πλέον τῆς ἡμέρας εἶπες λόγον οὐδὲ ἐξεπλήρωσας· καὶ ἀρτίως ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἐκ θεοῦ μαντευόμενος λέγεις ὅτι δὴ τούτου χάριν ἐν ἡμῖν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων λύπας Μενέλαος· ἠπίστατο γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὡς ἐνήργει· τὸν δὲ βοῦν περὶ τὸν βωμὸν ἔστησαν καὶ τὰς κριθὰς ἀνέλαβον· ἐν τούτοις δὲ Ζεύς, ἀλλ΄ ἤσυχος ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο· ἡ δὲ Θέτις ὡς ἐπελάβετο τῶν αὐτοῦ γονάτων, οὕτως εἶχεν ἐπικρατοῦσα καὶ ἐκ δευτέρου αὐτὸν ἀνηρώτα· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐν τοῖς Κρητικοῖς ἀνδράσι ὡς θεὸς ἵστατο, περὶ αὐτὸν δὲ καὶ οἱ τῶν Κρητικῶν ἀρχηγοὶ ἡθροίζοντο· πολλάκις γὰρ αὐτὸν

ώχρίασις { N+Com } 1

15020 PARA 3 35

λόγοις κατεκώλυε παραστάς· «"Ω εὐδαῖμον οὐκ ἔοικέν σοι τρέπει, ἢτις καὶ ἐν τοῖς μέλλουσι γενέσθαι ἀνθρώποις ἴνα γένηται τός νόμος.» Οὕτως εἶπεν ὁ υἰος τοῦ Ἀτρέως· ἐπήνουν δὲ τὸν λόγον καὶ οἱ λοιποῦ Ἑλληνες.
Φέρητος παιδὸς Ἀδμήτου, ἄστινας ὁ Εϋμηλος ἤλαυνε τὰς ὀξύποδας τός κτῶν ἀρμάτων σύν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ τόν δέκ τῶν ἀρμάτων σύν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἐπήδησε χαμαί. Τοῦτον δὲ τόν δέξαναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῇ δεινῇ καὶ χαλεπῇ μάχῃ. Τοῦτον δὲ τόν δέξαναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῷ δεινῇ καὶ χαλεπῇ μάχῃ. Τοῦτον δὲ τόν κείδισς ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῷ δειῆς καὶ χαλεπῇ μάχῃ. Τοῦτον δὲ τόν ειδιαστο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη ἐξεναντίας μαχεσθῆναι ἐν τῷ δειῆς καὶ χαλεπῇ μάχῃ. Τοῦτον δὲ τὸ οὖν ἐθεάσατο ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος Ἁλέξανδρος ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς φανέντα, κατεπλάγη ἐποιησεν· ἡμεῖς δὲ ἐστῶτες ἐξεπληττόμεθα ὁποῖον ἔργον ἐγένετο, τοῦν περικαλλῆ τράχηλον τῆς θεᾶς καὶ τὰ στήθη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὅμματα ἐπιοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ τὸ οὖν τὰ φοβερὰ σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν τελείας θυσίας εἰσῆλθε, ὁ Κάλχας μεταταῦτα τοιοῦτοι δὴ τῶν Τρώων ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐν τῷ πύργῳ· οὖτοι δὲ τὸ οὖνς, αὐτων ἐθεάσαντο ἐπὶ τὸν πύργον ἐρχομένην, ἡσύχως πρὸς ἀλλήλους λόγους παραβῆεν καὶ βλάψειεν, οὔτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ ἐκρεύσειεν τὸς οὖνος, αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων καὶ τῶν παίδων αὐτῶν, αὶ δὲ γυναῖκες αὐτῶν προσῆκον ἐνείδισας καὶ οὐχ΄ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ἀεὶ γάρ σοι ἡ καρδία τὰ πλοιούς ἐπερικείδιας καὶ οὐχ΄ ὑπὸς τὰς τὰξεις τῶν ἀνδρῶν· κριῷ δὴ αὐτὸν ἔγωγε γυναῖκες εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς σου ἐπίλεκτοι, ἄστινας σοὶ οἱ Ἑλληνες τὸς τοῖτος δὸ τοῖτος οῦνος τὰς τὰς τὰς ποθεν τῆς ἱδιας αὐτον ἔγωγε τοῦς δὴ τα καιπωρία ἐστὶ τὸ εἰς κενὸν κοπιὰν πολύν χρόνον τὸς παξιος δὸ τότε τοῦ Όδυσσέως τὸ εἶδος ἱδόντες ἐθαυμάσαμεν τὸς τὸς τοῖτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρῶτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ ὑπὸς τὰς, ὁμήλικας, οὕτως Γος καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις τοὺς λόγους». Τὸ τρίτον δὲ πάλιν τὸν Αἴαντα θεασάμενος ἀνηρῶτα ὁ γεραιός· «Τίς δὲ δὴ ὑπὸς τὰθμη· τα

ἀνὰ τὸ στρατόπεδον οὐδαμοῦ δὲ ⟨μάχοντο⟩ Οἱ δὲ Ἑλληνες ἀπήεσαν ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὥσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου

ἔχοντος πολλοί, ὁπόσα φύλλα καὶ ἄνθη ἐν τῇ ἐαρινῇ τροπῇ γίνεται. Ὅσπερ δὲ τὰ πολλὰ ἔθνη τῶν ἀθρόως πετομένων μυῶν, αἴτινες κατὰ τὴν ποιμαντικὴν ἔπαυλιν «Ὠ γέρον, ἀεί σοι οἱ προσφιλεῖς λόγοι ἀδιάκριτοι εἰσὶ καὶ πολλοί, ὤσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πολὺς καὶ ἀνέγκλιτος διεγήγερται· ὄντως μὲν δὴ καὶ πόλεις, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῇ καὶ ἤχῳ καὶ κραυγῇ ἐπορεύοντο ὤσπερ ὄρνιθες καθάπερ δὴ ἡ βοὴ τῶν γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ ώσανεὶ πῦρ γῆν πᾶσαν καταβόσκοιντο· ἡ δὲ γῆ ὑπέστενε καὶ ἤχει ὤσπερ ὑπὸ τοῦ τερπομένου τοῖς κεραυνοῖς Διὸς ὀργιζομένου, ὁπότ΄ ἄν περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν

τὸν Δία· «Ὠ πάτερ Ζεῦ, ἐάν ποτε δή [σ]ε ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀφέλησα ἢ ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, τοῦτο μοι τὸ ἐπιθύμημα τελείωσον· τίμησόν μου τὸν υίόν, ὅστις δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Δία ἰκέτευσον, ἐάν ποτε δὴ ἢ λόγῳ ἀφέλησας τὴν τοῦ Διὸς καρδίαν ἢ καὶ ἐν ἔργῳ. Πολλάκις γάρ σου έν τοῖς οἴκοις τοῦ ἐμοῦ

μέλη αὐτοῦ τρόμος, εὐθέως δὲ ἀνεχώρησεν, ὅτε κατὰ τὰς παρειὰς ἀχρίασις καὶ δειλία κατέλαβεν, οὕτως εἰς τοὐπίσω κατὰ τὸν ὄχλον ὑπεισῆλθε τῶν ὑβριστῶν